

La marginea sistemului nostru solar se ciocnesc două puteri cosmice.

Cele două puteri cosmice care se ciocnesc la marginea sistemului nostru solar sunt vânturile solare și cele cosmice. Astronomul Adrian Șonka a explicat că sondele Voyager 1 și Voyager 2 înregistrează atunci când sunt lovite de particule. Deși vântul solar respinge 70% din radiația cosmică, nu protejează în mod egal fiecare parte a sistemului solar.

Notă de autor

- Toate drepturile de autor revin autorilor,
- Autori: Mircea Iordache, Constantin Alecse
- Documentare: Mircea Iordache și Constantin Alecse
- Tehnoredactarea și versificația: Mircea Iordache
- Site-ul cărții: Constantin Alecse
- Corectură: Mircea Iordache, Constantin Alecse
- Ilustrație: Mircea Iordache, Constantin Alecse

Linkuri

www.cosmosulsiubirea.com

www.mirceaiordache.com

www.constantinalecse.com

www.dambroca.com

www.biserica.org/ro/compendium/publicatiireligioase.htm

MIRCEA IORDACHE

CONSTANTIN ALECSE

COSMOSUL SI IUBIREA

STIINTA SI RELIGIA

Vedem că mintea Creatorului e de necuprins.
Un aspect al creației e diversitatea incredibilă,
Cu mărimile și distanțele care sunt de neatinș.
Doamne, universul nostru e fața Ta invizibilă!

PREFAȚA

CUVÂNT ÎNAINTE

Mulțumesc Providenței că mi-a oferit prilejul și bucuria de a concepe și de a crea, alături de d-l inginer Mircea Iordache, o nouă carte, intitulată *COSMOSUL și IUBIREA*.

Această carte o simt ca pe o rugăciune de mulțumire, închinată lui Dumnezeu Atotputernicul, Atoateștiutorul, Tatăl Ceresc, că prin Cuvântul Lui, a dat verdictul Creației pentru tot Universul.

Cartea cuprinde multe imagini vizuale și verbale despre știința privind Cosmosul în toată complexitatea lui, dar și religia, bazată în special pe credința creștin – ortodoxă.

Motivația titlului cărții *COSMOSUL și IUBIREA* apare precizată, așa cum a menționat Mircea Iordache, prin versurile:

Toți suntem în felul nostru, părți ale Cosmosului,
Partea cea mai frumoasă este diversitatea iubirii.
Cursa de a ajunge la această trăire a adevărului
O face mirifică, înălțătoare, cu mantia nemuririi.

Viața este tot ce a existat și ce va exista vreodată,
De la facerea universului încoace, cu limba iubirii.
Locurile omului sunt cu locurile cosmosului laolaltă,
Important este ca omul să-și găsească locul fericirii.

Deși unii apologeți atei ai științei prezintă geneza ca pe o creație naturalistă, fără intervenția unei forțe divine, știința este alături de religie, promovând aceleași raționamente privind intervenția Creatorului Divin.

Și pentru că El este atotputernic și atoateștiutor,
Conștiința Lui trebuie să fie infinită, este Creator,
Dumnezeu este conștiința infinitului, iar Universul,
Universul este creația lui Dumnezeu, El e autorul.

Cu aceste versuri ale autorului apare din start aplecarea asupra Creației divine a Universului. Știința descrie fenomenele și structurile cosmice, dar conștientizează că există un Big Bang, care nu putea fi creat și declanșat decât de Creatorul Divin, care se află în afara timpului și a spațiului, nu are început și nici sfârșit, este un nonsens să ne întrebăm, pe principiul că tot începutul are un început, deci cine l-a creat pe El. El este Dumnezeu – Cel infinit.

Prin prezentarea acestor teme, cât și a unora legate de învățăturile lui Iisus Hristos despre viața creștină și în mod deosebit a creștinismului ortodox, încercăm să creăm iubire pentru Creațiile lui Dumnezeu (Cosmosul, cu galaxiile lui, cu constelațiile, cu stelele ș.a.m.d., insistând pe Calea Lactee, care la rândul ei ne conduce la Sistemul Solar și implicit la scumpa noastră planetă, Pământ). Am abordat și ceea ce ne interesează direct și anume Omul ca ființă înzestrată de Dumnezeu cu inteligență și care la rândul lui a fost creat să poată cunoaște Cosmosul, să-l iubească; să-și cunoască bine casa lui, Pământul, să-l prețuiască și să-l îngrijească pentru păstrarea valențelor cu care a fost înzestrat de Dumnezeu.

Imaginea de mai sus, plasată și pe copertă, poate semnifica relația între știință și religie, dar s-ar putea spune și că Dumnezeu l-a pus „mâna în cap” Pământului.

În Capitolul I, COSMOSUL NE IUBEȘTE, sunt prezentate succint, imagini și cronici rimate ale cosmosului, prin care-s reliefate frumusețile și impresionantele calități și caracteristici ale galaxiilor, nebuloaselor, constelațiilor, stelelor, planetelor, sateliților. Toate acestea se integrează într-un tot unitar, căruia

nu i se cunosc limitele. Cronicile rimate, explicative pentru fiecare din componentele cosmosului, sunt esențializări ale unor cunoașteri, care pot stârni interesul cititorilor. Din această incursiune, autorul transmite cititorului:

Patru substantive vei avea în mintea, în inima ta,
Și în viață: credință, iubire, frumusețe și fericire.
Cosmosul se va extinde neconținut, se va dilata,
Urmașii noștri vor vedea a cerului nemărginire.

Doamne, cât de frumos este Cerul dat de Tine,
Iar Sistemul Solar este leagănul viețuirii noastre!
Mulțumim Doamne, pentru ambientul de bine,
Tu ne-ai dat toate frumusețile planetei albastre!

În Capitolul II, ȘTIINȚĂ ȘI RELIGIE, se face legătura între descoperirile științifice în toate domeniile și în mod deosebit în cel al Cosmologiei, cu divinitatea infinită a lui Dumnezeu. Legătura între știință și religie, conform prezentării de către autor, ar putea avea ca moto.

Biblia arată descoperirile oamenilor de știință:
Explozia de lumină, a scos Universul din „ceață”,
Așa încep să existe spațiul, materia și timpul.
Biblia: „Dumnezeu a zis”, „și a fost”, începutul.

Cred în Dumnezeu, cum cred în răsăritul de soare,
Nu pentru că Îl văd, ci pentru că se simte în zare,
Dacă Dumnezeu nu ar exista, ar trebui inventat,
Pentru că fără de Dumnezeu universul ar fi uitat.

În capitolele care urmează sunt cuprinse date personale ale lui Mircea Iordache și ale Pr. Protopop Constantin Alecse.

În Capitolul III, MEANDRELE VIEȚII, sunt cuprinse date personale din viață ale autorului Mircea Iordache: A.- Arborele genealogic, B.- Formarea ca om; C.- Slujirile mele.

În Capitolul IV- Meandrele vieții autorului Constantin Alecse: A.- Arborele genealogic; Formarea ca om; C.- Slujirile mele.

Capitolul V.- Viața de pensionar – Mircea Iordache;

Capitolul VI.- Încă în slujba Domnului – Constantin Alecse

Percepția pensionării și bătrâneții, cam sumbră, este precizată chiar de la începutul pensionării:

Nu am știut de al vieții apus,
Că mă prinde, cumva, și pe mine,
Parcă mai ieri eram tânăr frumos,
Iar, acum, asfințitul îmi vine!

El mă prinde încet, mișelește.
În oglindă, când mă privesc,
Parcă-n țeastă „ceva” mă lovește,
Mă accept și, trist, mă iubesc.

A morții sămânță, încet încolțește,
În lume văd milă și greață,
Ades câte-un junghi mă privește,
Cu cârcei în suflet și-n față.

Capitolul VII – Valori umane – Mircea Iordache, - în care sunt immortalizate toate persoanele și personalitățile, întâlnite în timpul vieții, cele cu care a avut puncte comune și pe care le-a admirat și le admiră.

Capitolul VIII – Valori Umane – Constantin Alecse - Eu am avut în viață, binecuvântarea lui Dumnezeu de a colabora cu personalități foarte valoroase din România, din America, din Anglia și din alte părți ale lumii: prelați, actori, scriitori, muzicieni, cântăreți, etc.

Capitolul IX – Încheiere – CV-urile autorilor, recunoștințe și cuprinsul

Binecuvântează Doamne: această carte, pe autorii ei și pe cititori.

PC Preot Protopop Constantin Alecse

Se poate vorbi de o Liturghie cosmică a tuturor creaturilor lui Dumnezeu?

Sfântul Maxim înțelege, se pare, prin cosmosul ca locaș al lui Dumnezeu, în mod deosebit omenirea. Și lumea neînsuflețită ține de acest locaș, întrucât omenirea nu poate exista și lucra fără ea.

Preoții nevăzuți, socotiți ca stând în altarul locașului cosmic al lui Dumnezeu, sunt îngerii care stau în planul nevăzut ca într-un altar.

- Universul, în armonia lui divină, nu săvârșește oare și el o Liturghie cosmică întru lauda Creatorului?

- Sfântul Maxim Mărturisitorul a văzut în cosmos o biserică în care locuiește și prin care se străvede Dumnezeu (Mistagogia). Și precum locașul bisericesc ține într-o unitate pe credincioșii mireni aflați în naos și pe preoții aflați în altar, și toți împreună înaintează spre Dumnezeu, și prin aceasta spre o tot mai accentuată unire și între ei, tot așa și creațiunea cosmică ține într-o unitate mulțimea lucrurilor, a ființelor văzute și nevăzute care înaintează tot mai mult spre Dumnezeu și prin aceasta și între ele.

Teologul ortodox Al. Schmemmann vede ca locaș cosmic al lui Dumnezeu universul fizic, iar pe om îl vede ca preot al lui. El spune: „Omul a fost creat ca preot al lumii, pe care o oferă ca jertfă a iubirii și a laudei lui Dumnezeu și, cheamă prin această veșnică euharistie iubirea lui Dumnezeu asupra lumii...Hristos este singurul preot adevărat pentru că este unicul bărbat desăvârșit...În Hristos Cel adevărat este esența preoției, ca iubire. Și de aceea preoția este esența vieții. Căci în El a fost omorâtă moartea și s-a ivit viața”.

(Arhim. Ioanichie Bălan, Ne vorbește Părintele Dumitru Stăniloae, vol. I, Editura Episcopiei Romanului, 1993, pp. 104-105)

Dovada că Dumnezeu există! (de Alina Costache)

Un profesor de filosofie ateu le vorbea studenților despre dezacordul științei cu ideea existenței unui Dumnezeu atotputernic.

Acesta l-a rugat pe unul dintre studenții săi creștini, nou-

veniți să se ridice în picioare, și iată ce a urmat:

Prof.: Ești creștin, așa-i băiete?; Stud.: Da, domn' profesor.

Prof.: Așadar, crezi în Dumnezeu?; Stud.: Desigur, domn' prof.

Prof.: Ce părere ai, DUMNEZEU e bun?; Stud.: Cu siguranță.

Prof.: DUMNEZEU e ATOTPUTERNIC?; Stud.: Da.

Prof.: Fratele meu a murit de cancer, deși s-a rugat neconținut la DUMNEZEU ca să îl vindece. Noi, oamenii, facem tot ce ne stă în putere să ne ajutăm aproapele, cel puțin majoritatea dintre noi, dar DUMNEZEU n-a făcut nimic în cazul meu. Cum mai poți considera un astfel de DUMNEZEU ca fiind unul bine-intenționat? ă?; (Studentul nu a răspuns nimic.)

Prof.: Nu știi să răspunzi, așa-i? Nu-i nimic, tinere, îți repet întrebarea, e DUMNEZEU bun sau nu?; Stud.: Da.

Prof.: Dar Diavolul, o fi și el bun?; Stud.: Nu.

Prof.: Ia zi-mi, Diavolul de unde provine?

Stud.: Tot DUMNEZEU l-a creat...

Prof.: Bun. Atunci ia zi-mi, băiete, pe lume există și rău?

Stud.: Da.

Prof.: Răul e omniprezent, am dreptate? Iar DUMNEZEU a creat tot ce există, nu?; Stud.: Ba da.

Prof.: Păi și-atunci, cine a creat răul? (Studentul nu a răspuns)

Prof.: Boli există? Dar imoralitate? Ură? Urâțenie? Întâlnești în lume toate astea, nu?; Stud.: Da, domn' profesor.

Prof.: Și-atunci, pe-astea cine le-a creat?; (Studentul a tăcut.)

Prof.: Potrivit științei, percepem lumea prin intermediul celor 5 simțuri. Așa că ia spune-mi tu mie... l-ai văzut vreodată pe DUMNEZEU?; Stud.: Nu, domn' profesor.

Prof. : L-oi fi auzit, atunci?!; Stud.: Nu, domn' profesor.

Prof. : L-ai simțit vreodată pe DUMNEZEU, l-ai simțit gustul, sau l-ai mirosit? Ai trăit vreo formă de percepție de orice fel legată de DUMNEZEU?; Stud. : Nu, domn' profesor. Mă tem că nu.

Prof. : Și totuși crezi în El?; Stud. : Da.

Prof. : Știința oferă dovezi palpabile, demonstrate empiric, că DUMNEZEU nu există. Poți să infirmi asta?

Stud. : Nu. Eu cred în El, și-atât.

Prof.: Da, crezi în El. Credință... Știința vine cu dovezi, și tu ai credință. (Din acest moment, studentul începe să-și confrunte el profesorul.);

Stud.: Domn' profesor, dar căldura există?; Prof.: Da.

Stud.: Dar frig există?; Prof.: Da.

Stud.: Vă-nseleți, domn' profesor. Nu există așa ceva. (Sala de curs a amuțit, surprinsă de întorsătură neașteptată a discuției.)

Stud.: Domn' profesor, întâlnim căldură puternică, supra-căldura, mega-căldura, căldură incandescentă albă, căldură slabă sau căldură zero. Dar niciodată frig. Putem avea temperaturi cu 272 de grade sub punctul de îngheț, dar nu avem mijloacele de a investiga temperaturi mai joase de atât (n.r.: temperatura cea mai scăzută măsurată vreodată în Univers, respectiv temperatura Nebuloasei Bumerang). Pur și simplu nu există conceptul de frig. Este doar o denumire inventată pentru a desemna absența căldurii. Nu putem măsura frigul. Căldură este energie. Așadar, ar fi aberant să considerăm că frigul este opusul căldurii, domn' profesor, când de fapt frigul este absența căldurii. (Audienta sălii a rămas încremenită, iar tensiunea plutea în aer.)

Stud.: Dar despre întuneric ce părere aveți, domn' profesor? Există întuneric? Prof.: Normal. Apune soarele, se face beznă, doar vezi cu ochii tăi.

Stud.: Vă înșelați din nou, domn' profesor. Întunericul este absența unui lucru, respectiv a luminii. Întâlnim lumina slabă, lumina normală, lumina puternică, lumina intermitentă... Am putea vorbi despre conceptul de întuneric doar dacă ar exista momente când lumina lipsește complet. Iar așa ceva nu există. Dacă ar exista întuneric, în mod normal am putea să creștem și gradul de întuneric, am avea o scală valorică și pentru asta, nu?

Profe.: Bun, am înțeles. Spune-mi unde vrei să ajungi, tinere?

Stud.: Domn' profesor, astfel vă pot demonstra ușor că premisele dumneavoastră științifice sunt eronate.

Prof.: Eronate? Poți să-mi explici de ce?

Stud.: Speculați premisa dualității. Dacă susțineți că există viață și moarte, în mod logic afirmați că există un DUMNEZEU bun și un DUMNEZEU rău. Pentru ca două lucruri să fie diametral opuse, cele două trebuie să fie concepte finite, măsurabile. Iar știința nu poate să explice un gând, domn' profesor. Deși folosește electricitatea și forțele magnetice, știința n-a văzut niciuna dintre acestea, ce să mai vorbim despre înțelegerea lor în profunzime. Ca să ne raportăm la conceptul de moarte ca fiind opus conceptului de viață, ar însemna să considerăm că moartea este ceva palpabil. Iar moartea nu este ceva ce se opune vieții, moartea desemnează de fapt absența vieții și nimic mai mult. Având în vedere aceste lucruri, spune-ți-mi, vă rog, domn' profesor, îi învățați pe studenți că se trag din maimuță?

Prof. : Dacă te referi la procesul natural al evoluției, atunci da, desigur.

Stud. : Ați observat vreodată evoluția cu ochii dumneavoastră atunci?; (Profesorul a scuturat din cap că nu și pe față i-a încolțit un zâmbet, uimit și impresionat de concizia discursului argumentativ al studentului său)

Stud. : Din moment ce nimeni n-a observat vreodată procesul evoluționist în plină desfășurare, și nimeni nu poate dovedi că acest proces ar avea un caracter continuu, de fapt dumneavoastră nu faceți altceva decât să vă impuneți punctul de vedere. Și în acest caz, domn' profesor, nu sunteți mai degrabă predicator decât profesor? (Sala a izbucnit în urale)

Stud. : Există printre noi cineva care să fi observat creierul domnului profesor cu proprii ochi? (Sala a fost cuprinsă imediat de hohote de râs)

Stud. : Există cineva care să fie auzit, simțit, atins sau mirosit creierul domnului profesor?... Nu?! Se pare că nu! Și-atunci, potrivit prescripțiilor științei empirice, demonstrabile și atât de exacte, putem desprinde concluzia că dumneavoastră, domnule profesor, nici nu aveți, de fapt, creier! Vă rog să-mi scuzați îndrăzneală, dar, în aceste condiții, cum puteți să ne pretindeți să mai ascultăm măcar ceea ce ne spuneți? (Sala a amuțit din nou. Năucit, profesorul și-a fixat studentul cu privirea și, fără să schițeze vreun gest, a replicat moale...)

Prof. : În cazul asta, va trebui să mergeți pe încredere, băiete.

Stud.: Întocmai, domn' profesor! Încredere și credință! Legătură dintre Om și DUMNEZEU este tocmai CREDINȚA! Asta este tot ce pune lucrurile în mișcare.

Studentul nu era altul decât Albert Einstein.

Câteva citate de Albert Einstein.

„Știința fără religie este șchioapă, religia fără știință este oarbă”.

„Marile spirite întotdeauna au întâlnit opoziții violente de la mințile mediocre.”

„Vreau să știu gândurile lui Dumnezeu. Restul sunt detalii.”

CUVÂNTUL DE AUTOR

Poate că titlul acestei cărți, *COSMOSUL ȘI IUBIREA*, este cam pretențios, dar am mers pe ideea că fără cosmos nu poate exista iubire, iar fără iubire cosmosul ar fi o „inexistență”. În Cosmos vedem existențialitatea Pământului, cu întreaga lui biosferă și legătura lui organică cu alte planete, cu Calea Lactee și cu alte galaxii. Ar fi anacronic să nu iubim Universul, în care-și găsește locul și planeta noastră, iar împăratul

biosferei noastre este omul, ființa înzestrată de Dumnezeu cu valențe multiple de percepție, comunicare și iubire.

Trebuie să ne gândim și la Împăratul Ceresc, pentru faptul că a creat această lume și poate că a creat și alte lumi, extraterestre (despre unele civilizații extraterestre, vorbindu-se tot mai mult că sunt superioare civilizației umane și survolează în spațiul terestru)

Pământul și biosfera lui sunt creații ale lui Dumnezeu (chiar dacă primește alte nume de la diferite culte). Este de neconceput să nu-L iubim pe Dumnezeu.

Trebuie să-i mulțumim pentru tot ce a făcut și face pentru noi. Să ne rugăm Lui, ca să ne miluiască, cu: sănătate, pace, libertate, fericire și să ne păzească de cel viclean. Iubirea noastră să fie recunoscătoare: lui Dumnezeu, Sfintei Treimi, Cosmosului, Soarelui, planetelor și sateliților lor, Pământului, Lunii, pentru echilibrul Eco sistemic, pentru viațuire.

Coborând la nivelul arealului în care mă scald, voi prezenta considerația mea pentru cei/cele cărora le datorez recunoștință veșnică, cu care am colaborat în diferite perioade ale existenței mele, de la care am primit percepția bunătății, a direcției bune în viață, a nobleței și a credinței în Dumnezeu.

Deși am prezentat unele aspecte în cartea „Viața mea ca o fantomă”, am simțit ca în această carte „Cosmosul și iubirea” să mă refer mai mult la ceea ce mi-a fost plăcut sufletului și în mod deosebit să menționez personalitățile, care, prin calitățile lor profesionale, morale și sufletești mi-au fost idoli.

Dumnezeu ne-a dat cosmosul. Cum să nu-L iubim?
Cosmosul ne dă Soarele, care ne luminează divin,
Soarele ne conduce Pământul, casa în care locuim,
Pământul ne oferă condiții naturale ca să viețuim.

Natura este complexă, iar omul e dator să o ajute,
Omul e de la Domnul ca, pe anticrist să-l înfrunte.
Numai oamenii care iubesc, cu credință, au suflete,
Certații cu credința n-au suflete, ei le fac pierdute.

Sfânta Treime, soborul sfinților, sunt flăcări veșnice,
Cosmosul și omul, se iubesc că sunt suflete pereche.
Doamne, Te rugăm să ne faci viitorul tot mai fericit,
Binecuvântează omenirea care de anticrist se dezice.

COSMOSUL ȘI IUBIREA

Ochi, Spațiu, Planete, Cosmos, Stele, Univers.

Între cosmos și iubire e un sacru legământ.
Dacă omul este cu credință în Dumnezeu,
Se creează o punte între cer și pământ,
Focul iubirii e readus ca un nou Prometeu¹

¹ El a furat focul de la Hefaistos și l-a readus pe Pământ,

Iubirea e întreg universul meu în alt suflet,
Ea e foarte aproape, la un tic-tac distanță,
Poate fi lăsată moștenire, ca sfânt menuet,
Astfel, sufletul e cu cosmosul în rezonanță.

Astă carte intitulată Cosmosul și iubirea,
Ne ajută la regăsirea sufletului în univers,
De la familie și, poate cuprinde omenirea,
Cuprinde amintiri, scrisori și idei în vers.

Căci viețile noastre sunt de origine divină,
Orice atom de suflet e un foton din stele,
Sufletele ni se prefac în cosmos și lumină,
Dar lumea-i măcinată de suflete tembele.

Doamne miluiește-ne cu stele și cu luna,
Cu stăpânul sistemului solar și cu iubire,
Elimină covidul din noi, nu stinge lumina,
Căci sufletele ne mor, pline de nefericire!

CĂUTAREA TITLULUI DE CARTE – 2020

După un slalom prin unele încercări, care mi-au fost date de Dumnezeu în ultima perioadă a vieții, 2019 – 2020, în care am avut cumpene ale vieții, dar și încununarea cu unele realizări literare, de care pot fi mulțumit, am simțit că zilele mele, chiar de-s numărate la această etate de 82 de ani, nu pot să le las serbezi, complicându-mi starea de spirit, prin căderea în hăul întunericului psihic. Asta ar însemna că am murit sufletește înainte de moartea fizică.

M-am sfătuit cu mine, cu Părintele Protopop Constantin Alecse și cu Dumnezeu și, am dedus că ar fi bine dacă aș concepe ceva care să aducă o completare la cartea *VIAȚA MEA CA O FANTOMĂ*, căci din graba stârnită de cele două războaie mondiale ale vieții mele, între viață și moarte (septicemie în 2019 și adenocarcinom în 2020) simt că am omis multe aspecte. Simt nevoia să fac unele reflecții asupra etapelor vieții mele, pe care să le portacompaniate de un murmur al universului.

Am ajuns la concluzia că ar trebui să întitulez această nouă carte *COSMOSUL ȘI IUBIREA*

Nu este exclus ca, pe parcursul realizării cărții, să adaptez titlul la noile viziuni de pe parcursul scrierii ei.

Printre titlurile capitolelor, ar fi:

- Cosmosul ne iubește;
- Știință și religie;
- Meandrele Vieții (Arborele genealogic, Formarea ca om, Serviciile mele);
- Viața de pensionar;
- Valori umane.

Meandrele vieții mele, Viața de pensionar, cuprind reflecții asupra viziunilor din: copilărie; Colegiul Militar de Orfani; Luminile și umbrele școlii primare; Luminile și umbrele gimnaziului; Tumultul Școlii Medii Tehnice Sanitare; Inocența misiunii de felcer; Inocența iubirii; Stagiul Militar ca: educație, amuzament, fortificare fizică, tărie de caracter și tortură; Facultatea, ca sursă de întregire a facultăților mintale și ca izvor al fluturilor din suflet; Ingineratul, între tortura psihică și descoperirea antenelor ingineresti; Familia, ca o convenție: respect, iubire, responsabilitate, bucurii, constrângeri, dezamăgiri, suferințe...; Alambicul unui liceu tehnologic: Învățământul - Zbor printre îngeri și demoni : mândrie, împliniri, încrederi, dezamăgiri, modele, rebuturi...; Inspectoratul Școlar: competențe, valori, bravuri, uzură psihică, infatuare, bisericuțe, grotesc, aranjamente, profituri, politică; Pensionarea, între ușurare și apăsare sufletească: bucuria de a fi liber, împliniri de suflet, revederea filelor trecutei vieți, deprecierea sănătății, umbrele morții; Oamenii importanți care mi-au populat viața: valoare și nonvaloare; moralitate și imoralitate.

- Așa mi-am propus, dar funcție de spațiu, timp și dispoziție sufletească s-ar putea să mai deviez de la aceste jaloane.

- Cuprinsul pentru Părintele Protopop Constantin Alecse este prezentat în Cuvânt înainte.

„Stele rare din tărie cad ca picuri de argint,
Și seninul cer albastru mândru lacrimile-l prind;
Dar dacă ar cădea toate, el rămâne trist și gol,
N-ai putea să faci cu ochii înălțimilor ocol”

(M. Eminescu - *Călin (file din poveste)*)

**Meditația va fi mereu,
limbajul sufletului meu,**

Sunt un suflet ascuns în trup pământesc,
Știu că ceea ce voi înapoia nu e eul meu.
Ceea ce reprezintă sinele meu, gândesc,
Că va merge la judecata lui Dumnezeu.

Sufletul se face cunoscut prin faptele sale,
Ele sunt înfometate de înțeleșuri, sinteze,
De semnificația îndrumării pe a vieții cale,
Cum să trăim ca viețile noastre să conteze.

Sinele e unica pușcărie care poate închide,
Vreodată, sufletul. Sufletul, e unicul liant
Al lumii ce-i prinsă în multe și grele „coride”,
Sufletul va rămâne mereu cristal de neant.

Stările sufletești care apar fără vreun motiv,
Pot avea, totuși, motivele cele mai adânci.
Fie ca sufletul meu să-mi zâmbească nativ,
Prin inima mea, să iubească ale cerului lunci.

În adâncurile iernii am învățat, că mi-e bine,
Că în mine iarna se preface în vară invincibilă.

Sufletul îmi este spirală disimulată-n genune,
E prelungirea aripii de înger, care-i imuabilă.²

Sufletul poate auzi și cum înfloresc violetele,
Poate auzi inima tresăltândă a lui Dumnezeu.
Cultura bună a unei națiuni rezidă-n căminele,
Și-n sufletele oamenilor săi, e dorul de mereu.

Frica trebuie să fie, din tot, din toate, izgonită,
Un suflet purificat nu are a se teme de nimic.
Sufletul meu este ca o spirală eternă, smerită,
Ce mă înfige, prin abisuri de lumină, în infinit.

Ai nevoia și dreptul de a trăi o parte din viață,
Având grijă de sufletul tău. Nu o să-ți fie ușor,
Dar să ai grijă de sufletul tău că anii te învață
Să fii sfios cu al altora, al tău fie aripă de dor.

Sufletele puternice s-au născut din suferințe,
Caracterele puternice sunt pline de cicatrici,
Cu vindecarea sufletului se împlinesc cerințe,
Se vindecă trupul de suferințe mari și mici.

Sunt apartamente din suflet cu vedere mare,
Ferestrele lor văd dincolo de râul de moarte
Și de orașul strălucitor de la mare depărtare,
Cele cu priveliște pământească sunt preferate.

Dragostea trebuie concepută cu unic suflet
Și să-I mulțumim pentru suflet lui Dumnezeu,
Să nu-L dezamăgim prin fapte și prin cuget!
Meditația va fi mereu, limbajul sufletului meu

Mihai Eminescu în Sărmanul Dionis

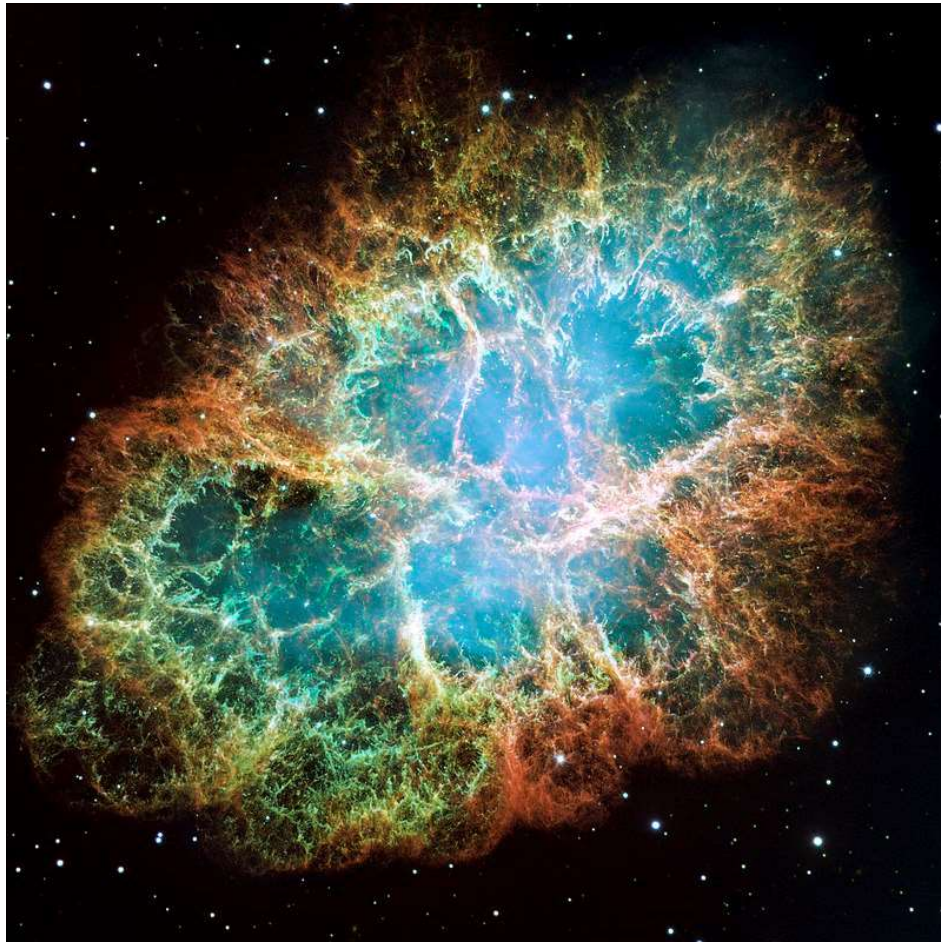
1.- „Sufletul călătorește din veac în veac, același suflet, numai că moartea-l face să uite că a mai trăit.”

2.- „Lumea-i visul sufletului nostru. Nu există nici timp, nici spațiu - ele sunt numai în sufletul nostru.”

² Care rămâne veșnic același, care nu se schimbă; permanent, constant, imutabil.

CAPIT.- I.- COSMOSUL NE IUBEȘTE

A.- INTRODUCERE

Nebuloasa Crabului (cunoscută și ca Messier 1, NGC 1952, Taurus A sau Taurus X-1) este o rămășiță de supernovă, rezultat al exploziei unei stele masive în supernovă istorică (SN 1054), observată de un astronom chinez în perioada dinastiei Song, din iulie 1054 până în aprilie 1056. Nebuloasa a fost observată pentru prima oară în 1731 de John Bevis, apoi în 1758 de Charles Messier care l-a trecut, pe primul loc, în catalogul său. Este una dintre minunile creației.

„Fiecare om este un univers care în mare parte rămâne nedescoperit”. Marius Torok

Toți suntem în felul nostru, părți ale Cosmosului,
Partea cea mai frumoasă fiind diversitatea iubirii,
Cursa de a ajunge la această trăire a adevărului,
O face mirifică, înălțătoare, cu mantia nemuririi.

Viața este tot ce a existat și ce va exista vreodată,
De la facerea universului încoace, cu limba iubirii,
Locurile omului sunt cu locurile cosmosului laolaltă,
Important este ca omul să-și găsească locul fericirii

Omul fie stăpân pe frumusețea imensă a vieții lui,
Iubirea să devină ca singura casă a sufletului său.
Cât de aproape de noi e fericirea și bucuria binelui,
Și, cât de departe e cosmosul creat de Dumnezeu!

Chiar dacă un tratat de filosofie ai încerca a scrie,
Chiar dacă pe tot globul pământesc poți umbla,
Sau spațiul cosmic vei explora, totul va fi poezie,
Vei fi electronul care-n jurul atomului va gravita.

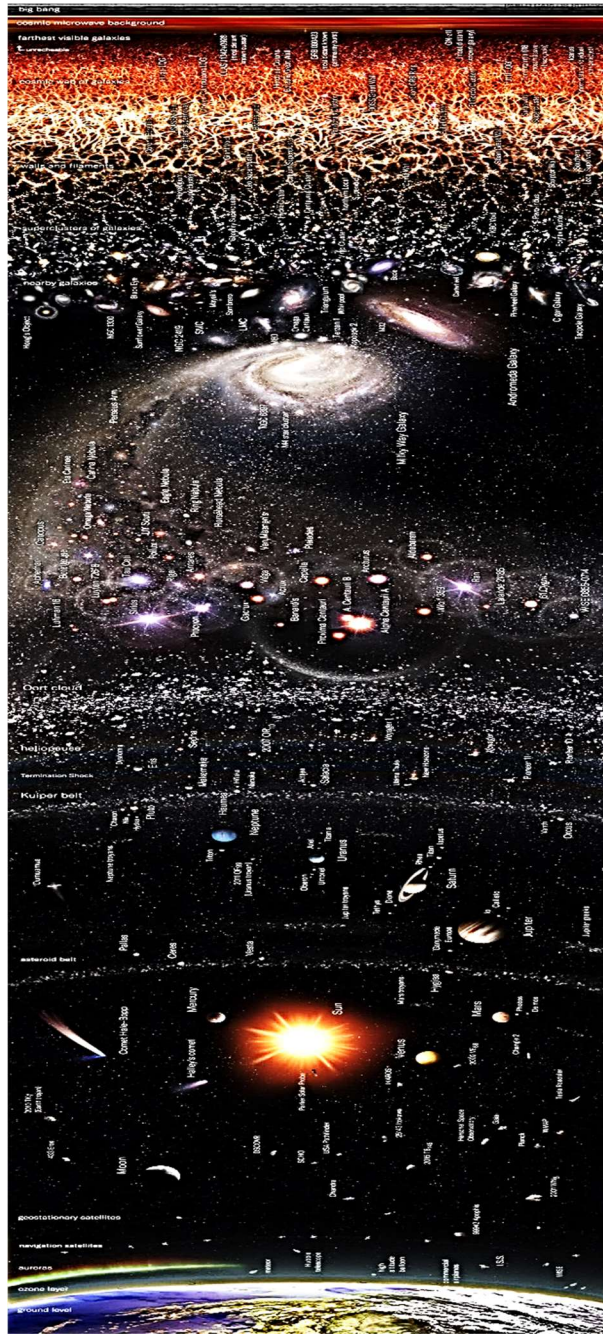
Patru substantive vei avea în mintea, în inima ta,
Și în viață: credință, iubire, frumusețe și fericire.
Cosmosul se va extinde neconținut, se va dilata,
Urmașii noștri vor vedea a cerului nemărginire.

Se vor descoperi mai multe lumi pe alte planete,
Și din considerația pentru planetele lor de origine,
Cât și prin aflarea altor forme de viață existente,
Se va vedea că ființa umană de pe Pământ vine.

Suprafața Pământului e malul oceanului cosmic,
Pe acest mal am aflat cele mai multe din ce știm,
Recent, în larg, până la gleznă am înaintat un pic
Și, apa e primitoare, ne invită mai departe să fim.

Tânjim să revenim în Cosmos și, sigur că putem
Deoarece Cosmosul se află-n noi de asemenea.
Făcuți din praf stelar, din lumină sfântă suntem,
Ca o modalitate a cosmosului de a ne ști sinea.

O hartă a Cerului

Cosmosul privit, pornind de la Pământ

Universul, zis și Cosmos este un loc interesant.
Cosmosul, în fragilul om, își poate face culcuș,
Oamenii încearcă să descifreze imensul gigant,
Ăstui „cal nărăvaș” oamenii vor să-i pună căluș.

Doamne, cât de frumos este Cerul dat de Tine,
Iar Sistemul Solar este leagănul viețuirii noastre!
Mulțumim Doamne, pentru ambientul de bine,
Ne-nchinăm Ție, de frumusețea planetei albastre!

Faptul că lumea este infinită - nu este nimic dovedit de prejudecăți. Faptul că lumea este finită este, de asemenea, nedovedit de prejudecăți. Faptul că lumea este simultan fără sfârșit și cu finit, acest lucru nu este, de asemenea, dovedit de prejudecăți.

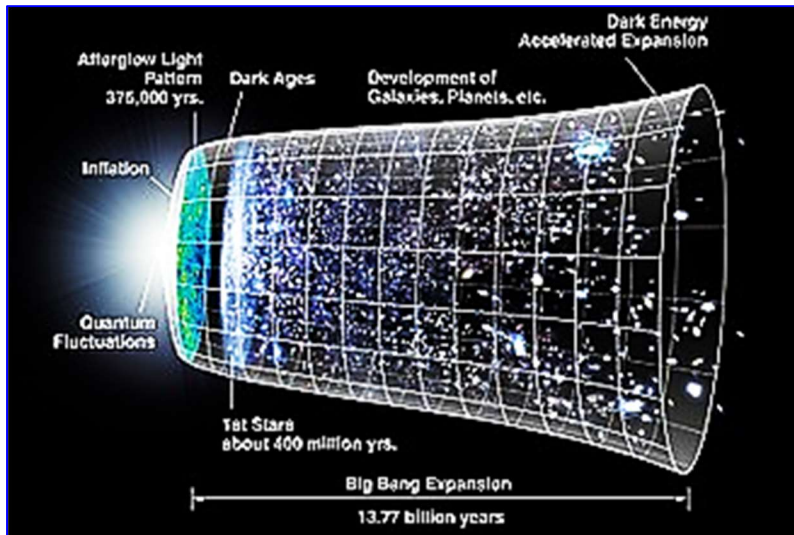
Curiozități cosmice

Posibilitățile sunt infinite și numai timpul ne va ajuta să înțelegem pe deplin ceea ce se întâmplă în jurul nostru.

În acest moment nu se știe dacă Universul este sau nu infinit. Iată câteva dintre cele mai interesante lucruri despre cosmos:

- Undele sonore nu se propagă în vid. De aceea în spațiu nu se poate auzi nimic.
- Spațiul miroase a friptură arsă, a metal fierbinte și a fum de sudură, potrivit astronautilor,
- Există o planetă în Univers, numită HD189733b pe care plouă cu sticlă,
- Dacă plângi în spațiu, lacrimile rămân lipite de fața ta,
- În galaxia noastră plutește un diamant care are dimensiunea mai mare decât cea a Pământului.
- Dacă ai putea pune planeta Saturn într-o cadă de baie, ar pluti,
- Este nevoie de 225 milioane de ani pentru ca Soarele nostru să facă o călătorie în jurul galaxiei noastre (Calea Lactee)

B.- BIG BANG-UL

Cronologia expansiunii metrice a spațiului, în fiecare moment E reprezentată de secțiunile circulare. În stânga se observă, Expansiunea dramatică, din epoca inflaționistă și cu accent, La centru, expansiunea se accelerează, este tot mai activă.

Măsurători ale ratei de expansiune a universului, pot arăta Că Big Bang-ul s-a produs cu 13,8 miliarde de ani în urmă. Această valoare a expansiunii, este pentru Univers vârsta. După expansiunea inițială, universul s-a răcit, așa se afirmă,

S-a permis o formare de particule subatomice, apoi atomi. Nori uriași ai acestor elemente s-au coalizat, prin gravitate, În halou¹ de materie întunecată, cum spun mulți astronomi: S-au format inițial stelele și galaxiile ce-au fost determinate.

Edwin Hubble a concluzionat că galaxiile se îndepărtează, Dovadă importantă a ipotezei că universul e în expansiune. În anul 1964 a fost descoperită radiația cosmică de bază, Dovedindu-se că Big-Bang-ul este un concept de renume.

¹ Zonă luminoasă ce înconjoară imaginea fotografică a unui punct strălucitor.

Deci, „Teoria Big Bang” arată marea explozie, care explică Modul de apariție a materiei, energiei, spațiului și timpului, Altfel spus, demonstrează existența Universului și cum că Universul se va extinde permanent, în toate direcțiile lui.

Teoria oferă o explicație pentru o gamă largă de fenomene: Abundența elementelor ușoare, radiația cosmică de fond. Structura, la scară largă, corespunde cu Legea lui Hubble și, se bazează pe teoria relativității generale a lui Einstein.

Un fizician legendar susține că a descoperit prima dovadă A unui cosmos ciclic și etern. Universul a fost cât un punct, Densitatea fiindu-i infinită, dar Big Bang-ul stătea la pândă, Universul a suferit o inflamare, o explozie cosmică cu efect.

Într-o mică fracțiune de secundă, Big Bang-ul a explodat și apoi s-a stabilizat într-un ritm de expansiune gradual, Proces care este în desfășurare, spre un infinit neestimat. Sunt și alte teorii, dar nu putem ști acest mister factual².

Universul într-un „nimic uriaș”, golit de conținut, cauzează În cele din urmă, chiar, marea evaporare a găurilor negre, Ceea ce conduce la o stare de ordine ce se perfecționează, Fiind gata să se contracte și un nou Big Bang să se depene.

Din punctul de vedere religios, Big Bang-ul este compatibil Cu crearea lumii din nimic, idee susținută de creștinism, Începând cu secolul al II-lea după Hristos, verdict plauzibil, Adoptat și de iudaism. Unii fizicieni au manifestat ateism.

Doamne, percepem Big – Bang-ul ca pe o mare minune,
El a declanșat darul Tău minunat oferit pentru astă lume,
Ai dezvoltat apoi cosmosul, și ne-ai oferit o planetă anume,
Îți mulțumim, Te slăvim, și-Ți datorăm veșnică închinăciune!

„Fiecare femeie este un univers în care se ascund mugurii fericirii.” Marius Torok

² Referitor la fapte, din fapte; factic.

Alte teorii explozive despre formarea Universului

Dacă vreuna dintre ipotezele de bază privind formarea Universului, postulate de astronomi, este greșită, atunci teoria Big Bang nu ar putea explica proprietățile acestuia. De aceea, alți fizicieni au conceput teorii alternative legate de existența Universului.

În urmă cu aproape 14 miliarde de ani, nu exista nimic, nicăieri. Apoi, ca urmare a unei fluctuații aleatoare produse în vid, un Univers a explodat, căpătând forma, potrivit Space.

Ceva de mărimea unei particule subatomice s-a dilatat la dimensiuni inimaginabil de mari, într-o fracțiune de secundă. Oamenii de știință numesc această teorie a originii Universului, Big Bang.

Ceea ce noi numim "Universul observabil" (sau "volumul Hubble") este o regiune sferică, de aproximativ 90 de miliarde de ani-lumină în diametru. Aceasta este doar o parte a Universului în care lumina a avut timp pentru a ajunge la un observator în 13,8 miliarde de ani, de când a început Universul.

Volumul Hubble este mai mare decât 13,8 miliarde de ani-lumină ca rază, deoarece expansiunea spațiului a mărit distanțele dintre obiectele cosmice mai repede decât poate călători lumina.

Astronomii fac trei presupuneri despre Univers, bazate pe teorie și observație:

- legile fizicii sunt universale și nu se schimbă în timp sau loc, în spațiu;
- Universul este omogen sau aproximativ la fel în orice direcție;
- Oamenii nu observă Universul dintr-un loc privilegiat, cum ar fi centrul acestuia.

Teorii alternative Big Bang-ului

Atunci când aceste ipoteze sunt aplicate la ecuațiile lui Albert Einstein, ele indică faptul că Universul are următoarele proprietăți:

- Universul se extinde;
- Universul a apărut dintr-o stare fierbinte și densă la un moment dat finit în trecut;
- Elementele mai ușoare, precum hidrogenul și heliul, au fost create în primele momente ale formării Universului;
- O structură de radiații de microunde umple întregul Univers, o relicvă a fazei de tranziție, care a avut loc atunci când Universul

timpuriu s-a răcit suficient pentru a forma atomii.

Dacă una dintre aceste ipoteze de bază formulate de astronomi este greșită, atunci teoria Big Bang nu ar putea să explice proprietățile Universului. Este posibil ca Big Bang-ul să nu se fi întâmplat?

Există mai multe teorii alternative. Una dintre ele este teoria stării de echilibru. Aceasta postulează crearea continuă de materie în tot Universul, care explică expansiunea aparentă. Acest tip de Univers ar fi infinit, fără început și sfârșit.

O alternativă este și teoria inflației eterne. După Big Bang, Universul s-a extins rapid, într-o perioadă numită inflație. Teoria susține că inflația nu s-a oprit niciodată și continuă pentru o perioadă infinită de timp.

O altă teorie, numită modelul oscilant al Universului implică o serie nesfârșită de Big Bang-uri, urmate de Marea implozie care restaurează ciclul la nesfârșit.

C.- GALAXIILE

Ceea ce urmează este o listă de galaxii notabile.
Circa 51 de galaxii în Grupul Local, sunt estimate,
De fapt sunt un trilion în Univers, observabile.
Aflarea Naturii lor nu-i ca a nebuloaselor aflate.

Prin anii '60, s-au făcut cataloage ale galaxiilor,
Cuprinzând 21.418 galaxii și grupuri de galaxii,
Iar Catalogul morfologic, o presupusă listă a lor,
Și în timp cataloagele au cuprins și alte gnozii³.

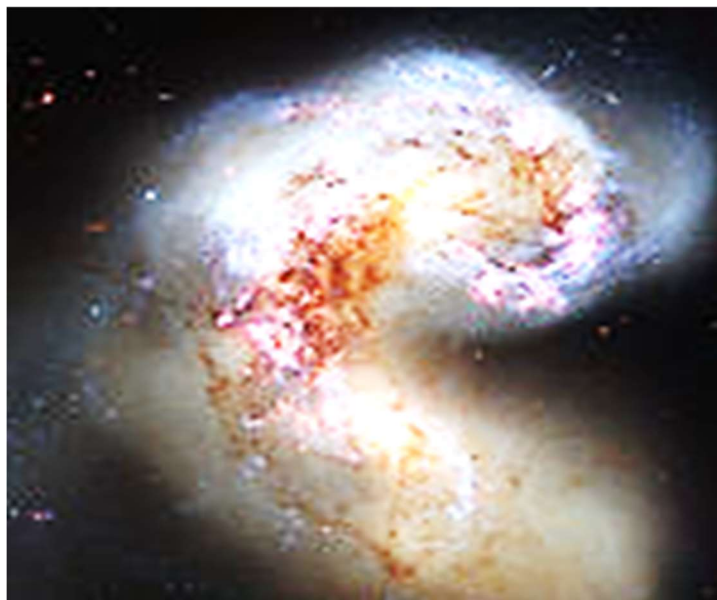
Nu există o convenție de denumire universală,
Deoarece galaxiile-s catalogate în mare parte,
Înainte de a se stabili dacă e o galaxie normală.
Marea parte fiind numită prin cerești coordonate.

„Misterul întregului Univers și frumusețea sa profundă se ascund în fiecare din noi.” Marius Torok

³ GNOZIE s.f. Recunoaștere a obiectelor cu ajutorul organelor de simț.

Galaxia Andromeda, Constelația - Andromeda. Andromeda, care este prescurtarea de la „Galaxia Andromeda”, își primește numele din zona cerului în care apare, constelația Andromeda. – e vizibilă cu ochiul liber. Andromeda este cea mai apropiată galaxie mare de Calea Lactee și este de așteptat să se ciocnească cu Calea Lactee peste aproximativ 4 miliarde de ani de acum încolo.

Galaxiile Antennae - Constelația -Corbul
Are un aspect similar cu antenele unei insecte.

Galaxia Retrogradă , Constelația -Centaurul. Pare să se rotească înapoi, deoarece vârful brațelor spiralate se îndreaptă în direcția de rotație.

Galaxia Ochilor Negri - Constelația -Părul Berenicei. Are o bandă spectaculoasă întunecată de praf absorbant în fața nucleului strălucitor al galaxiei, dând naștere la porecle ale galaxiei „Ochi Negru” sau „Ochi rău”

Galaxia Bode - Constelația -Ursa Mare Numită după Johann Elert Bode care a descoperit această galaxie în 1774.

- E vizibilă cu ochiul liber.

Galaxiile Fluture - Constelația -Fecioara

Aspectul este similar unui fluture.

Galaxia Roată de Car - Constelația -Sculptorul
Aspectul său vizual este similar cu cel al unei roți de car.

Galaxia Trabuc - Constelația -Ursa Mare
Aspectul este similar unui trabuc.

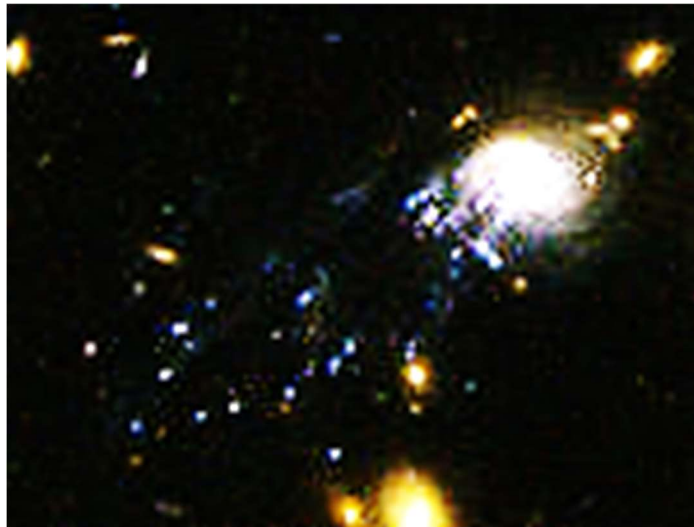
„Singura constantă în Univers este schimbarea.” Marius
Torok

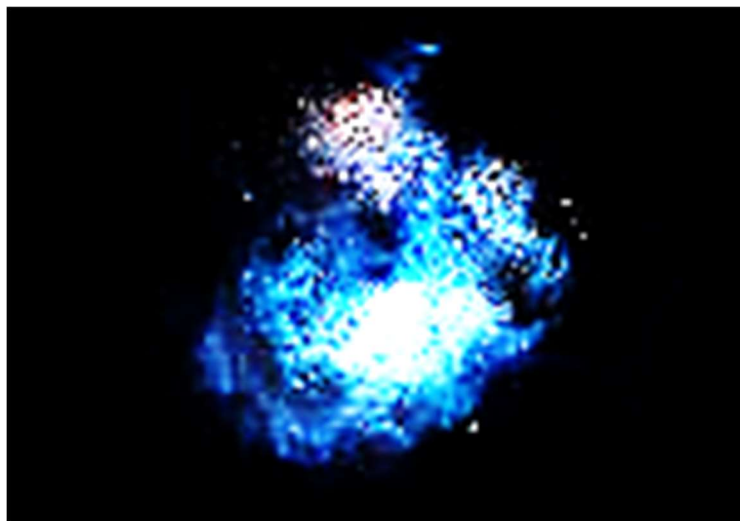
Galaxia Compasul - Constelația Compasul
Numită după constelația unde este situată.

Galaxia Părul Morîștei ; Constelația -Părul Berenicei
Numită după asemănarea sa cu Galaxia Morîșca și
localizarea sa în constelația Părul Berenicei.

Galaxia Cometă - Constelația Sculptorului. Această galaxie este numită după aspectul său neobișnuit, arătând ca o cometă. Efectul cometei este cauzat de îndepărtarea valurilor de către roiul său de galaxii, Abell 2667.

Cosmos Redshift 7 - Constelația -Sextantul. Numele acestei galaxii se bazează pe o deplasare spre roșu z măsurată de aproape 7 (de fapt, $z=6,604$)
Galaxia Cosmos Redshift 7 este cea mai strălucitoare dintre galaxiile îndepărtate ($z > 6$) și conține unele dintre cele mai vechi stele (prima generație; Populația III) care au produs elementele chimice necesare pentru formarea ulterioară a planetelor și a vieții.

Ochiul lui Sauron - Constelația -Câinii de Vânătoare. Datorită asemănării sale cu Ochiul lui Sauron din filmul *Lord of the Rings*.

Galaxia Artificiilor - Constelația -Lebăda și Cefeu
Datorită aspectului său luminos și pătat.

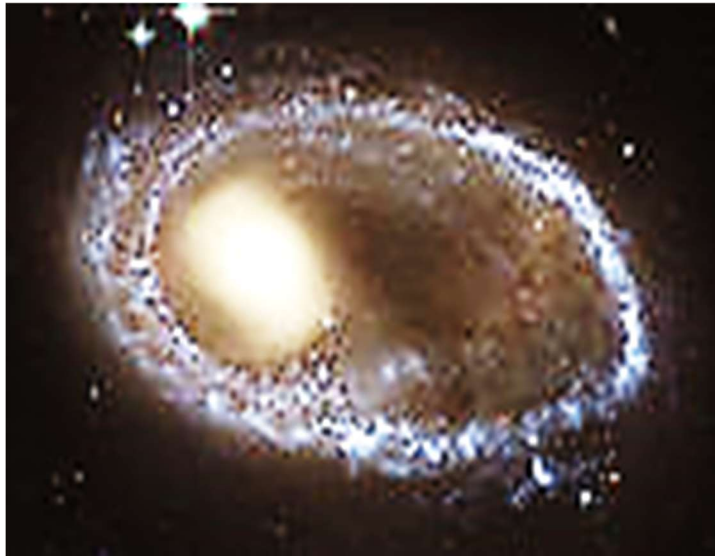
Galaxiile Crosă de Hockey - Constelația -Câinii de Vânătoare
Aspectul său alungit și curbat seamănă cu o crosă de hochei

Obiectul lui Hoag - Constelația -Șarpele. Numită de Art Hoag, care a
descoperit această galaxie inelară în 1950

Marele Nor al lui Magellan - Constelația - Peștele de Aur/Platoul - Numită după Ferdinand Magellan – vizibilă cu ochiul liber. Aceasta este a patra ca mărime din Grupul Local și formează o pereche cu Micul Nor al lui Magellan, iar din cercetări recente, este posibil să nu facă parte deloc din sistemul satelit al Căii Lactee.^[3]

Inelul Lindsay-Shapley - Constelația -Peștele Zburător
Numită după descoperitorul său, Eric Lindsay,
profesorul său Harlow Shapley, și natura sa ca o galaxie inelară

Galaxia Micul Sombrero - Constelația -Pegas
Numită după asemănarea cu Galaxia Sombrero

Galaxia Medusa - Constelația - Ursa Mare
Se spune că praful evacuat din galaxiile care fuzionează arată
ca șerprii pe care Medusa din mitologia greacă îi avea pe cap.

Galaxia sculptorului pitic - Constelația - Sculptor
Similară cu galaxiile Sculptorului

Galaxiile Șoarece - Constelația - Părul Berenicei
Aspectul e similar unui șoarece.

- O lingură de materie de la o stea neutron ar cântări aproape un miliard de tone.

Micul Nor al lui Magellan - Constelația - Tucanul - Numită după Ferdinand Magellan. Aceasta formează o pereche cu Marele Nor al lui Magellan. E posibil să nu facă parte din sistemul de sateliți ai Căii Lactee. E vizibilă cu ochiul liber

Obiectul lui Mayall - Constelația - Ursa Major. Poartă numele lui Nicholas Mayall de la Observatorul Lick, care a descoperit-o. Numite și VV 32 și Arp 148, acesta este un obiect cu aspect foarte particular și este probabil să nu fie o singură galaxie, ci două galaxii supuse unei coliziuni

Calea Lactee - Constelația -Săgetătorul (centru). Se vede cu ochiul liber. De pe Pământ galaxia pare o bandă de lumină. Galaxia care conține Soarele și Sistemul său Solar și, prin urmare, Pământul. Cele mai multe obiecte vizibile cu ochiul liber pe cer fac parte din acesta.

Galaxia Acului Constelația - Părul Berenicei
Numit datorită aspectului său zvelt

„În sistemul nostru solar sunt recunoscute nouă planete, însă Pluto e posibil să nu fie chiar o planetă, ci mai degrabă o lună sau un asteroid.” Curiozități cosmice

Galaxia Wolf-Lundmark-Melotte - Constelația - Balena
Numită după cei trei astronomi care au descoperit-o.

Galaxia Vârtelniței - Constelația - Ursa Mare
Seamăna cu jucăria morișcă de vânt.

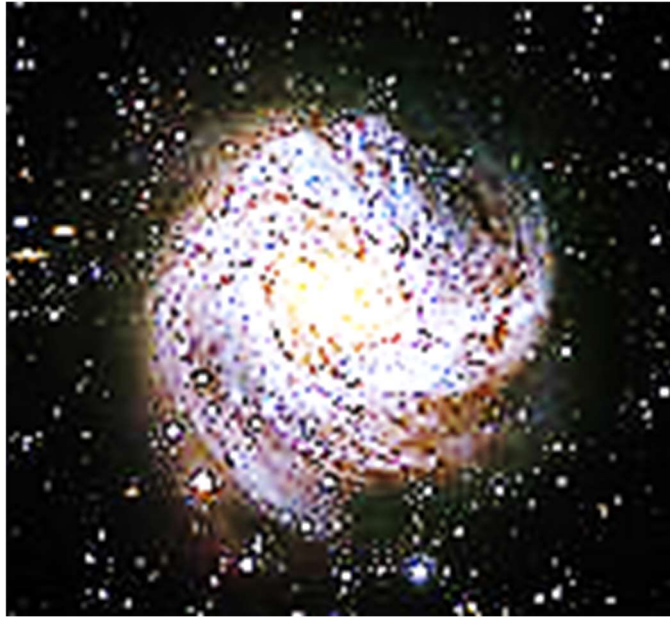

Galaxia Sculptorul - Constelația - Sculptor. Numită după amplasarea sa în Constelația Sculptorului. Numită și Dolarul de argint sau Moneda de argint datorită aspectului său ușor circular. – E vizibilă cu ochiul liber

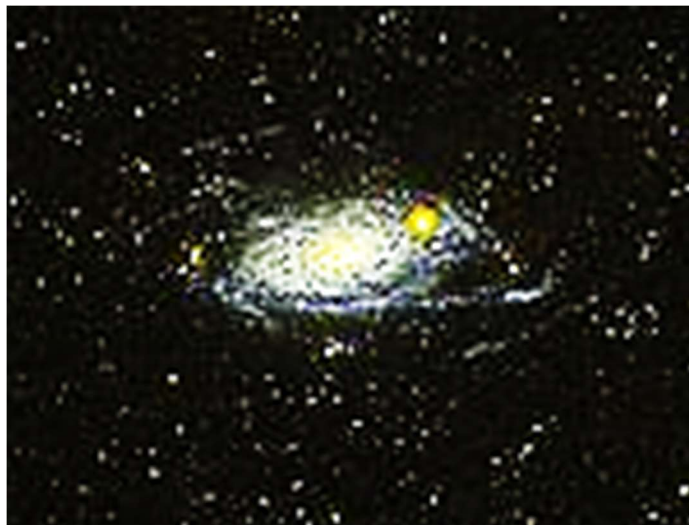

Galaxia Sombrero - Constelația - Fecioara
Asemănătoare cu un sombrero

„Galaxiile pline cu stele, asemănătoare Căii Lactee, nu sunt aruncate la întâmplare prin Univers, ci pot fi găsite în grupuri sau roiuri. De exemplu, galaxia noastră face parte din grupul local împreună cu alte 30 de galaxii. Roiurile de galaxii sunt pur și simplu doar niște versiuni mai mari ale grupurilor.”

Galaxia Vârtelniței de Sud - Constelația - Hidra. Numită după asemănarea cu Galaxia Vârtelniței și localizarea acesteia în emisfera celestă sudică.

Galaxia Floarea-Soarelui - Constelația - Câinii de Vânătoare
Numită după asemănarea cu floarea-soarelui.

În jurul ecuatorului, vântul solar are viteze mai mici, în jur de 300 km/s, dar temperaturile ating chiar și 1,6 milioane de grade Celsius.

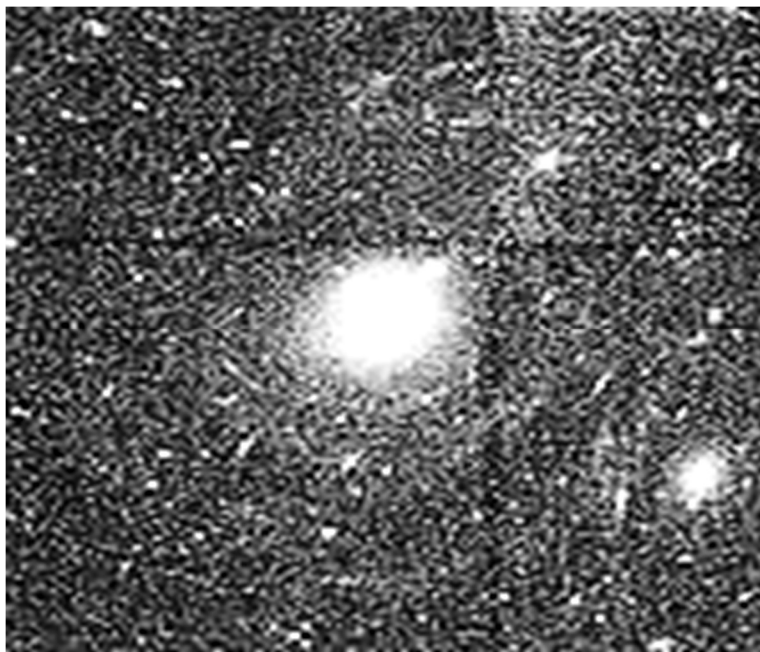
Galaxia Mormolocului - Constelația - Dragon
Numele provine de la asemănarea galaxiei cu un mormoloc

Galaxia Triunghiului - Constelația - Triunghiul
Numită după amplasarea sa în constelația Triunghiului. E vizibilă cu ochiul liber.

Galaxia Volburei - Constelația - Câinii de Vânătoare

Malin 1 - Constelația - Părul Berenicei
Descoperită și numită de astronomul David Malin

DESPRE COSMOS

În secolul al XIX-lea astronomia s-a concentrat pe catalogarea proprietăților obiectelor cerești individuale: planete, stele, nebuloase și galaxii. La sfârșitul secolului al XX-lea, însă, atenția s-a schimbat către înțelegerea categoriilor de obiecte: roiuri de stele, formații de galaxii și structura Universului. Știm acum care este vârsta și care a fost istoria Universului, știm, de asemenea, că expansiunea accelerează, dar nu știm încă care este natura materiei întunecate. Și noi descoperiri continuă a fi făcute. Mai întâi vom descrie câteva proprietăți ale galaxiilor care sunt părțile cele mai mari ale Universului. Mai târziu vom aborda ceea ce este cunoscut, ca modelul standard sau Big Bang, și care sunt dovezile care susțin acest model.

Galaxiile

Galaxiile sunt formate din stele, gaz, praf și materie întunecată, putând fi foarte extinse, având mai mult de 300 000 ani lumină în diametru. Galaxia din care face parte Soarele conține o sută de miliarde (100 000 000 000) de stele. În Univers sunt miliarde de astfel de galaxii. Galaxia noastră este o mare galaxie spirală, similară galaxiei Andromeda (imagine prezentată mai sus). Soarelui îi ia 200 de milioane de ani să se rotească în jurul centrului, mișcându-se cu 250 kilometri pe secundă. Deoarece sistemul nostru solar face parte dintr-un disc al galaxiei, noi nu putem vedea întreaga galaxie; e ca și cum am încerca să pictăm o pădure când ne aflăm în mijlocul ei. Galaxia noastră este numită **Calea Lactee**. Privind cu ochiul liber de pe Pământ, putem vedea o mulțime de stele individuale, precum și o centură extinsă, formată dintr-un număr enorm de stele și nori interstelari alcătuiți din gaz și praf. Structura galaxiei noastre a fost descoperită prin observații în vizibil și cu radio telescoapele, precum și prin observarea altor galaxii. (Dacă nu avem oglinzi, ne putem imagina cum arătăm privindu-i pe alții). Folosim undele radio, deoarece acestea pot trece prin norii care sunt opaci în vizibil, așa cum putem folosi un telefon mobil în interiorul unei clădiri. Clasificăm galaxiile în trei categorii. Cele neregulate sunt mai mici, dar mai numeroase, fiind în mod obișnuit bogate în praf și fiind, în același timp, pepiniere pentru noi stele.. Multe dintre aceste galaxii sunt sateliți ai altor galaxii.

Calea Lactee are 30 de galaxii satelit, prima descoperită fiind Norii lui Magelan, care poate fi văzută din emisfera sudică. Galaxiile spirală, așa cum este a noastră, au în general două brațe răsucite în spirală în jurul părții centrale, numită bulb. Aceste galaxii tind să aibă în centru o gaură neagră cu o masă de milioane de ori mai mare ca a Soarelui. Noi stele se nasc în special în brațele galaxiilor, deoarece densitatea mai mare a materiei interstelare poate conduce, prin contracție, la nașterea stelelor.

Când o gaură neagră din nucleul galactic atrage nori de gaz sau stele, materia este încălzită înainte de căderea în gaura neagră, iar o parte a ei emerge sub formă de jeturi incandescente care se mișcă prin spațiu, încălzind mediul intergalactic. Sunt cunoscute ca nuclee galactice active, un mare număr de galaxii spirală având astfel de nuclee.

Galaxia Andromeda - Galaxie spirală foarte asemănătoare Căii Lactee. Soarele se află la marginea unui braț al galaxiei noastre.

Marele Nor al lui Magelan.- Satelit neregulat al galaxiei noastre, poate fi văzut cu ochiul liber din emisfera sudică.

Nucleele galactice fuzionează și o coadă albastră este ejectată. Distanțele dintre stele sunt imense. Cele mai mari galaxii sunt cele eliptice (deși există și galaxii eliptice mici). Se crede că acestea, la fel ca și galaxiile spirală gigant, se formează atunci când galaxiile mai mici se îmbină. Unele argumente pentru această ipoteză provin de la diversitatea vârstelor și compozițiilor chimice a diferitelor grupuri de stele din galaxia îmbinată. Galaxiile formează roiuri de galaxii cu mii de componente. Galaxiile eliptice gigant se găsesc în mod obișnuit în centrele roiurilor și, câteodată, au două centre, ca rezultat al recentei îmbinări a două galaxii. Roiurile și super-roiturile de galaxii sunt distribuiți în Univers în structuri filamentare care înconjoară regiuni imense lipsite de galaxii. Este ca și cum Universul la scară largă este o baie cu bule în care galaxiile sunt suprafețele bulelor.

Roiul de galaxii Abell 2218. Arcele care pot fi văzute sunt determinate de efectul de lentilă gravitațională.

Vom descrie câteva proprietăți ale Universului în care trăim. Universul consistă din materie, energie și spațiu și evoluează în timp. Dimensiunile sale temporale și spațiale sunt mult mari decât cea ce utilizăm în viața de zi cu zi.

Cosmologia încearcă să răspundă la întrebări fundamentale despre Univers: De unde venim? Care este viitorul Universului? Care este locul nostru în acest Univers? Care este vârsta Universului? Este de remarcat faptul că știința evoluează.

Dimensiunile Universului, distanțele dintre stele sunt enorme. Pământul este la 150 milioane km de Soare, Pluto este de 40 de ori mai departe. Cea mai apropiată stea este de 280.000 de ori mai departe și cea mai apropiată galaxie este de 10 miliarde de ori și mai departe. Structura filamentară a galaxiilor este de zece trilioane (unu urmat de 12 zerouri) mai mare decât distanța de la Pământ la Soare. Vârsta Universului nostru s-a născut acum 13,7 miliarde (13 700 000 000) de ani. Sistemul solar s-a format mult mai târziu, acum 4,6 miliarde (4 600 000 000) de ani. Viața pe Pământ a apărut Publicații NASE Cosmologie acum 3,8 miliarde (3 800 000 000) de ani, iar extincția dinozaurilor s-a petrecut acum 65 milioane de ani. Oamenii moderni au apărut în urmă cu aproximativ 150.000 de ani. Avem motive raționale să credem că Universul nostru a avut o origine în timp, deoarece observăm că el se extinde rapid. Aceasta înseamnă că toate roiurile de galaxii sunt în mișcare unele față de altele și, cu cât distanța este mai mare, cu atât mișcarea este mai rapidă. Dacă am măsura rata expansiunii, am putea estima când au avut aceeași poziție în spațiu. Făcând calculul, obținem vârsta de 13,7 miliarde de ani. Această vârstă nu contrazice evoluția stelară, deoarece nu vom observa stele sau galaxii cu vârstă mai mare de 13,5 miliarde de ani. Evenimentul de la care a început expansiunea Universului este cunoscut ca Big Bang.

Măsurarea vitezei Putem măsura viteza unei stele sau a unei galaxii utilizând efectul Doppler. Lumina emisă de obiectele cerești suferă o schimbare a frecvenței sau a culorii care poate fi măsurată în funcție de viteza cu care se apropie sau se îndepărtează. Lungimea de undă crește (deplasare spre roșu) atunci când mișcarea este de îndepărtare de noi, respectiv scade (deplasare spre albastru) atunci când se apropie de noi. Când Universul a fost mai compact, undele sonore care l-au traversat au fost produse în regiuni cu densitate mai ridicată sau mai mică. Super roiurile galactice s-au format acolo unde densitatea materiei a fost mai ridicată.

Pe măsură ce Universul se dilată, spațiul dintre regiunile de densitate ridicată a crescut ca dimensiune și volum. Structura filamentară a Universului este o consecință a expansiunii acestuia. Sunetul poate traversa medii ca aerul, apa sau lemnul. Când producem un sunet, generăm o undă care comprimă materialul din jurul său. Aceste unde traversează mediul din interiorul urechii noastre și comprimă timpanul care trimite sunetul la celulele nervoase sensibile la aceste excitații. Nu auzim exploziile solare sau furtunile de pe Jupiter, deoarece spațiul dintre corpurile cerești este practic vid și undele sonore nu se pot propaga în absența unui mediu material. Este de remarcat faptul că nu există un centru al expansiunii Universului. Lumina de la stelele cele mai apropiate poate ajunge în sute de ani până la Pământ, iar lumina de la galaxii poate face această călătorie în milioane de ani. Toate informațiile care provin din cosmos ajung într-un timp îndelungat la noi, astfel încât noi vedem stelele cum erau în trecut, nu cum sunt în prezent. Există obiecte aflate la o distanță atât de mare, încât lumina emisă de ele încă nu a ajuns la noi, astfel încât încă nu le putem vedea. Asta nu înseamnă că ele nu sunt acolo, ci că pur și simplu ele s-au format după ce radiația din acea regiune a cerului a pornit către noi. Faptul că viteza luminii este finită are câteva implicații în astronomie. Distorsiunile spațiului afectează traiectoria luminii, astfel încât, dacă noi vedem o galaxie într-un loc anume, este posibil ca în realitate aceasta să nu se mai afle acolo, deoarece curbura spațiului s-a schimbat. În plus, o stea nu se mai află acolo unde este observată deoarece se află în mișcare. Nu mai sunt cum le vedem acum. Vom vedea totdeauna obiectele cerești așa cum au fost și, cu cât sunt mai îndepărtate, cu atât le vedem mai îndepărtate în timp. Deci, a analiza obiecte similare aflate la distanțe diferite este echivalent cu a vedea același obiect în momente diferite ale evoluției sale. Cu alte cuvinte, putem vedea istoria stelelor dacă observăm tipuri similare aflate la distanțe diferite. Nu putem vedea marginea Universului, deoarece lumina nu a avut timp să ajungă până la Pământ. Universul nostru este infinit în dimensiune, dar noi vedem doar o secțiune a sa având raza de 13,7 miliarde de ani lumină. O sursă emite lumină în toate direcțiile, deci în diferitele regiuni ale Universului o putem vedea în diferite momente ale existenței

sale. Vedem toate obiectele cerești așa cum au fost ele în momentul în care au emis lumina pe care noi o observăm acum, deoarece trebuie să treacă un timp finit până când aceasta să ajungă la noi. Aceasta nu înseamnă că noi avem o poziție privilegiată în Univers, orice observator din oricare altă galaxie poate observa ceva echivalent cu ceea ce noi detectăm. La fel ca în toate științele, în astronomie și astrofizică, cu cât știm mai multe despre Universul nostru, cu atât mai multe întrebări se deschid. În continuare vom discuta despre materia întunecată și energia întunecată pentru a avea o idee despre câte încă nu știm despre Univers. Materia întunecată nu interacționează cu radiația electromagnetică, adică nu absoarbe și nu emite energie. Materia obișnuită, așa cum este cea din stele, poate produce lumină sau o poate absorbi, așa cum se întâmplă cu norii de praf interstelar. Materia întunecată nu interacționează cu nici o radiație, are masă și, prin urmare, exercită atracție gravitațională S-a descoperit prin efectele sale asupra mișcării materiei vizibile. De exemplu, dacă o galaxie se deplasează în jurul unui spațiu aparent gol, suntem siguri că ceva o atrage. La fel cum sistemul solar este menținut împreună datorită atracției gravitaționale a Soarelui care menține planetele pe orbitele lor, galaxia în discuție are o anumită orbită deoarece ceva o atrage. Știm acum că materia întunecată este prezentă în galaxiile individuale, în roiuri galactice și pare a fi baza structurii filamentare a structurii Universului. Cu alte cuvinte, materia întunecată este cel mai comun tip de materie din Univers. Știm acum că expansiunea Universului este accelerată. Aceasta înseamnă că există o forță care contracarează efectele gravitației. Energia întunecată este numele pe care astronomii l-au dat acestui fenomen descoperit recent. În absența energiei întunecate expansiunea Universului ar încetini. Conform cunoștințelor noastre actuale, conținutul de materie-energie al Universului este 74 procente energie întunecată, 22 procente materie întunecată și doar 4 procente corespund materiei normale (corespunzând tuturor galaxiilor, stelelor, planetelor etc.). În esență, natura și proprietățile a 96 procente din Univers rămân a fi descoperite. Viitorul Universului nostru depinde de raportul care există între materia vizibilă, pe de o parte, și materia și energia întunecată, pe de altă parte. Înainte de descoperirea materiei

și energiei întunecate se credea că expansiunea se va opri și gravitația va inversa expansiunea cu contractia, ceea ce conducea la un Big Crunch, în care totul se va întoarce într-un singur punct. Dar, odată ce existența materiei întunecate a fost stabilită, teoria a fost modificată. Acum, expansiunea va ajunge la o valoare constantă într-un timp infinit. Cunoscând existența energiei întunecate, ne așteptăm ca în viitor expansiunea să accelereze, iar Universul să crească în volum. Sfârșitul Universului este foarte rece, foarte întunecat și infinit în timp.

Dacă ar fi să faci o analogie, grupurile sunt orașele, roiurile sunt orașe, iar super-roipurile de galaxii ar fi județele în care aceste orașe se află.

Dar povestea nu se oprește aici. Toate super-roipurile de galaxii din univers formează ceea ce noi numim o „pânză cosmică”.

Un artist a creat această imagine pentru a ilustra o secțiune din pânza cosmică. Asemănător pânzei unui păianjen, poți observa patern-uri delicate, asemănătoare dantelei, care traversează întregul cosmos, și unde, fiecare punct reprezintă o galaxie, la fel ca și Calea Lactee.

Super-roipurile de galaxii sunt un număr mare de grupuri și roiuri de galaxii și sunt printre structurile cele mai mari din cosmos.

Pentru prima dată, astronomii au văzut doi quasari⁴ rari, iar rezultatele scot la vedere consecințele dinamice și dezordonate ale formării galaxiilor.

Lucrurile devin și mai complicate în cazul în care se accepta alternativa existenței Multiversului – o matrice în care se regăsesc numeroase Universuri, cu o infinitate de „variante bio”, adaptate condițiilor lor specifice de existență.

„Universul este un rotund infinit care are centrul peste tot și circumferința nicăieri.” definiție celebră de Blaise Pascal

„Natura reîncepe mereu aceleași lucruri, anii, zilele, ceasurile; așa se creează un fel de infinit și de eternitate.” citat celebru din Blaise Pascal

⁴ Obiecte cosmice, cu strălucire de zeci sau sute de ori mai puternică decât a celor mai mari galaxii, care emite intens radiunde.

D.- GALAXIA NOASTRĂ – CALEA LACTEE

Calea Lactee (Calea Laptelui) este o structura albicioasă, galaxia gazdă a Sistemului nostru Solar și a altor aproximativ 100 - 400 miliarde de stele cu planetele lor și peste 1000 nebuloase (uriaș nor de gaze interstelare, nisip interstelar și praf cosmic situat în spațiul care se întinde între stele) . Toate obiectele din galaxie orbitează în jurul centrului de masă al galaxiei, numit și centru galactic.

Calea Lactee este un gigant, având o masă de circa 750-1000 miliarde ori mai mare decât a Soarelui și un diametru de aproximativ 100.000 ani-lumina.

Galaxia noastră face parte dintr-un grup de galaxii numit Grupul Local, format din 3 mari galaxii și un număr de alte 30 galaxii mai mici, în cadrul grupului ea fiind a doua ca mărime după galaxia Andromeda.

Calea Lactee are forma unei spirale uriașe și are 4 componente principale: nucleul, discul cu spirale, haloul și roiurile globulare. Vârsta celor mai vechi stele din Calea Lactee a fost estimată recent la aproximativ 13,6 miliarde de ani, adică doar puțin mai mică decât vârsta estimată a Universului (13,7 miliarde de ani).

În Grupul Local, Calea Lactee și Andromeda, cele două galaxii dominante, se atrag una spre cealaltă cu aproximativ 300.000 kilometri pe oră. În același timp, Grupul Local este

atras spre centrul clusterului Virgo cu 1.6 milioane kilometri pe oră. Împreună, toate aceste entități cosmice gigantice sunt atrase spre „Marele Magnet” (o masă gigantică situată la 250 milioane de ani lumină de noi) cu 22 milioane kilometri pe oră. Cum puteți vizita ineditul gigant numit Calea Lactee? Simplu! Călătorind cu nava spațială Green Bee, alături de Căpitanul Raxo și Secundul Noni.

Calea Lactee (din latină Via lactea, sau greacă Γαλαξίας (Galaxias), este galaxia gazdă a sistemului nostru solar, a altor aproximativ 100-400 miliarde de stele cu planetele lor, precum și a peste 1.000 nebuloase. Toate obiectele din galaxie orbitează în jurul centrului de masă al galaxiei, numit și centru galactic.

Galaxia noastră face parte dintr-un grup de galaxii numit Grupul Local, format din 3 mari galaxii și un număr de alte 30 galaxii mai mici, în cadrul grupului ea fiind a doua ca mărime după galaxia Andromeda (M31). Andromeda, situată la aproximativ 2,9 milioane ani-lumină, este cea mai apropiată galaxie mare. Cu toate acestea, un număr de așa numite false galaxii se găsesc mult mai aproape de noi, acestea jucând un rol de sateliți ai galaxiei noastre. Cea mai apropiată dintre acestea se găsește la 80.000 ani-lumină de noi și la 50.000 ani-lumină de centrul galactic.

Galaxia noastră are forma unei spirale uriașe; brațele acestei spirale conțin pe lângă altele și materie interstelară, nebuloase și stelele tinere ce iau naștere permanent din această materie. Pe de altă parte centrul galaxiei este format din stele bătrâne concentrate în grupuri cu formă sferică. Galaxia noastră are aproximativ 200 astfel de grupuri, dintre care mai cunoscute nu sunt decât 150. Aceste grupuri sunt concentrate în special în centrul galactic. După aparenta lor distribuție pe cer, astronomul Harlow Shapley a ajuns la concluzia că centrul galaxiei se găsește ceva mai departe de noi decât se credea până acum. Astfel, sistemul nostru solar este situat la 20 ani-lumină deasupra planului ecuatorial de simetrie, și la 28.000 ani-lumină de centrul galactic. Centrul galaxiei se găsește în direcția constelației Săgetătorului, la o distanță de soare de 25.000-28.000 ani-lumină.

Galaxia noastră are 4 componente principale: nucleul, discul cu spirale, haloul și roiurile globulare. S-ar putea să existe și un halou exterior, coroana galactică. Discul se rotește,

dar nucleul central nu. Nucleul și roiurile globulare conțin multe stele bătrâne, cunoscute ca stele de Populație II, care s-au format din materie cosmică originară. Brațele spiralei, unde se nasc stele noi, conțin mai ales stele de vârstă medie și tinere, cunoscute ca stele de Populație I. Acestea s-au format din materie stelară reciclată și sunt bogate în metale.

Vârsta celor mai vechi stele din Calea Lactee a fost estimată recent la aproximativ 13,6 miliarde de ani, adică doar puțin mai mică decât vârsta estimată a Universului (13,7 miliarde de ani).

Galaxia noastră, Calea Lactee, va supraviețui în forma sa actuală mai mult decât au anticipat unii astronomi, sugerează un studiu recent, citat luni de Live Science. SHARE

Un nou studiu asupra „pânzei” cosmice a scos în evidență secrete legate de rolul acesteia în istoria universului. Cu mult timp în urmă, când universul avea jumătate din vârsta pe care o are acum, galaxiile prinse în pânza cosmică au început să se deplaseze mult mai repede decât cele situate în altă parte.

Astronomii cred ca acest lucru s-a întâmplat din cauza presiunii colegilor din galaxiile învecinate. Roiurile de galaxii situate în brațele „pânzei” cosmice au interacționat în moduri care le-au forțat să-si folosească gazul pentru a forma noi stele, grăbindu-le astfel sfârșitul.

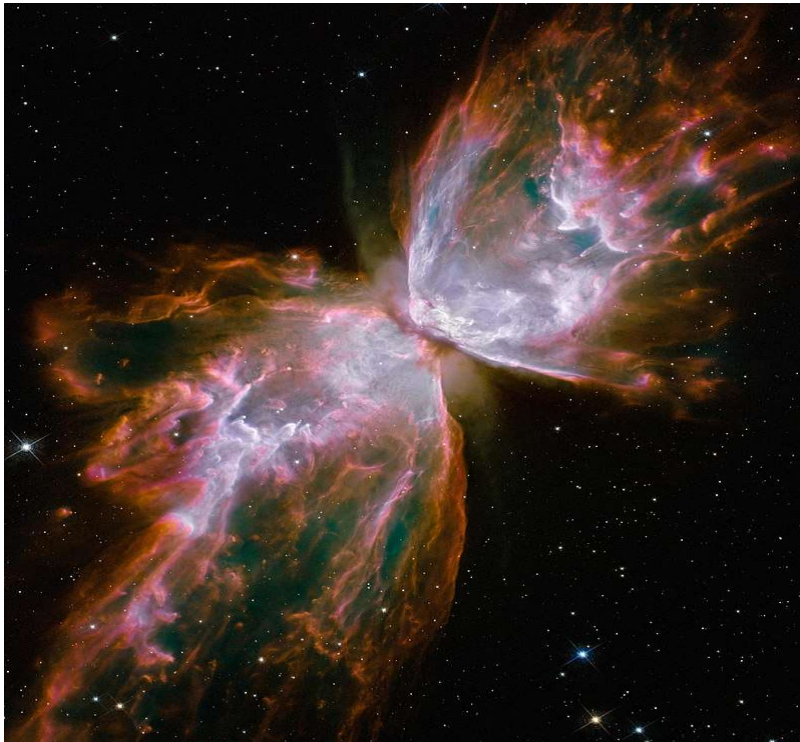
Curiozități cosmice

- Aproape 275 de milioane de stele se nasc în fiecare zi,
- Ziua pe Venus este mai lungă decât anul venusian.
- Un anotimp durează 21 de ani pe Uranus.
- În fiecare an Luna se depărtează de Pământ cu 3,8 cm.
- Neil Armstrong a pășit pe lună cu stângul.
- De la descoperirea ei, care a avut loc acum mai bine de 150 de ani, Neptun nu a terminat încă o rotație în jurul Soarelui.
- După aselenizare, o oglindă a fost lăsată pe Lună, iar cu ajutorul ei se poate măsura, prin reflectarea undelor laser, distanța față de Terra, cu precizie milimetrică.

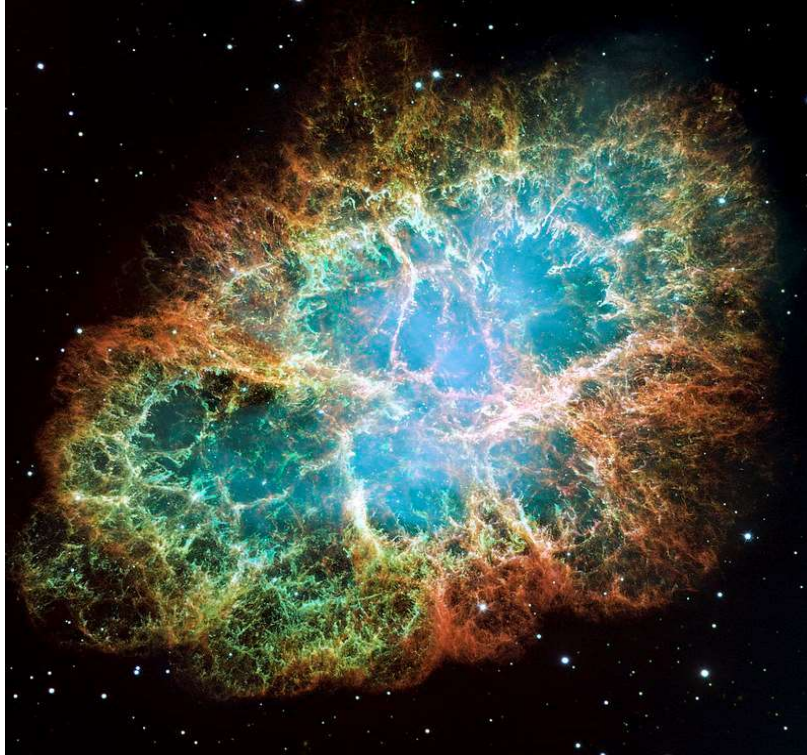
E.- ALTE GALAXII ȘI NEBULOASE

Galaxia NGC 406 situată la 65 de milioane de ani-lumină de Terra

Nebuloasa fluturele

Nebuloasa Crabului

NEBULOASELE

O nebuloasă (denumire provenită din latină, unde înseamnă ceață) este un uriaș nor de gaz interstelar (98% hidrogen, 2% alte elemente în stare gazoasă (O, C, S) și silicați în formă de praf interstelar – nisip interstelar) și praf cosmic situat în spațiul care se întinde între stele. Părți mai dense din nebuloase se pot contracta atât de tare încât pot da naștere la stele. Toate stelele din Univers s-au născut în nebuloase.

Cea mai cunoscută nebuloasă este aceea din constelația Orion, un nor imens de gaz și praf aflat pe cer în direcția constelației cu același nume. Cu ochiul liber, Nebuloasa Orion se vede ca o pată mică (mai mică decât apare Luna pe cer) strălucind slab sub stelele care formează 'centura' lui Orion. Astronomii au găsit sute de stele pe cale de formare în inima Nebuloasei Orion.

Nebuloasele pot fi clasificate, în funcție de modul în care sunt iluminate, în 4 categorii, astfel:

Nebuloase difuze – acestea sunt de două tipuri: nebuloase de emisie ce conțin gaz ionizat ce face ca nebuloasa să emită lumină; nebuloase de reflexie ce sunt iluminate de alte stele; exemplu este nebuloasa ce înconjoară roiul Pleiade.

Nebuloase planetare – sunt regiuni de gaz ce înconjoară o stea moartă. În anumite condiții, când o stea și-a folosit tot combustibilul, aceasta își împrăștie o mare parte din masă, sub forma unui inel de gaze care o înconjoară, acesta devenind vizibil datorită excitației provenite de la steaua centrală. Ele se răspândesc în spațiu în câteva zeci de mii de ani. Aceste nebuloase sunt numite "planetare", deoarece atunci când sunt privite printr-un telescop modest au un aspect circular, asemănător cu o planetă.

Nebuloase obscure – sunt nebuloase ce nu sunt iluminate și pot fi detectate doar în momentul în care se suprapun peste o nebuloasă difuză. Privind prin telescop sau prin binoclu anumite zone ale cerului, se observă că în anumite zone bogate în stele apar mici arii întunecate în care nu strălucește nici o stea. Acestea sunt nebuloase obscure, care acoperă stelele aflate în spatele lor și le absorb lumina.

– sunt produse de explozia unor stele masive. Materia lor se împrăștie cu mare viteză, fiind precedată de o undă de șoc ce comprimă și încălzește spațiul interstelar. Un bun exemplu îl reprezintă nebuloasa Crab, din constelația Taurul.

„Stephen Hawking a fost unul dintre cei mai valoroși savanți ai umanității. Numele său va sta alături de cele ale lui Albert Einstein și Isaac Newton. Hawking a avut foarte mulți admiratori în timpul vieții, dar și critici. Celebră rămâne fraza lui potrivit căreia „Universul a fost un rezultat firesc al legilor fizicii, iar Dumnezeu nu a fost necesar în acest proces”.

„Credinciosul a descoperit singurul perpetuum mobile din univers: pe Dumnezeu.” Costel Zagan

„Dumnezeu: Universul redus la esență.” Costel Zagan

„Arta este o misiune sublimă. Ea e încercarea unei minți de a înțelege universul și apoi de a-l traduce pe înțelesul celorlalți.” Auguste Rodin

LISTA NEBULOASELOR CUNOSCUTE

Obiect	Distanța [ani lumina]	Ascensie dreaptă [h:m:s]	Declinație [d:m:s]	Magnitudine vizuală	Diametru aparent [secunde de arc]	Magnitudine vizuală a stelei centrale	Constelație
Sh2-216	421	04 43 21	+46 42 06	12,7	4800	12,6	Per
PN G096.8+31.9	551	17 38 03	+66 53 48	14		14,6	Dra
HDW4 (G156.3+12.5)	682	05 37 56	+55 32 16	16,7		16,5	Aur
NGC 7293	714	22 29 39	-20 50 15	7,3	980	13,5	Aqr
PHL 932	972	00 59 57	+15 44 14	12,3	273	12,1	Psc
DeHt5 (PNG 111.0+11.6)	978	22 19 33	+70 56 03		530	15,4	Cep
PuWe1 (PNG 158.9+17.8)	1190	06 19 34	+55 36 42	15,7	1200	15,3	Lyn

NGC 6853 (M27)	1236	19 59 36	+22 43 16	7,5	480	13,9	Vul
NGC 246	1615	00 47 03	-11 52 19	8,5	225	12	Cet
Abell 24	1699	07 51 38	+03 00 21	13,5	265	17,4	Cmi
Ton320 (PN G191.4+33.1)	1735	08 27 06	+31 30 09	15,8	3600	15,7	Cnc
Abell 21	1765	07 29 03	+13 14 49	10,3	510	15,9	Gem
Abell 31	1853	08 54 13	+08 53 53	12	970	15,5	Cnc
Abell 7	2205	05 03 07	-15 36 23	15,4	970	15,4	Lep
NGC 6720 (M57)	2296	18 53 35	+33 01 45	8,8	86	15,7	Lyr
Abell 74	2453	21 16 52	+24 08 52	12,2	870	17,8	Vul

F.- LISTA STELELOR

A	Acamar (Theta Eridani)	Al Minliar al Asad (Kappa Leonis)
	Achernar (Alpha Eridani)	Aldhanab (Gamma Gruis)
	Achird (Eta Cassiopeiae)	Al Giedi (Alpha Capricorni)
	Acrab (Beta Scorpil)	Asterope (21 Tauri)
	Acrux (Alpha Crucis)	Atik (Omicron Persei)
	Acubens (Alpha Cancri)	Aladfar (Eta Lyrae)
	Adhara (Epsilon Canis Majoris)	Alamak (Gamma Andromedae)
	Ain (Epsilon Tauri)	Alathfar (Mu Lyrae)
	Al Kalb al Rai (Rho2 Cephei)	Albaldah (Pi Sagittarii)
	Albali (Epsilon Aquarii)	Alsafi (Sigma Draconis)
	Albireo (Beta Cygni)	Alschain (Beta Aquilae)
	Alchiba (Alpha Corvi)	Alshat (Nu Capricorni)
	Alcor (80 Ursae Majoris)	Altarf (Beta Cancri)
	Aldebaran (Alpha Tauri)	Altair (Alpha Aquilae)
	Alderamin (Alpha Cephei)	Altais (Delta Draconis)
	Aldhafera (Zeta Leonis)	Alterf (Lambda Leonis)
	Aldhibah (Zeta Draconis)	Aludra (Eta Canis Majoris)
	Alfecca Meridiana (Alpha Coronae Australis)	Alula Australis (Xi Ursae Majoris)
	Alfirk (Beta Cephei)	Alula Borealis (Nu Ursae Majoris)
	Algenib (Alpha Persei și Gamma Pegasi)	Alwaid (Beta Draconis)
	Algieba (Gamma Leonis)	Alya (Theta Serpentis)
	Algol (Beta Persei)	Alzir (Xi Geminorum)
	Algorab (Delta Corvi)	Ancha (Theta Aquarii)
	Alhena (Gamma Geminorum)	Angetenar (Tau2 Eridani)
	Alioth (Epsilon Ursae Majoris)	Antares (Alpha Scorpil)
	Alkalurops (Mu Bootis)	Arcturus (Alpha Bootis)
		Arkab Prior (Beta 1 Sagittarii)

	Alkes (Alpha Crateris)	Arkab Posterior (Beta 2 Sagittarii)
	Alcyone (Eta Tauri)	Arneb (Alpha Leporis)
	Alkurah (Xi Cephei)	Arrakis (Mu Draconis)
	Al Nair (Alpha Gruis)	Asellus Australis (Delta Cancri)
	Alnilam (Epsilon Orionis)	Asellus Borealis (Gamma Cancri)
	Alnitak (Zeta Orionis)	Asellus Primus (Theta Bootis)
	Al Niyat (Sigma Scorpii)	Asellus Secundus (Iota Bootis)
	Alniyat (Tau Scorpii)	
	Alpha Centauri	
	Alrakis (Mu Draconis)	
	Alrischa (Alpha Piscium)	
	Asellus Tertius (Kappa Bootis)	Atria (Alpha Trianguli Australis)
	Askella (Zeta Sagittarii)	Avior (Epsilon Carinae)
	Aspidiske (Iota Carinae)	Azaleh (Zeta Aurigae)
	Asterion (Beta-Canum Venaticorum)	Azelfafage (Pi1 Cygni)
	Atlas (27 Tauri)	Azha (Eta Eridani)
		Azmidiske (Xi Puppis)
B	Baham (Theta Pegasi)	Betelgeuse (Alpha Orionis)
	Barnard	Betria (Beta Trianguli Australis)
	Baten Kaitos (Zeta Ceti)	41 Arietis (41 Arietis)
	Becrux (Mimosa, Beta Crucis)	BPM 37093
	Beid (Omicron1 Eridani)	Botein (Delta Arietis)
	Bellatrix (Gamma Orionis)	Brachium (Sigma Librae)
	Benetnasch (Eta Ursae Majoris)	Bunda (Xi Aquarii)
C	Canopus (Alpha Carinae)	Chara (Alpha Canum Venaticorum or sometimes Beta)
	Caph (Beta Cassiopeiae)	Chertan (Theta Leonis)
	Capella (Alpha Aurigae)	Chi Cygni
	Castor (Alpha Geminorum)	Cursa (Beta Eridani)
	Cebalrai (Beta Ophiuchi)	Cygnus X-1
	Celaeno (16 Tauri)	

D	Dabih (Beta Capricorni)	Denebola (Beta Leonis)
	Decrux (Delta Crucis)	Deneb Kaitos (Beta Ceti)
	Delta Cephei	Deneb Kaitos Schemali (Iota Ceti)
	Delta Pavonis	Dheneb (Eta Ceti)
	Deneb (Alpha Cygni)	Diadem (Alpha Comae Berenices)
	Deneb Algedi (Delta Capricorni)	Dschubba (Delta Scorpii)
	Deneb Dulfim (Epsilon Delphini)	Dubhe (Alpha Ursae Majoris)
	Deneb el Okab (Zeta Aquilae)	Duhr (Delta Leonis)
E	Edasich (Iota Draconis)	Epsilon Eridani
	Electra (17 Tauri)	Epsilon Indi
	Elmuthalleth (Alpha Trianguli)	Errai (Gamma Cephei)
	Elnath (Beta Tauri)	Eta Carinae
	Enif (Epsilon Pegasi)	Etamin (Gamma Draconis)
F	Fomalhaut (Alpha Piscis Austrini)	Furud (Zeta Canis Majoris)
	Fum al Samakah (Beta Piscium)	
G	Gacrux (Gamma Crucis)	Giannah (Epsilon Cygni)
	Mu Cephei (Mu Cephei)	Girtab (Kappa Scorpii)
	Gatria (Gamma Trianguli Australis)	Gomeisa (Beta Canis Minoris)
	GJ 1061	Gorgonea Tertia (Rho Persei)
	Gianfar (Lambda Draconis)	Grafias (Xi Scorpii)
	Giedi (Alpha Capricorni)	Grumium (Xi Draconis)
	Gienah Gurab (Gamma Corvi)	
H	Hadar (Beta Centauri)	Heka (Lambda Orionis)
	Hadir (Sigma Puppis)	Heze (Zeta Virginis)
	Haldus (Epsilon Aurigae)	Homam (Zeta Pegasi)

	Hamal (Alpha Arietis)	HR 465
	Hassaleh (Iota Aurigae)	Hyadum I (Gamma Tauri)
	HD 13189	
	HE0107-5240	Hyadum II (Delta1 Tauri)
	Head of Hydrus (Alpha Hydri)	
I	Izar (Epsilon Bootis)	
J	Jabbah (Nu Scorpii)	
K	Kaffaljidhm (Gamma Ceti)	Kepler-57
	Kajam (Omega Herculis)	Kepler-58
	Kapteyn	Kepler-66
	Kaus Borealis (Lambda Sagittarii)	Kepler-67
	Kaus Medius (Delta Sagittarii)	Kepler-68
	Kaus Australis (Epsilon Sagittarii)	Kepler-145
	Keid (Omicron2 Eridani)	Kepler-146
	Kepler-5	Kepler-306
	Kepler-6	Kepler-452
	Kepler-11	Kitalpha (Alpha Equulei)
	Kepler-22	Kochab (Beta Ursae Minoris)
	Kepler-23	Kornephoros (Beta Herculis)
	Kepler-32	Kraz (Beta Corvi)
	Kepler-33	Kruger 60
	Kepler-36	Ksora (Delta Cassiopeiae)
	Kepler-42	Kullat Nunu (Eta Piscium)
	Kepler-47	Kepler-54
	Kepler-48	Kepler-56
	Kepler-51	Kuma (Nu Draconis)
L	Lacaille 9352	Lesath (Upsilon Scorpii)
	Lalande 21185	Lucida (Alpha Monocerotis)
	La Superba (Upsilon Canum Venaticorum)	Lucida Anseris (Alpha

	LBV 1806-20	Vulpeculae)
M	Maasym (Lambda Herculis)	Markab (Alpha Pegasi and HR 2948)
	Maia (20 Tauri)	Matar (Eta Pegasi)
	Marfark (Theta Cassiopeiae)	Mebstuta (Epsilon Geminorum)
	Marfik (Lambda Ophiuchi)	
M	Megrez (Delta Ursae Majoris)	Mintaka (Delta Orionis)
	Mekbuda (Zeta Geminorum)	Mira (Omicron Ceti)
	Menkalinan (Beta Aurigae)	Miram (Eta Persei)
	Menkar (Alpha Ceti)	Mirach (Beta Andromedae)
	Menkent (Theta Centauri)	Misam (Kappa Persei)
	Menchib (Xi Persei)	Mizar (Zeta Ursae Majoris)
	Menkib (Zeta Persei)	Mufrid (Eta Bootis)
	Merak (Beta Ursae Majoris)	Muliphein (Gamma Centauri, Gamma Canis Majoris)
	Merga (38 Bootis)	Murzim (Beta Canis Majoris)
	Merope (23 Tauri)	Muscida (Omicron Ursae Majoris, sau Pi Ursae Majoris)
	Mesarthim (Gamma Arietis)	Mu Arae
	Miaplacidus (Beta Carinae)	
	Minchir (Sigma Hydrae)	
	Minelava (Delta Virginis)	
	Minkar (Epsilon Corvi)	
	N	Nair Al Saif (Iota Orionis)
Naos (Zeta Puppis)		Nihal (Beta Leporis)
Nash (Gamma Sagittarii)		Nunki (Sigma Sagittarii)
Nashira (Gamma Capricorni)		Nusakan (Beta Coronae Borealis)
Nemesis (ipotetic)		
P	P Cygni	Polaris Australis (Sigma Octantis)
	Peacock (Alpha Pavonis)	Polaris (Alpha Ursae

	Phact (Alpha Columbae)	Minoris)
	Pherkad (Gamma Ursae Minoris)	Pollux (Beta Geminorum)
	Pherkard (Delta Ursae Minoris)	Porrina (Gamma Virginis)
	Pistol (stea)	Praecipua (46 Leo Minoris)
	Pleione (28 Tauri)	Proxima Centauri
	Procyon (Alpha Canis Minoris)	
R	Rana (Delta Eridani)	Rigel (Beta Orionis)
	Rasalas (Mu Leonis)	Rigil Kentaurus (Alpha Centauri)
	Ras Algethi (Alpha Herculis)	Rijl al Awwa (Mu Virginis)
	Ras Alhague (Alpha Ophiuchi)	R Leonis
	Ras Elased Australis (Epsilon Leonis)	Ross 128
	Regor (Gamma Velorum)	Ross 154
	Regulus (Alpha Leonis)	Ross 248
	R Hydrae	Rotanev (Beta Delphini)
		Ruchba (Omega 2 Cygni)
		Rukbat (Alpha Sagittarii)
S	Sabik (Zeta Ophiuchi)	Sheratan (Beta Arietis)
	Sadachbia (Gamma Aquarii)	Shaula (Lambda Scorpii)
	Sadalbari (Mu Pegasi)	Skat (Delta Aquarii)
	Sadalmelik (Alpha Aquarii)	Sirius (Alpha Canis Majoris)
	Sadalsuud (Beta Aquarii)	Situla (Kappa Aquarii)
	Sadr (Gamma Cygni)	SN 1006
	Saiph (Kappa Orionis)	SN 1054
	Sarin (Delta Herculis)	SN 1181
	S Andromedae	SN 1572
	Sceptrum (53 Eridani)	SN 1604
	Scheat (Beta Pegasi)	Spica (Alpha Virginis)
	Scheddi (Delta Capricorni)	Sterope II (22 Tauri)
	Schedir (Alpha	Sualocin (Alpha Delphini)

	Cassiopeiae)	Subra (Omicron Leonis)
	Segin (Epsilon Cassiopeiae)	Suhail (Lambda Velorum)
	Seginus (Gamma Bootis)	Sulafat (Gamma Lyrae)
	Sham (Alpha Sagittae)	Soare
	Sheliak (Beta Lyrae)	Syrma (Iota Virginis)
T	Tabit (Pi3 Orionis)	Terebellum (Omega Sagittarii)
	Talitha Borealis (Iota Ursae Majoris)	Tejat Posterior (Mu Geminorum)
	Talitha Australis (Kappa Ursae Majoris)	Tejat Prior (Eta Geminorum)
	Tania Borealis (Lambda Ursae Majoris)	Thabit (Upsilon Orionis)
	Tania Australis (Nu Ursae Majoris)	Theemin (Upsilon2 Eridani)
	Tau Ceti	Thuban (Alpha Draconis)
	Tarazet (Gamma Aquilae)	Tien Kuan (Zeta Tauri)
	Taygeta (19 Tauri)	Toliman (Alpha Centauri)
	Tegmen (Zeta Cancri)	Torcularis Septemtrionalis (Omicron Piscium)
	Tyl (Epsilon Draconis)	Tseen Kee (Phi Velorum)
		Tureis (Pi Puppis)
U	Unuk (Alpha Serpentis)	Upsilon Andromedae
		UY Scuti
V	Vega (Alpha Lyrae)	VV Cephei
	Vindemiatrix (Epsilon Virginis)	VY Canis Majoris
W	Wasat (Delta Geminorum)	Wezen (Delta Canis Majoris)
	Wazn (Beta Columbae)	WNC4 (M40)
	Wei (Epsilon Scorpii)	Wolf 359
Y	Yed Prior (Delta Ophiuchi)	Yed Posterior (Epsilon Ophiuchi)
Z	Zaniah (Eta Virginis)	Zuben-el-Akribi (Delta Librae)
	Zaurak (Gamma Eridani)	

Zavijava (Beta Virginis)	Zubenelgenubi (Alpha Librae)
Zeta Boötis	
Zeta Reticuli	Zuben-el-schemali (Beta Librae)

Pentru a afla lista tuturor stelelor cunoscute, puteți căuta în baza internațională de date SIMBAD

- Există câteva miliarde de trilioane de stele. Dacă nu, măcar 1% dintre aceste stele ar avea planete precum Pământul, atunci universul ar fi plin de viață.
- Aproximativ un milion de planete precum Terra ar putea încăpea în interiorul Soarelui.
- În spațiu nu există sunet.
- Pe Pământ o flacără va arde în sus, în spațiu aceasta se va mișca în toate direcțiile.

Lista stelelor vizibile cu ochiul liber

Stelele de mai jos, vizibile cu ochiul liber, au magnitudinea colorată în albastru deschis. Clasele spectrale ale stelelor și ale piticilor cenușii sunt arătate în culoarea clasei sale spectrale (aceste culori sunt derivate din numele convenționale pentru tipurile spectrale și nu reprezintă culoarea stelei observate). La multe pitici cenușii nu e indicată magnitudinea vizibilă dar sunt menționate în apropiere de Banda J în infraroșu a magnitudinii. Unele dintre rezultatele paraxelor și ale distanțelor sunt măsurători preliminare.

O pitică cenușie este un obiect substelar cu o masă mai mică decât este necesar pentru a menține arderea dată de reacția de fuziune nucleară pe bază de hidrogen în nucleul ei, așa cum sunt stele din secvența principală, dar care are suprafața și interiorul total convective, fără nici o diferențiere chimică în profunzime.

„Bruma de poezie care, de bine, de rău, învăluie acest pământ emană din toamna veșnică a Creatorului și dintr-un cer necopt pentru a-și scutura stelele.” Emil Cioran

#	Denumire		Clasa Stelară a #	Magnitudine a aparentă (m; ori m.)	Magnitudine a absolută (M; ori M.)	Epoca J2000.0		Paralaxă ^(m) mas(±err)	Distanță ⁽ⁿ⁾ Ani lumină (±e rr)	Note suplimentare
	Sistem	Stea				Ascensie dreaptă ⁽ⁿ⁾	Declinație ⁽ⁿ⁾			
	Sistemul Solar	Soare	G2V ⁽ⁿ⁾	-26.74 ⁽ⁿ⁾	4.85 ⁽ⁿ⁾	—	—	0	are opt planete	
1	Alpha Centauri (Rigel Kentaurus)	Proxima Centauri (V645 Centauri)	M5.5 Ve	11.09 ⁽ⁿ⁾	15.53 ⁽ⁿ⁾	14° 29' 43. 0	-62° 40' 46"	768.87(029)) ⁽⁴⁹⁵⁾	4.2421(1 6)	⁽ⁿ⁾ Proxima Centauri b; exoplanetă
		α Centauri A (HD 128620)	G2V ⁽ⁿ⁾	0.01 ⁽ⁿ⁾	4.38 ⁽ⁿ⁾	14° 39' 36. 5	-60° 50' 02"			Exoplaneta <i>AI pha Centauri Bb</i> este contestată Exoplaneta <i>AI pha Centauri Bc</i> este candidată, însă cu existență nesigură.
2	Steaua lui Barnard (BD+04°3561a)		M4.0 Ve	9.53 ⁽ⁿ⁾	13.22 ⁽ⁿ⁾	17° 57' 48. 5	+04° 41' 36"	546.98(1 00)) ⁽⁴⁹⁵⁾	5.9630(1 09)	
3	Wolf 359 (CN Leonis)		M6.0 V ⁽ⁿ⁾	13.44 ⁽ⁿ⁾	16.55 ⁽ⁿ⁾	10° 56' 29. 2	+07° 00' 53"	419.10(210)) ⁽⁴⁾	7.7825(3 90)	
4	Lalande 21185 (BD+36°2147)		M2.0 V ⁽ⁿ⁾	7.47 ⁽ⁿ⁾	10.44 ⁽ⁿ⁾	11° 03' 20. 2	+35° 58' 12"	393.42(070)) ⁽⁴⁹⁵⁾	8.2905(1 48)	
5 (α Canis Majoris)	Sirius (α Canis Majoris)	Sirius A	A1V ⁽ⁿ⁾	-1.46 ⁽ⁿ⁾	1.42 ⁽ⁿ⁾	06° 45' 08. 9	-16° 42' 58"	380.02(128)) ⁽⁴⁹⁵⁾	8.5828(2 89)	
		Sirius B	DA2 ⁽ⁿ⁾	8.44 ⁽ⁿ⁾	11.34 ⁽ⁿ⁾					

#	Denumire		Clasa Stelară a #	Magnitudine a aparentă (m, ori m _j)	Magnitudine a absolută (M, ori M _j)	Epoca J2000.0		Paralaxă ^(m) mas(±err)	Distanța ^(m) Ani lumină (±e rr)	Note suplimentare
	Sistem	Stea				Ascensie dreapță ^(h)	Declinație ^(°)			
6	Luyten 726-8	Luyten 726-8 A (BL Ceti)	M5.5 Ve	12.54 ⁽ⁿ⁾	15.40 ⁽ⁿ⁾	01 ^h 39 ^m 01. 3 ^s	-17° 57' 01"	373.70(270)) ⁽ⁿ⁾	8.7280(6 31)	
		Luyten 726-8 B (UV Ceti)	M6.0 Ve	12.99 ⁽ⁿ⁾	15.85 ⁽ⁿ⁾					
7	Ross 154 (V1216 Sagittarii)		M3.5 Ve	10.43 ⁽ⁿ⁾	13.07 ⁽ⁿ⁾	18 ^h 49 ^m 49. 4 ^s	-23° 50' 10"	336.90(178)) ⁽ⁿ⁾	9.6813(5 12)	
8	Ross 248 (HH Andromedae)		M5.5 Ve	12.29 ⁽ⁿ⁾	14.79 ⁽ⁿ⁾	23 ^h 41 ^m 54. 7 ^s	+44° 10' 30"	316.00(110)) ⁽ⁿ⁾	10.322(3 6)	
9	Epsilon Eridani (BD-09°697)		K2V ⁽ⁿ⁾	3.73 ⁽ⁿ⁾	6.19 ⁽ⁿ⁾	03 ^h 32 ^m 55. 8 ^s	-09° 27' 30"	309.99(079)) ⁽ⁿ⁾	10.522(2 7)	se crede că are două planete ⁽ⁿ⁾
10	Lacaille 9352 (CD-36°15693)		M1.5 Ve	7.34 ⁽ⁿ⁾	9.75 ⁽ⁿ⁾	23 ^h 05 ^m 52. 0 ^s	-35° 51' 11"	303.64(087)) ⁽ⁿ⁾	10.742(3 1)	
11	Ross 128 (FI Virginis)		M4.0 Vn	11.13 ⁽ⁿ⁾	13.51 ⁽ⁿ⁾	11 ^h 47 ^m 44. 4 ^s	+00° 48' 16"	298.72(135)) ⁽ⁿ⁾	10.919(4 9)	
12	EZ Aquarii (Gliese 866, Luyten 789-6)	EZ Aquarii A	M5.0 Ve	13.33 ⁽ⁿ⁾	15.64 ⁽ⁿ⁾	22 ^h 38 ^m 33. 4 ^s	-15° 18' 07"	289.50(440)) ⁽ⁿ⁾	11.266(1 71)	
		EZ Aquarii B	M?	13.27 ⁽ⁿ⁾	15.58 ⁽ⁿ⁾					
13	EZ Aquarii C		M?	14.03 ⁽ⁿ⁾	16.34 ⁽ⁿ⁾					
14	Procyon (α Canis Minori s)	Procyon A	F5V- IV ⁽ⁿ⁾	0.38 ⁽ⁿ⁾	2.66 ⁽ⁿ⁾	07 ^h 39 ^m 18. 1 ^s	+05° 13' 30"	286.05(081)) ⁽ⁿ⁾	11.402(3 2)	
15	Procyon B		DA ⁽ⁿ⁾	10.70 ⁽ⁿ⁾	12.98 ⁽ⁿ⁾					
16	61 Cygni	61 Cygni A (BD+38°4343)	K5.0V ⁽ⁿ⁾	5.21 ⁽ⁿ⁾	7.49 ⁽ⁿ⁾	21 ^h 06 ^m 53. 9 ^s	+38° 44' 58"	286.04(056)) ⁽ⁿ⁾	11.403(2 2)	prima stea (după Soare)

„Am întins frânghiile din clopotniță-n clopotniță; ghirlande din fereastră-n fereastră; lanțuri de aur din stea în stea, și dănțuiesc.” Arthur Rimbaud

#	Denumire		Clasa Stelară	Magnitudine aparentă (m _v , ori m _j)	Magnitudine a absolută (M _v , ori M _j)	Epoca J2000.0		Paralaxă ^(m) mas(±err)	Distanța ^(m) Ani lumină (±e rr)	Note suplimentare
	Sistem	Stea				Ascensie dreaptă ^(h)	Declinație ^(m)			
3		WISE 0350-5658	Y1	>22.8 J ^(m)		03 ^h 50 ^m	-56° 58'	238 ^(m)	13.704 ^(m)	
2						16 ^h 30 ^m 18 ^s	-12° 39' 45"	236.01 ^(m)	13.820 ⁽⁹⁾	
3		Wolf 1061 (Gliese 628, BD-12°4523)	M3.0 V ⁽⁰⁾	10.07 ⁽ⁿ⁾	11.93 ⁽ⁿ⁾	1 ^h	45"	167 ^(m)	13.820 ⁽⁹⁾	
3		Van Maanen's star (Gliese 35, LHS 7)	DZ7 ⁽ⁿ⁾	12.38 ⁽ⁿ⁾	14.21 ⁽ⁿ⁾	00 ^h 49 ^m 09 ^s	+05° 23' 19"	231.88 ^(m)	14.066 ⁽¹⁾	
4						00 ^h 05 ^m 24 ^s	-37° 21' 27"	229.20 ^(m)	14.231 ⁽⁶⁾	
3		Gliese 1 (CD-37°15492)	M3.0 V ⁽⁰⁾	8.55 ⁽ⁿ⁾	10.35 ⁽ⁿ⁾	4 ^h	27"	107 ^(m)	14.231 ⁽⁶⁾	
5						12 ^h 33 ^m 17 ^s	+09° 01' 15"	227.90 ^(m)	14.312 ⁽²⁾	
3		Wolf 424 (FL Virginis, LHS 333, Gliese 473)	M5.5 Ve	13.18 ⁽ⁿ⁾	14.97 ⁽ⁿ⁾	2 ^h		460 ^(m)	14.312 ⁽²⁾	
6		Wolf 424 B	M7Ve	13.17 ⁽ⁿ⁾	14.96 ⁽ⁿ⁾				89 ^(m)	
3		TZ Arietis (Gliese 83.1, Luyten 1159-16)	M4.5 V ⁽⁰⁾	12.27 ⁽ⁿ⁾	14.03 ⁽ⁿ⁾	02 ^h 00 ^m 13 ^s	+13° 03' 08"	224.80 ^(m)	14.509 ⁽¹⁾	
7						17 ^h 36 ^m 25 ^s	+68° 20' 21"	220.49 ^(m)	14.793 ⁽⁵⁾	
3		Gliese 687 (LHS 450, BD+68°946)	M3.0 V ⁽⁰⁾	9.17 ⁽ⁿ⁾	10.89 ⁽ⁿ⁾	9 ^h	21"	082 ^(m)	14.793 ⁽⁵⁾	
8						10 ^h 48 ^m 12 ^s	-11° 20' 14"	220.30 ^(m)	14.805 ⁽²⁾	
3		LHS 292 (LP 731-58)	M6.5 V ⁽⁰⁾	15.60 ⁽ⁿ⁾	17.32 ⁽ⁿ⁾	6 ^h	14"	360 ^(m)	14.805 ⁽²⁾	
9						17 ^h 28 ^m 39 ^s	-46° 53' 43"	220.25 ^(m)	14.809 ⁽¹⁾	
4		Gliese 674 (LHS 449)	M3.0 V ⁽⁰⁾	9.38 ⁽ⁿ⁾	11.09 ⁽ⁿ⁾	9 ^h	43"	159 ^(m)	14.809 ⁽¹⁾	are o planetă ^(m)
0						19 ^h 53 ^m 54 ^s	+44° 24' 55"	220.20 ^(m)	14.812 ⁽⁶⁾	
4		GJ 1245 A	M5.5 V ⁽⁰⁾	13.46 ⁽ⁿ⁾	15.17 ⁽ⁿ⁾	2 ^h	55"	100 ^(m)	14.812 ⁽⁶⁾	
1		GJ 1245 B	M6.0 V ⁽⁰⁾	14.01 ⁽ⁿ⁾	15.72 ⁽ⁿ⁾	19 ^h 53 ^m 55 ^s	+44° 24' 56"	7 ^(m)	14.812 ⁽⁶⁾	

#	Denumire		Clasa Stelară a #	Magnitudine a aparentă (m, ori m _s)	Magnitudine a absolută (M, ori M _s)	Epoca J2000.0		Paralaxă ^(m) mas(±err)	Distanța ^(m) Ani lumină (±err)	Note suplimentare
	Sistem	Stea a #				Ascensie dreaptă ^(h)	Declinație ^(m)			
		GJ 1245 C	M5.5	16.75 ⁽ⁿ⁾	18.46 ⁽ⁿ⁾	19 ^h 53 ^m 54. ^s 2.	+44° 24' 55"			
4		Gliese 440 (WD 1142-645)	DQ6 ⁽ⁿ⁾	11.50 ⁽ⁿ⁾	13.18 ⁽ⁿ⁾	11 ^h 45 ^m 42. ^s 9.	-64° 50' 29"	216.57(201)) ^(e5)	15.060(1 40)	
4		GJ 1002	M5.5 V ⁽ⁿ⁾	13.76 ⁽ⁿ⁾	15.40 ⁽ⁿ⁾	00 ^h 06 ^m 43. ^s 8.	-07° 32' 22"	213.00(360)) ⁽ⁿ⁾	15.313(2 59)	
4		Gliese 876 (Ross 780)	M3.5 V ⁽ⁿ⁾	10.17 ⁽ⁿ⁾	11.81 ⁽ⁿ⁾	22 ^h 53 ^m 16. ^s 7.	-14° 15' 49"	212.59(196)) ^(e5)	15.342(1 41)	are patru planete ⁽ⁿ⁾
4		LHS 288 (Luyten 143-23)	M5.5 V ⁽ⁿ⁾	13.90 ⁽ⁿ⁾	15.51 ⁽ⁿ⁾	10 ^h 44 ^m 21. ^s 2.	-61° 12' 36"	208.95(273)) ⁽ⁿ⁾	15.610(2 04)	⁽ⁿ⁾
4		WISE 1405+5534	Y0p	20.09 J ^(e5)		14 ^h 05 ^m	+55° 34'	207 ^(m)	15.757 ^(m)	
4		Gliese 412 A	M1.0 V ⁽ⁿ⁾	8.77 ⁽ⁿ⁾	10.34 ⁽ⁿ⁾	11 ^h 05 ^m 28. ^s 6.	+43° 31' 36"	206.02(108)) ^(e5)	15.832(8 3)	
7		Gliese 412 B (WX Ursae Majoris)	M5.5 V ⁽ⁿ⁾	14.48 ⁽ⁿ⁾	16.05 ⁽ⁿ⁾	11 ^h 05 ^m 30. ^s 4.	+43° 31' 18"			
4		Groombridge 1618 (Gliese 380)	K7.0V ⁽ⁿ⁾	6.59 ⁽ⁿ⁾	8.16 ⁽ⁿ⁾	10 ^h 11 ^m 22. ^s 1.	+49° 27' 15"	205.81(067)) ^(e5)	15.848(5 2)	
4		AD Leonis	M3.0 V ⁽ⁿ⁾	9.32 ⁽ⁿ⁾	10.87 ⁽ⁿ⁾	10 ^h 19 ^m 36. ^s 4.	+19° 52' 10"	204.60(280)) ⁽ⁿ⁾	15.942(2 18)	
5		DENIS J081730.0-615520	T6			08 ^h 17 ^m	-61° 55'	203 ^(m)	16.067 ^(m)	
5		Gliese 832	M3.0 V ⁽ⁿ⁾	8.66 ⁽ⁿ⁾	10.20 ⁽ⁿ⁾	21 ^h 33 ^m 34. ^s 0.	-49° 00' 32"	202.78(132)) ^(e5)	16.085(1 05)	are o planetă ⁽ⁿ⁾

#	Denumire		Clasa Stelară	Magnitudine aparentă (m _v)	Magnitudine absolută (M _v)	Epoca J2000.0		Paralaxă ^(m) mas(±err)	Distanță ^(m) Anii lumină (±err)	Note suplimentare
	Sistem	Stea				Ascensie dreapă ^(m)	Declinație ^(m)			
5 2	LP 944-020		M9.0 V ⁽¹⁾	18.50 ⁽¹⁾	20.02 ⁽¹⁾	03 ^h 39 ^m 35. 2.	-35° 25' 41"	201.40(420)) ⁽²⁾	16.195(3 38)	
5 3	DEN 0255-4700		L7.5V ⁽¹⁾	22.92 ⁽¹⁾	24.44 ⁽¹⁾	02 ^h 55 ^m 03. 7.	-47° 00' 52"	201.37(389)) ⁽¹⁾	16.197(3 13)	⁽¹⁶⁾
#	Sistem	Stea	Clasa Stelară	Magnitudine aparentă (m _v)	Magnitudine absolută (M _v)	Ascensie dreapă ^(m)	Declinație ^(m)	Paralaxă ^(m) mas(±err)	Distanță ^(m) Anii lumină (±err)	Note aditionale

TIPURI DE GALAXII

Telescoape uriașe au dat Omenirii speranța că oamenii Nu-s singuri în universul vast, Vedem necunoscute galaxii,

Din care 50.000 de miliarde, Azi, pentru a le pune-n topuri Cu vârste și structuri distincte, Putem să le împărțim în tipuri:

Spirală, eliptic, disc, lenticular, Pitic; fără formă și structură Definite cu aspect embrionar, Este a Universului textură.

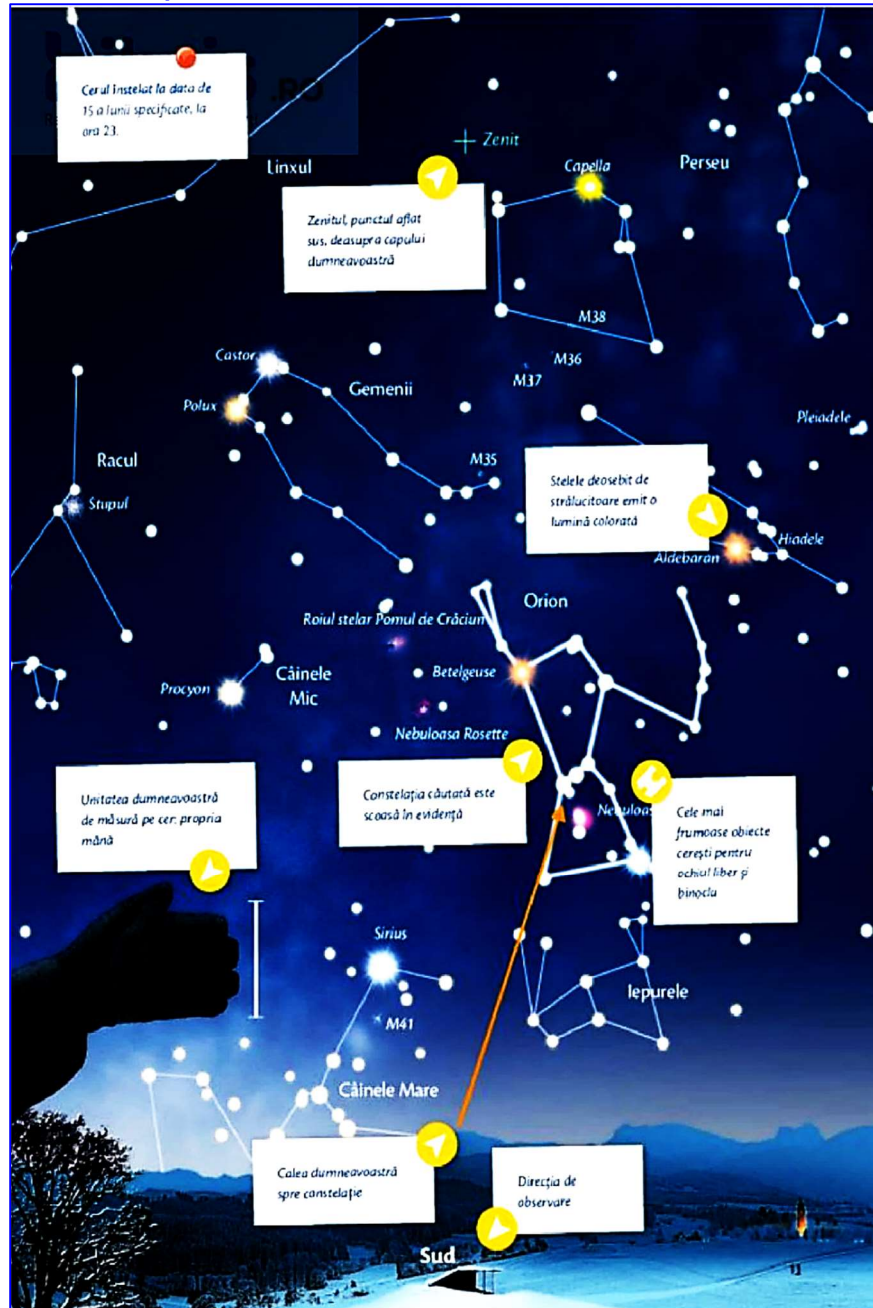
Oamenii de știință au aflat Masa condițională, luminația, Viteza de rotație, și au relevat Galaxii mari, ce-și știu lecția.

A fost posibilă demonstrația Că galaxiile nu au o rătăcire Singulară și, n-au doar poziția În spațiu, sunt grupuri clare.

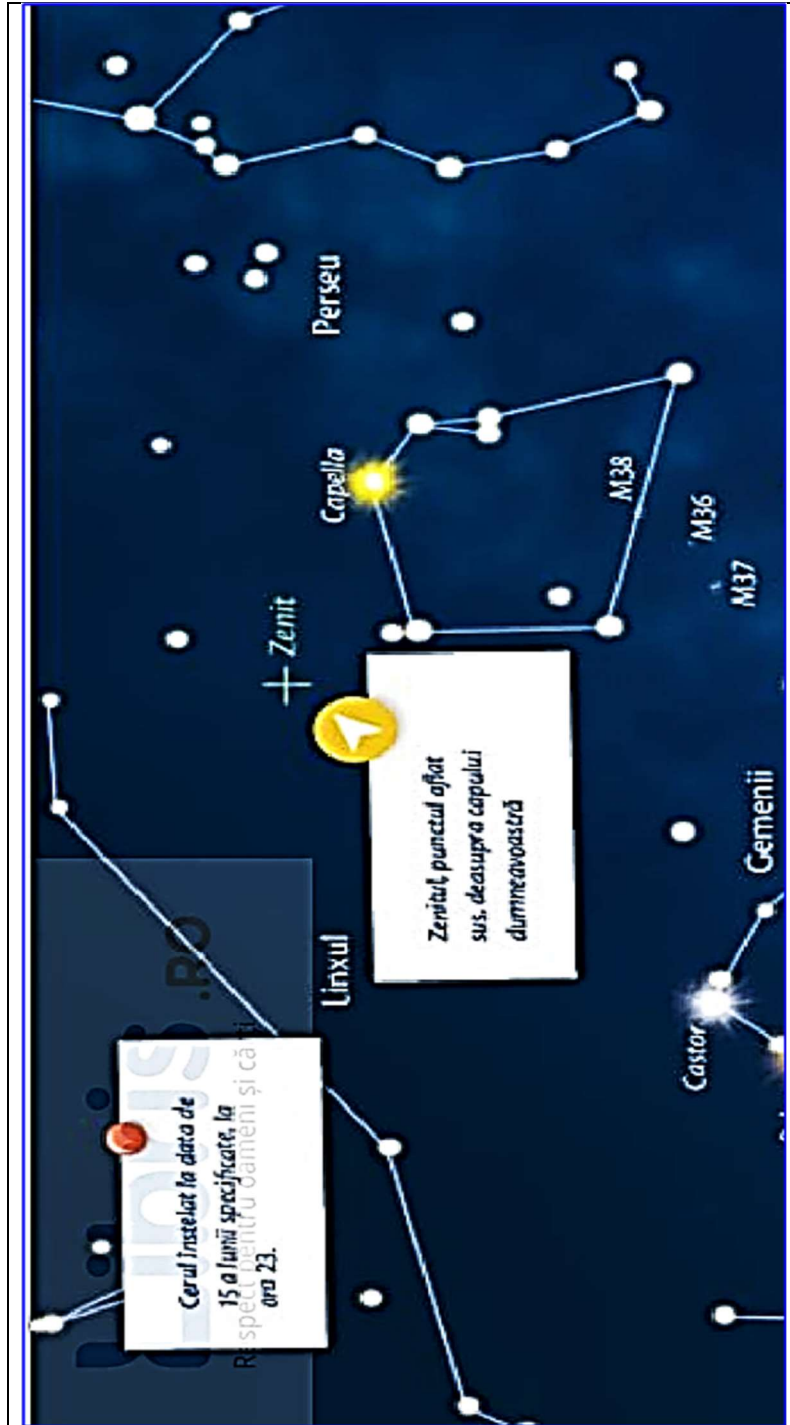
Doar Domnul le știe pe toate, Noi aflăm ce ne lasă să știm, Și nu toți dăm iubirii dreptate, Doamne, ajută-ne, Te iubim!

Doamne, ține galaxiile treze, Miluiește-ne Universul Ceresc, Flacăra vieții să se păstreze, Ești Creatorul dumnezeiesc!

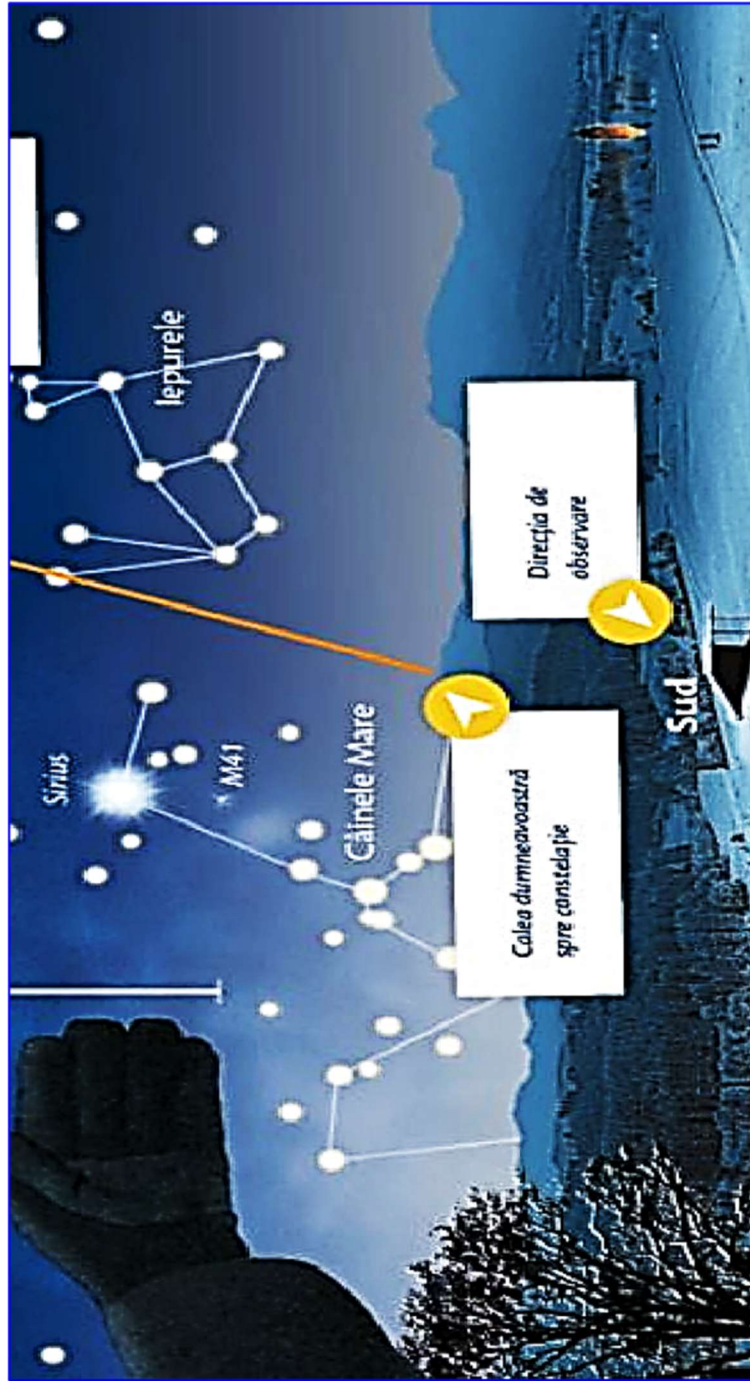
CONSTELAȚII

„Trăim în universuri paralele în care fiecare este rege în universul său.” Marius Torok

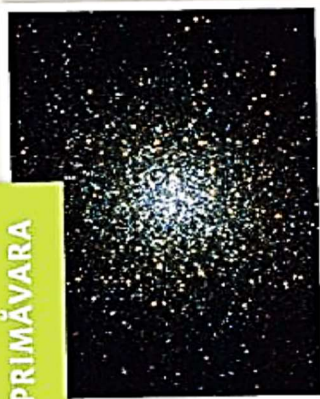

STELE ȘI CONSTELAȚII

PRIMĂVARA

Leul (Leo)	20
Carul Mare (parte din Ursa Major)	22
Fecioara (Virgo)	24
Boarul (Bootes)	26
Coroana Boreală (Corona Borealis)	28

TOAMNA

Delfinul (Delphinus)	48
Cassiopeia (Cassiopeia)	50
Pegas (Pegasus)	52
Andromeda (Andromeda)	54
Perseu (Perseus)	56
Berbecul (Aries)	58

ect. pentru oameni și cârți

Taurul (Taurus)	62
Orion (Orion)	64
Căinele Mare (Canis Major)	66
Vizitiul (Auriga)	68
Gemenii (Gemini)	70
Căinele Mic (Canis Minor)	72
Racul (Cancer)	74

IARNA

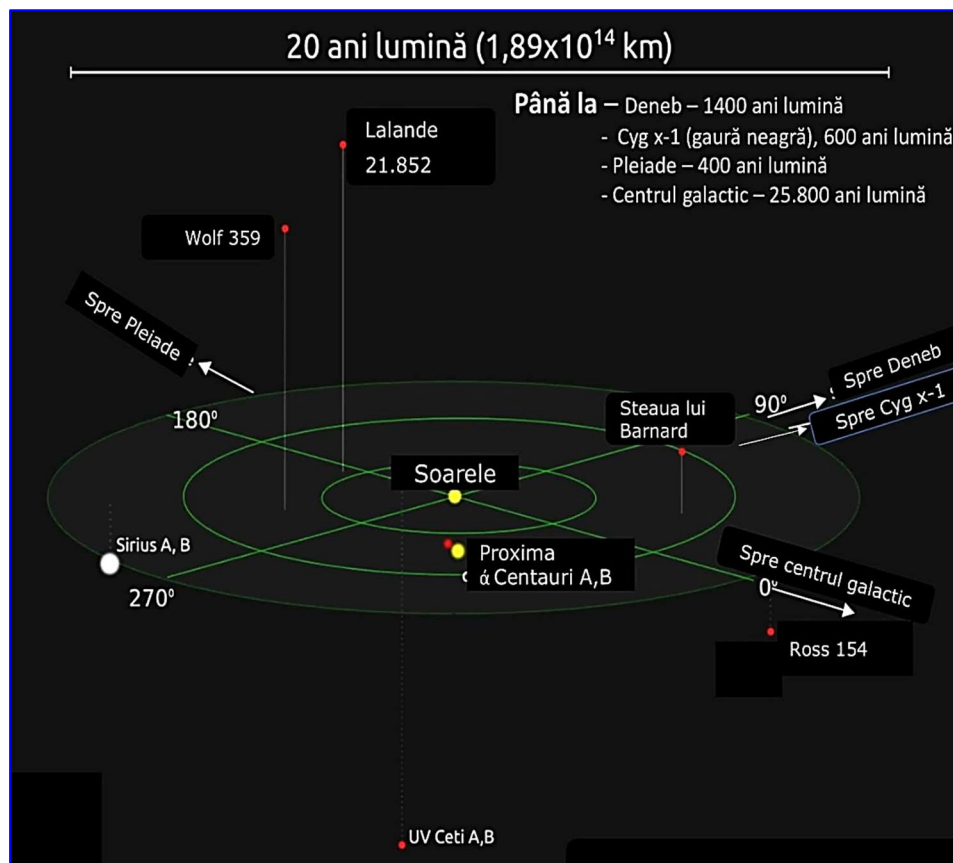

„Leul este o constelație zodiacală, adică prin această constelație trece ecliptica, drumul aparent al Soarelui, al Lunei și al planetelor.” Victor Anestin

„Fericirea este cea mai strălucitoare stea din constelația Înțelepciunii.” Valeria Mahok

CELE MAI APROPIATE STELE ALE SOARELUI?

1. Proxima Centauri, un pitic roșu
2. Alpha Centauri A și B, o stea dublă
3. Steaua lui Barnard
4. Wolf 359, în constelația Leo
5. Lalande 21185, o stea triplă
6. Luyten 726-8, o stea dublă
7. Sirius, cea mai strălucitoare stea
8. Ross 154, în Săgetător
9. Ross 248, în constelația Andromeda
10. Epsilon Eridiani și exoplaneta lui AEGir

„Iubire, tu ești cea mai scumpă stea din constelația fericii pământene.” Valeria Mahok

Lista celor mai masive stele

Nume	Masă (Soarele = 1)
Eta Carinae	150
Pistol	150
LBV 1806-20	130
VV Cephei	100
S Doradus	100
WR 20ab	80

1. Proxima Centauri, un pitic roșu

Pentru aproximativ 32.000 de ani, Proxima Centauri (numită și Proxima Centauri) este cea mai apropiată stea de a noastră. Situat la aproximativ 4,24 ani lumină, de aproximativ 270.000 de ori distanța medie de la La Terre au le Soleil, a fost descoperit abia în 1915, deoarece, ca un pitic roșu, este perfect invizibil pentru ochi (o stea din apropiere nu este neapărat cea mai vizibilă). În 26.700 de ani, va fi și mai aproape: 3,11 ani lumină.

2. Alpha Centauri A și B, o stea dublă

Ea freacă Alpha Centauri A și B (Rigil Kentaurus) cu care probabil formează un trio. Mai mare și mai caldă, cei doi vecini, la 4,3 ani lumină distanță, sunt vizibili în cerul sudic, în constelația Centaurus.

Dacă proiectul Breakthrough Starshot prezentat în aprilie 2016 de către Yuri Milner și Stephen Hawking aboutit înainte de sfârșitul secolului XXI, o micro probă care călătorește la 20% din viteza luminii, așa cum se prevedea, ar putea să se alăture acestui sistem în numai 20 de ani! Pentru moment, o navă la fel de rapidă ca Voyager 1 (peste 60.000 km / h) ar putea ajunge la Proxima ... în aproximativ 73.000 de ani!

3. Steaua lui Barnard

Numit după descoperitorul său și situat la aproximativ 5.96 ani-lumină distanță în constelația Ophiuchus, steaua lui Barnard este a treia stea mai aproape de Soare. Ea este cunoscută pentru că are cea mai importantă mișcare curată cunoscută. Invizibil cu ochiul liber, deplasarea sa față de alte

stele din fundal este semnificativă, așa cum arată observațiile din ultimele decenii (animația de mai jos).

4. Wolf 359, în constelația Leo

Fiind discret ca ultimul, Wolf 359, situat la 7,79 ani lumină distanță în constelația leului, este a patra stea mai aproape de sistemul nostru planetar.

5. Lalande 21185, o stea triplă

În a cincea poziție, la 8,3 ani lumină spre Marea Ursă, Lalande 21185, descoperită în 1801, este o stea triplă imposibil de văzut cu ochiul liber.

6. Luyten 726-8, o stea dublă

Un sistem binaural compus din două jumătăți roșii, duoul Luyten 726-8 (UVCet A și UV Cet B) este situat la 8,4 ani-lumină distanță de Pământ, spre Balena.

7. Sirius, cea mai strălucitoare stea

În al șaptelea rând, Sirius (Alpha Canis Majoris A), la 8.6 ani lumină distanță în Grand Dog, nu trece neobservată, este chiar cea mai strălucitoare stea vizibilă de pe Pământ. Rețineți că steaua albă are un mic companion Sirius B.

8. Ross 154, în Săgetător

În al optulea loc, încă un pitic roșu – (sunt mult mai numeroase decât stele precum Soarele sau chiar mai multe stele masive) - Ross 154 este expus la 9,4 ani lumină în Săgetător.

9. Ross 248, în constelația Andromeda

Al nouălea este Ross 248, un alt pitic roșu. În aproximativ 33.000 de ani, va deveni cea mai apropiată stea de Soare și 3000 de ani mai târziu, va fi la numai 3 ani lumină distanță. Prezentat în constelația Andromeda, în prezent se află la 10,33 ani lumină, clasându-se pe locul nouă în clasamentul celor mai apropiate stele. Rețineți că, în 40.000 de ani, Voyageur 2 ne va trece de numai 1,76 ani lumină de la această stea mică.

10. Epsilon Eridiani și ex planeta lui AEGir

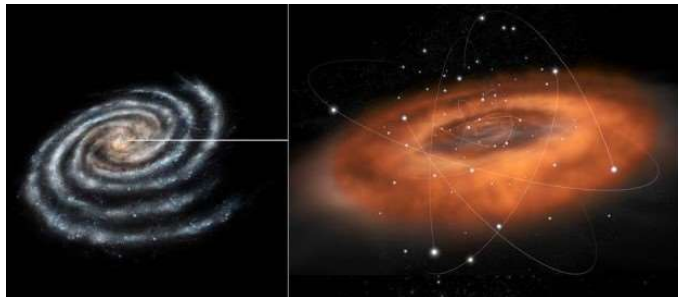
Al zecelea loc al clasamentului este în prezent ocupat de Epsilon Eridianibaptized Ran de UAI; Numai 10,8 ani lumină ne separă de această stea vizibilă cu ochiul liber, care arată puțin ca Soarele cu son-exo -planete AE gir.

Alte obiecte

- Găurile negre normale, au o masă de 4-15 ori mai mare decât cea a Soarelui; Găurile negre de masă intermediară, de 100-10 000 ori masa Soarelui; Găurile negre supermasive, de milioane și miliarde de ori masa Soarelui.
- O gaură neagră este o regiune în spațiu-timp cu o forță gravitațională atât de mare încât nimic — nici măcar particulele și radiația electromagnetică ca lumina — nu poate scăpa odată intrat în ea. Teoria relativității generale prezice că o masă suficient de compactă poate deforma spațiul și timpul astfel încât să formeze o gaură neagră. Limitele unei astfel de regiuni din care nimic nu poate scăpa este numită orizontul evenimentelor. Chiar dacă orizontul evenimentelor are un efect enorm asupra sortii și circumstanțele unui obiect care trece prin aceasta, nicio caracteristică aparentă nu poate fi observată. În multe moduri o gaură neagră se comportă ca un corp negru ideal, deoarece nu reflectă lumină deloc. Mai mult, teoria câmpului cuantic în spațiu-timp curbat prezice un orizont al evenimentelor invers proporțional masei acestuia. Temperatura este de ordinul miliardelor de grade Celsius în cazul găurilor negre de masă stelară, făcându-le, esențial, imposibil de observat.
- Obiecte a căror câmp gravitațional sunt suficient de puternice încât lumina nu poate scăpa au fost considerate prima dată în secolul al XVIII-lea de John Michell și Pierre-Simon Laplace. Prima soluție modernă a relativității generale care ar caracteriza o gaură neagră a fost găsită de Karl Schwarzschild în 1916, chiar dacă interpretarea sa ca o regiune din spațiu din care nimic nu poate scăpa a fost prima dată publicată de David Finkelstein în 1958. Găurile negre au fost de mult considerate o curiozitate matematică; a fost în timpul anilor 1960 când munca teoretică a arătat că acestea au fost o predicție a teoriei relativității generale. Descoperirea stelelor neutron la sfârșitul anilor 1960 au stârnit interes în realitatea obiectelor compacte colapsate gravitațional.
- Găurile negre cu o masă stelară sunt așteptate a se forma atunci când o stea foarte masivă se colapsează la sfârșitul ciclului de viață. După ce o gaură neagră s-a format, aceasta poate continua să crească prin absorbția continuă de masă din

împrejurimi. Prin absorbția de alte stele și coliziunea cu alte găuri negre, găuri negre super masive cu o masă de milioane de sori se pot forma. Există o prezumție generală cum că aproape fiecare galaxie are o gaură super masivă la centrul ei.

- În ciuda interiorului invizibil, prezența unei găuri negre poate fi dedusă prin interacțiunea acesteia cu materia și prin radiația electromagnetică cum ar fi lumina vizibilă. Materia care intră într-o gaură neagră poate forma un disc de acreție⁵ exterior încălzit de frecare, formând unele dintre cele mai luminoase obiecte din univers. Dacă există alte stele care orbitează o gaură neagră, orbitele lor pot fi folosite pentru a determina masa și locația unei găuri negre. Astfel de observații pot fi folosite pentru a exclude posibilități alternative cum ar fi stelele neutron. În acest fel, astronomii au identificat numeroase găuri negre stelare în sisteme binare, și au stabilit că sursa radio cunoscută sub numele de Sagittarius A*, la centrul propriei noastre galaxii, conține o gaură neagră super masivă cu o masă aproximativă de 4,3 milioane de sori.
- Pe data de 11 februarie 2017, parteneriatul LIGO a anunțat prima detecție a undelor gravitaționale, care reprezintă de asemenea și prima observație a unei fuziuni al unei găuri negre. Simularea efectului de lentilare gravitațională cauzată de o gaură neagră, care distorsionează imaginea galaxiei din spate.
- Un nor gazos fiind rupt în bucăți de o gaură neagră la centrul galaxiei noastre (observații din 2006, 2010 și 2013 sunt arătate în albastru, verde și roșu)

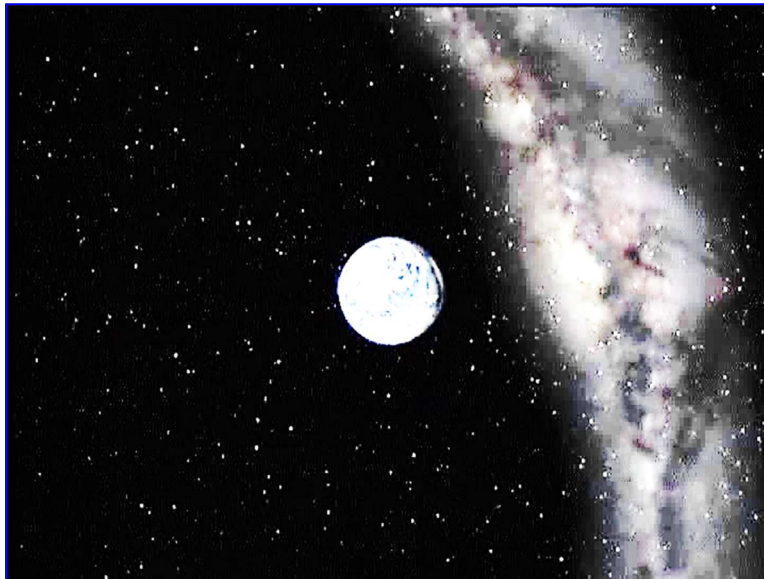
Reprezentare grafică a zonei centrale a Căii Lactee, unde se găsește o gaură neagră masivă

⁵ Fenomen fizic prin care un corp ceresc captează materie din spațiul cosmic.

G.- ȘTIINȚĂ ȘI CREAȚIONISM

Rămânem uimiți în fața măreției universului,
Cu diversitatea și frumusețea ce-i descoperim.
E afectat de blestem, dar e lucrarea Domnului
Și, în el întreaga lume a stelelor o cuprindem.

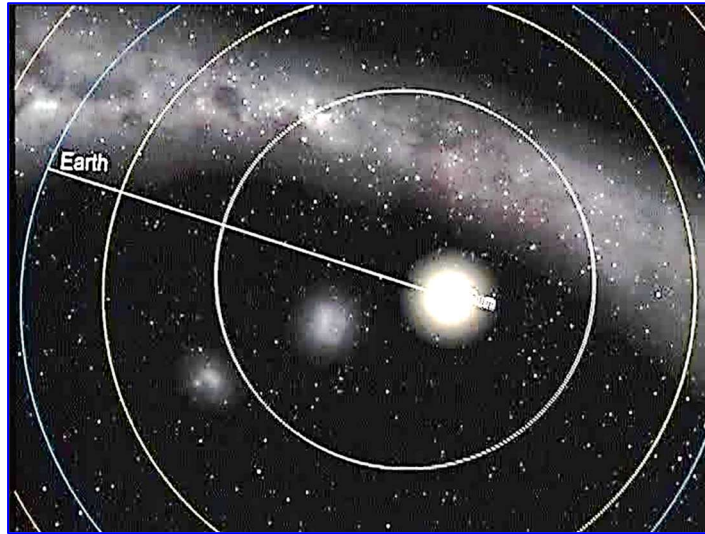
Vedem că mintea Creatorului e de necuprins.
Un aspect al creației e diversitatea incredibilă,
Cu mărimile și distanțele care sunt de neatins.
Doamne, universul nostru e fața Ta invizibilă!

Stația Spațială ce se află la 321 km de Pământ
E cea mai îndepărtată, dar nu-i foarte departe.
Pământul, cu 12.874 Km. în diametru, e rotund,
Stația vede cuprinderea cerească doar în parte.

Cu viteza unui glonț, în trei zile a fost parcursă
Distanța de 386.242 de km., a mai îndepărtată,
Până la Lună, cu nava Apollo, în istorica-i cursă,
Locul în care omul a reușit să ajungă vreodată.

„Cea mai bună cetate de cucerit, pentru fiecare, este
cetatea sufletului său.” citat din Marius Torok

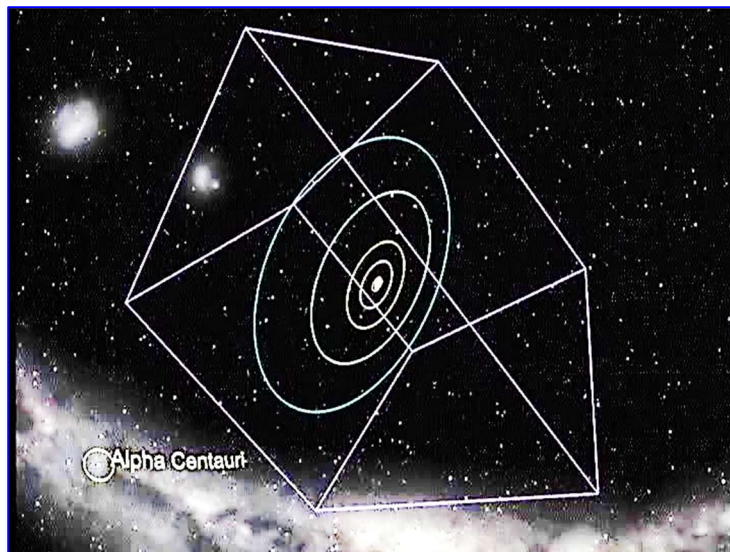
Distanța până la Soare e de 400 de ori mai mare, Pământul fiind la 149 668 992 km. față de Soare. Neptun, față de Soare e la o mai mare depărtare, De 13 ori mai mare ca a Pământului distanțare.

Totuși, distanța până la stele este mult mai mare. Sistemul stelar cel mai apropiat e Alpha Centauri. Între Soare și Alpha Centauri, sunt sisteme solare Multe, cca 4278, cu distanțe care depășesc visuri.

Observăm că Alpha Centauri nu are numai o stea, Însă lumina lor este unificată de la cele două stele, Alpha Centauri B e mai puțin strălucitoare decât A, Alpha Centauri A conține hidrogen, e ca și Soarele.

Este mai mare ca Soarele, cu aceeași temperatură, De 6000 ° C., și are o culoare foarte asemănătoare. Alpha Centauri B, e mai mică, și cu mai mică căldură, Centauri A și B, au, la 80 de ani, reciprocă gravitare.

Alpha Centauri este un sistem triplu de stele situat la puțin peste patru ani lumină, sau aproximativ 25 de miliarde de mile, de Pământ. Deși aceasta este o distanță mare în termeni terestri, este de trei ori mai aproape decât următoarea cea mai apropiată stea asemănătoare Soarelui.

A treia stea din acest sistem stelar se observă greu, Ea este Proxima Centauri. Sunt asemeni constelații, Fiecare dintre ele fiind ca al sistemului Solar relevu.⁶ Stelele, față de Alfa Centauri îs mai departe în spații.

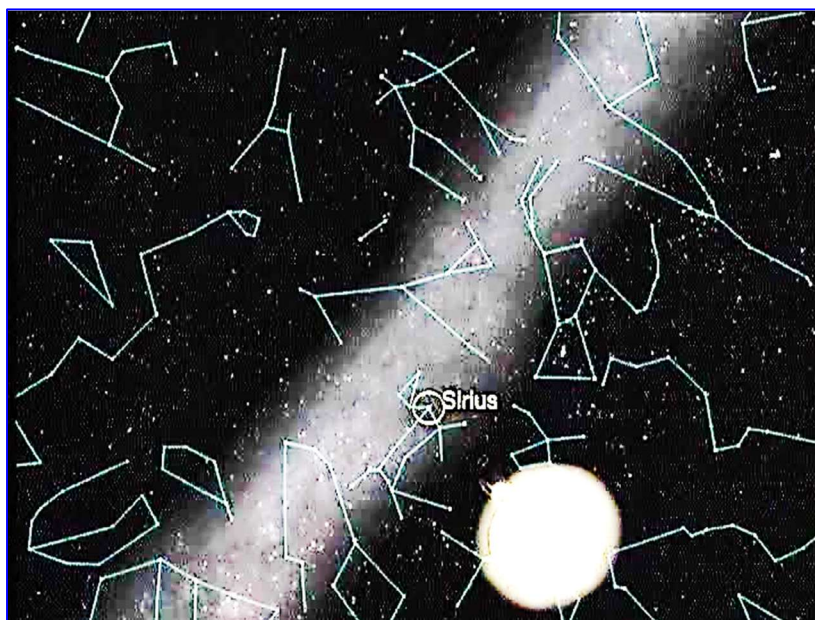
Constelații sunt și: Ursa Mare, Cassiopeia, Soarele Fiind o stea strălucitoare din astă ultimă constelație. Sirius, în timpul nopții e din strălucitoarele stele, Cu temperatură mai ridicată și cu mai mare radiație.

Cu diametrul de două ori mai mare decât Soarele, Lumina e albastră arătând că Sirius, 9000° C, are. Pollux este din constelația Gemeni, e o stea uriașă, Față de Soare are diametrul de zece ori mai mare.

„Omenirea nu va rămâne pe pământ pentru totdeauna, dar, în căutarea luminii și spațiului, va pătrunde la început timid dincolo de limitele atmosferei și va cuceri în cele din urmă spațiul din sistemul solar și dincolo de acesta”. citat din Konstantin Tsiolkovsky

„Luna și Marte sunt cei mai potriviți candidați pentru viață în sistemul solar; ce există dincolo de sistemul nostru solar nu putem decât să ghicim”. citat din Walter Lang

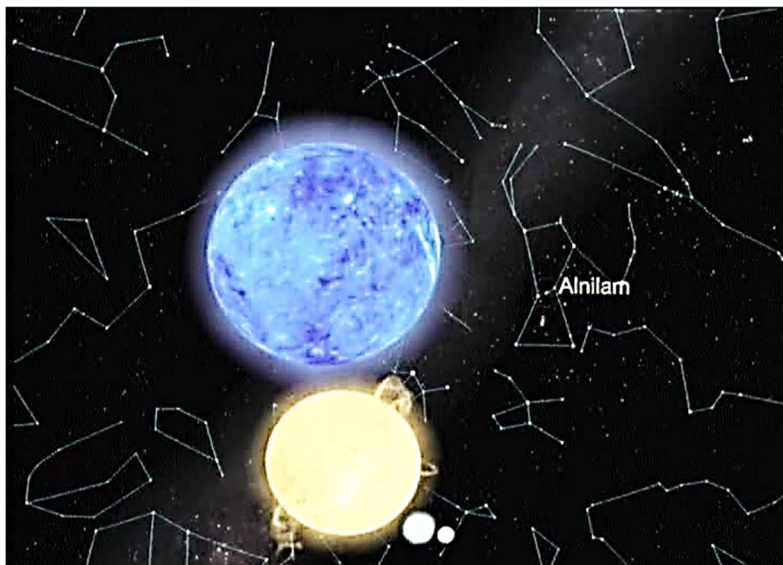
⁶ Schiță în care sunt reprezentate la scară aceste elemente

Constelația Orion e mai vizibilă-n a iernii perioadă,
Cuprinde un număr mai mare de stele decât Pollux,
Centura lui Orion are pe Alnilam ca stea centrală.
Este o gigantă albastră, despre care trebuie spus

Că pe discul ei pot sta 25 de stele mari cât Soarele.
 Stelele asemeni lui Alnilam, foarte luminoase sunt,
 Nu rezistă miliarde de ani, că emit energia din ele,
 Ele sunt stele albastre, arată că Universul e sfânt,

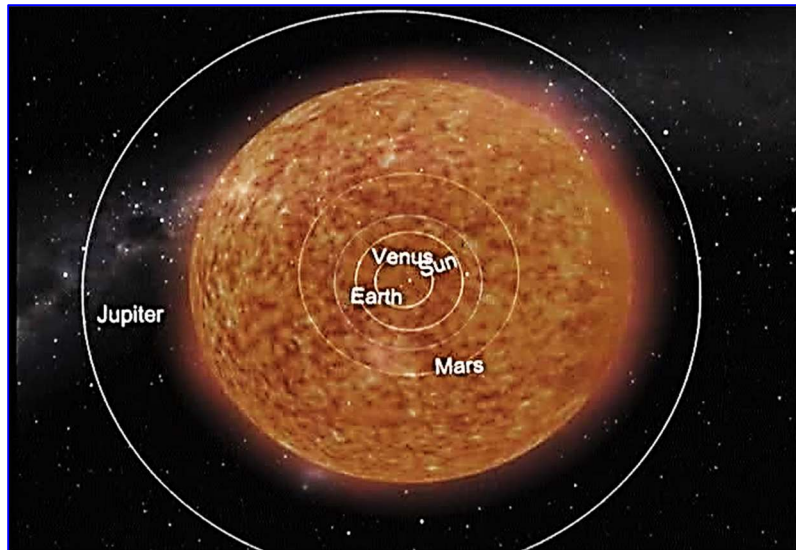
Că universul este mult mai tânăr decât se spune.
 Formarea stelelor rămâne un neelucidat mister,
 Rigel este de asemeni o gigantă albastră, anume,
 Pe discul ei încap 70 de stele cu soarele ca reper.

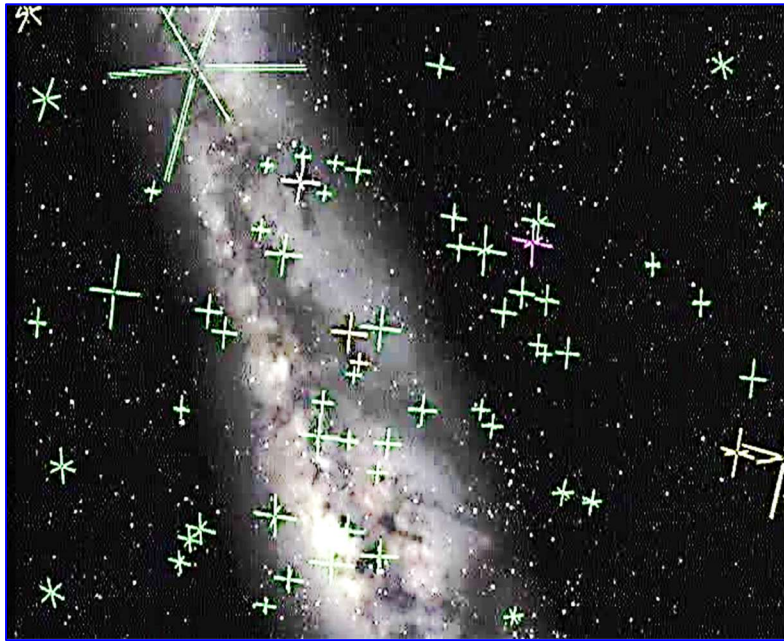
Betelgeuse e o gigantă roșie, decât Rigel mai mare
 Cu un diametru de 600 de ori peste cel al Soarelui,
 Betelgeuse este la 400 de ani lumină, ca depărtare,
 Iar Alnilam, la 1000 de ani lumină își are zona lui.

Că anul lumină are 9,5 trilioane de kilometri, o știm.
 E lesne de înțeles, Alnilam se află la imensă distanță.
 De am călători imaginar spre Centura Orion, găsim,
 Un roi stelar, Hiade, în partea dreaptă, cam în ceață.

Trecem pe lângă Bellatrix, steaua cea mai apropiată
 A constelației Orion, apoi de Betelgeuse vom trece
 Și, o mulțime de stele, puțin strălucitoare ni se arată,
 Trecem pe lângă Rigel și Saiph, le lăsăm să se culce.

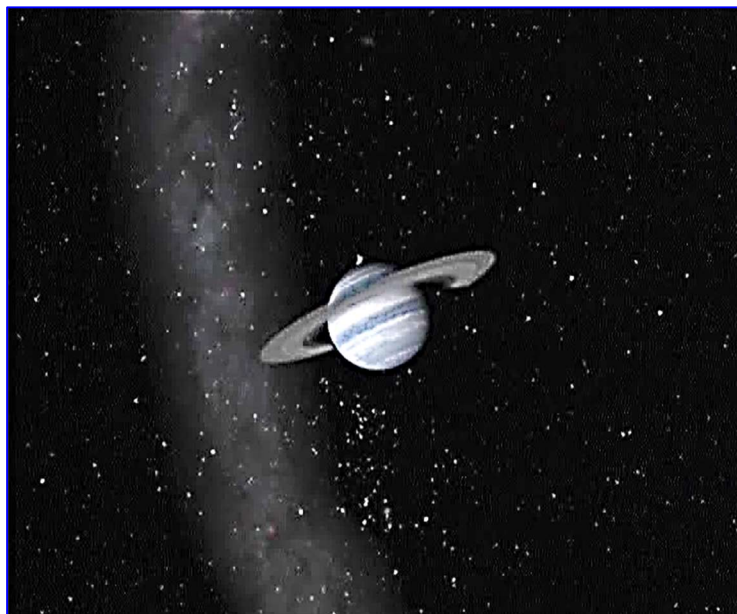

Am parcurs $6 \times 10^6 \times 10^9$ de km., ceea ce e meritoriu,
Privim în direcția sistemului solar, de acum înapoi.
Soarele, de la astă distanță, e un puncticel derizoriu,
Și asta dacă-l privim prin telescop cu dorul din noi.

La călătoria înapoi spre Soare, în drumul spre casă, Constelațiile le putem vedea la formele obișnuite. Astronomii au descoperit planete de care ne pasă, În jurul fiecărei stele vom vedea mai multe planete.

Steaua V376 Pegasus, e planeta de care se spune Că-și traversează discul la 3,52 zile, și astronomii Determină scăderea strălucirii, și a ei dimensiune, Valabil pentru sistemele stelare, potrivit evaluării.

Această planetă este ceva mai mare decât Jupiter
Gravitând de 20 de ori mai aproape de steaua ei.
În comparație cu Pământul în al Soarelui „colier”,
O astfel de creație e operă a Dumnezeului Bibliei.

„Jupiter fierbinte” are probleme privind formarea,
Multe planete extra solare sunt „Jupiteri fierbinți”
Sistemul Upsilon Andromedeeae, își are „averea”:
Trei planete mai mari decât Jupiter, ca aștri torizi.

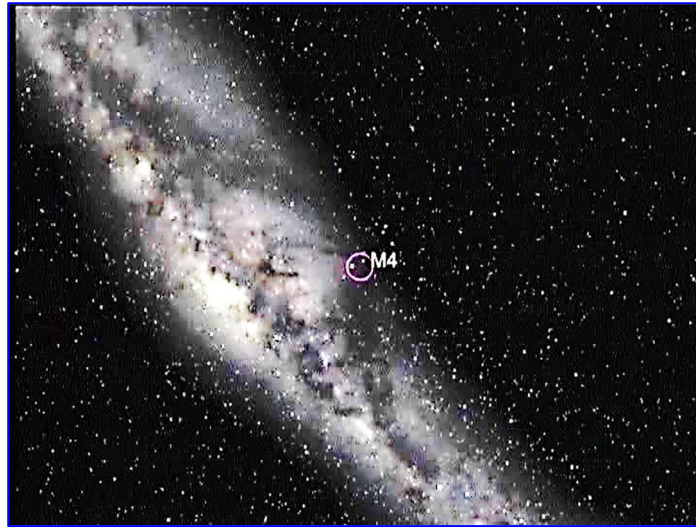
Aceste planete sunt foarte aproape de steaua lor,
Planeta din centru are raza de 20 de ori mai mare
Decât a Pământului, temperatura fiind ca martor
Al apropierei de stea că de 1.100° C., ea ne apare.

Pe lângă stele și planete, Universul are nebuloase,
Nebuloasele fiind din nouri de hidrogen și de heliu,
Care se află răspândite în univers pe spații uriașe,
Multe sunt mici, produse de steaua aceluși domeniu.

Acestea sunt nebuloase planetare, mai puțin clare,
Majoritatea sunt rotunde și seamănă cu planetele.
Unele nebuloase mari, mulți ani lumină pot apare,
Sunt creații ale lui Dumnezeu, minuni ca și stelele.

„În depărtare strălucea Soarele, mult mai mic decât cum
se vedea de pe Terra, dar încă avea putere, chiar și până la
acea distanță. Acum însă, parcă pălea în fața măreției lui
Jupiter, care, fiind apropiat, părea imens; într-un fel, chiar
era... Încă puțin să fi fost mai mare, sistemul solar ar fi avut
parte de două stele, nu doar de una; așa însă, Jupiter rămăsese
în rândul celor nouă planete, regele planetelor”...citat din
romanul Proxima, Partea I: "O misiune specială" de Cornelia
Georgescu (2009)

„Steaua numită Soare e o stea medie ca dimensiuni, cu
1.400.000 km în diametru.. În comparație cu planetele ce o
înconjoară, această stea este foarte mare. De 109 ori mai
mare în diametru decât Terra și de 10 ori mai mare în
diametru decât Jupiter, cea mai mare planetă din sistemul
solar”. citat din Adrian Șonka

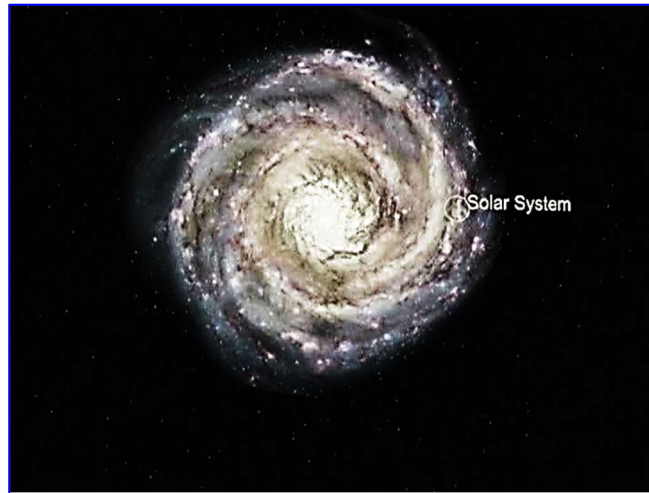
Roiul globular M4 e în dreapta stelei roșii Antares. Văzută cu binoclul apare ca o pată, nu foarte clară, Dar cu telescopul lumina a mii de stele, e de-nțeles, M4 e la 7000 de ani lumină față de Terra noastră.

Acest roi globular cuprinde cam 100.000 de stele, Și se află la o distanță de cca. 50 de ani lumină, M4 mai cuprinde un pulsar căruia-i vedem razele, Impulsurile ne spun că-n jur e o planetă „fantomă”

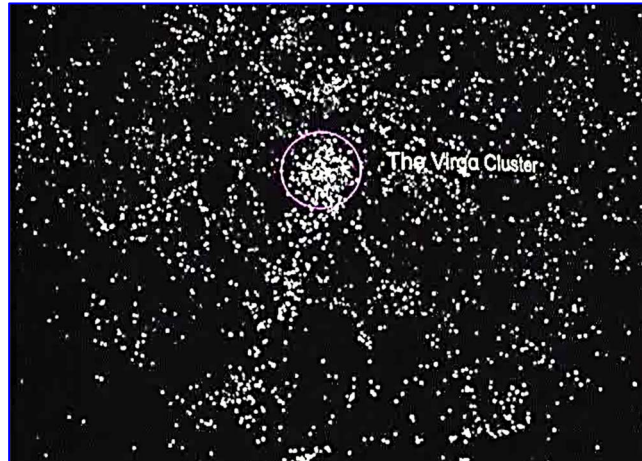

Acest M4 este unul din cele 100 de roiuri globulare, Care aparțin galaxiei noastre, numită Calea Lactee, Cu diametrul de 80.000 ani lumină. E foarte mare, Căci cuprinde 100 de miliarde de stele, din veșnicie.

Calea Lactee are forma spiralată, se vede ca un nor. Stelele strălucitoare sunt brațe care înfășoară discul, Și, niciun om nu a văzut galaxia noastră din exterior, Sistemul nostru solar în această galaxie își are locul.

De fapt, cu excepția lui M4, toate stelele și planetele
Pe care le-am văzut sunt în interiorul ăstui mic inel.
Calea Lactee este o demonstrație făcută de Părintele,
În cosmos mai există miliarde de galaxii create de El.

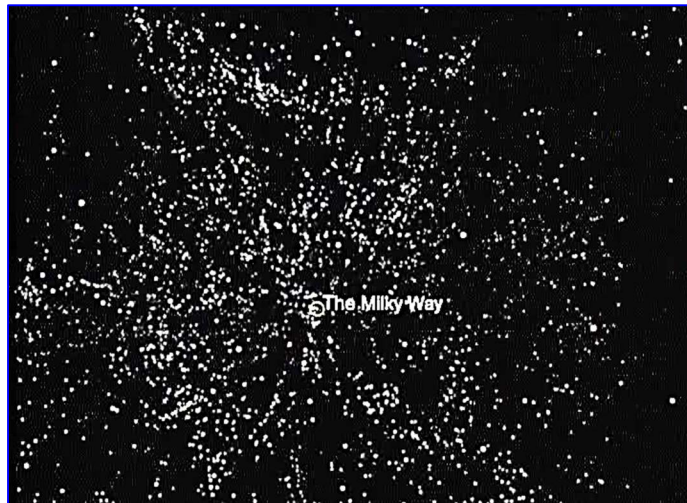
În imaginea de mai sus apare un grup de galaxii
Care poartă numele de Roiul Vingo și, care cuprinde
Peste 2000 de galaxii, fiind situat în hăuri ale nopții,
La 50 de milioane de ani lumină de-a Terrei frunte.

În centrul Roiului Virgo, este galaxia uriașă M87,
Cu peste un trilion de stele, creație a lui Dumnezeu,
Criticii Bibliei spun că-n 6000 de ani nu se poate,
Ca lumina să vină pe Terra, dar Creatorul nu-i ateu.

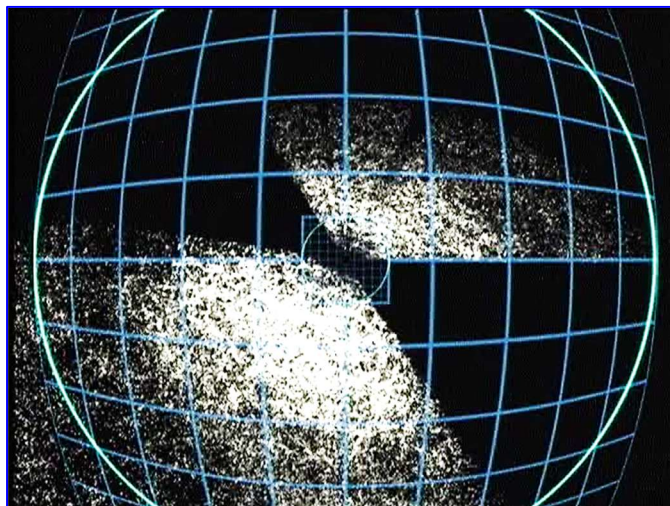
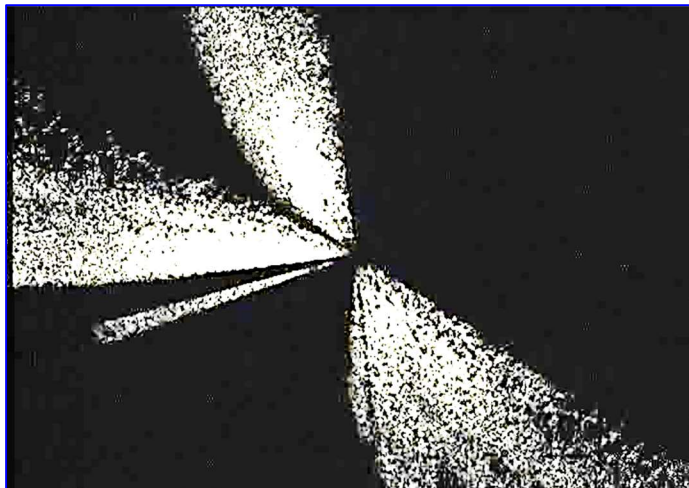

Galaxiile spirale, de miliarde de ani, fiind vorba, Sunt probleme că brațele spiralei cuprind multe Stele albastre care nu întind atât de mult coarda, Și aceste galaxii spirale au rotații diferențiate.

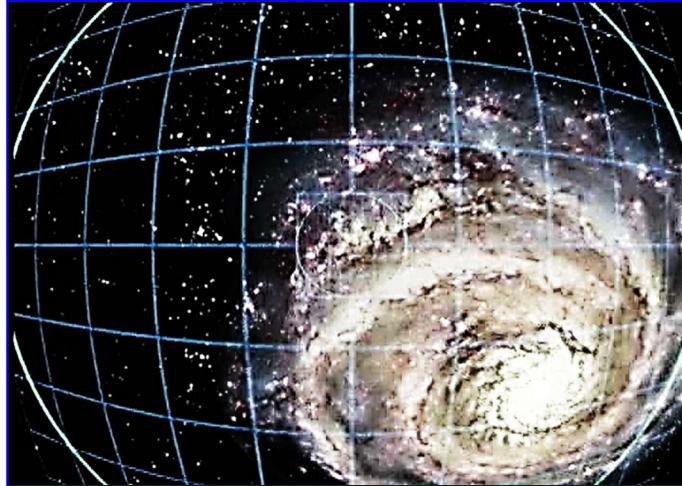
Galaxiile-s organizate într-o rețea de șiruri și viduri. Acesta-i universul, cât cuprinde înțelegerea noastră Pentru clarificare, numai unele regiuni au lămuriri. Apoi ne îndreptăm, spre casă, spre planeta albastră.

„Universul este un rotund infinit care are centrul peste tot și circumferința nicăieri.” definiție celebră de Blaise Pascal

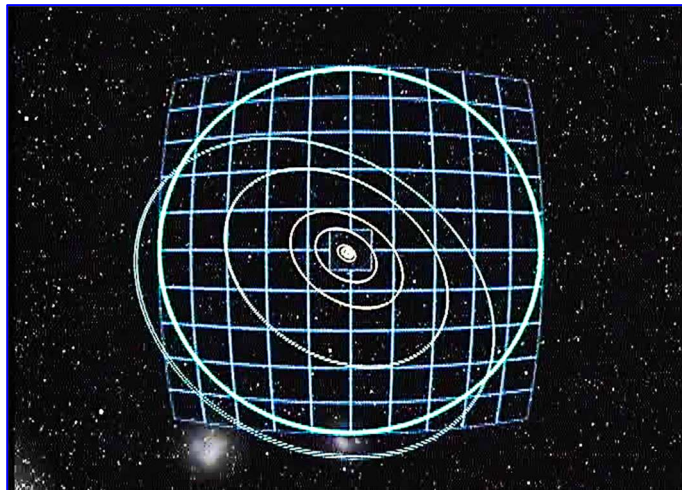

Șirurile și vidurile dispar la apropierea de Pământ,
Ajungem la grupul de galaxii, numit Grupul Local.
Calea Lactee devine vizibilă, cu-al ei defileu sfânt,
Ne apropiem de galaxia noastră, în al nostru areal.

„Omenirea nu va rămâne pe pământ pentru totdeauna,
dar, în căutarea luminii și spațiului, va pătrunde la început timid
dincolo de limitele atmosferei și va cuceri în cele din urmă
spațiul din sistemul solar și dincolo de acesta”.
citat din Konstantin Tsiolkovski

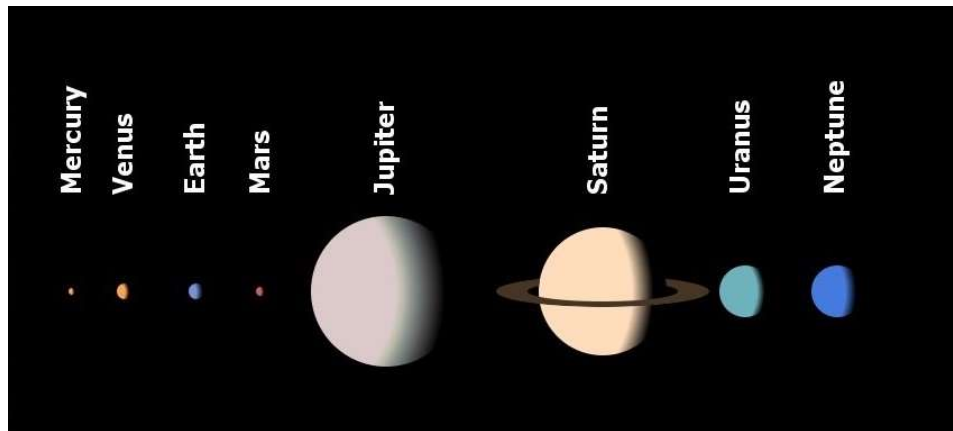

Ne apropiem și de sistemul nostru solar, și vedem
Că stelele se îndepărtează, mergând la locul inițial,
Soarele, aflat în față, doar ca pe o stea-l observăm,
În sistemul solar, vedem orbitele planetelor în final.

Pământul apare ca o pată micuță, nesemnificativă,
În comparație cu întreaga creație a lui Dumnezeu,
Totuși astă lume micuță este locul de artă creativă,
Aici El a creat omul după asemănarea cu chipul Său.

H.- SISTEMUL SOLAR

Dimensiunile sunt la scară. Distanțele de la Soare nu sunt la scară.

1.- INTRODUCERE - SOARELE

CARACTERISTICI GENERALE

Vârstă	4,568 Ga
Localizare	Norul Interstelar Local, Bula Locală, Brațul Orion, Calea Lactee
Masă	$1,9919 \times 10^{30}$ kg (1,0014 M_{\odot})
Cea..mai apropiată stea	Proxima Centauri (4,22 al), sistemul Alpha Centauri (4,37 al)
Cel mai apropiat sistem planetar	Sistemul Alpha Centauri (4,37 al)
SISTEM	
Semiaxa mare a celei mai îndepărtate planete (Neptun)	4,503 miliarde de km (30,10 ua)
Stele	1: Soarele

Planete	8: Mercur, Venus, Pământ, Marte, Jupiter, Saturn, Uranus și Neptun
Planete pitice	5 (UAI): Ceres, Pluto, Haumea, Makemake și Eris; sute de candidați suplimentari ^[1]
Nr. sateliților naturali cunoscuți	≈ 420 (173 ai planetelor ^[2] , 8 ai planetelor pitice și 240 de corpuri pitice ^[3])
Nr. planetelor minore catalogate	624.731 (16 iulie 2013) ^[4] 625.782 (13 septembrie 2013) ^[2]
asteroizi și obiecte similare	622.545, dintre care 369.956 fiind numerotați (13 septembrie 2013) ^[2]
comete	3.263, dintre care 364 fiind numerotate (15 aprilie 2014) ^[2]
Nr. sateliților sferici identificați	19
ORBITA ÎN JURUL CENTRULUI GALACTIC	
Înclinarea planului invariabil în raport cu planul galactic	60,19°
Distanța de la centrul galaxiei	(27 000 ± 1 000) al
Viteză orbitală	220 km/s
Perioadă orbitală	225–250 Ma

Dieta solară

Vânturile solare sunt particule încărcate care sunt expulzate de pe suprafață superioară a soarelui datorită temperaturii ridicate a coroanei și a câștigului de energie cinetică ridicată printr-un proces care nu este bine înțeles în acest moment. Știați că un capăt de energie al soarelui este

suficient pentru a ucide o persoană la o distanță de 160 de kilometri?

Carul mare nu este o constelație

Mulți oameni considera Carul Mare ca fiind o constelație, dar, de fapt, este un asterism. Un asterism este un model de stele pe cer, care nu este una dintre cele 88 de constelații oficiale; ele sunt, de asemenea, compuse din stele care nu sunt legate fizic între ele și pot fi distanțe mari între ele. Un asterism poate fi alcătuit din stele dintr-una sau mai multe constelații – în cazul Carului Mare, este compus în întregime din cele șapte stele strălucitoare din constelația Ursa Majora (Marele Urs).

Steaua lui George

Fapt: Uranus a fost numit inițial Steaua lui George. Când Sir William Herschel a descoperit Uranus în 1781, i s-a dat onoarea de a-l numi. El a ales să-l numească Georgium Sidus (Steaua lui George) după noul sau patron, Regele George al III-lea (Regele nebun George).

În epocile fabuloase din cele mai vechi timpuri, denumirile lui Mercur, Venus, Marte, Jupiter și Saturn au fost date planetelor, fiind numele principalilor lor eroi și divinități. În epoca mai filozofică actuală, cu greu ar fi posibil să recurgem la aceeași metodă și să o numim Juno, Pallas, Apollo sau Minerva, pentru un nume pentru noul nostru corp ceresc. Prima considerație a oricărui eveniment anume sau a unui incident remarcabil pare a fi cronologia lui: dacă în orice epocă viitoare ar trebui să ne întrebăm, când a fost descoperită această ultimă planetă? Ar fi un răspuns foarte satisfăcător să spunem: „În domnia regelui George al treilea”.

Uranus a fost, de asemenea, prima planetă descoperită cu ajutorul unui telescop, împreună cu sateliții lor naturali și alte obiecte non-stelare.

Sistemul solar e format din Soare împreună cu sistemul său planetar (care cuprinde opt planete)

În afară de cele opt planete, oamenii de știință au emis ipoteza existenței unei alte planete, denumită provizoriu A noua planetă. Această ipotetică planetă gigantă s-ar afla la marginea Sistemului Solar.^[10] Existența planetei ar explica configurarea orbitală neobișnuită a unui grup de obiecte trans-neptuniene (OTN). La 20 ianuarie 2016, cercetătorii Konstantin Batygin și Michael E. Brown de la Institutul de Tehnologie din California au anunțat că există dovezi suplimentare indirecte

privind existența unei a noua planete dincolo de orbita planetei Neptun. Aceasta ar orbita în jurul Soarelui între 10.000 și 20.000 de ani. Conform studiului publicat în *Astronomical Journal*^[11], „Planeta Nouă” ar avea o masă de aproximativ 10 ori mai mare decât Terra și s-ar afla la minim 200 UA.

Sistemul este situat într-unul dintre brațele exterioare ale galaxiei Calea Lactee (mai precis în Brațul Orion), galaxie care are cca. 200 de miliarde de stele.

El s-a format acum 4,6 miliarde de ani, ca urmare a colapsului gravitațional al unui gigant nor molecular. Cel mai masiv obiect este steaua centrală - Soarele, al doilea obiect ca masă fiind planeta Jupiter. Cele patru planete interioare mici, Venus, Pământul și Marte, numite planete terestre / planete telurice, sunt compuse în principal din roci și metal. Cele patru planete exterioare, numite giganți gazoși, sunt mult mai masive decât cele telurice. Cele mai mari două planete, Jupiter și Saturn, sunt compuse în principal din hidrogen și heliu; cele două planete mai îndepărtate, Uranus și Neptun, sunt compuse în mare parte din substanțe cu o temperatură de topire relativ ridicată (comparativ cu hidrogenul și heliu), numite *ghețuri*, cum ar fi apa, amoniacul și metanul. Ele sunt denumite „giganți de gheață” (termen distinct de cel de „gigant gazos”). Toate planetele au orbite aproape circulare dispuse într-un disc aproape plat numit plan ecliptic.

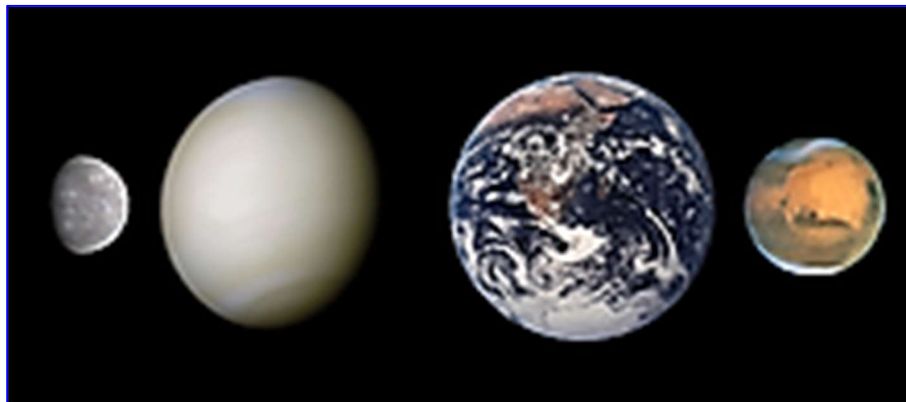
Sistemul solar prezintă câteva regiuni unde se află diferite obiecte mici. Centura de asteroizi, situată între Marte și Jupiter, este similară din punct de vedere al compoziției cu planetele terestre, deoarece o mare parte dintre obiecte sunt compuse din rocă și metal. Dincolo de orbita lui Neptun se află centura Kuiper și discul împrăștiat; multe dintre obiectele transneptuniene sunt în mare parte compuse din ghețuri. Printre aceste obiecte, de la câteva zeci până la mai mult de zece mii de obiecte pot fi suficient de mari pentru a fi fost rotunjite de propria gravitație.^[14] Astfel de obiecte sunt denumite planete pitice. Planetele pitice identificate până în prezent includ asteroidul Ceres și obiectele transneptuniene: Pluto, Eris, Haumea și Makemake. În plus, în aceste două regiuni se află diferite alte corpuri mici, cum ar fi comete, centauri și materie interplanetară. Șase planete, cel puțin trei planete pitice și multe alte corpuri mici au sateliți naturali care se rotesc în jurul lor. Fiecare planetă exterioară

este înconjurată de inele planetare alcătuite din praf și alte obiecte mici.

Vântul solar (un flux de plasmă de la Soare) creează în mediul interstelar o bulă cunoscută ca heliosferă, care se extinde până la marginea discului împrăștiat. La limita sa exterioară se află Norul lui Oort, care reprezintă doar un câmp de resturi rămase după crearea planetelor, fiind considerat a fi sursa pentru cometele cu perioadă lungă. El se întinde până la o distanță aproximativ de o mie de ori mai mare decât heliosfera. Heliopauza este punctul în care presiunea vântului solar este egală cu presiunea opusă a vântului interstelar.

2.- PLANETELE

PLANETELE INTERIOARE

Mărimea planetelor interioare: Mercur, Venus, Pământ și Marte

PLANETA MERCUR

Mercur este planeta cea mai apropiată de Soare
Înconjurându-l o dată la câte 88 de zile pământene
Răcindu-se, și-a redus mult raza prin contractare,
Ea este asemănătoare cu luna, are multe cratere.

Ea are nucleul de fier, și un slab câmp magnetic,
De vreo sută de ori mai slab decât al Pământului,

E una din cele 4 planete care au aspect teluric⁷,
N-are satelit, iar miercurea vine de la numele lui.

Mercur în culori naturale

Date generale

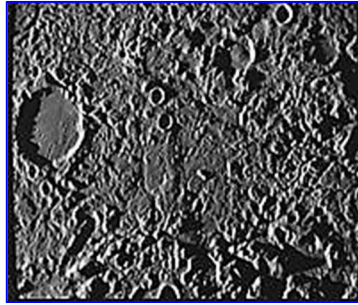
Descoperire din antichitate
Nr. sateliți 0

Caracteristicile orbitei

Semiaxa mare	57.909.176 km - 0,38709893 u.a.
Distanța la periheliu	46.001.210 km - 0,30749951 u.a.
Distanța la afeliu	69.816.927 km - 0,46669733 u.a.
Perioada siderală	87,969098 zile - 0,240846264 ani
Perioada sinodică	115,88 zile
Viteza medie pe orbită	47,87 km/s
Viteza maximă pe orbită	58,98 km/s
Viteza minimă pe orbită	38,86 km/s
Raza medie	2439,7±1 km
Aria suprafeței	74,8 mil. km ²
Volum	60,83 mrd. km ³
Accelerația gravitațională la suprafață	3,701 m/s ²
Perioada rotației siderale	58,6462 zile
Temperatura la suprafață	90 - 700 K
Presiunea atmosferei	2×10 ⁻⁷ Pa
Compoziție	31,7% potasiu; 24,9% sodiu; 9,5% oxigen atomic;

⁷ pământesc, terestru.

7,0% argon; 5,9% heliu; 5,6% oxigen molecular; 5,2% azot
3,6% dioxid de carbon; 3,4% apă; 3,2% hidrogen.

Așa numitul „Teren straniu” a fost creat de Bazinul Caloris
la punctul antipodal al planetei

- 1.- Crusta apare de circa 100 – 200 de kilometri.
- 2.- Mantaua, cam 600 de Km, grosimea o are,
- 3.- Nucleul e din Fier și are cca 3600 de kilometri,
Față de alte planete, conținutul de fier e mai mare.

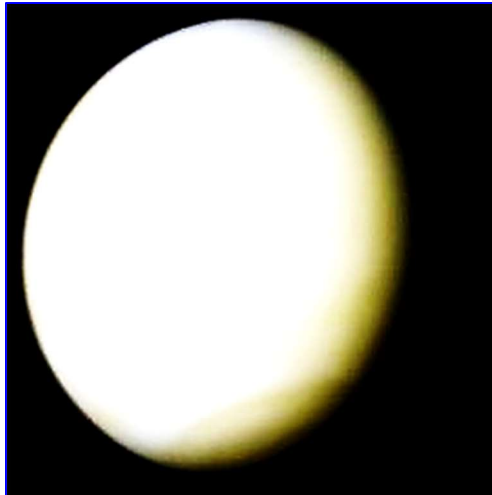
Din teorii, Mercur s-a format din nebuloasă solară.
Înainte ca energia dată de soare să se stabilizeze,
Planeta ar fi avut inițial de două ori masa actuală.
Sonda Mariner s-a stins, Messenger este pe „roze”.

În timpul și după formare, Mercur fu bombardată
De comete și de asteroizi în timp ce s-a terminat
Acum 3,8 miliarde de ani, planeta nefiind protejată
De o atmosferă care să oprească vreun corp ciudat.

Craterelor de pe Mercur variază în diametru, astfel:
De la câțiva metri până la câteva sute de kilometri,
Bazinul Caloris e regiune întinsă stranie și de altfel
Este „Terenul Straniu”. Are văi și munți și dealuri .

- Universul este format din 23% materie neagră, 4% materie și 73% energie neagră. Materia neagră și energia neagră sunt niște ipoteze ale specialiștilor, așadar e posibil ca ele să nu existe deloc.

PLANETA VENUS

Venus în culori reale, fotografie realizată de *Mariner 10* în 1974 procesată cu două filtre; suprafața este întunecată de nori groși de acid sulfuric

- Sistemul solar e o moleculă la altă scară, soarele e nucleul, planetele sunt electronii, iar particula lui Dumnezeu e omul. Cei de la CERN (Cons. de Cercetare Nucleară) ce au de zis? aforism de David Boia
- Într-o zi omul va conștientiza că patria sa este sistemul solar, iar Dumnezeu este consăteanul său. aforism de Valeriu Butulescu

Caracteristicile orbitei

Afeliu ⁸	108.939.000 km
Periheliu ⁹	107.477.000 km
Axa semi majoră	108.208.000 km
Excentricitate	0,006772 ^[1]
Per. orbitală	224,701 zile
	1,92 zile solare venusiene
Per. Sinodică ¹⁰	583,92 zile
Viteză orbitală medie	35,02 km/s

⁸ Punctul cel mai depărtat de Soare de pe orbita unei planete, a unei comete etc.

⁹ Punct în care o planetă sau o cometă, aflate în mișcare în jurul Soarelui, se găsesc cel mai aproape de acesta

¹⁰ *Perioadă sinodică* = interval în care se face rotirea completă a unui corp ceresc în jurul altui corp ceresc în mișcare.

Anomalie medie ¹¹	50,115°
Înclinație orbitală	3,39458° față de planul eliptic 3,86° față de ecuatorul Soarelui
Temperatură medie	2,19° față de planul invariabil
Presiunea la suprafață	464 °C
Compoziție atmosferică	92 bari (9,2 MPa)
	96,5% dioxid de carbon; 3,5% azot; 0,015% dioxid de sulf; 0,0070% argon; 0,0020% vapori de apă; 0,0017% monoxid de carbon; 0,0012% heliu; 0,0007% neon.

Caracteristici fizice

Raza medie	6,051.8 ± 1,0 km
Suprafață	4,6023×10 ⁸ km ²
Volum	9,2843×10 ¹¹ km ³
Masă	4,8675×10 ²⁴ kg
Densitatea medie	5,243 g/m ³
Gravitația de suprafață	8,87 m/s ²

Venus este cea de a doua planetă de la Soare,
Este numită zeița romană a iubirii și frumuseții,
E cam a treia ca luminozitate în nopțile stelare,
Rar este văzută cu ochiul liber pe timpul nopții.

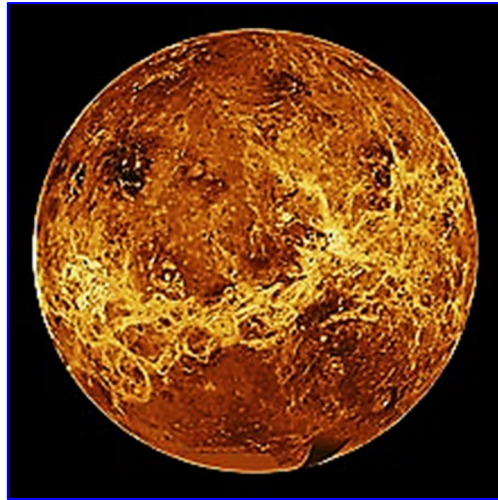
Datorită luminii mai mari, în zori de zi și la apus,
Este numită Luceafărul de dimineață și de seară.
Mulți scriitori și poeți îl venerază ca pe-un Zeus.
E asemănătoare Pământului, este „planeta soră”

Venus este una dintre cele patru planete telurice,
Din Sistemul Solar – e corp stâncos ca Pământul,
Caracteristicile lor fizice sunt din aceeași matrice¹²,
Venus este mai redusă, privind masa și diametrul.

Din punctul de vedere geografic, solul venusian
Prezintă dovezi de vulcanism, cu sulf în atmosferă,
Suprafața a fost cartografiată detaliat de Magelan,
80% are câmpii vulcanice netede, cu efect de seră.

¹¹ Abatere de la normă, deviere de la regula obișnuită

¹² geneză, naștere, obârșie, origine, proveniență.

Imagine în culori false a suprafeței lui Venus, obținută din imagini făcute de sonda Magellan

Venus are vulcani mulți și mai mari decât pe Terra, Nu din cauza activității vulcanice, ci a scoarței vechi. Fără tectonica¹³ plăcilor, Venus își schimbă căldura, Prin proces ciclic, la nivel critic, scoarța se va urni.

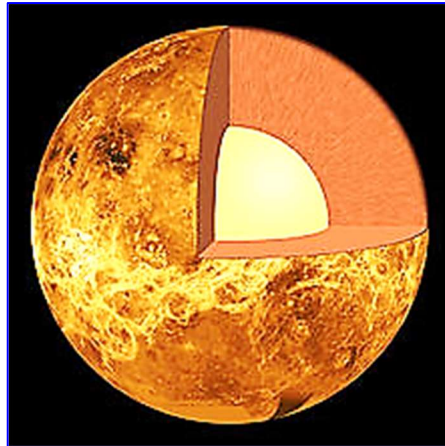
Apoi după cca 100 milioane de ani, vine subducția¹⁴, La o scară enormă, reciclând în totalitate scoarța, Iar craterele venusiene au mărimi pe toată mantia, Cu diametre între 3 și 280 km. Dar, unde-i viața?

Despre o posibilă structură a interiorului lui Venus Se spune că sub crusta groasă este ca o manta, Ce înconjoară nucleul metalic, precum s-a dedus, Din asemănarea cu Terra, pe care se poate conta.

Pe Venus, dioxidul de carbon e mare, cu 96,5 %; Azotul e de 3,5 %; dioxidul de sulf, urme ușoare. Presiunea atmosferei Venus e de 93 ori mai multă, Densitatea e de 65 kg/m³, de 50 de ori mai mare.

¹³ legat de mișcările scoarței Pământului

¹⁴ scufundare a crustei oceanice sub o placă litosferică adiacentă

Efectul de seră dat de CO_2 , produce cca 462°C ,
Temperatură mai mare decât cea de la sterilizare,
Pe când Terra are 20°C , poate cu plus – minus,
Culoarea roșie este dată de căldura radiantă mare.

Despre o posibilă structură a interiorului lui Venus,
Se presupune că sub o crustă groasă este o manta
Ce înconjoară nucleul metalic, cu Terra în consens,
Geneza lui arată că Pământul își are la fel soarta.

PLANETA MARTE

Caracteristicile orbitei

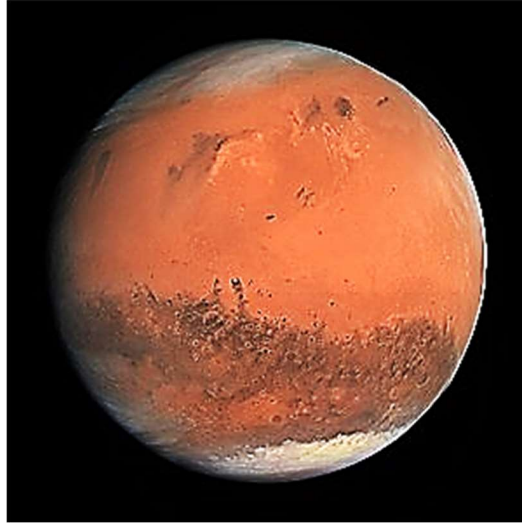
Afeliu	249.200.000 km (1,666 AU)
Periheliu	206.700.000 km (1,382 AU)
Axa semi-majoră	227.939.200 km (1,523 AU)
Per. Orbitală	686,971 zile (1,88082 ani; 668,5991 soli)
Periodă sinodică	779,96 zile (2,1354 ani)
Viteza medie a mișcării de revoluție	24,007 km/s
km/s (86.430 km/h)	
Sateliți	2

Caracteristici fizice

Raza medie	3.389,5 ± 0,2 km ^[b] [4]
Raza ecuatorială	3.396,2 ± 0,1 km
Raza polară	3.376,2 ± 0,1 km
Suprafață	144.798.500 km ²
Masă	6,4171×10 ²³ kg ^[7]
Densitate medie	3,9335 g/cm ³
Gravitație	3,72076 m/s ²
Viteză cosmică	5,027 km/s (18.100 km/h)
Periodă de rotație siderală	1,025957 zile 24 ^h 37 ^m 22 ^s
Temp. la suprafață	min−143 °C medie−63 °C max 35 °C
Presiunea la suprafață	0,636 (0,4–0,87) kPa, 0,00628 atm
Compoziție atmosferică	95,97% dioxid de carbon; 1,93% argon; 1,89% azot; 0,146% oxigen; 0,0557% monoxid de carbon; 0,0210% vapori de apă; 0,0100% oxizi de azot; 0,00025% neon; 0,00008% apă semigrea; 0,00003% kripton; 0,00001% xenon

Marte este cea de a patra planetă de la Soare,
Ea are cam jumătate din diametrul Pământului,
Culoarea roșiatică a planetei e ca o sângerare,
Numele Mars e de la zeul roman al războiului.

De pe pământ, văzută, i se zice și „planeta roșie”
Culoarea roșie arată că oxidul de fier e prezent,
Marte e o planetă telurică cu atmosferă subțire,
Are cratere de impact ca pe Lună și pe Pământ.

Are vulcani, văi, deșerturi, calote glaciare polare,
Pe Marte e și cel mai înalt munte, Olympus Mont,
În întregul sistem solar, și canionul cel mai mare,
Numit Valles Marineris, și alte minuni are în cont,

Spre exemplu un crater uriaș descoperit în 2008,
Ce-i lung de 10.600 km. și de 8.500 km. lățime
Și este de 4 ori > ca un crater care este de fapt,
Bazinul Polul-Sud-Altken de pe Lună, ca mărime.

Pot fi și condiții de viață pentru microorganisme.
Marte are 2 sateliți - 2 asteroizi mici și deformați.
E și apă solidă, cum o misiune din 2008 susține.
Sateliții Phobos și Delmos, se pare că-s capturați.

Marte poate fi văzut de pe pământ cu ochiul liber,
Luminozitatea-i e depășită de Soare, Venus, Lună
Și uneori de Jupiter (la anumită poziționare pe cer),
În sistemul solar, Martie-i cu ospeția cea mai bună.

Zilele și anotimpurile sunt similare, ca pe Pământ.
Se estimează că volumul de apă ce a fost detectat,

Cu volumul de apă din Lacul Superior¹⁵ e echivalent,
Se știe că „Marele bombardier târziu”¹⁶ l-a bombardat

Istoria geologică a lui Marte, în 4 perioade-i prinsă:
Perioada Noachian, are cele mai vechi elemente,
Create cu 4,5 – 3,5 miliarde de ani, mai în urmă,
Tharsis¹⁷, și apa lichidă, cu inundații, erau prezente.

Perioada Hesperian, acum 3,5 – 2,9 miliarde de ani,
Se formează unele mari câmpii de origine vulcanică,
Perioada Amazonian, acum 3,3 – 2,9 miliarde de ani
Până azi, amazonienele¹⁸ și Muntele Olimp se ridică.

Expunerea de praf bogat în siliciu,
descoperit de rover-ul *Spirit*¹⁹

Atmosfera subțire a lui Marte
vizibilă la orizont

¹⁵ Lacul Superior este cel mai mare lac de apă dulce din lume ca suprafață, și al treilea ca volum ^[1] (după lacul Baikal și lacul Tanganyika). Marea Caspică, deși mai mare decât lacul Superior, este sărată.

¹⁶ Este o perioadă teoretică a istoriei Sistemului Solar, întinzându-se aproximativ de la 4,1 până la 3,9 miliarde de ani, în timpul căreia s-ar fi produs o notabilă creștere a ciocnirilor meteorilor sau ale cometelor cu planetele telurice.

¹⁷ Zonă montană vulcanică, care s-a format în timpul acestei perioade,

¹⁸ Regiuni amazoniene care au puține cratere, cu impact de meteoriți, dar sunt altfel destul de variate

¹⁹ Vehiculul spațial *Spirit*, denumit oficial *Mars Exploration Rover - A* sau MER-A, este primul dintre cele două vehicule spațiale de tip „rover” ale misiunii *Mars Exploration Rover* a organizației NASA. „Rover” e un

Pe Marte a fost descoperit gaz metan, în atmosferă, Metanul putând să existe în perioade de timp limitate, Până la 4 ani, deci e o sursă activă, care-i temporară. Viața microbiană metanogenă este și ea o posibilitate.

„Sper că în viitorul nu chiar atât de îndepărtat Omul va amartiza pe planeta Marte cu o misiune specială, se va "documenta" și se va convinge că strămoșii lui au fost... marțieni”. Mihai Cucereavii

„Suntem pârti, fiecare unică în felul ei, ale Cosmosului. Partea cea mai frumoasă a noastră este diversitatea iubirii. Cursa pentru a ajunge la adevărul acestei trăiri, o face mirifică, înălțătoare” citat celebru din Alexandru Paleologu

PLANETA PĂMÂNT

Fotografia Pământului făcută de pe [Apollo 17](#) în 1972.

cuvânt englez cu traducerea „vagabond” și care aici se referă la un automobil pentru teren accidentat. A amartizat cu succes la ora 04:35 UTC în ziua de 4 ianuarie 2004. A fost urmat de „fratele său geamăn”, *Opportunity* (MER-B), care după trei săptămâni a amartizat pe cealaltă parte a planetei. Numele lor au fost alese printr-un concurs de eseuri sponsorizat de NASA.

Nume alternative:

Planeta Albastră, Blue Marble, *Terra*, Gaia.

Caracteristicile orbitei: Epocă J2000²⁰

Afelu 152.100.000 km²¹

Periheliu 147.095.000 km^[2]

Axa semi-majoră 149.598.023 km²²

Perioadă orbitală 365,256363004 zile

Viteza medie a mișcării de revoluție

29,78 km/s (107.200 km/h)

Anomalia medie 358,617°

Sateți: 1 satelit natural: Luna; 5 cvasisateți; >1.800

operaționali sateliți artificiali²³; >16.000 gunoi spațial²⁴

CARACTERISTICI FIZICE

Raza medie 6.371 km

Raza ecuatorială 6.378,1 km

Raza polară 6.356,8 km

Circumferință 40.075,017 km la ecuator; 40.007,86

km la meridiane

Suprafață 510.072.000 km²; 148.940.000 km² pământ (29,2%)

361.132.000 km² apă (70,8%)

Volum 1,08321 × 10¹² km³

Masă 5,97237 × 10²⁴ kg

²⁰ Toate cantitățile astronomice variază, atât secular, cât și periodic. Cantitățile date sunt valorile la momentul J2000.0 al variației seculare, ignorând toate variațiile periodice.

²¹ a și b afeliu = $a \times (1 + e)$; periheliu = $a \times (1 - e)$, unde a este axa semi-majoră și e este excentricitatea. Diferența dintre periheliu și afeliu a Pământului este de 5 milioane de kilometri.

²² „Expresii numerice pentru formule de precesiune și elemente medii pentru Lună și planete”

²³ Arme nucleare și securitate globală.

²⁴ Începând cu 4 ianuarie 2018, Comandamentul strategic al Statelor Unite a urmărit un total de 18.835 de obiecte artificiale, în mare parte resturi

Densitate medie $5,514 \text{ g/cm}^3$

Gravitație $9,807 \text{ m/s}^{2[20]}$

Viteză cosmică $11,186 \text{ km/s}$ (40.270 km/h)^[5]

Perioadă de rotație siderală $0,99726968$ zile

($23\text{h } 56\text{m } 4.100\text{s}$)

Viteza rotației ecuatoriale $0,4651 \text{ km/s}$; ($1674,4 \text{ km/h}$)

Temp. la suprafață: minima $-89.2 \text{ }^\circ\text{C}$: medie $14.9 \text{ }^\circ\text{C}$;

maximă $56.9 \text{ }^\circ\text{C}$

ATMOSFERA

Presiunea la suprafață $101,325 \text{ kPa}$ (la niv.mării)

Compoziție atmosferică: $78,08\%$ azot (N_2 ; aer uscat);

$20,95\%$ oxigen (O_2); $0,930\%$ argon; $0,0402\%$ dioxid de

carbon; $0,00182 \%$ neon; $0,00052\%$ heliu; $0,00017\%$ metan;

$0,00011\%$ krypton; $0,00006\%$ hidrogen

Pământul este, cea de a treia planetă de la Soare,
E cea mai mare dintre planetele Sistemului Solar,
E unica planetă de care se știe că are viețuitoare,
Și interacționează cu Soarele și cu satelitul natural.

Cuvântul „pământ” provine din latină pavementum
Care înseamnă „pardoseală cu lespezi de mozaic”,
„Pământ bătucit și nivelat”, „pavaj”, „pietruit drum”,
„Podea”, „loc neted”, „bătătură”. În felul lui e unic.

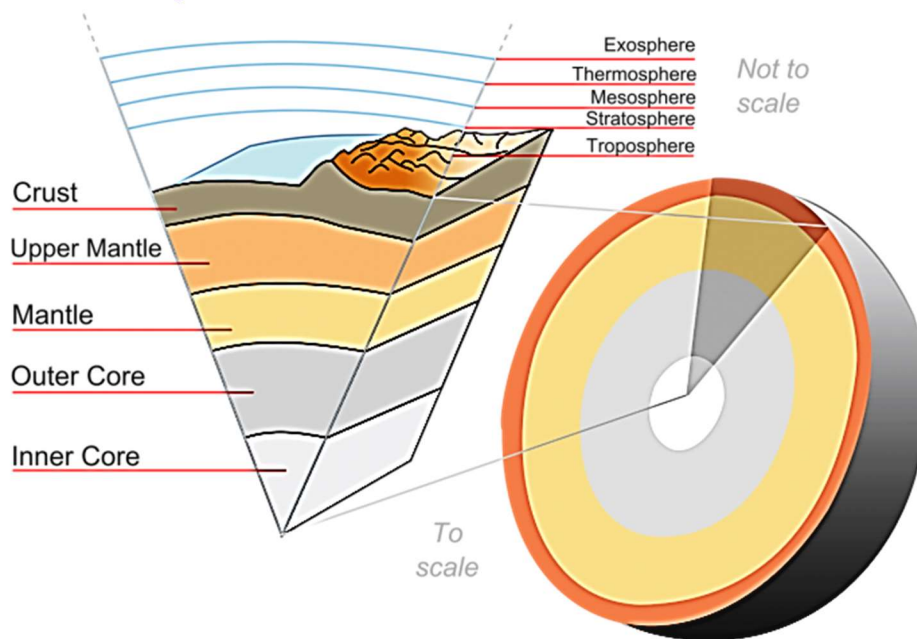
Pământul numit și Terra provine din latinescul *Terra*. Multe denumiri i-au fost date, și au apărut cronologic. Cu cca 4,5 miliarde de ani, în urmă, primordial era. Sistemul solar a apărut dintr-un circumstelar disc.

În 10-20 milioane de ani, Pământul a căpătat formă: Atmosfera și oceanele provin din erupțiile vulcanice; Vântul solar a împiedecat împrăștierea de atmosferă; Fotosinteza captează energie solară și viață produce.

Cele mai vechi dovezi de viață, fosilele microbiene, Au fost găsite în gresia veche de 3,48 miliarde de ani, Din Australia de Vest, și în rocile de meta-sedimente, Din Groenlanda de Vest, vechi de 3,7 miliarde de ani.

Pământul, ca formă este aproximativ sferoidal-oblic. Deviațiile sunt: Muntele Everest și Groapa Marianelor, Cu 8.850 m. deasupra nivelului mării, vârful everestic. Respectiv cu 10.924 sub nivelul mării, abisul oceanelor.

Straturile pământului

Straturile geologice ale Pământului

	Adâncime km	Strat component	Densitate g/cm ³
Earth cutaway from core to exosphere. Not to scale.	0-60	Litosferă	—
	0-35	Scoarța	2.2-2.9
	35-60	Mantaua superioară	3.4-4.4
	35-2890	Mantaua	3.4-5.6
	100-700	Astenosferă	—
	2890-5100	Nucleul extern	9.9-12.2
	5100-6378	Nucleul intern	12.8-13.1

Litosfera cuprinde scoarța, plus mantaua superioară. Este compusă din plăci care se pot deplasa tectonic. Sub litosferă este mezosfera sau mantaua inferioară, Contactul cu mantaua e discontinuitatea Mohorovičić.

Scoarța oceanică este de 5-10 km, o grosime mică. Și e constituită din plăci uriașe rigide, care plutesc, Alunecând pe „astenosferă”²⁵, prin mișcare telurică, În zona cu crăpături și, chiar limitele plăcilor găesc.

La limita dintre 2 plăci e presată magmă bazaltică, Provenită din adânc și ajunge pe fundul oceanelor, Răcindu-se a bazalt și gabro²⁶, ca pe bandă rulantă, Și apar insule noi, pe coastele oceanelor și mărilor.

Scoarța continentală e formată din blocuri separate – Numite continente, și care plutesc pe astenosferă²⁷, Sunt locurile unde se înalță marile masive muntoase Și-s scufundate prin greutatea lor adânc în litosferă.

²⁵ strat fluid

²⁶ este o rocă magmatică dură și compactă de origine *plutonică* (ia naștere la adâncimi mari).

²⁷ Pătură geologică pe care se deplasează scoarța terestră

Studierea mai detaliată arată că scoarța continentală Poate fi subîmpărțită în: scoarță rigidă de suprafață, Și straturi minerale, formând scoarța profundă ductilă, Numită „zona de discontinuitate Conrad” din scoarță.

Mezosfera este alcătuită din două mari subînvelișuri: Primul între 400-1.000 km, cu roci parțial cristalizate, Al doilea 1.000-2.900 km, cu omogene amestecuri. Sub mezosferă e nucleul, format din grele elemente²⁸.

Masa nucleului este de doar 31,5 % din masa totală Și are numai circa 16,2 % din tot volumul Pământului. Densitate nucleului este de 10gr/cm³, aproape dublă Față de 5,5 %, cât este densitatea totală a globului

Nucleul Terrei e format din nucleele intern și extern, Cel intern, de la 5100 km la 6371 km cu întinderea, Presiunea este de milioane de bari, e un mare barem, Amestecul solid fier- nichel îi dă nucleului puterea.

Nucleul intern, 4.000 - 5.000°C, e căldura ce-ar avea Acele temperaturi sunt asemenea cu petele solare, Se presupune că-n centrul Pământului poate exista Hidrogenul comprimat, metalic, ce provine din soare.

Între 2900 și 5100 km, este stratul nucleului extern Aflat în stare de agregare fluidă din topitură Fe-Ni, Care probabil conține și unele urme de sulf și oxigen Aliaj metalic Fe-Ni e conducător electric și magnetic.

„Zeul îmi mângâie trupul în miez de noapte și în ochii lui văd nemurirea clocotind ca o lavă fierbinte. Ființa mea e una cu noaptea, iar pe cer stelele abia se adună-n constelații. Mâinile lui desenează hârți neștiute. Din sufletul meu zboară zeci de păsări Phoenix cu aripile deschise ca pentru un imn.” Alina Beatrice Chesca

²⁸ fier, nichel, crom

COMPOZIȚIA CHIMICĂ A PĂMÂNTULUI

Compoziția chimică a crustei^[87]

Compus	Formula	Compoziție	
		Continental	Oceanic
dioxid de siliciu	SiO ₂	60.2 %	48.6 %
oxid de aluminiu	Al ₂ O ₃	15.2 %	16.5 %
oxid de calciu	CaO	5.5 %	12.3 %
oxid de magneziu	MgO	3.1 %	6.8 %
oxid de fier (II)	FeO	3.8 %	6.2 %
oxid de sodiu	Na ₂ O	3.0 %	2.6 %
oxid de potasiu	K ₂ O	2.8 %	0.4 %
oxid de fier (III)	Fe ₂ O ₃	2.5 %	2.3 %
apă	H ₂ O	1.4 %	1.1 %
dioxid de carbon	CO ₂	1.2 %	1.4 %
dioxid de titan	TiO ₂	0.7 %	1.4 %
pentoxid de fosfor	P ₂ O ₅	0.2 %	0.3 %
Total		99.6 %	99.9 %

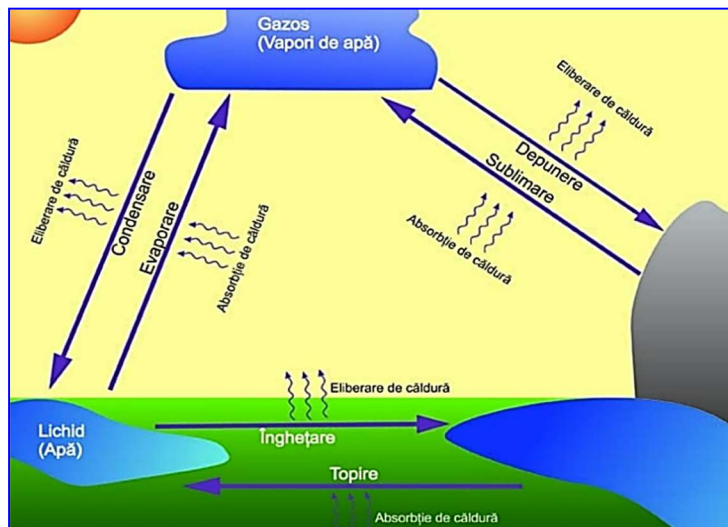
HIDROSFERA

Hidrosfera Pământului este în principal din oceane, Însă, tehnic, include toate tipurile de ape planetare. Inclusiv mările, lacurile, râurile și apele subterane. Până la adâncimea de 2.000 m., în 3 stări de agregare

Apa (H₂O) este un compus hidrogenat al oxigenului, Un lichid fără culoare și fără miros și nu-i gustoasă, E un solvent și influențează temperatura Pământului. Are trei stări de agregare: lichidă, solidă și gazoasă.

Are circuit continuu între oceane, atmosferă, uscat, Cele 3 forme de agregare pot fi simultan pe Pământ. Trecerea de la o stare la alta e prin procedeu urmat: Evaporare-condensare, îngheț-topire, totul circulant.

- În fiecare an aproximativ 400.000 de tone de materie cosmică se îndreaptă spre Pământ. Marele nostru noroc este faptul că la contactul cu atmosfera încep să ardă și numai o mică parte din cantitate poate ajunge efectiv pe suprafața Terrei.

CĂLDURA TERESTRĂ

Principalii izotopi producători de căldură din prezent

Isotop	Căldura eliberată W/kg isotop	Timp de înjumătățire ani	Concentrația medie a mantalei kg isotop/kg manta	Căldura eliberată W/kg manta
$^{238}\text{U}^{29}$	94.6×10^{-6}	4.47×10^9	30.8×10^{-9}	2.91×10^{-12}
^{235}U	569×10^{-6}	0.704×10^9	0.22×10^{-9}	0.125×10^{-12}
$^{232}\text{Th}^{30}$	26.4×10^{-6}	14.0×10^9	124×10^{-9}	3.27×10^{-12}
$^{40}\text{K}^{31}$	29.2×10^{-6}	1.25×10^9	36.9×10^{-9}	1.08×10^{-12}

²⁹ Uraniu

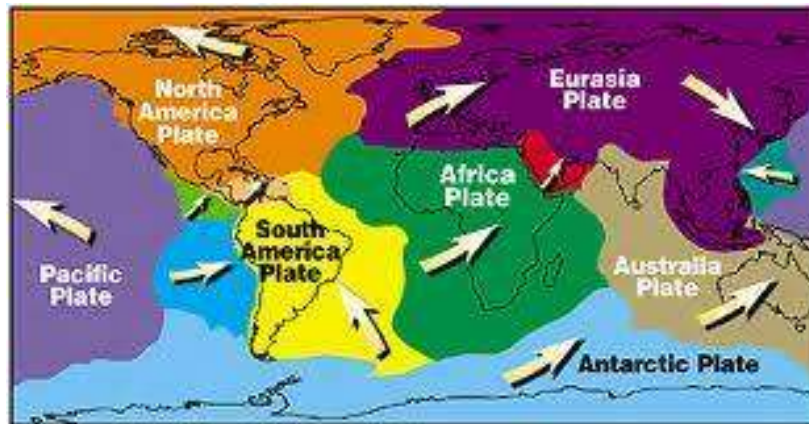
³⁰ Thoriul este un element chimic natural radioactiv

³¹ Kaliu = Potasiu

Căldura internă a Terrei provine dintr-o combinație de căldură reziduală, de prin perioada pre geologică și din dezintegrarea unora din elementele de radiație. Această căldură era mai mare, la pornirea geologică.

De $4,42 \times 10^{13}$ W este pierderea de căldură globală, Parte a energiei termice a nucleului merge-n afară, „Panase mantelice”, puncte - capcane de fierbințeală. Căldura se pierde prin tectonica plăcilor și-n litosferă.

PLĂCILE TECTONICE

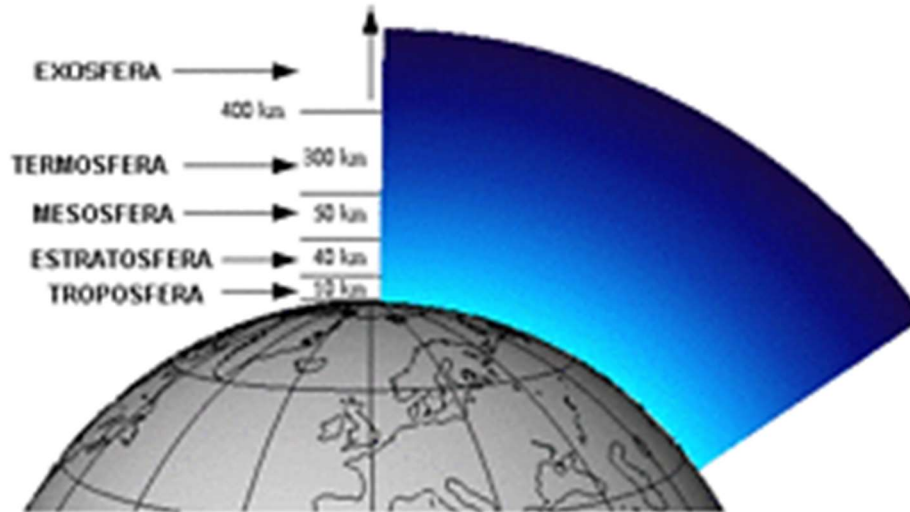
Nume placă	Suprafață 10^6 km^2
Placa Pacificului	103,3
Placa Africană	78,0
Placa Nord-Americană	75,9
Placa Eurasiatică	67,8
Placa Antarctică	60,9
Placa Indiano-Australiană	47,2
Placa Sud-Americană	43,6

Plăcile sunt segmente rigide într-o continuă revoltă,
Sunt delimitate de 3 mari limite ale plăcilor tectonice:

Limite convergente, când plăcile merg una la cealaltă,
Convergente și transformante (una pe alta să alunecă)

Munții se înalță atunci când converg plăcile tectonice,
Forțând pătrunderea uneia dintre plăci sub cealaltă
Crusta oceanică în mantaua pământului se împinge,
Din așa o combinație crusta oceanică este modificată.

STRATURILE ATMOSFEREI

Stratul mai apropiat de Pământ e numit **troposferă**,
Care începe de la suprafața Pământului și se extinde
Până la 6-20 km., știut drept atmosfera inferioară,
Aici e clima ce conține aerul pe care viața-l pretinde.

Stratosfera este în zona de 20-50 km de la Pământ,
Acest strat este locul în care se află stratul de ozon,
Și-s trimise navete, baloane meteorologice purtând,
Temperatura e cu mult sub îngheț, pericol pentru om.

Mezosfera, la 50-80 km, de la suprafața Pământului,
Unde aerul este extrem de rarefiat, ca și moleculele,
Temperaturile merg până la -90°C , limita dificilului.
La acest strat, pentru meteo sunt sateliții și baloanele.

Termosfera se ridică la 90-500-1000 km. de Pământ, Temperaturile-s de 500° C, ziua, deci sunt nenaturale , Până la 1000 de km. ajunge la 2000° C., tot crescând. E atmosfera superioară, cu aurore australe și boreale.

Exosfera se întinde până la 10.000 de Km, de la Terra, Are puține molecule atmosferice. Ele nu scapă-n spațiu. Unii cercetători spun că exosfera, nu privește atmosfera, Ci, cosmosul. N-are limită superioară al său domeniu.

Între fiecare strat al atmosferei e o graniță anumită: Deasupra troposferei se află o pauză, zisă tropopauza, Tot așa: stratopauza, mezopauza, termopauza vădită. Acestea aduc mutarea majoră între „sfere”, stropauza.

Ionosfera nu e de fapt un strat al atmosferei terestre, Ci regiuni din straturile în care sunt particule ionizate³², În special situate în mezosferă și termosferă, ca zestre. Altitudinea ionosferei se schimbă pe zile și pe sezoane.

CÂMPUL MAGNETIC AL PĂMÂNTULUI

Partea principală a câmpului magnetic e de la nucleu, Locul procesului dinam care preface energia cinetică A convecției condusă termic, în energie, nu prea greu, Într-un câmp de energie electrică, cât și magnetică.

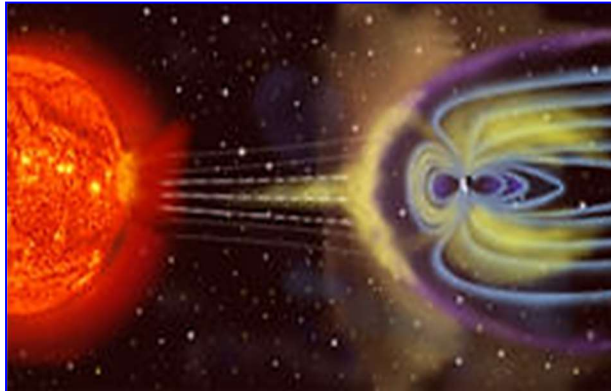
Câmpul merge spre exterior de la nucleu prin mantă, La suprafața Terrei, unde, de un dipol, se poate vorbi, Stâlpii dipolului sunt lângă polii geografici și, rezistă Cu un dipol magnetic global de $7,91 \times 10^{15} \text{ T}^{33} \text{ m}^3$

„Viața este tot ceea ce a existat sau va exista vreodată de la facerea universului încoace, iar singura ei limbă vorbită este iubirea. Câte locuri inimaginabile există într-un om, tot atâtea frumuseți există în cosmos; important este ca omul să se descopere pe sine și să fie stăpân pe frumusețea nebănuită a vieții sale, iubirea – singura casă a sufletului său”. Camelia Oprița

³² ioni încărcăți electric și electroni liberi

³³ Tesla

MAGNETOSFERA

Magnetosfera e definită de extinderea magnetismului Pământului în spațiu. Vântul solar, cu electroni și ioni, comprimă partea din fața magnetosferei Pământului, formând „centuri de radiații Van Allen” în magnetoni.

Biosfera³⁴ a început cu 3,5 miliarde de ani în urmă, împărțită în biomiuri³⁵ cu floră și faună asemănătoare. Biomiurile sunt separate de mediu, de timp, de climă, zonă geografică, latitudine și de alte tipuri de situație.

RESURSE NATURALE

Utilizare sol	
Sol	Mha ³⁶
Terenuri agricole	1.510–1.611
Pășuni	2.500–3.410
Păduri naturale	3.143–3.871
Păduri plantate	126–215
Zone urbane	66–351
Teren productiv, neutilizat	356–445

³⁴ Formele de viață ale planetei formează biosfera.

³⁵ Complexe ecologice ce se formează în raport cu un anumit mediu ambiant

³⁶ Milioane hectare

Viitorul Pământului este sumbru, după unele teorii, În 3,5 miliarde de ani lumina solară va crește mult, Bioxidul de carbon va scădea letal și flora va pieri, Oxigen nu va mai fi și viața va dispărea pe Pământ.

Atunci, soarele va evolua devenind o gigantă roșie, Când își va pierde aproximativ 30% din masa sa, Lumina lui crește de 5000 de ori producând marea, Terra, intrând în atmosfera soarelui, se va evapora.

LUCRURI INTERESANTE DESPRE PĂMÂNT

Planeta noastră este foarte complexă, iar unele lucruri despre Pământ chiar ar putea să-ți dea de gândit. Playtech a alcătuit o listă de astfel de informații, care nu sunt suficient de răspândite încât să le cunoască toată lumea.

Universul în care trăim e plin de mistere. Deși cercetătorii știu mai multe ca niciodată despre Pământ, nu cunoaștem nici pe departe totul. Mai sunt multe de aflat și, cu siguranță, nu vom afla totul în viața asta.

Totuși, știm suficient de multe detalii pentru a putea alcătui o listă de lucruri ciudate despre Pământ, care nu sunt suficient de răspândite.

Planeta noastră e cea de-a treia planetă de la Soare și cea mai densă dintre toate. Și totuși, în ceea ce privește mărimea și masa, se clasează abia pe locul cinci. Pământul s-a format acum aproximativ 4,54 miliarde de ani și este singura planetă cunoscută pentru faptul că poate susține viața.

1.- Pământul este singura planetă care nu a fost denumită după zeii mitologici. Toate celelalte șapte planete din sistemul solar poartă numele unor zei sau zeițe romane din antichitate. În limba engleză, planeta noastră se numește Earth, nume care provine din engleza veche, în care cuvântul „ertha” înseamnă pământ.

2.- Atmosfera Pământului se extinde până la o distanță de 10.000 km. Atmosfera sa este mai densă în primii 50 de kilometri, însă se întinde pe o distanță impresionantă în spațiu, de până la 10.000 de km. Atmosfera Pământului este compusă din 78% azot, 21% oxigen și conține urme de alte gaze, inclusiv argon și dioxid de carbon.

3.- Inițial, apa de pe Pământ era blocată în interiorul său. De pe lista de lucruri ciudate despre Pământ nu putea să lipsească acesta, pentru că cercetătorii încă îl mai dezbat. Una dintre cele mai importante teorii despre apariția apei pe Pământ este că, inițial, aceasta se afla în interiorul rocilor mantalei sale și a fost eliberată treptat la suprafață, prin vulcani.

4.- O rotație a Pământului nu durează 24 de ore. De fapt, o rotație de 360 de grade în jurul propriei axe durează 23 de ore, 56 de minute și 4 secunde. Totuși, planeta noastră are nevoie să se rotească mai mult de 360 de grade între un răsărit și următorul. Planeta noastră are două tipuri de rotații: cea în jurul Soarelui și cea în jurul propriei axe. Astfel, Pământul trebuie să învâрте un grad suplimentar pentru a se alinia din nou cu soarele în fiecare zi.

5.- Un an pe Pământ nu durează 365 de zile. Acesta durează, de fapt, 365.2564 de zile. Cele 0.2564 de zile creează nevoia unui an bisect, odată la patru ani. Acesta este motivul pentru care adăugăm o zi suplimentară lunii februarie, la fiecare patru ani – 2004, 2008, 2012, 2016, 2020 etc.

6.- În jurul Pământului orbitează peste 8.000 de bucăți de obiecte uzate, vechituri și alte asemenea deșeuri,

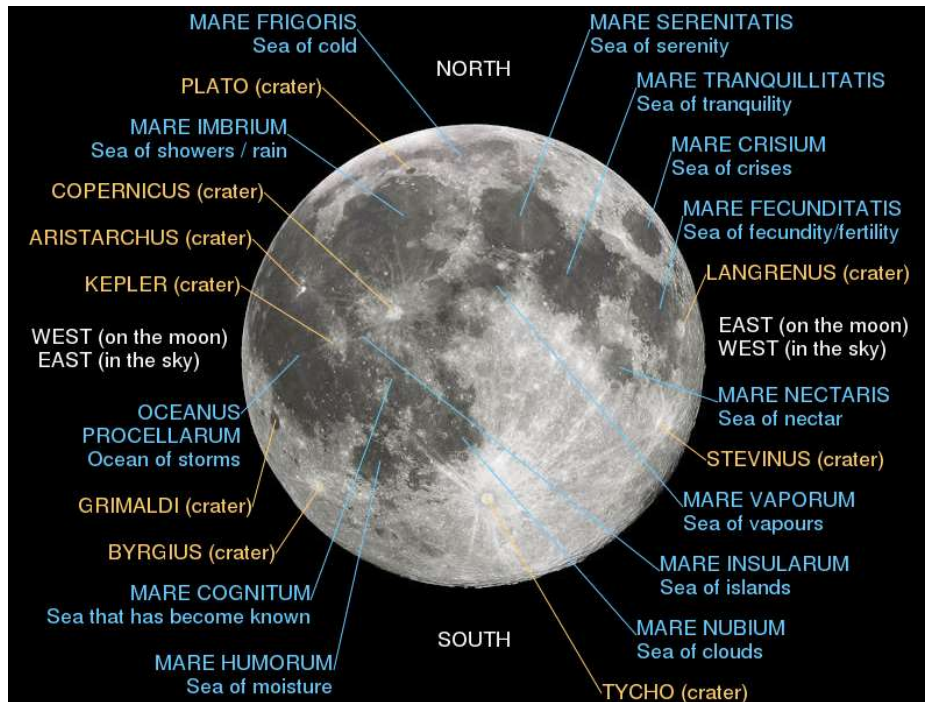
12.- Nicio eclipsă solară nu poate dura mai mult de 7 minute și 58 de secunde pe Pământ, din cauza vitezei soarelui.

22.- Pământul se învâрте în jurul Soarelui cu peste 100.000 de kilometri pe oră.

24.- din cauza forței centrifuge, la Ecuator ești cu 3% mai ușor decât la Poli

Pentagonul vrea să trimită o rachetă propulsată de un reactor nuclear pe orbita Pământului.

LUNA SATELITUL PĂMÂNTULUI

Denumire după lumină

Caracteristici orbitale		
Perigeu	362 600 km 370 400 km)	(356 400–
Apogeu	405 400 km 406 700 km)	(404 000–
Axa semi majoră	384399 km	(0.00257 UA)
Excentricitatea	0.0549	
Perioada orbitală	27.321661 z	(27 z 7 h 43 min 11.5 s ^l)
Viteza orbitală medie	1.022 km/s	
Înclinația	5.145° față de ecliptică	

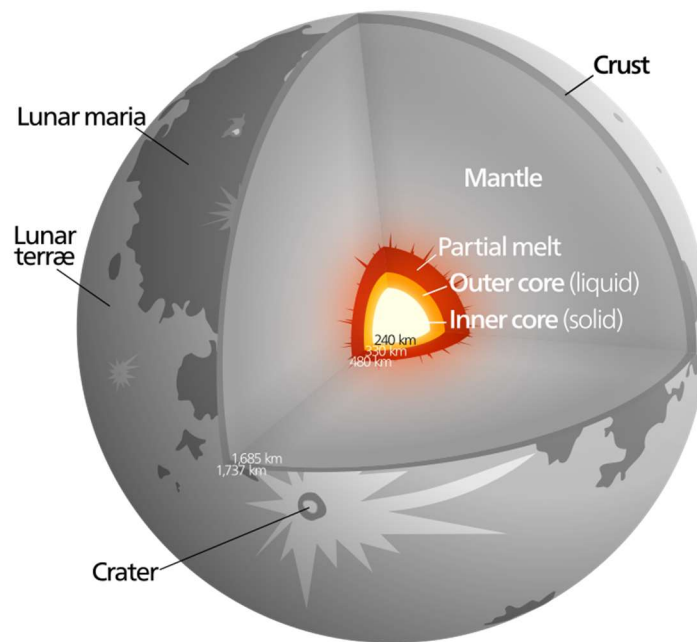
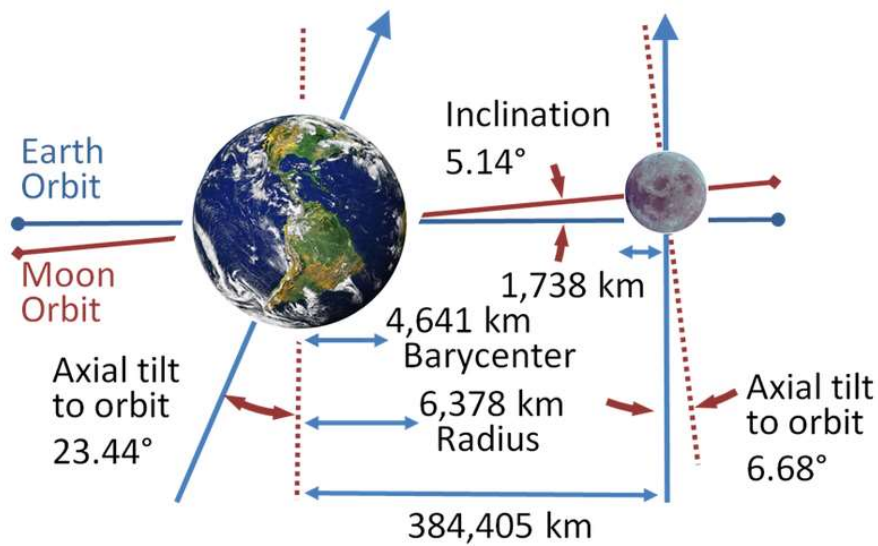
Satelit pentru **Pământ**

CARACTERISTICI FIZICE

Raza medie	1737.1 km (0,273 din a Pământului)		
Raza ecuatorială	1738.1 km (0,273 din a Pământului)		
Raza polară	1736.0 km (0,273 din a Pământului)		
Circumferință	10921 km (ecuatorial)		
Aria suprafeței	3.793×10 ⁷ km ² (0,074 din a Pământului)		
Volum	2.1958×10 ¹⁰ km ³ (0,020 din al Pământului) ^[4]		
Masă	7.342×10 ²² kg (0012300 din a Pământului)		
Densitate medie	3.344 g/cm ³ 0.606 × Pământ		
Gravitație	1.62 m/s ² (0.1654 g)		
Viteza de rotație ecuatorială	4.627 m/s		
Înclinația axei	<ul style="list-style-type: none"> • 1.5424° față de ecliptică • 6.687° față de planul orbital 		
Temp. suprafață	min	med	max
Ecuador	100 K	220 K	390 K
85°N		150 K	230 K

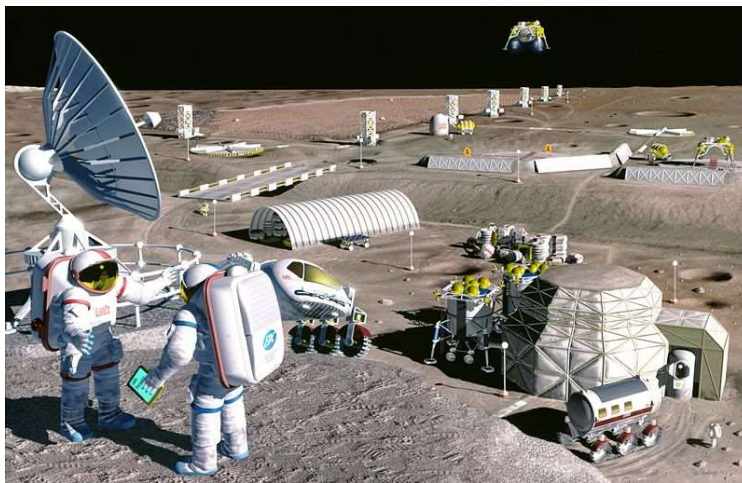
ATMOSFERA

Presiunea la suprafață	<ul style="list-style-type: none"> • 10⁻⁷ Pa (1 picobar) (ziua) • 10⁻¹⁰ Pa (1 femtobar) (noaptea)
Compoziția volumetrică	<ul style="list-style-type: none"> • He, Ar, Ne, Na, K, H, Rn

Luna este un corp astronomic care orbitează planeta Pământ, fiind singurul său satelit natural permanent. Este al cincilea cel mai mare (d) satelit natural din Sistemul Solar, și cel mai mare dintre sateliți planetari relativ la dimensiunea planetei pe care o orbitează (obiectul său primar). După satelitul lui Jupiter, Io,

Luna este al doilea cel mai dens satelit dintre cei ale căror densități sunt cunoscute.

Se consideră că Luna s-a format acum circa 4,51 miliarde de ani, nu mult după Pământ. Există mai multe ipoteze pentru originea sa; cea mai acceptată explicație este că Luna s-a format din resturile rămase după un impact uriaș între Pământ și un corp de dimensiunile lui Marte, numit Theia.

Luna este în rotație sincronă cu Pământul, adică arată întotdeauna aceeași față către el, partea vizibilă fiind marcată de mări lunare vulcanice întunecate, care umplu spațiile dintre zonele înalte ale scoarței și craterele de impact mai proeminente. Văzută de pe Pământ, este al doilea obiect ceresc vizibil de pe Pământ ca strălucire, după Soare. Suprafața sa este de fapt întunecată, deși prin comparație cu cerul nopții pare foarte luminoasă, reflectanta ei fiind doar puțin mai mare decât cea a asfaltului uzat. Influența ei gravitațională produce mările oceanice, mările de uscat(d), și o ușoară prelungire a zilei.

Distanța orbitală actuală a Lunii este de 384.400 km, sau 1,28 secunde-lumină. Această valoare este de aproximativ treizeci de ori mai mare ca diametrul Pământului, mărimea aparentă pe cer fiind aproape la fel de mare ca cea a Soarelui, ca urmare Luna acoperă Soarele aproape perfect în timpul eclipselor totale de Soare. Această potrivire de aparență vizuală nu va continua în viitorul îndepărtat, pentru că distanța între Lună și Pământ este într-o lentă creștere.

Programul Luna al Uniunii Sovietice a fost primul care a ajuns pe Lună cu nave spațiale fără echipaj în 1959; Programul Apollo al NASA din Statele Unite ale Americii a realizat singurele misiuni umane până în prezent, începând cu prima orbită a Lunii efectuată de misiunea Apollo 8, în 1968, și continuând cu șase aselenizări între 1969 și 1972, prima fiind a misiunii Apollo 11. Aceste misiuni au adus rocă lunară (d) care a fost folosită pentru a dezvolta o înțelegere geologică a originii Lunii, a structurii ei interne(d), și a istoriei mai recente. De la misiunea Apollo 17 din 1972, Luna a fost vizitată doar de nave spațiale fără echipaj.

În cultura umană, atât proeminența naturală a Lunii pe cerul Pământului, cât și ciclul ei regulat de faze așa cum apare de pe Pământ, au oferit referințe culturale și influențe pentru societățile și culturile umane din timpuri imemorabile. Astfel de influențe culturale pot fi găsite în limbă, sistemele de calendare lunare, artă și mitologie.

LUNA: COINCIDENȚE COSMICE STRANII PE CARE ȘTIINȚA NU LE POATE EXPLICA

Mai întâi, „coincidențele”: cu diametrul de 3.474 kilometri, Luna este de exact patru ori mai mică decât Pământul; toți sateliții naturali din sistemul solar gravitează în jurul planetelor pe la ecuator, Luna – nu; rocile de pe Lună conțin urme de metale PROCESATE, precum alamă, uraniu 236 și neptuniu 237.

Altfel spus, Luna este unul dintre cele mai misterioase obiecte din sistemul solar. Este considerată un corp celest „ciudat” datorită numeroaselor proprietăți fizice pe care oamenii de știință nu le pot explica și pentru că este cel mai ieșit din comun corp ceresc, incomparabil cu lunile identificate până în prezent.

De fapt, Luna este atât de ieșită din comun, încât Robert Jastrow, primul președinte al Comisiei de Explorare a Lunii (NASA) a numit Luna „Piatra Rosetta a planetelor”.

Ca să vă faceți o idee despre cât de ciudată este Luna cu adevărat, iată cum a calificat-o Robin Brett, un alt cercetător NASA: „*Ar fi mai ușor să explicăm de ce Luna nu ar trebui să existe, decât de ce există*”.

Bun, dar de ce este Luna ciudată și ce o face atât de specială?

- Este un corp ceresc mare. De fapt, Luna este enormă! Cu diametrul de 3.474 de kilometri, Luna are un sfert din diametrul Pământului.

- Exceptând Pluto și Charon (luna lui Pluto), proporția Lunii față de Pământ este cea mai mare din câte au fost descoperite până acum în univers.

- Luna are o orbită absolut ciudată, singura de acest tip pe care astronomii au descoperit-o în sistemul nostru solar.

- Toate celelalte luni gravitează în jurul planetelor lor pe la ecuator. Luna noastră se comportă cu totul aparte și gravitează în jurul Pământului cu o înclinare de 5 grade.

- Luna are altitudine, curs și viteză precise, care îi permit să funcționeze „corect” în raport cu Pământul. Cu alte cuvinte, **LUNA nu ar trebui să fie unde se află acum.**

- Luna este, în sine, aproape, un alt Pământ... Compoziția solului este similară celei a Pământului, situație care nu a mai fost descoperită niciunde în spațiu. În toate celelalte cazuri, lunile și planetele diferă fundamental unele de celelalte.

Iar dacă aceste detalii nu v-au stârnit curiozitatea, ciudățeniile continuă.

- Unele roci lunare conțin metale procesate precum alamă, Uranium 236 și neptunium 237. Aceste elemente se pot obține exclusiv pe cale artificială!!!

Uraniu 236, este un reziduu nuclear care se găsește în uraniul folosit sau reprocessat.

Și mai interesant...Neptuniu 236, este un metal radioactiv rezultat din producerea plutoniului în centralele nucleare.

Aceste caracteristici cu totul speciale ale Lunii i-au determinat pe cercetătorii Mihail Vasin și Alexander Șcerbakov, membri ai Academiei Ruse de Științe, să scrie, în anii '70, articolul intitulat Este luna creația unei inteligențe extraterestre?, care a produs rumoare în comunitatea științifică, dar nu a schimbat cu nimic lucrurile dintr-un motiv foarte simplu: nimeni nu poate furniza vreo explicație validă cu privire la aceste măsurători. Mai mult, laureatul premiului Nobel pentru Chimie, Harold Urey s-a declarat șocat de conținutul de titan al rocilor aduse de misiunile de astronauți de pe Lună.

Mostrele de minerale reprezintă un mister absolut pentru lumea de știință, deoarece nimeni nu poate explica prezența

titanului. Cu alte cuvinte, Luna noastră – simbolul suprem al misterelor – își merită pe deplin această coroană. Nu are nimic în comun cu niciun alt corp ceresc.

Și parcă tocmai pentru ca enigma să rămână astfel până la sfârșitul timpului, gândiți-vă că în orice zi, din orice loc al Pământului, vedem mereu aceeași față a Lunii. De ce?

Matematică ciudată – numerologie precisă

Raza Lunii = 1.080 mile = 3×360

Rază Pământului = 3.960 mile = 11×360

Rază Pământului + Raza Lunii = Raza de 5.040 mile = $1 \times 2 \times 3 \times 4 \times 5 \times 6 \times 7 = 7 \times 8 \times 9 \times 10$

Diametrul Pământului = 7.930 mile = $8 \times 9 \times 10 \times 11$

Oare toate aceste dimensiuni sunt simple coincidențe sau a existat o forță care le-a creat în acest fel?

Poate fi imaginată o inteligență care le-a aliniat pe toate atât de precis doar într-un colț de univers? Și de ce aici?

Curiozități cosmice

- Un costum de cosmonaut costă aproximativ 11 milioane de dolari.
 - Peste 100 de sateliți artificiali sunt lansați în spațiu în fiecare an.
 - Soarele nu este galben în realitate. Datorită temperaturii de $5726,85^{\circ}$ C acesta ar trebui să fie alb, însă atmosfera noastră îl face să pară galben.
 - Lumina de la suprafața Soarelui are nevoie de 8 minute și 22 de secunde pentru a ajunge
 - Stelele mici trăiesc mai mult decât cele mari.
- Soarele este o stea de dimensiune medie care va străluci pentru încă 5 miliarde de ani.
- Planeta Jupiter cântărește de peste două ori mai mult decât restul planetelor din sistemul solar luate laolaltă.
 - Ziua pe Venus durează mai mult decât un an pe Terra. Pe Mercur o zi durează cât 59 de zile pe Pământ.
 - În ceea ce privește civilizațiile extraterestre, nu sunt decât două variante: ori suntem singuri ori avem vecini dincolo de gardul Sistemului Solar. Ambele variante ar trebui să ne dea fiori și să ne pună serios pe gânduri...Mihail Mataringa

PLANETELE EXTERIOARE PLANETA JUPITER

CARACTERISTICILE ORBITEI

Afeliu	816,62 milioane km
Periheliu	740,52 milioane km
Axa semi majoră	778,57 milioane km
Per. Sinodică	398,88 zile
Satețiți	79 (în 2018)

CARACTERISTICI FIZICE

Raza medie	69.911 km
Raza ecuatorială	71.492 km
Raza polară	66.854 km
Suprafață	$6,1419 \times 10^{10}$ km ²
Volum	$1,4313 \times 10^{15}$ km ³
Masă	$1,8982 \times 10^{27}$ kg
Densitatea medie	1.326 kg/m ³
Gravitația de suprafață	24,79 m/s ²
Per.de rotație siderală	9,925 ore (9 h 55 m 30 s)
Viteză de rotație	12,6 km/s (45.000 km/h)

ecuatorială	
Temperatură	min. 165 K (−108 °C)
COMPOZIȚIE ATMOSFERICĂ	
Hidrogen	89% ± 2,0%
Heliu	10% ± 2,0%
Metan	0,3% ± 1,0%
Amoniac	0,026% ± 0,004%
Hidrogen deuterid	0,0028% ± 0,001%
Etan	0,0006% ± 0,0002%
Apă	0,0004% ± 0,0004%

Jupiter este a cincea planetă de la soare
 E cea mai mare planetă a sistemului solar.
 Gigantul gazos, este de 2,5 ori mai mare
 Decât masa tuturor plantelor și-i strălucitor.

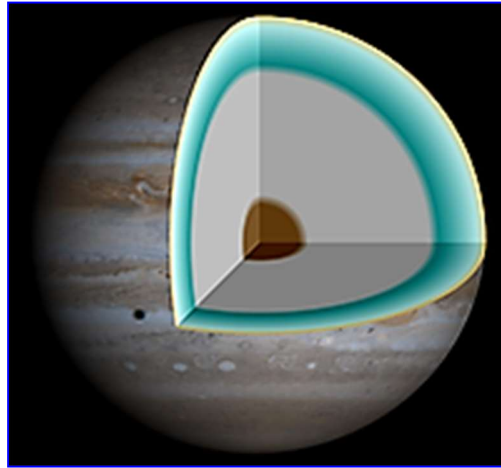
De pe Terra e vizibil noaptea, fiind al treilea
 Obiect, care este vizibil, după Lună și Venus.
 După zeul roman și-a primit Jupiter numirea,
 Suprafața nu-i solidă, iar nucleu-i e stâncos.

Atmosfera exterioară este vizibil segregată
 În mai multe benzi ce-s la latitudini diferite,
 Și-i, de mari turbulențe și furtuni, înconjurată,
 Marea Pată Roșie dă suprafeței lumini celeste.

Diametrul lui Jupiter este de 11 ori mai mare,
 Decât cel al Terrei, dar mai mică-i densitatea,
 Volumul e de 1321 ori mai mare, iar masa are
 Mărimea de 318 mai mare, e ca o eșuată stea.

Raza lui Jupiter e de 1/10 din cea a Soarelui,
 Iar masa sa e de abia cu o miime mai mare,
 O „masă Jupiter” este ca un reper al spațiului,
 Este unitatea de măsură a corpurilor similare.

STRUCTURA INTERNĂ

Structura internă constă din: nucleul lui Jupiter, Care-i înconjurat de un strat de hidrogen metalic Cu adăugare de heliu, ce se extinde spre exterior La circa 78 % din raza întregului compus chimic,

Structura internă mai cuprinde și un strat exterior, Care ar consta în principal din hidrogen molecular. Hidrogenul se va extinde în jos de la stratul de nor, Iar ca lichid merge mult mai în adâncul planetar.

ATMOSFERĂ

Vedere asupra polului sud al lui Jupiter

Vizualizare în culori îmbunătățite a furtunilor din sudul lui Jupiter

Jupiter, în Sistemul Solar, are a mai mare atmosferă
Care se extinde până la 5.000 de kilometri altitudine,
Cu nori din cristale de amoniac și a lui hidrosulfură,
Nori-s în tropopauză, în benzi, fiecare la o latitudine.

Stratul de nori are circa 50 de kilometri în adâncime,
Și este evidențiat de scipiri de fulgere în atmosferă,
Șocurile electrice-s de 1000/1, față de pământene,
Norii de apă dau furtuni la fel ca la planeta albastră.

Culoarea lor portocalie și maro e dată de compuși,
Care își iau culoarea de la razele ultraviolete solare.
Compușii sunt: fosfor, sulf și, eventual, hidrocarburi.
Polii primesc mai mici radiații, după axa de înclinare.

Marea pată roșie și alte furtuni

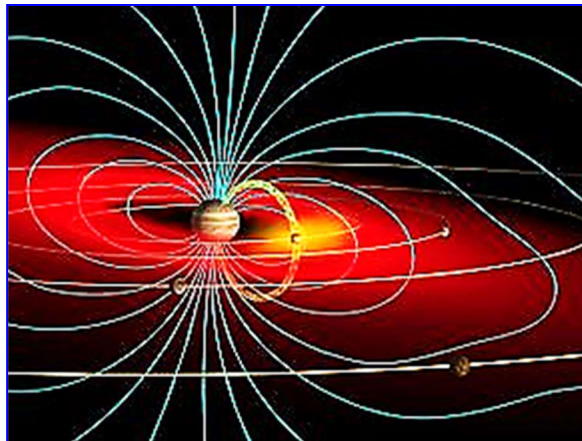
Marea pată roșie e mai mare ca diametrul Pământului.
Furtuna anticiclonică persistentă la 22° sud de ecuator,
Încă de cel puțin din 1831 se cunoaște de existența ei.
Pata e de 23.300/13.000, a precizat, în 1979, Voyager³⁷

Furtuna își modifică dimensiunile. După unele observații
Ale lui *Hubble*³⁸, în diferiți ani, scade cu 930 km. pe an
Având valori: în 1995, de 20.500 km, cât și alte variații.
2009 - 17.910 km.; 2015 - 16.500/10.900 km., „liman”.

³⁷ Sonda spațială Voyager

³⁸ Telescopul spațial *Hubble*

MAGNETOSFERA

Reprezentarea schematică a magnetosferei lui Jupiter.

Câmpul magnetic al lui Jupiter este de 14 ori mai mare decât al Pământului, fiind generat de „curenți turbionari”³⁹ Creându-se mișcări de rotire ale materialelor conductoare în miezul de hidrogen metalic lichid, mici sau mai mari.

Câmpul, cu o magnetosferă extinsă în afara lui Jupiter, poate să oprească particulele ionizante ale vântului solar. Electronii derivați din plasma magnetosferică au reper Ionizarea SO₂⁴⁰ vulcanic, al satelitului Io, formând un nor.

Acel nor este sub formă de tor⁴¹ în jurul planetei Jupiter, Electronii magnetosferei, produc semnale radio, în etern În jurul magnetosferei e o magnetopauză, ca un mister. Vântul solar acționează cu ele extinzându-le spre Saturn

- Sistemul solar ține până unde se manifestă forța de atracție a soarelui. aforism de David Boia

39 Curenții Foucault sau curenții turbionari sunt curenți electrici de conducție care sunt generați prin inducție electromagnetică în conductorii situați într-un câmp magnetic variabil.

40 Dioxidul de sulf este produs prin arderea materialelor fosile ce conțin cca. 4% sulf.

41 Corp geometric care rezultă din rotirea unui cerc în jurul unei axe situate în planul cercului, dar care nu trece prin centrul cercului.

MISIUNI DE SURVOL

Navă spațială	Cea mai mare apropiere	Distanța
Pioneer 10	3 decembrie 1973	130.000 km
Pioneer 11	4 decembrie 1974	34.000 km
Voyager 1	5 martie 1979	349.000 km
Voyager 2	9 iulie 1979	570.000 km
Ulysses	8 februarie 1992	408.894 km
	4 februarie 2004	120.000.000 km
Cassini	30 decembrie 2000	10.000.000 km
New Horizons	28 februarie 2007	2.304.535 km
Misiunea Juno	5 iulie 2016	

SATELIȚII GALILEENI ÎN COMPARAȚIE CU LUNA

Nume	Diametru		Masă		Rată orbitală		Perioadă orbitală	
	km	%	kg	%	km	%	zile	%
Io	3.643	105	$8,9 \times 10^{22}$	120	421.700	110	1,77	7
Europa	3.122	90	$4,8 \times 10^{22}$	65	671.034	175	3,55	13
Ganymede	5.262	150	$14,8 \times 10^{22}$	200	1.070.412	280	7,15	26
Callisto	4.821	140	$10,8 \times 10^{22}$	150	1.882.709	490	16,69	61

Sateți galileeni [Io](#), [Europa](#), [Ganymede](#), [Callisto](#) (în ordinea creșterii distanței față de Jupiter)

SATELIȚI OBIȘNUIȚI

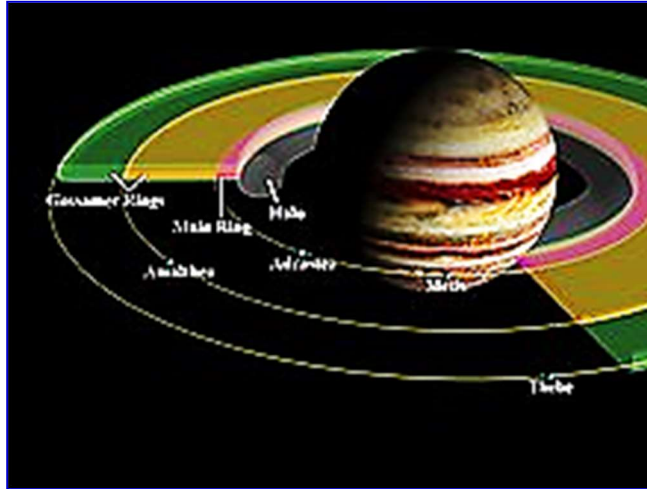
Grupul interior	Grupul interior din patru sateliți mici, toți au diametre mai mici de 200 km, orbită la raze mai mici de 200.000 km și au înclinații orbitale mai mici de jumătate de grad.
Satețiții galileeni	Acești patru sateliți, descoperiți de Galileo Galilei și de Simon Marius în paralel, orbitează între 400.000 și 2.000.000 km și sunt printre cei mai mari sateliți din Sistemul Solar.

SATELIȚI NEREGULAȚI

Themisto	Aceasta este singurul satelit care aparține unui grup propriu, orbitând la jumătatea distanței dintre lunile galileene și grupul Himalia.
Grupul Himalia	Un grup de sateliți strâns grupați cu orbite în jurul a 11.000.000–12.000.000 km de Jupiter.
Carmo	Un alt caz izolat; la marginea interioară a grupului Ananke, acesta orbitează pe Jupiter în mișcare dreaptă.
Valetudo	Un al treilea caz izolat, care orbitează pe Jupiter în mișcare dreaptă, dar se suprapune grupurilor retrograde enumerate mai jos; aceasta poate duce la o viitoare coliziune.
Grupul Ananke	Un grup de sateliți neregulați ai lui Jupiter, care se deplasează înapoi, pe orbite cu înclinație medie de 149°, cu o medie de 21.276.000 km de planetă.
Grupul Carme	Un grup retrograd destul de distinct care are o medie de 23.404.000 km de Jupiter, cu o înclinație medie de 165°.
Grupul Pasiphae	Un grup retrograd dispersat și doar vag distinct, care acoperă toți sateliții ultraperiferici.

„Saturn a detronat Jupiter și a devenit planeta cu cei mai mulți sateliți naturali. 82, mai exact, după ce astronomii americani au descoperit recent încă 20 de sateliți. Ei au fost observați cu ajutorul unui telescop din Hawaii.”

INELE PLANETARE

Sistemul slab de inele jupiteriene, 3 segmente alcătuiesc:
 Un tor de particule, sub numele de halou fiind cunoscut,
 Un inel principal relativ luminos și un inel exterior „fiesc”
 Inelele sunt din praf, nu din gheață, ca al Saturnului scut.

Alături de cea Solară, influența gravitațională a lui Jupiter
 A ajutat modelarea Sistemului Solar, a orbitelor planetare,
 Doar Mercur e mai apropiată de soare, celelalte de Jupiter,
 Golurile Kirkwood din [centura de asteroizi](#), au așa cauzare.

Alături de sateliți, câmpul gravitațional mai are și asteroizi,
 Care s-au instalat în regiunile Punctelor Lagrange și, care
 Urmează pe Jupiter pe orbita sa în jurul Soarelui, ca bolizi,
 Sunt cunoscuți ca asteroizi troieni și-s împărțiți în tabere.

„Chiar și un tratat de filosofie dacă ai scrie, chiar dacă pe
 tot globul pământesc vei umbla sau spațiul cosmic vei explora,
 tot patru substantive vor conta în mintea, inima, viața ta și ca
 un electron în jurul nucleului atomului vei gravita: credință,
 iubire, frumusețe și fericire.” aforism de Michelle Rosenberg

„Iubirea este un legământ al omului cu cosmosul”.
 definiție de Claudiu Ovidiu Tofeni

PLANETA SATURN

CARACTERISTICI ORBITALE

Numit, după adjective Saturn (zeu)

Afeliu	1.514,50 milioane km
Periheliu	1.352,55 milioane km
Axa semi majoră	1.433,53 milioane km
Excentricitate	0,0565
Per. orbitală	29,4571 ani 10.759,22 zile 24.491,07 zile saturniene[1]
Per. sinodică	378,09 zile
Viteză orbitală medie	9,68 km/s
Anomalie medie	317,020° [2]
Înclinație orbitală	2,485° față de planul eliptic[2] 5,51° față de ecuatorul Soarelui[2] 0,93° față de planul invariabil[3]
Satețiți	82 cu desemnări formale nenumărați sateliți minori

CARACTERISTICI FIZICE

Raza medie	58.232 km [a]
Raza ecuatorială	60.268 km [a]
Raza polară	54.364 km [a]
Aplatizare	0,09796
Circumferință	365.882,4 km ecuator

Suprafață	4,27×10 ¹⁰ km ²
Volum	8,2713×10 ¹⁴ km ³
Masă	5,6834×10 ²⁶ kg
Densitatea medie	0,687 g/cm ³ [b]
Gravitația de suprafață	10,44 m/s ² [a]
Per.de rotație siderală	10h 33m 38s +h 1m 52s -h 1m 19s [7][8]
Viteză de rotație ecuatorială	9,87 km/s [a]
Înclinare axială	26,73° (față de orbită)
Temperatură	medie 134 K (-139 °C)
Magnitudine aparentă	-0,55-+1,17 [11]
COMPOZIȚIE ATMOSFERICĂ	
Presiune atmosferică	140 kPa
Hidrogen	96,3%±2,4%
Heliu	3,25%±2,4%
Metan	0,45%±0,2%
Amoniac	0,0125%±0,0075%
Hidrogen deuterid	0,0110%±0,0058%
Etan	0,0007%±0,00015%

Saturn este cea de a șasea planetă de la Soare, A 2-a ca mărime din sistemul solar după Jupiter, Un gigant gazos cu R⁴² față de Pământ de 9 ori >⁴³, Masa e de 95 de ori >, luând Pământul ca reper.

Interiorul lui Saturn este dintr-un compus (Fe-Ni)⁴⁴ Cât și rocă conținând compuși din siliciu și oxigen, Și este înconjurat de un strat de hidrogen metalic, Hidrogen lichid, heliu lichid și stratul gazos extern.

⁴² Raza medie

⁴³ Mai mare

⁴⁴ Fier-Nichel

Un curent electric din stratul de hidrogen metalic
Dă naștere aceluși câmp magnetic al lui Saturn,
E mai slab ca al Terrei, dar momentul magnetic
E de 580 de ori mai mare, din motive de volum,

Pe Saturn vânturile suflă cu 1800 de km pe oră,
Mai mari decât pe Jupiter, mai mici ca pe Neptun.
Faimos e sistemul inelar proeminent, ca trăsătură,
Din particule de gheață, și din prafuri ce se depun.

Norii superiori se compun din cristale de amoniac,
Care îi conferă aspectul tipic gălbui al lui Saturn,
Iar radiațiile ultraviolete solare, fotosinteza o fac,
Dând reacții chimice ale hidrocarburilor de metan.

Norii inferiori, au hidrosulfură de amoniu sau apă.
Compoziția norilor variind în funcție de altitudine
Între -168°C și -3°C . Acei nori de apă înghețată,
Stratul de jos (NH_4SH)⁴⁵ înghețată la 3 – 17 grade.

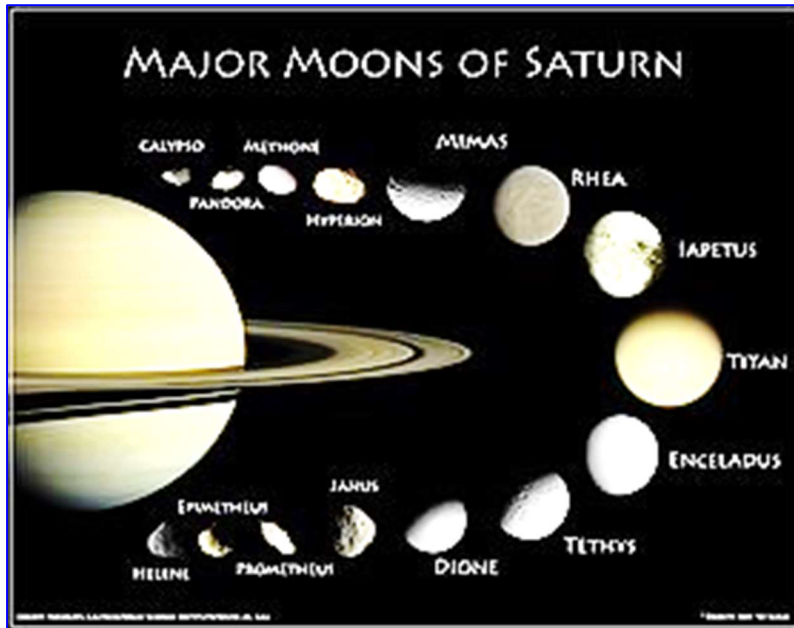
Câmpul magnetic este de 0,2 din cel al lui Jupiter,
Și, e generat precum al acestuia, cel mai probabil
Magnetosfera e eficientă la devierea particulelor
Venite de la vântul solar, de la Soarele inepuizabil.

Saturn are vreo 82 de sateliți cunoscuți dintre care
53 au nume formale, dar sunt zeci-sute de minori
Cu diametre între 40m - 500m, în discurile inelare,
Care, de fapt nu sunt considerați sateliți ci „puișori”

Titan, e cel mai mare, cu 90% din masa sateliților,
De pe orbita lui Saturn. Al doilea ca mărime e Rhea.
34 sateliți mici au sub 10 Km mărimile diametrelor,
Iar alții 14, au între 10 și 50 de kilometri, mărimea.

În mitologia clasică romană saturn e zeul semințelor
Al culturilor și al recoltelor, e conducător al titanilor
Este tată al ordinii sociale și fondator al civilizațiilor,
Sâmbăta era Saturn, zeul important în panteonul lor.

⁴⁵ hidrosulfură de amoniu

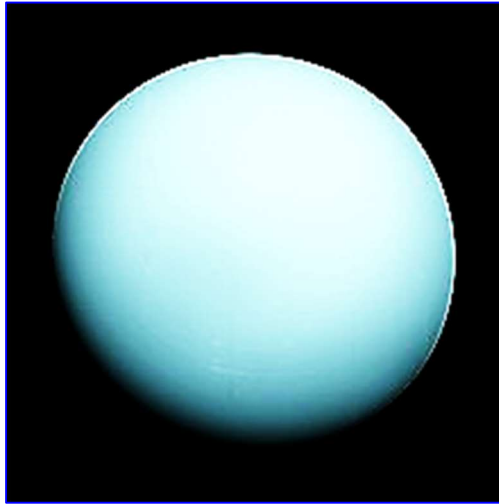

Câteva dintre sateliții planetei Saturn

PRINCIPALII SATELIȚI, COMPARAȚI CU LUNA

Nume	Diametru (km)	Masă (kg)	Raza orbitei (km)	Perioada orbitală (zile)
Mimas	400 (10% Luna)	0.4×10^{20} (0.05% Luna)	185,000 (50% Luna)	0.9 (3% Luna)
Enceladus	500 (15% Luna)	1.1×10^{20} (0.2% Luna)	238,000 (60% Luna)	1.4 (5% Luna)
Tethys	1060 (30% Luna)	6.2×10^{20} (0.8% Luna)	295,000 (80% Luna)	1.9 (7% Luna)
Dione	1120 (30% Luna)	11×10^{20} (1.5% Luna)	377,000 (100% Luna)	2.7 (10% Luna)
Rhea	1530 (45% Luna)	23×10^{20} (3% Luna)	527,000 (140% Luna)	4.5 (20% Luna)
Titan	5150 (150% Luna)	1350×10^{20} (180% Luna)	1,222,000 (320% Luna)	16 (60% Luna)
Iapetus	1440 (40% Luna)	20×10^{20} (3% Luna)	3,560,000 (930% Luna)	79 (290% Luna)

PLANETA URANUS

Descoperit de	William Herschel
Descoperit la	13 martie 1781

Denumiri

Numit după	forma latină <i>Ūranus</i> a zeului grec Οὐρανός <i>Ouranos</i>
------------	---

CARACTERISTICI ORBITALE

Afeliu	3.008.413.180 km
Periheliu	2.742.128.970 km
Axa semi majoră	2.875.031.718 km
Per. orbitală	84,0205 ani 30.688,5 zile 42,718 zile uraniene
Per. sinodică	369,66 zile
Viteză orbitală medie	6,80 km/s
Satețiți	27

CARACTERISTICI FIZICE

Raza medie	25.362±7 km
Raza ecuatorială	25.559±4 km
Raza polară	24.973±20 km
Circumferință	159.354,1 km

Suprafață	$8,1156 \times 10^9 \text{ km}^2$
Volum	$6,833 \times 10^{13} \text{ km}^3$
Masă	$(8,6810 \pm 0,0013) \times 10^{25} \text{ kg}$
Densitatea medie	$1,27 \text{ g/cm}^3$
Gravitația de suprafață	$8,69 \text{ m/s}^2$
Per. de rotație siderală	$-0,71833 \text{ z}$ (retrogradă) 17 h 14 min 24 s
Viteză de rotație ecuatorială	2,59 km/s
Înclinare axială	$97,77^\circ$ (față de orbită)
Temperatură	min. 76 K ($-197.2 \text{ }^\circ\text{C}$)

COMPOZIȚIE ATMOSFERICĂ

Presiune atmosferică	1,2 kPa
Hidrogen	$83 \pm 3\%$
Heliu	$15 \pm 3\%$
Metan	2,3%
Hidrogen deuterid	0,009%

Conform perioadei orbitale

Emisfera nordică	An	Emisfera sudică
Solstițiu de iarnă	1902, 1986, 2069	Solstițiu de vară
Echinox de primăvară	1923, 2007, 2092	Echinox de toamnă
Solstițiu de vară	1944, 2030	Solstițiu de iarnă
Echinox de toamnă	1965, 2050	Echinox de primăvară

Unitatea în SI	149.597.870.700 m
----------------	-------------------

Uranus este cea de a șaptea planetă de la Soare, Numele său este o referință la zeul grec al cerului, Uranus, tatăl lui Cronos⁴⁶. Lui Zeus⁴⁷ îi e tată mare. E a 3-a planetă ca mărime în ierarhia sistemului.

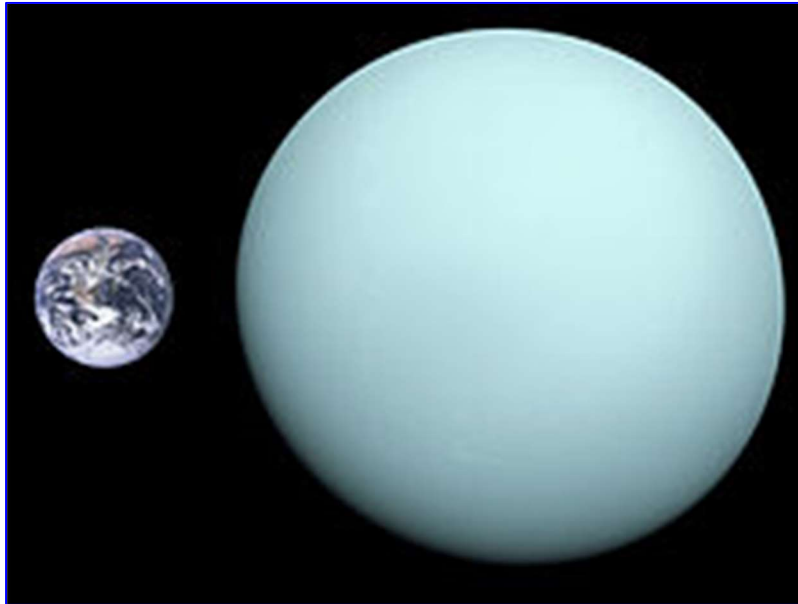
⁴⁶ Saturn

⁴⁷ Jupiter

Ca masivitate e a patra planetă a Sistemului Solar.
Compoziția sa este similară cu a planetei Neptun,
Compozițiile, diferite, de marii giganți gazoși, apar.
La Uranus și Neptun, „giganți de gheață” li se spun.

Ca și ceilalți giganți, Uranus e un sistem de inele,
O magnetosferă și numeroși sateliți și e de vizat
Că își are polii în dreptul ecuatorului altor planete.
Nu-s nori în lumină vizibilă – Voyager 2 a arătat.

Uranus e vizibilă cu ochiul liber doar pe cer senin.
Dar strălucirea-i e redusă și mișcarea orbitală lentă,
Și nu era luată ca planetă, mai târziu avu alt destin,
Dar William Herschel, în 1781, stabili că-i planetă.

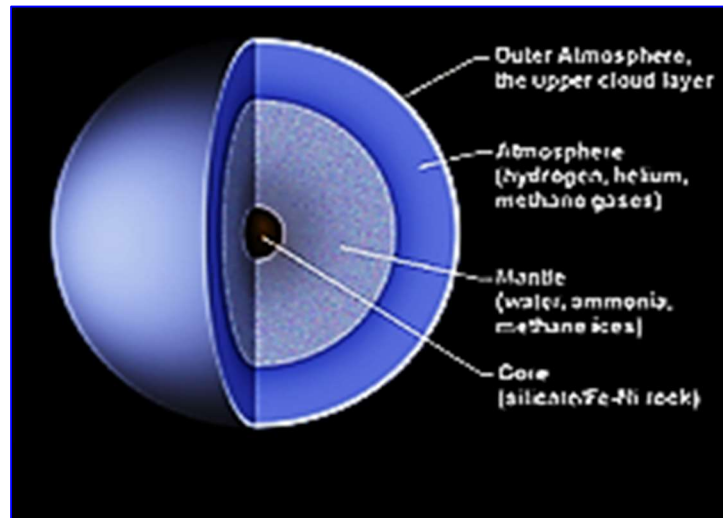

Comparație de dimensiuni între Pământ și Uranus

Masa lui Uranus este de circa 14,5 ori > ca a Terrei
Dar e mai mică între planetele gigant ale cerului.
Diametrul său este de 4 ori > față de cel al Earthei⁴⁸
Și este un pic mai mare decât cel al Neptunului.

⁴⁸ pământului

STRUCTURA INTERNĂ

Planeta Uranus este formată din cele trei straturi:
 În centru un nucleu stâncos din fier-nichel/ silicat;
 O manta din H⁴⁹ și material stâncos în amestecuri
 Și un înveliș exterior de (H/He)⁵⁰ gazos, amestecat.

ATMOSFERA

Atmosfera gazoasă are în lichidele interne, bariera.
 Între altitudinile de -300 și 50 km se află troposfera,
 Între altitudinile de la 50 la 4.000 km e stratosfera
 Și între altitudinile 4000 la 50.000 km e mezosfera

Troposfera este cea mai joasă și mai densă parte,
 Temperatura scade de la 47 °C, cu altitudinea,
 Până la (-220 °C) la 50 de Km. Și, mai departe,
 În tropopauză (-224 și -216 °C), cu latitudinea.

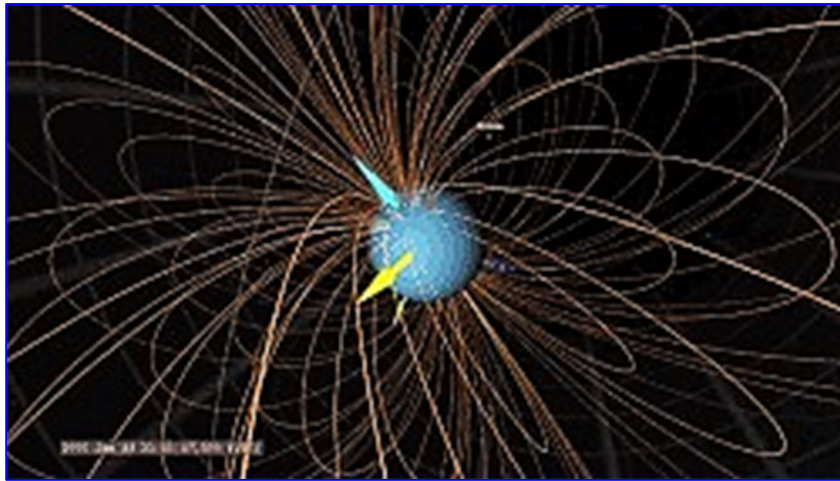
Temperatura crește cu altitudinea stratosferei,
 Trecând de la (-220 °C), cât este în tropopauză
 La cca 800° K (527-577 °C) la baza termosferei.
 Stratosfera a devenit încălzită din radiația solară.

⁴⁹ Hidrogen

⁵⁰ Hidrogen/Heliu

Straturile exterioare sunt termosfera și coroana,
Căldura este condusă din termosfera fierbinte,
Pe lângă H molecular, și H liber o poate emana
E caracteristică unică, prezența coroanei extinse.

MAGNETOSFERA

Câmpul magnetic al lui Uranus

Uranus are câmp magnetic special, care nu provine
De la centrul său geometric și care este înclinat
Cu 59° , față de axa de rotație, de aceea se spune
Că magnetosfera este asimetrică, cu nivel variat.

În 2017 studiile datelor lui Voyager 2, au sugerat
Că asimetria îi determină lui Uranus o magnetosferă,
Să efectueze o reconectare magnetică cu vântul solar,
O dată pe zi uraniană, ca planetă spre emisia solară.

Câmpul magnetic al lui Uranus este ca al Pământului
La fiecare pol, iar „ecuatorul său magnetic” cam este
Paralel cu ecuatorul său geografic, iar momentul lui
Dipolar e de 50 de ori mai mare ca al sferei terestre.

„Ciudată ființă este omul: îl interesează dacă există viață
pe alte planete, dar o distruge pe cea de pe planeta pe care
trăiește.” aforism de George Budoii

STRUCTURI DE BENZI, VÂNTURI ȘI NORI

Emisfera sudică poate fi împărțită în două zone:
Calotă polară luminoasă; benzi ecuatoriale închise,
Limita lor situată la aproximativ -45° latitudine,
O bandă îngustă e la latitudinea de la -45° la -50° .

Acea bandă este cea mai strălucitoare formațiune
De pe suprafața vizibilă. Se numește „guler” sudic.
Se crede că gulerul și calota formează o regiune,
Care-i densă, din nori uranieni cu conținut metanic.

Vederea mișcării norilor a dus la modelul vânturilor,
În troposfera superioară sunt vânturile latitudinale,
La ecuator, (vânturile retrograde)⁵¹ conform datelor.
Viteza lor crește cu distanțarea de zonele ecuatoriale.

În apropierea polilor suflă-n direcția rotației planetei.
Viteza crește până la $\pm 60^\circ$ latitudine și zero la poli,
La -40° latitudine. Între 150 și 200 m/s. e variația ei.
În emisfera nordică, până la 240 m/s poate viscoli.

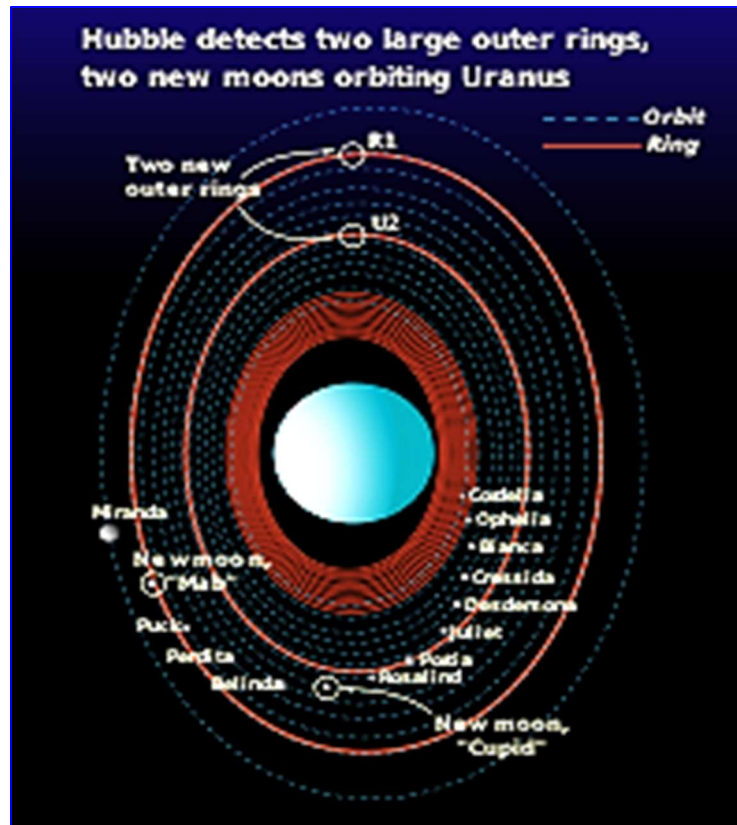
SATELIȚI

Uranus și șase din sateliții săi cei mai mari. De la stânga la dreapta: Puck, Miranda, Ariel, Umbriel, Titania și Oberon

⁵¹ direcția vânturilor este opusă mișcării de rotație a planetei, și au viteze de la -100 până la -50 m/s

INELELE PLANETARE

Sistemul de inele uranian

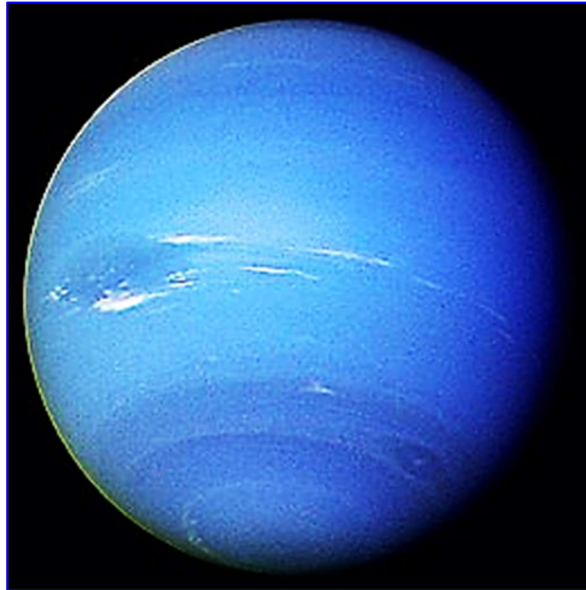
Inelele uraniene sunt din particule foarte întunecate, Care variază de la micrometri la a metrului fracțiune. Se cunosc 13 inele, ϵ^{52} fiind dintre cele mai strălucite. Toate inelele cu excepția a 2 au o extremă îngustime.

„Prin spațiu Universul mă cuprinde și mă înghite ca pe un atom, prin gândire eu înțeleg lumea.” din Blaise Pascal

„Natura reîncepe mereu aceleași lucruri, anii, zilele, ceasurile; așa se creează un fel de infinit și de eternitate.” Blaise Pascal

⁵² Litera grecească epsilon

PLANETA NEPTUN

Tip obiect	Gigant de gheață outer planet
Numit după	Neptun
Date generale	
Descoperire	Urbain Le Verrier John Couch Adams Johann Gottfried Galle 23 septembrie 1846
Nr. sateliți	13
CARACTERISTICILE ORBITEI	
Semiaxa mare	4.503.443.661 km 30,10366151 UA
Distanța la periheliu	4.452.940.833 km 29,76607095 UA
Distanța la afeliu	4.553.946.490 km 30,44125206 UA
Perioada siderală	60.190,03 zile 164,79 ani

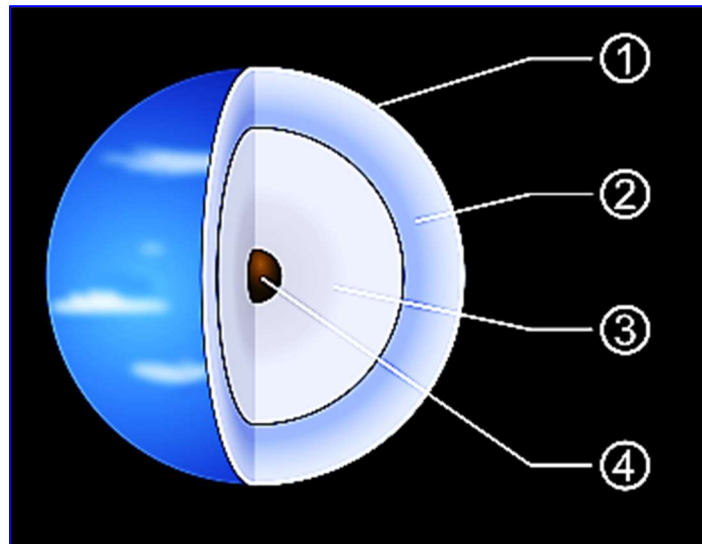
Perioada sinodică	89,666 zile solare Neptune 367,49 zile
Viteza medie pe orbită	5,43 km/s
DATE FIZICE	
Raza polară	24.341 ± 30 km (de 3,829 ori a Pământului)
Raza ecuatorială	24.764 ± 15 km (de 3,883 ori a Pământului)
Aria suprafeței	7,6195×10 ⁹ km ² (de 14,98 ori a Pământului)
Volum	6,254×10 ¹³ km ³ (de 57,74 ori a Pământului)
Masa	1,0243 × 10×10 ²⁶ kg (de 17,147 ori a Pământului)
Accelerația gravitațională la suprafață	11,15 m/s ² (1,14 g)
Viteza de eliberare	23,5 km/s
Perioada rotației siderale	0,6713 zile 16 ore 6 min. 36 sec.
Înclinarea ecuatorului pe orbită	28,32°
Temperatura la suprafață	72 K
Magnitudine aparentă	de la 8,02 până la 7,78
DATE DESPRE ATMOSFERĂ	
Compoziție	80% ± 3,2% hidrogen (H ₂) 19% ± 3,2% heliu (He) 1,5% ± 0,5% metan (CH ₄) ~0,019% deuteriu (HD) ~0,00015% etan (C ₂ H ₆)
Distanța față de pământ	4.300.000.000 km 4.600.000.000 km
Locul descoperirii	Observatorul din Berlin
Data descoperirii	23 septembrie 1846

Este a opta planetă de la Soare din, sistemul solar
Și, este numită după Neptun – zeul roman al mării,
Este a 4-a planetă ca diametru și a 3-a la „cântar”
Și are masa de 17 ori mai mare decât cea a Terrei.

Are o compoziție asemănătoare cu cea a lui Uranus,
Fiind diferită de a gigantilor gazoși Jupiter și Saturn.
La fel cu Jupiter și Saturn e și atmosfera lui Neptun,
Aspectul albastrui i-l dă metanul din stratul extern.

Marea pată întunecată văzută de Voyager 2, arată
Că sunt fenomene meteorologice care sunt produse
De vânturi ale sistemului solar, care ajung să bată
Cu 2100 km/h. De altfel temperaturile sunt reduse.

Temperatura e de $-218\text{ }^{\circ}\text{C}$, că distanța-i a mai mare,
Față de Soare, fiind una din cele mai reci atmosfere,
Cu toate că o temperatură de $5000\text{ }^{\circ}\text{C}$, centrul are.
În 1968 Voyager 2, a observat că Neptun are 2 inele.

1. Atmosfera superioară a planetei
2. Atmosfera formată din heliu, oxigen, hidrogen și gaz metan.
3. Mantaua alcătuită din apă, amoniac și metan
4. Nucleul format din rocă și gheață.

STRUCTURA ȘI COMPOZIȚIA

Neptun are structura internă, cu a lui Uranus similară
Atmosfera sa este de aproximativ 5 – 10% din masă
Și, către zona nucleară pe 10 – 20%, se poate întinde.
Mantaua are între 1726°C și 4726°C, deci e imensă.

Comparație a mărimii planetei Pământ
și a planetei Neptun.

Nucleul planetei este compus din fier, nichel și silicați
Fiind de 1,2 ori mai mare decât este masa Pământului,
Presiunea lui în centru e de cca 7 Mega bar⁵³, cadrați,
Și, peste 5.000°C ar putea fi temperatura nucleului.

Atmosfera, straturi principale: troposferă, stratosferă,
Zona în care temperatura crește odată cu altitudinea;
La limita dintre acestea e tropopauza, care le separă,
Apoi vine termosfera și exosfera, scăzând presiunea.

Benzile colorate sunt niște nori cu compoziții diferite:
La altitudini mari și presiune mică sunt nori cu metan,
La presiuni mai ridicate, hidrogen sulfurat se găsește,
Și, sulfură de amoniu, amoniac, apă, hidrogen sulfurat.

⁵³ Un Mega bar = 1000 bari = 100.000.000 Pascali = 100.000.000 Newtoni/ metru pătrat
= aprox 10.000.000 kg. forță / metru pătrat.

CLIMATUL

Vremea de pe Neptun e cu furtuni extrem de dinamice,
Cu vânturi care la aproximativ 600 m/s ajung, ca viteză
Urmând mișcările norilor de la est spre vest, se deduce
Că viteza vântului de la 20 m/s, până la 320 m/s variază.

Marea Pată Întunecată, e sistem, de furtuni, anti-ciclonic,
Nu a mai observat-o Hubble în 1994, la cca 5 ani distanță.
Scooter e altă furtună, grup de nori albi situat mai sudic,
Și o Mică Pată Întunecată, furtună ciclonică interesantă.

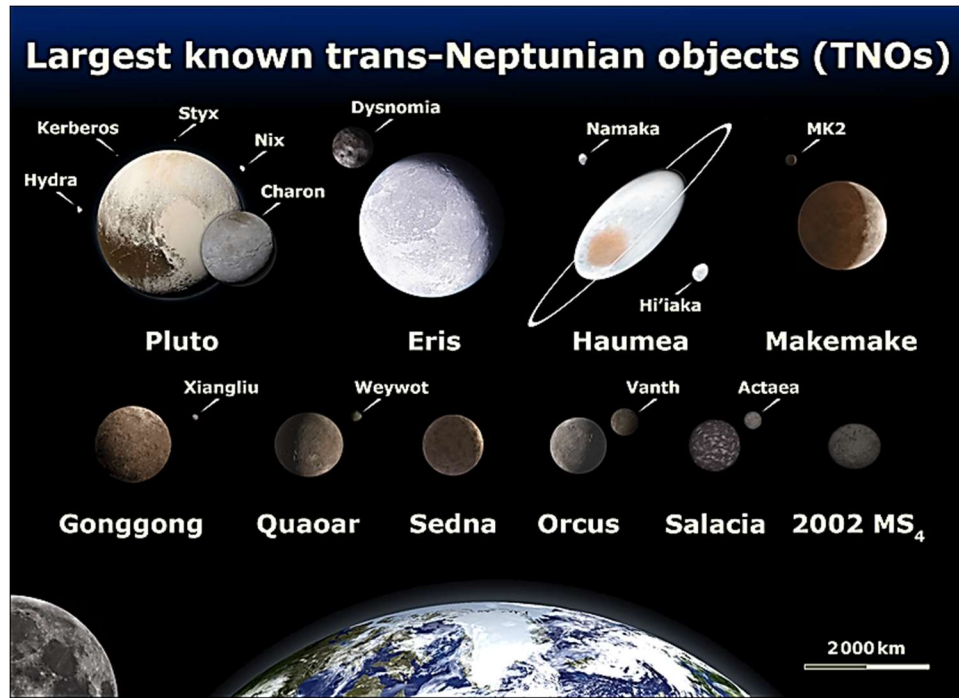
SATELIȚII NATURALI

Neptun are 13 sateliți, Triton, având mare dimensiunea
Cuprinzând 99,5%, din masa totală care gravitează-n jur.
Și Nereida, Proteus, Naiada, Thalassa, Despina, Galatea,
Larissa, și alți 5 minusculi îi fac planetei Neptun înconjur.

Imagine-mosaic a lui Triton realizată de *Voyager 2*

Nava spațială *Voyager 2* a făcut survol pe lângă Nereida,
Înainte să fie pe la 4.400 de km. de atmosfera lui Neptun,
Apoi a trecut pe lângă Triton, putând efectua escalada,
În aceeași zi, 25 august 1949, luând imagini la nivel bun.

PLANETELE PITICE**PLANETA PLUTO**

Pluto văzut de *New Horizons*
(color; 11 iulie 2015).

Tip obiect	Plutoid Planetă pitică Obiect transneptunian planetă Plutino
Numit după	Pluton (mitologie)
DATE GENERALE	
Descoperire	Clyde W. Tombaugh, 18 februarie 1930
Nr. sateliți	5
Sateliți	Charon, Nix, Hydra, Kerberos, Styx
CARACTERISTICILE ORBITEI	
Semiaxa mare	5,906376272 mrd. km 39,48168677 u.a.
Distanța la periheliu	4,436824613 mrd. 29,65834067 u.a.
Distanța la afeliu	7,375927931 mrd. km 49,30503287 u.a.
Excentricitatea	0,24880766
Perioada siderală	90613,3055 zile 248,09 ani
Perioada sinodică	366,73 zile
Viteza medie pe orbită	4,666 km/s
Înclinarea față de ecuator Soarelui	11,88°
DATE FIZICE	
Raza medie	1195 km
Aria suprafeței	17,95 mil. km ²
Volum	7,15 mrd. km ³
Masa	1,305 ± 0,007 × 10 ²² kg
Densitatea medie	2030 kg/m ³
Accelerația gravitațională la suprafață	0,58 m/s ²

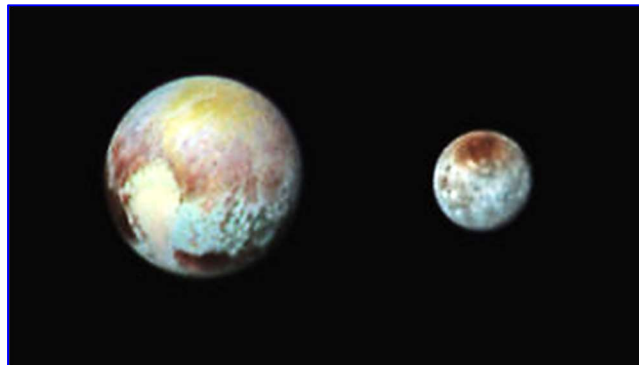
Perioada rotației siderale	–6,387230 zile (retrograd) 551856 secunde
Temperatura la suprafață	33 — 55 K
Locul descoperirii	observatorul Lowell[*]
Data descoperirii	18 februarie 1930

Pluto e cea de a 9-a planetă a Sistemului Solar
E a 2-a ca masă, după Eris, și volum mai mare,
E o planetă pitică, dacă e planetă nu-i prea clar.
Rămâne totuși ca a noua planetă de la Soare.

În jurul Sun⁵⁴, 247,8 ani pământesteți are rotirea
În cea mai mare parte este cea mai îndepărtată,
20 de ani. Decât Neptun, îi este > apropierea.
În jurul axei sale Pluto are o rotație retrogradă.

Nu numai că este mai mic decât cele 8 planete,
Ci este mai mic, chiar și decât primii șapte sateliți:
Titan, Callisto, Io, Luna, Europa, Triton, Ganimede
E de 12 ori mai mare decât „pitica” Ceres, totuși.

Din 5 sateliți ai lui Pluto, Charon e cel mai mare,
Sistemul Pluto-Charon e ca planetă pitică – satelit,
Centrul de masă apare deasupra ariei planetare,
Este considerată ca o planetă pitică dublă, vădit.

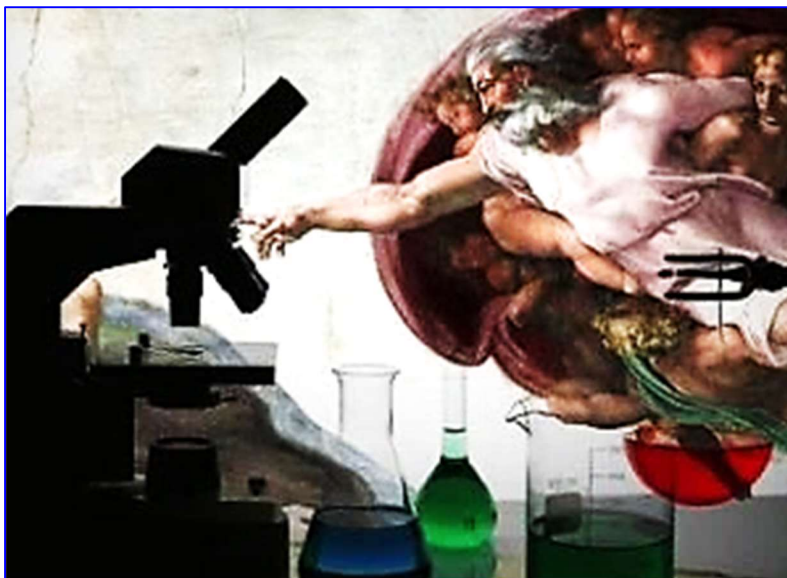

Pluto și Charon văzute de New Horizons (culori accentuate;
color; 13 iulie 2015)

⁵⁴ Soare

CAPIT.- II.- ȘTIINȚĂ ȘI RELIGIE

A.- CREAȚIONISM ȘI EVOLUȚIONISM

Cum a apărut Universul? – L-a creat Dumnezeu?

De Univers, oamenii de știință, vor a dovedi
Că ar fi apărut în urma unei uriașe explozii,
De energie și lumină, anume a Big-Bang-ului.
Începutul Universului, al spațiului, al timpului

Big – Bang-ul, e declicul genezei Universului.
Era în afara materiei, a spațiului și a timpului.
La finele anului 1920, Edwin Hubble a văzut,
Galaxiile, cum cu viteză se îndepărtau mult,

Au continuat mișcarea, de la o explozie venită,
Fiecare, din același punct de plecare, pornită.
La o sutime de secundă, pornind de la început,
La 100 de miliarde C° temperatura a crescut.

Iar nucleele atomilor n-au putut rămâne unite,
Universul deveni plin de lumini, cu aure sfinte.

La început Domnul a făcut Cerul și Pământul
Și zise: „Să fie lumină!” Așa I-a fost Cuvântul.

Biblia arată descoperirile oamenilor de știință:
Explozia de lumină, a scos Universul din „ceată”,
Așa începu să existe spațiul, materia și timpul.
Biblia: „Dumnezeu a zis”, „și a fost”, începutul.

Ivirea universului puse-n mișcare legile fizicii:
Gravitatea, electromagnetismul, viteza luminii,
Tot universul apără prin creația lui Dumnezeu.
Prin voia Domnului, universul a evoluat mereu.

Apariția universului – un singur punct de origine

În prima clipă Dumnezeu a plantat o sămânță
Și a făcut ca explozia cosmică să fie cu putință,
Așa apărură stelele, planetele, toate ființele vii.
A fost momentul Creației, nu cum susțin atei.

Savanții au susținut o teorie a stării staționare,
Potrivit căreia universul e infinit, fără o creare,
Că n-are nevoie de ea, nici de o anumită cauză
Și s-a dovedit că acea teorie e falsă, fără bază.

Doi ingineri au depistat unele radiații în spațiu,
În aceeași măsură, de peste tot. Foarte straniu,
Și, măsurându-le temperatura le-au aflat sursa
Ca fiind din acel moment al creației ce le cauza.

Originea universului – Teoria stării staționare e falsă

Unii savanți vor să tăgăduiască premisa de bază
Că tot ceea ce există nu poate să fie fără cauză
Și, Steger spune că universul vine „din nimic”,
Filosoful Bertrand Russel, este tot atât de cinic.

Stegner: „Universul există, asta-i tot ce contează”
Scepticul filosof David Hume vine și îl contrează,
Că n-a făcut niciodată o afirmație așa de brează,
Că ar putea apărea ceva anume fără vreo cauză.

Alte încercări de a explica originea universului

Dacă v-ați dori să credeți în Dumnezeu, aflați că
Într-un singur mod. Universul o concluzie indică:
El a apărut în urma unei explozii, odată cu timpul,
Cu spațiul și cu legile științifice, cu ce vede omul.

Originea universului – Ce ne învață Știința?

Știința dă motive, să credem că există Dumnezeu
De la începuturi, înafara timpului, în tot și-n mereu,
Este logic că Dumnezeu e Cel care a creat timpul,
Care nu poate fi limitat în spațiu, că a creat spațiul.

„Ridicați-vă ochii în sus și priviți!”, Biblia a grăit:
„Cine a făcut aste lucruri? Nu știți? N-ați auzit?”
Dumnezeu cel veșnic a făcut marginile pământului.”
A creat pământul spre a fi locuit, spre binele omului.

El dădu oamenilor suflare, cu timp scurt de viață,
Cu scopul de a-L căuta și să-L poată avea în față.
„Mă voi lăsa să fiu găsit de voi.” Și altele spune,
„Nimeni să nu se laude de merite și de fapte bune!”

Cât de vechi este Pământul?

Conform Bibliei, că Adam a fost creat în a șasea zi
De existență a planetei noastre, de aici putem ști
Vârsta Pământului, din detaliile cronologice biblice.
Cele 6 zile ori 24 de ore, timpul îl poate deduce

Conform Bibliei, că Adam a fost creat în a șasea zi,
Cartea Geneza ne arată vârsta: că Adam și urmașii,
Care au condus toată linia lui Avraam, genealogică,
Pot dovedi că geneza de 6000 de ani, devine logică,

Că pământul are doar cca 6.000 de ani vechime,
Oare știm cu cei 4,6 miliarde de ani, cum rămâne?
De asta instituția academică pentru geneză pune
Tehnici radiometrice și geologice, folosite anume?

Alți oameni de știință arată despre acele metode
Că se bazează pe ipoteze false, sau, se și crede,
Că vor să creeze un mit susținând acele miliarde.
Sunt varii idei, care arată „de ce” geneza depinde.

Că pământu-i tânăr, ori bătrân, e greu de dovedit,
Creștinismu-n adevărul Domnului, e un crez sfânt.
Domnul a creat pe Adam și Eva, ca ființe adulte.
Să-L păstrăm pe Dumnezeu în suflet și-n minte!

Biblia despre creaționism & evoluționism

Trebuie să consultăm „Răspunsurile în Geneza”,
Biblia spune că fu schimbate adevărul și minciuna,
S-au închinat făpturii, în locul veșnicului Făcător
Care este slăvit și binecuvântat în vecii vecilor.

Aceștia din urmă sunt în proporție nesemnificativă.
Darwin a inițiat ideea de evoluție naturală selectivă,
Scopul lui fiind de a nega existența lui Dumnezeu,
Teoria evoluției a fost „inventată” astfel de un ateu.

Biblia proclamă faptul că oamenii n-au scuze de fel
Că nu cred în Dumnezeu, în lucrurile făcute de El,
Evoluționiștii batjocoresc creaționismul, ca neștiință,
Dar, evoluționismul, privind originile, nu e „știință”

De-i adevărat creaționismul, judecăm că are Creator
Trebuie să-I dăm socoteală, e Atotputernic Făcător.
„Cine l-a creat pe Dumnezeu?” - întrebare fără sens,
Care se pune, pentru a justifica necredința, intens.

Cine l-a creat pe Dumnezeu

Ateistul Philip Adams, la conferința de la Melbourne:
„Dacă Dumnezeu există, cine l-a creat pe El anume?”
Principiul „Tot ce are început are o cauză suficientă”.
La atei se crede că universul nu a avut o cauză certă.

Cum ar trebui să fi fost cauza universului?

Cauza universului ar fi trebuit să fie una imaterială,
Pentru că dacă aceasta ar fi fost materială/naturală,
Necesita să se supună acelor legi de descompunere,
Ca și universul, și orice începere să aibă o începere.

Cauza ar trebui să fie puternică, cu un spirit etern,
Asta sună a Dumnezeu Bibliei, Creatorul patern.
El este Etern și Atotputernic, este Spirit (imaterial)
Dumnezeu este Duh. A căuta apariția lui e irațional.

De ce e creaționismul biblic atât de important?

De ce este creaționismul biblic atât de important?
Cartea Genesa, arată cum Creștinismul s-a născut.
„La început Dumnezeu a făcut...”, așa mai departe,
Demonstrează creaționismul, că-i a creștinilor Carte.

Sunt credința în Dumnezeu și știința, contrare?

Poate fi credința-n Dumnezeu contrară cu știința?
Merită respect știința, în Domnul s-avem credința.
Credința în Dumnezeu aduce credințe de credințe
Și în fiul Său și în Duhul Sfânt și-n Sfintele Troițe.

Pericolul e când oamenii de știință își pun credința
În logica umană, nu în Creator c-a adus existența
Dar, tot știința cu descoperirile sale aduce mereu,
Dovezi care demonstrează lucrarea lui Dumnezeu.

Complexitatea ADN-ului, legile fizicii și ale chimiei,
Aste mesaje importante, duc către mesajul Bibliei,

Creștinul trebuie să susțină acea știință care este
În aflarea adevărului, să respingă „prinții în științe”

A folosit Dumnezeu „Big Bangul” ca să creze Universul?

Teoria Big Bang neagă a lui Dumnezeu existență
Și se leagă de miliarde de ani că materia e esență,
Cu miliarde de „circumstanțe” ajunge la primul om
Nu explică prima formă de viață ivită dintr-un atom.

Dumnezeu a creat chiar înaintea soarelui pământul
Și stelele. Așa este susținut în Genesa 1., Cuvântul
El a creat toate cele câte au fost și sunt pe pământ,
Soarelui și lunii, cu al Său Cuvânt le-a dat veșmânt.

Este creaționismul științific?

Creaționismul are o abordare științifică a obiectelor
Cu explicarea lucrurilor, locurilor și a evenimentelor.
Realitățile științifice dovedesc tocmai creaționismul
Dar unii apologeți ai științei sunt certați cu realismul.

Știința prinde „observarea, identificarea, descrierea,
Investigarea experimentală și, explicându-le starea,
Naturalismul și creaționismul, are unele presupuneri,
Care nu sunt generate de experiențe, ci sunt testări.

Creaționismul, ca și naturalismul, poate fi „științific”
În faptul că-i compatibil cu modul descoperirii, unic,

Ele nu sunt falsificabile, că nu se identifică așa ceva,
Nu-s predictive, nu asigură rezultatelor abilitatea.

De ce a creat Dumnezeu un Univers atât de vast?

În Psalmul 19.1: Cerurile înalță mare slavă Domnului,
Fiindcă, cu întinderea lor vestește lucrarea mâinilor Lui.
Când zărim panorama Căii Lactee, sau planeta Saturn
Suntem uimiți de minunile Domnului, Îl slăvim etern.

Când zărim mulțimea vastă de stele, e bine de citit
Că oamenii de știință, mii de galaxii au descoperit.
Este de conceput că lucrarea a lui Dumnezeu este,
I-a dat și omului știința, și vastul univers, uimește!

Creația - o cuvântare coerentă a lui Dumnezeu cu oamenii

E bine cunoscut că locuim pe un pământ miraculos,
Că multe condiții permit viața biologică în cosmos.
Ecosistemul terestru cuprinde tot oceanul planetar:
Atmosfera, solul, straturile din adânc, primite în dar.

Sunt angajate dinamic, complex, reprezintă viața.
Felul cum Universul e mișcat și-n care fotosinteza
Și toate cele asigură omului mod de viață securizat,
În lumea fizică au curs biologic, Domnul ni l-a dat.

Chimia lumii și cultivarea virtuților

Chimia lumii ne dovedește că resursele Pământului
Se potrivesc tare bine cu imboldul creator al omului,

Materia ascunde virtualități, iar omul le pune în act,
Cercetând materia lumii, el îi știe structura în fapt.

A descoperit elementele constitutive, cât și legăturile
După care constituenții se asociază dând combinațiile,
În lista lungă existentă, omul a adăugat noi substanțe.
Prin virtuțile sale în Creație, El ne-a creat prestațe.

Libertatea și înțelegerea

Mai există și potrivire remarcabilă între om și lume,
Care le cuprinde și pe celelalte menționate anume,
Omul poate alege liber modul de folosire a resurselor,
Și a descoperirilor sale și are competența difuzării lor.

Suflet și trup, într-o lume sensibilă și inteligibilă

E o potrivire între lumea înconjurătoare și rațiunea
Celor care primesc înțelesurile care-s ascunse în ea,
E potrivire în întâlnirea simțurilor trupului cu lumea,
A sufletului înțelegător cu înțelesurile lumii acesteia.

Ferestre și ziduri spre miracolul lumii

Într-o lume a științei, omul e aproape de înțelegere,
A miracolului aproape de o iluminare cuprinzătoare,
La doar o clipă de înțeleapta aflare a potrivirii cu ea,
Și, în fiecare descoperire se află bine ascunsă Creația.

Miracolul este aproape de o iluminare cuprinzătoare,
Omul nu poate, în lumea preocupată de știință doar,
Să primească miracolul lumii și nici nu ajunge măcar
La înțelegerea potrivirii lui cu ea, că există un hotar,

Între el și luminile înțelepțitoare stau zidurile groase
Ale vieții zilnice, cu senzațiile și consumurile setoase,
Cu obligațiile ei importante, cu setea de divertisment.
De minunile lumii și de alcătuirea ei, este dependent.

Creația – mesajul lui Dumnezeu către om

Creștinismul vede Creația ca mesaj adresat omului,
Lumea creată e limbajul care explică voia Domnului
Asta pentru că-i făcută prin Cuvântul Iisus - logosul
Creația fu prima Scriptură, care a vorbit de Domnul.

Pe asta-și bazează teologia explicația privind bogăția
De sensuri ascunse-n Univers, potrivirea lor, armonia
Simțurilor noastre cu lumea lucrurilor care-s sensibile,
Și a puterilor cu intențiile noastre creatoare, posibile.

Complexitatea Creației arată chibzuința lui Dumnezeu,
Vastitatea Universului vestește puterea Lui în mereu.
Potrivirea tuturor puterilor între ele ca și a lor cu omul,
E Filosofia cu care-Și arată bunătatea de om, Domnul.

Scriptura – cuvântarea lui Dumnezeu către om

În urma păcatului lui Adam i-a adus căderea acestuia
Și, atunci a devenit necesară acea lege scrisă – Biblia,
Pentru a li se înfățișa străveziu Dumnezeu oamenilor,
Scriptura e legea a doua, prin folosirea simbolurilor.

Întruparea lui Iisus, comuniunea cu omul a Domnului,
Întruparea Lui, descoperă a de a treia lege, a harului.
Sf. Maxim Mărturisitorul, scria că Mântuitorul a primit
Să se întrupeze, să ia chip prin: literă, silabă, cuvânt

Harul, lucrarea lui Dumnezeu în noi face tot posibilul
Ca omul să poată ajunge încât să-L simtă pe Domnul
Lucrând în toate împrejurările vieții tuturor oamenilor,
„Ca Subiect, mai presus de ele, și transcendent lor.”

Cele trei legi corespund celor 3 întrupări ale logosului
În Creație, în Scriptură și în Hristos, cu voia Domnului,
Cea naturală, cea scrisă și cea a harului, căci fiecareia
Din aceste legi îi corespunde o viețuire, cum Îi e voia.

Istoria lumii este istoria iubirii lui Dumnezeu pentru om –

Creația este cuvântarea Domnului adresată omenirii.
Creștinismul vede Creația ca o operă a dumnezeirii,
Apropierea Lui de om fiind maximă, e posibilă unirea,
Nu mai sunt uși încuiate, și cuvântul Lui are intrarea.

Omul – Coroana Creațiunii Lui Dumnezeu

Planul Domnului fu să creeze ființe cu însușirile Sale, Să trăiască în comuniune desăvârșită, în lunga cale. În Carte-i scris că înainte de a exista această lume Domnul plănuiește copii, demni de Fiul, de-al Său nume.

Chipul lui Dumnezeu

Dacă Dumnezeu făcu omul după asemănarea Lui E esențial să știm cine e și care-i chipul Domnului, Nici când chipul Lui nu-L vom vedea, nu-L vom ști, Dar vom vedea caracteru-I, aflând felul Lui de a fi.

Iona, în Biblie ne spunea, că știa cine-i Dumnezeu, Că-I milos, plin de îndurare, prea răbdător mereu Și bogat în bunătate și credincioșie, încet la mânie, Dumnezeu este dragoste, Dumnezeu este veșnicie.

Drumul Cunoașterii:

De la Știință și Teologie către Viața Deplină

Adesea, rațiunea în datele credinței se poticnește, Ceea ce credem și relatăm, ca adevăr, e poveste. Judecat rațional, Adevărul de credință e incredibil, Taina vieții e complexă, a o cunoaște e imposibil.

Științific, în sfera biologiei sunt multe necunoscute, Nu-s de găsit teorii ale formării ADN-ului, explicate,

Pentru funcțiile sale, în universul magic al lumii vii. Științele sunt departe de o înțelegere a conștiinței.

Dacă profesorii de la catedră, care predau științele, Vor integra provocările de graniță privind lucrurile, Orele de știință vor fi vii, autentice, și vor accepta Întrebările grele, la care nu are răspunsuri știința.

Pot să facă învățământ fără uniformizarea gândirii, Evitând plafonarea spiritului și respingerea iubirii, Fără rațiune, a modelelor și a clișeele explicative. Să protejăm generația nouă de ideologizări naive!

B. IISUS HRISTOS - „DUMNEZEU LOGOSUL”

Dumnezeu: Conștiința Infinitului

Constantele cosmologice, parametrii cât și principiile, Formele și fenomenele din Univers își au „genezele” Interconectate între ele în anumit interval de valori, Și sunt reglate inteligent, fără a crea anumite erori.

Ele permit existența vieții pe Pământ încât ne apare Deducerea că Universul e creat de o ființă uimitoare,

Supra inteligentă, cât și creatoare. Dar dacă ar devia, Vreun factor de la valorile sale, viața nu ar mai exista.

O altă dovadă că Universul ar fi fost creat de o forță Super inteligentă, creatoare, o fantastică super ființă, Este faptul că formele și cu fenomenele din Univers Sunt infinite și complexe. Contestarea e un nonsens.

Întrebarea nu cere dacă El, Dumnezeu există sau ba, Căci El este atotputernic și atoateștiutor, putem afla, În afara existenței, a nonexistenței, este Divinitatea. Cosmosul are principii științifice și, vizează realitatea.

Științele naturii și cele exacte, logica, spiritualitatea, Dar și experiențele de zi cu zi, ne duc spre concluzia, Că dincolo de fenomenele acestea este o inteligență, Care este superioară și presupune o înaltă conștiință.

Și pentru că El este atotputernic și este atoateștiutor Conștiința Lui trebuie să fie infinită, căci este Creator, Dumnezeu este conștiința infinitului, iar Universul, Universul este creația lui Dumnezeu, El este autorul.

Experiența arată că avem o mare energie misterioasă, Care se regăsește în noi, precum și în afara noastră. Creatorul Cosmosului, cu Creația Sa e cunoscut doar Pe cale științifică. Adevărul este energetic, iluminator.

Există Dumnezeu?

Domnul este infinit, inerent, imanent¹, transcendent.² El este Conștiința Infinitului, Spiritul Pur, Exorbitant, Creatorul Universului, El este cu adevărat Divinitatea. Dumnezeu transcende existența, dar și nonexistența.

¹ Propriu naturii obiectului, decurgând lăuntric din natura obiectului; intrinsec, constant, permanent.

² Care se află mai presus de inteligența obișnuită, de lucrurile individuale, de umanitate.

Cine este Dumnezeu?

Domnul este gândul infinitului. Fenomenele au formă, Deci par a fi finite. Exemple: plantă, animal, piatră, Spirite materializate, cu o conștiință, puțină ori multă, E că finitu-i cu conștiință, și infinitul are aceeași ținută.

Teologia Cuvântului la Sfinții Părinți din secolele II și III d.H.

Sfinții Părinți de secolele II și III, de după Hristos, Deși nu au dezvoltat o teologie sistematică, cu icos, Ca cei din secolul IV, aduc probe privind Cuvântul. Cele 3 module sunt: Scriptura și Limbajul, Logosul.

Logosul cu Scriptura și Limbajul sunt înțelese laolaltă, Logosul se descoperă în Scriptură, care o reprezintă, Partea care-i scrisă, e Întruparea în literă a Logosului. Scriptura, cu Adevărul său, susține cuvântul omului.

Cuvântul e bazat pe deschiderea emiterii spre Logos, Și apoi, trebuie să creeze Limbajul omenesc, valoros, Iar Scriptura să conducă tainic la întâlnirea inefabilă³ Cu Logosul, că este întruparea lui Dumnezeu în literă.

Despre cine vorbim? –

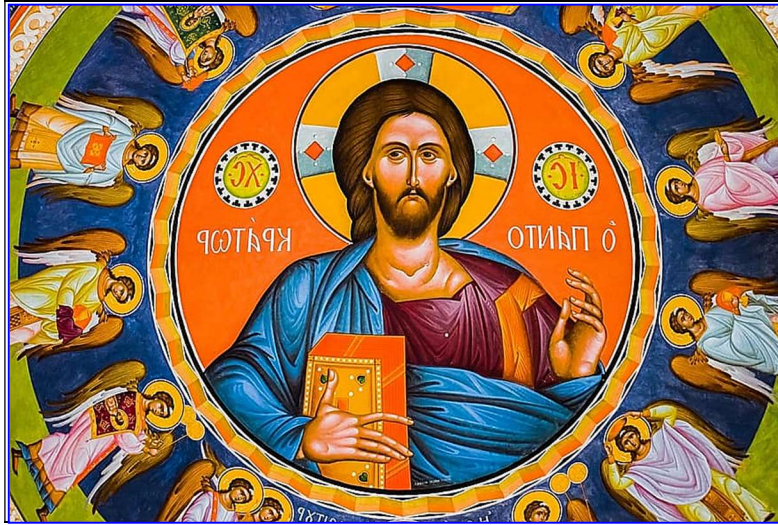
De foarte multe ori persoana este definită prin cuvânt. Mântuitorul ne spune că pentru fiecare cuvânt deșert, Rostit de oameni, în ziua judecății or să dea socoteală. Cuvântul e judecat pentru pronunțatorul de vorbă goală.

Logosul – Cuvântul lui Dumnezeu

Pentru cei creștini, Revelația se confundă cu Hristos. Învățătură patristică are o dublă origine despre Logos, În ea converge tema biblică a Cuvântului Domnului, Care reprezintă acțiunea divină în existența omului.

Despre Logosul și Înțelepciunea divină au fost scrise Numeroase comentarii, iscându-se multe controverse. Lucrarea Logosului vizează nu doar mântuirea omului Ci restaurarea întregii creații, pentru slava Domnului

³ Care nu poate fi exprimată în cuvinte; inexprimabilă. –

Criticii s-au grăbit să conchidă că Prologul evangheliei Celei de a patra este profund tributar anticului filosofiei. Logosul ioaneic, trebuie înțeles pe linia tradiției biblice și iudaice. Logosul e implicat în crearea lumii văzute.

Prin astă sintagmă interpretarea eclezială recunoaște, Persoana Logosului, Fiul lui Dumnezeu, deci se naște Cel Care e veșnic în sânul Lui, prin care toate-s create, El este Cuvântul creator, Cel prin Care s-au făcut toate,

Toate sunt raportate la Logos, mărturisind prezența Lui În viața creștinului. Dacă Logosul a fost donat trupului Este pentru că oamenii, au fost creați după al Său chip, Dar au întinat analogia, să reintre-n uniune ca fenotip⁴

Scriptura –

Scriptura este o întrupare asemănătoare cu cea în trup și nu o a doua întrupare, că-I legată de unica, în timp Pregătind-o în Vechiul Testament sau/și exprimând-o În Noul Testament. Iar, acest Cuvânt a reprezentat-o.

⁴Ansamblu de însușiri și caractere care se manifestă în mod vizibil la un individ și care este determinat de baza ereditară și de condițiile de mediu. –

Întrupându-se-n Scriptură, nu doar vorbește de Hristos,
Și-L anunță, ci este ea însăși cuvântul Lui cel evlavios,
E același Cuvânt izvorât din Tatăl, în Scriptură răspândit,
Și se face trup cu Iisus. Mulți atei Cuvântul l-au convertit.

Hristos - Limbajul –

Cuvântul nu e așadar simplu vehicul de comunicare,
E o comunicare spre pocăință - mântuire, e o chemare
Spre cineva, spre Hristos Cuvântul. Privind teologic,
Cuvintele deșarte-s respinse, din principiu soteriologic.⁵

Trebuie gândită afirmația, greu de decelat⁶, a lui Iisus,
Când spune că pentru cuvântul deșert, rostit cu ifos,
Oamenii vor da socoteală, la judecată-n fața Domnului.
Rugăciunea are valoare definitorie în teologia Logosului.

Atenția excesivă a formei acoperă și alterează adevărul,
Așa cum este cazul sofistilor⁷, dar pentru a preveni răul
Pe care-l cauzează pronunțarea, dar și auzirea cuvintelor
Deșarte, e delimitare de răi, trecere de partea dreptilor.

În loc de concluzii

Stoparea degradării cuvântului poate fi făcut de oricine,
Dar omul rugător regăsește seva vorbelor în rugăciune.
Pe măsură ce se împărtășește tot mai mult din Adevăr,
Cuvintele îi devin tot mai însuflețite, fiind un bun orator.

Omul, nu își dă seama și, golește cuvântul de conținut,
Cuvântul trebuie să se adape constant din alt Cuvânt,
De aici va deriva rolul covârșitor al lucrului rugăciunii,
Logosul întrupat în literă, aduce întâlnirea Dumnezeirii.

⁵ Soteriologie- doctrină a dogmaticii creștine potrivit căreia este posibilă mântuirea oamenilor prin sacrificiul lui Iisus Hristos.

⁶ Decelare = Descoperire a ceva ce este ascuns Si: *dezvăluire, revelare*

⁷ Sofism = Silogism sau raționament corect din punct de vedere formal, dar greșit din punctul de vedere al conținutului (fiind bazat pe un echivoc, pe utilizarea aspectelor neesențiale ale fenomenelor etc.), adesea folosit pentru a induce în eroare;

LOGOSITATEA CREAȚIEI

Logosul, Chip al lui Dumnezeu

Calea cunoașterii lui Dumnezeu, este autorevelarea Sa. Dacă Iisus Hristos, Cuvântul, natură divină nu ar avea, Ar fi incapabil să Îl descopere pe Dumnezeu, iar omul Ar putea fi în imposibilitate de a-L cunoaște pe Domnul.

Dumnezeu S-a înțeles cu oamenii, prin Logosul Său, Care e Hristos și care exprimă existența lui Dumnezeu. Origen afirmă că Logosul e chipul Tatălui Atoateștiutor, Iar omul, acceptând logosul întrupat, îl vede pe Creator

Filozofia și Teologia Logosului

Ideea logosului în viziunea greacă a lui Heraclit, arată Că-n procesul cosmic e logos analog, e o rațiune înaltă, La om, iar filosoful Zeno, a definit logo-ul ca principiu Activ, rațional și spiritual, care cuprinde toată realitatea.

Philo Judaeus, filosof evreu al secolului I, despre logos, Spune că este intermediar între Dumnezeu și cosmos,

Fiind atât agentul creației, cât și cel prin care mintea Îl va înțelege pe Dumnezeu. Logosul va cuceri lumea.

În capitolul I - Evanghelia, după Ioan, Iisus e Cuvântul Îtrupat sau făcut din carne, se bazează pe conceptul Revelației Vechiului Testament, care este Biblia Ebraică. Vorbind de Cuvânt că are idei privind puterea Divină.

Cosmogonia ortodoxa-fundament pentru o teologie a îndumnezeirii –

La originea lumii a fost și e dragostea Treimii Sfinte. Ce este-n ea sunt expresii ale iubirii Sale desăvârșite, Ale voinței Lui divine de a împărtăși altora iubirea Sa. Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt hotărâsc din veci existența.

Existența de care se bucură Ei trebuie să se bucure Și alte ființe conștiente, chiar de natura e-n reducere. Așadar, întreaga lume a fost creată spre a participa La existența și viața dumnezeirii în splendoarea sa.

Omul trebuie să treacă, pentru a atinge acest stadiu, Un program de creștere în comuniune cu Dumnezeu, Program care culminează cu ce I se zice Dumnezeire. Existența poartă elementele să-nfiripe această unire.

Elementele-n relație cu teologia și pietatea ortodoxă
Sunt ca premisele realizării existenței și ce contează:
Erosul providențial ca ieșire din sine a ființei Absolute
Și forța motrice în procesul creatural și-n cele create;

Contează și distincția ontologică între creat și necreat,
Importanța teologică în comuniunea cu Cel ce a creat;
Și crearea timpului, ce face posibilă mișcarea omului,
Ca fiind o icoană a dumnezeirii către Arhetipul lui.

Creația - iubire sau necesitate?

Dumnezeu creează lumea din bunătate și din iubire,
Să fie părtașe și alte ființe de iubirile Lui intra-trinitare.
Numai Treimea, ca iubire, putea aduce la o existență
Și o altă existență prin creare, adevărată, de esență.

În consecință, creația implică participare la viața Lui.
Pe Domnul nu L-a mulțumit ținerea contemplativului,
Prin bunătatea Sa vru să facă ceva care să primească
Binefacerile Sale, de bunătatea-I să se împărtășească.

Numai iubirea are puterea de a da un sens existenței,
La această iubire Dumnezeu aștepta venirea soluției,
Adică, altă iubire să primească și s-o retrimită în lume.
În acest circuit al iubirii, creația e o exprimare anume,

E mijloc de exprimare din partea lui Dumnezeu Tatăl,
Care din iubire proniază⁸ omul și făpturile, iară omul,
Se aduce pe sine, împreună cu întreaga sa existență,
Prin jertfă, ofrandă de iubire Dăruitorului, cu ardență.

Creația „ex nihilo”

Despre creația ex nihilo⁹, părintele Stăniloae ne spune
Că nemărginita-I iubire, pe care o revarsă peste lume
Cât și actul de chenoza¹⁰ al Domnului de atotputernicie.
E Creația lumii din nimic, e sigur a Domnului smerenie.

Nimicul nu-i un vid, alături de El, ca o plineală a trăirii,
Sau ca trăirea infinită, vid cu care El s-ar da mărginirii.
Prin urmare este nepotrivit să considerăm că lucrurile
Create-s din vid, decisiv și, în afară Lui având plasările.

Creația din nimic este o însemnată probă a puterii Sale,
Iar răsăritul creștin susține perfecțiunile corelaționale,
Dar și insuficiența creației prin ea însăși, se susține
Că vine prin Cuvântul Său, dar nu-i din particule divine.

Timp si creație-expresia „La început”

Sf. Grigorie de Nyssa spune că expresia „la început”
Înseamnă că Dumnezeu a creat lumea prin Cuvânt,
Din prima mișcare a voinței Lui, apoi toate elementele
Constitutive lumii și, succesiv, a parcurs toate etapele.

Părintele Stăniloae, vorbește de expresia „la început”
Ca prima clipă a dialogului Lui, la creatură coborât,
Dialog care privește comuniunea cu Persoana divină.
„Întru început”- prin unirea veciei cu timp și lumină.

⁸ Pronie - Înțelepciune supremă cu care divinitatea conduce lumea

⁹ nimic

¹⁰ Chenoza este *îndumnezeirea firii* omenești din Iisus Hristos.

Dumnezeu este și creatorul timpului, și e în afara lui
Că El e Cauzatorul de-a lungul timpului și al veacului,
Ca Vechi de zile, ca Cel înainte de timp și de veacuri,
El e adus la existență cu creația, din aceleași naturi.

Așadar, „la început” e timpul că-i a mișcării măsură,
Și temeiul schimbării existențelor create în natură,
Care vizează ființarea lor cea fericită în Dumnezeu
Și, toate aceste perfecționări vor continua mereu.

Cosmologia ortodoxa dimensiunea teo¹¹ nomă¹² a creației

Învățătura creștină zice că firea lumii depinde de om,
Și a omului de lume, de aici ne vine întrebarea, cum
E de înțeles cosmosul prin om și omul prin cosmos,
Adevărul e că ambele depind și sunt prin Cel de Sus.

Concluzii –

Omul și lumea ca existențe sunt daruri ale Existenței
Și Ființei supreme. Viața vine din cineva din afara ei,
Așa au fost aduse, la ființare din nimic lumea și omul
Ca stăpân al slujitorilor ei. Și, toate vin de la Domnul.

Iar, Tradiția patristică definește cosmologia ortodoxă,
Deci se afirmă transcendența lui Dumnezeu, ca bază
A creării lumii din nimic, cât și certa dedicare creației.
Vorbind de raționalitatea lumii, vorbim de cea a ființei.

Cea din urmă ajustează sistemul rațional în configurare,
Căci, raționalitatea naturii umane este infinit mai mare
Ca logica naturii materiale, că nu are un suflet atare.
Logica lumii se cere completată cu cea pentru fiecare.

Iubirea este Taina și Darul lui Dumnezeu

Iubirea e un lucru nevăzut, e marea taină a Domnului,
Este Dumnezeu Însuși. Ea nu poate trăi fără voia Lui,
Ci pe măsura ce inima-și deschide petalele credinței,
Cum floarea însetată de lumina soarelui și de unda apei.

¹¹ Element prim de compunere savantă cu semnificația „zeu”, „dumnezeu”.

¹² Diviziune administrativă

Ca oameni, biete făpturi, nu putem cuprinde și exprima Iubirea întru plinătatea ei, căci Dumnezeu este Iubirea. El plouă peste tot cu iubirea Lui cerească, prin care ea Prinde rădăcini. Cresc: credința, nădejdea, dragostea.

Câteva Citate Scripturistice Despre Iubire

- Prin iubire și credință se ispășește păcatul și prin frica de Dumnezeu te ferești de rele. (Pildele lui Solomon 16, 6)
- Ți s-a arătat, Omule, ceea ce este bun și ceea ce Dumnezeu cere de la tine: dreptate, iubire și milostivire și, cu smerenie să mergi înaintea Domnului Dumnezeului tău! (Miheia 6, 8)
- Nu te teme a cerceta pe bolnavi că pentru aceste fapte vei câștiga iubirea. (Înțelepciunea lui Iisus, fiul lui Sirah, 7, 37)
- Cine ne va despărți pe noi de iubirea lui Hristos? Necazul, sau strâmtorarea, sau prigoana, sau foametea, sau lipsa de îmbrăcăminte, sau primejdia, sau sabia? Precum este scris: "Pentru Tine suntem omorâți toată ziua, socotiți am fost ca niște oi de junghiere". Dar în toate acestea suntem mai mult decât biruitori, prin Acela Care ne-a iubit. (Romani 8, 35-37)
- În iubire frățească, unii pe alții iubiți-vă; în cinste, unii altora dați-vă întâietate (Romani 12, 10)
- Nimănui cu nimic nu fiți datori, decât cu iubirea unuia față

de altul; că cel care iubește pe aproapele a împlinit legea (Romani 13, 8)

- Cunoștința semețește, iar iubirea zidește (I Corinteni 8, 1)
- Dragostea îndelung rabdă; dragostea este binevoitoare, dragostea nu pizmuiește, nu se laudă, nu se trufește. Dragostea nu se poartă cu necuviință, nu caută ale sale, nu se aprinde de mânie, nu gândește răul. Nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de adevăr. Toate le suferă, toate le crede, toate le nădăjduiește, toate le rabdă. Dragostea nu cade niciodată. (I Corinteni 13, 4-8)
- Și acum rămân acestea trei: credința, nădejdea și dragostea. Iar mai mare dintre acestea este dragostea. (I Corinteni 13, 13)
- Harul Domnului Iisus Hristos și dragostea lui Dumnezeu Tatăl și împărtășirea Sfântului Duh să fie cu voi cu toți! (II Corinteni 13, 13)
- Iar ținta poruncii este dragostea din inimă curată, din cuget bun și din credință nefățarnică. (I Timotei 1, 5)
- Vedeteți ce fel de iubire ne-a dăruit nouă Tatăl, ca să ne numim fii ai lui Dumnezeu, și suntem. Pentru aceea lumea nu ne cunoaște, fiindcă nu L-a cunoscut nici pe El. (I Ioan 3, 1)
- Cel ce nu iubește n-a cunoscut pe Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este iubire (I Ioan 4,8)
- În iubire nu este frică, ci iubirea desăvârșită alungă frica, pentru că frica are cu sine pedeapsa, iar cel ce se teme nu este desăvârșit în iubire. (I Ioan 4, 18)
- Dar mai presus de toate, țineți din răspuțeri la dragostea dintre voi, pentru că dragostea acoperă mulțime de păcate. (I Petru 4, 8)
- Păziți-vă întru dragostea lui Dumnezeu și așteptați mila Domnului nostru Iisus Hristos, spre viață veșnică. (Iuda 1, 21)
- Poruncă nouă dau vouă: Să vă iubiți unul pe altul. Precum Eu v-am iubit pe voi, așa și voi să vă iubiți unul pe altul. Întru aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii față de alții. (Ioan 13, 35)
- Cel ce are poruncile Mele și le păzește, acela este care Mă iubește; iar cel ce Mă iubește pe Mine va fi iubit de Tatăl Meu și-I voi iubi și Eu și Mă voi arăta lui. (Ioan 14, 21)
- Precum M-a iubit pe Mine Tatăl, așa v-am iubit și Eu pe voi;

rămâneți întru iubirea Mea. Dacă păziți poruncile Mele, veți rămâne întru iubirea Mea după cum și Eu am păzit poruncile Tatălui Meu și rămân întru iubirea Lui. (Ioan 15, 9-10)

- Mai mare dragoste decât aceasta nimeni nu are, ca sufletul lui să și-l pună pentru prietenii săi. (Ioan 15, 13)
- Numai cine își iubește aproapele, Îl iubește pe Dumnezeu. (Sfânta Scriptura)

Câteva citate Despre Iubire, de la Sfinții Părinți

- Unde este iubire, acolo este Dumnezeu. (Fericitul Augustin)
- Nu în unirea trupurilor stă necurăția, ci în cugetele și în intenția oamenilor. (Sfântul Ioan Gura de Aur)
- Trebuie să facem totul prin iubire și nimic prin forță. Trebuie să iubim mai mult supunerea decât să ne temem de nesupunere. (Francisc de Sales)
- Pentru orice faptă de iubire pornită dintr-un suflet, acesta merită viața de veci. (Toma d'Aquino)
- Iubirea e tare pentru că poate merge până la moarte. (pr. Dumitru Stăniloae)
- Ai iubi pe vrăjmași înseamnă a-L imita pe Dumnezeu. (Sfântul Ioan Gură de Aur)
- Dragostea schimbă însăși natura lucrurilor. În mâna dragostei, toate devin bune. (Sfântul Ioan Gură de Aur)
- A iubi cineva pe cel drag este un lucru al firii; a iubi cineva și pe vrăjmași este un lucru al harului. (Sfântul Ioan Gură de Aur)
- Dragostea este bucuria de a face altora bucurie. (Sfântul

Ioan Gură de Aur)

- Sărăcia sau bogăția nu pot învinge dragostea, dar dragostea poate învinge și sărăcia și bogăția. (Sfântul Ioan Gură de Aur)
- Cea dintâi și cea mai mare datorie a noastră este să păstrăm între noi legătura dragostei. (Nicodim Patriarhul României)
- Iubirea e principiul vieții și, Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, ne revelează iubirea și viața în iubire, de la obârșia ei divină. (pr. Constantin Galeriu)
- Iubirea duce la cunoaștere. (...) După cum amintirea focului nu-ți încălzește trupul, tot astfel credința fără dragoste nu-ți va încălzi sufletul. (Sfântul Maxim Mărturisitorul)
- Revelația ne învață că Dumnezeu este dragoste. Existența își are începutul, de asemenea, în dragoste, ca dar al lui Dumnezeu. Răscumpărarea și nașterea noastră din nou s-a făcut tot prin dragoste, o dragoste atât de mare, încât a dus la jertfa Fiului lui Dumnezeu. Semnele Răscumpărării trebuie să reveleze în cele din urmă și în noi <chipul> lui Dumnezeu, această realitate fundamentală, pentru a putea spune: omul este dragoste. (pr. Constantin Galeriu)
- Acolo unde ia sfârșit creatura, începe ființa lui Dumnezeu. Tot ceea ce Dumnezeu pretinde, în mod expres, este să ieși din tine însuși, în măsura în care ești creatura, și să-L lași pe Dumnezeu să fie Dumnezeu în tine. (Eckhart)
- Ținta iubirii este unirea cu ceea ce iubești. (Francisc de Sales)
- Două iubiri au zidit două cetăți: iubirea de sine, mergând până la disprețul față de Dumnezeu, cetate terestră, și iubirea de Dumnezeu, mergând până la disprețul de sine, cetate celestă. Una este glorificată în sine însuși, cealaltă în Domnul Dumnezeu. (Fericitul Augustin)
- Dragostea îl preface pe cel ce iubește în chipul celui iubit: dacă-L iubești pe Dumnezeu, Dumnezeu vei fi; dacă-l iubești pe diavol, diavol vei fi; dacă-ți iubești trupul, trup vei fi. Aceasta este cea dintâi lucrare a iubirii: de a uni pe cel ce iubește cu cel iubit. (Fericitul Augustin)
- Lumea este o țesătură de sentimente, puse în mișcare de diferite voințe. (...) Cum ar fi lumea dacă toți ar iubi? (pr. Al. Constantinescu)
- Iubirea de Dumnezeu este extatică¹³, făcându-ne să ieșim

¹³ referitor la extaz, cauzată de extaz; încântată

din noi înșine. (Sfântul Dionisie Areopagitul)

- Iubirea lui Dumnezeu este forța motrice, modalitate de manifestare și de recunoaștere a Lui, cerc etern, care își are originea în bine și se întoarce în bine. (Sfântul Dionisie Areopagitul)
- Unicul adevăr este iubirea. (...) Iubirea este aceea care dă viața și căldura, care inspiră și călăuzește. Iubirea este sigiliul pus creației, semnătura Creatorului. Iubirea explică lucrul mâinilor Sale. (pr. Theoklitos)
- Dragostea, rădăcina și izvorul binelui (Sf. Ioan Gură de Aur)
- Comuniunea în dragoste, pe pământ, este reflexul vieții paradisiace. (pr. Ioan Coman)
- Dragostea frățească este hrana duhovnicească. (Sfântul Clement Alexandrinul)
- Pe calea iubirii, urcăm spre Dumnezeu. (Fericitul Augustin)
- Când l-ai văzut pe aproapele tău, pe Dumnezeu l-ai văzut. (Sfântul Clement Alexandrinul)
- Nu există cunoaștere mistică fără iubire. (Sf. Ioan al Crucii)
- Când am ajuns la iubire, am ajuns la Dumnezeu. (Sfântul Isaac Șirul)
- Dragostea duce la fericire. (Fericitul Augustin)
- Dragostea este adevărata slujbă pentru Dumnezeu. (Sfântul Ciprian)
- Întrucât este iubire, Dumnezeirea se mișcă; iar întrucât este iubită, mișcă spre sine toate lucrurile care sunt capabile de dragoste. (Sfântul Maxim Mărturisitorul)
- Dumnezeu nu se uită la fapte, ci la dragostea cu care au fost făcute. Nu e nimic mult, când oamenii iubesc puțin, așa cum nu este puțin, când oamenii iubesc mult. (Sfântul Vasile cel Mare)
- Numai cine își iubește aproapele, Îl iubește pe Dumnezeu. (Sfânta Scriptură)

Câteva citate Despre Iubire, de la Înțelepții Lumii

- „Când te dăruiești, primești mai mult decât dai. Căci nu erai nimic și începi să te împlinești.” - Antoine de Saint-Exupery
- „Nu știu unde duce drumul meu, dar merg mai bine când te țin de mână.” - Alfred de Musset
- „Să dăruiești totul, să sacrifici totul fără speranță de răsplată: asta înseamnă iubire.” - Albert Camus
- „Iubirea, ca și lumina, nu rămâne ascunsă.” - Rabindranath Tagore
- „Cel mai generos dar pe care-l aduce iubirea sunt aripile

sale.” - George Byron

- „Dăruiește-i persoanei pe care o iubești: aripi pentru a zbura,
rădăcini pentru a se întoarce și motive pentru a rămâne.” - Dalai Lama

- „Nu frumusețea ne face să iubim, ci iubirea ne face să vedem frumusețea.” Lev Tolstoi
- „Să nu crezi că poți stabili cursul iubirii. Dacă te consideri vrednic, îți va îndrepta ea cursul.” - Octavian Paler
- „Cea mai mare bucurie a vieții este să fii convins că ești iubit.” - Victor Hugo
- „Bărbații creează prin imaginație, însă femeile creează prin iubire.” - Rabindranath Tagore
- „Le-aș dovedi oamenilor cât greșesc gândind că încetează să iubească atunci când îmbătrânesc, fără să știe că îmbătrânesc numai când încetează să iubească.” - Gabriel Garcia Marquez
- „Nu uita că oricine te iubește cere de la tine o iluzie de ideal. Dă-o sau nu te lăsa iubit.” - Nicolae Iorga
- „Femeia e o creatură menită să fie iubită, nu înțeleasă.” - Sigmund Freud
- „Dacă n-ar fi iubirea, m-aș teme de viață.” - Grigore Vieru
- „Iubirii îi este mai frică de schimbare decât de distrugere.” - Friedrich Nietzsche
- „O măsură sigură a caracterelor este sentimentul ce-ți rămâne pentru un om după ce l-ai iubit.” - Titu Maiorescu

- „Doar pentru că cineva nu te iubește așa cum vrei tu, nu înseamnă că nu te iubește cu toată ființa sa.” - Gabriel Garcia Marquez
- „Iubirea este aripa dăruită de Dumnezeu sufletului ca să urce până la El.” - Michelangelo Buonarroti
- „Cred că lumea a fost prea mare pentru mine. În schimb, o lume redusă la "doi" mi s-a părut ideală.” - Octavian Paler
- „Iubirea este cea mai mare forță a omenirii și, totuși, cea mai modestă pe care ne-am putea-o închipui.” - Mahatma Gandhi
- „Iubirea nu e un târg: te iubesc pentru că mă iubești. Iubirea e o certitudine: te iubesc pentru că te iubesc!” - Liviu Rebreanu

Iisus Hristos - Lumina Lumii

Sufletul spre a se putea ridica peste neputințele zilei
Și a se înălța în lumi de lumină și în puritatea „clipei”,
Are nevoie de anumit ambient și, Biserica creează
O ambianță pentru creștini, prin principiile ei de bază.

Cine dintre oameni ar mai putea să spună așa cuvinte,
Să se jertfească pentru credința în tainele cele sfinte:
"Eu sunt lumina lumii, cel ce vine după Mine nu va umbla
întru întuneric". Aceste cuvinte au fost rostite de Mesia

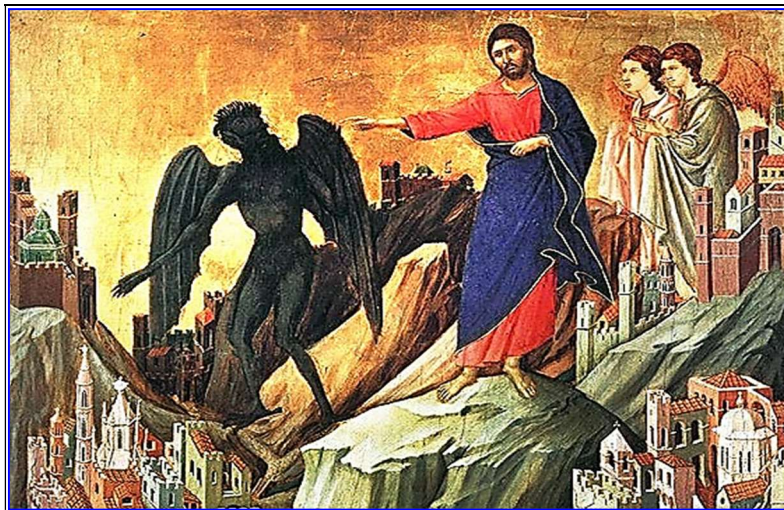
Ni se pregătește o lume a întunericului?

Suntem preveniți că lumea va suferi marea schimbare.
E straniu de unde știau politicienii de o așa degradare.
Oamenii de știință consideră la ivirea virusului Covid,
Că lumea intră-n umbră, și va urma întunericul morbid.

„Dizolvă și coagulează”- principiul alchimic și masonic
Potrivit căruia Maestrul distruge, să-și facă mult loc,
Distruge, pulverizează, destructurează, prin boli și foc,
Ca rezultatele să adapteze planeta pentru al lui scop.

Lumea se năruiește, la vedere, într-un ritm aiuritor,
Ce contrazice ce știam despre prăbușirea civilizațiilor,
Prefigurând ce-și dorește un grup masonic nemernic,
Reducerea populației planetei și, o lume de întuneric.

Citate Despre Întuneric

- A merge cu un prieten prin întuneric, este mult mai bine decât a merge singur prin lumină, pentru că un prieten știe să te asculte, poate să te ierte și să te înțeleagă mai bine decât un necunoscut, atunci când îi greșești. (Scriitoarea americană Helen Keller, născută oarbă și surdă)
- Această virtute (discernământul) este numită în Evanghelie „ochiul și luminătorul trupului” și la ea se referă Mântuitorul când spune: Luminătorul trupului este ochiul. De va fi ochiul tău

curat, tot trupul tău va fi luminat, iar de va fi ochiul tău rău, tot trupul tău va fi întunecat. (Sfântul Ioan Casian)

- Atunci a zis Domnul către Moise: „Întinde mâna ta spre cer și se va face întuneric în pământul Egiptului, încât să-l pipăi cu mâna”. Și și-a întins Moise mâna sa spre cer și s-a făcut întuneric beznă trei zile în tot pământul Egiptului, de nu se vedea om cu om, și nimeni nu s-a urnit de la locul său trei zile. Iar la fiii lui Israel a fost lumină peste tot în locuințele lor. (Ieșirea 10.21-23)

- Atunci m-am încredințat că înțelepciunea are întâietate asupra nebuniei, tot atât cât are lumina asupra întunericului. Înțeleptul are ochii în cap, iar nebunul merge întru întuneric. Dar am cunoscut și eu că aceeași soartă vor avea toți. (Ecclesiastul 2.13, 14)

- Atunci v-ați apropiat și ați stat sub munte, muntele ardea cu foc până la cer și era negură, nor și întuneric. Iar Domnul v-a grăit de pe munte din mijlocul focului; și glasul cuvintelor Lui l-ați auzit, iar fața Lui n-ați văzut-o, ci numai glasul I l-ați auzit. (Deuteronomul 4.11, 12)

- Ca să se împlinească ce s-a zis prin Isaia prorocul care zice:

„Pământul lui Zabulon și pământul lui Neftali spre mare, dincolo de Iordan, Galileea neamurilor; poporul care stătea în întuneric a văzut lumină mare și celor ce ședea în latura și în umbra morții lumină le-a răsărit”. (Matei 4.14-16)

- Calea dreptilor e ca zarea dimineții ce se mărește mereu până se face ziua mare; iar calea celor fără de lege e ca întunericul și ei nici nu bănuiesc de ce se pot împiedica. (Solomon 4.18, 19)

- Că mie acum păcatele mi s-au făcut zid întunecat între mine și Dumnezeu. (Avva Ammoi)

- Că Tu vei aprinde făclia mea, Doamne; Dumnezeul meu, vei lumina întunericul meu. (Psalmi 17.31)

- Căci lupta noastră nu este împotriva trupului și a sângelui, ci împotriva începătorilor, împotriva stăpânilor, împotriva stăpânitorilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății, care sunt în văzduh. (Filipeni 6.12)

- Când orgoliul strălucește prea tare, orice înțelepciune se întunecă. (Paulo Coelho)

- Când soarele s-a întunecat; iar catapeteasma templului s-a

sfâșiat pe la mijloc, și Iisus, strigând cu glas tare, a zis: Părinte, în mâinile Tale încredințez duhul Meu. Și acestea zicând, Și-a dat duhul. Iar sutașul, văzând cele ce s-au făcut, a slăvit pe Dumnezeu, zicând: Cu adevărat, Omul Acesta drept a fost. (Luca 23.45-47)

- Cel ce blestemă pe tatăl său și pe mama sa, stinge sfeșnicul în mijlocul întunericului. (Solomon 20.20)
- Chiar dacă ar trăi mulți ani, omul să se bucure de toate și să-și aducă aminte de zilele cele din întuneric, căci multe vor fi. Tot ce se întâmplă este deșertăciune. (Ecclesiastul 11.8)
- Ci în acele zile, după necazul acela, soarele se va întuneca și luna nu-și va mai da lumina ei. Și stelele vor cădea din cer și puterile care sunt în ceruri se vor clătina. Atunci vor vedea pe Fiul Omului venind pe nori, cu putere multă și cu slavă. (Marcu 13.24-26)
- Cine iubește pe fratele său rămâne în lumină și sminteală nu este în el. Iar cel ce urăște pe fratele său este în întuneric și umblă în întuneric și nu știe încotro se duce, pentru că întunericul a orbit ochii lui. (I Ioan 2.10, 11)
- Ciuda întunecă gândirea. (Proverb aromân)
- Crede-mă, fiule, dacă oamenii ar putea să vadă de aici moștenirea, slava și odihna, pe care Dumnezeu le-a pregătit pentru cei care-L iubesc, oricât de mult ar fi să rămână în această lume, și chiar dacă ar fi să trăiască într-o colibă întunecată, cu viermi până la genunchi, tot nu s-ar lăsa abătuți de tristețe. 1.1
- Dacă înlăturăm întunericul din noi, vom vedea că Dumnezeu există. (Yoga Swami, unul dintre cei mai mari yoghini și înțelepți ai vremurilor noastre)
- Dar întunericul nu este întuneric la Tine și noaptea ca ziua va lumina. Cum este întunericul ei, așa este și lumina ei. Că Tu ai zidit răunchii mei, Doamne, Tu m-ai alcătuit în pântecul maicii mele. Te voi lăuda, că sunt o făptură așa de minunată. Minunate sunt lucrurile Tale și sufletul meu le cunoaște foarte. (Psalmi 138.12-14)
- Dreapta-socoteală este făclie în întuneric și luminarea celor cu vederea slabă. (Sfântul Ioan Scărarul)
- Educația este mișcarea din întuneric spre lumină. (Allan Bloom)
- Efectul pe care-l poate avea păcatul asupra minții și asupra

sentimentelor umane este devastator. Așa este păcatul, spunea Sfântul Ioan Gură de Aur; înainte de a fi săvârșit, ne întunecă judecata și ne înșală mintea, dar după ce a fost săvârșit ne apare lămurit înaintea ochilor grozăvia lui. Plăcerea aceea scurtă și rușinoasă ne chinuie mereu și ne umple de rușine. (Din emisiunea „Cuvântul care zidește”)

- El a tras un cerc pe suprafața apelor, până la hotarul dintre lumină și întuneric. (Iov 26.10)
- Eu sunt Lumina lumii; cel ce Îmi urmează Mie nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții. (Ioan 8.12)
- Fericiți cei ce cred, ei merg în lumină, eu merg în întuneric. (Vasile Conta)
- Hristos, Arhiereul jertfelor noastre, ocrotitorul și ajutorul slăbiciunii noastre, prin El vedem ca-ntr-o oglindă, nepătata și preaînalta Lui Față, prin El s-au deschis ochii inimii noastre, prin El nepriceputa și întunecata noastră minte înflorește la lumina Lui, prin El Stăpânul a voit să gustăm cunoștința cea nemuritoare. (Sfântul Clement Romanul)
- Ia seama ca lumina din tine să nu fie întuneric. 2.7, Luca 11.35
- Iar de la ceasul al șaselea, s-a făcut întuneric peste tot pământul, până la ceasul al nouălea. Iar în ceasul al nouălea a strigat Iisus cu glas mare, zicând: Eli, Eli, lama sabahtani? adică: Dumnezeuul Meu, Dumnezeuul Meu, pentru ce M-ai părăsit? (Matei 27.45, 46)
- Iar fiii împărăției vor fi aruncați în întunericul cel mai din afară; acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților. (Matei 8.12)
- Iar Saul – care se numește și Pavel – plin fiind de Duh Sfânt, a privit țintă la el, și a zis: O, tu cel plin de toată viclenia și de toată înșelăciunea, fiule al diavolului, vrăjmașule a toată dreptatea, nu vei înceta de a strâmba căile Domnului cele drepte? Și acum, iată mâna Domnului este asupra ta și vei fi orb, nevăzând soarele până la o vreme. Și îndată a căzut peste el pâclă și întuneric și, dibuind împrejur, căuta cine să-l ducă de mână. (Faptele Apostolilor 13.9-11)
- În fața iubirii, groaza și întunericul nu au nicio putere. (Henrik Ibsen)
- La început a făcut Dumnezeu cerul și pământul. Și pământul era ne tocmit și gol. Întuneric era deasupra adâncului și Duhul lui Dumnezeu Se purta pe deasupra apelor. Și a zis Dumnezeu: „Să fie lumină!” Și a fost lumină. (Facerea 1.1-3)

- Luminătorul trupului este ochiul; de va fi ochiul tău curat, tot trupul tău va fi luminat. Iar de va fi ochiul tău rău, tot trupul tău va fi întunecat. Deci, dacă lumina care e în tine este întuneric, dar întunericul cu cât mai mult! (Matei 6.22, 23)
- Mă așteptam la fericire și iată că a venit nenorocirea; așteptam lumina și a venit întunericul. (Iov 30.26)
- Neștiința dă naștere întunericului, iar din pricina întunericului cădem în păcate pentru că ne este slăbită vederea față de adevăr. Cunoștința este deci luminare; ea alungă neștiința și ne dă puterea de a vedea bine. (Cuviosul Clement Alexandrinul)
- Nu ajungi la lumină decât trecând prin întuneric. 6.15
- Omul a pus hotare întunericului și cercetează până în cele mai depărtate adâncuri, sfredelind piatra ascunsă în umbră și în beznă. (Iov 28.3)
- Omul este deopotrivă măreție și umilință, cer și pământ, vremelnice și nemurire, moștenitor al pământului dacă privește pe cele de sus, dar și moștenitor al întunericului dacă privește doar spre cele de jos. (Sfântul Grigorie de Nazians)
- „Pământul lui Zabulon și pământul lui Neftali spre mare, dincolo de Iordan, Galileea neamurilor; poporul care stătea în întuneric a văzut lumină mare și celor ce ședea în latura și în umbra morții lumină le-a răsărit”. De atunci a început Iisus să propovăduiască și să spună: Pocăiți-vă, căci s-a apropiat împărăția cerurilor. (Matei 4.15-17)
- Poporul care locuia într-un întuneric va vedea lumină mare și voi cei ce locuiți în latura umbrei morții, lumină va străluci peste voi. (Isaia 9.1)
- Prin Iisus Hristos tot pământul a fost eliberat din întunericul amăgirii. (Sfântul Ioan Gură de Aur)
- Răul este lipsa binelui, așa cum întunericul este lipsa luminii. (Sfântul Ioan Damaschin)
- Sufletul mort este scos din împărăția cerurilor și îngropat în întunericul iadului. 6.1
- Și a zis Dumnezeu: „Să fie luminători pe tăria cerului, ca să lumineze pe pământ, să despartă ziua de noapte și să fie semne ca să deosebească anotimpurile, zilele și anii, și să slujească drept luminători pe tăria cerului, ca să lumineze pământul. Și a fost așa. (Facerea 1.14)
- Și am zis: „Poate întunericul mă va acoperi și se va face

noapte lumina dimprejurul meu". Dar întunericul nu este întuneric la Tine și noaptea ca ziua va lumina. Cum este întunericul ei, așa este și lumina ei. (Psalmi 138.11, 12)

- Și i-a zis: Prietene, cum ai intrat aici fără haină de nuntă? El însă a tăcut. Atunci împăratul a zis slugilor: Legați-l de picioare și de mâini și aruncați-l în întunericul cel mai din afară. Acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților. Căci mulți sunt chemați, dar puțini aleși. (Matei 22.12-14)
- Și nu fiți părtași la faptele cele fără roadă ale întunericului, ci mai degrabă, osândiți-le pe față. Căci cele ce se fac întru ascuns de ei, rușine este a le și grai. Iar tot ce este pe față, se descoperă prin lumină, căci tot ceea ce este descoperit, lumină este. Pentru aceea zice: „Deșteaptă-te cel ce dormi și te scoală din morți și te va lumina Hristos„. (Efeseni 5.11-14)
- Și și-a pus întunericul acoperământ, împrejurul Lui, cortul Lui, apă întunecoasă în norii văzduhului. (Psalmi 17.13)
- Teamă și cutremur au venit asupra mea și m-a acoperit întunericul. Și am zis: Cine-mi va da mie aripi ca de porumbel, ca să zbor și să mă odihnesc? Iată m-aș îndepărta fugind și m-aș sălășlui în pustiu. (Psalmi 54.5-7)
- Trimis-a întuneric și i-a întunecat, căci au amărât cuvintele Lui; prefăcut-a apele lor în sânge și a omorât peștii lor; scos-a pământul lor broaște în cămărilor împăraților lor. (Psalmi 104.27-29)
- Tu ești lumina mea, Doamne! Doamne, luminează întunericul meu! (II Regi 22.29)
- Umbrele seamănă, ce-i drept, cu întunericul, dar sunt fiicele luminii. (Lucian Blaga)
- Un om bun poate face dintr-o zi întunecată o zi luminată. (Sfinții Părinți)

Ce este sufletul omenesc?

Biblia nu prezintă clar natura omenească a sufletului. Ce este sufletul? E partea de natură nefizică a omului, Este parte a fiecărei ființe umane și, rămâne veșnic, După ce trupul experimentează moartea, în întuneric.

De-i spui unei persoane „n-ai suflet”, îi spui că-i rău,
De-i spui că are suflet, înseamnă că e om bun mereu,
Că identitatea persoanei nu-i doar de a avea trup,
Ci este necesar suflet care să însuflețească acel corp.

Trebuie să ne uimească, aflând că sufletu-i nemuritor,
Suflet are orice persoană întâlnită. Duhu-i nepieritor.
El este în centrul identității personale a ființei umane,
Din tot sufletul meu, că îl am, Îți mulțumesc Doamne

Citate Despre Suflet

1. Viața spiritului este tainică. (N. A. Berdiaev)
2. Împărăția lui Dumnezeu este înlăuntrul vostru. (Sfânta Scriptură)
3. Pentru omul care se roagă în sufletul lui, lumea întreagă este o biserică. (Silvan de la Muntele Athos)
4. Vreți să aflați valoarea sufletului? Ascultați în ce a constat răscumpărarea lui: sângele și moartea unicului Dumnezeu. (Fericitul Augustin)
5. În orice suflet se regăsește sensul spiritual și imaginea lui Dumnezeu. (Origen)
6. Sufletul tău trebuie să devină frumos și divin, dacă vrei să contempli pe Dumnezeu și frumusețea. (Plotin)
7. Numai Dumnezeu poate vindeca sufletele noastre. (Sfântul Ioan Gura de Aur)
8. Sufletul e ca un izvor: din izvor, cu cât se ia apa mai multă, cu atât dă la iveală apa mai curată. Sfântul numește sufletul conștiință. (Cuviosul Agaton)

9. În sufletul uman este o transformare minunată pe care Dumnezeu Însuși o lucrează. (Harent)
10. Sufletul trăiește veșnic și nu poate muri, căci este suflare din suflarea lui Dumnezeu, (...) iar la Judecata de Apoi, sufletul iarăși se va uni cu trupul. (Sfântul Ioan Gură de Aur)
11. Când veți curăța sufletele voastre, atunci vor străluci și se vor împărtăși de prezența lui Dumnezeu și de dumnezeiasca și cereasca Sa strălucire. Atunci, sufletele vor fi ca niște oglinzi curate, receptive la lumina dumnezeiască și vor putea primi și ele strălucire. (Sfântul Dionisie Areopagitul)
12. Lumea toată este de mai puțin preț decât un suflet (...). Ce nesfârșită valoare are sufletul omenesc! (Nicodim Patriarhul României)
13. Sufletul și Hristos, doar acestea două, să te intereseze! Lumea toată să cadă, pe acestea două, nimeni nu ți le poate lua, afară numai dacă nu le dai tu, cu voia ta. (Sfântul Cosma Etolul)
14. Fii împăcat cu sufletul tău și, atunci, cerul și pământul se vor împăca cu tine. (Sfântul Isaac Șirul)
15. Scara ce duce în Împărăție este ascunsă în sufletul tău. (Sfântul Isaac Sirul)
16. Sufletul curat, dacă va privi în el însuși, Îl va vedea, ca într-o oglindă, pe Dumnezeu. (Sfântul Atanasie cel Mare)
17. Dumnezeu este moștenirea sufletului, iar sufletul este moștenirea lui Dumnezeu. (Sfântul Macarie)
18. Dacă ajungem lângă Dumnezeu, suntem în cer. Să ne facem sufletul cer! (Sfântul Ioan Gură de Aur)
19. A însetat sufletul meu după Dumnezeu. (Sfânta Scriptură)
20. Cei va folosi omului dacă va câștiga lumea întregă, iar sufletul său îl va pierde? (Sfânta Scriptură)

Cardinalul Carlo Maria Viganò către Președintele Donald Trump

Scrisoarea Arhiepiscopului Carlo Maria Viganò trimisă președintelui Donald Trump (de sprijin în criza actuală, pe care o consideră hotărâtoare pentru soarta lumii):

Domnule Președinte,

În ultimele luni am asistat la formarea a două tabere, pe care le-aș numi biblic: copiii luminii și copiii întunericului.

Copiii luminii constituie partea cea mai mare a umanității, în timp ce copiii întunericului reprezintă o minoritate absolută.

Cu toate acestea, cei dintâi fac obiectul unui fel de discriminare care îi plasează într-o situație de inferioritate morală față de adversarii lor, care ocupă adesea poziții strategice în guvern, în politică, în economie, în presă. Într-o manieră aparent inexplicabilă, cei buni sunt luați ostatici de cei răi și de cei care îi ajută, fie din interes personal, fie din frică. Aceste două tabere, care au un caracter biblic, urmează separarea clară dintre progenitura femeii și progenitura șarpelui.

De o parte sunt cei care, deși au o mie de defecte și de slăbiciuni, sunt animați de dorința de a face bine, de a fi cinstiți, de a forma o familie, de a munci, de a aduce prosperitate patriei lor, de a-i ajuta pe nevoiași și, ascultând de Legea Domnului, să merite a cuceri Împărăția Cerurilor.

De cealaltă parte, sunt cei care se află în slujba propriilor interese, care nu au nici un fel de principiu moral, care doresc să distrugă familia și națiunea, care îi exploatează pe lucrători pentru ca ei să devină nemeritat de bogați, care provoacă dezbinare și războaie interne pentru a acumula bani și putere: în cazul lor, iluzia înșelătoare a bunăstării temporare se va spulbera într-o zi – dacă nu se pocăiesc – lăsând loc îngrozitoarei sorti care îi așteaptă, departe de Dumnezeu, în blestemul veșnic.

În societate, Domnule Președinte, aceste două realități opuse coexistă ca dușmani eterni, la fel cum Dumnezeu și Satana sunt dușmani eterni. Și se pare că acești copii ai întunericului – și pe care îi putem identifica cu Statul Paralel, căruia vă opuneți cu înțelepciune, și care poartă un război acerb împotriva dumneavoastră, în aceste zile – au decis să dea cărțile pe față, ca să spunem așa, dezvăluindu-și planurile. Par atât de siguri că au deja totul sub control, încât au lăsat deoparte acea prudență care, până acum, le-a ascuns măcar parțial intențiile.

Anchetele aflate în curs vor dezvălui adevărata responsabilitate a celor care au gestionat urgența COVID, nu doar în domeniul sanitar, ci și politic, economic sau al presei. Vom descoperi probabil că în această colosală inginerie socială, există oameni care au decis soarta umanității, arogându-și dreptul de a acționa împotriva voinței cetățenilor și a reprezentanților lor din guvernele țărilor.

Vom descoperi de asemenea, probabil, că revoltele din aceste zile au fost provocate de cei care, văzând că virusul se estompează inevitabil și alerta socială a pandemiei se estompează și ea, au fost obligați să provoace tulburări civile, deoarece acestea trebuiau să fie urmate de acțiuni de represiune care, deși legitime, puteau fi condamnate ca o agresiune nejustificată împotriva populației.

Același lucru se întâmplă și în Europa, în mod perfect sincron. Este destul de limpede că folosirea protestelor de stradă reprezintă instrumentul pentru atingerea scopurilor celor care doresc să vadă ales pe cineva anume la viitoarele alegeri prezidențiale, cineva care întrupează țelurile Statului Paralel și care exprimă aceste țeluri cu convingere. Nu va fi surprinzător dacă, în următoarele luni, vom afla încă o dată că ascunși în spatele acestor acte de vandalism și de violență sunt cei care speră să profite de pe urma disoluției ordinii sociale astfel încât să construiască o lume nouă, fără libertate: Solve et Coagula, așa cum învață adagiul masonic.

Deși poate părea deconcertant, taberele opuse pe care le-am descris se găsesc și în mediile religioase. Există păstori credincioși care se ocupă de turma lui Hristos, dar există și necredincioși, mercenari, care caută să împrăștie turma și să predea mieii pentru a fi devorați de lupii lacomi.

Nu este de mirare că acești mercenari sunt aliații copiilor întunericului și îi urăsc pe copiii luminii: așa cum există un Stat Paralel, există și o Biserică Paralelă, care se leapădă de jurămintele făcute în fața lui Dumnezeu. Astfel, dușmanul invizibil, împotriva căruia bunii conducători luptă în treburile publice, este combătut și de bunii păstori în sfera eclezială. Este o bătălie spirituală, despre care am vorbit în recentul meu Apel, care a fost dat publicității pe 8 mai.

Pentru prima dată, Statele Unite au în dumneavoastră un președinte care apără în mod curajos dreptul la viață, care nu se rușinează să denunțe persecutarea creștinilor din lumea întreagă, care vorbește despre Iisus Hristos și despre dreptul cetățenilor la libertatea religioasă. Participarea dumneavoastră la Marșul pentru Viață și, mai recent, proclamarea de către dumneavoastră a lunii aprilie ca Lună Națională a Prevenirii Maltratării Copiilor, sunt acțiuni care confirmă de care parte doriți să luptați. Și, îndrăznesc să cred că suntem amândoi de aceeași parte în această bătălie, deși cu arme diferite.

Din acest motiv, cred că atacul la care sunteți supus, după vizita la Sanctuarul național al Sfântului Ioan-Paul al II-lea, face parte din scenariul mediatic regizat, care nu încearcă să combată rasismul și să readucă ordinea socială, ci să agraveze dezbinările; nu să aducă dreptatea, ci să legitimizeze violența și crima; nu să slujească adevărul, ci să favorizeze un grup politic.

Și este tulburător că există Episcopi – precum aceia pe care i-am denunțat recent – care, prin cuvintele lor, dovedesc că sunt aliniați cu tabăra opusă. Sunt supuși Statului Paralel, globalismului, gândirii aliniată, Noii Ordini Mondiale, pe care o invocă din ce în ce mai des în numele unei fraternități universale care nu are nimic creștinesc, dar care evocă idealurile masonice ale celor care doresc să domine lumea, gonindu-L pe Dumnezeu din tribunale, din școli, din familii și poate chiar din biserici.

Poporul american este matur și a înțeles acum în ce măsură marea presă nu dorește să răspândească adevărul, ci dorește să îl ascundă și să îl deformeze, răspândind minciuna care este folositoare scopurilor stăpânilor lor.

Cu toate acestea, este important ca cei buni – care reprezintă majoritatea – să se trezească din letargie și să nu

accepte să fie înșelați de o minoritate necinstită, cu scopuri abjecte.

Este nevoie ca cei buni, copiii luminii, să se unească și să-și facă auzite vocile. Ce alt mijloc mai eficient este de a face asta, Domnule Președinte, decât prin rugăciune, cerând Domnului să vă apere pe dumneavoastră, Statele Unite și întreaga umanitate de acest colosal atac al Vrăjmașului.

În fața puterii rugăciunii, înșelăciunile copiilor întunericului se vor năruși, comploturile lor vor fi dezvăluite, trădarea lor va fi vădită, înfricoșătoarea lor putere se va spulbera, adusă în lumină și expusă drept ceea ce este cu adevărat: o înșelăciune infernală.

Domnule Președinte, rugăciunea mea se îndreaptă cu statornicie către iubita națiune americană, unde am avut privilegiul și onoarea de a fi trimis de către Papa Benedict al XVI-lea ca Nunțiu Apostolic.

În acest ceas dramatic și decisiv pentru întreaga umanitate, mă rog pentru dumneavoastră și pentru toți cei care sunt de partea dumneavoastră în guvernul Statelor Unite.

Am încredere că poporul american este unit cu mine și cu dumneavoastră în rugăciune către Dumnezeu Atotțiitorul.

Uniți împotriva Vrăjmașului Invizibil al întregii umanități, vă binecuvântează pe dumneavoastră și pe Prima Doamnă, iubita națiune americană, pe toți bărbații și femeile de bună credință.

C. EUHARISTIA - LITURGHIA COSMICĂ

Creația ca act liturgic al lui Dumnezeu și Instituirea Cinei celei de Taină

Acolo unde este Biserica, acolo este Euharistia,
Acolo unde este Euharistia, acolo este Biserica.
Sfânta Liturghie este cult, rugăciune și plinătate,
De viață a lui Hristos. Ne unește-n creștinătate

Din Sfânta Liturghie ne vom lumina viața mereu,
Pentru viața infinită și nelimitată a lui Dumnezeu.
Să-I oferim viața și dragostea noastră, Domnului,
Să fim pregătiți de a veni și de a sta în fața Lui.

Dumnezeu face la fel, că El acceptă darul omului
Și își oferă viața - Duhul Sfânt- prin Cuvântul Lui.

Sfintele Daruri, le preface-n trupul și sângele Său,
În Sfintele Daruri e toată plinătatea lui Dumnezeu.

Dumnezeu acceptă darurile ce le primește de la noi
Le umple cu viața Lui și, apoi, ni le trimite înapoi

Euharistia de la Cina cea de Taină la cea de la Emaus¹⁴

Creația ca act liturgic al lui Dumnezeu – „Luați mâncați din toți pomii raiului”!

Cuvântul, fiind învățătorul rațiunilor duhovnicești,
Celor din lucrurile văzute și celor văzute omenești,
Ca realități inteligibile, după cuviință și drept cuvânt,
Se dă vrednicilor să mănânce ca trup, sânge, gând.

Cuvintele zise: „Luați mâncați din toți pomii Raiului!”
Fu adresate și la Cina cea de Taină, a Mântuitorului,
În care rosti: „Luați, mâncați acesta e trupul Meu”,
Beți dintru acesta toți, acesta este sângele Meu,....”

¹⁴ **Emaus**, sat departe de Ierusalim, la c. 60 de stadii, pe drumul căruia Iisus Hristos s-a alăturat în prima zi a învierii Sale lui Luca și Cleopa, doi dintre cei 70 de ucenici ai Săi; ei însă nu L-au recunoscut decât după ce s-au așezat la masă când a binecuvântat pâinea. Este prima sfântă euharistie pe care a săvârșit-o Iisus după învierea Sa. În amintirea acestui fapt, a treia zi de Paști se citește pericopa evanghelică respectivă (Luca 24, 13-35) și se pregătește sfântul agneț, scos la Liturgia din joia mare pentru împărțirea bolnavilor peste tot anul.

Despre sângele lui spune că este: „al Legii celei noi, Care pentru mulți se varsă spre iertarea păcatelor.” Omul, creat din suflet material, cu simțurile de soi, Pentru păcate, a fost scos din împărăția cerurilor:

Dar, n-a fost abandonat de bunul Dumnezeu, Care Prin întruparea, patima, învierea Sa, i-a dat favoare, Comoara harului și leacuri de tămăduire ca să-i vie Prin cele Șapte Taine ale Bisericii, prin Euharistie.

Elementele unei slujbe divine, le putem cataloga: Primul e locul sacru în care Dumnezeu Se va arăta, El apare pe muntele acoperit de nori, zis Sanctuar, Al doilea e timpul pregătirii întâlnirii bunului Creator,

Acesta e locul întâlnirii cu Dumnezeu, la purificare. Al treilea e mijlocitorul sacralui, cu mare chemare, Lui I s-a arătat Dumnezeu, după ce el a mers la El, Al patrulea element, de recunoaștere, este gestul,

A fost răspunsul poporului la vestirile mijlocitorului. „Biserica Domnului este chip și icoană a cosmosului, Având aceeași unitate de distincție, ca a Universului Împărțindu-se în locul destinat, cel al iertătorului”.

Iertătorii sunt preoții și liturghisitorii. Este dedicată Și-n „naos”¹⁵, ca pentru oamenii credincioși, lăsată. Bine-i ca liturghia să fie-n Duh, iar Duhul în liturghie. Deoarece sunt inseparabili, așa este necesar să fie.

A păzi legea divină și a poruncilor din ea, nu-i greu, Meditând mereu la cuvântul creator al lui Dumnezeu, La împărtășirea acestui cuvânt materializat în creație Și adresat omului, ca partener de dialog, ca o lecție.

Acestea-s acte ale percepției adevărului și ale vieții. Ca atare sunt izvoare de bucurii, ecourile frumuseții, Nu ca satisfacție intelectuală, ci a primirii adevărului, Gustând Cuvântul ipostazic, din poruncile Domnului

¹⁵ Partea principală a unei biserici ortodoxe, situată între altar și pronaos; navă.

Cuvintele acestor profeți au fost păstrate-n Scriptură,
Însă, pentru revelație aceasta nu e o sursă singură,
La împlinirea timpurilor, Cuvântul Domnului fu trup,
Și a locuit printre noi. Se repetă acest istoric scump.

Liturghia arată: Hristos, personal, vine-n euharistie.
Scriptura și euharistia, sunt legate-n aceeași Biblie,
Care este una din „întropările” Cuvântul Domnului.
În partea I a liturghiei, El este în cuvântul omului.

În a II-a parte a Liturghiei e în specia pâinii și vinului.
În ambele părți, printre noi, tainică este venirea Lui.
Putem spune că bucuria desfătării cu legea divină,
Vin și promisiunile Împărăției. Credința ne va anima.

Scrive-n Geneză că Liturghia începe cu facerea lumii,
Lumea, e rostirea Creatorului, e ca efect al luminii.
A făcut Dumnezeu omul cu chipul și asemănarea Lui,
Să stăpânească toate creațiile dăruite pământului.

Pentru toate, omul, prin euharistie și prin doxologie,
Trebuie să-I aducă lui Dumnezeu, laudă și bucurie.
Așa, omul în relație cu Domnul se îndumnezeiește,
Vedem că, și tot Cosmosul, lui Dumnezeu Îi slujește.

Contextul eclesiologic al slujirilor

Euharistia în anamneza Tainei mântuirii, talmăcește
Cum Iisus Hristos Cel mort și înviat, că prezent este
În puterea Duhului Sfânt, iar Cincizecimea asigură
Permanența darului Duhului Sfânt, prin ce confirmă.

Numim Cincizecime permanentă, aste permanente.
Astfel structurile Bisericii sunt eshatologice, efemere
Sunt structuri de așteptare „până la a doua venire”
A Celui care adună și unește în El slujiri și harisme.

Așa decurg consecințele pentru a Bisericii organizare:

1.- Euharistia alege locul unde Biserica are reuniune,

- 2.- Adunarea cu oamenii ce-i are a întregii Biserici,
 3.- Sinaxa¹⁶ euharistică, chipul unicei Liturghii cerești.

Liturghia cerească este adunarea-n jurul episcopului
 Și al Sfântului Altar, care e imaginea tronului Mielului,
 Și nu doar masa, iar episcopul apare ca chipul Tatălui.
 4.- Rolul sacerdotal al episcopului cât și al poporului.

Sacerdotală e toată celebrarea, euharistică a Bisericii,
 Episcopul nu-i un arhieru, e și Biserica, cu slujitorii.
 Episcopatul e semn de unitate, cum Sfânta Treime,
 Tatăl este izvorul și plinirea unității Bisericii creștine.

Episcopul este cel ce aduce Euharistia lui Dumnezeu,
 După imaginea lui Hristos, chipul sfânt al Fiului Său,
 Iisus Hristos este Cel ce Se aduce, Cel ce se primește,
 Și Cel ce Se împarte, potrivit Liturghiei, dumnezeiește.

În ultimul rând se situează prezența poporului creștin
 Și participarea sa la Euharistie, la frumosul act divin,
 Se aduce bucurie la epicleză¹⁷, comuniune, prin Amin.
 Astfel Euharistia aduce Bisericii slujire de rit creștin

Cina cea de Taină și instituirea Sfintei Euharistii

¹⁶ Nume dat adunărilor primilor creștini

¹⁷ Rugăciune sacerdotală ce urmează după cuvintele de instituire a euharistiei, rostită de către preot, invocând trimiterea Duhului Sfânt peste darurile de pâine și vin în vederea prefacerii lor în adevăratul trup și sânge al Mântuitorului.

Euharistia, comuniunea Bisericii

Principale comuniuni: trinitară, a sfinților, a îngerilor.
Comuniunea Euharistică este un dar, al realizărilor
Vieții treimice în Biserică, a dumnezeieștii Liturghii,
Începe cu binecuvântarea Împărăției Sfinte a Treimii.

Rugăciunea domnească „*Tatăl nostru*”, în Liturghie
Amintește tocmai că toată comunitatea, din Euharistie,
Trebuie să se situeze în context trinitar, ca amintire,
Pentru Biserică, la împărtășire, cine primește slăvire.

Euharistia e pentru Hristos, Cel de la dreapta Tatălui,
Înviat și înălțat la ceruri, și întărit cu puterea Logosului.
Rugăciunea care urmează, despre Maica Domnului,
Amintește, și de sfinți, de vii și morți, de viața omului.

E reprezentată toată Biserica, adică Trupul lui Hristos,
Participarea Sa la celebrarea Euharistiei, e marele folos.
Cultul sfinților e și el un aspect al Liturghiei îngerești,
Cultul îngerilor și sfinților e sinergia vieții duhovnicești

Ce se întâmplă cu adevărat în altar în timpul Sfintei Liturghii

De Liturghia în Ortodoxie sau Ortodoxia în Liturghie,
Putem spune că Liturghia este etichetă pe Ortodoxie,
În înțelesul că în ea se rezumă ale Ortodoxiei haruri,
Volohodul Mare – e ieșirea din Altar cu Sfintele Daruri.

La Sfânta Liturghie este pomenită Cina cea de Taină,
Prin care Hristos îndeamnă să luăm, ca sfântă hrană,
Trupul Lui, care se frânge ca păcatele să ni se ierte,
Să bem, că acesta este Sângele Lui, din noua Lege.

Cinstitele Daruri sunt puse mai înainte și sunt sfințite,
Devenind Trupul și Sângele Mântuitorului. Mai cuprinde
Ca întrupare, Buna Vestire, și Nașterea cea după trup
A Mântuitorului nostru Iisus Hristos, cu Sfântu-I Chip.

Întruparea asta, face o continuarea printr-o întrupare,
A Mântuitorului, în credincioșii ortodocși cu împărtășire.

După aceea este pomenită pilda intrării în Ierusalim,
Când credincioșii spun: „Osana întru cei de sus!” Amin!

Preotul, în predica sa de la finele Liturghiei, amintește
De poruncă și de ce a făcut Mântuitorul dumnezeiește,
De jertfa Lui pe Cruce și de înmormântarea Domnului
Și de mormântul cel purtător de viață al Mântuitorului.

Vorbește de învierea din cea de-a treia zi, de Înălțare,
Cu suirea la cer, șederea cu Tatăl Lui, cu Slavă Mare,
Și de cea de a doua slăvită iarăși venire și cu dreptate:
„Ale Tale dintru ale Tale,...Ți-aducem toate-ntru toate”.

Sfânta Liturghie, Paștele neîntrerupt al Bisericii

Fiecare Liturghie e Înviere, este taina mormântului gol,
E Paștele, începutul și pregustarea veacului cu nou rol,
Care intră în cel vechi și Îl preschimbă-n lumina învierii
E prezența viitoare a Sfințirii harismatice a Împărăției.

Vom participa la cultul cel tainic și universal – Paștele,
Sfânta Euharistie e Paște neîntrerupt, cu Tainele Sale,
Trăirea Sfintei Liturghii presupune strădanie continuă,
La cultivarea și sporirea credinței, care ni se cere nouă,

Se cere credință adevărată, autentică, și mereu vie,
Ca, încrederea, nezdruncinată și neșovăielnică să fie,
Și-n poruncile lui Dumnezeu, prin rugă și fapte, mereu,
În altul nu e mântuirea, spune Cuvântul lui Dumnezeu.

Nu exista alt Mântuitor, alt Izbăvitor

Nu este alt Mântuitor, alt Izbăvitor decât Iisus Hristos.
Un articol despre Flăcările Veșnice e talmăcit pe dos,
De unii apologeți, ai unor culte, care spun că sunt doi
De Hristos, dar citind articolul, doar unul vedem noi

Sfânta Liturghie – prezența lui Hristos în mijlocul nostru.

Euharistia sau Frângerea pâinii este un ritual central:
Împărtășirea cu elementele euharistice cu rol principal,
Ca o sfântă taină; celebrarea morții și învierii lui Iisus,
Creștinii ascultă din Biblie și primesc taina lui Hristos

Materia tainei**Prescură dospită, pentru liturghie**

Se ia pâine de grâu și vin de struguri, cum a zis Fiul, Slujitorul sacru al Euharistiei e episcopul sau preotul Care e hirotonit în mod valid, fiind slujitorul Euharistiei, Slujind în numele lui Iisus – capul, în numele Bisericii.

Pâinea

În evangheliile sinoptice¹⁸, Iisus la Cina cea de Taină A sărbătorit Paștele-n ziua potrivită cu pâine nedospită, Dar în evanghelia după Ioan, s-a sărbătorit mai înainte De paștele evreiesc, și, probabil, pâinile erau dospite.

În ziua de azi, la nivel ecumenic¹⁹ se admite ca ipoteză Iisus a sărbătorit Paștele evreiesc, ca adevărată teză, Deci cu pâine nedospită, însă, anticipat, cu o zi înainte Pâinea n-a pus problema tehnologic, fără criterii sfinte.

Vinul

Puține picături de apă în vin, întrupează dumnezeirea, Că prin doctrina creștină, Iisus Își dovedea omenirea. Multe rituri vedeau problema vinului în moduri diferite, De obicei vinurile erau fermentate și nu erau discutate.

Euharistia ca sacrificiu

Euharistia face prezentă jertfa oferită de Iisus Hristos Tatălui Său, urcând pe cruce, pentru omul credincios. Caracterul de jertfă al Euharistiei, ni l-au demonstrat, Cuvintele lui Iisus privind trupul și sângele lui, vărsat.

**Sfânta Liturghie,
cea mai importantă slujbă a Bisericii Ortodoxe**

Sfânta Liturghie este o actualizare a vieții pământești A lui Hristos, de la Întrupare, Înălțarea la cele cerești, Și până la pogorârea Sfântului Duh. Este adus prinos Întregii istorii a mântuirii noastre prin Iisus Hristos.

¹⁸ Care permite o privire generală asupra unui ansamblu.

¹⁹ Investit cu autoritate extinsă asupra întregii Biserici creștine.

Liturghia e o „slujbă publică” sau o „lucrare de obște”,
Pe când rugăciunea particulară, individual se rostește,
Ori înainte ori după slujba publică. Trebuie ascultată
Cu luare aminte și să nu I se interpună cea particulară

Proskomidia

În această parte a Liturghiei, darurile de pâine și de vin
Se binecuvântează, se afierosesc²⁰, daruri divine devin,
Cinstite daruri „înainte” de jertfa propriu zisă, se evocă,
Ceea ce a dorit Hristos Mântuitorul și a lăsat poruncă.

Această Liturghie s-o facem întru pomenirea jertfei Lui,
Proscomidiarul²¹, închipuie Golgota, e jertfa Domnului,
Cuțitul pentru pâine e sulița care l-a împuns în coastă,
Iar tăierea crucișă, semnifică a Lui jertfă sângeroasă.

Semnifică și răstignirea, și toate patimile Domnului,
Pocrovul²² discului, indică giulgiurile înmormântării lui.
Iar pocrovul potirului²³ închipuie a Veronicăi maramă,
Pe când Aerul²⁴ - că la ușa mormântului era o piatră.

Liturghia celor chemați,

Apoi partea a doua pentru cei chemați, e Liturghia,
Începe cu binecuvântarea și se termină cu ectenia²⁵
Câți sunt chemați să iasă, ca nimenea să nu rămână,
Toți credincioșii iar și iar Domnului să-I facă rugă.

Această parte se mai numește și Liturghia cuvântului
Că ea cuprinde cele trei antifoane: citirea Apostolului;
Citirea Evangheliei și predica, ce în vechime se rostea,
În acest moment și nu la sfârșitul Liturghiei ca acum.

Înainte de pornirea Liturghiei se cântă imnul îngeresc,
De la Nașterea Domnului, cu slavă a forumului ceresc:

²⁰ Hărăzesc, închin, dăruiesc (unei biserici, unei mănăstiri)

²¹ Masa proscomidiei

²² Acoperământul

²³ Paharului

²⁴ Acoperământul cel mare

²⁵ Rostirea

„Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, pace pe pământ,
Între oameni bună voire.” Se continuă omagiul sfânt.

Liturghia credincioșilor

Noi închipuim Îngerii și-L primim pe Împăratul tuturor,
Care va apărea la vohod, ca Mântuitor al oamenilor,
Sub forma Cinstitelor Daruri, și-I vom cânta „Aleluia!”
Să-L întâmpinăm cu toată cinstea cuvenită lui Mesia!

Intrarea-I triumfală-n Cetatea Sfântă, să se jertfească,
Ducerea Sfântului Trup, urmând să se răstignească,
Pomenirile făcute de preoți, sunt după pilda tâlharului,
Cel care a căpătat de la Domnul făgăduința raiului.

„Aerul” Heruvicului²⁶, când e înmiresmarea bisericii,
În cinstea Darurilor care vor fi purtate în mijlocul ei.
A III-a parte a Sfintei Liturghii, e masa, proscomidia²⁷
Închiptă ca loc al răstignirii, iar patul, sau năsălia,

E reprezentat de Sfântul Disc, pe el a fost pus și purtat
Trupul Sfânt. Iosif din Arimateia și Nicodim l-au mutat.
Vohodul²⁸ cu Cinstitele Daruri închipuie pe de-o parte,
Ultim drum al lui Iisus înainte de Patimă și de moarte.

Altarul și Sfânta Masă, închipuie grădina mormântului,
Că acolo a fost săpat, pentru a Se îngropa Mântuitorul.
Așezarea Cinstitelor Daruri pe el, că-I pus în mormânt,
Pocrovul discului e marama de pe capul Celui răstignit,

Pocrovul potirului - giulgiul înfășării trupului Domnului,
Iar Aerul²⁹ închipuie piatra de la intrarea mormântului,
Închiderea ușilor prezintă pogorârea-n iad a Domnului,
Iar închiderea perdelei, e paza asigurării mormântului

²⁶ Numele unui imn bisericesc

²⁷ Parte din slujba liturghiei în care preotul pregătește și sfințește pâinea și vinul
pentru împărtășanie

²⁸ Ieșirea

²⁹ Acoperământul (Potirul) cel mare

Sunt pregătiți slujitorii și credincioșii de participarea,
Cu vrednicie, că Sfințelor Jertfe li se va face aducerea.
Fără iubirea lui Iisus, nu-I bine să aducem daru-n altar,
În vechime credincioșii își cereau iertare, și aveau har.

Se deschid ușile și perdeaua, pentru rostirea Crezului,
Se probează crezul în fața Domnului și a Mântuitorului,
Care este pe Sfânta Masă sub forma Darurilor Sfinte,
În Liturgia credincioșilor sunt și alte etape tălmăcite

Liturgia Îngerească

Icoana pe cupolele ortodoxe e icoana Pantocratorului, El este Iisus Hristos sau Dumnezeu Creatorul crezului, Mai jos de Pantocrator vom observa icoana Îngerească, Credincioșii le privesc și, se-nchină cu emoție firească.

În Biserica Ortodoxă e cultul preamării lui Dumnezeu, Prin această Liturghia e doxologică, și așa va fi mereu. Omul poate să-L laude și privat, dar el e de comuniune, Acestei forme de comuniune, Liturghie i se spune.

La această Liturghie se aduc rugile bunului Dumnezeu, De sănătate, de folos sufletesc și trupesc, ca panaceu, Rugăciuni la Dumnezeu și pentru mulțumire și ajutor. La Liturghie se cântă și imnuri de slavă pentru Creator.

Imnul heruvimic este un imn îngeresc, a doua ierarhie Din cele nouă, câte a creat Dumnezeu, și cum se știe Teologii au vorbit că Liturghia are un caracter îngeresc, Că procesiunea-i îngerescă și, îngerescă o numesc.

Liturghia Îngerescă – Comuniune de Iubire Angheologică³⁰

Fără îndoială că iubirea de îngeri e o îngerescă iubire, Liturghia-I comunitatea iubirii cu îngerii, mare fericire. Iubirea îngerilor e o formă supremă, și este firească, O iubire la care omul ajunge, prin liturghia îngerescă.

Numai cu ajutorul lui Dumnezeu, despre îngeri aflăm, Liturghia îngerescă, nu teologia dogmatică, o vedem, Deși există implicații în Liturghie de natură dogmatică, Liturghia îngerescă e și rămâne o problemă liturgică

³⁰ Angheologia ortodoxă - Știința teologică ortodoxă care se ocupă cu studierea îngerilor

D.- REFLECȚII CREȘTINE

Creștinismul în Imperiul Roman

Imperiul Roman, în veacul I al erei noastre,
Primit-a crezul creștin și al bisericii romane,
Prin discipolii lui Iisus, cu limbile lor sacre,
Mult slăvindu-L pe Iisus, cu sfinte miresme.

Și astfel au fost scrise cele patru Evanghelii,
De la apostolii: Matei, Marcu, Luca și Ioan.
Cu vorbele, faptele, moartea, taina învierii,
Acestea alcătuind Noul Testament roman.

Creștinii îl recunosc ca Sfântă Scriptură,
Și, împreună cu Vechiul Testament evreu,
Alcătuiesc Biblia Creștină, cu sfânta-i aură,
Creștinismul fiind cuvântul lui Dumnezeu.

De la-nceputul misiunii sale, Iisus a adunat
Apostoli și mulțimi, ca să-I continue opera,
Ei au întemeiat comunități care i-au urmat,
În Siria, în Asia Mică, în Grecia și-n Roma.

Cu creșterea creștinismului au luat naștere,
La sfârșitul secolului al III-lea, în monahism,
Mari mănăstiri ortodoxe, la răsărit de soare,
În Muntele Athos și în Palestina, cu elitism.

Iar la apus, cu mănăstiri la Lens și Marsilia.
Apoi, Imperiul Roman, în două s-a împărțit.
Fiind influențat creștinismul, își primi dania,
Bizantin, fu denumit Imperiul de la Răsărit.

La Răsărit se afirmă cultura și limba greacă,
Iar la Apus se afirmă cultura și limba latină
Patriarhul Constantinopolului voia să se facă
Compatibil Papei de la Roma, cu a sa noimă.

Pe de altă parte, Papa, ca urmaș al lui Petru,
Dorește să-și afirme întâietate bisericească,
Și de asta s-au dat bătălii în cadru ecvestru,
Fiecare, crezând că are onoare creștinească.

Sfânta Treime este în Casa lui Dumnezeu!

Simbolul Bisericii lui Iisus, la Sion

Creștinismul, fost-a creat de Domnul Iisus,
La venirea pe lume să ne mântuiască pe noi.
După Înălțarea Lui la dreapta Stăpânului, sus,
S-a născut Biserica, cu al creștinismului altoi.

Născută odată cu pogorârea Sfântului Duh,
Biserica a devenit Casa Domnului pe pământ,
E lucrarea Domnului să ne scoată din năduh,
La 30 de ani de la nașterea Fiului cel Sfânt.

Apostolii pornit-au prin lume să convertească
La creștinism, mulți trăitori ai acestei lumi,
Și, 3000 de oameni i-au însoțit să slujească,
Cu Petru și Pavel în frunte, făcut-au minuni.

Organismul prețios, e știut în Noul Testament,
Ca Biserica lui Iisus Hristos, ca entitate unică.
Integritatea și curăția fi-va păstrată permanent,
Credincioși-s botezați prin credința evanghelică.

Profetul Isaia, făcând aluzia la fundația Bisericii,
A descris-o ca piatra cea aleasă pentru temelie,
Care va fi stabilită la Sion, pentru creștine oficii,
Apostolul Pavel zise că Iisus e piatră pe vecie.

„Toate familiile pământului le vei binecuvânta!”
Apostolul Pavel, lui Avraam de făgăduințe i-a zis:
„Și seminței tale”, adică despre Hristos cuvânta.
Și toate acestea în Cartea cea Sfântă s-au scris.

„Toate neamurile vor fi binecuvântate în tine!”
Aici găsim promisiunea binecuvântării națiunilor
Și Biserica va fi în vecii vecilor Casa de Rugăciune.
E casa lui Dumnezeu, loc de închinare al oamenilor

Botezătorul: „Biserica e Împărăția Domnului!”.
Iisus,, cam cu șase luni înainte de moartea Sa,
Ca prevestire la ceea ce urma să i se întâmple Lui,
A spus: „Pe această stâncă voi zidi Biserica Mea”

A fost o prevestire la ce o să vină în curând,
După ce Duhul Sfânt va locui în credincioși.
Iisus a trebuit să se supună crucii, bine știind
Că va proba învierea și-i va ierta pe păcătoși.

Ucenicii n-au înțeles al lui Dumnezeu cuvânt,
 Ei urmau să înțeleagă planul doar după înviere,
 După înălțare și după coborârea Duhului Sfânt,
 Să nu plece din Ierusalim fără a Domnului vrere!

În planul Domnului, Biserica, fost-a mai înainte
 De întemeierea lumii, ca pentru scopul etern,
 Iar „Faptele Apostolilor” arată creșteri marcante
 Ale Bisericii, mereu, până la nivelul modern.

Pocățiți-vă oameni întru credință și rugăciune,
 Și nu uitați, doar așa, cu Iisus alături mereu,
 Să mergem la Biserică, să facem fapte bune,
 Sfânta Treime este în Casa lui Dumnezeu!

Despre dragoste

(I Corinteni, XIII 1-13)

De aş grăi în limbile oamenilor și ale îngerilor, iar dragoste nu am, făcutu-m-am aramă sunătoare și chimval răsunător.

Și de aş avea darul proorociei și tainele toate le-aş cunoaște și orice știință, și de aş avea atâta credință încât să mut și munții, iar dragoste nu am, nimic nu sunt.

Și de aş împărți toată avuția mea și de aş da trupul meu ca să fie ars, iar dragoste nu am, nimic nu-mi folosește.

Dragostea îndelung rabdă; dragostea este binevoitoare, dragostea nu pizmuește, nu se laudă, nu se trufește.

Dragostea nu se poartă cu necuviință, nu caută ale sale, nu se aprinde de mânie, nu gândește răul.

Nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de adevăr. Toate le suferă, toate le crede, toate le nădăjduiește, toate le rabdă.

Dragostea nu cade niciodată. Cât despre proorocii - se vor desființa; darul limbilor va înceta; știința se va sfârși; Pentru că în parte cunoaștem și în parte prorocim.

Dar când va veni ceea ce e desăvârșit, atunci ceea ce este în parte se va desființa.

Când eram copil, vorbeam ca un copil, simțeam ca un copil; judecam ca un copil; dar când m-am făcut bărbat, am lepădat cele ale copilului.

Căci vedem acum ca prin oglindă, în ghicitură, iar atunci, față către față; acum cunosc în parte, dar atunci voi cunoaște pe deplin, precum am fost cunoscut și eu.

Și acum rămân acestea trei: credința, nădejdea și dragostea.

Iar mai mare dintre acestea este dragostea

E.- FLĂCĂRILE COSMICE

POVESTEA FLĂCĂRILOR VEȘNICE

Decis să plece din Steaua Strălucitoare,
Din steaua Harmin, și să vină pe pământ,
Un suflet văzut-a a pământului întunecare
Prin fapta omului și prin netrebnicul gând.

Atunci o mare ființă de lumină așa a jurat:
„Voi ajuta oamenii să fie ce erau de fapt,
Bucăți rupte din Dumnezeu, cum El a vrut”
Sufletul, multe suflete luminoase a adunat.

Aceste suflete au pășit cu o credință înaltă,
Să facă lucrarea pentru care, acolo, se aflau.
Pământul era luminat, le sorbea atracția toată,
Multe din suflete, îndrăgite, acolo rămas-au.

Sufletul a plutit până deasupra pământului,
A plutit și s-a cuibărit la sânul Marii Mame,
Voind să crească difuzarea luminii Domnului,
În inimile oamenilor rătăciți și, să-L aclame.

*

Pe atunci, un alt Suflet Stelar de pe Harmin,
A pogorât și el, cu haru-I divin pe pământ ,
Ăst suflet de un alb-cristalin strălucea deplin,
În acele văluri subțiri, cu înțeleptu-I cuvânt.

Pogorârea Sfântului Duh

Coborând s-au scufundat în apele Potopului,
Și au însoțit cu răbdare pe Marele Războinic,
Care s-a luptat cu răul, în numele Domnului
Pentru aducerea binelui, insistent și ercic.

*

Apoi au zburat pe-o planetă din Calea Lactee,
Și-au lucrat acolo, alături, ca părinte și copil,
Până ce pământul era pregătit cu bune alizee,
Gata să îi primească pe un teren bun – fertil.

Cu 2 sute de veacuri în urmă, cele 2 suflete
Hotărâra să aducă de întâia dată pe pământ
Iubirea cu esență curată, cu ale ei epitete,
Și, pe pământ luminat, creștin, au coborât.

*

În locul ce urma să devină leagăn de iubiri,
Și al științei despre iubire, la Bethlehem
Au așteptat, și cam după douăzeci de veacuri,
S-au întors, pentru toate păcatele ce le avem.

Tot ca părinte și copil, dar tatăl, fiu a devenit
Iar cel care a fost copil, în mamă s-a prefăcut
Și, împreună, au însoțit lumina de la Răsărit,
Pe când umplea lumea cu nou și iubitor suflet.

Au învățat oropsiții, în inimi cu stinsa flacără,
Să-și readucă strălucirea și căldura în suflete,
L-au însoțit pe Marele Învățător cu a Sa aură,
În calea Sa, urmând să vegheze căile croite.

Apoi au privit la o cetate bătrână numită Ur,
Care avea foarte multă nevoie de ajutoare,
Au coborât iar, dascălul și ucenicul, din azur,³¹
Pentru lumină și iubire, să reia vechea lucrare.

Rătăcit-au până ce Lumina, a deschis calea,
Adunându-i de pe două continente în al treilea,
În Inima Verde a Planetei, și calea o vor avea.
Au plutit prin locuri neștiute, apoi se va vedea.

Au urcat, purtați pe aripile marilor vulturi de fier,
În patru zări, știind că lucrarea lor nu era gata,
Aveau a termina ceea ce puseseră în „cuier”
Și timpul se modifica, lumina sufletelor se înălța.

³¹ Albastrul cerului; cer senin

Călătoria sufletelor nu era întâmplătoare

În viața aceasta, maestrul, de la student învăța,
Sufletele prietene erau uluite de atâta Lumină,
Care curgea când aburul, celor doi, se contopea,
Încât deslușirea Căii și a Darurilor, să o obțină.

Iisus Hristos și cei 12 apostoli

Ușor, flăcările gemene au deschis Porțile Inimii
La doisprezece aleși, care aveau să-și schimbe
Viațile, ca să se poată așeza în bătaia luminii,
Pentru a li se curăța miezul cu a mierii culoare,

De furtuni, înghețuri, de praf și insecte moarte.
Cei doi au luat, în săculețul lor imaginar, toate,
Și le vor face să se întoarcă pentru eternitate,
În Cele din ce au venit și, se va face dreptate.

Timpul a stat și, spațiul în bucăți s-a sfărâmat,
Sufletele pereche au călătorit, neștiut de mult,
Până la Inima lui Dumnezeu și înapoi de îndat'
Venind cu mulți saci cu aur la cei de pe Pământ.

Cu bucurie, cu recunoștință au împărțit daruri:
Lucrând în inimile celor doisprezece mult timp.

Iar Puterea Iubirii, împingea gemenele flăcări
Pe drumul amintirilor plutind la Muntele Sfânt.

S-au așezat în Valea cu Zâne, să vorbească
Cu Pădurea și cu ființele acelea minunate.
Împrejur au apărut zânișoare, și jocul se iscă,
Și s-au deschis Porțile Inimii, în acel munte.

Soarele i-a trezit la prima rază, și doar luna,
Rotundă și albă, încă le priveghea adăpostul.
Timpul trecea și, în carul de aur care-i purta,
Mergeau pe Întreitul Drum sfânt, ca gândul,

Să găsească ceea ce Sufletul Alb de Cristal,
Lăsase odată îngropat sub paznicii de piatră,
Și vegheat de privirea unui Sfinx ancestral.
Totul a fost cu sfințenie o sărbătoare rară.

Mama Pământ, dacă primi apă și iubire,
Se înfățișă curățeniei lor ca o cățelușă albă,
Arătându-le Roata Leacului. Cu mare răbdare,
Le-a arătat secretul unde este o comoară.

Au desfăcut toate pecetele și s-au închinat
Și s-au rugat la lumina creștină să-i ducă
La cele îngropate. Și așa veșnic au căutat,
Lucrând cu puterea iubirii cea stâncă.

Lucrător și paznic, și protector și inițiat,
Stânca, în apă și în aur au preschimbat.
Deciși să scoată ce sufletele au căutat.
Și toți, împreună, final bun au așteptat.

Cu Carul au plutit spre ținuturile minunate,
Ale unei localități și ale porților Sf. Gabriel.
Pe un deal apăru un zid de cetate, aparte
Și, sufletul alb de cristal avea inima cârcel.

Porțile s-au deschis și s-au închis în urmă,
Și au mers în sufletul țării ce-o cutreierau,

Stând la apa de cristal spre ceas de seară,
La o roată de moară, că, să bea apă voiau.

Să se adape din bunătatea acelor oameni
Și din roadele muncii mâinilor lor obosite.
Din cer curgeau flăcări trandafirii de inimi,
Spre flăcările gemene, pe a minții punte.

Când s-a luminat, credința i-a îndrumat,
În locul unde un om a dat har măiestriei,
De data asta pentru totdeauna, i-a învățat
Și i-a vegheat la preschimbarea omenirii.

În Poarta Cerului i-a dus meandrele vieții,
Ca să-și găsească a lor secretă cunună,
Porțile s-au deschis, iar lumânările cetății,
S-au aprins, ofrandă copiilor fără „lumină”,

Pentru Păzitorii Porții și pentru înaintași,
Lumina s-a desfăcut în nufăr strălucitor,
Ca să le arate în măruntaiele sale însăși,
Secretul ce-l portă Cununa comună a lor.

Lucrarea, Slujba, Datoria.

Au mers înapoi și corpurile li se schimbau,
S-au primenit, s-au odihnit, și pentru daruri
Au plătit, și din depărtări vești bune soseau,
De bună ospeție, că urmau și alte popasuri.

Popasul nou deschise iar zăgazul ceții aurii,
Care a potopit toată încăperea și pe cei doi,
Topind Timpul până ce cât un punct se zări,
Din care puteau merge oricând, unde ar voi.

Se țeseau mii de fire de lumină și de amintiri,
Între acum și atunci, între ce va fi și ce este,
Iar lucrarea lor avea mai frumoase împliniri.
A fost rândul elevului, dascălul să-și învețe.

Ceața a crescut cât munții și i-a tot învăluit,
Trezind firele luminii din corpurile ascunse.
Mângâierea sufletească, și cu dulcele sărut
Au curs tainice pe ulițele cetății ca niște vise.

Și s-au revărsat în cămărilor Fântânii vizate,
A fi deschisă să fie dată prinos celor însetați,
În vasta Apă a Inimii Verzi, aduse ape sfinte,
Daruri de Putere li s-a dat oamenilor cinstiți.

La ceasul de sărbătoare, aștrii s-au orânduit,
Și au prezis minunile care aveau să urmeze,
Lumina din Răsărit și cea a Iubirii s-au unit,
Dar și cu Înțelepciunea vrut-au să se așeze,

Să se așeze lângă Bunica Lună, iar flăcările,
Acele gemene, știau că vin noapțile feerice,
Alchimice, ale primei trepte, vin cu finisările,
Și-au părăsit lumea pentru lucrările magice.

Au plecat, de dimineață, către o Mare Carte,
Pentru aflarea celor ce-au fost și celor ce vin.
Înainte Reîntoarcerii în Lume, avură parte,
De magia înțelepciunii de Miazăzi. Era divin!

Și înțelepciunea, de la Soare-Răsare s-a ivit
Și de Iubirea de la Soare-Apune s-au văzut
Și, cu alți lucrători, roată de leac au clădit,
Pentru cei care-au fost, pentru acel Pământ.

Pe înserate au scos din săculeț grijile toate,
Durerile și suferințele celor doisprezece aleși
Și le-au încredințat Duhului Sfânt, returnate,
În Ființă-Neființă, Tată-Mamă. Erau zeloși.

Cu iubire și cu frunțile plecate, rostind vorbe
De taină, de la frați, din Marii Munți învățate,
S-au întors spre lucrarea lor, să poată accede
Pe marea scară Alchimică, în adânc de noapte.

Au amestecat umorile Pământului cu iubire
Și le-au dat celor care căutau cunoașterea,
În zori lucrarea se terminase și, cu fericire,
Cuprinzând Soarele, înțelepciunea, puterea.

Interesantă era și a plantelor înțelepciune,
Sângele și laptele Pământului și ceața aurie.
Soarele s-a ridicat, și au plecat în rugăciune,
Să-nvețe a vorbi cu Pădurea, cu a ei grație.

Mergeau, cu inimile lor ca izvor de îndemn,
Au luat lumina pădurii și s-au întors cu ea,
Să pună mentă în apa sfințită și la somn,
În trupurile ostenite și, au reluat lucrarea.

Împletit-au Lumina cu a Magilor de la Apus,
Îndreptând greșelile, pe cei căzuți îi ajutau.
Legați de Marele Soare de Mijloc, s-au dus,
Noaptea au ajuns și, primele raze luminau.

Au mers din nou în lume, spre ce e frumos,
Către faptele dintre pietrele zidurilor antice,
De dimineață, lucrând cu un suflet luminos,
I-au dat cheia porților spre un sfânt codice.

Care începuse încă din noaptea plantelor,
În linia dreaptă aflată între Luceafăr, Lună
Și Părintele Înțelepciunii. Puterile astrilor,
Erau ametoare, și aduceau minții lumină.

Flăcările sfinte visau lumea lor în ființare,
Cu un picior în ceruri și cu unul pe Pământ
Și-au adunat amintirile, în ochi, cu ardoare,
Iar pe fețele lor au fost îngerii și duhul sfânt.

Drumul părea că se încheie, era doar o lecție,
Puteau să fie și altele primind Dar după Dar,
Sau să facă ce micul Eu năzuros vrea să fie,
Un creator luminat, al credinței fără hotar.

Iubirea Flăcărilor Gemene

Vine o vreme în iubirea sufletelor gemene,
În care neînțelegerile, certurile te fac să pleci,
Apoi să te întorci, supărarea să se spulbere,
Începi să evoluezi și peste neazuri să treci.

Atunci sinele tău a suferit mari transformări
Și a devenit întreg, în moduri atât de multe.
Vechile îndoieli și stima de sine au scăderi,
Și tot ce te bântuia se dezintegrează iute.

A luat naștere un caracter mai echilibrat,
El se desfată în sanctuarul sacru al inimii.
Acesta consideră că viața are un deziderat,
E hărăzită iubirii profunde sub aura lunii.

Nevoia de atenție, în fața Soarelui interior,
Care se ivește în interiorul tău, se topește,
Dizolvând vechile frici și tipare de „Călător”,
Iar valențele spirituale mult îți vor crește.

Când totul este împlinit, doar iubirea rămâne,
Iubirea pentru tine și pentru aproapele Divin,
E o iubire care-i dezvoltată mereu în uniune,
Fericire deplină, a sufletelor gemene în cămin.

E o iubire „cosmică” de la începutul timpului,
Pentru eternitate, astfel sunteți uniți ca Unul,
Două suflete cuprinse-n Focul Divin al cerului,
Aceasta este reînvierea, pentru cei doi iubiți.

În uniunea sacră, Divinul sufletului ai atins,
E binecuvântarea Uniunii Flăcărilor Gemene.
Dacă ai o Flacăra Veșnică nu este de pretins,
Că pe Pământ, flacăra geamăna e-n locațiune.

Se știe, pe Pământ sunt multe tipuri de relații,
Multe dintre ele au legături profunde, intime,
Cu suflete din aceeași familie, sau cu amiciții.
Flacăra ta geamăna e celălalt suflet din tine.

Sufletele perechilor sunt: masculin și feminin.
Nu pot fi feminin-feminin, masculin-masculin,
Și nici cazuri cu suflete triple, care se susțin,
Și care au apărut din supra suflet, „benign”³²

Flăcările gemene sunt împreună mult timp,
Asta se întâmplă din punct de vedere ultim,
Altfel este cu sufletul cantonat pe Pământ,
Uneori ambii membri vor sta alături, intim.

Pe Pământ sunt și restricții care împiedecă
Acel contact prematur cu flăcările gemene,
Aceste condiții ajută sufletele când judecă,
Să-și concentreze atenția pentru misiune.

Unor flăcări gemene din înalturi le e dor de
Complementele lor de pe Pământ, și ar veni,
Cel de pe Pământ ar vrea și el, dar depinde
De acea flacăra, dacă pământeană ar deveni.

În rarele cazuri în care flăcările se întâlnesc,
Totdeauna relația lor este extrem de subtilă,
Este posibil că partenerii alte relații nutresc,
Astfel treaba pe pământ poate să fie dificilă.

³² Blând, indulgent

Dacă partea părinte a sufletului nu aprobă,
 Întâlnirile dintre flăcările gemene nu se țin,
 Că nu e orchestrată întâlnirea și se abrogă,
 Într-un sens, de la familii, sprijin nu obțin.

Și un alt motiv, pentru care flăcările gemene
 Se întâlnesc foarte rar pe Pământ, este acela
 Că supra-sufletul, ar vrea să aibă cremene,
 Cu care flăcările gemene să se poată etala.

Deci, membrii familiei, cu principale suflete,
 Se văd mai rar decât dacă-s flăcări gemene.
 Între sufletele pereche sunt relații complete,
 Dar și-n familiile secunde pot fi relații perene.

„Centrul Universului nu exista, deoarece Universul e infinit sau mai bine, deoarece Universul e infinit, centrul lui poate fi situat in orice loc.” Calambur aforistic de Răzvan Vischi

„Ce este omul în mijlocul naturii? Un neant față de infinit, un tot față de neant: o mijlocire între nimic și tot.”
 citat celebru din Blaise Pascal

F.- UNIVERSUL SUFLETULUI MEU

Sistemul Solar

Uite-l este, uite-l nu este, să îl cuprindem nu putem,
Și îl privim ca pe-o poveste, ori îl vedem, ori nu-l vedem.
Nu-i un sistem ca orișicare, este precum cloșca cu pui,
Cum se învârt este de mirare, planetele în jurul lui.

Noi, nicicând nu vom putea, să încercăm este-n zadar
Să evadăm către vreo stea din temnița sistemului solar.
Într-o zi omul va conștientiza, că țara lui îi este un dar,
Iar Dumnezeu îi este gazda, Părinte, Frate și bun gospodar.

Noile tehnologii sunt uluitoare! Veni-va oare cândva vremea,
Când pe adresa de scrisoare fi-va planeta, sistemul, galaxia?
Și totuși sistemul e o moleculă, în altă scară soarele-i nucleul,
Planetele-s electroni de tip nacelă, particula Domnului e omul.

Inteligențe străine de-ar explora, ar spune că e steaua X, solară
Clasa ancestrală G0, cu armura, a 8 planete și pulbere stelară.

Sistemul solar - insulă minusculă, de activitate în pustiu ocean,
El ține cât soarele-și are-n poală, forța atracției până la liman.

Privitor la civilizațiile extraterestre,
Ori suntem singuri, ori avem vecini,
Dincolo de garduri, în alte sisteme.
Ambele dau fiori, ne pun pe spini.

Sistemul Solar - Ochiul lui Dumnezeu.

După ceva mii de ani, umanitatea,
Cu unele mici excepții, a recunoscut,
Pentru sistemul solar, identitatea,
Că-n centrul lui nu-i planeta pământ.

Filozoful grec Aristarh din Samos,
Despre reorganizarea heliocentrică,
A speculat un fenomen în cosmos,
Planetele-n jurul Soarelui se mișcă.

Copernic a susținut, semnificativ,
Vrând a prezice matematic sistemul,
Ca fiind heliocentric, fiind predictiv,
Cum soarele guvernează pământul.

Succesorii din secolul al XVII – lea:
Galileo Galilei, Jon Kepler și Newton,
Au recunoscut și au acceptat ideea
Opt planete dau soarelui un axion.³³

Telescoapele și navetele spațiale
Au deschis drumul unei cunoașteri
Mai adânci a fenomenelor astrale,
Încât Universul l-au putut buzunări.

Componentul principal e soarele,
Stea G2, cu 99,86 % din sistem,
Jupiter și Saturn își au structurile,
Împreună fac 90% din plusul net.

Orbitele planetelor sunt eliptice,
Stea centrală e desigur soarele,
Planetele roind cu ale lor ecliptice,
Doar cometa Halley încalcă regulile.

Sistemul interior are patru planete,
Și împrejur are centura de asteroizi,
Sistemul solar exterior este peste,
Cuprinzând cei patru giganți gazoși.

Centura Kuiper și mărginașele zone
Dau sistemului solar limite anume,
Pentru pământ este și va fi mereu,
Sistemul solar - Ochiul lui Dumnezeu.

„Dacă vrei să vezi o gaură neagră în noaptea asta, doar uită-te în direcția constelației Săgetătorului. Acesta este centrul galaxiei Căii Lactee și acolo se află o gaură neagră turbată chiar în centrul acelei constelații care ține galaxia laolaltă.”

citată din Michio Kaku

„Gândurile mele sunt stele pe care nu le pot aduna în constelații.” John Green

³³ Imn de slavă

**Soarele este și va fi, mereu,
ochiul lui Dumnezeu.**

Soarele, luna și adevărul nu se ascund,
Razele lor ne luminează și ne pătrund.
Soarele-i mereu altul, e nou în fiecare zi,
Stăpân al sistemului, baza Terrei de a fi.

Soarele-i vital pentru viața pământului,
Dar de fapt toate planetele din jurul lui,
Se învârt, depinzând de el, și vor exista
Atâta timp cât soarele pe cer va rezista.

Cred că soarele e oglinda lui Dumnezeu,
De privim spre el nu vedem nicio umbră,
Lasă-ni-l Doamne să strălucească mereu,
E bun sufletului, elimină starea sumbră!

Soarele aduce multă iubire, fericire, viață,
Și se va stinge de nu va mai exista iubire,
În lumina lui se află energie de ambianță.
Lumea e a mea dacă-s sub a lui strălucire.

Pentru mine munții nu mai par așa înalți,
Orice necaz îl pot depăși mult mai ușor.
Ca să-i vedeți razele, furtuna o alungați,
Și mizeria umană, ca pe ceva îngrozitor!

Cu fața către soare, umbra cade în spate,
Strălucirea solară e îmbrățișarea naturii
Și respirația spiritului spre a Terrei carte.
Lumina soarelui crește respirația iubirii.

La mare spunem prietenilor de pe plajă:
„La o parte, nu-mi lua ce nu-mi poți da!”
Referitor la soare cu ale razelor lui vrajă,
Razele-i binefăcătoare nu le putem ceda.

Doamne, cum faci de răsare în fiecare zi,
Cum faci de răsare să dea viață naturii!
Fără soare nimic pe pământ nu poate fi,
El e nucleul de creație al artei și culturii.

Soarele este cu adevărat steaua dimineții,
Dar și melancolica, candelă a crepusculului,
Dimineața ne luminează cu uitarea tristeții,
Iar la crepuscul, e cu îmbrățișarea visului.

Lumina soarelui scoate-n evidență culoarea,
Contrar cu lumina artificială care o disipează,
Unii pictori îi văd pata galbenă, și paloarea,
Poeții, fac dintr-o pată soarele ce luminează.

Observ că soarele se află în tot ceea ce este,
Lumina soarelui e pătrunsă în sufletul meu,
Soarele e minunea Domnului în sfere celeste,
Soarele e și va fi mereu ochiul lui Dumnezeu.

"Pot să fac orice atunci când soarele strălucește deasupra
mea: nici un munte nu este prea înalt pentru mine, nici un
necaz prea dificil pentru a-l depăși." Wilma Rudolph

"Ține-ți fața în lumina soarelui și nu vei zări nici o umbră"
Helen Keller

Pentru vecia lunii, ne rugăm Domnului.

Luna este reflecția inimii noastre,
Lumina sa este scânteierea iubirii,
Ea ne călăuzește drumul în noapte,
Și ne-ncântă nopțile cu sfinte feerii.

Corpul ei astronomic se tot învârte,
Ca satelit al Terrei, și, ca o oglindă,
E privită de perechile îndrăgostite,
Iar poeții o cuprind în rimă arzândă.

Sclipitoare apare în cântări de veci
„Lună, tu, stăpâna mării,
Pe a lumii boltă luneci....”,
Lui Eminescu-i era ca muză a iubirii.

Lunii i se mai face, ca un fel de alint,
„Lună, printre stele plutind,
Plutești prin poarta norilor de argint”
Ca-n plutirea când visele ne cuprind.

Luna înfățișează un spectacol elegant,
Deosebit prin formă, culoare, nuanță,
Ea, singuraticilor le vorbește pedant,
Iar pe îndrăgostiți cu amor îi răsfăță.

Luna arată mai bine de pe pământ,
Decât cum o prezintă cosmonauții,
Dar cosmonauții, pe lună ajungând,
Văd pământul frumos, ca aură a vieții.

Ne place să știm că luna e la locul ei,
Chiar dacă nu privim uneori spre ea,
Pentru sufletele noastre, nu-i un stei
Și, ne e mai aproape decât orice stea.

Nu e secret că luna n-are a sa lumină,
Dar e o oglindă cu lumină de la soare,
Stelele-s mai strălucitoare în lună plină,
Luna zâmbește în noapte, e ca o floare.

Explicația justă e că luna nu-i divinitate,
Ci o piatră mare, ce-i legată de pământ,
Cu magnetismul puternic dintre planete.
Sunt noți cu lupii tăcând și luna urlând.

Nu obținem nimic de navigăm spre lună,
Când nu putem elimina abisul dintre noi.
E un voiaj de explorare, de factură bună,
Fără el rostul nu mai este un rost de soi.

Când admir minunile răsăritului de lună,
Sufletul îmi cere venerarea creatorului,
Noaptea umblă cu luna mână în mână,
Pentru vecia lunii, ne rugăm Domnului.

"Când luna este plină, stelele sunt mai strălucitoare."
Proverb

"Luna este în opoziție cu Jupiter. Nu te implică în asta,
este problema lor." Jim Critchfield

"Oricine este o lună și are o parte întunecată pe care nu o
arată vreodată cuiva." Mark Twain

"Luna, asemeni unei flori, în înaltul frunzar ale cerului, cu
un deliciu tăcut, stă și zâmbește în noapte." William Blake

G.- FILOSOFIA VIEȚII

Viața este ca o comedie ciudată

Viața este ca o comedie ciudată,
Care amestecă dureri și bucurii,
Cu lacrimi și cu zâmbete laolaltă,
Zâmbet lângă plâns și mânării.³⁴

O viață frumoasă este un gând,
Al tinereții, făcut la maturitate,
Dar dacă nu ai un plan fecund,
Vei fi prins de alți-n ale lor fapte.

Ce este viața frumoasă, prieteni?
Viața este una dintre obișnuințe,
Realizată de bravi-tineri cetățeni,
Este un frumos gând din tinerețe.

Viața este o ofensivă orientată
Contra mecanismului Universului,
Este ultima obișnuință căpătată,
Și o pierdem în fața „progresului”.

³⁴ Excrocherii

Adevăru-i că dacă nu mai avem
Nevoie să ne îngrijim de viață,
Nu mai știm, cu ea, ce să facem,
„Fir-ar de viață, este o simplă ață!”

Viața își are farmecul ei colorat,
Depinde doar cu ce ochi o privești,
Ea arată și felu-n care te-ai aliniat
Condiției umane, fără să o dorești.

Viața este un proces în devenire,
Asocierea stărilor prin care trecem,
Eșuăm de dorim să facem alegere
A unei stări, ca în ea să rămânem.

Averea cea mai de preț este viața,
Știm că viața de un fir păr atârnă,
Știm lucruri, dar le acoperă ceața,
Alții nu le știu, dar le fac cu râvnă.

Nu există compasiune profundă
Pentru aceia cu viața fără de sens,
Lumea este ca o oglindă strâmbă,
Tot mai mult ne reprezintă invers.

Nu accepta viața cum zic oamenii,
Convinge-te că putea fi frumoasă,
A ta și a celorlalți care au reverii,
Învăț-te să accepți orice angoasă.

Dacă te afli la răscruce de drumuri,
Gândește-te la acest îndemn al meu,
Uită trecut și prezent, de-s tulburi,
Mergi înainte, te-ajută Dumnezeu!

Cu cinste și dăruire în ceea ce faci,
Crezând în El, primi-vei răsplătă,
Nu te lăsa învins la ce o să tragi,
Viața este ca o comedie ciudată!

Între suflet și gând e o bună simbioză

Sufletul comunică cu sine însuși,
Folosindu-se mereu de gândire.
Anumite gânduri sunt rugăciuni,
Altele vin din a sufletului trăire.

Sufletul mic nu are gândul mare,
Gândul frumos este ca o biserică,
În care sufletul ia binecuvântare.
Prin gând îmi țin sufletul de vorbă.

Gândul nu ar trebui spus tuturor,
Ci doar vindecătorilor de suflete.
Gândurile nu-s ca păsările în zbor,
Ci sunt filozofiile sufletelor tăcute.

Este imposibil să cunoști sufletul,
Sentimentele și gândurile cuiva,
Înainte ca el să se exprime destul,
Prin fapte și legile ce le va aplica.

Până va fi o filozofică amărăciune,
Cartea e o bucurie, o făgăduință,
O călătorie prin gânduri în acțiune,
Prin suflete și frumuseți din viață.

Gândul este cel care poate aduce
În sufletul nostru pacea și liniștea.
Gândurile tainice și ideile inamice,
Oricând, reciproc, se vor devoala.

Uneori doi inamici au o luciditate
De gândiri și de forțe intelectuale,
Ca și doi îndrăgostiți de calitate,
Care ghicesc, având vederi egale.

Povara sufletului se vede-n suspine,
Iar cea a gândului se vede-n uitare.
Obiectul are atribut esențial anume,
Atribut prim al sufletului e-n gândire,

Iar extensiunea e atributul sufletului.
Lectura ne oferă emoții tulburătoare,
Cu scrierile sale despre viața omului,
Cu arta cuvântului, care are culoare.

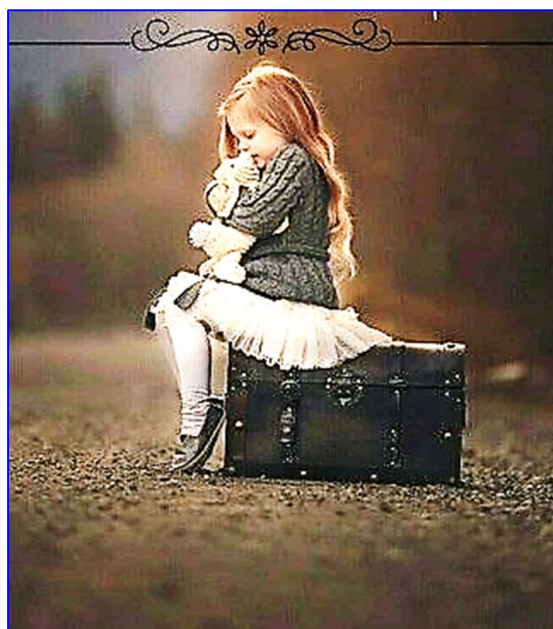
Citiți cărțile ca pe Sfintele Scripturi,
Și gândul curge lin la inima pietrelor!
Înțelepciunea surpă inferioare lucruri,
Înălțând cotele înalte ale lucrurilor.

Gânduri bune, cu brațele deschise,
Vă voi primi în suflet și vă voi slăvi,
Luminile inimii mele le țin aprinse,
Veniți, voi să vă îmbrățișez zi de zi!

Doamne, dă-mi o orgă să-mi rezon
Sufletul cu gândurile, prin arta iubirii,
A muzicii lege morală să o reactivez,
Să eliminăm din lume patima rătăcirii!

Sufletul vine din eter de la Duhul Sfânt,
Gândul îi procură a vremilor prognoză,
Viața este o scară între cer și pământ
Între suflet și gând e o bună simbioză.

Să ne dirijăm gândul către fapte bune

Numără-ți, matinal, faptele cele bune
Și umpleți mintea cu gânduri pozitive,
Asta-i secretul fericiri-n orice acțiune,
Vei avea inspirații frumoase, efective!

Un gând pozitiv, dacă-l ai, dimineața,
Îți poate schimba în bine întreaga zi.
Spre soare, mereu, păstrează-ți fața,
Altfel, umbra ta, în față o vei găsi!

Bucură-te de tot ceea ce alegi să faci,
Dacă nu-ți place, încearcă schimbare!
Dacă ai eșec, să nu stai între buimaci,
Ridică-te, și fă mai departe mișcare!

Toată apa mării nu scufundă un vapor
Dacă nu pătrunde în al navei interior,
Iar negativitatea lumii e pală de nor,
Dacă pentru a te iriga nu-i dai ajutor.

Nimic nu te reține la o atitudine bună,
Că, gândurile rele, cu nimic nu te-ajută,
Simt că pe mine, optimismul m-animă,
Altfel, viața mi-ar putea deveni slută.

Lumea este plină de cactuși periculoși,
Dar gândul ne spune să nu stăm pe ei,
Gândul ne spune să nu pornim fricoși,
Ci să știm a folosi ale înțelepciunii chei.

Gândul, dacă e antrenat în a citi cărți,
Și, cărțile alese, dacă îndeamnă la bine,
Omu-și poate construi ale vieții calități,
Cu aplecare leală spre credințe creștine.

Gândul se clădește în a omului minte,
El dirijează faptele și credința omului,
Omul cu gândurile bune e om cuminte,
Credința lui crede poruncile Domnului.

Despre gândul meu am gânduri multe,
Să-l pun la lucru spre a fi treaz mereu,
Fără lozinci și fără nedorite amănunte,
Să las urmele plăcute lui Dumnezeu.

De îndată ce-ai înlocuit gândurile rele
Cu gânduri pozitive, vei privi în lume,
Faptele-ți vor fi gânduri printre stele.
Să ne dirijăm gândul către fapte bune!

Suflete, Gânduri, Vise

Gândurile noastre sunt de două feluri:
Acțiunile sufletului și pasiunile sale.
Acțiunile sale sunt voințe nu-s fumuri,
Vin direct din suflete și depind de ele.

Din contră, numite-s în general pasiuni,
Felurite percepții sau relații ale noastre,
Căci nu sufletul le face să fie posesiuni,
Lui îi vin de la lucruri ce-s reprezentate.

Prin tot ceea ce omul a simțit și gândit,
Vrea dus la infinit, dar totul e trecător,
El însuși e muritor, vrea să fie indefinit,
Prin gânduri și în fapte să fie nemuritor.

A intra, cu înțelegere, în sufletele altora,
Nu-i la origine fapt moral, ci sensibilitate,
E spirit și, gândul nu ni-l vom comunica
Ci mișcările, mimica, în gânduri redade.

Starea de poezie este o trăire esențială,
Atât de sfântă și de înaltă, încât dă voie,
Ca, odată ce am găsit-o ca explicabilă
Să ne fie-n suflet și gând, arcă a lui Noe.

Poeziile-s oglinzile sufletelor oamenilor
Ele reflectă imagini în lumea exterioară,
Sensibilitate și zborul senin al gândurilor.
Lasă-ți mintea să călătorească în afară!

Într-o călătorie prin o stranie lume nouă,
Lasă-ți sufletul să ți se îndrepte spre ea!
Lasă-ți toate gândurile și fă-te că plouă!
Închide ochii și spiritul-ți va vedea o stea!

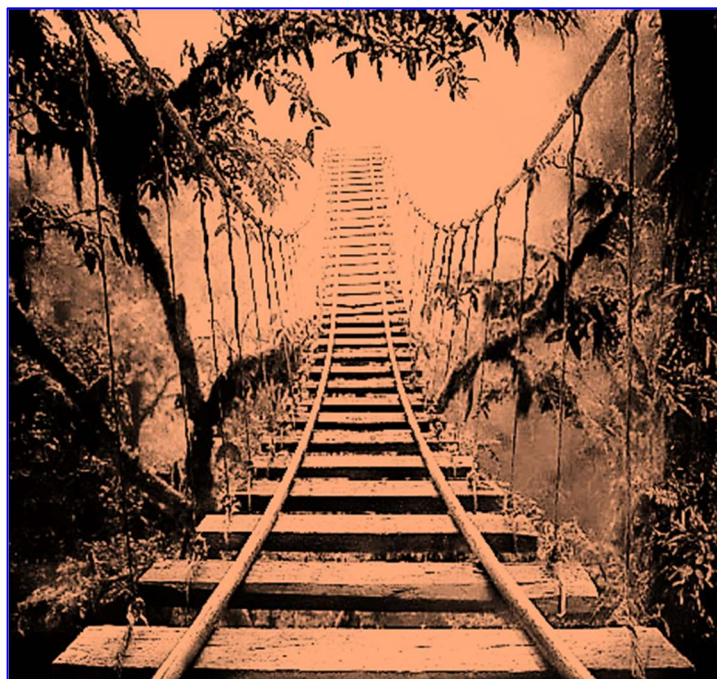
Dăruind puțin, chiar de nu ai pentru tine,
Sădești în suflete flori de imensă fericire.
Darurile clipelor acelea vor deveni divine,
Flacăra inimii și a gândului devine iubire.

Dragostea-i credința măsurată cu sufletul,
Și odată ce pune stăpânire pe gândul tău,
Inima-ți va avea mult mai intens tic-tacul,
Vei avea o energie coplesitoare, ca trofeu.

Binele și răul ți se va întoarce în astă lume,
Nici nu te aștepti când îți vine și de la cine,
Vorba n-o slobozi, că vei lovi nu știi unde,
Și gândurile cele rele să nu te ucidă pe tine.

Nici pizmă pe cel mai frumos și mai deștept,
Să n-avem, nu știm ce căutăm pe pământ!
Să facem din sufletul nostru, suflet înțelept,
Să nu uităm, Dumnezeu are ultimul cuvânt!

Relația dintre suflet, gânduri, vorbe, fapte

Scara la cer

Omul dezvoltă, miraculos, o sensibilitate,
Care-i permite să intre într-o dimensiune
Unde gândul nu este ales ca o prioritate,
Unde invizibilul se depozitează-n genune,

Până-n interiorul teatrului nostru interior,
Unde cuvintele adevărului ne pot lumina
Și, poate, ne pot vindeca sufletul călător.
Să mângâiem simțurile, spre a le alina!

Să mângâiem ori de câte ori avem ocazia,
Prin sentimente, prin gânduri, prin privire,
Prin cuvinte, prin atingere, cu toată gnozia³⁵,
Să ne mângâiem sufletul, cu înaltă trăire!

³⁵ Recunoaștere a obiectelor cu ajutorul organelor de simț.

Sufletul să fie totdeauna în ton cu gândul,
Gândul să fie-n vorbe, vorbele fie-n fapte,
Căci numai astfel vom menține echilibrul,
Între interior și exterior, cu fapte coapte.

Înainte de a ridica mâinile-n sus spre cer,
Trebuie înălțat sufletul cu multă dragoste,
Iar înainte de a-ți ridica ochii, până-n eter,
Trebuie să-ți ridici gândul către Divinitate.

Sufletele se umplu cu admirație, venerație,
Cu cât mai stăruitor gândurile merg la ele.
Sufletul caută în mod intuitiv orice ocazie,
Și stare necesară pentru a lecu gândurile.

Chiar sufletul și locuința gândurilor noastre,
De vrem, au opreliști puse de la Dumnezeu,
Numai cei răi și urâți la suflet le au pedestre,
Minciuna, gândul ei urât e din sufletul rău.

Mintea ageră scoate doar cuvinte înțelepte,
Și sufletul cultivă doar gânduri dumnezeiești,
Oamenii poartă cruci, unele grele și menite
Să robească păcatele cu înălțările sufletești.

Când ai experiență de gândire de mare preț,
Îndoielile îți vor apare niște aștri ai spiritului,
Cu o arhitectură fără de soluții, devii neciteț,
Cu un cinism ce sfărâmă vibrațiile sufletului.

Nu poți iubi constrâns, nu poți iubi din milă.
Când mila e luată drept necesară și râvnită,
Să-ți citești gândurile, simțurile, nu în silă,
Ci din cartea de suflet, psihologică, bine citită.

Și peste toate simțurile sufletului, tu nu uita,
Că gândul își ia înțelepciunea din sufletul tău,
Și amândouă pot fi cultivate prin virtutea ta,
Cu cinste și cu multă credință-n Dumnezeu!

Extazul și bucuria sunt în simbioză mereu

Secretul bucuriei, în muncă, depinde
Doar de un singur cuvânt – excelența.
De vrei să crezi ceva foarte bine,
Trebuie să-i cunoști profund esența.

Orice faptă măreață și importantă,
Poate fi împlinită doar cu entuziasm,
Și ceea ce nu știi poți pune-n faptă,
Dacă ceea ce știi, incluzi, cu civism.

Napoleon spunea că oricare soldat
Poartă-n raniță bastonul de general.
În drumu-ți spre succes ești obligat
Să urmezi căi nebătute, pân-la final!

Învață să înțelegi, pentru a fi înțeles,
Că multe înfăptuiri ai putea să ratezi,
Dacă ești prea entuziast! Nu îți ies.
De nu ești entuziast, degeaba lucrezi.

Succesul îți aduce ceea ce-ți dorești,
Fericirea stă în a dori ceea ce obții,
Poți face mult mai mult decât voiești,
El cade-n palmă doar din pomul vieții.

Neglijența-n gândire e afacere ratată,
Dezorganizarea, lăcomia, duc la eșec.
Născut să fii învingător, deci poartă
Convingerea că vei câștiga marele cec.

Cea mai emulativă capacitate a omului
E a-și ridica viața prin proprii strădanii.
Valorile ce le ai îți dau arta succesului,
Răul învinge-l prin bine cu glasul inimii!

Regula de bază a unei bucurii autentice
Este s-o împărtășești cu oamenii din jur,
Bucuriile împărtășite sunt mai puternice,
Durerile împărtășite scad mult în contur.

Bucuria vine și când citești și te revezi
În ceea ce ai gândit și ai vrut să spui,
Și nu e bucurie mai mare să o vezi,
Ca atunci când dificultățile le poți birui.

A mai mare bucurie e să știi că ești iubit,
Poți simți ceva mai mult decât ai crezut,
Drumul presărat cu flori nu e nesfârșit,
Deci drumul florilor trebuie mereu stropit.

Nu sunt pe lume nici bucurii, nici tristeți,
Sunt doar două stări, de a fi comparate,
Oamenii trebuie cunoscuți spre a fi iubiți,
Domnul trebuie iubit, spre a-L cunoaște.

Bucuria credinței se găsește în rugăciune,
În casa sfântă – în sălașul lui Dumnezeu.
Bucuria și succesul sunt în relații bune,
Extazul și bucuria sunt în simbioză mereu

Prietenia-i mâna sufletelor care se ating

Prietenia înseamnă frate și soră,
Suflete frumoase care se ating,
Fără a se confunda, și se adoră,
Ca degetele mâinii, și se disting.

Limbajul prieteniei nu e în vorbe,
Stă în priviri, gesturi și înțelesuri.
Prietenul adevărat nu are norme,
El înalță steagul în unice porturi.

Prietenia înfiripată poate umple
Cel mai întins deșert al sufletului,
Ea e totdeauna plină de exemple,
Pentru lumina și credința omului.

Prietenul adevărat e acela care
Va scoate la lumină ce e mai bun,
Prin responsabilitate dulce, mare,
Nu oportunitate în coadă de păun.

Nu are noimă să cerșești prietenia,
Vei fi respins, de nu poți suporta!
Prietenul să nu încerce a te copia,
În ceea ce faci, precum umbra ta!

Nu accepta să-ți meargă în urmă,
Căci nu poți ști dacă vei conduce,
Mersul în față, cu grijă, i-l curmă,
Nu știi dacă după el poți a te duce!

Prietenul adevărat te-nvață de bine,
Nu-i cel care-ți laudă toate nebuniile.
Fericți cei ce-s prieteni din pasiune,
Că ea știe să ne aline toate „abuliile”.³⁶

Fericți acei cu pasiunea prieteniei,
Ei știu să minimizeze singurătatea,
Să nu fie ucigătoare, ca stare a ei,
Laudei să i se respecte demnitatea.

Fericirea se naște din multă iubire,
Iar iubirea va veni din inima omului,
A iubi și a fi iubit e taina de fericire,
Dar ne amăgesc amintirile trecutului.

Le vedem mai bine de cum au fost,
Prezentu-l vedem mai rău de cum e,
Iar viitorul ca lipsit de succes și rost,
Grija nu alungă tristețea zilei ce vine.

Secretul fericirii e să-i faci pe ceilalți
Să-și creadă că-ți sunt cauza fericirii.
Cei energici își găsesc în fericire aliați,
Prin înțelepciune și prin grația iubirii.

Fericirea e opera oamenilor în mereu,
A celor care prin dragoste se disting,
În care pulsează credința-n Dumnezeu.
Prietenia-i mâna sufletelor ce se ating.

³⁶ Lipsă de voință manifestată în unele boli psihice; nehotărâre.

Florile, ca ochi ai lui Dumnezeu.

O, Doamne, bine-i între flori!
Ele iubesc soare și vânturi și ploi,
Miresmele lor, pline de culori,
Aduc parfumul iubirilor din noi.

Să iubim florile, să le venerăm,
Să le cultivăm, să nu le rupem,
Rostul vieții lor să-l respectăm,
Ele-s vii, dau echilibrul monden!

Suntem cu toții flori de grădină,
Unele cu țepi, precum trandafirii,
Altele, cu petale de mătrăgună,
Cum Domnul ne-a dat legea firii.

Cei care iubesc florile, sunt flori,
Iubitoare, cu suflet curat-frumos,
Parfumul lor transmit mulți fiori,
Căci ele ne aduc dimineților icos.³⁷

37 Cântare bisericească la slujba utreniei

Să-i venerăm pe cultivatorii lor,
Așa încerc și eu prin versul meu,
Că ei reușesc să dea oamenilor,
Florile, ca ochi ai lui Dumnezeu!

Acoperământul Maicii Domnului

Pe 1 octombrie e sărbătoare mare,
Acoperământul Maicii Domnului!
Prin rugăciuni, Maica nemuritoare,
Aduce mari minuni ortodoxismului.

Astăzi amintește de apariția Maicii
Într-un cartier din Constantinopol,
În secolul al X-lea, la finalul vieții
Sfântului Andrei, al lui Hristos sol.

Acesta, împreună cu al său ucenic,
Sf. Epifanie și cu mulți credincioși
Au văzut pe Maica cu surâs angelic,
Cu Ioan Botezătorul, cu îngeri pioși.

Biserica Născătoarei de Dumnezeu,
Din Vlaheme, au primit-o pe Maica.

Cămașa, maforionul³⁸ și cu brâul său,
Erau acolo de prin secolul al V-lea.

În vremea aceea Constantinopolul
Era amenințat de primejdia invaziei.
Maica Domnului, a adunat soborul
Și așa a mers la Biserica ortodoxiei.

Maica a înaintat în mijlocul Bisericii,
A îngenuncheat și, cu lacrimi în ochi
S-a lăsat îndelung în voia rugăciunii,
Să zică-n Constantinopol, un „deochi”.

Ridică vălul și l-a întins peste popor,
Asta fiind acel acoperământ ocrotitor.
Arătarea Maicii, fu de mare ajutor,
Orașul a primit un dar binefăcător.

Fiecare an petrec creștinii ortodocși,
Pe unu sau patrusprezece octombrie,
Acoperământul Maicii Domnului, și
În genunchi se roagă, bine să le fie.

Fetele se gătesc azi ca pentru nuntă,
Se roagă pentru a fi plăcute flăcăilor,
Ca Pocroava³⁹ să le dea ținută plăcută,
Cu păr bogat, frumos și tare îmbietor.

Părul lung este un însemn al puterii,
Și Divinitatea se îndură de ruga lor,
Dându-le păr frumos și parfum gurii,
Să-și găsească ursitul după cum vor.

Ne închinăm ție Preacurată Măicuță,
Să te rogi pentru noi cu aura harului,
Domnul ne ierte, și să avem pe față
Acoperământul Maicii Domnului!

³⁸ acoperământ

³⁹ Bucată de pânză folosită pentru acoperirea unor obiecte de cult în religia creștină.

Zodia mea

M-am născut în Vărsător,
În ziua elocvenței liniștite,
Nativ, cu har convingător,
Cu aura vibrației cinstite.

Cuvintele-mi, adesea, răspicate,
Sortite-s la repulsii, opoziții,
Iau seama să le fac mai cizelate,
Să contureze bune supoziții.

Deși am, ca tot omul, puncte slabe,
Cu fler superior, antagonist,
Neașteptat în port și în silabe,
Sunt conștient, mă schimb, exist!

Am multe adunate de la viață
Și de la Domnul crez-înțelepciune,
Și-am învățat că schimbarea la față
Se face cu mult crez și rugăciune.

Voi pune mult accent pe intelect,
Să mă irig cu stil condescendent,⁴⁰

⁴⁰ Care are o atitudine plină de respect sau de bunăvoință față de cineva; respectuos, amabil.

CAPIT.- III.- MEANDRELE VIEȚII MIRCEA IORDACHE

III.1.- ARBORILELE GENEALOGIC

Cam așa arăta casa bunicii, numai că avea
o grădină cu flori în față

A.- BUNICII ȘI RUDELE

1.- BUNICII DUPĂ TATĂ

TATA MARE

În ce privește perioada vieții lui tata mare, o pot delimita cu aproximație între anii 1863 – 1945.

Venea de prin partea comunei Cochirleanca, dar nici de asta nu sunt chiar sigur. Cred că a venit ca angajat de boierul Dârlea din Dâmbroca, în calitate de logofăt.

S-a căsătorit pe când avea cca 25 de ani cu Ecaterina (Catalina) Săftoiu, de la munte, din satul Joseni, comuna Berca, care era o fetiță de 16 ani.

Cât au fost de fericiți nu mi-am dat seama, dar au fost gospodari, și au avut trei copii, două fete și un băiat, născuți tot la 10 ani, unul după altul (Neaga – 1894, Fira – 1904 și Neculai – 1914)

Am auzit de la dumnealui că a participat la primul război mondial, dar eram prea mic să aflu amănunte

Și azi văd ochii triști ai bunicului și-mi dau seama de cauze, pe care le simțeam, chiar dacă eram copil de 6 anișori:

- Era trecut de 80 de ani, și vârsta aduce multă nostalgie, neputință și șubrezirea sănătății, dar starea de depresie ce-o avea era susținută de alte aspecte și evenimente din viața lui:

- neînțelegerile cu bunica,
- fiul prizonier în Rusia și nu știa nimic de el,
- fiica lui, Fira, i-a murit prin 1942, la vârsta de 38 de ani,
- peste tot domnea o stare de depresie și de lipsuri, de parcă Dumnezeu îl părăsise, de parcă se instalase Apocalipsa.

- Cu bunica, Catalina, divergențele poate că au venit din cauza diferenței de vârstă, bunica având cu vreo 9 ani mai puțini, dar și din cauza vremurilor în care se aflau. N-am auzit ceartă între ei, dar bătaie am văzut. Bunica, fiind mai tânără și mai vânjoasă îl domina pe bunicu. Am fost martor la o încăierare a bunicilor, care m-a tulburat foarte mult. Bunica, cu un făcăleț s-a opintit de l-a trântit pe pat și cu un făcăleț îl lovea, aruncând cuvinte de ocară: „Stai că-ți arăt eu ție, șu-ți aia și aia....., ș.a.m.d.” Bietul tata mare, cred că avea și sănătatea șubredă, nu știu cum, în acea precipitare a pus mâna pe ciur. Dar era cam neeficientă apărarea cu așa obiect ușor. Cu o voce stinsă o dojenea: „Stai nebună, ce ești, ău, ău, ău! Mă doare, vrei să mă omori?” Îmi venea să sar în ajutorul lui tata mare, dar mă simțeam țintuit de uimire.

- De multe ori ieșea, cu întristarea lui și însingurat, la poarta casei, și întreba trecătorii dacă n-au auzit ceva despre prizonieri, și, cu speranța în Dumnezeu, se întorcea în casă și dormita în durerea lui, că fiul Neculai, plecat la oaste să apere țara de muscali, a fost înghițit de balaurul rusesc.

- Nu pot uita masa aceea rotundă și joasă, din tinda casei, cu bunicii așezați pe două taburete scurte, pe masă o mămliguță aburindă, pe care o vedem ca pe icoana luminoasă a soarelui. În soarele acela înfundau două bucățele de caș de vacă, și cu migală curățau câte un ou fiert moale. Eu stăteam pe pragul tindei și, involuntar eram de partea lui bunicu, care mânca încet, fără zgomot, pe când bunica hălpăia zgomotos, parcă-i era teamă că-i ia cineva mâncarea de la gură. Poate că aș fi mâncat și eu ceva, dar ce? Eram conștient că nu le ajungea lor. Atunci mi s-a format, în suflet o diferențiere sufletească, încât pe tata mare îl apreciam mai mult și-l iubeam.

Soba din camera de dormit

- Între mine și bunicul era o mai mare apropiere. Simțeam asta din vorba-i dulce și alintătoare cu care mă apela. Când venea de la biserică, îmbrăcat în costumul lui de dimie (cu suman și ițari, cu obiele și opinci, cu o căciulă țuguiață – un adevărat model al bătrânului țăran român de pe

atunci), îmi aducea câte un covrig (poate sigurul căpătat) și-mi zicea: „Ia un covrig, Didi taică!” Îmi apărea ca un sfânt despre care nu-mi povestise nimeni.

Și mămica era în grațiile lui bunicu, dar pe bunica și pe fata lui cea mare, Neaga, nu prea-și dorea să le vadă.

Parcă-l văd întins pe patul din cămăruța în care dormeau, care le servea și ca bucătărie (inteligentă dotare, încât focul făcut pentru gătitul mâncării să asigure și încălzirea camerei). Soba era în stilul țărănesc al vremii. Focul în cameră se făcea numai iarna, prin pregătirea mâncării, căci vara se făcea focul pentru gătitul mâncării într-un cămin, aflat în tindă. Căminul avea vatra cam de 1,5 mp. Din acel cămin ducea deasupra casei un horn conic, care pe din afară se vedea ca un coș de fum obișnuit. Căminul avea și un cuptor, cu vatră din cărămidă arsă, în care se făceau copturile.

Pe patul acela stăteam și eu adeseori, căci avea pe el un macat frumos și puteam privi în grădina bunicilor, prin geamul dinspre apus și spre curtea interioară, prin geamul dinspre nord.

Grădina bunicilor se afla între bunici și familia lui nenea Ion Ion, (Ionel Cosoroabă). De acolo vedeam puțul cu cumpănă, care-mi apărea ca un om credincios, îngenunchiat, aflat în rugăciuni și mătăanii. Mi-a mai atras atenția un prun, nu prea înalt, dar cu o coroană mare, care într-un an mă bucura cu prune grase, mari, vineții, iar anul următor mă dezamăgea că nu rodea și nu știam de ce. Credeam că m-a pedepsit pentru că m-am urcat în el, dar anul următor iar rodea și mă urcam pentru că-l iubeam. Și eu îl luam în brațe, dar nu puteam să-l ridic.

Curtea casei, văzută din fereastra dinspre nord îmi dădea posibilitatea să văd un agud mare, care-și întindea ramurile și pe acoperișul casei, agud care făcea fructe mari și de culoare negru-mov. Mă urcam în agud și mâncam cu multă poftă acele poame divine, care-mi astâmpărau și foamea. Cele mai coapte și mai frumoase erau cele de deasupra casei. M-am urcat acolo după ce

tata mare nu mai era, căci pe când trăia l-am văzut o dată cât era de supărat că fratele meu Ion (Oani, cum îi spuneam), aflându-se în agud, era ocărât de tata mare: „Dă-te jos ghiavole! Iaca îți dau io ție, acuma!” Oani își vedea de treaba lui, ba și chicotea și se urca mai sus pe casă, să culeagă cele mai coapte agude de la vârfurile crengilor.

- Nu pot uita o noapte de o frumusețe copleșitoare, cu lună plină, când se vedea prin curte ca ziua. Nu știu de ce, dar mămica și cu mine, ne-am culcat afară, pe un pat improvizat. Era așa de plăcut afară și așa de fericit sufletul meu, în culcușul de către mămica, dar la un moment dat m-am trezit, și, ca prin vis îl văd pe bunicul, parcă era o fantomă, îmbrăcat în alb și se sprijinea de obiectele de prin curte. Simțeam că ceva rău se petrece și am întrebat-o pe mămica:

- Mămică, unde se duce tata mare?
- Se duce la closet, Gicuță, îl doare burta.

Apucă și dormi, că e târziu, maică!

Am adormit repede, dar cu o apăsare pe piept și un nod în gât, din teama că bunicul se simte rău în continuare.

Dimineața, m-am trezit cam târziu și am simțit ca o forfotă prin curte și apariția vecinilor și rudelor. La un moment dat, am fost chemat în casa bunicilor și l-am văzut pe bunicul întins pe pat. Cu o voce stinsă și cu ochii pironiți pe mine, mi-a zis:

- Didi, taică, du-te tu și trage-mi clopotul!

Eram tare îndurerat și serios, cum nu prea se întâmpla cu un copil de 6 anișori. Eram nedumerit că nu-i pot împlini rugămintea bunicului, pe care am realizat-o mai târziu că era spusă cu limbă de moarte. Oare de ce m-a rugat pe mine să-i trag clopotul? Cred că bunicul vedea în mine inocența unui copil cuminte, și că-mi simțea căldura sufletească.

De-o dată aflu că bunicul a murit și am auzit clopotul bisericii, cu un bangăt rar și apăsător. Fiecare bangăt venea ca o măciucă în capul meu. Am ieșit pe prispa din fața casei bunicilor, m-am sprijinit de galeria prispei, știind că se apropie vremea când vine fratele Oani, cu vaca de la păscut, și să-i dau vestea tristă. Când a apărut fratele i-am strigat: - Oani, a murit tata mare! Răspunsul lui golănesc m-a deprimat: - Las' să moară, tu-l în bot, c-a mâncat mălaiul tot!”

Nu întotdeauna istoria se repetă, poate că Dumnezeu a acceptat atunci vorba fratelui meu ca pe o inocență, ca nefiind spusă din suflet, ci doar așa ca pe o zicală populară și ca pe o

bravură față de fratele mai mic. Dovadă că istoria nu s-a repetat a fost aceea că Oani l-a iubit foarte mult pe nepotul lui, Alexandru și acesta și-a iubit până la divinizare bunicul. Am observat asta, când la moartea bunicului lui, Alexandru, la cei 14 ani ai săi, a stat la priveghe, împreună cu mine la moartea bunicului său și l-am simțit foarte afectat.

Cine știe cum o să mi se întâmple mie, căci recunosc, m-am cam lăsat dus de valurile tumultuoase ale vieții cu responsabilitățile de serviciu și numai sporadic le-am dovedit dragostea mea, cu toate că dragostea de nepoți mi-a fost ca un cip implantat în suflet. Mediul de trăire modern, anturajele nepoților și pretențiile lor nu prea mi-au căzut bine ca raționament, considerând că dacă le alimentez unele pofte îi îndepărtez de un drum frumos pentru restul vieții. Am vrut să le fiu model, de cinste, corectitudine. Am vrut să fie mândri de mine prin ceea ce am lăsat în urmă pe parcursul vieții, dar astea poate le vor simți mai târziu când vor trece și ei prin furcile caudine ale problemelor vieții.

Pe când eram în preajma examenului de diplomă la Facultatea de Mecanică din Iași, l-am visat pe bunicul. A fost un vis frumos. Era întins pe pat, în camera în care și-a dat sfârșitul, Avea părul alb și chipul luminos. Cu o voce caldă mi-a spus că nu trebuie să dau examenul de absolvire a facultății, că urmează să mor. M-am trezit cu o stare de dubioșie, căci vedeam în acel vis chipul lui Dumnezeu care-mi decidea soarta. Aveam o suferință sufletească și o derută, încât nu știam ce am de făcut și cum să mă redresez.

A doua zi mergând de la căminul studentesc la facultate, la trecerea străzii, pe trecerea de pietoni eram extrem de prudent și aveam impresia că fiecare mașină sau tramvai are gânduri rele cu mine. Intrat în vâltoarea examenului de diplomă, în stresul în care am intrat mi s-a mai atenuat furtuna din creier, cauzată de visul pe care l-am avut c privitor la tata mare, dar ceva influențe nefaste am avut în calitatea prezentării lucrării.

Concluzii

Te-am iubit bunicele și te am și astăzi ca pe un model de dragoste între bunic și nepot!

Și mămica te aprecia foarte mult și era bucuroasă că după plecarea lui tăticu pe front, a avut cine să-i țină partea față de neînțelegerile cu soacra, cam inerente de obicei, prin tendința de dominare a soacrei asupra nurorii.

Azi am cam aceeași vârstă cu matală când ai plecat la cele veșnice și mă așteaptă și pe mine, curând, sfârșitul. Nu știu unde voi merge și dacă sufletul meu are ochi și urechi. Credința noastră creștină îmi spune că voi fi distribuit, după ce faptele-mi vor fi cântărite cu balanța cea dreaptă a lui Dumnezeu. Nu pot să-mi dau singur un verdict, dar presupun că va fi greu de cumpănit balanța, că am mai păcătuit cu vorba, cu gândul sau cu fapta, cu voie sau fără de voie. Intenția mi-a fost bună și mi-am supervizat totdeauna cinstea, însă de multe ori, socoteala de-acasă nu se potrivește cu cea de pe piața vieții. Oare te voi revedea vreodată, să-ți mărturisesc dragostea ce ți-am purtat și ce o mai port? Mi-e dor bunicule de matală!

MAMA MARE

Despre mama-mare pot spune mai mult, dar ceva mai searbăd, căci nu mi-a aprins acea lumină a sufletului ca tata mare. Poate că am fost influențat și de supărările mămicii, nemulțumită de comportarea bunicii față de dânsa.

Pe mama mare am cunoscut-o mai mult decât pe tata mare căci a trăit cam între anii 1872 – 1964, deci a murit când eu aveam ceva peste 25 de ani. După ce a murit tata mare, din cauza nesuportării reciproce a conviețuirii cu mămică s-a mutat la ginerele ei, Neculai Dedu, un om blând și primitiv, care nu cred că s-a contrat vreodată cu mama mare. A stat acolo până prin anul 1950, după ce s-a întors tatăcu din lagărul rusesc.

O vedeam pe bunica numai în vacanțe, căci de prin toamna anului 1950 am mers la Gimnaziu, la Scurtești, locuind la internat, apoi la Școala Medie Tehnică Sanitară din București ș.a.m.d.

Cred că era cam închisă în sufletul ei, cine știe ce gânduri sau vise o măcinau, dar cu anumite ticuri își alina stările sufletești, părând chiar veselă. Șuiera ușor și-și mișca permanent degetele de la picioare. Poate că și asta i-a prelungit viața până pe la 92 de ani.

După venirea pe lume a fratelui Nicușor, avea misiunea de a-l legăna, când trebuia culcat. M-am convins prin propria experiență că nu era o treabă ușoară, dar bunica avea rezistența și buna dispoziție. Poate că bunica vedea în pruncul Nicușor, pe băiatul ei Neculai, pe care-l legănase, cu multă dragoste, când era prunc, și pentru că i-a fost copilul care i-a adus multă bucurie pentru școala de cântăreți, absolvită cu succes și că devenise

cineva apreciat de sat în calitatea lui de cântăreț bisericesc și mai apoi, la întoarcerea din prizonierat, a devenit sanitarul satului (domn doctor, cum îl admira lumea satului)

Îmi poveste bunica, că într-o noapte, după ce a rămas singură, au vizitat-o hoții și s-a cam speriat, dar nu prea au avut ce lua și au plecat.

Un episod hazliu și nu prea, am avut cu bunica la culesul viei, care era situată lângă puțul lui Cosoroabă. Mama mare se muta de la un butuc la altul cu un taburet. La un moment dat când să se așeze i-am tras taburetul și a căzut. Nu s-a necăjit ci a râs zicând : „Îu, maică, căzui cu haida-n sus!” Ne-am amuzat toți, dar poate că gestul a fost necugetat, însă bunica s-a bucurat că e luată în seamă.

Cu înaintarea în vârstă a cam început să ridice niște pretenții stupide, deși vremurile se schimbaseră și pământul era preluat de Cooperativa Agricolă. Era nemulțumită că nu i se dă partea de recolte de pe pământul ei, că ea n-a mai băut vin de demult (le cam avea cu băutura, și își cam pierdea echilibrul) și-i tot dădea așa, cu toate explicațiile date de tăticu, încât s-a ajuns că și tăticu (fiul ei iubit) nu-i mai suporta mofturile și o certa.

Nu mai știa de puditate și în loc să meargă în cabina closetului, să se așeze pe scaun, mergea prin grădina mare și putea fi văzută din curtea casei cum își ridică poalele de la spate și își golea treaba mică și pe cea mare, fără a gândi că are spectatori pe descendenții ei, cuprinși de uimire, curiozitate, milă și repulsie.

S-au întezit tot mai mult cuvintele grele ale bunicii, care deveneau ca picăturile chinezești, scoțându-i din răbdări pe mămica și pe tăticu. Reproșurile bunicii erau cam așa: „Unde-i pământul ngehu? Eu n-am mai băut de mult un pahar de hin, n-am mai mâncat de mult.” Cuvintele astea le repeta de câte ori o vedea pe mămica.

Am întrebat-o pe mămica: „Mămică se vaită mama mare că nu a mâncat, că ar vrea să bea un pahar de vin, că n-a mai băut de mult.” Mămica mi-a spus: „I-am dat, maică, dar a devenit tare răutăcioasă și mă necăjește.”

Pe la vârsta de 91 de ani, mama mare, și-a rupt piciorul și problemele i-au fost tot mai mari. Și acum mă gândesc cu durere, cum i-a fost să o ducă o iarnă în bucătăria casei, pe un viscol, fără a se putea deplasa, în întunericul acela. Era un fel de moarte a minții.

În vacanța aceluiași an am vizitat-o pe bunica în bucătărie și am rămas îndurerat de jalea în care se afla. Nu prea mai avea chef să stea de vorbă. Probabil că o durea tot corpul și mai ales cea fractură. Mă întrebam oare cum se dă din pat și se așază pe olița de noapte, într-un picior bătrân și într-un toiag prăpădit.

Mămica mi s-a destăinuit: „Măi Gicuță, mi-e tot mai greu cu măta mare! Nu mai poate să umble dar are gură mare și nici nu-și mai dă seama ce face și face lucruri urâte, cu mare răutate. Într-o dimineață, i-am găsit cămașa de noapte, cu murdărie, căci făcuse pe ea, în ceaunul de mămligă. Zice mereu că nu are ce mânca, dar pe sub perne are bucățele de pâine. De fapt o preocupă mai mult băutura. De un timp încoace îi dau și, mai mult doarme.”

Am acceptat motivația mămichii, dar reflectând acum, îi dau dreptate și mamei mari, care la acea vârstă și cu piciorul rupt, poate că durerile îi sfâșiau sufletul și mai era durerea însingurării în acea bucătărie.

În vara anului următor s-a stins mama mare în durerea ei și-n singurătatea apăsătoare.

Am fost impresionat neplăcut de ritualurile înmormântării. Se simțea ușurarea tuturor că au scăpat de o așa „pacoste”. La priveghe, era o voieșie neverosimilă pentru mine. Se bârfea se făceau glume pe seama mortului. Desigur că toată tevatura asta era udată cu tescovină¹. Fata ei cea mare, mama Neaga era în centrul distracției, făcând glume macabre. Îi lua mâna mamei ei și râdea: „Îu, s-a sculat mama!” „Halal fiică, monșer!, ar fi spus Caragiale.

Slujba de înmormântare s-a făcut acasă și de asemeni a fost un bluf. Mi se părea că toată lumea era radioasă, ușurată de o povară. La cântarea veșnicei pomeniri, parcă se dansa.

Doamne, cât de răi sunt oamenii, cu un bătrân, care chiar de a avut și unele greșeli stresante, a lăsat în urmă o avere pentru țară: un fecior, care urma să fie mană cerească pentru familie și pentru satul său, două fiice cu mulți nepoți bine văzuți de sat.

„Atunci când se naște un copil, se nasc și bunicele acestuia.” Judith Levy

¹ Țuică din boască de struguri

CONCLUZII

Cred că a fost o fată frumoasă, șatenă, cu ochii albaștri și o femeie harnică, dar vremurile tot mai grele și neputințele tot mai mari, au făcut-o să-și adapteze comportamentul doar spre autoconservare.

A avut probleme grele, dar a fost echilibrată, poate chiar că multe greutăți le-a considerat ca hărăzite de soartă: băiatul ei Neculai, prizonier la ruși, timp îndelungat; fata ei Fira, a murit de tetanos, la doar 38 de ani, vremurile grele....

Simt nevoia să-mi cer iertare dacă n-am fost mai apropiat de bunica. Poate mă aude Dumnezeu și mă iartă. Îl rog pe bunul Dumnezeu să o odihnească în pace.

2.- BUNICII DUPĂ MAMA

TATA MARE

Nu am apucat să-l cunosc. Am aflat de la mămica, doar că după ce a avut doi copii: pe unchiul Gheorghe Petrea (dar de fapt numele de familie îmi este neclar, căci am aflat și de numele de familie Grigore) și pe mămica Sanda.

În 1915, bunicul a plecat în primul război mondial și i s-a pierdut urma pe la Mărășești. Se poate considera că și-a vărsat sângele pentru pământul patriei ca mulți eroi ai vremurilor acelea. Mai marii țării i-au împroprietărit familia cu ceva pământ, dar nu s-a făcut atâta tam, tam, ca după așa zisa revoluție din 1989, după care au fost boierii mulți neisprăviți, care au ieșit de gură cască în stradă, sau nici n-au participat și, cu gura mare au intrat în găști, în care s-au susținut unul pe altul că au

participat. Doamne, ne-ai luat un jug greu, al comunismului, dar ce ne-ai dat în loc?

Oare ce-o fi fost în sufletului bunicului, când de foarte tânăr se afla în fața armatei germane, cu toții decși de a-și pierde viața. A murit ca în fața unui pluton de execuție, dar trupul lui a fost ca un baraj pentru alte vieți, încât țara a reușit să iasă victorioasă. Poate că a fost menționat ca erou la grămadă, dar nu e normal ca eu să nu aflu despre el, personal, nimic.

MAMA MARE

Nici pe mama mare n-am cunoscut-o, dar am o fotografie, care parcă vorbește, cu chipul încețoșat de amărăciunea care a măcinat-o de pe la 20-21 de ani, rămasă fără sufletul ei pereche, pierdut în război. A trebuit să crească singură cei doi copii, Gheorghe și Sanda și să le facă rost în viață. Pe chipul ei se poate citi dârzenia înfruntării destinului.

Mi-a spus mămica, despre greutățile acelor vremuri, despre zbaterea bunicii de a-și vedea copiii mari și la casele lor, despre casa părintească care a avut de suferit din cauza erodării de apa râului Buzău a malului, că trebuie să spun, casa era situată foarte aproape de râpa care dădea spre apa Buzăului și plutea în aer o catastrofă de a se surpa malul cu casă cu tot. A mai durat și după moartea bunicii, nu se surpase, și locuia în casă unchiul Gheorghe (zis Curcă).

Mi-a povestit mămica, despre paralizia bunicii, care și-a petrecut ultimii ani la pat, fiind îngrijită de mămica.

Îmi imaginez chinurile bunicii până și-a dat duhul la numai 38 de ani. Oare cine-i dă înapoi bunicii anii pe care ar mai fi putut să-i trăiască dacă bărbatul nu i-ar fi murit pe front și n-ar fi suportat atâtea greutăți și suferințe?

Oare mămica în ce situație se afla când îngrijea (de altfel cu dragoste și răspundere), de draga ei mamă și de trei copilași?

Ar trebui ca imnurile eroilor să-i cuprindă și pe cei rămași acasă să ducă greua povară a creșterii copiilor și care au muncit de s-au spetit pentru cultivarea ogoarelor și păstrarea credinței în Dumnezeu.

N-am să vă uit bunicii mei,
Atâta cât v-am cunoscut,
Azi mi-apăreți ca niște zei,
Și, parcă vă cunosc mai mult!

N-o să vă uit cât mai trăiesc,
Voi continua și după moarte,
Chipul sfânt să vi-l slăvesc,
Prin astă, dragă mie, carte!

Mă rog la bunul Dumnezeu,
În pace să vă odihnească,
Și-atunci când voi sfârși și eu,
Să-mpărtășesc iubirea voastră!

3.- PĂRINȚII

TĂTICU

Cred că nu voi reuși să-mi găsesc cuvintele suficient de potrivite pentru a-i reda frumusețile chipului și sufletului. Peste tot ce voi spune aici, îi rog pe cititori să mai adauge din imaginație câte ceva la calitățile pozitive, reflectând la notorietatea de care s-a bucurat în satul natal. Cum să nu fiu marcat de lipsa din viața mea a lui tăticu? De unde mi-a venit oare seva de omenie și de inspirație poetică, dacă nu de la tăticu

Din povestirile lui am aflat de vremurile neprielnice din învățământul rural, de înălțarea în plan spiritual prin școlarizarea la Seminarul Teologic din Buzău, de bucuria formării unui cămin de la o vârstă fragedă de 18 ani, despre bucuria venirii pe lume a trei copii: Ion, Ioana și Mircea.

Apoi ce a urmat, a fost de multă durere, că a venit acel tsunami al celui de al doilea război mondial, și a devenit captiv în armata română, pentru instruire, pentru participare la război, și prizonierat. Cam 13 ani de zile a fost despărțit de familie, cu mici permisiuni în primii 6 ani. Cel mai greu i-a venit când a fost luat prizonier la ruși și ținut acolo 7 ani, fără să știe ceva de acasă

dacă ai lui mai trăiesc și cum. Doamne ce-o fi fost în sufletul lui tăticu, când de la 21 de ani până la 36, floarea vârstei i-a fost ofilită de canoane rar de imaginat.

S-a reinventat după 1949, de la 36 de ani, când și-a găsit familia în mare sărăcie și foarte repede i-a redat vigoarea, iar el a devenit tot mai activ, pasionat de ambele profesii ale lui (cea de cantor și cea de oficianț sanitar, aceasta din urmă fiind obținută în timpul serviciului militar). A performat în ambele. În calitate de cântăreț bisericesc cânta dumnezeiește, căci avea o deformație a laringelui care-i favoriza glasul. În calitate de oficianț sanitar a avut numai cuvinte de laudă de recunoștință și de mulțumire. Din relatările celor care l-au cunoscut am dedus înalta apreciere de bonomie, corectitudine, profesionalism, dăruire pentru vindecarea trupurilor și sufletelor pacienților, și alte multe elogii cu nominalizarea faptelor comise. Dacă aș glumi, eu fiind foarte mult despărțit de familie, aș putea spune că nici nu-mi dădeam seama că am avut un tată atât de valoros. Certitudinea valorii lui mi-a venit din faptul că în zonă era considerat domnul doctor Iordache și că era apreciată valoarea lui prin procedee numai de el știute, ținând cont și de obiceiurile străbune. Peste toate, notorietatea i se poate deduce și din faptul că strada pe care a locuit, lungă de cca 1,5 Km, a fost numită Str. Neculai Iordache.

În relațiile cu mine, pot spune că mi-a fost un bun model de cinste, dăruire, omenie și profesionalism. L-am privit cu ochii dilatați și chiar dacă mi-a dat în două rânduri corecție cu câte o pălmuță și nu mi-a căzut bine (la mintea mea de atunci), am înțeles că a făcut-o din dorința pentru binele meu, să știu unde-mi sunt limitele.

Cât de ușor rețineam unele învățături!:

M-a învățat cum să identific lunile cu 31 de zile și pe cele care au 30 de zile, excluzând februarie care se știe că are 28 de zile și despre anii bisecți.

M-a învățat cântece rusești și multe cuvinte Rusești, tocmai când începusem să învăț limba rusă la școală,

Am de prins de la tăticu unele tehnici și leacuri, care mi-au fost utile în activitatea de asistent medical, și altele dintre care am reținut respectul pentru pacienți și pentru oameni, în general.

Aici am cuprins numai unele reflexii asupra tăticului meu, ca o completare la cartea mea autobiografică *VIAȚA MEA CA O FANTOMĂ*

Tăticule, dacă ai ști cât îmi e de dor,
Ai reveni ca duh al sufletului meu,
Să te visez mereu și, dacă mor
Să te revăd, când o vrea Dumnezeu!

Tăticu

Chiar cu ochii aceia de copil, care vedeau încă prin ceață, am fost impresionat de imaginea lui tăticu, atunci când l-am observat pentru prima dată, stând în picioare, în tinda casei bunicilor, lângă hambarul de făină, când bea un pahar cu lapte, cu covrigi. Cred că aveam atunci ceva peste 2 anișori.

Și până atunci, tăticu a existat în viața mea, dar eu nu aveam percepția de a-l vedea, iar după acea frumoasă imagine, mult timp mi-a rămas ca un vis, care s-a transformat în realitate abia pe când aveam aproape 10 ani, când a revenit acasă după un prizonierat în gulagul roșu, de cca 7 ani. Cred că multe s-au petrecut în sufletul lui tăticu pe perioada războiului și a prizonieratului, numai el și Dumnezeu cunosc lupta pentru supraviețuire și dorul de a se întoarce acasă la copii și la nevastă. Avea misiunea de la Dumnezeu să-i mai aducă fericire soției lui, s-o iubească așa cum a jurat în fața Sfântului Altar. A reușit să o protejeze împotriva suferințelor trupești și sufletești, să-i preia multe responsabilități în asigurarea condițiilor de viață și în formarea copiilor, pentru a deveni oameni realizați în viață.

Sosirea lui tăticu o vedeam ca pe un dar de la Dumnezeu, în ziua de Crăciun a anului 1948. Astăzi gândesc că a existat o iubire cosmică, curată, între sufletele noastre. Prin ofurile mamei și prin rugăciunile ei, prin neajunsurile materiale ale copiilor și dorul lor de a avea tată, sufletul pereche al lui tăticu, condus de bunul Dumnezeu s-a întors acasă.

Starea de plâns în care ne aflam la sosirea lui tăticu, s-a transformat, în câțiva ani în stare de siguranță și de fericire.

Am fost și suntem mândri de realizările din viața ale lui tăticu:

- În calitatea de cântăreț bisericesc avea o voce divină,
- În calitatea de soț, a știut să o facă fericită pe mămica, implicându-se în toate treburile vieții de familie, și în mod deosebit în formarea copiilor pentru a le asigura un viitor frumos,
- În calitate de tată a însemnat pentru noi un model de părinte,

dar și un prieten, cu suflet de copil,

- Ca oficiar sanitar și-a depășit mult statutul, ajungând să fie considerat doctorul satului. Prin felul în care a răspuns sătenilor, zi și noapte, și i-a lecuit de boli, uneori prin metode proprii, a fost foarte apreciat de sat și de comună. Drept recunoștință, satul, prin reprezentantul ei, d-na Adina Bădescu, în calitatea de primar al comunei, până în 2012, a dat străzii pe care a locuit tăticu, numele de Str. Iordache Neculai.

Părinții oferă dragoste absolută pentru copii
Din asta deducem importanța lor pentru noi.
Pentru copiii lor, părinții totdeauna sunt vii,
Să-i formeze-n viață, să fie mai buni decât ei.

Și când copiii lor sunt cuprinși de slăbiciune,
Părinții îi învață să o transforme în putere,
Tații sunt vecini, iar mamele sunt prietene,
Familia formată e cea mai importantă avere. MI

„Un tată aspru va avea copii buni; o mamă îngăduitoare va avea copii răi; La părinții netoți, copiii sunt hoți; Cum îți cinstești părinții, așa te vor cinsti copiii; Mama iubește duios, iar tatăl cu înțelepciune; Un copil fără tata e pe jumătate orfan; Un copil fără mama e în întregime orfan.” – Sursa

MĂMICA

Se aud multe prin lume despre mame fără suflet care nu merită să li se spună mamă. Definiția de mamă și-o merită majoritatea femeilor, datorită unei gene de dragoste și sacrificiu, implantată de Dumnezeu.

Despre mămica pot spune că am simțit-o ca pe o icoană a sufletului meu. Sufletește am trăit multe din suferințele mămichii, rămasă o perioadă îndelungată fără bărbatul ei plecat pe front, la vârsta tinereții care ar fi trebuit să fie cea mai plină de trăire a iubirii încărcate de

hormoni. Nu-i pot uita plânsul și invocarea soțului ei să vină să ne salveze, când iarna grea dintre anii 1945 – 1946, aproape că ne acoperise casa, și foarte puțin se mai zărea prin partea de sus a ferestrei: „Neculae, Neculae, vino și ne vezi că murim aici și nu are cine să ne scape! Doamne fie-ți milă de copilașii mei, că eu pentru ei mă zbat să mai trăiesc!” Eu și Olica scânceam mai mult de plânsul mămichii, ne dădeam seama cât de tare suferă, dar nu ne dădeam seama cât de dramatică este situația noastră. Fratele Oani era protejat la Colegiul Militar de Orfani de la Târgoviște. După cum am spus și în cartea *VIATA MEA CA O FANTOMĂ*, am avut noroc cu bravul flăcău Ionică al lui Constantin Pușcoi. Nu știu cum ne-a scos din casă, căci eu am adormit adânc și m-am trezit la moș Constantin Pușcoi, și era cald că se făcea focul și pe plită fierbea mămăliga. Am mâncat o turtă coaptă pe plită, cea mai bună din câte am mâncat vreodată.

Cam prin vara anului 1946, era foamete și mămica se lupta să ne asigure mâncare la cei doi iezi rămași acasă, eu și surioara Olica. Mergea să lucreze, cu ziua, în gospodăria fostei învățătoare a dânsei, Tudorița Dumitrescu și aducea spre seară câte ceva de mâncare: o bucățică de brânză, cam o jumătate de litru de lapte și un pic de pâine. Aș repeta vorbele mămichii de mii de ori, poate că pricep și nepoții mei, cât și alți copii, traiul greu al vremurilor trecute, strădaniile mamelor de a-și hrăni copiii și vorbele de duh, cu caracter educativ. Poate în felul ăsta își vor prețui mai mult părinții și vor vedea altfel, decât mulți copii ai acestui veac 21, să prețuiască munca, să prețuiască bunurile ce le au, să nu facă risipă și dezmăț.

Când mâncam ceea ce ne adusese mămica de la Doamna Dumitrescu, și ne punea lapte într-o strachină, mămica ne spunea: „Luați, mamă și mâncați, dar mâncați încet ca să vă săturați!” Și acum îmi vine să plâng la amintirea acelor vorbe.

Mămica mânca foarte puțin dar se vedea treaba că se sătura de bucuria că ne-a hrănit pe noi să putem dormi liniștiți.

Avea mămica vorbe de încurajare, dar și de educație, ca atunci când noi vom fi mari să avem grijă de ea. Ne recita niște versuri, despre o rândunică cu șase pui, despre care am aflat mai târziu că a fost scrisă de Vasile Militaru.

Avea perfectă dreptate poezia, avea perfectă dreptate și mămica. Noi, copiii ajunși în zborul vieții, ne-am lăsat unul pe altul, în privința grijii de părinți în clipele grele ale bătrâneților lor. Nu am reușit să le asigurăm o asistență medicală la timp, încât s-au dus, cum s-au dus, cu singurătatea lor și în chinuri.

Pentru mine mămica a avut, parcă, ceva special, întrucât îi semănam bine. Nu se ferea să spună față de toți despre mine: „Gigi e băiatul meu!” Iar când i-am spus că vreau să merg la facultate, a fost principalul meu susținător și se lăuda prin sat că „Gigi al meu este student și o să ajungă inginer!” Era fericită că cineva din casa noastră a mers atât de departe cu studiile, iar în vacanțe mă alinta cu mâncăruri care-mi cădeau la suflet: friptură de pui cu mămliguță și usturoi; tocăniță de pui cu mămliguță; ciorbă de fasole acrită cu corcodușe sau cu aguridă; pepeni verzi și pepeni galbeni; roșii cu caș de vacă, un caș care numai la Dâmbroca am întâlnit; scovergi – un fel de gogoși; brânzoaice și altele. Îmi povestea de toate necazurile ei, despre neamurile care se purtau urât, și alte cele.

Totdeauna, când soseam acasă, o luam prin surprindere și nu mai putea de bucurie, iar când plecam mă conducea cu privirea până la șosea (cam 700 de metri). Mai târziu, când a mai îmbătrânit ne simțea lipsa tot mai mult, iar când plecam mă întreba: „Gicuță, mamă, când mai vii?”, făcându-mă și pe mine să lăcrimez.

„Există trei feluri de iubiri firești față de părinți: cea mai înaltă este de a-i ajuta, a doua de a nu-i supăra și ultima de a-i suporta.” - Sursa

„Arta de a fi mamă, este acea artă cu ajutorul căreia îți poți învăța copilul să trăiască.” - Sursa

În 2008 la fosta casă părintească,
împreună cu fratele Nicușor

Strada Neculai Iordache

4.- PERCEȚIILE DE COPIL

Când am început să văd în jurul meu, cam de pe la trei anișori, mă aflam în brațele mămicii, mă simțeam în mare siguranță. Acolo nu mă putea atinge nimeni, eram doar cu mămica, cu mânuța la sânul ei, cu toate că încetasem de mult să mai sug. Cred că percepțiile mi se deșteptau numai în anumite situații mai speciale. Așa mi s-a întâmplat și pe la 5 ani, când mă aflam pe pragul casei și am dat de o sticlă pe care am vărsat-o pe mine și am trecut printr-o comă, după care m-am trezit în brațele mămicii, îmbrăcat într-un costum de lână, albastru, și i-am văzut ochii speriți de mamă și cu un licăr de fericire că puiul ei a ieșit din ghearele morții. Curios mi-a fost și faptul că am avut o licărire de imaginație în care vedeam un om îmbrăcat în negru, care spunea ceva și mi-a dat cu o linguriță ceva care mi-a dat putere, pentru câteva clipe după care am căzut din nou în noaptea minții.

Mi s-a spus după câțiva ani că mă fripsesem cu acid fenic pe burtică. Șocul acela a reușit să mă trezească din inconștiență.

Oare ce-o fi simțit mămica în clipele acelea groaznice, când vedea că se stinge flacăra vieții puiului ei?

Doamne, cât mai suportă bieteile mame pentru copiii lor! S-a dovedit că zodia de leoaică a mămicii a reușit să depășească mari greutăți. A întrebat pe la bătrânii satului, ce se poate face pentru arsura aia a mea, care-mi cuprinsese toată burtica, și cu ce mai știa și ea, a dat de leacul potrivit pentru vindecare. A cules de pe câmpul de la marginea satului (căruia i se spune După

Oboare), flori de cicoare și a preparat o alifie, cu care m-a uns și m-a vindecat încât s-a șters orice urmă de arsură.

Asta-i mai trebuia, pe lângă plecarea bărbatului ei pe front, și cu bolile hormonale care o măcinau. Nu mai știa nimic de bărbatul ei, dar avea speranța că Dumnezeu îl va ocroti, și se va reîntoarce la nevastă și la copiii lui, să-i apere de boli, de foamete și de iernile aspre, pe care ea, ca o sărmană femeie, nu avea puterea să le înfrunte de una singură pe toate. Plângea și se zbătea ca o leoaică să-și apere puii. Pe atunci din cei trei pui eram numai doi acasă, eu și surioara Olica. Fratele cel mare Ionel (Oani, așa cum îi spuneam eu), se afla la Colegiul Militar de Orfani de la Huși și mai apoi la Târgoviște.

Ce o fi fost în sufletul mămicii, în iarna aceea, când troienele de zăpadă au astupat toate ieșirile din casă, iar pe fereastră nămetele mai lăsase vederea afară doar de o palmă. Ce putea să facă? Plângea și se ruga: „Neculae, Neculae, întoarce-te la copiii tăi și salvează-ne că murim în casă!” „Doamne, Dumnezeule, Te rog să faci o minune să fim salvați din necazul ăsta, că nu am ce să le dau copiilor să mănânce, nu mai am lemne de pus pe foc. Nu ne lăsa Doamne să murim! Ce o să zică Neculai când o veni și o găsi casa pustie?” Noi, copiii, urcați pe plita sobei care era doar călduță, schelălăiam ca niște cățeluși lihniți de foame. Eram în ton cu mămica și, plângând, am adormit. M-am trezit la familia gospodarului Constantin Dumitru (Pușcoi). În căldura camerei, care ținea loc și de bucătărie de iarnă, m-am trezit încet, încet, într-un fel de paradis, că așa vedeam eu cu ochii copilului lihnit de foame. Mămăliga clocotea așa de frumos, avea o muzică a ei, creată de bolborosirea ei pe foc, de răbufnirile vulcanice și de stropii aruncați în sus. A fost cea mai frumoasă mămăligă pe care am văzut-o în viața mea. Și, până să fie gata mămăliga ne-a copt mătușa Zamfira, turte pe plită. Le-am savurat ca pe cele mai bune bucate din viața mea. A urmat tradiționala mămăliguță cu un fel de caș de vacă, care numai la Dâmbroca are perfecțiunea gustului. Bucăți de brânză erau înfipite în mămăliguță, așa cum văzusem și la bunicul.

Eroul salvării noastre a fost flăcăul Ionică al lui Constantin Pușcoi, căruia îi voi fi recunoscător toată viața. Toată viața lui a fost un om de ispravă și a plecat la Domnul, lăsând în urmă cuvinte de laudă și doi fii, care la rândul lor s-au străduit să ducă mai departe steagul omeniei.

Un alt șoc am avut tot pe la 5 ani, când în mintea mea de copil, am primit îndemnul de la surioara Olica să beau o căniță de țuică îndulcită. Atunci am deslușit-o și pe surioara mea, cum stăteam amândoi la fereastră cu câte o ceșcuță de țuică îndulcită, și priveam în curtea interioară, către grajd.

Nu aveam vreo atracție pentru țuică, dar aceea era dulce și aș putea spune că surioara mea m-a dus cu zăhărelul. Dar ce, mintea ei de copil, la cei opt anișori știa ce face? A băut și ea, dar numai o ceșcuță, pe când eu am rugat-o să-mi aducă o tragă (o țevișoară, făcută din stuful de pe grajd. Butoiul cu țuică se afla în veranda dinspre drum. M-am urcat pe butoi și am tras câteva guri, după care am căzut de pe butoi și am devenit tot mai tulbure. Am mers la drum și m-am așezat lângă gard. Trecea lume pe drum și eu vedeam dublu și tot mai încetșosat. Încercam să-mi ridic pleoapele cu mâna, dar nici mâna nu mă mai asculta. Apoi n-am mai știut de mine, până seara, când m-am trezit pe pat, învelit cu șalul pufos al mămicii. Am aflat de la mămica ce-am mai făcut după ce n-am mai știut de mine. Am mers în grajd unde era vaca și vițelul. Tata Vasile Luntraru, vecinul nostru, crescut de tata mare, m-a văzut în grajd și i-a spus mămicii: „Fă, Sando, ce are băiatul ăsta, că prea umblă împleticit prin grajd și i-o da vaca vreo copită!” Mămica a aflat de la Olica ce se întâmplase și i-a dat o smotoceala corespunzătoare, că doar ea m-a îmbiat să beau. Mi-a stors mămica balegă de cal pe nas și m-a lăsat pe patul din odaie, într-un somn adânc (cred că a fost o comă alcoolică). Se zice că tot răul este spre bine. De rușine față de mămica și înțelegând că țuica face rău, n-am mai pus băutură în gură până pe la 19 ani. Și astăzi am reținere împotriva băuturii și, dacă beau un păhăruț de vin la masă e mult, iar câte un păhăruț, cel mult două, de țuică beau numai la chefuri.

Vârsta de 5 ani mi-a fost plină de

Prin toamna anului 1948, ne-a bântuit o secetă cumplită, și stăteam foarte rău cu mâncarea. Mergea biata mămică, ca slugă la fosta învățătoare a ei, Tudorița Dumitrescu, care avea o bună stare materială. Se întorcea mămica seara cu o jumătate de franzelă, cu vreo jumătate de litru de lapte, cu puțină brânză și era triumfătoare că în seara aia reușise să ne aducă ceva de mâncare, să nu adormim nemâncați. Ne așezam la masă, ne dădea cu porția, mie și surioarei mele. Într-o strachină punea laptele, ne mai dădea și câte o bucătică de brânză și ne spunea: „Mâncați încet mamă, că așa o să vă săturați!” Oare știu copiii de azi ce înseamnă o foame atât de severă? Azi, cu toată sărăcia,

sar în ajutor vecinii, sau unii sunt nevoiți să cerșească, dar lumea este milostivă și le dă. Lumea de azi nu știe să facă economie, dar la risipă se pricepe foarte bine.

Tăticu

Pe tăticul abia după 3 anișori l-am observat, dar nu aveam aceeași atracție magnetică, ce-o aveam față de mămica. Îl admiram, că-mi apărea ca ceva divin, frumos, cu chipul cald. Eram fascinat de acea viziune, încât simțeam că plutesc, în aerul încăperii. Ce păcat că a plecat de lângă noi, la război și s-a întors abia pe când aveam aproape 10 ani.

Mi-a povestit mămica despre cum se juca tăticu, de-a v-ați ascunselea cu noi, pe când aveam vreo trei anișori, că fiind concentrat în armată pentru războiul de recucerire a Basarabiei, a primit câteva permisiile înainte de plecarea pe front din iulie 1942. De fapt numai eu eram cel ascuns de tăticu, iar Oani și Olica trebuiau să mă caute. Era prea simplu pentru fratele și sora mea, că eu strigam: „Iote-mă aici Oani! Iote-mă aici Olica!” Amuzamentul era acela că eu singur mă deconspiram. Tăticu, cu înjurătura lui, folosită față de cei dragi, îmi zicea: „Taci, tu-ți Noru mă-ti, nu mai spune unde ești!”

Pe tăticu l-am revăzut de-abia în decembrie 1948, chiar în ziua de Crăciun. A fost cel mai frumos dar, din viața mea, pe care Moș Crăciun l-a oferit familiei noastre.

Era mare secetă, dar de Crăciun, tot românul reușea să aibă ceva mâncăruri cu de ale porcului. Numai mămica știe cum a făcut rost de ceva carne și ceva mălai. Cred că tot de la fosta ei învățătoare, Tudorița Dumitrescu.

A fost una dintre cele mai fericite zile din viața mea. Eu și cu Olica, stăteam pe lângă plită și admiram cu mirosul și cu auzul, sarmalele cum clocoteau, aproape de terminarea fierberii și, nu cred că altcineva știa să facă sarmale mai gustoase ca mămica.

Fratele Oani, trăgea vaca s-o ducă la puț, pentru adăpat. Vaca noastră, Țiganca, era tare încăpățânată și se poticnea împotriva mersului. |Probabil că, nici Oani nu avea harul de a o îmbia cu blândețe, ci îi smucea lanțul și, biata vacă deși avea rosături sub coarne, se speria și smucea să scape de infractorul de Oani. Dar, Țiganca i-a dat lui Oani o lecție de bună purtare, de putea să-l termine. În anul următor, Oani avea misiunea să meargă cu vaca. El purta vaca pe lângă lanurile de porumb și o lăsa să mai muște câte un știulete. Dintr-o năstrușnicie și

nechibzuintă și-a legat lanțul vacii pe după mijloc. Așa ceva putea să-i fie fatal, că vaca s-a speriat de la vreo smucitură a lui și a luat-o la goană prin porumb, târându-l pe Oani și numai o minune a făcut-o să se oprească.

Deodată, a intrat pe poartă și a venit lângă ușa din spate nenea Vasile Ciucea, cu bicicleta (raritate la vremea aceea). El era prieten cu tată. Am ieșit cu toții în prag, iar Oani a rămas să caște gura, să vadă despre ce-i vorba.

Nenea Vasile Ciucea îi zice mămicii: „Sando, cât îmi dai să-ți dau o veste?” „Hai, spune, nu mă chinui!” i-a zis mămica. „Sando, vine Neculai, este la Buzău!”

De la treptele casei noastre se putea vedea la treptele vecinilor și acolo mama Veta, o numeam noi, asista la ce spunea nenea Vasile Ciucea.

„Țată Veto, țată Veto, auzi că a venit Neculai!”, iar ne-a Vasile Ciucea completează ceea ce avea de spus: „Dar ia uită-te în fundul grădinii!”

Am tresărit cu toți ai casei, dar am rămas ca muți de emoție. Eu, eram mai reținut, că-l știam ca dintr-o poveste, dar mămica cred că era să leșine de fericire. I s-a întors bărbatul din lagărul rusesc și de-acum grija creșterii copiilor nu mai stă doar pe umerii ei și, tot atât de important era și faptul că i-a venit iubirea vieții ei și că dragostea își va relua cursul că doar avea numai 35 de ani.

Printre clucile ciocanilor de porumb, din grădina mare, am văzut că apare un bărbat chipeș, îmbrăcat într-un costum de pufoaică. Eram zăpăcit din cauza emoțiilor și nu mai vedeam nimic, parcă mi-a adormit mintea. Abia în casă mi-a revenit imaginea și, parcă-l văd pe tată cum m-a luat în brațe și nu mă mai cunoștea, că doar nu mă văzuse, decât la 3 anișori și, între timp, m-am schimbat mult. Pe Oani și pe Olica i-a recunoscut mai repede. Oani era deja un flăcăiandru de 15 ani, iar Olica, o domnișorică de 13 ani.

Nu știu de unde avea tată vreo câțiva lei, că a mers cu noi să ne ia bomboane de la cooperativa satului. Cred că până atunci n-am mai mâncat bomboane și-mi părea ceva de nemaipomenit.

Pentru o perioadă scurtă, tată și-a reluat funcția de dascăl și avea o voce minunată, domina strana și, cânta mai bine chiar și decât părintele Ghenciu, nașul meu cu tăierea moțului (un smoc de păr). Cel mai mult m-a impresionat slujba Învierii Domnului, din primăvara anului 1949. Din punctul de vedere al

regimului comunist, aflat la putere (și așa avea să fie ceva mai mult de 50 de ani), noi elevii nu aveam voie să mergem la biserică, dar regulile nu erau chiar așa de stricte. Am mers mai mulți copii să cântăm la Prohod.

Noi, copiii, am fost urcați în balconul bisericii și așezați la 3 sau 4 mese, câte 4 la masă, stând în picioare, iar la strană se aflau câțiva dascăli, printre care și tăticu. Slujba a fost fascinantă, înălțătoare. Fiecare grup de câte 4 copii, cântam o strofă din prohod, apoi intra în rol strana, apoi altă grupă și se continua până la încheierea Prohodului.

Peste toți domina vocea lui tăticu și eu eram foarte mândru de asta.

După sosirea acasă a lui tăticu, am început să cunosc câte ceva din tainele creștinismului. M-a învățat să cânt solfegiul grecesc cu notele respective și 1-2 cântece pe notele grecești. Notele erau cu tonalitățile solfegiului românesc (do re mi fa sol la si do), pe când solfegiul grecesc avea notele: che di ga vu pa ni zo che. (do re mi fa sol la si do)

Unul dintre cântecele pe note grecești suna cam așa:
Che di ga di ga di che di ni ni zo che? Ni zo ni pa ni zo che di ga vu pa, ș.a.m.d.

M-a învățat tăticu și cântece rusești, spre exemplu: „Mama ia na șofera liubliu”: Mama ia na șofera liubliu / mama ia na șofera paidu / sofertelu cuzlămaiu, / ia pegoro dugădaiu / mama ia na șofera liubliu.....

Alt cântec era: Șiraca strana maia radnaia (Nesfârșită-i țara mea iubită).

Tăticu și-a statuat profesia de oficiant sanitar, printr-un examen teoretic susținut la București. A fost repartizat undeva pe la munte, în comuna Urlători și de acolo ne trimitea fructe. Eram fascinat de gustul prunelor și perelor, încât, într-un acces de naivitate, deși nu aveam decât vreo 11 ani, i-am zis mămicii: „Mămică, eu cu o munteancă am să mă însor!”

Apoi, tăticu s-a mutat cu serviciul la Scurtești, unde a trebuit să mergem și noi, copiii (eu și Olica), la gimnaziu. Se înființase internat la școala din Scurtești, și am primit, eu și Olica, locuri la acel internat. Nu erau condiții bune, dar nouă copiilor ne plăcea să locuim la internat. Condițiile alea proaste așa cum erau, tot depășeau cu mult situația din perioada foametei.

Drumul de la Dâmbroca până la Scurtești ni se părea cam lung, dar veneam acasă Sâmbăta. În vreme de iarnă era foarte

greu pentru doi copilași fragili. Tăticu făcea zilnic acel drum pentru a merge la serviciu.

Într-o zi de iarnă, luna, a trebuit să mergem la școală, împreună cu tăticu. De fapt nici nu am fi putut să mergem singuri, că era un polei, ca un adevărat patinoar și un vânt care ne spulbera, cu direcția spre râul Buzău. Nu știu de unde a învățat tăticu protecția împotriva patinării că ne-a bătut un fel de ținte pe tălpile ghetelor.

Cu toate țintele, vântul vuia năprasnic și aproape că ne lua pe sus, având și norocul că ne mai propteam în stâlpii de telefoane. Mergem foarte aplecat să pot face față rafalelor de vânt. Nu voi uita nicicând acea bătălie cu vântul și cu poleiul.

La Scurtești, tăticu se descurca foarte bine în calitatea de oficiar sanitar și era apreciat de toată lumea, pentru ingeniozitatea lui de a diagnostica multe boli și de a le găsi leacuri. Era foarte apreciat și de medicul de circumscripție.

Nu prea ne vizita la internat, dar simțeam că avem o susținere morală.

Pe când aveam vreo 12 ani, vara, în vacanță mergeam pe la vecinul nostru nenea Ion Ion (poreclit Cosoroabă), care avea crâșmă în curte și veneau mulți săteni să se cinstească la el. Eu, copilul de 12 ani, puneam ochii pe câte o bicicletă din aia cu cadrul jos, ca pentru dame și mă tot chinuiam să învăț a merge, dar cam fără să mă așez în șa, că eram prea mic. Posesorii bicicletelor, deși nu le ceream voie, mă lăsau să le plimb bicicletele, din respect pentru tăticu.

Tăticu și-a cumpărat o bicicletă Harkov, foarte frumoasă și ținea la ea ca la ochii din cap, dar tot ca la ochii din cap ținea și la mine și într-o zi a ieșit pe uliță cu bicicleta și m-a chemat și pe mine, că voia să mă învețe să merg pe ea. M-a urcat pe șa și nu ajungeam la pedale, pentru care mă împingea de la spate, cerându-mi să-mi țin echilibrul. Eram cam uluit și emoționat, încât după câțiva metri am căzut, iar tăticu a căzut peste mine, lovindu-se la coaste în ghidonul bicicletei. A fost dezamăgitor pentru mine că l-am dezamăgit pe tăticu.

Au fost și alte evenimente din viața mea legate de scumpul meu tată, dar cele menționate mai sus mi-au marcat copilăria, întărindu-mi caracterul, având un foarte bun model în tatăl meu

Eroii mei au fost și vor rămâne părinții mei,
Nu există prietenie sau dragoste mai mare
Ca dragostea unui părinte pentru copiii săi,
Iubirea pentru copiii lor e fără asemănare. MI

5.- FRAȚII ȘI SORA

Ion IORDACHE

11.aug.1934 – 13.nov.1997

Frumosul meu frate, pe ce meleaguri cerești umblă sufletul tău? Știu că ai avut păcate omenești, legate de poftele inimii și de reacțiile de apărare pentru a-ți arăta intențiile bune, pe care nu întotdeauna puteai să le înfăptuiești, dar Dumnezeu e bun și poate te așază în grădina dreptilor, într-o fericire veșnică.

Îmi aduc aminte de perioada copilăriei mele, când îmi erai idol și știai să-mi povestești frumos despre aventurile tale. Îmi dădeam seama că printre adevăruri îmi strecurai și minciunile dar îmi plăceau că mă făceau să visez adevărate romane de viață.

De-a lungul vieții mi-am dat seama că ai avut un suflet mare, plin de iubire pe toate planurile.

Te asemuiam cu eroii mei din filmele copilăriei, Jan Marais și Gérard Philippe. Sufletul meu te vedea chiar mai frumos.

La nunta ta cu Gina Popescu, am fost trist că mi te-ai îndepărtat, impresionându-mă și vocea ta tristă care intona un cântec de dezamăgire că deși iubeai o altă fată, Gina parcă ți-a făcut vrăji și ta legat de destinul ei. Cântecul acela a fost ca o premoniție, că nu ai făcut prea mulți purici cu ea. Aveai în casă două scorpii, nevasta și soacra, care duceau lipsă de bunul simț, de ce înseamnă o gospodărie, de ce înseamnă îngrijirea unui soț. Ai avut noroc atunci de mămica, că a venit la Dumitrești și a văzut ceea ce tu nu vedeai. Te purtai tare neîngrijit, cu hainele rupte și murdare și, ceea ce a speriat-o pe mămica a fost că gazda ținea cloșca, cu puii în comoda din camera în care dormeai.

Te-a implorat mămica: „Hai Ionele acasă, ai să găsești tu altă fată, că asta nu-i femeie de casă. Este și proastă și fudulă, și amară și murdară!”

M-am bucurat mult când am aflat că te-ai întors acasă. Nu ți-a fost ușor să-ți cauți iar post, dar tăticu știa unde să umble și cum să te ajute.

Peste vreo doi ani, pe când lucram ca felcer la Cojanu și locuiam în clădirea dispensarului, mă trezesc că ai venit cu tăticu și erați plini de veselie, că mergeați în pețire în localitatea Brăești,

la Eugenia Mihai, care era verișoară cu Melania Mihai, prima și cea mai mare iubire a ta.

A urmat că ai avut o fiică frumoasă, Mariana, care cânta foarte frumos imitând-o pe Marghita. La rândul ei ți-a dăruit un nepot foarte frumos, inteligent, descurcăreț și bun la toate. Tu n-ai apucat să vezi toată ascensiunea lui, dar cred că ai văzut de acolo de unde te afli și ești încântat.

El a însemnat pentru tine ce ți-a fost cel mai drag în viață, iar el a simțit asta și te-a iubit cum rar iubește un nepot pe bunicul lui.

Ai avut anumite tensiuni și supărări cu părinții, dar nu ai purtat ranchiună. Nu știu ce s-a întâmplat că tăticu s-a supărat atât de tare pe tine și nu a vrut să te mai vadă. Poate că a avut și tăticu dreptate că tu i-ai fost ca lumina ochilor și l-ai dezamăgit cu ceva anume. Poate că a așteptat altceva de la noi după ce a trecut prin iadul lagărului rusesc și s-a întors cu dragoste la noi, nu s-a lăsat amăgit de lingușelile unor rusoaice de a se căsători cu ele sau de alte amăgeli la revenirea în țară de la o văduvă de război.

Tu ai încercat să-ți ceri iertare și poate că Dumnezeu te-a iertat, dar tăticu n-a făcut-o la timp, că plecaseși deja pe calea veșniciei și de-abia atunci, trecând cu tăticu pe lângă poarta ta, a oftat profund și, în noaptea aceea și-a. dat sfârșitul.

Scrisoarea aceea pe care ai făcut-o pe patul de moarte, prin care implorai iertarea lui tăticu, am reușit s-o citesc de la Andi și mi-a frânt inima. Aș fi vrut să o cuprind în cartea *VIATA MEA CA O FANTOMĂ*, dar n-am reușit s-o mai obțin de la Andi.

Tu n-ai putut veni pe la mine, la Suceava, dar eu când veneam, mă ademeneai cu bunătățile tale, dintre care cel mai mult am fost impresionat de gutuile, frumoase, ca niște sori mici. Să știi că două din ele i le-am dat campioanei mondiale de atletism Mihaela Melinte, cu care am călătorit în compartimentul de tren la întoarcerea mea acasă la Suceava. A fost încântată.

Îmi amintesc când, cu o săptămână înainte de a-ți da duhul, am venit la tine și te-am găsit la pat trist pentru plecarea dintre cei dragi și că puteai să mai faci ceva în viață. M-ai îmbiat să mănânc ceva și eu ți-am zis că dacă mănânci și tu. Am mâncat amândoi câte o cană de iaurt și Jana era tare bucuroasă că ai mâncat ceva și că te-ai mai înviorat. M-ai rugat cu limbă de moarte să-i fiu aproape familiei tale („Gigi, ai tu grijă de ai mei, că nu mai au pe nimeni!”) și am încercat să-ți împlinesc rugămintea.

Peste o săptămână am fost înștiințat de plecarea ta la cele veșnice. Dureroasă, pentru mine, ca și pentru ai tăi, despărțirea. Am stat, atunci, o noapte de priveghe la capul tău, alături de nepotul tău iubit, care avea abia 14 ani, și m-a impresionat maturitatea lui de gândire, și i-am simțit suferința pierderii tale.

După plecarea ta la cele veșnice, a urmat „potopul”, la care soția ta Jana nu a mai știut să țină cârma vieții și a plecat după tine. Fiica ta Mariana, a încercat să-și refacă viața, găsind adăpost la sufletul unui austriac, dar n-a reușit bine să se mărite cu acte în regulă, că ciroza i-a pus capăt zilelor la o vârstă când putea să-și mai ducă viața vreo 30 de ani. A fost jale mare în familia ta, resimțită profund de nepotul tău. În sufletul lui s-a creat un vid mare și a încercat să și-l umple formându-și familia lui, dar nu prea a avut noroc de femei care să împărtășească idealurile și corectitudinea lui. A divorțat de 2 ori, dar a rămas cu un mare câștig, un fiu care-i poartă numele. Am uitat să-ți spun că Andi a renunțat la numele tatălui biologic, și a luat numele de Iordache, în memoria ta. Să fii fericit, acolo unde te afli, că nepotul tău e foarte descurcăreț, a păstrat casa bunicilor și mai mult decât atât a transformat-o într-o vilă minunată. E drept, că nu se știe dacă revine în țară vreodată, că are o slujbă importantă și bine retribuită în Germania.

Fratele Nelu
Iordache

Cumnata
Jana

Nepoata
Mariana

Strănepotul
Andi și fiul lui

„A avea un frate înseamnă un suflet în două trupuri.”
Aristotel

„Eu și cu fratele meu eram ca două ale aceluiași ceas:
el era acul cel mare și eu cel mic, dar amândoi arătam aceeași
oră. Xavier de Maistre

Ioana NICA (IORDACHE)

N. 1. mart. 1936 – d. 21 iulie.2020

Surioara mea dragă, am copilărit mult împreună, eu fiind prichindelul care se ținea după rochița ta și probabil că te supăra prea marea mea insistență de a te urma oriunde. Am suportat împreună toate greutățile acelor vremuri: plecarea lui tăticu pe front, când aveam cea mai mare nevoie de sprijinul și dragostea lui. Am făcut foamea împreună, am împărtășit suferințele mămicii, care tânără fiind nu avea sprijinul

fizic și sufletesc al soțului ei și se zbătea singură din răspuțeri să ne hrănească

Am participat alături de tine la activitățile legate de tradițiile acelor vremuri: caloianul și paparuda, am mers împreună cu neațalașul², cu plugușorul și altele.

Am fost colegi de clasă la școala primară din sat, la gimnaziul de la Scurtești, la Școala Medie Tehnică Sanitară din București, și amândoi am făcut față cu brio.

Apoi drumurile noastre s-au despărțit, intrând în servicii. Am urmărit tot timpul drumul tău prin viață și când ne-am revăzut eram nebun de fericire.

Ții minte de atunci când ne-am întâlnit la părinți și eu m-am îmbătat? De fapt nu eram chiar beat, ci mai degrabă beat de fericire că te-am revăzut și am bravat că-s bărbat.

Pe când eram militar, la Constanța, numai Dumnezeu știe cum ne-a aranjat o întâlnire. Ieșisem într-o plimbare prin Mamaia, ceea ce mi se întâmpla foarte rar. Deodată, la o vitrină. am văzut pe cineva care semăna cu tine. Dintr-un instinct nespecific mie de obicei, am bătut-o pe umăr și am întrebat: „Nu cumva sunteți sora mea?” Și sora mea era. Te-ai întors și amândoi, plini de uimire și bucurie ne-am îmbrățișat. . .

Eram tineri și frumoși, cu frumos viitor în față, și ne-am petrecut câteva ceasuri împreună în valurile mării.

Am trăit atunci cele mai fermecătoare clipe alături de tine, surioara mea, că după aceea valurile vremurilor ne-au dus pe căi diferite.

² Ajunul Crăciunului

Pe când eram militar te-am vizitat acasă, acolo unde locuiai împreună cu socrii. De bărbatul tău, mi-am dat seama de la început că e un om deosebit și că te iubește. Era el un pic cam șugubăț, să nu zic zeflemist, dar nu o făcea din răutate. Am cunoscut-o atunci, pentru prima dată pe prințesa ta, Liliana. Doamne, ce frumoșică era, o adevărată bijuterie, și-mi accepta prietenia.

Cu timpul ne-am îndepărtat tot mai mult și părinții au ajuns de au îmbătrânit. Ei aveau nevoie de afecțiunea noastră, iar noi ne-am lăsat duși de problemele serviciilor noastre și de necazurile familiilor proprii. Au murit părinții, așa cum au murit, fără a-și simți bătrânețile alinate de apropierea noastră,

Apoi....s-a așezat uitarea peste mintea ta, durerile de coloană te-au măcinat și ai dormitat în durerea ta. Nu am mai putut discuta normal cu tine, și asta m-a durut îngrozitor.

Apoi a sosit apocalipsa asta a covidului și nu știu dacă ea ți-a pus sfârșitul la cale, sau slăbiciunea organismului, dar pe 21 iulie 2020, am rămas mai sărac, de sufletul tău drag.

Mă rog la bunul Dumnezeu să te odihnească în grădina dreptilor!

Îți spun, acum, adio scumpa mea surioară

S-a mai dus o parte din sufletul meu,
Prin plecarea pe veci a surioarei Olica,
Pentru ea înalț rugăciune la Dumnezeu
Să-i primească sufletul în grădina Sa.

Încotro ai plecat scumpa mea surioară?
Oare știi c-ai lăsat acasă dureri și nevoi?
Ți-ai lăsat soțul care-și dorește să moară,
Lăsat-ai fetița, nepoțelul și pe frățiorii tăi.

Cred că Domnul, de mult rău te-a scutit,
Căci aici, la noi se întrevide apocalipsa,
Nu știu dacă ai auzit de pedeapsa Covid,
Dar cât vom mai trăi, îți vom simți lipsa!

Soțul tău, Nicolae, te-a sprijinit mereu,
Cu dragoste, cu hărnicie și cu respect,
Ți-a fost sprijinul vieții la bine și la greu,
Și ți-a fost devotat, drăgăstos, înțelept.

Când liliacul primăverii vieții îți înflorește,
Ai divinizat ziua și ai botezat-o Liliana,
Mai târziu iubirea, ți-a dat și înălțarea,
Nepotul Adrian, luminat-ți-a icoana.

Venit-au zile mai grele, pline de dureri,
Când oasele tale se simțeau foarte rău,
Și apoi au venit uitări, slăbiri de puteri,
Așa scris-a Domnul în horoscopul tău.

Azi soțul, nu-și poate stăpâni plânsul,
A zis: „Cumnate mai bine muream eu,
Că-s mai bătrân!” Se gândea la dânsul,
Că rămâne singur, bătut de Dumnezeu.

Fiica Liliana, crescută-n stres ardent,
Pe serpentinele vieții s-a concentrat,
Cu multă credință și cu înalt intelect,
Să-și poarte crucea așa cum i s-a dat.

Nepotul Adrian, iubit de-a sa bunică,
Și el, la rându-i, chiar în subconștient,
A găsit în bunică, iubirea cea unică,
Și a vizat în viață un stil independent.

Noi, cei doi frățiori, Nicușor și Mircea,
De la Dumnezeu lăsați să-ți fim frați,
Vedeam în tine iubirea care strălucea,
În ultimul timp am fost cam rezervați.

În ziua asta tristă, cu nori ca de plumb,
Vedem cum sufletul tău, Olică, s-a dus,
Și lacrimi amare ne-ai lăsat în schimb,
Rugându-ne la Domnul și la fiu-I Iisus.

Familia, îndurerată, va uda mormântul,
Cu lacrimi de dor, de mare recunoștință,
Implorând cerul să-ți primească sufletul,
Ca pe o sfântă, binecuvântată sentință.

Te rog Doamne să-i ierți toate păcatele,
Că a fost femeie, soție, mamă, bunică,
A semănat semințe și a cules roadele,
Familia i-a fost în lume o bună predică!

Familiei îndurerate îi adresez condoleanțe,
Și să i se împlinească tot ce-i doresc eu,
Să-și treacă cu bine aceste grele sentințe,
Stăpânul morții noastre e numai Dumnezeu!

Surioară, ți-am făcut acest mic necrolog,
Că nu știu de ce viața mi-e tot mai amară,
Că mă paște și pe mine al morții microb,
Îți spun acum adio, scumpa mea surioară!

Nicușor IORDACHE

N. 13 mart.1951

Dragă frățiorul meu, ai fost și vei fi mereu, ceea ce mi-am dorit eu, să am un frate mai mic, tot ce gândesc să îi zic. De-a fost bine de-a fost greu, ai rămas fratele meu. Ai crescut sub ochii mei, și te-am admirat cu ei, pentru multe câte-ai vrut, cât de frumos ai crescut, pentru lipiciul din grai, pentru șarmul care-l ai. În frunte ai vrut să crești, ai vrut să mă depășești, nu mă supăram de fel, simțeam că îți sunt

model, și mă bucuram nespus, c-aveam în tine răspuns, la dragostea ce-ți purtam. Cât de fericit eram!

Anii au trecut și știi, s-a dus joaca de copii, viața ne-a fost mai albastră, ne vedeam de casa noastră, fiecare-n casa lui, cum fu voia Domnului.

Avem soții iubitoare, și casele primitoare, și după câte constat, ți-ai făcut casă-palat, ești un mare gospodar, și pentru un așa har, te-admiră sufletul meu, cum te-a admirat mereu. Eu nu prea m-am pricopsit, casă nu mi-am construit, nu am avut așa vrere să îmi fac casă „durere”, sufletul mi-am pus zălog, să-mi fac din iubire drog, să pun în versuri și-n proză, să pot prinde ca-ntr-o poză, că n-am trăit-o de formă, viața mea ca o fantomă.

Să mulțumim Domnului, c-am avut din mila lui, aproape tot ce-am dorit, cu copii ne-a miluit, copii ce-au crescut cu spor, ajunși la casele lor. Avem copii fericiți, nepoți nemaipomeniți, și de-acuma ce mai vrem, ne ajunge cât avem, avem de iubire parte, ne trebuie sănătate, nu mai suntem așa bravi, și suntem tot mai bolnavi.

Să ne spovedim la sfinți, gândul zboară spre părinți, care n trista lor poveste, n-au murit prea creștinește, chiar dacă nu ne convine, recunoaștem n-a fost bine, de-ajuns nu ne-am implicat, și ei nu ne-au reproșat, mai vrând doar atât din viață, să vadă moartea la față. Geaba ne-am cam supărat și între frați ne-am certat, părinții s-au dus la cer și nimic nu ne mai cer, trebuie să-i venerăm și-ntre noi să ne-mpăcăm.

A fost mare supărare și cu fratele cel mare, că a fost pus în pământ fără să-i fiu la mormânt, și-a rămas neîmpăcat că tata nu l-a iertat, că nu știu ce a făcut, dar știu cât a suferit, sufletul i-a fost rănit și-n durere a murit.

Iar surioara Olica, de vorbim ne-apucă frica, a dus-o tot în durere, și nu mai putea să spere, că-i va fi cândva mai bine, că mintea o va mai ține și-a plecat fără să știe pe drumul spre veșnicie.

Pe ai noștri, ce-au plecat, să-i slăvim cu gând curat, mereu să îi pomenim, prin icoane să-i privim, și s-aprindem ca atare, mereu câte-o lumânare!

Din dragoste pentru ei, din dragostea dintre noi, să uităm contrele toate! Să mă ierți iubite frate, de vrute-nevrute fapte, de scrieri necizelate! Mă simt tare nesătul că nu ne-am iubit destul, cu ambiții fără minte, preschimbate în cuvinte.

Haide să ne împăcăm, timpul să-l recuperăm, zicala este dibace, „sângele apa n-o face”!

Sănătăți-i ducem lipsa, ne paște apocalipsa, și atât cât mai trăim, ca doi frați să ne iubim.

Ce mai pot spune aicea?

Te pupă fratele Mircea!

„În iubirea de frate, la fel ca și în dragoste, adesea te fac mai fericit lucrurile știute, decât cele pe care nu le cunoști.” la Rochefoucault

6.- VERI ȘI VERIȘOARE

ENACHE DEDU

Născut: 2.Oct. 1936,
În satul Dâmbroca, comuna Scurtești,
Județul Buzău
Din părinții: Neculai și Zamfira Dedu,
Soția: Maria, născută în 1940. -
decedată
Copii: 3 fete, Eugenia n. 1964;
Mariana n. 1967;
și cea mică, n. 1969
Studii: 8 clase
Profesia: excavatorist
Ocupația actuală: pensionar

Tu ești vărul meu cel mai bun. Îmi pare nespuse de rău că nu te-am cunoscut mai demult. De când te-am descoperit ca văr adevărat, de prin 2011, am putut să-mi dau seama de sufletul tău bun, de cumpătarea ta, de respectul ce ți-l poartă lumea satului, de frumoasa conviețuire în familie. Le-am cunoscut pe cele două fete mai mari, cu care te mândrești și care sunt foarte atașate de familie. Am cunoscut-o pe nana Mărioara, cu frumusețea caracterului, dar și cu suferințele ei cu picioarele și cu oful ei legat de fata cea mică. Tare dragă mi-a fost nana Mărioara, care era un fel de enciclopedie a satului și o povestitoare foarte plăcută. Dumnezeu să o ierte și s-o odihnească în pace!

M-ai răsfățat vere cu ospitalitatea ta și cu acceptarea acelor filmări legate de revolta sătenilor după colectivizare.

Până cu câțiva ani în urmă (2016 - 2017), am avut ocazia să văd cât de mare gospodar ai fost toată viața, cât de harnic ai fost. Curtea și grădina ta erau pline de probe ale hărniciei (căruță cu cal, vacă, tăuraș, câte trei porci, păsări multe, unelte agricole și ustensile pentru pregătirea hranei animalelor, ustensile pentru procesarea vinului și câte altele), și de toate astea tu singur te îngrijeai.

Calmul și înțelepciunea ta te-au salvat de la moarte până acum. Ai privit ca ceva normal, dat de la Dumnezeu: fata cea mică, cu problemele ei, nana Mărioara cu suferințele și cu

plecarea la cele veșnice, unele semne de boală, legate de oboseala inimii tale mari. Ai fost înțelept și că te-ai oprit la timp, la 80 de ani, reducându-ți sfera de activitate și te-ai dedicat în principal îngrijirii fetei tale mici (De fapt are 55 de ani)

Parte din familia Enache Dedu: Enache, nepoata, fata cea mare, fata cea mijlocie, și nana Măria

De vreun an de zile, nana Marioara a plecat la Domnul. Dumnezeu să o odihnească în pace!

Verii de la unchiul Gheorghe Grigore (zis Curcă)

Verișoara Paula
Toma

Soțul Paulei

Fiica Paulei

Verișoara Safta
Zăbavă

„Am venit spre neamurile mele pentru că mă chemau amintiri.” Citat din filmul Neamul Șoimăreștilor (1965)

Verișoarele mele dragi,

Regret că nu v-am cunoscut mai mult, din motivele știute, legate de plecarea mea prea mult de pe acasă cu școala și cu serviciul. Când v-am revăzut mi-am dat seama că în voi îmi găsesc glasul sângelui.

I-am cunoscut mai bine pe: fratele vostru cel mare, Nicu, un om blând și bun, harnic gospodar, dar cel mai mult l-am cunoscut pe Milică, pe care de multe ori l-am întâlnit la loturile de pământ din zona așa zisă Pădure. Am petrecut multe zile cu el, ne luam la trântă, coceam porumb, cam câte 12 știuleți, și aia era mâncarea noastră de pâină când ajungeam seara acasă.

Uneori erau arșițe de peste 40 de grade și mergeam la puțul de peste drum, scoteam găleți de apă și ni le turnam în cap de ne răcoream. Când v-am regăsit pe voi, cu vreo 7 ani în urmă, am aflat că frații voștri mai mari nu mai sunt, și tare mi-e dor de ei.

Pe unchiul Gheorghe, l-am întâlnit pentru ultima dată pe când eram student și parcă ne-am privit cu drag, dar și cu o prevestire de adio. Pe mama voastră inimoasă, țața Dița, am văzut-o ultima dată la moartea mamei în 1997. Cine știe dacă mă mai văd și cu voi, dar sunt bucuros că v-am cunoscut.

„Țara în care nu găsește cineva, cinstire, bucurie sau rude, nici nu dobândește vreo învățătură, trebuie părăsită.”
citat din Chanakya

„Un prieten face de multe ori cât o mie de rude. citat celebru din Euripide

„Într-un oraș unde nu ai rude, dreapta cugetare îți va fi rudă.” proverbe egiptene

„Prietenii și rudele au privilegiul de a fi mai nesuferiți decât ceilalți oameni.” Jerome K. Jerome

„Fii apropiat de rude și prieteni, dar nu face afaceri cu ei.”
citat din Victor Duță

„Legătura de rudenie și prietenia sunt forța supremă.”
citat din Eschil

„Ce tupeu pe paparudă: se crede rudă cu papa!”
calambur aforistic de Constantin Ardeleanu

B.- FAMILIA MEA

1.- SOȚIA - RODICA IORDACHE (CRĂCIUN)

N. 19 aug.1945

Loc. – Podu Turcului – Bacău

Părinții: Dumitra și Ghe. Crăciun

Studii: Fac. Ind. Ușoară – Iași,

Profesie: Inginer textilist,

Loc de muncă: Fabrica de Tricot. Suceava

Data căsătoriei civile: 19.12.1968

Căsătoria religioasă: 04.05.1969

Scumpa mea soțioară,

Ai ieșit în calea mea, la momentul potrivit, căci mă simțeam ca frunza-n vânt la vârsta de aproape 30 de ani, vârstă la care se spune că dacă un tânăr nu-și găsește sufletul pereche până la atunci, va fi însurat de babe. O, Doamne, să-mi aleagă babele perechea potrivită, după gustul lor? M-am precipitat atunci, în suflet și-n rațiune. Dumnezeu mi te-a scos în cale, chiar dacă, poate, nu te-am meritat. Tu aveai 23 de ani, și te vedeam așa frumoasă, cum n-am visat.

Dumnezeu a aranjat totul:

- Să locuiești în apartamentul de la A11, vis a vis de apartamentul la care locuiam eu;

- Să vii prin octombrie a aceluia an 1968, de acasă, de la părinți și aveai nevoie de ajutor la căratul bagajelor și eu abia așteptam să te pot ajuta, dar nu îndrăzneam să am gânduri, avansate, pentru o relație cu tine.

Știm că frumusețea este subiectivă,
Și o putem găsi-n natură, în suflete,
În chipurile dragi și în viața activă,
În oameni prinși de sincere zâmbete.

Frumusețea și iubirea stau la un loc,
Fac sufletul mai înălțător, mai duios,
Inima le aplaudă cu un fel de tic-toc,
Frumusețea e chipul lui Iisus Hristos. MI

- Într-o zi ne-am întâlnit pe strada Mărășești și mi-a venit un curaj, la care nu mă așteptam. Ți-am zis: „Nu vrei să mergem la un film?” Ai acceptat fără echivoc. Am mers împreună la un film (Cred că Podhale în Flăcări). Nu prea am observat derularea filmului, observam niște flăcări și mi le însușeam ca fiind flăcările inimii mele.

Când am ieșit de la film, ploua și aveam o singură umbrelă. Nu ne păsa că era lume prin apropiere și eu mi-am dat drumul fericii prin cântecul adaptat aceluia moment, Ploaia și noi, al Doinei Badea. Mi-ai ținut isonul și pluteam pe aripi de vis.

- Eram amândoi în același gând. Ni se întâmpla chiar că rosteam

instantaneu aceleași cuvinte. Aveam aceleași aspirații, credințe și ținute morale.

- De atunci, am început să ne dorim cât mai multe clipe împreună,

și într-o zi, cam pe la începutul lunii noiembrie, din același an, am îndrăznit să-ți spun: „Vrei să fii soția mea?” Clipa de așteptare a răspunsului tău mi-a apărut infinită, dar ai spus destul de repede: „Da, dar promiți că nu mă bați?” Nu m-am așteptat la o așa condiție, întrucât nu-mi stătea în caracter. Ți-am răspuns: „Atunci când îți voi da o palmă, să știi că mi-am semnat divorțul!”

- Cât de frumoase clipe am trăit împreună în acea perioadă: Veneam la fabrica ta, când era abia în construcție și tu erai ca ofițer de serviciu pe fabrică. La etajul 1 al clădirii birourilor, zidul de cărămidă nu era executat, erau doar stâlpii și cine grija noastră o avea, noi dansam după aparatul de radio, cu o patimă pe care numai comunicarea sufletelor noastre, o putea percepe.

- Ai transmis părinților despre apariția mea în viața ta și de stabilirea unirii destinelor. În câteva zile, a venit la Suceava, sufletista ta mamă, Dumitra Crăciun, să vadă personal despre ce-i vorba și cum arată acel ales al fiicei. Am mers împreună la un restaurant și am avut plăcuta ocazie să conversăm, încercând să arătăm că suntem convinși că alegerea este bună. Mama ta, grijulie cum era, ți-a spus: „Măi, mamă, numai să nu fie încurcat și cu alta, și să plătească vreo pensie alimentară, doar are 30 de ani!” Buna ta mamă și-a dat acordul și am fost bucuroși amândoi, că s-a convins că va fi bine și a plecat mulțumită acasă.

- Pe 6 decembrie 1968, am descins împreună la părinții mei,

în satul Dâmbroca, comuna Săgeata, județul Buzău. Era ziua onomastică a tatălui meu. Părinții mei au fost încântați că te-au cunoscut.

- Ne-am hotărât să ne legăm destinele prin jurământ și prin semnarea certificatului de căsătorie, la Starea Civilă. Pe data de 19 decembrie am mers în fața ofițerului stării civile și am devenit soți cu acte în regulă.

- Primul an de căsnicie, l-am trecut în camera aceea buclucașă, de pe strada Mărășești, la blocul A11, scara C, apt. 11, în paturi ca de cazarmă și cu necazul că intimitatea ne era deranjată. Țin minte că acel apartament avea 4 camere, în care locuiau numai holtei, cu apucături urâte, afemeiați și bețivi (Acroitoriței, Sabin, Mitică Popescu și Wagner Isidor), Am constata că fratele lui Sabin, pe atunci elev, ne supraveghea pe gaura cheii.

- Eram săraci, mâncam mai mult cartofi prăjiți cu ochiuri și într-o zi am constatat că ultimii 10 lei, înainte de salariu, ne-au fost furăți și bănuiam cine era hoțul.

Am mers la fratele mai mare al elevului Sabin și i-am relata dispariția banilor. El și-a suduit fratele, care a recunoscut incursiunea în camera noastră și a returnat banii.

Am precizat toate cele de mai sus, pentru a sublinia că deși aveam probleme, încă din startul căsniciei, eram fericiți. Te iubeam la nebunie.

Mai apoi ne-am mutat la blocul M de pe strada Samuil Isopescu, la un apartament cu 4 camere, locuind în comun cu familia Pandele, un maestru mecanic de la Secția de Turnătorie a Uzinei Piese de Schimb. Familia lui era subnutrită moral, cu apucături din cele mai urâte (soțul era bețiv notoriu, iar soția era cam tot pe acolo), El venea noaptea târziu acasă și bătea în ușă, trebuind să mă scol să-i dau drumul și tot el era cu coada pe sus, fiind pus pe hartă și înjurând, că de ce nu i-am dat drumul mai repede.

- Ne îmbiau și pe noi să bem, dar cum refuzam, soția lui spunea că nu e bărbat ăla care nu bea tărie.

Într-o zi m-ai sunat la fabrică. Erai foarte speriată că Pandele, cu un prieten al lui de pahar, au intrat beți în apartament și ți-au adresat cuvinte vulgare, făcându-ți propuneri indecente. Te-ai încuiat în cameră și ai prins un moment când măgarii nu erau atenți și te-ai strecurat afară din apartament iar

de acolo ai mers la o familie, de unde mi-ai dat telefon speriată Băiatul lui, Dorin (!), avea și el educație „aleasă”.

Deși avea numai vreo 4-5 ani, din sufragerie (care le aparținea), trecea pe balcon, care avea comunicare cu fereastra de la o cameră a noastră, pe care o lăsam deschisă pentru aerisire. Sărea peste pervaz și cotrobăia prin cameră, făcând să ne dispară unele obiecte. Spunându-i lui Pandele de cele constatate de noi, ne-a chemat și ne-a cerut să fim de față când își cercetează fiul. A fost un simulacru de cercetare, pentru a ne demonstra cât de mare detectiv este el, dar rezultatul a fost zero.

Colac peste pupăză, dovedea o nesimțire ieșită din comun, parcă din dorința de a ne face să părăsim apartamentul. Cel mai greu ne-a venit într-o zi, când au lăsat în bucătărie mațele de la un pui și au plecat la țară pentru câteva zile. Aștia și când nu erau acasă ne pregăteau surprize neplăcute. Mațele acelea au făcut viermi și puteau îngrozitor. Când am văzut ce-i acolo, cum colcăiau viermii îmi venea să vomit. A trebuit să curăț acea mizerie și nici nu le-am spus ceva, că de fapt nu prea aveam cui.

- De felul meu am fost respectuos și umil în fața șefilor, dar asta m-a costat mult, fiind de multe ori umilit de directorul Lucaci și de inginerul șef Nemțisor. Se făcuse la Uzină o listă de priorități pentru repartiția de apartamente și eram și eu trecut pe listă, dar nu-mi venea rândul că mereu erau priorități față de alții, înaintea mea. M-am sfătuit cu tine și mi-ai spus că și tu ești trecută pe listă la fabrica ta. Am vrut să mă adresez directorului Lucaci, să-mi spună dacă am speranță să primesc curând apartament, că de nu se poate de la fabrica noastră voi aștepta să primească soția de la Fabrica de Tricotaje. Așteptând răspunsul de la director, m-am ținut după el să aflu răspunsul. A tăcut un timp și când era sigur că-l aud doar eu mi-a zis: „Ce te ții măi ca un câine după mine?!” Am așteptat un timp și până la urmă am primit, dar la ultimul etaj al blocului A12. Ne-am bucurat totuși, că puteam să ne amenajăm cuibușorul nostru.

Unele concepții ale mele despre viață le-am cuprins în poeziile de mai jos

"A-ți iubi sotia înseamnă a pune pemperșii la copil, a spăla vasele, wc-urile, inclusiv dacă ești popă, că nu îți cade nicio mână. Popa-i popă de la ușă încolo. În casă e părintele copiilor săi și soțul soției sale, deci trebuie să știe măcar să spele vasele din când în când." Părintele Constantin Necula

RODICA ȘI MIRCEA IORDACHE, AMINTIRI LA 52 DE ANI DE CONVIETUIRE (Mircea Iordache)

Ne-am cunoscut, ne-am plăcut și ne-am jurat credință pe viață. Mulțumesc soției mele Rodica Iordache că ne-am putut suporta reciproc, atât de mult timp.

Timpul a trecut cu repeziciune și, la cca două luni și jumătate, de când ne-am împrietenit, am plecat la părinții mei, la Dâmbroca, comuna Săgeata, județul Buzău, chiar în ziua de 6 decembrie 1968, adică în ziua de onomastică a lui tăticu, Sfântul Nicolae. La gara din Suceava, în așteptarea trenului am cântat, împreună, melodia lui Florin Bogardo, „Să nu uităm!”. Redau versurile care creau și jurământul nostru: „Să nu uităm nicicând / Să iubim trandafirii, / Ei sunt pe-acest pământ/ Un simbol al iubirii / Și totuși de-om uita / Să iubim trandafirii, / Ei nu ne vor ierta / Clipele rătăcirii / Și pentru asta nu, / Destinul nu e vinovat; / De vină suntem numai noi, / Noi amândoi / Cei care am trădat, / Jurământul iubirii / Și-o clipă am uitat / Să iubim trandafirii, / Nu este adevărat / Că sunt flori trecătoare, / Surâsul lor curat / Niciodată nu moare”.

O altă melodie foarte plăcută nouă era „Iubirea cea mare”, tot de Florin Bogardo:

„S-alunge iubirea cea mare / Orice boare, ar putea, / De-ajuns s-o găsească obosită / Plictisită, în clipa grea! //(Refren) Iubirea se cere păzită, de oarba ispită, / Păzită cu zel, cu săbii de-oțel / Și de ea, și de el, la fel! //Prea multe dovezi de virtute / Vrute și-avute, într-o singură zi, / Adesea în loc să convingă, / Pot lesne să stingă, văpaia inimii! // Refren //”

Pe 19 decembrie, 1968, am obținut căsătoria civilă, eveniment care mi-a rămas ca un balsam de suflet. Atâta lumină, atâtea speranțe de viitor, atâta dragoste! Un fior neîntâlnit mă cuprindea și fruntea îmi palpita prin toate vasele ei de sânge!
SĂRUT MĂINILE SCUMPA MEA SOȚIE! ”

Dragostea nu-i un foc de ținut în mână,
Este o mare curiozitate, este nostalgie.
Voi, care meritați ca dragostea să vină,
Trebuie să o vedeți ca pentru veșnicie!

Să nu uitați de credința în Cel de Sus,
Dragostea este al imaginației succes!

MI

Rodica, scumpa mea, între imaginație și realitate, în general, este mare diferență, după cum spune și înțelepciunea populară: „socoteala de-acasă nu se potrivește cu cea din târg.” După începuturile pasionale, vin greutăți care se materializează prin neînțelegeri și conflicte, se pornește o luptă pentru impunerea punctelor de vedere, apar tulburări sufletești, supărări și reproșuri, depresii. Să recunoaștem că și în căsnicia noastră au fost asemenea trăiri pasagere, grele pentru conviețuire. Mă consider în mare parte vinovat pentru momentele dificile din familia noastră și nu te condamn cu nimic legat de participarea ta la tensiunile respective.

Multe din greutățile avute au fost legate de copii și de dedicarea mea cu trup și suflet, profesiilor și funcțiilor.

Am vrut binele, dar valul vremurilor și calitățile mele nu au fost conform cu aspirațiile tale și am simțit că uneori te-am pierdut, dar puterea rațiunii și voia lui Dumnezeu au condus viața noastră pe calea păstrării jurământului căsniciei.

Am fost fericiți la venirea pe lume a copiilor, dar adesea nefericiți în creșterea lor. Condițiile materiale, în perioada creșterii lor, nu au fost suficient de prielnice pentru a le oferi tot ce și-ar fi dorit, dar într-un anumit sens, poate că le-a ajutat să cunoască anumite greutăți, că din greutăți iese mai bună formare a caracterelor.

Poate că au avut o frustrare, că n-am fost mai mult cu ei, când erau mici, să ne putem mai mult lega sufletește. Serviciile noastre nu ne permiteau. A trebuit să angajăm îngrijitoare: pe Steriana, care era analfabetă, dar harnică și cu suflet bun; pe femeia ceea îmbrăcată în negru, care era ruptă de realitate, nu prea mânca și nu a putut tolera comportamentul copiilor; pe femeia aia care visa cocoșul alb și umbla aiurea prin târg să-l găsească, și dacă încropea vreo mâncare făcea mare risipă.

Totuși le-am asigurat copiilor multe condiții favorabile dezvoltării lor:

- Stăteam la cozi de cu noaptea, pentru a le oferi Hrană specifică vârstei de creștere. Așa se obțineau laptele, ouăle, brânza, carnea, dulciurile.
- Le asiguram vitaminele necesare stimulării creșterii: vitaminele A și D2. Grija asta ți-a aparținut mai mult ție, pentru care îți mulțumesc
- Am mers cu ei la mare, sau i-am trimis pe ei, în

toată perioada de creștere a lor, vreo 15 ani, pentru a se dezvolta armonios, iar astăzi noi privim în sus la ei și ne mândrim.

Copiii noștri, s-au încadrat bine în muncă și au crescut continuu în știința rezolvării problemelor în joburile lor și suntem bucuroși că au reușit în viață.

De nepoți avem oarecare grijă că nu se implică mai mult pentru a fi de elită în școlile lor și că le place să cheltuiască prea ușor banii.

Nici nu știm când ne-a trecut floarea vârstei și ni s-a zdruncinat sănătatea.

- Tu ai făcut cea osteoporoză și greșeala de a merge peste țări și mări, din dragoste pentru fiul tău aflat pe partea cealaltă a globului, de unde ai venit cu sănătatea foarte zdruncinată și cu emoțiile că ar fi ceva mult mai grav. Cu ambiția care-ți este caracteristică, ai reușit să-ți fortifici organismul prin: impunerea cu rigoare a alimentației și tratamentelor necesare; prin chinoterapie și gimnastică specifică.

- Eu, în ultimii ani de serviciu, din prea multă implicare în împlinirea responsabilităților, am fost „decorat” cu diabet și cu hipertensiune. La astea au contribuit și plecările la cele veșnice a scumpilor mei părinți și a fratelui cel mare în 1997.

- În anul 2004, a trebuit să mă internez la Fundeni, în București pentru un icter mecanic, fiind suspect de cancer la pancreas și, mi se declanșau niște rugăciuni profunde, iar Dumnezeu m-a miluit, am trecut cu bine acel obstacol, dar am înțeles că Domnul mi-a dat o încercare să realizez mai bine că

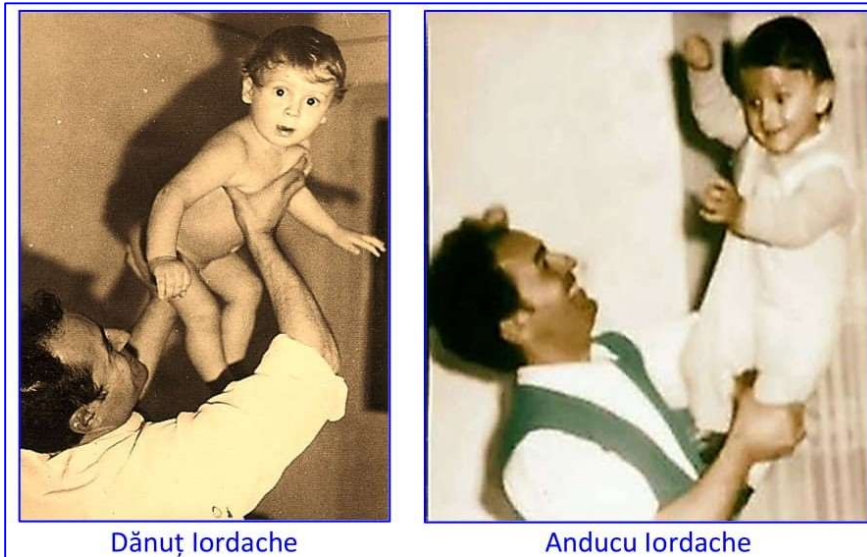
- M-am simțit fericit că după ieșirea la pensie mi-am descoperit o pasiune, pe care am pus-o în practică, și care mi-a adus multe satisfacții literare. Din prea multă dăruire pasiunii scriitoricești, în anul 2019, mi-am neglijat atât de mult sănătatea încât a ajuns în stare gravă la spital cu septicemie „Nihil sine Deo³”

Ai fost alături de mine în clipele grele, cum și eu ți-am fost alături.

Una peste alta trebuie să mulțumim Domnului că ne-a ținut împreună, și-ți mulțumesc.

³ Nimic fără Dumnezeu

2.- TROFEELE VIETII NOASTRE

Dănuț Iordache

Anducu Iordache

Dan Cristian IORDACHE (fiul cel mare)

La 45 ani

La 22 ani

La 5 ani

N. 19 aprilie 1970

Studii: Facultatea de Construcții Drumuri și Poduri București.

Căsătorit: sept. 1997, cu Anca Iordache (Juravle), Profesoară de

Drept la Colegiul Economic Dimitrie Cantemir Suceava

Copii: Sabin, n. 5 dec. 1998 Student Fac. De Construcții Cluj;

Luca: n. 5 iunie 2007, elev.

„Atunci când, în sfârșit, revii la casa părintească, descoperi că, de fapt, nu îți era dor de casa veche, ci de copilăria ta.” Sam Ewing

Dane, iubirea ne-a fost dată de Dumnezeu!

Ai venit pe lume prin plin comunism,
Ca o oază de suflet, de patimă și dor,
Mi-ai redat atunci plăcutul realism,
Rostul de-a trăi, îmi erai sfânt odor.

Eram fericit să te pot vedea răsând,
Eram îngrijorat când te îmbolnăveai,
Vedeam în tine lumina-mi luminând,
Inima mi se rupea dacă tu plângeai.

Bebeluș erai și mai plângeai noaptea,
Eu, te purtam în brațe și te legănam,
Și, am avut o noapte ceva mai grea,
Cu reșoul aprins călcat-am în lighean.

Dar, eram fericit, îți legănam somnul,
Crezul mi-era că sunt binecuvântat,
Și tot mă rugam să îmi dea Domnul,
Zile să te pot vedea că ajungi bărbat.

Din lipsă de calciu unghiile-ți rodeai,
Și sfat rău aplicat-am ca să te dezvăț,
Cu ardei te-am uns și tare plângeai,
Și, parcă mi-am dat în suflet c-un băț.

La un moment dat aveai îngrijitoare,
Pe una, Steriana, și i-am zis Dadaia,
Femeie de la țară și cam neștiutoare,
Dar era harnică, și ce-i ziceam făcea.

Iar într-o zi aflat-am c-o luase razna,
Și când o supărai cu băta-i te oprea,
Iar noi nu puteam să acceptăm cazna,
Și-am concediat-o, cum i se cuvenea.

Ai avut și 2 îngrijitoare, ca „vai ne noi”,
Una era nătângă, moartea în vacanță,
Alta visa cocoșul alb, își făcea felul ei,
Pe diavol îl avea, cu a lui prestață.

Le-am dat și lor adio, fără de scuze,
Și când se născu Andu, din nevoie,
Am readus pe Dadaia, din varii cauze,
Curând plecă și ea plină de nevoie.

Căminul devenise de strictă trebuință
Și-ai mers un timp, dar te-ai bolnăvit,
De pojar și, internarea deveni sentință,
Și în spital, atunci, mama te-a însoțit.

Mai ții minte iarna aia, ca din povești?
Am ieșit împreună, în parc lângă poștă,
Ne jucam și eu vedeam ce frumos crești,
Făceam om de zăpadă și râdeai cu poftă.

Plimbându-ne pe stradă, după o ploaie,
Tu ți-ai deschis noianul întrebărilor:
„Tată, râma are creier?” și alte o droaie.
Eram tare uimit de nivelul curiozităților.

Oare ce-ai avut în cap, cu o întrebare?:
-Dintre bou și vacă, care-i mai deștept?
-Tu cine crezi că e?, ți s-a zis ca atare.
-Eu cred că boul că-i tată! Gând înțelept!

Nu mă voi referi-n amănunt la cealaltă,
Că fosta-i un pic mai mare, le ții minte,
Ci doar unele concluzii, mai importante,
Dar, în general, ai fost copil cuminte.

Școala ai parcurs-o fără să ai probleme,
Doar când și când ți-am pus meditator,
Și n-ai avut anturaje și vreunele scheme,
Încât să te-ndrești pe drum de infractor.

M-am bucurat că la liceu aveai ca amic,
Pe colegul de bancă, silitor la învățătură
Pe Dan Grumăzescu, tip sportiv, voinic,
Din o așa prietenie ai crescut ca statură.

Totuși o dată ați avut ieșire necontrolată,
V-ați solidarizat la rău și mi s-a pus ceața,
Ți-am dat o palmă, pentru prima dată,
Bine c-am dat-o eu, să nu ți-o dea viața!

Ți-am dat învățături, ferindu-te de multe,
Și atunci gândul îți zbura a maturitate,
Vroiam să-ți formăm mintea, să te-ajute,
Să-ți poți crea rost, să-i aduci vieții roade.

Și când erai buimac, neștiind unde mergi,
Și nu voiai s-ajungi un prăpădit de inginer,
N-ai avut cum să alegi și n-ai cum să negi,
Facultatea de construcții ai luat-o reper.

Și-ai parcurs-o cu brio, ai grijă, nu uita
De doamna Simescu, o doamnă distinsă,
Care te-a găzduit, și mult, te îmbărbăta,
Absolvit-ai așa, cum soarta îți fu scrisă.

Stagiul militar ți-a botezat maturitatea,
Dar erai deprimat și am venit pe la tine,
Să te consolez că-ți e necesară armata,
Scrisori ți-am trimis să te învăț de bine.

Am venit atunci și c-ai spus că te doare
Ceva, pentru care trebuie să te operezi,
Am venit să văd și nu mai aveam stare,
De grijă-ți purtam, aș dori să mă crezi.

Când te-ai operat, mama a fost cu tine,
Cu caracteru-i tare, te-a sfătuit să crezi,
Că Domnul este mare și o să-ți fie bine,
Că ai viața în față, merită s-o păstrezi.

Și venit-a timpul de relansare în viață,
Rămas în capitală, nu mai știam de tine,
C-ai ajuns în India, m-am pălit la față,
Poate că ai sperat, că așa-ți va fi bine.

Apoi de-atâta zbuțum și din o răceală
Făcut-ai meningită și-ai fost spitalizat,

Și câtă suferință, ți-a adus acea boală,
Am simțit-o și eu, ca-nsoțitor, lângă pat.

Aveai pornire și spre sfânta mânăstire
Și-ai citit cărți multe de mare credință,
Ai rămas credincios și plin de iubire,
Dar să nu uiți, credința să-ți fie-n ființă!

Atunci te-ai lămurit că, nicăieri, în lume,
Nu-ți este așa bine ca unde te-ai născut,
Și-ai revenit acasă, ca să îți faci renume,
Și-n profesia-ți dragă mereu ai crescut.

Și luând-ți de soață pe Anca de la Straja,
În sânge cu iubire, cu tact , cuget sever,
O fată ordonată, vrând a-și respecta casa,
Ți-ai ridicat fiule drapelul sus, spre cer.

Te-ai așezat la casa ta și treptat ai învins,
Ți-ai făcut casă mare, și 2 copii frumoși,
Soția-i cârma casei, sunteți în toate prinși,
Să vă dea Domnul bine și să fiți sănătoși!

Copiii ți-au crescut, și le-ai dăruit multe,
Să le oferi plăceri de care n-avuși parte,
Dar trebuie învățați că toate-s prețuite,
Și combinate mai bine cu bune rezultate.

Că ne-am mai contrazis, uneori cam tare,
Să ne iertăm că viața e plină de schimbări,
Căci dragă Dănuț, iubirea ne e mai mare,
Merită s-o susținem, cu multe renunțări.

Nu mă erijez ca mare moralist al familiei,
Dar din experiențe îți dau sfaturi de bine,
Cât mai trăiesc să nu te lași pradă furiei,
Știm, doar, același sânge ne curge în vine!

Îți mulțumesc că mi-ai fost alături la greu,
Mi-ai întins o mână când m-am poticnit,

Aș dori să nu fii zeflemitor cuvântului meu,
Când vorbesc serios, că-s de soartă lovit!

Știu că-ți este felul de-a contrazice lumea,
Că ai pagina ta de trăire cu bune și rele,
Dar m-ar bucura dacă ți-ai găsi identitatea,
În aceleași barcă, cu sentimentelor mele.

Sau măcar să nu mă tracasezi cu părerile,
Sunt convins, ești doxat, dar te rog ascultă,
Am multă experiență și am părerile mele,
Trebuie să ni le respectăm, cu atenție multă!

Ar fi multe de spus, bune și mai puțin bune,
Sufăr poate, uneori, că vorbesc cam singur,
Când deschid gura, despre atenție pot spune,
Nu mi-este acordată și-atunci mă însingur.

Încerc aici să închei scrisoarea, dar tu știi,
Că multe petrecute rămân în suspensie,
Că e bine ca părerile să-mi țin și să ți le ții!
Că rufele de-s murdare se spală-n familie.

Aș dori să rămâi cu tot ce-i mai important,
Să privim totul cu sufletul, cu spiritul cult,
Ca și cum sunt tatăl tău, ești băiatul meu!
Dane, iubirea ne-a fost dată de Dumnezeu!

Mama, tata și Dan în 1971

Viața-i iubire de joi până joi

Ți-am citit azi gândurile,
Și mi-au înmuiat zborurile,
Apăsate de întrebările
Vieții ce-si trage stourile.

Când tânăr eram si școlit,
Pluteam, speranță și vis,
Nu știam ce e ăla covid,
In genunchi eram paradis

Interesant ce spui fiule!
Zicerile tale îmi provoacă
Meditația că trec zilele,
Trec și trec, și ce dacă?

Aveam în brațe lumina,
Pe genunchi câte o rază,
In suflet licoarea divină.
Doamne, ce viață frumoasă!

Devin generația covidului,
Covid am avut la război,
Văzut cu ochiul copilului
Si, astăzi, covidul e-n noi.

Văd azi gându-ți cuminte,
Reflexie-n tot ce-ai trăit,
Si-un dor răscolit, fierbinte
Mă-nvață ce-nseamnă iubit.

Privesc prin gândurile tale
Dorul de noi și de bine,
Azi genunchiul mi-e moale
Și nu mă mai poate susține.

Concluzia nu e prea tristă,
De cum si de cât am trăit,
Și, viața din noi cât există
E în rodul a tot ce-am iubit.

Covid mi-a fost copilăria,
Prin foame, viscol și dor,
Dar nu m-a înfrânt urgia,
Ci m-a format pentru zbor.

Mă rog la Domnul, acum,
Să scoată covidul din noi,
Și să ne iubim ca și cum,
Viața-i iubire de joi până joi.

Fericită masă festivă cu întreaga familie, la vila lui Dan:
eu, soția, copiii, nurorile și nepoții.

Pe valul înțelepciunii, plutind

Dragostea e mare când iubești
Ceea ce este mai greu de iubit,
Doar așa ajungi să o privești
Scăpărându-ți al virtuții chibrit.

Și dacă a ta fericire depinde
De ceea ce va face altcineva,
Verific-o atent și te vei prinde,
Că asta este doar problema ta.

Răspândește-ți mereu lumina,
Întunericul va pieri de la sine,
Și în două cuvinte vei estima
Dacă viața îți curge spre bine.

Cei doi mari inamici ai fericirii
Sunt durerea și plictiseala.
Cea mai valoroasă lege a firii,
Zilei de azi, să-i dai socoteala.

Nu-ți convine ceva, schimbă
Acel lucru, sau schimbă modul
În care gândul îți stă pe limbă,
Modifică-i scopul, cât și codul.

Nimeni nu poate trăi fără amici,
Chiar de-i mare stăpân în lume,
În acte de caritate să te implici,
Chiar dacă nu vei primi renume!

O faptă bună este ca un clopot,
Ce cheamă oamenii la închinare.
Când iubești îți spui: „Da pot,
Să-i zic iubitei tot ce mă doare!”

Descoperi o nebănuită bogăție
De dăruire, tandrețe și duiosie,
Și nici nu-ți vine-a crede că ție,
Să-ți fie dragostea atât de vie.

Nu-mi ridică nimeni monument,
Iar numele-mi va fi curând uitat,
Dar am iubit din suflet, ardent,
Și asta mi-a ajuns, m-a alintat.

Îți dai seama că te-ai îndrăgostit
Când nu mai dorești să adormi,
Că realitatea e mai bună, însutit,
Decât visele tulburate de hormoni.

Dacă privești astfel a ta oglindă,
Și-ți vei controla și suflet și gând,
De la Domnul primi-vei izbândă,
Pe valul înțelepciunii, plutind!

O SCRISOARE CĂTRE DAN

(Ca un remember la relația tată -fiu)

Dragul nostru Dănuț,

Ai venit pe lume pe vremea comunismului, pe când viața era tare aglomerată cu propaganda comunistă și eram într-o stare de depresie, din cauza cultului personalității și din cauza promovării pe funcții a fanaticilor aplaudaci, iar cultura era dirijată spre slăvirea conducătorului „iubit”.

Ai sosit la timp să ne aduci preocuparea de suflet a creșterii tale, și a început o frumoasă perioadă în viața noastră. Eram fericiți să te vedem râzând și sănătos, eram îngrijorați când te îmbolnăveai și când plângeai.

Pe când erai bebeluș, te trezeai des noaptea și plângeai de mi se rupea inima. Te luam în brațe și mă plimbam prin cameră, legănându-te. Nu prea aveam căldură suficientă de la calorifer și foloseam un reșou pe care țineam un lighean cu apă, pentru umidificarea atmosferei. Într-o noapte, nu știu cum am făcut că am călcat în ligheanul cu apă fierbinte. Frigerea de la picior mă chinuia, dar responsabilitatea față de tine mă făcea să o minimalizez, considerând că mă luptam pentru o cauză nobilă, de a nu te mai auzi plângând.

Când ai făcut un anișor am fost nevoiți să-ți angajăm îngrijitoare, pe timpul când mergeam la lucru. Cred că o mai ții minte pe Steriana (Dadaia, cum îi spuneai tu). Era o femeie la vreo 55 de ani, necăsătorită, de pe la țară, analfabetă, cam beteagă de un picior și care se sprijinea într-un băț. Femeia aceea

a avut grijă de tine mulțișori ani. Era o femeie curățică și devotată. Când ai ajuns la vreo 3 anișori, cam puteai fugi și ea nu te putea prinde, să te poată feri de ceva rău și ne-a spus o vecină că te cam lovea cu bățul ăla în care se sprijinea. Treaba asta ne-a cam supărat și am dat-o afară. Am fost nevoiți să te dăm la un cămin cu program săptămânal, dar ai stat puțin acolo că te-ai îmbolnăvit de pojar și ai făcut bronhopneumonie. A stat mamă-ta cu tine, în spital, vreo 10 zile. Am angajat o altă femeie, de prin zona Gura Humorului. Vai de sufletul nostru ce am pățit cu aia. Cred că era handicapată psihic. Nu mânca mai nimic și nu te putea suferi, crezând că trebuia să te porți ca un om mare. Ne-a părăsit repede și bine a făcut, dar, vorba aia, scapi de dracu și dai de tătâne-su. Am angajat o altă femeie, care la prima vedere ne-a părut de ispravă, dar n-a fost așa. Pe tine te-am înscris la grădiniță cu program prelungit și tot timpul cât rămânea singură umbla fleaura⁴ prin oraș și visa cocoșul alb, cu toate că avea aproape 60 de ani. Dacă făcea câte o mâncare, apoi ține-te Pârleo, făcea mare risipă de tot ce se putea pune în ea și în mod deosebit de grăsime.

Prin luna noiembrie, înainte de a avea tu 4 ani, noi am plecat la târgul din București și ai rămas acasă în grija acelei femei. S-a întâmplat că în lipsa noastră a venit tăticu de la Buzău. Femeia aia, avea patul în dormitor lângă pătuțul tău, dar în noaptea aceea l-a culcat pe tăticu în patul ei, iar ea s-a culcat în patul nostru, din sufragerie, cu plapuma noastră, și tăticu tremura în acel pat numai cu o pătură pe el. Mi-a spus tăticu, că în acea seară, el a deschis ușa la sufragerie să o întrebe ceva, iar ea a pus mâna la ochi ca o mironosiță, parcă așteptând să i se întâmple ceva. Am dedus că probabil credea că i-a venit cocoșul alb, despre care îmi povestise cu vreo 2 săptămâni înainte, că l-a visat. Eu și Rodica ne-am întors cam pe la 11 noaptea și când am văzut cum stau lucrurile, eram foarte revoltați și i-am dat papucii acelei femei pofcioase, leneșe și păcătoase.

Controlând pătuțul tău, mi-am dat seama cât de mult (!) te îngrijea. Ploșnițele colcăiau în pătuțul tău și ne-au dat mult de furcă până le-am stârpit.

Tu, încă de pe când erai de vreo doi ani, îți rodeai unghiile de la mâini și chiar și de la picioare. Noi părinții am fost sfătuiți că te putem dezbara de așa nărav, ungându-ți degetele cu ardei. Îmi venea să leșin când te-am văzut cu câtă jale plângeai, și

⁴ Umbla fără rost.

buzele-ți erau roșii din cauza ardeului. Cu chiu cu vai ai scăpat de acea usturime și tot nu te-ai dezbărat de mâncatul unghiilor. Pofta asta cu mâncatul unghiilor, și cu mâncatul varului de pe perete (că și asta ai mai făcut), se zice că vine din lipsa de calciu), dar eu am rămas cu o rană în suflet și-n minte privind plânsul acela sfâșiitor de copil mic.

Chiar și pe când erai adolescent îți rodeai unghiile, ceea ce mă îngrijora, dar am încercat să mă adaptez situației, sperând că nu vei continua și când te vei maturiza. La un moment dat am observat că și unghiile de la picioare arătau ca mâncate. Ți-am zis: „Ia să vedem mâi cum faci!”, și tu mi-ai arătat cum duceai picioarele la gură, lăsându-mă perplex.

Prin 1974, după nașterea lui Andu, am fost nevoiți din nou să angajăm o femeie, și am reangajat-o pe Dadaia. Am mers așa cu ea o perioadă, dar a început să se îmbolnăvească și ne era teamă că, trebuie să avem grijă și de ea, poate pentru toată viața ei și nu am fi putut să ne descurcăm, așa că am trimis-o acasă.

Ți-am spus toate cele de mai sus, pentru a te pune la curent cu perioada ta de viață, de care nu cred că-ți aduci aminte întrucât erai prea mic.

În continuare voi puncta numai anumite aspecte care ne-au apropiat sau care ne-au depărtat.

Trebuie să-mi exprim recunoștința că pe perioada școlii ai fost destul de conștiincios, ai învățat binișor și ai fost cuminte. Puțin a fost nevoie să te ajutăm prin consultații cu unii profesori. Ajungând la Liceul Ștefan cel Mare, am avut norocul și ți-a fost benefică prietenia cu Dan Grumăzescu. Eram foarte încântat că nu-ți faci prieteni care să dăuneze comportării tale. Totuși, o dată mi-ai înșelat așteptările, că ai fugit de la o oră de instruire practică (așa după cum am aflat de la acel maestru instructor, Lăcătușu).

Când ai venit acasă te-am întrebat legat de acea absență și m-ai mințit, ceea ce m-a iritat foarte tare și ți-am dat o palmă. Cred că palma aia nu te-a durut prea tare, dar a făcut să mă doară pe mine sufletul foarte tare.

Tot când erai prin clasa a XII-a te-ai împrietenit cu un om căruia-i mergea vestea că ar avea unele deviații comportamentale. Știa să lingusească, dar avea gânduri ascunse. Noi, părinții, am fost tare supărați atunci, noroc că după un timp ți-ai dat singur seama că noi aveam dreptate.

După cum învățai la Liceul Ștefan cel Mare, cred că puteai ajunge un doctor bun, sau un economist competent. Cu toate că aveai oarecare părere nu prea plăcută despre ingineri, dezavuând problemele mele de serviciu, de pe când lucram la Uzina de Piese de Schimb, spunând chiar că nu vrei să te faci un prăpădit de inginer ca tata, ai ales Facultatea de Construcții Drumuri și Poduri din București. Ne-am bucurat mult pentru alegerea ta și te-ai descurcat foarte frumos.

Ca părinți ni se părea că nu te adaptezi în relațiile intercolegiale și prin câteva scrisori te-am încurajat. Am și venit odată la tine, în armată din dorința de a-ți da curaj să fii mai indiferent față de problemele care te frământau.

Un pas important în viața ta a fost stagiul militar, care ți-a creat diferite situații, din care ieșeau cam deprimat și mi se părea că suferi.

Către sfârșitul stagiului militar am aflat că aveai varicocel și mult am suferit problematizând asupra complexității bolii.

După liberare ai mers la Spitalul Militar din București și te-ai operat. A venit și mamă-ta la spital pentru a-ți susține moralul.

După absolvirea facultății, pentru o perioadă scurtă de timp ai lucrat prin București, și mi-am dat seama că nu prea ți-a plăcut. Erai visător, credincios și dornic să cunoști lumea. Așa s-a făcut că ai făcut o incursiune prin India și destul de repede ți-ai dat seama că nu era ceea ce ți-ai dorit și ai apelat la ambasadă, iar ambasada ne-a contactat și ne-a cerut să-ți plătim drumul de întoarcere. Cred că a fost o experiență plăcută și instructivă, care ți-a deschis noi orizonturi de percepție a vieții.

Ai venit mai apoi la Suceava și...treptat, treptat ai început să te încadrezi în societate, din ce în ce mai bine. Ai încercat diverse joburi, până când ai devenit ceea ce ești astăzi, un inginer constructor cu bună experiență în drumuri și aerodromuri.

În concluzie apreciez că ai dus o viață în cinste și dreptate dar cu mici deviații. Te felicit din tot sufletul de părinte și te rog să mă ierți dacă, dacă, consideri că te-am nedreptățit cu ceva. Nimic nu am făcut din răutate ci din dorința de a te stimula în viață pe drumul corectitudinii și implicării în viața de familie.

Dacă eu am greșit, astăzi poți vedea și tu cum e să fii tată. Îți mulțumesc mult că atunci când am „căzut”, mai ajutat să mă ridic și asta mai ales în ultimii doi ani.

Sandu – Mircea IORDACHE

La 38 ani

La 13 ani

La 4 ani

N. 24.03.1974 - Suceava

Studii: - Facultatea de Biblioteconomie

- Facultatea De Psiho-Sociologie, - Masterat și doctorat -Auckland

Căsătorit – Curălaru Camelia, n. 02.02.1975 - Suceava

Esteticiană și Chinetoterapeut.

Copii: Toma, n. 14.03.2005, Auckland – NZ. Studii - Elev

Andu – ești iubirea noastră de departe

Dragă fiule, când ne-ai venit pe lume,
Te vedeam ca pe o preasfântă minune,
Erai sfios, prea curios să-ți vezi mama,
Căutai sprijin să-ți poți înfrânge teama.

Și cât micuț erai, eu te suiam în slavă,
Arătam Domnului că ai privirea suavă.
Văd și acum, cum cu pumni-ți mă vizai,
Erai mai sus decât mine și te bucurai.

Mama își amintește, și ea, cum râdeai,
Când te alăpta, și cât de bucuros erai!
Bunica, în alăptare ți-a găsit ca o hibă,
Dar ca un bun leac, ți-a tăiat sub limbă.

Parcă te văd, cum doreai să stai hopa,
Te revăd acum cum te-a botezat popa.

Dadaia te susținea să te vadă copăcel,
Și tu creșteai, precum un firav ghiocel.

Dar după o vreme Steriana a plecat,
Și din nevoie la creșă te-am dat,
Doream să crești, frumos, cu bonton⁵,
Însă într-o zi te-ai căpătat cu oreon.

Când te-am dat la creșă, cam nu voiai,
Și-mi sfâșiai sufletul cu cât mă rugai:
„Tată, nu mă duce, nu mă duce, te rog!”
Iar eu, de durere, nu găseam apolog⁶.

Acolo la creșă, nu aveai chef de dormit,
Într-o zi ai lut-o razna, erai de negăsit.
Cu multe zbateri te-am găsit la Albina,
Că la niște muncitori ți-ai găsit cantina.

Când făcuși 3 ani te-am dat la un cămin,
Și-acolo ți-a plăcut, nu mai erai anonim,
Doamna educatoare Pavâlcu ne felicita,
Și ce mult te iubea, pentru istețimea ta!

Și la început de școală erai un premiant,
D-na învățătoare Bondar, ne-a garantat,
Că se fălea cu tine, fiind cuminte, isteț,
Eram fericiți, ne erai ca o marcă de preț.

Dar timpul trecea, și-ai crescut, știi bine,
Și gustând viața, nu știu ce a fost cu tine,
Erai ca o brânză bună în burduf de câine,
Pus pe năzdrăvănii, nu contai pe ce vine.

Pașii adolescenței, în străchini ți-au călcat,
Burta-ți potoleai cu păpică și bani pe blat
Și-ți plăceau „gogoșile” că erau minciunele,
Și cu niciun chip nu te puteai lipsi de ele.

⁵ Cod de maniere elegante al înaltei societăți.

⁶ Istorieară cu cuprins moral și instructiv.

Făcuși unele năzdrăvănii mai neortodoxe,
Care mi-au fost sufletului sufocante noxe,
Și tare m-au iritat, încât nu mă struneam,
Că lovind în tine, de fapt în mine loveam.

Iar când în piept ai tras parfum necurat,
Ții minte cât am plâns și m-am zbuciumat?
Tu mi-ai spus: „Tată, mai bine mă băteai!”
Aș fi vrut să-ți spun: „mai bine mă iubeai!”

Pe la liceu aveai gașcă, și vedeai cai verzi,
Și făceai la năzbâtii, azi nu-ți vine să crezi.
În clasa a XII - a domnii Lungu și Costan,
Te-au făcut ca bacul să-l dai peste-un an.

Ai fost un pic debusolat, cu moralul scăzut,
Și-n petreceri să-ți petreci timpul ai început,
Te certam că întârzii, și grija ne cuprindea,
Într-o noapte n-ai venit și ce mult ne durea!

Au venit vremurile, când te-ai mai liniștit,
Ai căutat o facultate, să-ți faci rostul cinstit,
Ai ales biblioteconomia, cu mare naivitate,
Crezând că acolo vei putea citi multă carte.

Te-ai convins ce-ți spuneam, nu era bine,
Carte este oriunde, doar s-o chemi la tine.
Și n-ai mai avut plăcere, ci numai durere,
Ai absolvit totuși, dar vizai alte repere.

Ai venit pe acasă și ne-ai mărturisit, spășit,
Că pentru altă facultate pasiune ți-ai găsit,
Ai promis atunci că vei munci să faci banii,
Necesari studiilor. Doamne, cum trec anii!

Ne-ai impresionat cu îndrăznețele gânduri,
Și te-am asigurat că te susțineri cu fonduri,
Și ți-am apelat sufletul să nu calce strâmb,
Să folosească prilejul de a-și crea un nimb.

Mutarea asta ca de șah a fost câștigătoare,
Ți-ai sfințit facultatea ca pe o sărbătoare,
Și tot atunci ți-ai găsit sufletului pereche,
Care-ți ocroti gândul, să-l scape de streche⁷.

Soția ta, Camelia, ți-a devenit medicament,
Pentru ea căpătat-am profund sentiment,
Și o nuntă sfântă v-a pecetluit legământul,
Că pentru noi a fost ce n-a văzut pământul.

Apoi a urmat, că la capătul lumii ați plecat,
Și acolo v-ați așezat, în cadru binecuvântat,
Iar ca o împlinire a dragostei ce vă lumina,
V-a dăruit Dumnezeu, cu fiul iubit, Toma.

Fiule, calea ta a devenit luminată de stele,
Ți-ai extins mult antenele minții către ele,
Dintre cele mai frumoase joburi ți-ai luat,
Masterul și doctoratul cu succese le-ai dat.

M-ai uimit că jocul Hungerball l-ai inventat,
Sunt impresionat cât de mult te-ai schimbat,
Că dai lecții de logică și sfaturi psihologice,
Poate că experiențele ți-au fost pedagogice.

Camelia și Toma, dau arealul fericirii tale,
V-am citit astea în priviri și în comportare,
Dar și tu ești liantul care aduce confortul,
Că prin tot ce faci ești pentru casă suportul.

Sunteți departe, și vremurile ne despart,
Și, deși ne-ați vizitat, peste ce am sperat,
Și ne vedem pe sticlă mereu, săptămânal,
Dar a venit covidul, cu apetitu-i infernal.

Și dacă suferim că înstrăinarea ne tot vine,
Mă tot încurajez: „Lasă, să le fie lor bine!”,
Nutresc o credință ce-o prind în astă carte:
„Andu – ești iubirea noastră de departe!”

⁷ A fi plin de neastâmpăr.

3.- NEPOȚII

Nepoții mei dragi: Sabin, Toma și Luca

Dragii și scumpii mei nepoți

Dragilor și scumpilor nepoți,
Jur că vă iubim, la fel, pe toți!
Fiind frumoși în felul vostru,
Bineveniți, pentru viitorul nostru.

Ne-ați fost dăruiți de Dumnezeu,
Să vă sprijin la bine și la greu,
Să ne fiți lumina curată în viitor,
Să avem împliniri de iubire și dor.

Se cuvine să-ncepem după „etate”
Deci să-i dăm lui Sabin întâietate,
Așa că voi începe cu el să vorbesc,
Să-i amintesc de el, să-l sfătuiesc.

"Un nepoț este ca o bijuterie frumoasă, așezată într-un inel vechi." Anne Lamott

"Nepoții sunt punctele care conectează liniile de la generație la generație". Lois Wyse

"Posteritatea este numele patriotic al nepoților". Art Linkletter

"Mama a spus, nu vă faceți griji despre ceea ce cred oamenii acum. Gândiți-vă dacă copiii și nepoții dumneavoastră vor crede că ați făcut bine." Lordul Mountbatten

Sabin IORDACHE

La 21 ani

La 12 ani

La 7 ani

Născut: 05.12.1998, în Suceava

Studii: - Școala generală Nr. 3 – Suceava,
 - Colegiul „Ștefan cel Mare” Suceava,
 - Facultatea de Construcții – Cluj Napoca

Situația actuală: Student

Dragă Sabin mi-ai luminat viața,

Dragă Sabin mi-ai luminat viața,
 Vieții tale i-am admirat dimineța,
 Ești primul nepot, asta spune tot,
 Cu ai tăi gânduri, și câte-un chiot.

Că ți-am vegheat și pașii uneori,
 De picai te ridicam de subsuori,
 Chiar îmi plăcea cu tine să mă joc.
 Mulțumesc Doamne, pentru noroc!

Ții minte când jucam de-a roaba,
 Și-ți plăcea mult de-a baba oarba?
 Ne jucam de-a pitita și mă făceam
 Că nu te găsesc, deși te vedeam.

Jucam un fel de box, tu învingeai,
 Ne amuzam, și cât de fericit erai!
 Eu și bunica, mereu te mângâiam,
 Și rar se-ntâmpla că ne supăram.

Ai avut mult noroc cu părinții tăi,
 Că ți-au oferit, ce nu au avut ei,

Jucării și jucării, și te-au răsfățat,
Și-n excursii educative te-au luat.

Anii au trecut, la școală ai ajuns,
Și, din câte știu, ți-a mers ca uns,
A trebuit uneori să îți fiu cârmaci,
Îndrumându-te, temeale să-ți faci.

Adu-ți aminte de o vreme alizee,
Am mers împreună la Marea Egee.
Ce frumos erai și-n valuri zburdai!
Eu te păzeam, când te aventurai.

M-a încântat când ai ajuns mare,
La bunul Colegiu Ștefan cel Mare,
Ai învățat bine, cu statură senină,
Și ai reușit cu succes la Medicină.

Primul an la medicină te-a obosit,
Aveai și-o amică, la ea te-ai gândit,
Că studia la Cluj și-ți plăcea fata,
Și ai gândit: „da, fac ce-a făcut tata!”

La Institutul de Construcții ai mers,
Și-n practică la tata ai pus interes,
Iartă-mă că totuși ti-aș da un sfat:
Fă-mă fericit și lasă-te de fumat!

Mă bucură mersul la sala de forță,
Dar, gândește-te la a timpului torță,
Ai grijă ca acolo să nu te dai fante,
Cu unele droguri, zise energizante!

Și, nu mi-o lua ca pe un bobârnac,
Te iubesc mult, rău nu voi să-ți fac,
Că sufletul meu îmi spune doar așa:
Dragă Sabin, mi-ai luminat viața.

Când erai mic, copil la grădiniță,
Te mângâiam și-ți ziceam Ioviță,

Voi reda aici astă sfântă amintire,
Ca semn de iubire și de prețuire

Sunt Sabin, deci, sunt deștept.

Sunt deștept și când adorm
Și când mă trezesc din somn.
Toată ziua sunt deștept
Și vă spun, cu mult respect,

E firesc să fie-așa,
Că semăn cu mama mea,
Dar și tata e deștept,
Pot să spun, chiar, înțelept

Și tare mă bucur eu
Că mi i-a dat Dumnezeu.
Pe bunici îi iubesc tare,
Că au cu mine răbdare,

Mă mângâie, mă sărută
Și la jocuri mă ajută.
De-a ascunsa când mă joc,
Ei nu mă găsesc deloc.

Bunicul e Baba - Oarba,
Iar eu merg în mâini de-a roaba.
La box și la lupte, singur,
Îl bat pe bunicul, sigur !

Mă mai cheamă și Ioviță,
Sunt student la grădiniță,
Un artist în strănutat
Și-n poezii la recitat!

Dacă-s șmecher, ce vă pasă?
Sunt cel mai deștept din casă!
Am atâtea jucării,
Parcă-aș fi „zece copii”!

În concluzie, pe drept,
Sunt Sabin, deci sunt deștept!

Toma IORDACHE

La 15 ani

La 9 ani

La 3 ani

N- 14 martie 2005 – Auckland Noua Zeelandă - elev

Vino nepoate de peste mări și țări!

Tomiță, deși ne-m văzut prea puțin,
Mi-ai fost ca un înger venit din senin,
Ți-am cunoscut gânguritul și gingășia,
Să-ți fie bine rugatu-L-am pe Mesia.

Când ai venit la bunici, într-o iarnă,
Erai tare mic, dulce ca o bomboană,
Te țineam în brațe ca pe un bibelou,
Și-mi dăruiai câte-un zâmbet cadou.

Când nu erai în țară, ades te vedeam,
Pe sticla calculatorului și mă uimeam
Cât de frumos și cât de repede crești,
Și cât de dragăstos părinții îți iubești

La doi sau la trei ani la bunici ai venit,
Și ți-am fost de multe ori cal de călărit
Mult îți plăcea să fii tot mai sus înălțat,
Îmi plăcea să te văd cum arăți alintat.

Și te suiam în podul casei de la țară,
Priveam la tine, ca la o minune rară,
Din balconul podului culegeai struguri,
Și mă priveai galeș, căzut pe gânduri.

Am mers cândva la aer, prin pădure,
Și în ochii tăi vedeam trăirile-ți pure,
Gâze și păsărele ne țineau companie,
Copacii și florile... frumoasă armonie!

Și, din pădure ți-am pregătit un toiag,
Și te amuzai mergând ca un moșneag.
Din aerul pădurii, un vis m-a cuprins,
Și păstrez în mine un dor de neînvins.

Iar într-o vară, cam pe o săptămână
Părinții în excursie, fu o ocazie bună,
Am rămas împreună, și te-am alintat,
Ca să-ți fiu pe plac, ne-am și distrat.

Mă bucur că îți probezi competența,
Ai grijă să nu te vicieze adolescența,
Că părinții te iubesc mult, și știi bine,
Ești al lor vlăstar, te au doar pe tine.

Am dorit să poți socializa cu verii tăi,
Dar puțin ați reușit, ambițioșii de voi,
Poate, mai târziu, veți fi mai aproape,
Și vă veți căuta peste noianul de ape.

Vine, iar, Crăciunul, vom fi la geam,
Și vin colindătorii, va veni noul an,
Și vei auzi chemarea din depărtări:
Vino nepoate de peste mări și țări!

"Elefanții și nepoții nu uită niciodată". Andy Rooney

"Singurii oameni interesați să audă despre nepoții tăi sunt alți bunici care vor să-ți spună despre a lor." Bryna Nelson Paston

"Soția mea, fiicele mele, chiar și nepoții mei sunt amuzanți. Trebuie să păstrezi un simț al umorului pentru că mânia te distruge". Michael Caine,

Luca IORDACHE

La 13 ani

La 9 ani

La 4 ani

N – 8 iunie 2007 – Suceava,
Situția actuală – elev, Școala Generală Nr 3 Suceava.

Luca ești năstrușnic, dar vei fi cineva.

Ai deschis ochii, și-ai observat în jur,
Miracolul vieții, că nu te aflai singur.
Ca într-un vis frumos, apărea mama,
Privindu-te cu drag, erai minunea sa.

Tata se fălea, în piele nu-și încăpea,
Ca bulgăr de viață - de aur te vedea.
Atât de firav, erai imensa-i mângâiere,
În suflet îi dădeai nemăsurată putere.

Ai mai crescut un pic și ai căpătat grai
Știai să ceri prin plâns și, mult te rugai,
Nu încetai până ce scopul nu-l reușeai,
Iar părinții, bunicii, ți-au dat ce doreai.

Iar de făceai vreo poznă, nu era bine,
Și de la minciunile nu te puteai abține.
Bunicii, adeseori, te îngrijeau cu drag,
Și creștea fericit, drăgălaș și dulceag,

Păpica ai preferat-o, cu mersul vârstei,
Ouțul cu brânzică și ursulețul Barney,
Și de la o vreme-ncoace, ai altă modă,
Fast Food-ul și Pizza, îți stau în agendă,

Dar și distracția. Pe loc, cel mai de sus,
Îți stă internetul, iar sportu-i în minus.
Astăzi, ceri mai puțin, c-ai mai crescut,
Și sigur vei mai crește, devii renăscut.

Dragă nepoate, te iubesc așa cum ești,
Sigur te vei realiza pe măsură ce crești
Este o lege a firii, care depinde de ceva,
Iar felu-ți de a fi își dorea a te răsfăța.

Iubește-ți viața, de vrei frumos s-ajungi,
Și ia-ți de model fratele, învață a munci!
Să știi să prețuiești, toate poftele inimii,
Învață să muncești și să știi prețul pâinii!

Prețuiește-ți viața, spre a crește frumos,
Iubirea pentru oameni să-ți fie de folos,
Ca încheiere, cu drag, am să-ți spun așa:
Luca ești năstrușnic, dar vei fi cineva!

Nepoate

Ia de la mine ce-ți ofer – o seamă de cuvinte,
Să le transformi în giuvaer de fapte împlinite!
Pornind în lumea ta de om, să fii mereu cu minte,
Că fericirea nu-i negoț de gânduri pătimite!

Cu un elan nemaivăzut, să urci pe scara vieții,
Spre un liman nemărginit, destinul frumuseții
Și să culegi, de pe liman, doar crini de fericire,
Perpetuării – talisman, ofrandă de iubire!

Vlăstare- rod, încrengătura, cinstirea să ți-o umple,
Bogată fie-ți bătătura, bogată-n rod de tample!
Și patria s-o ai în sânge, la teamă sau curaj,
Nici când nu încerca a plânge, ia seama la viraj!

C.- ALBUM DE FAMILIE**PĂRINȚII**

Tabloul Familiei Neculai Iordache

Mămica Sanda Iordache

Părinții și fiul lor Nicușor

Tăticu Neculai Iordache

„Legătura esențială dintr-o familie autentică nu este cea a sângelui, ci a respectului și bucuriei pentru viața fiecărui membru al ei. – Richard Bach Familia trebuie să treacă înaintea oricui.” – Victor Eftimiu

„Cele mai importante lucruri din lume sunt familia și dragostea. – John Wooden Cea mai mare binecuvântare a unui om este familia sa.” – Marius Torok

„Familia este locul în care mințile vin în contact una cu cealaltă.” – Buddha

Neculai Iordache și frații Glineschi
(Paul și Traian)

Tăticu, mămica, fratele Ion, cumnata
Jana, cuskra de la Brăiești, Nicușor și
micuțul nepot al cuscrei.

Casa părintească, cu tăticu în prag, parcă mă așteaptă, dar tăticu e dus de mult,
iar casa e înstrăinată tot de atunci

Mămica Sanda, cu
nepoata Liliana

Mămica Sanda și fiul
Nicușor

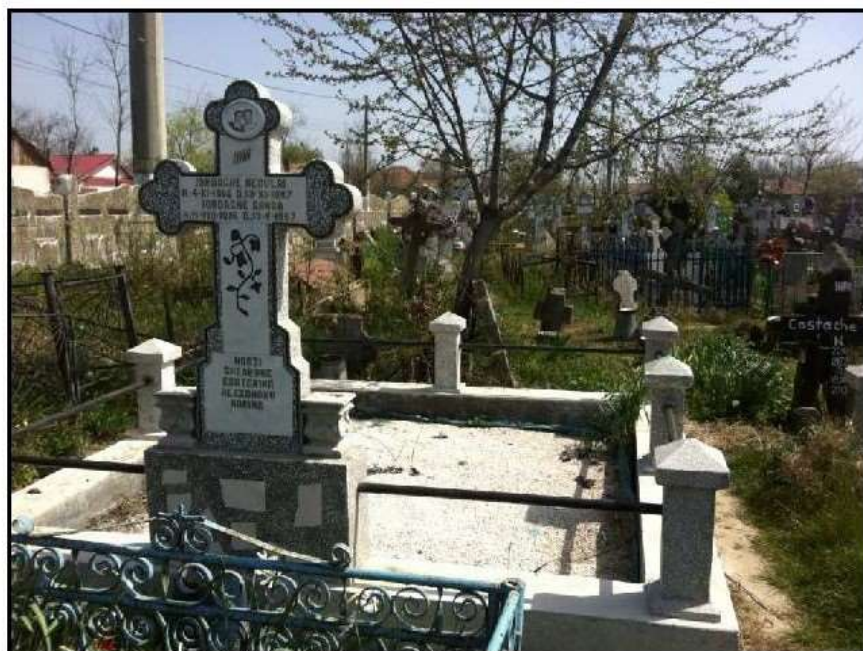
Mămica Sanda și tăticu
Neculai, cu nepoata
Liliana

Mămica Sanda (cu pulovăr cu dungi), fratele Ion Iordache (lângă mămica),
cumnata Jana (cu bebelușa Mariana în brațe), tanti Măndița Saris (pe scaun
lângă Jana), nenea Fanachi Saris (primul de la stânga, în picioare) și fratele
Nicușor (cu sortul de elev)

Împreună cu fratele Nicușor, în vizită la fosta casă părintească, în anul 2011

Mormântul bunicilor și părinților mei, reamenajat în 2014, împreună cu fratele Nicușor, cu sora Olica și cu nepotul Alexandru

FRATELE CEL MARE - ION IORDACHE

Jana Iordache

Nunta familiei

Ion Iordache

Casa familiei Ion Iordache

Copila Mariana

Eleva Mariana

Mama Mariana

Părinții Eugenia și Ion Iordache, împreună cu fiica Mariana

„Frații nu sunt de înlocuit, nu se vând și nu se schimbă, să privești la ei în suflet, e precum te vezi în oglindă.” – Sursa

„Nu faceți niciodată un tovarăș egal cu un frate.” - Eziod

Nepotul Alexandru Iordache

Strănepotul

Recăsătorirea fiicei Mariana, cu un austriac

Casa familiei Ion Iordache transformată de nepotul Alexandru

Mormântul familiei Ion Iordache

SORA – IOANA NICA (IORDACHE)

În picioare: Ilie, Ioana Nica, Domnica, Nicolae Nica,
Pe scaun. Liliana Nica

Ioana Nica

Nicolae Nica

Liliana Guran
Nica

Adrian Guran

Ioana Nica

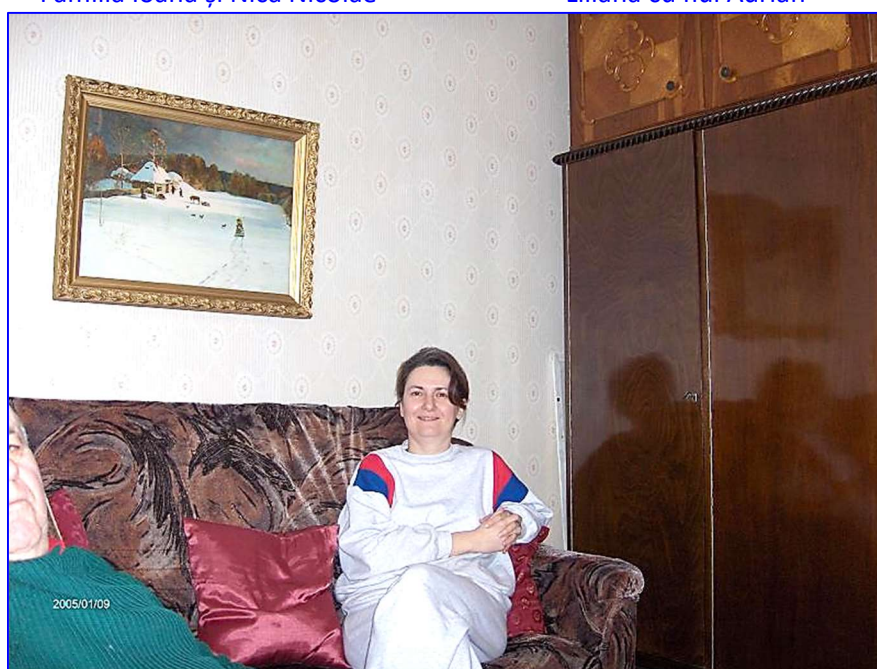
Nicolae nica

Familia Ioana și Nica Nicolae

Liliana cu fiul Adrian

Liliana Guran Nica (în relaș)

Adrian Guran (în relaș)

Adrian Guran (fiul)

Liliana Guran Nica (mama)

Liliana cu unchiul și cu mătușa Domnica

Militar fiind, în 1960, m-am întâlnit cu surioara Olica, la Mamaia

FAMILIA NICULAI IORDACHE

Fratele Nicușor și soția lui maria Iordache

Fratele Nicușor, Cumnata Mia și nepoatele Nicoleta și i Diana

„Un frate este un dar pentru inimă, un prieten pentru spirit.” - Necunoscut

„Nu există altă dragoste ca dragostea pentru un frate. Nu există altă dragoste ca dragostea de la un frate.” - Necunoscut

**Mama cumnatei Mia, Cumnata, Nicoleta,
Diana, Nicușor și bijuteria de Andreea**

Nepoata Nicoleta cu soțul ei, Pr. Nicolae Mușat și cu frumusețea lor, Andreea

Costin Ghinea, soția lui Diana și simpaticul lor fiu, Rareș

În fața casei lor, fratele Nicușor și hărnicuța cumnată Mia

Când nu mai am putere, închid ochii ș--mi apare aieva
Fratele meu. El îmi alină sufletul, și îmi redă energia.
Ne-am născut în aceeași stea, 2 ace ale aceluiași ceas
Și, frate dragă, din steaua noastră numai noi am rămas!

Doamne, dă-i fratelui meu sănătate, ani mulți, cu bine,
Cu fericire, alături de familie și, multă credință în Tine!

FAMILIA MEA – MIRCEA IORDACHE

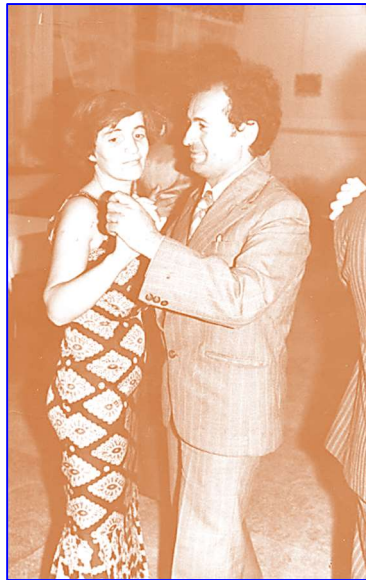
Rodica Crăciun

Familia Rodica și Mircea
Iordache

Mircea Iordache

Mircea Iordache

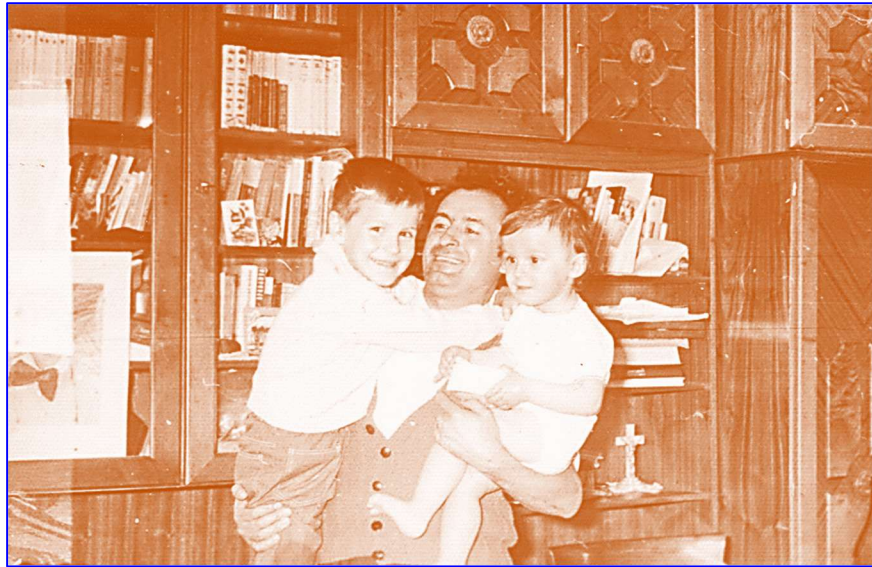
Soții Iordache dansând

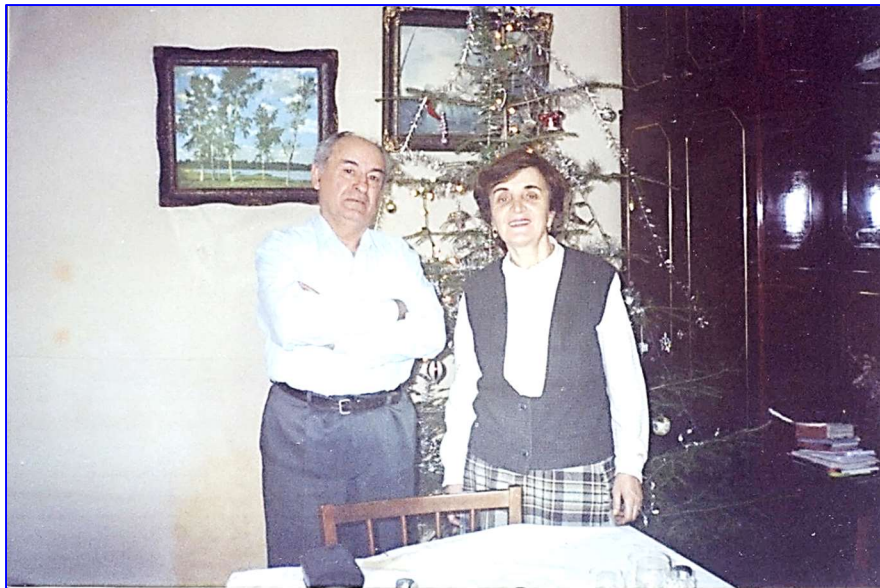
Rodica Iordache

Familia e o elementară formă de organizare,
E prima comunitate ce aduce omului atașare,
Cât și prima autoritate, care-l învață dozare,
Ea stabilește ale societății valori fundamentale.

Azi când scriu astă carte, am parcurs lung drum,
De căsnicie, peste jumate de veac și, pot să spun,
Că am o familie frumoasă, drumul fu bun și greu,
Pentru ce-am realizat Îi mulțumim lui Dumnezeu!

Tăticu Mircea cu plăcutele greutăți Dan și Andu

Familia Rodica și Mircea Iordache, în vizită, de Crăciun la Tg. Ocna,
la cumnata Mariana

"Într-o familie, doar necazurile, încercările dau măsură înțelegerii, a coeziunii sufletești, a dragostei." Părintele Iustin Pârvu 1919 - 2013

De Crăciun, au venit cei trei nepoți (Luca, Toma și Sabin) cu uratul la bunici

Casa de vacanță a familiei (bojdeuca), de la Dragomirna

FAMILIA SOCRULUI GHEORGHE CRĂCIUN

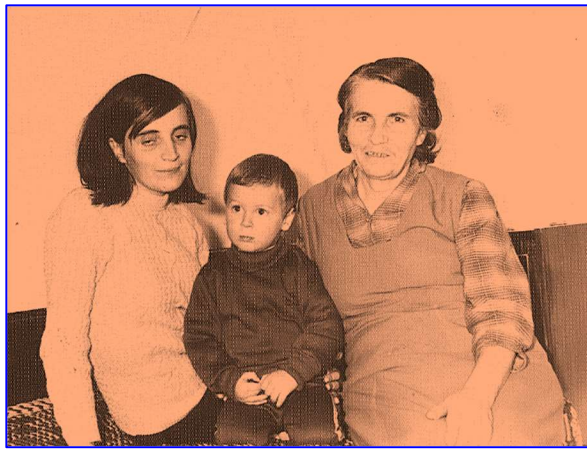
Bunicul Constantin Crăciun și bunica Sofia, părinții lui Gheorghe Crăciun

Părinții Dumitra și Gheorghe Crăciun, împreună cu nepotul lor, Dan

Rodica și Mariana Crăciun

Rodica, mama Dumitra Crăciun și Dan

„Bunicii ne cuprind micuțele mâini doar o vreme, dar inimile pentru o veșnicie.” Anonim

„O bunică este puțin dintr-un părinte, puțin dintr-un profesor, și puțin din cel mai bun prieten.” Anonim

„Mi-ar plăcea să fac lucruri drăguțe pentru nepoții mei, cum ar fi să le cumpăr acele jucării pe care eu nu le-am avut niciodată.” Gene Perret

FIUL DAN-CRISTIAN IORDACHE

Dan Iordache și Anca Iordache (Juravle) la cununia civilă

Fiii – Luca și Sabin Iordache

Familia: fiul Sabin, tatăl Dan,
mama Anca și fiul Luca

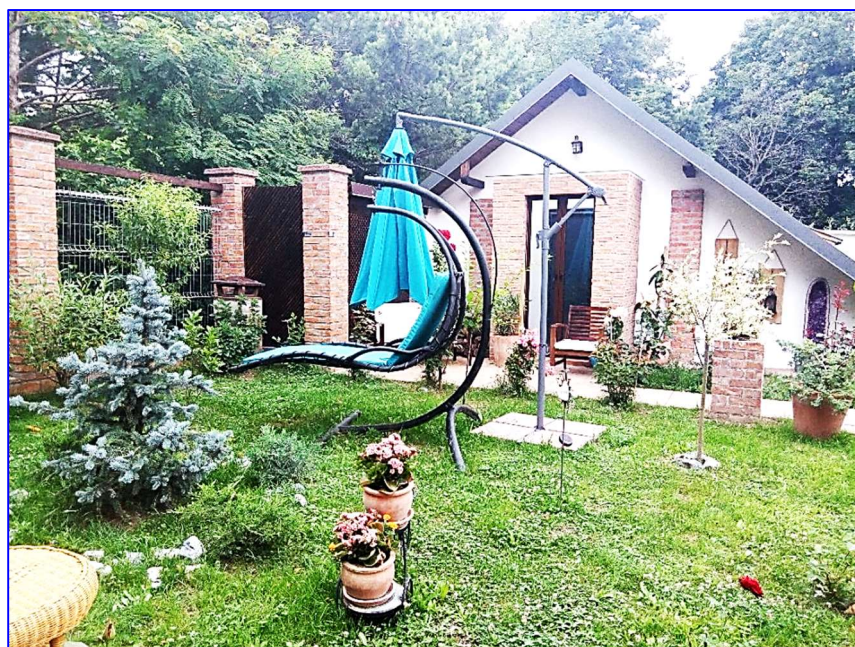
"Nu trageți prea tare la juguri îndepărtate. Bucurați-vă mai mult unul de altul, grăbiți-vă, rugându-L pe Dumnezeu să vă binecuvânteze cu naștere de prunci, dați-i vieții ceea ce este al ei și lui Dumnezeu ceea ce este al Lui." Părintele Gheorghe Calciu-Dumitreasa 1925 - 2006

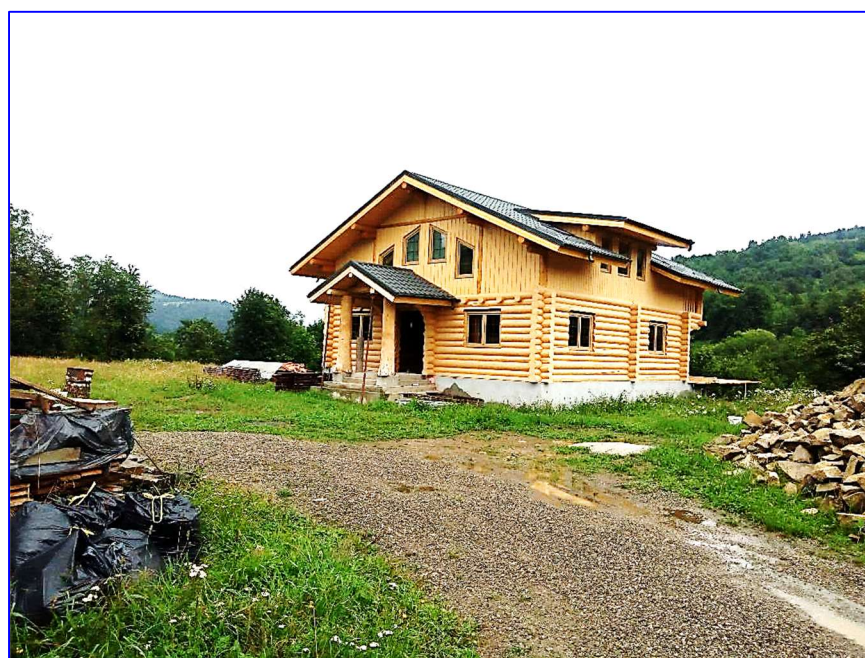
În curtea casei

Amenajare grădină de vară

Bisericuța lui Dan

Casa de vacanță a familiei

Într-o seară de Crăciun în Piața Unirii - Suceava

"Căsătoria cere multe motive ca să fie Taină. Când familia nu va mai fi întemeiată pe Taină, oamenii vor fi o turmă de fiare sălbatice, destrăbălate." Părintele Arsenie Boca 1910 - 1989

Cu toate că orice familie constituie un colectiv,
Ai cărei membri au drepturi egale, cum se știe,
Părinții conduc familia, și au mare rol educativ,
Iar, copiii sunt beneficiarii educației în familie.

MI

FIUL – ANDU IORDACHE

Andu Iordache

Camelia Iordache (Curălaru)

Familia Camelia și Andu Iordache, cu fiul Toma

La Dragomirna, bunica Rodica, nepoțelul Toma și 2 cățeluși dragălași

La Dragomirna - Bunicul Mircea (calul) și nepoțelul Toma (călărețul)

Andu și Cami - Fericirea li se citește pe chipuri

Camelia și fiul Toma, în excursie

Tata Andu cu fiul Toma, având în spate panorama orașului

"Femeia înseamnă 'împărăteasă dăruitoare'. Femeia, dacă zici că-i slabă, totuși, din momentul în care te-ai angajat să te numești soț, nu te poți numi soț, decât lângă o soție. Trebuie să o pui pe tron, cu orice chip! Să nu se mai vadă în femeie numai un scop meschin sau un lucru de caznă. Femeia este extraordinară în creația lui Dumnezeu! Dați-vă seama că destinul întregii omeniri depinde de cuvântul Fecioarei Maria, libere: Fie mie după cuvântul Tău (Luca 1, 15)." Părintele Arsenie Papacioc 1914 - 201

"Dumnezeu nu face nici o deosebire între monahi și mireni, și, în calendarul nostru, sunt mai mulți sfinți mireni decât călugări, mult mai mulți. Adică soț, soție, copii în familie. Or, rugăciunea de care vorbește Dumnezeu, asta în duh și-n adevăr, se poate face chiar mai bine pe ascuns, în familie, decât în public, în mănăstire." Părintele Adrian Făgețeanu - 1912 - 2011

"În catacombele politicii internaționale, care este, în esența ei, anticristică, se elaborează savant distrugerea Bisericii, a neamurilor, relativizarea adevărului, parazitismul guvernamental, izolarea individului și controlarea lui până la desființare prin toate mijloacele de propagandă, spulberarea familiei; persoana trebuie să devină tot mai mult o proprietate a guvernului; instalarea unui totalitarism lent care, în cele din urmă, să ducă la subordonarea întregii lumi unui guvern internațional uns de cineva din adâncuri." Părintele Gheorghe Calciu-Dumitreasa - 1925 - 2006

III.II.-FORMAREA CA OM

A.- SUFLET DE COPIL

1.- MINTE DE COPIL

Sufletul comunică cu sine însuși,
Folosindu-se mereu de gândire.
Anumite gânduri sunt rugăciuni,
Altele vin din a sufletului trăire.

MI

Percepții de copil

Mămica

- Când am deschis ochii, pentru prima dată vedeam ceva, un fel de univers, care mă înconjura. Un duh parcă-mi spunea că centrul universului meu era mămica. Ochii creierului meu nu mi se deschiseseră încă, căci aveam un nod gordian⁸ care mă făcea să nu deslușesc realitatea. Oare cine îmi dădea o atracție magnetică și-mi ghida instinctele de a găsi sânul mamei, de a suge, de a zâmbi atunci când eram mângâiat și mi se zâmbea. Cum de știam să țin mâna pe sânul mamei și să o plimb, ca într-o plăcere și recunoștință? Știam să plâng când mi-era foame, sau când făceam pe mine, sau când mă durea burtica, ca un fel de clopoțel care s-o atenționeze pe mămica că sunt în pericol. Oare cum de-mi formam un caracter în funcție de cum îmi răspundea mămica la plânsul meu? Și asta am deslușit mai târziu, observând comportările bebelușilor. Dacă mămicile lor îi leagă să-i adoarmă, bebelușii capătă obișnuință, și dependență de acel obicei, care se transformă în viciu. Sunt multe aspecte ale relației între bebeluș și mămica lui, care se generalizează și cu alte persoane apropiate, aspecte care duc la formarea caracterului copilului încă din stadiul de bebeluș.

Mi-am dat seama abia când gândul a început să-mi funcționeze și când curiozitatea m-a făcut să urmăresc instinctele animalelor de a se acomoda rapid cu viața care li se deschidea în față: - căutarea țâțelor mamei lor; - instinctul de a se feri de pericole; - instinctul de a-și recunoaște mamele. Oare de ce și-n somn bebelușii simulează suptul și zâmbesc? Înseamnă că subconștientul funcționează și visele sunt culisele minții.

⁸ Dificultate extrem de mare, greu sau imposibil de rezolvat.

SUFLET DE COPIL

Pe când am deschis ochii am observat,
Ca pe-o minune, lumina ochilor mamei
Cât și dulcile alintări care m-au alăptat,
Și azi păstrez în suflet imaginea icoanei.

Treptat ochii minții mi-au privit viața,
În timp și-n spațiu, sfios, mă regăseam
La sânul mamei, și-i sorbeam prezența,
Și un sentiment straniu de iubire aveam.

Într-o zi cu ochii dilatați vedeam ceva,
Dar nu înțelegeam ce, eram cam uimit,
Mai târziu am priceput minunea aceea,
Era tăticului meu, apoi mult mi-a lipsit.

Când am mai crescut, mi-a zis mămica,
Data nașterii și când am fost declarat,
Cinci făurar/optsprezece mărtișor, zicea,
Credea că-s pieritură și a cam amânat.

Mi-a zis mămica, că la doi ani ne jucam,
Tăticu mă ascundea, și mă apuca frica,
Că eu nu pricepeam și de-acolo strigam,
„Iote-mă aici Oani, iote-mă aici Olica!”

Despre sănătate, nu știam ce înseamnă,
De mă durea burtica, de aveam limbrici,
Și desculț prin zăpadă, fără de teamă,
Viața-mi era frumoasă, totu-mi era brici.

Pe la cinci ani, împreună cu sora Olica,
La fereastră-n odaie, cu o țuică dulce,
M-am aghesmuit, nu mai știam nimica,
Și uneori greșeala, altă greșeală aduce.

I-am cerut surioarei o tragă să-mi facă,
Din stuful de pe grajd, și sus pe butoi,
M-am cățărat și am tot sorbit din doagă,
Pân-am putut să cad, cu trupul greoi.

Nici nu mai știu cum am ajuns la drum
Dar nu mai vedeam, și eram anapoda,
Imaginea se dubla, nu știu ce să spun,
N-am știut nimic, pașii mi-o luau razna.

M-am trezit abia seara, înfășurat pe pat.
Mi-a povestit mămica ce s-a întâmplat,
Cum că, împleticit, prin grajd am intrat,
Și vecinul, Tata Vasile, mămicii i-a strigat:

„Ia vezi, fă, Sando, ce e cu băiatul tău,
Că umblă amețit prin grajd, la animale?”
Mămica a sărit, rugându-se la Dumnezeu,
Ca băiețelul ei, să nu aibă vrii mentale.

Mi-a stors pe nas balebă de cal, ca leac,
Apoi a „ciufulit-o” pe Olica, ca vinovată.
Rușinea ce-am căpătat-o nu a fost fleac,
Că m-a vindecat de-a mai bea vreodată.

Cam atunci m-a mai căutat moartea,
Căci m-am fript pe burtă cu acid fenic,
Aflat într-o sticlă, ca pentru o măsea,
Și acea friptură mi-a dat fiorul „veșnic”

Și-o candelă ardea și „dormeam” adânc,
Venit-a popa Ghenciu și m-a împărtășit,
Și ca prin vis de astea aminte îmi aduc,
În brațe la mămica din vis am tresărit.

*

Iarna aceea a lui '45, ne putea fi fatală,
Un viscol așa ca prin filmele de groază,
Troianul acoperea casa, cu tentă letală,
Prin susul ferestrei, abia putea să vadă.

Plângând, mămica pe tăticu îl implora:
„Neculae, Neculae, știu că de noi îți pasă,
Troienele ne-au acoperit casa, bătătura
Copiii ne mor de foame și de frig în casă!”

Neculai nu aude, se-aude numai vântu',
Că-n lagărul rusesc îi e-n cumpănă viața,
Noroc cu Ionică al lui Pușcoi, că răzbătu
Să ne scoată din moarte, să învârtă roata.

Cum, necum, am trecut și de acea iarnă,
Soarele ne încălzea din ce în ce mai tare,
Și a venit și vara, cu a câmpului famfară,
Mă țineam ca scaiul după sora mai mare.

Mergeam la câmp, și la gărlă, mergeam,
Eram fascinat de Caloian și de Păparudă.
Și visam cu ochii deschiși, îmi imaginam
Că luna este aproape, că-i rece și e nudă.

Iar pământul e plat, și-i numai cât îl văd,
Și câte năzbătii îmi mai treceau prin cap,
Încât îmi vine astăzi de râs să mă prăpăd,
Și cred că aiurelile mi le-a tratat Esculap.⁹

„Sufletul din care nu se înalță spre Cer glas de rugăciune
este asemenea unei case pustii, plină de păienjeniș, locuită
numai de păsările întunericului.” IPS Justinian Chira - 1921 -
2016

⁹ Fiul lui Apollon, zeul medicinei;

Tăticu

Chiar cu ochii aceia de copil, care vedeau încă prin ceață, am fost impresionat de imaginea lui tăticu, atunci când l-am observat pentru prima dată, stând în picioare, în tinda casei bunicilor, lângă hambarul de făină, când mânca lapte cu covrigi. Cred că aveam atunci ceva peste 2 anișori.

Și până atunci, tăticu a existat în viața mea, dar eu nu aveam percepția de a-l vedea, iar după acea frumoasă imagine, mult timp mi-a rămas ca un vis, care s-a transformat în realitate abia pe când aveam aproape 10 ani, când a revenit acasă după un prizonierat în gulagul roșu, de cca 7 ani. Cred că multe s-au petrecut în sufletul lui tăticu pe perioada războiului și a prizonieratului, numai el și Dumnezeu cunosc lupta pentru supraviețuire și dorul de a se întoarce acasă la copii și la nevastă. Avea misiunea de la Dumnezeu să-i mai aducă fericire soției lui, s-o iubească așa cum a jurat în fața Sfântului Altar. A reușit să o protejeze împotriva suferințelor trupești și sufletești, să-i preia multe responsabilități în asigurarea condițiilor de viață și în formarea copiilor, pentru a deveni oameni realizați în viață.

Sosirea lui tăticu o vedeam ca pe un dar de la Dumnezeu, în ziua de Crăciun a anului 1948. Astăzi gândesc că a existat o iubire cosmică, curată, între sufletele noastre. Prin ofurile mamei și prin rugăciunile ei, prin neajunsurile materiale ale copiilor și dorul lor de a avea tată, sufletul pereche al lui tăticu, condus de bunul Dumnezeu s-a întors acasă.

Starea de plâns în care ne aflam la sosirea lui tăticu, s-a transformat, în câțiva ani în stare de siguranță și de fericire:

- În calitatea de cântăreț bisericesc avea o voce divină,
- În calitatea de soț, a știut să o facă fericită pe mămica, implicându-se în toate treburile vieții de familie, și în mod deosebit în formarea copiilor pentru a le asigura un viitor frumos,
- În calitate de tată a însemnat pentru noi un model de părinte, dar și un prieten, cu suflet de copil,
- Ca oficiant sanitar și-a depășit mult statutul, ajungând să fie considerat doctorul satului. Prin felul în care a răspuns sătenilor, zi și noapte, și i-a lecuit de boli, uneori prin metode proprii, a fost foarte apreciat de sat și de comună. Drept recunoștință, satul, prin reprezentantul ei, d-na Adina Bădescu, în calitatea de primar al comunei, până în 2012, a dat străzii pe care a locuit tăticu, numele de Str. Iordache Neculai.

2.- COLEGIUL MILITAR

Tăticu era prizonier în mârșavul gulag
Fratele Oani a fost dat copil de trupă,
Mămica se căina: „Doamne ce mă fac?
Mai am doi copii, inima o să-mi rupă,

Nu am cu ce-i ține, e foamete, război,
Eu, bolnavă, Doamne e vai și vai de noi,
Mă-nvață ce să fac, să ieșim din nevoi
Și, mai miruiește-mă, să mă pot ogoi¹⁰!”

Și în miez de noapte, se sfătui mămica:
„Gata, și pe Gigi am să-l dau la colegiu,
Și-o voi reține acasă numai pe Olica,
O scot de la școală, lângă mine s-o știu,

Ca ajutor în casă, în grădină, la câmp,
Doamne îmi e greu, în două să mă rup!”
Și pe la babe, doctori, mers-a mult timp,
Fiind foarte bolnavă la suflet și la trup.

Și-și zicea mămica: „Va veni și vremea,
Să te pot da și pe tine la școală, Olică,
Să-ți faci rost, maică, să nu fii nimenea!”
Și și-a cerut iertare cu suflet de mămică.

¹⁰ liniști

Într-o zi de toamnă, m-a luat de mână,
Și, la capăt de țară m-a dus la armată,
Cu inima frântă, lua-ta astfel de sentință,
Și m-a lăsat acolo, așa-mi scria-n soartă.

În clasa a I-a, nu prea știu cum învățam,
Dar știu c-am făcut o gălmă cu spitalizare
La Timișoara și ce mi se-ntâmpla nu știam,
Și totuși eram frunțaș, ca titlu de valoare.

Baze se puneau cu citirea și aritmetica
Copiii care nu învățau, erau puși la colț.
Să înveți, când un caporal ne împiedeca,
Cu bravade și cu amenințări cu un băț?!

Minorul caporal, din clasa a III-a, cerea:
„Elevi, mâinile la spate, privirea în tavan,
Să se-audă musca!” și tot timpul bâzâia,
Și ne pedepsea cu bățul și când tușeam.

Nu știu cu ce l-am supărat, că la culcare
M-a așezat culcat pe două paturi, râzând,
La fundul gol, cu centura, m-a bătut tare,
Ajutat de unii colegi, cozi de topor bolând¹¹.

¹¹ Nebun, smintit, nerod, prost.

Țipetele mele de durere le făceau plăcere,
Iar peste noapte am avut un mare coșmar,
Pierzându-mi simțurile, făcui toate cele,
Dimineața am avut cel mai mare calvar.

Plutonierul Zeamă, zbir cam de „5 stele”
Găsind pe culoar răhăței, murdărie „curată”
Mi-a donat o „labă”, de nouăzeci de chile,
De-am căzut trăsnit, făcând pe jos baltă.

Avea Majurul, nostru, o statură de zbir,
Avea și-un câine mare lup care-i semăna.
Majurul ne da înviorarea, ceva cam dur,
Chiar iarna, desculți, pe zăpadă ne alinia.

Și ne dădea adunări și ruperi de rânduri,
Înapoi fuga marș până la gardul din spate,
Și iar adunarea, javra-i râdea cu mârâituri,
Apoi, fuga-n dormitor la treburile celelalte.

Dar au fost și evenimente mai frumoase,
Spre exemplu de Crăciunul clasei întâi,
Cu o scenă plină de ornamente fastuoase
Și sala plină cu asistență militară de soi.

Eu am spus o poezie cu un soldat voinic
Am gesticulat mult și cred că am plăcut:
„Eu sunt un soldat voinic,
nu mi-e frică de nimic...!”
Apoi, fruntaș furier-șeful clasei fui făcut.

Și am primit jucării cum nici nu gândeam,
La masă la maiorul preot am fost invitat,
Fetița lui cu nasul pe sus, fetiță de neam,
Cânta la pian, eram umil, nu ne-am jucat.

Eram milităros și ce pas de front băteam,
În oraș când mergeam și-ntâlneam ofițeri,
„Clasă pentru onor la stânga!” și salutăm,
Clasa-n pas de front, avea totale supuneri.

În clasa a II-a m-am uimit de învățătoare,
Doamna Firan Larisa, de o mare bunătate,
Căsătorită c-un ofițer, o stimam foarte tare,
Că într-o zi m-a culcușit pentru sănătate.

Poate că eram copil bun, mă cam proteja,
La clasă eram atent, numai ochi și urechi,
Îmi era foarte dragă, doamna Firan Larisa,
Astă amintire nicicând nu mi se va învechi.

Existența mea când eram copil de trupă,
A trecut cu atenție sporită la învățătoare
Și la învățătură, cu umilință în orice clipă,
Dar observam și pe unii colegi mai atare.

De Paști, mămica a venit cu dor de mamă,
Era mândră că doctorul școlii m-a lăudat,
Ca isteț, cuminte, și-s bun de pus în ramă,
Și, poate că, din milă la dânsul m-a invitat.

Și, avea o fetiță frumoasă dar și alintată,
Care mă privea de sus, cam ca o prințesă,
Pentru ea eram un năpârstoc, din armată,
Geaba tatăl ei îi cerea să fie mai gingașă.

Finalul clasei a II-a mi-a fost cu locul doi,
Și s-a ținut o serbare, cu famfara militară,
Și coronița-mi era ca un trifoi cu patru foi,
Pentru ea mi s-a cântat imnul la famfară.

Dar cum rușii au pus stăpânire peste noi,
Bravul patriot Antonescu a fost împușcat,
Arestat de regele Mihai, la sfârșit de război,
Și din '48 colegiul militar s-a desființat.

Atunci a venit mămica și acasă m-a luat,
Și visu-mi de-a deveni căpitan l-am ratat,
„Lasă, te voi da la școala primară din sat!”
„Mămică, nu mă fac primar!” am reproșat.

3.- ȘCOALA PRIMARĂ

Chiar așa arăta școala din Dâmbroca la începutul anilor 50'

Când am mers la școala primară din sat,
Atunci că nu mă fac primar, am observat.
În una din cele 2 săli de clasă am învățat,
Și domnul Suditu, cu respect ne-a tratat.

Domnul nostru avea locuință de serviciu,
Și o parte din curte o folosea pentru casă,
Avea păsări, porc și vacă dar și un viciu,
Ca prieten cu Bachus, dar era bun la clasă.

Sala de clasă era cam rece și întunecoasă,
Băncile, model vechi, erau pe trei rânduri,
Podeaua, din scândură înnegrită, groasă,
O curățam cu motorină, și avea „scorburi”.

Iarna, era încălzită cu un godin, pe lemne,
Era metalic, deasupra cu un strat de nisip,
Avea și un burlan care încălzea, pesemne,
Care ducea-n podul școlii, un naiv prototip.

Eu stăteam în prima bancă de pe mijloc,
Iar sora Olica, pe rândul trei, banca întâia
Întrecerea la învățătură ne era ca un joc,
Și eram ochi și urechi la ce domnul zicea.

Nu știu de vreun orar, cred că la plezneală
Se insista pe cetire, aritmetică și caligrafie,
Mutam cartea din mână, după o rânduială,
Și apoi de la capăt să ne intre-n scăfârlie.

Așa arătau sălile de clasă și băncile

Aritmetica o făceam cu domnul, fără greșeli,
Cele patru operații erau la baza cunoașterii,
Dar și-n teme de-acasă primeam socoteli,
Exersam mult și caligrafia, ca bază a scrierii.

Făceam și un pic de desen, mâzgăleli curate,
Iar lucrul manual era diferit între băieți și fete,
Fetele se speteau cu diverse lucrări brodate,
Băieții, ștergătoare de picioare și coșulețe.

Broderiile erau pregătite de-acasă de mame,
Băieții aveau foi de porumb pentru lucrul lor,
Și uite-așa ne formam deprinderi străbune,
Și caractere tari, bun simț, cu dragoste și dor.

Colegii de clasă erau cumiți, silitori și vioi
Pe-atunci mă aflam la loc de cinste în clasă,
Starea de „bine” a satului era ca după război,
Lipsuri, păduchi și, nu era ce pune pe masă.

Primeam „firimituri” de la poporul american,
Niște pesmeți, nimicuri, haine second hand,
Mergeam doar cu grăunțe coapte-n ghiozdan,
Cu maculatoare ce defineau sărăcia standard.

Caietele de caligrafie și ele din hârtii proaste,
Sugeau cerneala, dându-ne mult chin la scris,
Cerneala și penița care zăgrăia ne jucau feste,
Dar cu toate acestea, nimic nu ne-au învins.

Serviciul pe clasă se făcea cu rândul stabilit,
Pentru curățenie și pentru făcut focul, iarna,
Cu surioara Olica și cu Jenica, am cam pornit
Cu noaptea în cap, îl făceam din toată inima.

Dintre colegi l-am remarcat pe Ion Zaharia,
Poreclit Guran, cred că pentru gura lui mare
Scria frumos dar cam repetase clasa a treia,
Tare șoticar și zeflemist, un mucalit ca atare.

Stancu, era băiat bun, dar și slăbuț la carte
Și într-o zi Guran i-a scris în glumă o temă,
Repetând pe o pagină de caiet vorbe șocante:
„Tutili, multili, Stancu prostu”. Oare-i glumă?

Domnul Suditu, pe Stancu l-a întrebat mirat:
-Cine ți-a scris tema? – Eu, domn învățător,
Din care cauză bietul Stancu clasa a repetat.
Și, atunci a răs clasa, nu știa ce-i ăla ajutor.

Și de mine se lua Guran, avea ceva cu mine,
Că-mi curgea nasul des și-mi foloseam mâna,
Mucea Saclana îmi zicea, așa se amuza bine,
Mucea eram, dar nu știam ce e aia Saclana.

Florică mică era și ea demnă de a fi văzută,
Că era curățică, inteligentă și foarte jucăușă,
Avea pentru baltage o dexteritate deosebită,
Dar războiul i-a adus o suferință, ascunsă.

Că tatăl i-a plecat pe front și, era tare mică,
Și a dispărut pe un front departe, în mereu,

La așteptat să vină înapoi, în dor și în frică,
Zadarnic, că a dispărut, deși n-a fost ateu.

La sfârșiturile claselor, erau serbări ca atare
Și cântam, și recitam poezii, și premii luam
Și, am fost binecuvântat cu premiul cel mare,
Poezii frumoase spuneam, și chiar gesticulam.

În vacanțe, treburi multe făceam, ne distram,
Cu vaca, și cu grebla, și la batoză mergeam,
Pază la pepeni, la vie și la porumb, făceam
Și de la gărlă, caloian, paparudă, nu lipseam,

De paști, atât de frumos, se cânta prohodul,
Noi copiii din bacon, iar dascălii de la strană
Și, se băteau la gura noastră oul și cozonacul,
Iar iarna, urătura la case ne era foarte dragă.

Ce frumos era neațalașul, cu traista de pled,
Primeam câte o nucă, sau măr sau un covrig,
Grupuri gălăgioase, de copii, pe la case acced,
Fără să le mai pese de câini, de viscol, de frig.

La un adio de școala generală, îi mulțumesc,
Și-i doresc să prospere, dar nu prea-s șanse.
O, școala mea, oare de ce necazurile îți cresc,
Oare când învățământul va ieși din transe?!

Aș vrea ca demnitarii, să facă legi mai bune,
Să nu-și dea pentru ei favoruri nesimțite!
Să le pese de țară, că-s puși pe furăciune,
Să le pese de școală, nu de vorbe nebune!

Oare când satul va fi repopulat, și organizat?
Oare de ce lumea pleacă tot mai des din sat?
Te rog satul meu drag să fii mult mai angajat,
Nu-ți pierde ce-n zestre, străbunii ți-au lăsat!

De foștii colegi mi-e foarte greu să vorbesc,
Unii au murit, alții se trec, că îmbătrânesc.

Domnul să-i aibă-n pace, aceasta le nutresc,
Iar celor în viață sănătate multă le doresc!

Unde sunteți voi dragi colegi,
De la școala mea primară?
Unii plecat-ați pentru veci,
Și alți-n bătrânețea amară?!

Spuneți de vă mai amintiți,
De-al nostru bun învățător,
De domn Suditu, ce mai știți?
Ori cum era, de el mi-e dor.

Mulți ați uitat c-am fost colegi,
Cu voi, astăzi și băncile mor,
Dar să-l slăvim în veci de veci
Pe domnul nostru învățător!

Din cei care azi mai trăim,
Bolnavi și triști - octogenari,
Pe Dumnezeu, mult să-l slăvim,
Pentru toate împlinirile mari!

„Despre Dumnezeu și despre puterea întunericului nu știa mai nimic, ca un școlar cinstit care nu are curiozitatea în clasa a patra să citească o carte de clasa a cincea.” Petru Popescu

„Școala însemnează ordine și chibzuință de fiecare clipă.” Simion Mehedinți

„Școala trebuie să te învețe a fi propriul tău dascăl, cel mai bun și cel mai aspru.” Nicolae Iorga

„Nu spun că școala nu e bună. E foarte bună. Cât timp te duci la școală ca să înveți ceva ce îți place și să folosești aceste lucruri în viață ca să obții ce vrei.” Pera Novacovici

„O școală bună rumegă gândirea altora, nu o memorează.” Vasile Ghica

„O școală care să corespundă perfect ținutei sale e o adevărată instituție pentru cultivarea omului.” John Amos Comenius

„Acolo unde școlile prosperă, totul prosperă.” Martin Luther

4.- GIMNAZIUL

Eu la 15 ani

Școala Generală din Scurtești

Gimnaziul a fost ca și o adiere proaspătă,
Cu altă lume, alte orizonturi necunoscute.
Intrai pe un tărâm în care mă putu coptă
Noii colegi, profesorii și alte necunoscute.

Școala din Scurtești se bucura de respect,
Se află la cca cinci kilometri de Dâmbroca,
Nu avea gard, amplasamentul era perfect,
Și avea internat, unde ne puteam astruca.

Și erau școlarizați copiii satelor apropiate,
Dâmbroca, Stănțești, Scurtești, Ciocârlia,
Profesorii, toți, consider că erau de calitate,
Dar manuale nu aveam, ne mânca penuria.

PROFESORII

Mult l-am admirat pe domnul Nicu Coman,
Ca profesor de Limba Română și ca ținută,
Cât de frumos povestea, chipu-i sorbeam,
Era tânăr și chipeș, cu, comportare plăcută!

Ne era bun director și am fost foarte triști
Când a fost concentrat, și ne-a mai lipsit,
Că nu aveam cine să ne mai spună povești.
A revenit, ne-am bucurat, mult l-am iubit.

O dată, povestind, învârtea în mână o cretă,
Și de la catedră în fundul clasei, a aruncat,
În fruntea elevului Grigore, cu adresă certă,
Cu „Porungheii Grigore!”, ne-a impresionat.

Eram în clasa a cincea și s-a ținut concurs,
De dictare, unde au participat toate clasele,
Semnele de punctuație erau greu de pus,
Și am ieșit primul pe școală, printre altele.

Pe doamna Rodica Ionescu, la matematică
O vedeam ca pe o mamă, ne era dirigintă,
Cred că preda bine, dar o priveam cu frică,
Nu m-am simțit în larg, parcă aveam otită.

Doamna avea și harul pentru teatru și cor,
Pentru serbări școlare și teatru cu tineretul,
Îmi era tare dragă, n-am s-o uit până mor,
Mi-a dat multă carte, și mi-a întărit sufletul.

Mai am amintiri și despre domnul Burlacu,
Care povestea frumos toată Istoria noastră,
Și cu creionul chimic umpleam maculatoru'
Dar ce păcat că citirea scrisului era anostă.

Doamna Iulia Coman, soția lui Nicu Coman,
Ne preda limba Rusă și era o dulce doamnă,
Mi-a plăcut rusa și cu ostașii ruși conversam,
Când făceau manevre pe la noi în o toamnă.

Domnul Pocișer, parcă era un extraterestru,
Mâna stângă-i atârna ca după o poliomielită,
Într-o zi ațipisem în bancă, visam ca la teatru:
„Ae, bre moș Iordache, ia ieși d-ta la tablă!”

Așa s-a făcut că am primit doar o notă mică,
Apoi domnul a plecat de la școală, transferat,
Și înlocuitorul a repetat acea notă chimică,
Era secretarul școlii și nu ne-a mai ascultat.

Colegii

Mă bucur că am avut colegi de certă valoare,
Conștiincioși și harnici, și respectau școala,
Pe ici pe colo mai erau cazuri de nonvaloare,
Că pe chipul lor, muncit, se instala oboseala.

Eu și cu sor-mea Olica, preocupați de carte,
Aveam mulți colegi valoroși care mai de care:
Alexandra, Aurel, Mitică erau valori aparte,
Eram și eu pe-acolo cu o inteligență oarecare.

Harnici mai erau și: Vasile Dedu, Manole Maria,
Radu Constanța, Gherase Ștefan, cu rezultate,
Dar erau unii care trăgeau mâța, de se speria,
Și să ne gândim că școala avea dotări „toante”.

Internatul școlii

Se afla undeva, cam la cealaltă margine de sat,
Într-o fostă clădire boierească cu două corpuri,
Pentru băieți și pentru fete, echipate improvizat,
La fete se afla cantina, sala de mese, și ..lipsuri

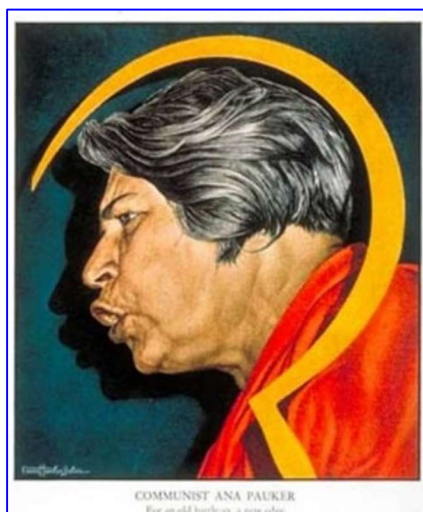
Fiecare corp de clădire avea și câte un dormitor,
Cu paturi multe câte să ajungă la toți căminiștii,
Și câte o sală de meditație, cu câte un bec chior,
Încălzirea o aveam cu godin, și între noi colegii.

Curtea era mare, și-adesea în ea făceam gălăgie
Și tocmai în colț lângă drum era latrina din lemn,
Iar între pavilioane lângă gardul opus, o magazie,
Și jucam oină o cu minge de cauciuc, ca un ghem.

Spre vară, seara, băieți și fete, ne ascundeam,
Să vezi câte chicoteli și râsete dădeau hormonii,
Prin clase, sub bănci ne căutam și ne „ciupeam”
Venea și Mariana, fiica dirigintei, și toți demonii.

La cantină și la servitul mesei cu frumos profil
Numai o singură slujitoare, o adevărată doamnă,

Doamna Radu. Era soția unui învățător pedofil,
Și fiica dumneaei, îmi era colegă, o fată faină.

Pedagogă aveam o domnișoară bătrână și rea,
Avea figură milităroasă, și-am aflat că luptase
Și-n Munții Tatra. Războiul i-a dat carmă grea.
Cam după Ana Pauker, ținuta și moda-și luase.

Îmbrăcată cazon, cu părul scurt și la fel mintea,
De auzea pe cineva că vorbea cu „Fă”, tresărea
Și cu răutate spunea: „Făxina să-ți coacă inima!”
Ne venea greu să învățăm, că tot timpul se foia.

În pauzele de meditație, iarna, abordam gheața.
Într-o zi elevul Mirea, din neatenție s-a răsturnat,
Dărâmând un coleg, zdrobindu-i un dinte și fața,
„Eu mă dădeam pă biață”. Se credea „emancipat”

Îngrijitor la dormitor era nea Mihai din Stăncești,
Uneori iarna rămânea și dormea cu noi, protector,
Și avea nenea Mihai ăsta o traistă plină cu povești,
Unele cam deocheate, dar, era plăcut povestitor.

Când ploua, vara, se făcea o baltă mare în curte,
Se întâmpla că ne vizita Petrea lui Drăgănică,

Un sărman boschetar, care avea mințile pierdute,
Și azi simt un gust amar că noi i-am căutat răcă.

Unii colegi stăteau pe scările palierului de la fete,
Ceilalți pe palierul băieților și, balta era-n mijloc,
Pe un palier mai mulți copii bocăneau din pietre,
Și Petrea, ca turbat, mergea să-i oprească din joc,

Apoi, intrau în acel joc macabru copiii de dincolo,
Și Petrea se întorcea înnebunit, grăbit, spre aceia,
Și, așa, se bocănea din pietre când colo, când colo,
Până ce bietul Petrea lui Drăgănică în baltă cădea.

În Scurtești era un fost oficiar sanitar, care aiura.
Fusese un om de treabă, dar ce făcu din el beția?
Umbla prin sat și deodată precum reactorul zbura,
Ne era și cam rudă și se numea Gheorghe Țârdea.

Altă dată își vedea umbra pe garduri și se minuna:
„Ha, tot eu, tot eu, tot eu!” Era haios și ne-ntrista,
Că aflasem ce fel de om a fost și ne durea „gluma”
Era numit Reactorul, și „zbura” doar de se îmbăta.

Căminiștii, la o săptămână, două, mergeau acasă,
Pentru baie și schimburi, cât și pentru unele plăceri,
Aveam întâlniri plăcute cu părinții și hrană gustoasă,
Cu brânzoaice făcute de mămica și multele alintări.

Aveam să le povestim cum ne mersese la școală,
Iar mămica îmi spunea de toate păsurile cu vecinii.
Cu prietenii, amintirile veneau cu multă năvală,
În jocuri de copii ne prindeam și făceam „nebunii”.

Drumul înapoi la școală, prin aburii de primăvară,
Era minunat, pământul proaspăt arat, aburii vibrau,
Se urcau până la cer, așa e-n timpul când se ară,
Cu luminile diafane și, păsărelele primăverii cântau.

Vacanțele de vară le petreceam în tabere și acasă,
Erau splendide taberele, ne dădeau orizonturi noi,

Imaginația mea de copil devenea și mai frumoasă,
Dar mai aveam și greutate, ghiorăia foamea din noi.

În vacanțele de acasă eram prinși în treburi multe,
Pe lângă casă curățam prin curte cu mare drag,
Și scoteam găleți multe să ud legumele din curte,
Mă suiam pe tubul puțului, nu știam că pot să cad.

La câmp mergeam pentru a păzi pepenii și via,
Mă urcam în prepeleac și supravegheam câmpul
Cântam de răsuna câmpul, și priveam ciocârlia,
Mai coboram și-n paie la colibă-mi ațipea gândul.

Mai făceam de pază și la porumb, la lotul Pădure,
Mergeam cu vaca și-l întâlneam pe vărul Milică,
Și coceam mulți știuleți, n-aveam altă mâncare,
Când soarele ardea, ne udam cu apă, la o adică.

Am participat și la treierat și, uneori, la scăldat,
Apa Buzăului era limpede și caldă, n-o pot uita,
Mergeam unde era un șuvoi și un mal mai înalt,
De-acolo săream și chicoteam și înotam ca rața.

„Există o singură școală a literaturii – cea a talentului.” Vladimir Nabokov

„Cusururile necombătute în timpul școlii devin vicii în viața omului.” Honoré de Balzac

„Școala este locul unde copilăria se termină în fiecare zi.” Costel Zăgan

„Fără școală să nu aștepte nimeni nici părinți buni, nici fii buni, și prin urmare nici stat bine organizat și bine cârmuit și păstorit.” Ion Heliade Rădulescu

„Școala nu poate avea decât două scopuri. Primul e să dăm copilului cunoștințele generale de care, bineînțeles, va avea nevoie să se servească: aceasta este instrucția. Cealaltă e să pregătim copilul de azi pentru omul de mâine, și aceasta este educația.” Gaston Berger

„O școală bună te învață să studiezi cu răbdare, să-ți însușești cunoștințe și deprinderi, să colaborezi cu alții.” H. H. Stern

5.- SCOALA TEHNICĂ SANITARĂ

CADRUL ȘOLII

Prin august 1953, am fost de părinți plasat
La Școala Medie Tehnică Sanitară București.
Îmi ziceam: „Gigi, să nu te faci de răs în sat,
De nu te emoționezi, să fii sigur că reușești!”

Școala Tehnică Medico-Farmaceutică îi zicea,
Aflată în apropierea Cinematografului Patria
Pe strada Pitar Moșu, și o curte mare avea,
Acolo fost-am adunați. Zarva aia mă speria.

Examenul nu mi s-a părut greu, eram fericit,
Eram sigur de reușită, dar nu-mi știam nota.
Fratele Oani a mers să vadă și nu m-a mințit,
Reușisem cu notă mare, și-l voi urma pe tata.

Trebuie să spun că tăticu era oficiant sanitar
Și se bucura de mult respect pentru valoare,
Surioara Olica avea ca și mine același „radar”,
Eram mândri în sat că nu eram ca oarecare.

În anul întâi, mă uimeam ca șef de clasă pus,
Eram un năpârstoc, nu știu ce merite aveam,

Nu știam ce aveam de făcut, ce am de spus
Dar la sfârșitul anului de șefie mă foloseam.

Voi explica în ce fel am ajuns în acea situație:
De scarlatină, în semestrul II, m-am îmbolnăvit
Am fost spitalizat, lipsind cam mult de la școală,
Dar ca șef de clasă, la examene trebuia să asist.

Treaba aia mi-a ajutat să-nvăț ce n-am învățat,
Și să pot lua examenele cu oarecare siguranță,
Dar acele rezultate, șeful de clasă l-a schimbat,
Și-n anul următor, rubeola mi-a luat din torță.

PROFESORII

Profesorii mi-au fost foarte dragi, îmi erau zei.
Mihail Gregorian, poreclit Gogoloi, era special,
Ca profesor de Română, avea ale predării chei,
Îi sorbeam tot ce spunea cu interes fenomenal.

Domnul David Kobb, preda cu har Matematica
Îmi apărea divin, și mă considera bun gânditor,
Încât pe la lucrările scrise, mă separa cu banca,
Și la un concurs inter-clase am ieșit câștigător.

Domnul Aurelian Rizescu, un irezistibil portret,
Era cam ciudat în fapte și scabros ne vorbea,
„Faci, din c.c.t bici, vrei să faci poc, ești fleț!”
„Tu te speli pe chicioare și apoi la c.r?”, zicea

Domnul doctor George Ioanițescu, ne-a predat,
Anatomia, o materie care ne cerea multă tociță.
Și când clădirea școlii ni s-a surpat, am învățat
În Sala de Disecție de la Facultatea de Medicină.

Eram acolo printre cadavre, plini de curiozitate,
Iar domnul doctor, țigară de la țigară aprindea,
Și mulți colegi, pe ascuns, fumau din credulitate,
Și fumul produs ne cuprinde și ce mult se tușea!

Doamna dirigintă Elena Pena, ne era ca mamă,
Ne preda Limba Rusă și, părintește ne ocrotea,
În clasă eram cu fiul ei, și am băgat de seamă,
Că era reținut, și sufletul lui ceva ne ascundea.

Am aflat mai târziu că familia nu-i era fericită,
Tatăl, fost ofițer pe front, muncea ca necalificat,
Și marginalizat, nu mai avea o frumoasă ursită,
Mama, mai târziu, cămașa delirului a îmbrăcat.

Azi colegul Viorel are, cam dusă cu pluta, o fată,
Ce nimic nu poate profesă, e fără discernământ,
De aia colegul meu, astăzi, evită lumea toată.
S-a retras ca ursul în bârlog, de neazuri înfrânt.

Domnul doctor Mihai Ionescu, ne preda Chirurgia.
Doamne, tare frumos preda și ce frumoasă carte!
Era director la Spitalul Brâncovenesc și conducea
Secția de ortopedie și era de o bonomie aparte.

Într-o zi la practică, am încercat să văd operația,
Pentru care m-am urcat pe un taburet cu șurub,
Și, am căzut de pe el, stârnind toată dizgrația,
Speriat, trist, am părăsit sala cu o emoție la cub.

Domnul doctor Ion Negreanu, de boli contagioase,
Venea de la Spitalul Colentina, ca profesor cu har,
Și când am efectuat o practică acolo avui șanse
La o notă mare, însă am gafat, am greșit acel zar.

Domnul doctor Alexandru Vonica ne preda Igiena,
Și funcționa ca director la Sanepidul 23 August,
Ne preda frumos și ne era apropiat, ne angrena,
Și cândva ne-a luat la Semagra, avea bun gust.

Și ne-a plimbat prin secțiile cu feluritele dulciuri,
Noi, elevii, eram hămesiți, ca hăplea am înfulecat,
Am mâncat halva de ni s-a aplecat, puteam muri,
Apoi la fondante, rahat cu nucă, doar el a mâncat.

Domnul doctor Petrescu ne preda Parazitologia,
Și era directorul Școlii, și m-a testat dacă-s serios,
M-a ascultat trei săptămâni la rând, poate bănuia,
Că mă prinde nepregătit, dar eu gândeam pe dos.

Așa s-a făcut că după trei note maxime a încetat,
Nu m-a mai examinat în tot restul semestrului.
Un pic s-a cam înșelat, că în timp m-am delăsat,
Și putea să aibă dezamăgire de moralul elevului.

Domnul doctor Kessim, ne preda Igiena Muncii,
Nu se dezlipea de catedră, și că ne vede ne zicea:
„Te văd, te văd!” dar după bănci, erau barbugii,
Și, câte un coleg, se asigura și pe fereastră sărea.

Domnișoara doctoriță Nacu era la Fiziopatologie,
Era tânără și frumoasă și preda cu repeziciune.
Ora de după predare, cu extemporal urma să vie,
Și o dată, fugi clasa toată, minus cozile de câine.

Ne-am urcat pe terasa clădirii, și ne jucam miuța.
Ne-am trezit cu d-na pedagogă Duma, care tuna:
„Coborâți derbedeilor!”, ne „mângâia” cu mânuța,
Pe scările înguste nu puteam să-i evităm palma.

Apoi a venit domnul director Petrescu, în clasă
Și mare tam-tam a făcut, vizând exmatricularea,
Dar s-a prefăcut în râs înfundat că o voce joasă
A lui Scundu Vasile, multe vrute mari promitea.

Cred că a plâns domnișoara Nacu, dar a cedat,
N-a mai fost așa de severă, și ni s-a apropiat,
Și, la un examen, la o masă lungă ne-a așezat,
Din bilete, unii nu știau, și fără bilet m-a notat.

Domnul doctor Schwartz, la Medicină Internă,
Preda bine dar nouă ne părea, oarecum, anost,
Practica la Spitalul Bucur am simțit-o modernă,
Studentii, față de noi se descurcau mai modest.

Domnul Dinu Zăvoianu era valoros, dar haios,
În timpul anului, foarte sever, aveam frisoane,

Dar pe la sfârșitul anului întorcea totul pe dos,
Erau modificate notele, deveneau mai umane.

Apoi, ca băiat de comitet, punea o pază la ușă
Și ne dicta marșul căcănarilor, și ni-l cânta.
Nu trebuia mult, prostia intră iute ca o mănușă,
Și, culmea se păstrează-n amintire toată viața.

Doamna doctoriță Florea, era fercheșă, cu coc,
Și ne preda Obstetrica, dar nu pricepeam deloc.
Mă fascina ținuta-i, dar nu îmi cădea cu tronc,
O asemui azi cu Draga Olteanu, și c-un busuioc.

COLEGII

Îmi amintesc de colegi ca de niște copii frumoși,
De pe vremea când mai era respect și bun simț,
Când se învăța din conștiință venită din strămoși,
Cu respectul profesorilor, care astăzi este înfrânt.

Colegi mai de văză, care au știut să se exprime:
Ion Bâlcă, Edmond Petrescu, Nicolae Iordache,
Gheorghe Diaconescu, Petre Ioniță, și alte nume.
Se învăța după notițe și cam numai după ureche.

Cel mai apropiat coleg mi-a fost Petrică Ioniță,
Colegul cu o statură ca mine și, coleg de bancă,
Și era poreclit Găman, că avea bulimie de spiță,
Îl ajutam cu notițe și, pluteam în aceeași barcă.

După absolvire l-am mai întâlnit, dar prea puțin,
S-a realizat, că a intrat la Facultatea de Medicină,
Și, ca medic în București, și-a întemeiat și cămin,
M-a rugat să-l nășesc, dar am avut mare pricină.

De-atunci s-a încheiat comunicarea pe totdeauna,
Poate s-a supărat, poate s-a înfumurat prea tare,
L-am căutat și voi suferi, nu-i mai pot găsi urma,
L-au întâlnit unii colegi, cu o indiferență, se pare.

Petrică Achimoiu, fost coleg doar un an de școală,
L-am regăsit, ca pe-un bariton de înaltă valoare,
Și am împărțit cu el frumoase clipe de stimă loială,
L-am vizitat acasă, impresionându-mă foarte tare.

Este un gospodar deosebit undeva-n Corbii Mari,
Cu o soție tânără care i-a fost elevă și-n viață,
Știe Petrică să-și trăiască viața, cu țoiuri mari,
Dar despre dezamăgiri se plânge cu prestanță.

Fostul coleg Ion Bâlcan, mi-a fost special în viață,
Deși, când eram colegi, aveam anturaje diferite,
Abia pe la vreo 70 de ani, ne-am mai văzut la față,
Dar după aceea am împărțășit situații deosebite.

Ne-am vizitat și-am mers în excursii foarte plăcute,
El, împreună cu soția lui, m-au încântat cu cântece,
Ne-am împărțășit impresii despre timpurile trecute,
Savurând împreună multe, amuzându-ne din orice.

Dar, de Ion, Ionică, alintat Nicușor, nu pot crede,
Eu am trecut prin spitalizări grele, și m-a încurajat,
Eu credeam în el, și nu credeam că am să-l pierd,
Voiam să plângă după mine, dar, el m-a îndurerat.

Am aflat de la doamna lui, îndurerată, că a plecat,
Moartea grăbindu-se să-l ia, îngrozindu-i plecarea,
Nu-și mai găsește Daniela, rostu-i în casă și-n pat,
Și niciunde pe astă lume, nu-și poate găsi alinarea.

Simt că m-a cuprins noaptea minții cu a lui plecare,
Goluri dureroase lăsat-a în sufletele tuturor alor săi,
Fostele lor plăceri ale vieții devenit-au acre - amare,
La mormântu-i, Daniela, plânge, nu mai poate grăi.

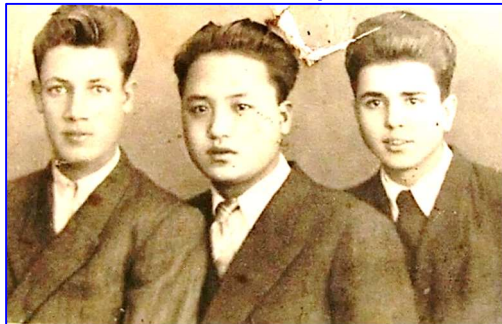
Dacă-i dau telefon, zice: „Nicușor al meu nu mai este”
Cu un tremur în glas, care mă îndurerează mai tare,
Dar sperăm că Dumnezeu, sufletu-i în rai îl primește,
Că L-a slujit din suflet, și-i va netezi a raiului cărare.

Despre acel coleg Nicolae Iordache, din orașul Buzău,
L-am regăsit pe când aveam 68 de ani, l-am prețuit,
Fusese un coleg solid, știa să înfrunte orice lucru rău,
Dar zelul muncii i-a fost prea mare și mult a greșit.

Că diabetul i-a adus suferințe mari și multă insulină,
Și cu un picior amputat viața i-a devenit foarte grea,
Și mai putea trăi, însă viața i-a rămas făr' de lumină.
Doamne, odihnește-l în pace, bună îi mai era firea!

Dar și despre alți colegi am unele cuvinte frumoase,
Am împărțit, împreună patru ani de furtună școlară,
Hărnicia și comportarea colegială și fără de angose,
Participau la dese acțiuni frumoase, fie iarnă, fie vară.

UNII DINRE COLEGII DE ȘCOALĂ SANITARĂ

Florea Dumitru, Chim Goang He și Mătușoiu Gheorghe.

Drăgălași: Gigi Mătușoiu și Nicu
Bălcan - 1955

1955- la Spitalul Brâncovenesc,
în practică

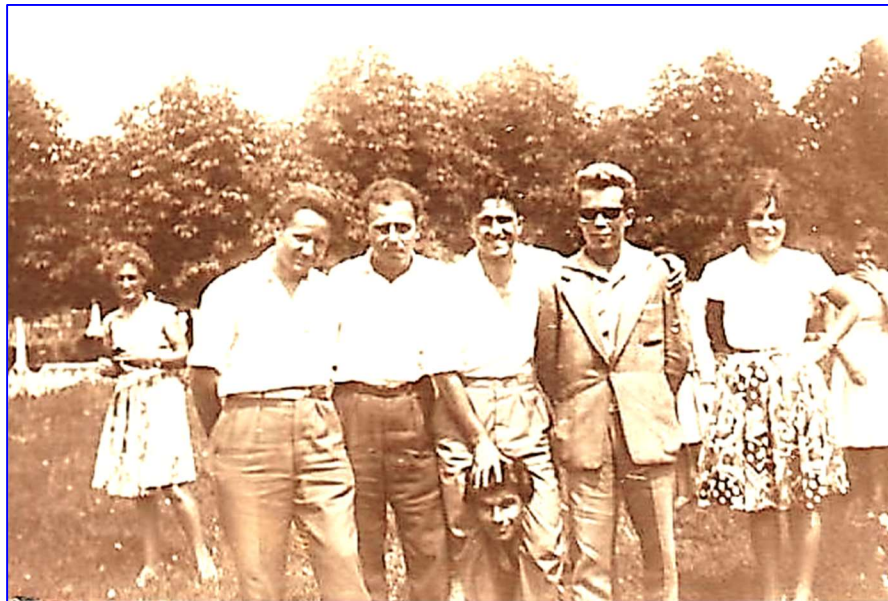
Solistul popular Petrică Achimoiu- la sărbătorile din Corbi – decembrie 2008

Frumosul Petrică Achimoiu -1957

Petrică la nunta unui vecin -1972

Pahonțu Virgil, Pană....., Bîlcan Ioan, Stoenescu....., propagandiști la Târgoviște

Frumoasă aducere aminte de grupul vesel, cu Edmond, Nicu Bîlcan, Ioniță Petre, Mitică Dumitrașcu, Udrescu și Viorel Pena, din ziua de 10 iunie 1957,

Excursie la Dâmbovicioara – Grupul de felceri igienști din București și felcere medicale din Craiova, la Mănăstirea din Vârful Mateiașului.

În excursie la Peștera Dâmbovicioara – iulie 1956,- în timpul practicii de vară la Câmpulung Muscel cu, Nicu Bâlcă, și Stroe,

Prietenul Scunu V. – 03.01. 1956
Pomul de iarnă din Piața Națiunii

Scundu V. cu soția – 1961 – Eforie Sud

B.- SERVICIUL MILITAR

ÎNROLAREA

Prin 1958, armata era ca datorie de onoare.
Pentru tineri se considera că devin bărbați,
Că trecând prin ea, caracterul devine tare,
Cu mai multă înțelepciune, cu ochii formați.

Triajul l-am simțit ca o golire de intimitate,
În fața unui juriu medical de triere-plasare
Pentru arma potrivită, și mersul la unitate,
Unde militarii trebuiau să plece-n deplasare.

Ajunși dimineața în zori, cu ochi păienjeniți,
Eram băgați ca oile la tuns, și eram umiliți,
Printr-un duș, care ne lăsa cu ochii săpuniți,
Dar cu fiecare umilire ne simțeam mai căliți.

Acolo la Cocargeaua, din Fetești – Ialomița,
Unitatea Militară ne-a oferit găzduire dură,
Dormitorul mare, întunecos, ne era sentința,
Cu peste cinci zeci de paturi, ne inspira ură.

VIAȚA DE RECRUT

Viața de recrut a început cu pasul de front,
Apoi, cunoștință cu armamentul din dotare,
Prin patriotism și politică, deveneam idiot,
Echiparea rapidă era prinsă ca o înviorare.

Aveam un sergent Sabău, un ideal terorist,
Care ne dădea echipări și dezechipări triste,
Un coleg l-a poreclit Reactorul, cu stil nazist,
Și-apoi țin-te Pârleo la noi, lacrimi, batiste!

Vrând să descopere vinovatul, să-l aresteze,
A ordonat echipări și dezechipări mai rapide,
Pe sub paturi, târâșuri , ca să se distreze,
Și neechipați, pe zăpadă cu comenzi perfide.

Era de râsul-plânsul, ca un film de „paradă”,
Când colegii erau doar cu o cizmă încălțați,
Și băteau pas de front, plici-poc pe zăpadă,
Unii colegi plâneau, fiind foarte revoltați.

Îl revăd pe soldatul Bătrâna, pus pe plâns,
Cum a înlemnit și de ordine nu mai asculta,
Se jenea că e orfan cu tatăl pe front răpus,
De jenea lui, inima plutonului furios palpita.

Iar un coleg, membru de partid, s-a revoltat,
Ne-a spus a doua zi că va merge la raport,
Și, s-a ținut de cuvânt, reactorul fu revocat,
Și, de atunci, nu ne-a mai creat disconfort.

Ca fel de înviorare înainte de micul dejun,
Aveam sectoare de curățat, foarte murdare,
Eu răspundeam de blocul ofițerilor și, spun,
Că la grupurile sanitare mizeria era mare.

Suflecam mânecile până la cot, să desfund,
Oala de closet era plină, înfundată cu fecale,
În urina, peste glezne, trebuia să mă afund,
Desfundam oale și, strângeam urina în oale.

Apoi adunarea și cu cântec, înainte – marș,
Cu „Zorile ne bat în geamuri” vizam cantina,
Și, deși mirosul mâinilor, mă făcea să vărs,
Mâncam în mare grabă, fără să-mi văd vina.

Se făcea de planton în dormitor, după grafic,
Și dormeam de adormea și patul de sub noi,
Și, militarul Buta, un buzoian ce-mi era amic,
Umbla cu suptul pe la militarii cei mai de soi.

Soldații trăgeau la greu într-un somn profund,
Dar unul s-a trezit și a alarmat toți camarazii,
Și de atunci Buta, și-a găsit prestigiul în fund,
Și n-a mai avut nicicând acele murdare ocazii.

LA SUBUNITATEA CĂRUNTA

La terminarea stagiului instrucției fost-am dat
La o subunitate Cărunta din județul Constanța,
Ca instructor sanitar, dar tot ca un biet soldat,
Spre a gestiona sănătatea, cu toată prestața.

A fost zbatere, am trecut de la chin la respect,
Aveam infirmerie, cabinet, se trăgea de mine,
Țineam pavilionul de comandă, curat, cu aspect,
Și-n infirmerie vindecam colegi tratându-i bine.

Invidia se afla în barca plutonului administrativ,
Pizmuindu-mă, neștiind tot ce am de executat,
Am fost pus de santinelă noaptea în mod abuziv,
Și permanența la infirmerie nu mi-au suportat.

Dar când s-au îmbolnăvit și ca lumea i-am tratat,
Și-au schimbat impresia, acordându-mi respect.
I-am tratat de gripă, de pneumonie, i-am viat,
Unuia din ei i-am reparat buza, ruptă în accident.

"Nu uniforma face o persoană demnă, dar o persoană
trebuie să fie demnă de uniformă ". P.I. Mesmestev. (1873-
1925g.).

COMANDANTUL ANTON

Căpitanul avea doar șapte clase, nu știu cum,
Râvnea să-i dau lecții, dar a rămas că a spus,
Dar n-a fost să fie, că nu putu, avea alt drum,
A ajuns, totuși, maior, că la ordine era supus,

Părea om sever, dar era plin de sensibilitate,
L-am prețuit și mă prețuia, îl purtam în inimă,
De pe funcția mea îi raportam cu fermitate,
Înainte de careu, de unele probleme de igienă.

Raportam, așa, din vârful buzelor, copilărește,
Că mă miram și eu de ce-mi vine așa, să recit,
Apoi ziceam ce-i de făcut și salutam militărește,
După care făceam sânga-mprejur, ca un rit,

SUBUNITATEA S-A MUTAT LA KOGĂLNICEANU

Am rămas la Cărunta, alături de alți trei colegi,
Să asigurăm paza unității puse în conservare,
Au rămas și câțiva porci, cât și doi cai măreți.
La Cărunta și o turmă de oi avea bună cazare.

Pot spune că duceam viață intensă, în feerie,
Călăream, des, pe acel câmp, fără de sfârșit,
Am aranjat și relație cu un paznic de la o vie,
Am dat examene, pentru un rost mai împlinit.

Au fost și unele aventuri, arătate-n altă carte,
Nu pot uita vara aceea frumoasă, a anului 60',
De un imens spațiu verde am putut avea parte,
Făceam plajă, mâncam lapte de oi, eram regi.

Aveam bilete de voie, să mergem la Mamaia,
Pluteam cu fața-n sus, pe unduirile albastre,
Iar soarele, mângâindu-ne, binecuvânta baia,
Peste toate triumfau, anii tinereților noastre.

„Micimanului” Mihalcea și Căpitanului Anton,
Într-un fel, de unele mai ascunse, le asiguram,

Porumb de pe la CAP, și alte produse de sezon,
Le creștem porcii, și brânză de oi le procuram.

Bătrânul paznic de la via CAP-ului de lângă noi,
Ne dădea struguri contra hrana ce-i asiguram,
Mâncam, erau dulci și parfumați, că erau de soi,
Făceam must, și pe colegii vizitatori îi serveam.

M-AM MUTAT LA KOGĂLNICEANU

Subunitatea avea o singură baracă, apreciabilă,
Cu câteva dormitoare, cu biroul comandantului,
Față de regimentul de aviație era cam marginală,
Ofițerii erau cazați într-un bloc în largul câmpului.

Mai întâi am fost numit furier al comandantului,
Cu rolul de redactare a planului de instrucție,
Lucram mult, chiar și în detrimentul somnului,
Căci mă simțeam îndatorat pentru mărinimie.

Prin ordin, am fost dat la Garnizoana de Aviație,
Unde subunitatea noastră dirija traficul aerian,
Și, trecut la dispensarul garnizoanei, ca o grație,
Pentru buna comportare, cu aprecieri la „divan”.

Funcția de plutonier major, mă făcea responsabil
De munca grupei sanitare de militari la termen,
Suplineam chiar pe șefi, mă descurcam onorabil,
Dar nu pot spune că mă situam, virtual, în eden.

Mi s-a întâmplat o curentare de la un fierbător,
Și, chiar un arest pentru un coleg iresponsabil,
Iar căpitanul Anton, m-a retras, fiind neiertător,
Că am fost arestat, pentru gestul lor execrabil.

REVENIREA LA TRUPA DE RADIOLOCAȚIE

Retras la subunitatea de radiolocație, ca furier,
Am fost mâna dreaptă a comandantului Anton,
La examenul de caporal, cu domnul maior Maior,
Fost-am asemuit cu Cian Kai Shek, pentru blazon,

Băteam pasul de front cu acea amplitudine înaltă
Și fiind mic de statură, compensam prin ambiție,
Căci mai păstram copilăria de trupă, de altădată,
Și dorința de a fi considerat ca apt pentru soldăție.

Eu, pe o bancă în fața unității noastre de radiolocație - 1961

Într-o noapte de vară fusei la dispensar rechemat
Cadrele sanitare de bază erau ieșite din program,
Trei sergenți au plecat fără voie la o vie din sat,
Și la înapoiere soarta le-a fost schimbată spontan.

Seara, o motocicletă pe Dovlete l-a accidentat rău,
A amețit, dar și-a revenit, mergând la dispensar,
Și, fiind trimis la unitate, nu i-a ajutat Dumnezeu,
A intrat în comă, l-am dus la spital, dar în zadar.

Burada și Ceureanu, care fusese părtași la necaz,
Au fost aspru sancționați, fiind degradați și arestați,
Dar cea mai gravă pedeapsă a fost al morții macaz.
Dovlete spera să se însoare când vom fi eliberați.

În fața localului Unității de Radiolcație de la Mihail Kogălniceanu, cu puțin înainte de a ne libera. Sus în stânga, soldatul Ceaureanu (fost sergent). Locotenentul major din rândul de sus era loctiitor politic. În rândul din mijloc apar și eu, alături de căpitanul Nenciu. În rândul de jos, stânga, apare soldatul Burada (fost sergent).

"Toți cei mari comandanți erau marii cunoscători ai sufletului uman".P.I. Mesmestev.

C.- FACULTATEA

Sanctuarul universitar, inaccesibil îmi părea,
Totuși, am încercat și am reușit să pătrund.
Universitatea Alexandru Ioan Cuza, îmi crea
O imensă atracție spre ce voi putea s-ajung.

Universitatea „Al. Ioan Cuza” – Iași

Am mers la corpul B, pentru acea înscriere,
Inițial greșisem adresa, chestie emoțională,
Parcă pluteam pe cer și, ca într-o fierbere,
Stoluri de gânduri mă frigeau cu-a lor fală.

PANOUL CU PROFESORII NOȘTRI

Profesorii, pot spune au fost profesioniști,
 Prea puțini au fost care nu-și sfințeau locul,
 Mulți ca dâșii astăzi n-ai să mai găsești,
 Lecțiile erau lecții, ca lumea, nu era chiul.

Trebuie să-i slăvesc pe cei ce s-au distins:
 Arsenie Oprea, Farcaș, Ailincăi, nea Matei,

Bercovici, Mangeron: Oare unde au ajuns?
Belousov. Rener, fost-au adevărați corifei.

Am urcat la Alma Mater cu emoție sublimă,
Idealul era martor, speranța era divină.
Planul, bun, de perspectivă, mediul universitar
L-am parcurs fără derivă, într-un cadru demnitar.

Eram tineri și dorința ne prindea de subsuori
Și ne înălța credința, fără' a fi cu capu-n nori.
Într-o aulă cerească profesorii se adun
Și ca sfinții pe o frescă ne dau sfaturi și acum.

Primim aură savantă cu parfum de Mangeron,
Cu lumina-i relevantă și cu suflu de bon-ton.
Pe o tablă, domnul Oprea, cu stânga în buzunar,
Să analizăm ar vrea, plus și minus – statuar.

Domnul Farcaș parcă spune ca oțelul să fim tari,
Țagle prelucrate bine pot aduce rosturi mari.
Doamna Bercovici arată, în mod diferențial,
Conoide, sfere...artă, cu-al lor scop fenomenal.

Și cu spatele la lume, moșul King, ca un mister,
E sistem de mecanisme, insistent, bun și sever.
Vedem cum materialul, după domnul Ailincăi,
Cu atomul și cristalul inventează multe căi.

Iar moș Kaț se străduiește, în amfiteatrul golit,
Că lumina ne-încălzește, sintetizată finit.
Și ne spune domnul Rener că mașinile unelte
Creează vieții reper, că sunt frumoase și zvelte.

Inventator, dascăl mare și specialist în scule,
Domnul Belous apare ca profet de sfaturi bune.
Din dileme-n toleranțe, iată, domnul Mosorel
Acoperă cu speranțe calitatea-n chip și fel.

Printr-o dreaptă oarecare, din desen și descriptivă,
Nea Matei ascultă tare, cu privirea-n perspectivă.
Domnul Cuțu mai scanează un ansamblu desenat.
Parcă și acum clonează releveul vreunui sfat .

Peste Hidrotehnică, curge de la domn Ciobanu,
Delta T, ca o furnică, ceasul, ziua, luna, anul.
Ca un sens de flux magnetic, domnul Bărbulescu cere,
Cu DE CE-ul lui poetic, Alma Mater sa prospere.

Câtă slavă radiază nea Popinceanu Mitică!
Organele le veghează, că nicicând nu se mai strică.
Iar din jilțu-i, printre stele, radios și dezinvolt,
Pune-o grindă cu zăbrele domnul Baușic, ca un soft.

Domnul Picoș ne arată că nu-i fum moldovenesc,
TCM-ul este artă cu limbaj ingineresc.
Trage tare-n entalpie domn Bendescu, as de pică,
Caloria este vie, tare-n termotehnică.

Mașini Termice – D’Albon, simbioză de putere,
Cu ștacheta pe plafon și examene „durere”
Cu combustia internă mai vrea domnul Zugrăvel
O zugrăveală modernă pentr-un motorist model.

La cazanele cu aburi domnul Ivanov, cu rost
Dă studenților lui sfaturi că fierberea are cost.
Iată, domn Ursescu Dan ia din aburi forța vie
S-o transforme tam – nisam în sindrom de energie!

Domn Gaiginski are-n schemă teoria încercării
Pentru arderea internă și soarta examinării.
La Mașini de Ridicat domnul Linde era cui,
Dar ne-a fost și pod rulant și slăvim onoarea lui.

Domnul Cașler face linii de mașini automate
Și indică studențimii multe sesiuni ratate.
Domnul Zetu e Abate, luminând totul în jur,
Cu mașini automate și lecții fără cusur.

AEMU și CAMU, tare strălucește domnul Burghard,
Aura lui parcă are o prezență de stindard.
Domnul Gafițeanu-i vector, propulsat an după an,
La decanat ca un rector și la rectorat, decan.

Cu chipul proeminent, din tractoare și din gură,
Domnul Crudu, permanent a făcut agricultură.
Prin tractoare, domnul Rohr îi învață pe studenți,
Să fie doctori de vor, tractoarele - pacienți

Domnul Coman se dedică pradă cursului citit,
TCM-ul îl ridică din iluzia de mit.
Și pe masa unor prese cu-apăsare de mulți bari
Domul Nicolescu trece un șarpe cu ochelari.

Frau Horbaniuc se menține tare întru Deutsche Sprache.
Ca o urare de bine, ca zorii de „Guten Tag” e.
Domnul Marica mai știe multe sporturi elevate,
Dar fotbalu-i forță vie, este rege peste toate.

La practica de-nceput, cu domn Gheorghiu Bogdan,
Doar un ciocan am făcut, mai stângaci ca un puștan.
Într-o lojă demnitară stau măreții asistenți,
Care-n fapte își măsoară timpii lor proeminenți.

Ciobanu converge bine cu D'Alambert și Cauchy,
Spatii euclidiene cu Ojoi ar putea fi.
Acker îndreaptă un versor să se scarpine-n ureche,
Giurcă face un decor integral, fără pereche.

Zamfir trece o cometă prin studiu metalografic,
Duca pune pe planșetă mecanisme-n mers dinamic.
Mălureanu le dă ortul turnărilor cu bavuri
Și Uncheșel vede totul: toleranțe și măsuri.

Biliuță stăpânește presiunea din conducte,
Haba face și sfințește între electroni o punte.
Miroș verifică noduri la o grindă cu zăbrele,
Gireadă caută moduri de-ncastrări cu sarcini grele.

Plăhteanu indică încă parametrii unui strung
Și pentru scule, Cozmâncă, forțele ce îl constrâng.
Iar în băncile din față stau colegii noștri ageri
Care-au format pentru viață serii mari de ingineri:

Leon cel deștept și harnic, Crețu Spiridon – perfectul,
Cefranov, isteț și falnic, Ștefănescu, competentul,
Palade cel mic, dar mare, cât și alți dascăli părtași,
Luminează încă tare generații de urmași.

Iară noi, animatorii, lucrători de glorie,
Din eșecuri și victorii am făcut istorie.
Azi cinstim: „ Să ne trăiască Nostra ACADEMIA!”,
Cu o cupă de fetească și cu imnul pentru EA.

Dar să nu uităm de-acei care-au plecat dintre noi,
Și să ne rugăm la Zei să-i aducă înapoi!
Azi, în gând, să îi cinstim plecându-ne înțelepți
Și un minut să-i slăvim în poziție de drepți!

Multe și frumoase bucurii avut-am în școală,
Toți colegii îmi erau prieteni, cu mult respect,

Cursurile, examenele, ne luau atenția totală,
Ne simțeam bine împreună, la orice proiect.

Cinste colegilor mei, c-au ținut ștacheta sus,
În facultate și în activitatea de performanță,
Leon Dorel, ca șef de promoție, avea în plus,
Ceva din Mangeron, avea caracter de esență.

În Copou pe o bancă. În picioare sunt: Lupchian Toma (+) și Niculiță Gavril (+).
Pe bancă: Țârcomnicu Alexandru (+), eu și Selami Geait

În cartea de suflet „Viața mea ca o fantomă”
Am cuprins întâmplări, mai bune sau mai rele,
De la griji, la distracții și la sămânță de vorbă,
Până la sporturi și excursii, cât și multe altele.

„Amintirea este adevărul lumii care ne arată
Că lumea reală nu avea trecutul încremenit,
Ci, către viitorul oportunităților se deșartă,
Revelația sinelui constă în ce este de amintit.

Amintirea este unicul adevăr al visului vieții,
E sensul tuturor sensurilor existenței aflate,
Ea este esența romantismului și al pasiunii,
E oceanul ale cărui valuri produc eternitate.”

La banchetul de absolvire. În rândul de jos: Condrea, Zetu, Nicolaescu, eu și Zăgreanu. Dintre colegii de grupă apar: Ganea, Bandrabur, Butyurka, Niculiță, Țârcomnicu, Leon, Șerban și Lupchian. Din grupa 277, apar în rândul din mijloc: Marinoiu, Margine, Bedo, Lucan, Tluc, Ghineț, Dima, Dumitru, Ivanovici, Timofte, Mihăilescu, Focșa, iar în rândul de sus, între Niculiță și Țârcomnicu este Oprică..

Promoția mea – 1968 - Revederea după 40 de ani

III – SERVICIILE MELE

A.- SERVICIUL SANITAR

1.- LA DISPENSARUL OJASCA

Aveam doar 18 ani și deja am devenit felcer,
Dar și de la taticu învățasem această meserie.
Repartizat la mina Ojasca, mă simțeam în aer,
Că, deși eram igienist, am intrat pe altă felie.

Am fost încadrat ca medical, la acel dispensar,
Și am reușit să conving că mă descurc frumos,
Cazat într-o colonie, cum se-ntâlnește cam rar,
Și am locuit împreună cu un funcționar omenos.

Localitatea era minunată, cu un deal, cu pomăt,
De la fereastra mea se vedea apa râului Buzău,
Iar pe malul râului o pădurice, de verde-vânăț,
Și apa râului curgea, cu valuri de la Dumnezeu.

Doctorul Rafa, tânăr, prezentabil, cam franțuzit,
Avea ținută demnă, era bonom, îl aveam ca idol
Și, avea mult succes la frumos și mai ales la iubit,
Nu-l dezamăgeam și pentru mine era ca ideal.

Erau și: un sanitar și o soră, cu ani buni la activ:
Sora Marin, la o vârstă mijlocie, friza perfecțiune,
Iar sanitarul Costel, un holtei solitar și foarte naiv,
Cânta în italiană, dar pocea cuvintele foarte bine.

Clădirea dispensarului din Ojasca

Gică (pocăitul), eu și Costel

Și, acolo-n valea Buzăului, o dată am avut un fior,
Privind de la fereastră imensul peisaj Dumnezeiesc,
Și m-a învăluit așa, ca un vis, de speranță, de dor,
De farmec, vibrație, și cred c-am început să iubesc.

2.- LA CIRCA MEDICALĂ COJANU

Dar, mina s-a desființat și, la Cojanu, m-au mutat.
Comuna era pe o suprafață cu raza de 8 kilometri,
Peisajele erau foarte frumoase, toate m-au fascinat,
Oamenii erau foarte omenoși și, toți erau pedestri!

Domnul Costică Dumitrescu, un boier dezmoștenit,
Avea o cultură frumoasă, avea o bibliotecă bogată,
Parcă-l văd în fața casei vorbind, cu șarm deosebit,
Parcă-l văd arestat, după o percheziție înscenată.

La acea percheziție urâtă am fost luat ca martor,
Și i-a fost scotocită casa, găsindu-i-se și un pistol,
Și niște cocoșei. O fi fost victimă a unui turnător?
N-am fost eu acela, domnul Costică mi-a fost idol.

Clădirea dispensarului era „foarte” cu scări înalte,
Cu un salon mare la intrare, ca sală de așteptare,
În curte era o dependință, un nuc și... multe altele,
Mă răscolesc în suflet multe amintiri dulci-amare.

Clădirea în care a funcționat Dispensarul Medical Cojanu.
Poza este făcută în septembrie 2007.

Medicul circumscripției era doctorul Ursu din Buzău,
Cu aspectul unui urs, dar era un om de omenie,
Stătea puțin la dispensar și-l suplineam mai mereu,
Cel mult două zile stătea, în rest,... cam în excursie.

Colegii de serviciu erau sanitarii Dinulescu și Iancu,
Și o moașă comunală, fată bătrână, uitată de lume.
Erau profesioniști, dar Dinulescu, strângea cu sacu',
Bani iliciți pe fiole „străine”, căroră le da alt nume.

Iancu era un om gospodar și era bun profesionist,
Avea o ținută demnă și, mult respectat în comună,
Iar moașa, ca bună moașă, nu prea știu s-o atest,
Dar avea un amarez contabil, domnișoara bătrână.

Pe atunci erau la modă: penicilina și streptomicina,
Oleul camforat, pneumoseptul, și mai puțin chinina,
Penicilina se făcea din 3 în 3 ore, nu era ca acum,
Totuși, sănătatea era bună, și nu bântuia „porcina”.

Doctorul Ursu avea consultații ciudate și cu sfaturi,
Tinerii care veneau pentru certificatul de căsătorie,
Erau introduși pe rând la consult, voind a-i lămuri:
„Mă să fii catâr!” „Fă, să fii cratiță!”, voia să se știe.

Apoi le cerea pentru Crucea Roșie, unele cotizații,
Și le semna Certificatul de Căsătorie, cu aprecieri,
După plecarea tinerilor, mereu îmi dădea explicații,
Despre tâlcul vorbelor savante spuse acelor tineri,

Am mers o dată, într-un control în satul Țâțârligu.
Urca greoi drumurile și-l mai trăda eșapamentul,
Mergând în urma lui vânturile spre mine se abătu,
Îi atrăgeam atenția, dar, abil își schimba cuvântul.

„Du-te măi copchile la facultate, să te faci doctor!”
Iar eu îi motivam că nu am timp să mă pregătesc.
Îmi povestea ceva cu tâlc despre unul strângător
Care ținea o găleată la streășină, un gest prostesc.

„Mă, tu nu vezi că e soare, de ce te-ații la ploaie!”
Îl întreabă un trecător, uimit, cu desconsiderare.
„Ce te interesează, omul încearcă!”, a fost de oaie,
Așa era și cu acea admitere a mea, prin comparare.

Am avut prieteni frumoși, am avut peisaje de vis,
Am făcut și un pic de fotbal, dar nu la mod serios,
Am participat la corul comunal, multe-ar fi de zis,
Dar, serviciul era serviciu, lui mă dedicam zelos.

Voi, prietenii mei: Vasile Dinu, Asanache, Nicu Ene
Chiriac, Zaharia, Nela Luntraru și Grădinaru Nuța,
Unde mai sunteți acum?, vă întrevăd printre gene.
Unde mai e tinerețea noastră care se dădea huța?

La Cojanu mi-a mai plăcut de: Nenea Gică Mircea,
Pasionat de sport, la echipa de fotbal a comunei,
Milițianul Ivașcu, un etnic țigan, care îmi plăcea,
Căci într-o comună atât de mare siguranță aveai.

2007 - Râdem, căci nea Gică Mircea a vorbit de Jan Niculescu, spunând că a murit și i-a tras o înjurătură, dar despre morți,.....numai de bine.

3.- LA STAȚIA DE SALVARE DIN BUZĂU

În acele vremuri, se efectua practică, de reciclare,
Mi-au fost avenite practicile, făcute prin detașare,
La mai multe secții spitalicești, cu etape lunare,
Dar cel mai mult am efectuat la stația de salvare.

Pe timpul acela intervenția salvării făcea figurație,
Căci nu avea dotări și instruire specifică salvării,
Totul era la mila lui Dumnezeu, și prin inspirație,
Totuși am avut de făcut intervenții ale disperării.

Am asistat la o naștere, pentru mine în premieră,
Am asistat la contractiile nașterii, strâns de mână,
Am trăit durerea unor bătrâni, cu o gripă severă,
Care erau însingurați. Au murit la spital împreună.

Ca șoferi pe salvare lucrau doi oameni interesanți,
Nea Tache – șoferul cântăreț și, unul isteț, Oancea.
Erau harnici, omenoși, participativi, foarte pedanți,
Orice deplasare la pacienți, mai ușoară-mi părea.

4.- SERVICIUL SANITAR DUPĂ MILITĂRIE

După liberarea din armată am stat un timp acasă,
Și am fost încadrat în anul 1962 ca soră medicală
La Școala Profesională de Fete, un fel de grimasă,
Sora medicală se afla într-o refacere postnatală.

Acolo era iritată o domnișoară profesoară bătrână
Care era deranjată de încadrarea primită la școală,
Bănuia că mă voi încurca cu vreo fătuță orfelină,
Și a insistat să conteste o așa încadrare anormală.

Poate că avea dreptate, dar eu eram foarte timid,
Și cred că fetele erau mult mai îndrăznețe ca mine,
Nici prin cap nu-mi trecea așa ceva, și eram lucid,
Să-mi creez un viitor mai bun pentru ziua care vine.

Am lucrat un timp și la Policlinică, la secții diferite,
Și-am întâlnit unii doctori cu caractere de nota zece,
Doctorii Zah, Cernevschi, Diaconescu, aveau merite,
Erau profesioniști, suflete mari care știau să vindece.

Am fost și la Brigada Artistică a Sindicatului Sanitar,
Și, m-am descurcat de minune, cu bună memorare,
Încât suplineam mai multe roluri, ca lipsuri să repar,
Dar mi-a rămas la suflet un monolog despre tratare.

Între timp am finalizat diferențele de liceu și bacul,
Apoi am fost ca încadrat la Fabrica de Mase Plastice,
Ca asistent medical, și acolo mi-am găsit norocul,
Programul îmi oferea abordarea ingineriei mecanice.

Și mi-am zis „Adio sănătate, voi intra la facultate!”
O țigancă mi-a ghicit de drumul lung și că voi reuși,
Așa s-a petrecut, viața mi-am schimbat în totalitate.
Mulțumesc Domnului pentru destinul de a nu greși!

“De fiecare dată când zâmbești cuiva, îți manifesti dragostea, oferi un dar acelei persoane – iar acesta este un lucru frumos.” – Maica Tereza

B.- INGINERATUL

Numele: Iordache Mircea,
Vârsta la admitere: 24 de ani,
Vârsta la absolvire: 29 de ani
Universitatea Gheorghe Asachi
Facultatea de Mecanică,
Secția: Proiectarea Mașinilor Unelte
și a Sculelor Așchietoare,
Grupa: 276
Perioada: oct. 1963 – iulie 1968,
Promoția: 1968,
Unde am avut studiile: la
Universitatea Alexandru Ioan Cuza,
Corpurile A și B

Până-n 1963 nu avut-am iubiri și idealuri,
Ci mai mult iubirea de părinți și de frați,
Visele ce le-aveam mă purtau ca pe valuri,
Mă bucurasem de colegi, de profesori titrați.

De atunci am călcat pe un drum interesant,
Fiind fascinat de un film despre un inginer,
Doream să fiu inginer ca acel actor elegant,
Care avea un robot, pentru mine, un mister.

Când inginerul intra-n casă, deodată auzea
Papagalul, care-i spunea „Mă cheamă Mitică,
Pălăria și paltonul dumneavoastră!”, uimea
Și așa m-am văzut ca specialist în robotică.

În 1968, am finalizat, cu succes, absolvirea,
Fiind repartizat la Suceava, și așa am dorit,
Poate că-mi vedeam în el visul și fericirea.
Că era oraș istoric, curat, și proaspăt uzinat

Și am ajuns la Suceava, ca un novice inginer,
Dar, vai, nu știam în ce mocirlă am să intru!
Socoteala de acasă nu-s-a potrivit ca reper,
Minciuna, hoția, beția și planul erau în centru.

Cine punea totul, cu cinste, pentru producție,
Era tratat drept slab și considerat mocofan.
Bisericuțe, aranjamente, și oricare disfuncție,
Ajungeau să ducă la o realizare falsă de plan.

Nu-mi place să văd totul în negru și să critic,
Comportările urâte, le văd ca lipsă de iubire,
Și cu toate că nu urăsc pe cei cu suflet peltic,
Nu pot să-i uit îmi stau în gât și-n amintire.

Am fost plasat întâi să urmăresc constructorul
Și, vedeam cum fundațiile mașinilor, erau rele,
Atunci am spus executantului, cum e cu lucrul,
Și-am fost umilit, și astfel mi-am creat belele.

Întâlnindu-mă cu inginerul șef, acel Nemțișor,
M-a bruftuluit de nu m-am văzut, cu răutate,
Și-atunci am plâns, și nu mi-a fost deloc ușor,
Voisem fundații de calitate, și aveam dreptate.

Constantin Florea (tehnician normator), Bozovici(șef organizare), Stănășel (tehn. BDS), Nicolae Avram (în spate, tehn. Dispecer), Partenie Căproiu (director tehnic), Mircea Iordache(șef CTC), Vasile Alexandru (CTC)

„În orice formulă, mărimile constante (mai ales cele luate din manuale ingineresti) trebuie considerate variabile.”
murphologie

Am fost dat ca neisprăvit la CTC¹², ca muncitor,
Și m-am străduit să mă integrez ca profesionist,
Am greșit mult că la rebuturi, m-am lăsat ușor,
Și, culmea, mă trezii promovată ca șef CT- cist.

O oază a prieteniei în acel deșert de răutate,
Mi-a fost relația cu inginerul Pisoschi Viorel,
Un tovarăș plin de bunătate și de demnitate,
Mi-am împărțit părerile, în același birou cu el.

Ce păcat, că a plecat, la Comitetul Municipal,
La Comisia Economică, și astăzi, încă îl socot.
Ca un fost prieten adevărat, dar i-a fost fatal,
Vru să-și ajute un prieten și, a plecat de tot.

Am luptat ca pentru produse de bună calitate,
Dar avui conflicte mari cu șefii cei mai mari,
Produsele tot mai proaste, se cereau livrate,
Sau erau stocate, dar erau cuprinse-n planuri.

Într-o zi am atras atenția celui de la desfaceri,
Să nu trimită o țagă¹³ neprelucrată semifabricat,
Și, deși-i stimez pe evrei, și-i consider „teferi”,
Pe directorul Lucaci și pe Gotlieb, nu i-am agreat.

Acea țagă au trimis-o, dar, necorespunzătoare,
A fost returnată în uzină, și eu eram vinovatul (!)
Mergând la director să-i dau motivul de refuzare,
M-a bruftuluit că nu reprezintă uzina ci adresantul.

Am dat să ies, supărat și, cu asprime m-a jignit:
„Măi boule, ți-am permis eu să pleci acum afară?”
Din nou dă-i pe bruftuliuiala, și țandăra mi-a sărit,
Și-apoi m-a adus în stare ca să devin foc și pară.

M-am apropiat de birou și bătui cu pumnul tare:
„De-i vorba așa va ști și Ceaușescu, de ce-s jignit!”

¹² Controlul Tehnic de Calitate

¹³ Arbore din oțel, forjat, adus prin strunjire la eliminarea unui strat de material

S-a făcut verde la față, și, ca un rottweiler mare:
„Câinele care latră, trebuie îndepărtat!” și, am ieșit.

A doua zi m-am pricopsit, am fost trecut subaltern,
Chiar lui Gotlieb, să mă poată umili cât mai mult,
Am devenit dispecer de scule, și mă trezii în infern,
Nu mă putea suporta, mă pâra, des, că nu-l ascult.

Apoi veni un noroc, Gotlieb s-a mutat în țara lui,
Ce folos că după el, un Marcel Rusu m-a preluat,
Care, văzându-se pe cai mari, luă hățul șefului,
Ca inginer, un ratat, ca pe hoții de cai m-a tratat.

Și s-a tot plâns la director, că nu-s bun de nimic,
Cu toate că eram alfa și omega, tehnolog și sculer,
Atunci am cerut să fiu la serviciul tehnolog, ucenic,
Și acolo am găsit un climat bun, simțindu-mă lejer.

După un timp, fui cerut iar la secția de prelucrări,
Le trebuiau un fraier care să tacă și să se supună,
Și am dat și de un Chisăliță, ca nume și ca prestări,
Și de-l întrebam de tehnologie nu știa ce să spună.

De-l întrebam de problemele pe linie de tehnologie,
Începea să-mi depene doar poveștile lui pescărești,
Dar mă critica la operativă, cu ce-i cădea pe chelie,
Doar era politruc și știa bine a se sprijini pe povești.

Cei amintiți au plecat la dispecerat, cu afaceri urâte,
Și fost-am numit șef de atelier la Mecanică Ușoară,
Fiind supus la multe lipsuri, cu aranjamente multe,
Cu semifabricate rebut, cu produse lucrate pe-afară.

Cred că am început să fiu apreciat pentru ardoare,
Și, într-o zi m-am trezit numit șef la Secția Confecții,
Zgomotul, curentul de aer, operativele fumătoare,
Mi-au dăunat plămânilor, avut-am neazuri cu dinții.

Ajuns director Nemțșor, trecut prin Ștefan Gheorghiu,
Se prefăcea că știe tot, că fără el fabrica ar fi pustie,
Și-i stima ceva mai bine pe cei cu pokerul și cu rachiu'
Fiind dur cu umilii, ca mine și reținut cu cei cu gălăgie.

Colaboratorii de la secții, unii devotați, alții cam ratați,
Alții cu fitilisme, cu aranjamente, comportări imorale.
Era fum de ulei, șpan¹⁴, și pantofii prea iute stricați,
Noptile albe de asistență, și toate-mi veneau în rafale.

Au fost și oameni ai uzinei care merită multe admirații,
La serviciul tehnolog: cel mai sus ar fi Pănculescu Radu,
Cefranov, Ana Coca, Tică Dumitrașcu, Andreana, și alții,
De la Plan, Aga; de la Metalurg, Joldea și Necunosutu.

De la secții: Nicu Vasile, Heroiu, Pisoschi, Harabagiu,
Victor Reuț, Vasile Babiuc, Olaru, Anatolie Paustovanu
Cârjan, Petrache, Ciutac, Sochireac, Bunduc, Sumănaru
Vasile Alexandru, C. Ailincăi, Baran, Avram, Verinceanu.

Pot vorbi și de unii, căroră nu am să le atribui răutatea,
Ci lipsa de iubire, și uitarea credinței întru Dumnezeu,
Însă despre morți zic numai de bine, vezi-i Divinitatea,
Recunosc că ingineratul a fost un mare eșec al meu.

ieșirea la pensie a lui nenea Tică Dumitrașcu.
Duțu, d-na Dumitrașcu, domnul Dumitrașcu, o nepoată și Andy

¹⁴ Așchii de la prelucrările prin așchiere

„Ordinul Muncii“ clasa a III-a,
Organizației județene de partid
Suceava, pe anul 1973

ÎNALTA PREȚUIRE
DEOSEBITĂ ONOARE
PUTERNIC ÎMBOLD

Tov. **ING. IORDACHE MIRCEA**
CONFECȚII METALICE.

EȘECUL

Eșecul înseamnă insucces, neizbândă, nereușită,
Înfrângere suferită în luptă, în sport, în acțiune,
Eșecul reprezintă planul naturii pentru o iscusită,
Pregătire în responsabilitățile asumate în lume.

Că ai căzut nu prezintă importanțe deosebite,
Deoarece doar modul în care te ridici contează,
Este mai bine să eșuezi în condiții onorante,
Decât prin fraude murdare, care dezonorează.

Eșecul este pur și simplu ocazia de a reîncepe,
Dar, de data aceasta, cu mai multă inteligență,
Astfel el va deveni folositor celui care-l pricepe,
Totuși, e bine să luăm de la alții din experiență.

Eșecul ar trebui să ne fie profesor și nu gropar,
El înseamnă o întârziere, nu o tristă înfrângere,
Este un ocol temporar, nu o limită, nu un hotar,
Chiar de ești pe locul doi, ești primul în pierdere.

C.- ACTIVITATEA ÎN ÎNVĂȚĂMÂNT

Când din inginer am devenit profesor, credeam
Că am dat minciuna pe pasiune, și voi fi fericit,
Că am intrat printre intelectuali, și că deveneam,
Credeam că tot ce voi face, va fi cu gust, cinstit.

Lăsam în urmă terorismul, umilința și lacrimile,
Luând-o pe drumul demnității umane, și respect,
Voiam să arăt acelor directori că-mi știu valorile,
Și chiar de la început, școala m-a tratat perfect.

În același an școlar am devenit director adjunct,
Și, desigur responsabilitățile veneau tot mai mari,
Am fost numit, chiar și secretar la partidul corupt,
Dar am refuzat, fiindcă nu eram membru de 3 ani.

Pe acea vreme, învățământul tehnic era important,
Avea destul de multe protecții, coordonări și dotări,
Construcțiile înfloreau și cu sârg le-am coordonat,
Primele generații de elevi, aveau merituose valori.

În 3-4 ani au fost construite: școală nouă, ateliere,
Laboratoare și cabinete școlare, cantină, internat.
Amenajările exterioare și dotările ne-au fost repere,
Și tot ce s-a făcut a fost bine primit și bine apreciat.

Holul de intrare în școala nouă

O ședință de lucru, cu unii dintre maiștrii instructori în curtea școlii.
În centru, subsemnatul,. În cerc: Coșman, un musafir, Curalet, Dobroghiu,
Grigoricuic, Danciu, Atănăsoaie, Sochiriac, iar mai la distanță Ciobâcă Ioan

Nici aici n-a fost prea ușor, mai ales cu cadrele,
Majoritatea lor aveau nivel ridicat de conștiință,
Și, ca peste tot, erau uscături, cu moravuri rele,
Care puneau des directorii într-o continuă harță.

Aveam o problemă, că totu-n cap mi se spărgea,
Sarcinile de prin ședințe, îmi veneau cu nemiluita,
Între directorul prim și personal, inima mă durea,
Aveam unii maiștri buni, dar și unii duși cu pluta.

Nu pot spune că nu am avut și frumoase satisfacții,
Cu mulți colegi m-am împăcat chiar foarte bine,
Am avut rezultate frumoase, festivități și distracții,
Concursuri pe meserii, olimpiade, și zile senine.

Mi s-au tot mișcat gândurile și le-am pus pe rime,
În ascuns compus-am pentru comunism pamflete,
Și plugușorul, și epigrame, și pentru școală satire,
Mai jos voi prezenta două eseuri, cu săgeți directe.

Curtea școlii

Curtea școlii este mare, cu grilaje de oțel
Cu profesori, profesoare și directori mici, de fel.
Peste tot plutește-n aer stresul de dizgrație,
Un elev, ceva mai fraier, are-o ocupație.

Dar acum a mers la dânsul un arab de baștină,
L-a taxat de bani și, plânsul a produs o mlaștină.
Dintre doamne profesoare sunt mai multe Carmene,
Mono, bi și tri și, oare cine să le scarmene?

A trecut pe-aici o boare, ca brigadă de control
Și-a cules, fără valoare, imagini de protocol.
În clădiri, pe culoare, mare agitație,
Ora, deseori, apare ca o recreație.

Toată sâmbăta dezbate Consiliul Executiv,
Cu programe și rapoarte, Procesul Educativ.
Listele de sarcini, toate, se redau intempestiv,
Directorul și le scoate din carnetu-i depresiv,

Și mi le plasează mie, ca o ostentație,
Apoi, plin de armonie, face respirație.
La catedra de Română, nu e nici-o șotie,
În Cabinet se adună doar să se împrăștie.

Silea, Bicsi și Romarta, profesoare – top – model,
Stăpânesc, prea bine, arta, fiecare în alt fel.
Elevii sunt cum canarii, cu..... reverberație,
Teza lor, cu multe carii, e doar observație.

Matematica-n derivă, e predată derivat,
Zero e în ofensivă, plusul e privatizat.
Câte-un profesor se zbate și e nominalizat,
Cu un aer cumsecade, altu-n șpagă-i diplomat.

La un bacalaureat, multă erudiție,
Elevii s-au descurcat cu pile și ambiție.
Fizica e de sorginte, se bârfește cumpătat,
Un profesor diriginte, într-o zi, s-a îmbătat.

Pe la colțuri infiltrații și procesu-i întinat
Din pereți privesc savanții către planul înclinat,
Laboranta se întreabă, de are prestație,
Dă la profesori de treabă, ca o compensație.

La chimie se insistă pe domnul Mendeleev,
Tabla lui rămâne tristă în fiecare elev,
Profesoarele au raze și se zbat cu interes,
Pentru mulți acizi și baze și protecție cu stres

Și, iubirea le fu mare, ca o reclamație,
Căci la inspecții sumare li s-a dat somație.
Chiar și la Biologie, un mulaj cam inuman,
Stă prezent la lecție, statuie cu paravan.

Georgescu are o lege, mult blamată de elevi,
Iar umilele-i colege dau adeseori în bobi.

Cu atâta redundanță¹⁵, elevii se clatină,
De teamă că din restanță, se creează datină.

Alături de geografie nu prea-i agitație,
Hârțile sunt.. doar să fie, prinse în dotație.
Cadrele sunt cumincioare și semnează ștatele,
E un semn de întrebare: care-s rezultatele?

De-atâta cartografie și de evoluție,
Un elev ar vrea să știe ce-i aia poluție.
La științe sociale, minciunile vin de sus,
Romică se umflă-n foale, cu rachiul filorus.

Iar doamnele profesoare o țin într-o frecție,
Despre clasa muncitoare intrată-n erecție.
Costică se cam rășfață într-o fabulație,
Dându-și arama pe față, fără explicație.

Pe la limbile moderne se dispută-n mod sublim,
Cabinetul să îl fărme, cine are drept deplin.
Două Carmene, de pică și simandicoase – foc,
Pentru ele ora-i mică și-ar fi și mai și, deloc.

Saveta-n antifonare, are audiție,
Pesclevei lucrează tare, ca o opoziție.
Pentru sport, asfaltu-i gata și în gropi se pică des,
Investiția și fapta, lipsite-s de interes.

Epure, mai mult pe tușă, cu oraru-i pregătit,
Iacoban, fără mănușă, are un impuls răstit,
Dar deodată o elevă a produs senzație,
Că a dat, fără rezervă, vânt de echitație.

Ora de dirigenție, pe elevi îi mânie,
Într-o zi, o dăscăliță a-nghițit o pâlnie,
Altă doamnă, strigă tare să se facă liniște
Și, cu ton de dictatoare, o luă pe miriște,

¹⁵ Exces de semnale față de strictul necesar pentru transmiterea unei anumite cantități de informație.

De-așa replici te amuzi și încerci să te distrezi,
Când din gura ei auzi: "-Ce faci mă, mai discutezi?"
Baza școlii stă pe multe discipline tehnice,
Cine stă să mai asculte leacuri ortopedice?

Că economia-i dură, la uzină-i mafie,
Cadrelor, fără măsură, li se rupe-n praștie.
Cabinetele sunt, toate, pline de rotație,
Se citește după carte, cu mare prestație!

Peste tot se prea consumă, cu antreuri, orele,
Fumuri și cafea cu spumă și, se-așează notele,
Tot mai tare se aclamă pauzele unse des,
Cu rachie și cu slană, ca un mare interes.

Cu atâtea multe rosturi, fără competiție,
Absolvenții găsesc posturi, mai mult la miliție.
La ateliere-ntr-una, maiștrii se caină
Că resurse n-au niciuna, pentru-o viață faină

Și, s-au adunat în curte, se aprind ca paiele,
Insistând să se consulte, care-s fâșăraiele.
Un elev, să se scutească, face licitație,
Maistrul să-și păcălească, cu o distilație.

La cămin, ca de streche, ascunși în camere
Pedagogi de școală veche, își dau multe aere
Și, de-aceea, sus și tare, elevii se scarpină,
De igienă și mâncare și tot ce întâmpină.

O elevă silitoare, are-o deviație,
Cu un pedagog cu care, căzu în tentație.
Cantina-i pe săturate treabă de familie,
Se livrează și prin spate, s-a creat o linie,

Don Pedro și-a lui nevastă țin în mâini o rație,
Parc-ar fi privatizată foamea de relație.
Profesori-au masă mare, mâncare de grație,
Elevii înghit, ca atare, numai admirație.

La școală-n bibliotecă, parcă-i anticariat,
Se tot speră, poate că... trece timpul variat.
Mutată în școala veche, cu programul derutant,
Lectura-i după ureche un izvor cam meandrat.

Bibliotecara-i dulce, ca o meditație,
Timpu-n școală i se duce, fără destinație,
Secretariatul are treburi de familie,
Orele suplimentare, scapă peste linie.

O mămică și o fiică în secrete se susțin,
Telefonul se ridică, cu un ton cam necreștin.
Aici, elevul când vine, intră în vibrație,
Și fiindcă-i tratat „prea bine”, face constipație.

Iar la contabilitate, se agită fesele,
Cafeaua-i de calitate, motivând succesele,
Ca-n familie se spală și ies socotelile,
Iulian are o boală, să încurce evele,

Uneori se-adună lume și e conversație,
Consumație de glume, fără moderație.
Poarta școlii se deschide și poate să lunece,
A trece de ea depinde cine vrea s-o-nduplece,

Se mai trece câteodată cu legitimație,
Trec țigani laolaltă, pentru cotizație.
Dacă Pântea e de pază, noaptea e dihonie,
La furat se ia drept bază, cât de tare sforăie.

Peste toate se așterne praful timpului cernut
Vin vremuri moderne. Ce-am avam pierdut?
Așa, din întâmplare, întâlnesc vreun șef de post,
Care, din multă grandoare, uită că elev mi-a fost.

Vai de ea, economia, are inaniție
Și de-aceea România e tare-n tranziție

Deschiderea festivă (în curtea școlii), a anului școlar 1977-1978)

Revoluția la școală

Amurg de `89, tot cu laude supreme.
 Elevii se fac că plouă, părinții se tem de vreme,
 Iar partidu-ntinde coarda cu noul Plan Cincinal,
 Școala se poate farda cu Raportul Anual.

Și cum nu era de-ajuns doar raportul cel fetid,
 S-au gândit mai marii țării la alegeri de partid.
 Lecția era-învățată, cine merită „cinstit”,
 „Iadeș” - Ibiș se răsfată cu-al său tată securist.

Din pereți țâșnesc sloganuri, amfiteatrul e tixit,
 Iar perdelele lăsate, parcă-s zoi de sictis-plictis.
 În această ambianță s-a rescris spre seară carta,
 Ca o umbră de faianță, cu nuanțe de „Ro – Marta”.

Măi, să vezi ce tevatură, ne-am jucat de-a baba – oarba!
 Și se prinse pe măsură: „-Poate baba, poate baba!”
 Ce-a urmat, „pușchia pe limbă!” Un proverb spune așa:
 „Lupul blana și-o mai schimbă, dar năravul ba”

Prima grilă se aplică într-un birou pe măsură,
 Îmbrăcat în roșu, cică, e treabă de anvergură.
 Trebuie încuietori, steaguri și-un tablou drapat,
 Covor roșu și „comori” cu politica de stat.

Iar pe hol, lângă birou, trebuie oglindă mare,
Să se vadă ceva nou, să se vadă o schimbare.
Pentru-așa realizare, o femeie de servici,
E-atenționată tare:- Nu știi cine-i șef aici?

Du-te iute, ia oglinda de la cancelarie,
Vorba să nu ți se-ntindă, sau te doare-o carie?!
- Tovarășa, știi prea bine și, vă dau și ascultare,
Însă tare se opune tovarășa directoare.

- Ce spui dumneata acolo? Ia auzi ce poate zice!
Nu știi că de-acum încolo, aici, partidul conduce?
Și femeia s-a supus, a adus oglinda-n hol
Și nimic nu a mai spus unui așa mare „rol”.

- Tu oglindă, oglinjoară, sunt frumoasă și de treabă?
Iar oglinda se-nfioară:-Dă-te la o parte, babă!
Nu pricepu secretara, n-avea minte să priceapă,
A crezut că e gargară, făcută cu suc de ceapă.

Și să vezi ce tevatură, ce de ifose, strănuturi,
Uneltiri și multă gură, că îți vine să te scuturi!
Cu perucile-i diurne și alte metamorfoze,
A crezut c-a sale urme, au miresme de mimoze.

Plictisit de-atâta scârbă, directorul a grăit:
- Mergi tovarășa la treabă, nu mai sta pe cicălit!
Știu, orele dumatiale, cam de mult nu se mai țin,
Din politică, se pare, ne creezi un mare chin.

Și o ură ne-nfrânată s-a născut în secretara,
Și și-a spus atunci în barbă, să pună la cale țara,
Că directorul e șui, dă politica la spate
Și-i dușmanul țării lui, fiindcă ei nu-i dă dreptate.

La-ncheiere de trimestru cu o tentă cam tenace
Hotărâ tov-ul menestru în vacanță să ne bage.
S-a ținut, iar, o ședință, raportul trimestrial,
Ca un fel de dependență, comunismului loial.

Și puțin durat-a totul, totul fu precipitat,
Se simțea în aer ortul, ca pentru partidul - stat.
Profesorii merg acasă, să se bucure de timp,
Secretara nu se lasă, insistând cu aer tâmp.

În birou-i „permanent”, invitata – activistă,
E rugată insistent, secretara tot insistă:
-Tovarășa activistă, eu vă rog să-l dăm afară
Și să-l ștergem de pe listă, face țara de ocară!

Așa spuse mititica, pieptănându-și iar peruca:
- Directoru-i un nimica. Nu ne mai putem juca!
Activista și ea mică și cam presimțind sfârșitul,
S-a retras, parcă, cu frică, fără a-și rosti cuvântul.
*

Nu am stat acasă bine, cât să mă alin cu somnul,
Vreme de vreo trei zile. Iaca, sună telefonul!
Și insistă directoarea, cu toată vibrația
Și, a susținut chemarea, ce viza democrația.

La birou, câțiva colegi, vorbesc despre starea țării,
Că partidu-adoptă legi în contra dezintegrării.
Și în încordarea mare, cum stăteam noi, pregătiți
Pentru arma la spinare, pentru luptă instruiți,

O întreb pe directoare:-De ce trebuie să mergem
Să umblăm pe strada mare? Ce dușmani vrem să învingem?
Și deodată, de o dată, se aude-n difuzor:
„ Țara e eliberată, am scăpat de dictator!”

M-am mirat și-am întrebat: -Cine, mă, vorbește, cine?
Ați umblat la aparat și ați dat la voci străine?
Măi, și sare directoarea, parcă lovită de streche:
„Iu hu hu, dracul să-l ia!”, ca un gest fără pereche.

Și apoi ce-a mai urmat, nu-i greu de întruchipat:
Pe pereți s-a cățărat și, pe dictator l-a spart.
Doamne, ce mică e lumea și, ce mulți nebuni în ea!
Ce spunea, ea, directoarea și, acuma ce mai vrea?

După cam vreo două zile, timp în care-am păzit școala,
Contra minților debile, iaca sună secretara:
-Spuneți-i la tov. Iordache, să-l dea jos pe odiosul,
Să-l dea jos pe dilimache, să-l dea jos pe ticălosul!

Mai apoi veni la școală și, maltratându-și carnetul
De partid, pe mâini se spală, etalându-și iar talentul.
Atunci, mâinile acelea, intrară-n închinăciune.
Nu ți se-încrețește pielea, când vezi dracu-n rugăciune?

Si a susținut perdanta c-a schimbat felul ardent
Și a-nceput a cânta, cu tonul de dizident.
S-a trezit, chiar, peste noapte, cu har bioenergetic
Și specialistă-n șoapte, ca un stimul cinegetic.

Vâna lei, fără odihnă, folosindu-se de trucuri,
De la oameni fără tihnă, care credeau în nimicuri.
Ce-a urmat, durere-n cot, s-a ales un FSN
Președinte fiind Ott, SOS, fără însemne.

Am fost prins și eu în schemă, însă Ott se opintește:
-Trebuie să ținem seamă, că nu este omenește!
Revoluția înseamnă să alungăm comuniștii,
De ei să ne fie teamă, că au fost ca securiștii.

Îl privesc, cu multă vrere și-l revăd când, știu eu cine,
Pentru-ntârzieri la ore, îi dădea verdictul bine.
M-am opus atunci, temeinic și am preluat măsura,
Că nu este un netrebnic, pentru a-i închide gura.

Iar directorul dispuse să-i fac eu aprecierea,
Pentru meritele spuse și, s-a așternut tăcerea.
Am făcut și pot a spune, că, pentru valoarea lui,
A meritat foarte bine și, de aia o făcui.

Acum, când primeam botezul pentru noul meu destin,
Se învârtea titirezul și am fost tratat cretin.
Dar m-au apărat colegii, că știu ei cine sunt eu,
Că am fost în umbra legii și-i păcat de Dumnezeu.

Domnul Ott s-a supărat și, a zis: - Ori eu, ori el!
S-a sculat și a plecat și,... nu s-a scuzat de fel.

Mai apoi, iar o ședință și iar Ott s-a așezat,
Toți l-au uns cu preferință ca lider de sindicat.

Iar în ziua următoare, s-a ales conducerea
Și, a aflat cu stupeoare că nu poate candida.
Și-avea Ott o vorbă grea:- Mi-a fătat o mătă-n gură!
Și atunci așa era, supărat peste măsură.

Nu pot spune că mă bucur, pentru răul altuia,
Însă vreau doar să îmi scutur vina ce-mi atribuia.
A reînceput și școala, Ibiș face valuri multe,
Că așa avea el boala, viața nouă s-o înfrunte.

A agitat toată școala, să îl schimbe pe director
Să-și poată el etala, stilul său dezbinător.
Într-o zi, în curtea școlii, cine „lobi” îmi făcea?
Ibiș, ce călca în dodii, că de mine se temea.

Că am fost informator, chiar foarte periculos,
De-aia, el, cam temător, îmi era prietenos.
L-am privit cu multă milă, amintind ce-nseamnă tracul,
Care l-am trăit cu silă, de a fi frate cu dracul.

Și i-am recitat poezia, ce-o scrisesem la necaz
Când domina erezia și doream un alt macaz.
A rămas cam complexat și își înghiți amarul
Că eram prea relaxat și i-am recitat „Măgarul”.

A făcut ochii cam mari, dar i se închise gura.
Eu i-am spus: „Degeaba ari, nu cunoști agricultura!”
A plecat, dar pila-i mare, la CCD l-a plasat
Și de-acolo, iarăși, sare, într-un post și mai înalt.

„Fără școală să nu aștepte nimeni nici părinți buni, nici fii
buni, și prin urmare nici stat bine organizat și bine cârmuit și
păstorit.” Ion Heliade Rădulescu

„Un bun profesor este un maestru al simplificării și un
dușman al simplismului.” Louis A. Berman

„Toată viața este școală.” Comenius

„Ceea ce scrie un profesor pe tablă vieții nu poate fi
niciodată șters.” Anonim

Fațada școlii noi

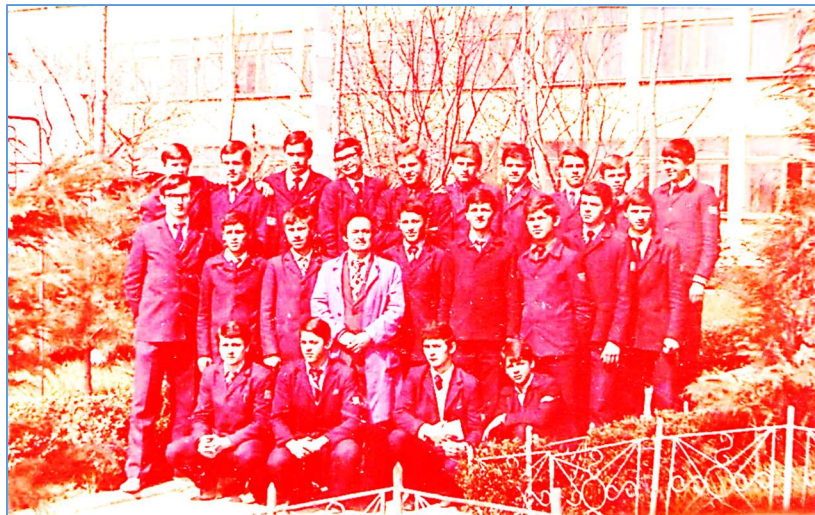
Împreună cu câțiva maiștri, la Corul Sindicatului de Învățământ Suceava

La o festivitate școlară

Festivitate de deschidere a anului școlar

Clasă de elevi, împreună cu directorul adjunct – Mircea Iordache

„Timpul este cel mai bun profesor. Din păcate, el își omoară toți elevii”. Hector Berlioz

„Experiența e cel mai bun profesor, întrucât îți dă mai întâi testul și apoi îți spune care era lecția.” Vernon Sanders Law

„Profesorul mediu explică complexitatea. Profesorul dăruit relevă simplitatea.” Robert Brault

„Dacă un copil nu se poate adapta metodelor noastre de predare, poate ar trebui să ne adaptăm noi cerințelor lui.” Ignacio Estrada

INSTITUTUL POLITEHNIC BUCUREȘTI

RECTORAT

Spl. Independenței 313
 București 77 206
 Telefon: (400) 31 36 98
 Telex: (400) MI 59 85
 Telex: 10 252 ipolhr

Nr. 13646/22 iul.1991

CERTIFICAT

Domnul IODAȘCHE MIRCEA avînd funcția de
 profesor, specialitatea Mașini Unelte și Scule
 la Liceul Industrial nr.1 din Suceava
 la Scoala
 în urma promovării probelor de examen din sesiunea 1990-1991, la
 specialitatea Mașini Unelte și Scule media 10 (Zece) 88
 i s-a acordat gradul didactic I în învățămînt din Ordinul ministrului
 învățămîntului și științei nr. 6874 din 17 iulie 1991, începînd cu data
 de 1 iulie 1991.

R E C T O R ,

Prof.dr.doc.N.Constantinescu
 Membru corespondent al Academiei
 Române

SECRETAR ȘEF INSTITUT,

Conf.dr.ing.Dumitru Catrina

PARTIDUL COMUNIST ROMÂN
 Comitetul județean SUCEAVA
 Universitatea politică și de conducere

DIPLOMĂ

Domn. IODAȘCHE MIRCEA a absolvit
 Universitatea politică și de conducere, pe care a urmat-o în anii
 19 82/19 86, obținînd calificativul (ZECE)

Seria H nr. 121

Președintele comisiei,

Data 20 Iunie 1986

D.- INSPECTOR ȘCOLAR

Și pentru această funcție voi reda esențializat, capitolului cu această perioadă a vieții mele, cuprinsă în cartea „Viața mea ca o fantomă” și voi completa cu unele aspecte, scăpate din vedere. În plus voi accentua pe iubirea pentru Inspectoratul Școlar și pentru personalul cu care am conlucrat.

A FOST SĂ MI SE-NTÂMPLE MIE

(Prima impresie la încadrarea pe funcție)

A fost să mi se-ntâmples-mie, ceva, cumva, neprevăzut,
Un pas în prag de nebunie, care mă rupse de trecut.
Timid, cu capul ros de ani, pășind pe treptele speranței,
Cum glumele de patru bani se pierd în templul rezonanței.

În citadela de credințe, totul pornește cu un rit
În sala mare de ședințe, unde instrucția e mit.
Și cum pădurea este verde în peisajul ei de vis,
Pe ici pe colo se mai vede ce nu se vrea cu dinadins.

Spectacolul nu e chiar pur, ci ca un voal pe conștiință,
Într-un decor semiobscur, pe un tablou pentru știință.
Precum cafeaua este tare dacă-i lipsită de năut,
Instrucția e-nfloritoare dacă-i plivită de trecut.

O glumă-n gând atunci îmi vine, însă, tăcut este tăcutu'
Și-n gura mare nu pot spune că este cam tăcut Tăutu.
Rămân cu semne de-ntrebare disfuncțiile ce rămân,
Cu neajunsuri între bare- modul, elevului român.

Dar ce se vede-n depărtare? Ce e acela, nor de fum?
E visul cu programul Phare și, ca de Waldorf, un parfum!
Moralul însă-i după gratii, căci hoții sunt privatizați,
Piața e plină de relații, noi, bugetari sintetizați.

Ne bucurăm de-o deplasare, vai, ce rușine pe destin,
Armata noastră de picioare să caute un ban festin!
Totuși, furați de pasiune, formăm o oaste de mistrali,
Condusă, pare-se, chiar bine, de către doi domni generali.

Dorim să zugrăvim mai bine
Tablou cu fapte ce rămân,
Ca viitorul să se-incline
În fața neamului român!

LA O ȘEDINȚĂ METODICĂ

Lumină și verde și ochii, și mese, pantaloni și rochii,
Materie, conștiință, mi-ating un cap de pleșuv marketing.
Cercetare, floare neilustrată, pe-o stradă atare și cam nepavată.
Răspunderi, soluții model, eforturi, reduceri, c-un gram de oțel.
Se trage de-o sfoară pe-o coală și sforăie lumea din sală!

DEMAGOGIE

Mai ieri o seară „literară” cu oratori frumos titrați,
Urzeau la planuri pentru școală, pentru elevi supradotați.
Se trag concluzii uimitoare că țara-i plină de valori,
Și este prima țitoare în a inventicii comori.

Că poate fi supradotare în fiecare repetent,
Iar premianții, de ce oare au caracter impertinent?
Să-i mai lăsăm pe cei olimpici, ei, cum se știe-s prea dopați
Și dacă teste le aplici obții o ceată de ratați!

În pauza pentr-o țigară, pe care, încă, o detest,
Am abordat o „generală”, cu o nuanță de protest.
Spuneam : „Olimpicii au haruri, memorii mari și pasiune,
Că Dumnezeu le-a făcut daruri, iar noi le ungem cu tăciune.

Și că memoria e baza, restul e muncă, rațiune,
Creația le este raza, să ne mândrim ca națiune!”
Dar ce îmi este dat să văd: în sus, prea sus, un nas întors
Și mă cuprinse un prăpăd, de parc-aș fi vorbit c-un dos!

Ședința-ncepe iar, dezbate, cu întrebări și sfaturi, replici,
E ca o leapșă pe ouate sau ca un box între pisici.
„Ia mai lăsați-mă în pace”, îmi vine chiar să mă răstesc,
Ce nebunie, m-ar preface din cine sunt în fapt grotesc!

Și-atunci mă cam ascund în mine
Voind să par că n-am gândit.
Să se alunece pe sine,
Că eu de foame sunt Sfârșit!

PLUGUȘORUL INSPECTORATULUI ȘCOLAR JUDEȚEAN SUCEAVA - 1999

Aha, aha,
Am pornit cu colindatul să trezim inspectoratul,
De la bine, la mai bine, spre reforma care vine.
Trăiască tot personalul și să dea Domnul semnalul
Pentr-un trai mai sănătos, fără muncă de prisos!
Hai să tragem plugușorul, să incităm „Monitorul”!

Aha, aha,
Să trăiți domn general, să fiți tot mai colosal
Și, să nu-l aveți ca naș pe „Înaltul” Marchitaș!
Dea Domnul ca Prefectura să-înceteze tevatura,
Domnii care v-au săpat să termine de „mâncat”
Hai să tragem plugușorul, să incităm „Monitorul”!

Aha, aha,
Domnii generali mai mici, vă dorim cu toți aici,
Sănătate și succese și curricule alese,
Aveți cadre, aveți vectori, o fabrică de directori,

Salon pentru reclamații și ghișeu de informații.
Domnului adjunct Costan îi urăm ca-n noul an
Să dezvolte și mai tare stocismele liberale.
Domnului adjunct Ciocan îi dorim ca-n noul an
Să nu mai slăvească-n van Partidul daco-roman.
Ne ajute Dumnezeu, să ținem minte mereu,
Că „C.C-ul” ne susține și la greu, dar și la bine!
Hai să tragem plugușorul, să incităm „Monitorul”!

Aha, aha,
Într-un birou la parter e un zgomot ca de gater,
Patru domni și un jurist, într-un cadru deloc trist.
Badea Ghiță-i minte trează, totul perfecționează,
Toți profesori-s gradați chiar de-s necalificați.
Lord Filuță tot încearcă să-și țină sabia-n teacă,
Că-n sector ceva nu-i bine, ar lupta, dar se abține.
Domnul Simi are spor ca un mare senior,
Alergând cu pas...domol la audiențe-n hol.
Domnul Liviu, barbă deasă, demi-inspector de clasă,
Cearcă pe calculator să scaneze solo-cor.
Stând cu capul între coate, Boțic sforăie cât poate,
Visând, cum că a purces, să mai piardă un proces.
Le dorim tuturor bine pentru anul care vine,
Să prindă multe succese pentru proprii interese.
Hai să tragem plugușorul, să incităm „Monitorul”!

Aha, aha,
Telefon 110, Timpul prea ușor îți trece,
Ai în jur atâtea dame deștepte și diafane
Și un doctor pentru hărți și-un Fanfan ce calcă-n bălți,
Oltenaș frumos și demn, președinte de harem,
Care râde foarte tare de sarmale integrale
Și salamuri derivate, specialist în papă șoapte.
O doamnă și-o domnișoară de limbă universală,
Sunt frumoase, ca figură, de se limbă plimba-n gură.
Iar o doamnă-n regidivă, de muncă educativă,
De-i tratată ca un sol, se preface-n turnesol.
O domniță se-ntreține cu formulele divine,
De e iritată bine, cam ionică devine.
E și-o doamnă care poate, zâmbind mai mult decât toate,
Să sară calu-așa bine, că se sare chiar pe sine.
S-a creat și-un post de preț pentru vântură județ,

O creanță de expert, codul – „vulpea în deșert”.
În sfârșit, dar nu la urmă, scoatem și un as din urnă,
Un doctor de hartă tristă cu o voce de altistă.
Le urăm și dumnealor, tot binele care-l vor,
Și să aibă mereu haz, chiar și când mănâncă praz.
Hai să tragem plugușorul, să incităm „Monitorul”!

Aha, aha,
Pe un holișor îngust, într-un cadru cam injust,
Sunt două birouri mici unde să tot faci servicii.
În unul cântă spre zori inspectorii învățători,
Păsărele de grădină: Puiul, Puica și-o Găină.
În curricule se-ntrec, difuzate-n orice cerc
Și, de au sau n-au idei, clocesc tot ce au sub ei.
Puiu-i inspector distins, în politică, cam prins,
Dacă i te bagi în borș, cârâie ca un cocoș.
Puica-i tare zâmbitoare, curriculumă îmbietoare,
Se ține că ar fi fată, însă e des-măritată.
Madam Onofrei se ține ca, curriculumă de bine,
Pentru foarte bine-asudă, pentru cum arată, nu dă.
Îi iubim, nu facem caz, chiar dacă-i privim cu haz.
Le dorim să aibă parte de boabe pe săturate!
Hai să mânăm plugușorul, să audă „Monitorul”!

Aha, aha,
Birouașul de alături, neîtrecut în conforturi,
Are doctori de cuvinte și-o consultantă de minte,
De-i cauți pe la servicii, o găsești numai pe Bicsi,
Și, cu ea te lămurești, ceilalți unde-i găsești:
Domnul Titi-Câmpulung, cuvintele nu-i ajung,
Că pe drepti i-a mâncat strâmbii, uneori, cam, bate câmpii,
Orice vorbă-o pritocește, sensul i-l răstălmăcește
O aruncă-n vârful limbii, ca să strâmbe, strâmba strâmbii.
În substanța eticii, umblă moașa predicii,
Cu o limbă ascuțită și adeseori evită,
Dar aduce sens normal pentru tot ce-i imoral,
Construiește, din nimica, statuia lui Mega-Gica.
Cu o voce feminină și cu zâmbet de felină,
Nici nu știi ce să mai zici să o gratulezi pe Bicsi!
I-așezată ca o floare, însă-i așezată tare
La calculator și, știm, face din nimic Maxim!

Să le dai Doamne de toate, idealuri conjugate,
Costume modernizate și plăceri nemăsurate!
Hai să mânăm plugușorul, să râdă și „Monitorul”!

Aha, aha,
Trecem la etajul doi, fără plug și fără boi,
Numai inspectori de soi, c-așa-i datina la noi,
Inspectorii de salon, dintre care un baron,
Înălțimi minoritare și două seducătoare.
Scoate basme din nimic, Sebi Preda- nou bunic
Și joacă de-a baba oarba cu istoria și barba.
Aura e o comoară de limbă minoritară,
Prietenă c-o directoare de cadre alimentare.
Madam Sofian răsare ca veche seducătoare,
Preșcolari-n mână ține ca pe iubirea de sine.
Madam Ududec e mare, sită nouă, inspectoare,
Dar, zâmbește cu-nțeles, ce-a dorit și ce-a cules.
Dă-le Doamne numai bine, să nu le fie rușine,
Pentru toate câte dau și salariul care-l iau.
Trageți mâța măi flăcăi, plugușorul nu-i cu noi
Și, călcați-i și piciorul să zgârie Monitorul.

Aha, aha,
Biroul nostru-i model, e biroul cel mai cel,
Aici tot omul, când vine, râde fără de rușine.
Vreo cinci domni au mult habar, intelectuali cu har,
Un inginer, loc nu are și de-aceea stă-n picioare.
Badea Colea, cu el țân, ca, c-un creator divin,
Ca inspector l-aș opta până pe la vârsta opta..
Vali-i biolog cinstit și inspector erudit,
Râde și-i sentimental ca vulpea la cașcaval.
Pan Halip a reclamat timpul, că-i handicapat,
Maxim e ca un amnar, de toate are habar:
Și de curriculum-vitae în cazuri deosebite,
E băiat de comitet cu shut down pe internet
Și înșiră, ca în salbe, bani negri și zile albe.
Binecuvântat, cuminte, Prea Cucernicul Părinte
Își dă duhul din plămâni, ca sluga la doi stăpâni.
Ne e de el așa milă că are mașini și vilă
Și suge lapte de soi ca mielul la două oi.
Iar cu mine e mai greu, n-are rost să stați mereu
Să-mi găsiți vreun atribut, nu am minte și...atât!

Aha, aha,
Multă amabilitate e la contabilitate,
Se fac cărțile de zor, numai pe calculator,
Rezultate, cât se poate, conturi soluționate,
Cu pila și cu bufetul, ca să salveze bugetul.
Domn Vasile-i înțelept, se-nclină ca omul drept,
Afacerea să îi meargă și, când șefii îl aleargă.
Domnul Sandu are spor ca valoros croitor,
Ca un căluț în acvariu, ca dragostea de salariu.
Trei doamne se tot consumă între un produs și-o sumă,
Verificând cheltuiala, să le intre socoteala.
Să trăiască, să-nflorească viața asta românească,
Să trăiască și dreptatea, dar și contabilitatea.

Aha, aha,
Vai, vai, vai, câtă derută, uimirea ne este mută,
Sirene-n salarizare, tei mai mici și una mare.
Hai să le stimăm intens, căci sunt dulci ca un consens,
Ca iubirea în detaliu, ca creșterea de salariu.
Le urăm numai de bine, iar la anul care vine
Să se bucure mai tare când ne dau salariul mare.
Să trăiți, să fiți iubiți, viața să v-o împliniți,
Doar cu bancuri și cu glume, nu știu cine vi le-o spune!

Aha, aha,
Azi la secretariat nu mai e secret de stat,
Doamna Nuța, cu bontonul, uimește doar telefonul.
Cu doruri nemăsurate și-mpliniri neterminate,
Două Carmene tastează și din când în când oftează.
Una, cui să dea nu știe, alta mămic-o să fie,
Viața-i plină de ardoare, iar ele sunt doritoare.

Aha, aha,
La Xerox e un băiat, foarte tare căutat,
Că, pentru copii le are a la doctor în clonare.
E și o săliță care miroase-a calculatoare,
Cu fete de cabinet pierdute pe internet.
Să trăiți, să fiți iubiți, să fiți continuu fierbinți,
S-aveți parte de lumină și de câte-o limuzină,
Să uimim cu plugușorul, ca să crape „Monitorul”!

Aha, aha,
Domnul Fanu dă ecouri că are vreo trei birouri
Și se întreabă: „-De ce,... nu e capac la WC,
Iar la femei de servicii, salariile sunt cam mici,
Încât scutură perdaful ca să se aleagă praful!”
Portari-s atenți de zor, numai la televizor,
De-aia intră Monitorul și hoțul și cerșetorul.
Să trăiți buni gospodari, să aveți salarii mari,
Sănătoși mereu să fiți, Respectul să vi-l găsiți!

Trageți măi cu plugușorul să răsunе Monitorul!
Hăăăăăi, hăi!

ASPECTELE ȘI CADRELE DRAGI SUFLETULUI MEU

a. Clădirea inspectoratului:

Mi-a plăcut construcția, distribuția birourilor, sala mare de ședințe, amplasarea ei. M-am convins că fostul regim avea gusturi frumoase pentru activiștii lui de partid. Clădirea a servit înainte de 1990, ca sediu al Cabinetului de Partid, iar după 1990 a fost destinată Casei Corpului Didactic. A fost mult râvnită de Consiliul Județean și, până la urmă a fost adjudecată de județ și i s-a dat unele administrări, care au dus-o într-un stadiu de paragină.

Amintiri plăcute am de: fațada clădirii; holul de intrare, larg, din care se putea trece și într-o curte interioară – frumos amenajată, care servea de loc de fumat, dar și pentru relaxarea Personalului.

La intrarea în inspectorat, imediat, pe dreapta, se afla cabina paznicului, iar pe stânga se afla Biroul de Personal Didactic și de Perfecționare, un birou mare și luminos, în care intrau patru inspectori, juristul și o secretară dactilografă.

După biroul menționat mai sus, se intra într-un hol oarecum îngust, în care se aflau două birouri de inspectori și 2 camere pentru administrație.

Cea mai impunătoare sală era Sala Mare de Ședințe, construită ca un amfiteatru, în care intrau peste 100 persoane și care avea, în față o masă lungă, pentru prezidarea ședințelor.

O ședință cu cadrele educative din județ, în Sala Mare de Ședințe.
Subsemnatul (în picioare) prezentam unele puncte de vedere

Se mai aflau două birouri de inspectori: unul era improvizat sub scară, pentru inspectorii de Limba Română și altul se afla pe un hol, fiind pentru inspectorii învățători.

La etajul I se aflau: biroul Inspectorului General, biroul Inspectorului General Adjunct, biroul secretariatului, biroul de calculatoare. În continuare, după Biroul Inspectorului General Adjunct, pe dreapta se aflau: o cameră pentru Xerox, o casierie și Biroul de Plan și Organizare, iar pe stânga, Biroul Contabilitate.

La mansardă se aflau: o sală mare în care erau plasate inspectoarele educatoare, și alți câțiva inspectori, care nu-ș găseau loc în birouri separate. În acea sală se țineau uneori ședințe cu inspectorii și alteori unele aniversări cu festin bogat.

Din sala mare o ușă era a Biroului „Vesel”, iar alta într-un pod în care se păstra o parte din arhivă pentru inspectori.

b. Inspectorii care mi-au rămas la suflet:

Nu le pot aprecia calitățile profesionale, iar pe cele morale, le apreciez cu subiectivism, chiar dacă or fi mai greșit puțin, dar cu mine au fost de păstrat în suflet:

- Domnul Dan Popescu, Inspector General, și profesor de

Matematică, pentru: bonomie, claritatea mesajelor, tonul folosit în discuțiile cu inspectorii și cu personalul TESA; felul în care știa să-mi stimuleze activitatea și să mă aprecieze;

- Doamna Rodica Titu, Inspector General Adjunct, profesor de Limba Română, pentru: calitățile de bună conducătoare, patima pusă în conducerea procesului instructiv-educativ la nivel județean; comportarea colegială; mi-a acordat încredere, responsabilizându-mă de multe ori cu conducerea brigăzilor de control și cu redactarea rapoartelor (de control, pentru ședințele cu directorii și rapoarte semestriale)

- Domnul Nicolae Ciocan, Inspector General Adjunct, profesor de Istorie, pentru: participarea colegială cu inspectorii la toate acțiunile, pentru calitățile oratorice și pentru relația colegială cu mine;

- Constantin Blănaru – Limba Română
- Aurelia Bicsi – Limba Română
- Ilie Bălășan - Matematică
- Dana Capbun – Chimie
- Ion Cernat – Istorie,
- Franceza,
- Barbălată – Educație Fizică
- Elena Chideșa – Educativ,
- Gheorghe Cojocaru – personal,
- Filaret Vizitiu - Personal
- Gheorghe Hostiuc – Religie,
- Nicolae Hapenciuc – Desen,
- Valentin Butnaru – Biologie,
- Carmencita Obreja – Biologie,
- Ioan Puiu – Învățători,
- Eusebio Preda – Istorie
- Ion Maxim, - Educație Tehnologică, Informatică
- Dumitru Domnea – Fizică
- Laurenția Ulici – Învățământ Special,
- Ioan Halip – Învățământ Special
- Mihai Melinte – Muzica
- Iuliana Hapenciuc – Minorități
- Tatiana Vântur – Management Școlar

c. Salariați TESA

- Vasile Strugaru – contabil Șef
- Sandu Croitoru Contabil și casier
- Nina Croitoru – Organizare,

- Fanu Dedeagă – Administrator,
- Nuța Burlacu - Secretară

Pe cei menționați îi consider că au fost foarte buni pe linie profesională, managerială și morală, iar pe cei nementionați, fie că nu i-am cunoscut destul fie că nu mi-am format o impresie bună, mai ales d.p.d.v. moral

DE-ALE BIROULUI VESEL

Cred că biroul vesel s-a constituit odată cu intrarea mea în el, și s-a desăvârșit după examenul de numire pe posturi de la începutul anului 1998. Poate că a condus la veselia lui, omenia, șarmul fiecărui membru al lui.

Când am fost numit inspector suplinitor, în locul domnului inginer Costică Rusu, Dumnezeu să-l odihnească în pace, am mers pe scaunul deținut până atunci de dumnealui, într-un birou la mansarda clădirii, care avea ferestre largi, îndreptate spre o curte interioară vecină. Mi-a plăcut mult acel birou.

Colegele de birou la începutul activității mele ca inspector

Am găsit acolo trei doamne cu experiență și volubile (Carmencita Obreja – inspectoare la Biologie; Elena Chideșa – inspectoare cu problemele Educative și Laurenția Ulici – inspectoare pentru învățământul special). Am conlucrat frumos, atât în birou cât și pe teren. Voia bună era prezentă permanent între noi și ne sprijineam, cu experiența acumulată din sistem și din viață.

După examenul de titularizare, componența grupului de inspector de la biroul vesel s-a modificat:

- Doamna Laurenția Ulici a plecat la consiliul județean pe problema coordonării școlilor speciale;
- Domnișoara Carmencita Obreja a trecut pe post de profesor la Colegiul de Industrie Alimentară;
- Doamna Elena Chideșa s-a mutat într-un birou cu doamne elevate, la parterul clădirii.

Reprezentanții Biroului „vesel”

În locul doamnelor, în birou au venit numai domni:

- Domnul Nicolae (Colea) Hapenciuc, pentru Desen,
- Domnul Ioan Halip, la Învățământul Special,

- Pr. Gheorghe Hostiuc, la disciplina Religie
- Domnul Valentin Butnaru, la Biologie,
- Domnul Ioan Maxim la Educație Tehnologică și Informatică,
- Mircea Iordache – la Discipline Tehnice.

Prezentarea colegilor din Birou „vesel”

Toți membrii biroului nostru cred că se situau printre cele mai mari valori ale Inspectoratului Școlar, atât ca profesionalism și experiență didactică, cât și ca omenie și șarm.

Calitatea prestațiilor și voia bună ne însoțeau la tot pasul.

- Cel mai în vârstă era Colea Hapenciuc, un ucrainian cu oarecare patimă pentru etnia lui, și putea fi considerat ca specialist de mare valoare.

- Vali Butnaru, era de asemenea un valoros profesionist, care avea meritul de a fi pregătit mulți absolvenți de liceu pentru accederea la medicină. Mulți medici îi sunt recunoscători pentru pregătirea ce le-a oferit-o în vederea admiterii la Facultatea de Medicină.; După ce a ieșit la pensie, l-am perceput ca mare sufletist, cu el putând discuta orice problemă, mai ceva decât cu un frate. Dintre foștii colegi de la Inspectoratul Școlar, el mi-a rămas cel mai apropiat.

- Ioan Halip, a fost un inspector mai special, creat parcă pentru învățământul special. Era băiat de comitet, un pic cam orgolios și prins de relații de „întrajutorare” cu diverse cadre care apelau la câte o pilă.

- Părintele Gheorghe Hostiuc, era de o bunătate ieșită din Comun, probabil că așa simțea el să-și sfințească locul, în cadrul Inspectoratului Școlar și nu numai. Era foarte conștiincios în tot ceea ce făcea și peste tot unde am mers împreună cu el, am simțit că este primit cu dragoste și cu credința că este trimisul lui Dumnezeu. Mă respecta și-l respectam cu mare dragoste.

- Ioan Maxim, un coleg deosebit de simpatic și pus pe șotii. A avut și unele cam nesărate, dar nu cu rea intenție.

Fiind inspector de informatică, era printre pușinii din inspectorat, privind operarea pe calculator. Pot spune că el m-a inițiat în operarea pe calculator. Era și foarte pragmatic în ticluirea rapoartelor de inspecții (anuale, semestriale, generale la nivelul școlilor și speciale). Lua rapoartele ticluite de mine cu trudă, își crea, pe calculator, șabloane, astfel încât să le completeze la nevoie, rapid, cu datele concrete din sectoarele lui.

Multe bucurii am petrecut împreună: - l-am vizitat acasă; l-am vizitat la casa de la Pocoleni (i-am cunoscut părinții bătrâni și neputincioși); la iazul de la Pocoleni. Am petrecut în 2-3 rânduri, câte 3-4 zile la Niculițel, la rudele lui și am participat la culesul viei și la tăiatul porcului.

Am mers împreună la diverse inspecții și la ședințe cu nciuc

GLUMELE BUNE ȘI...MAI PUȚIN BUNE FĂCUTE LA BIROUL VESEL,

1.- Tampaxul lui Colea,

Scumpul nostru coleg de birou, Colea Hapenciuc, tot cam , o fermă i-au făcut un cadou în care i-au introdus și un tampax¹⁶.

Sărmanul Colea a fost tare indignat, mai ales pe Brândușa, pentru un așa gest necugetat, mai ales că acel cadou a fost deschis de soția lui. Maxim, a făcut în așa fel, să-l facă pe Colea să nu fie supărat pe el și mai mult ci, dimpotrivă s-au împrietenit foarte mult, încât Hapenciuc i-a dăruit câțiva stupi. Cu 2 săptămâni înainte de moarte, noi cei din Biroul „Vesel”, am fost „convocați” la ferma lui din satul Pocoleni, comuna Rădășeni, o fermă piscicolă, într-un peisaj mirific.

La acea fantastică revedere au participat numai 4 din cei 6 membri ai Biroului „Vesel”: eu, Nicolae (Colea) Hapenciuc, Ioan Halip și.. bineînțeles, gazda, Ioan Maxim.

Ne-a pregătit soția lui, Valerica, un festin astronomic, încât simțeam că crap de atâta crap, cât și de băuturile din producția lor proprie.

Ce păcat că bietul Colea a plecat la Domnul, cam după 2 săptămâni după acea revedere. Atunci Maxim a plâns ca un copil care-și pierduse tatăl. Am mers la înmormântare și m-am simțit foarte trist și foarte bătrân.

Și, durerea a fost și mai mare că, după un timp, a plecat la Domnul și Valerica lui Maxim, în condiții groaznice, într-un accident (!) misterios. Am mers și la înmormântarea ei și m-am simțit înfiorat de groază. În anul următor nenorocirea a căzut și pe mine, că m-a prins un cancer la colon, operat pe 9 martie 2020, chiar în perioada în care covidul a avut punct de plecare în

¹⁶ tampon vaginal.

Suceava, creând focarul principal la nivelul țării și s-a dovedit tenace în a ucide și cine știe cât va dura!?

2.- Palma lui Iordache,

Într-o zi mă aflu în Biroul Vesel împreună cu Ioan Halip, inspectorul de la Învățământul Special. Domnul Halip tot încerca contactul telefonic cu o școală din Rădăuți și deodată dezmeticit de greșeala prefixului (accesând pe prefixul vechi care fusese schimbat în zilele precedente), mi se adresează: - Domnul Iordache dă-mi o palmă! Nu mi-a trebuit mult să mă gândesc, căci relațiile noastre ale biroului erau puse mereu pe șotii și-i zic: - Da, cu plăcere. Într-o fracțiune de secundă i-am aplicat o palmă pe obraz, pe care a simțit-o din plin și, uimit, îmi spune: - Ăăă, domnu Iordache, chiar așa? - Domnule Halip, M-ați rugat ceva și eu v-am servit, nu trebuie decât să-mi mulțumiți!

3.- Glumele de la Crai Nou,

Am crezut că a rămas așa ca o glumă între mine și Halip, și, chiar ca glumă a povestit-o și dumnealui la unii dintre inspectori : Ioan Maxim, Ilie Bălășanu, Costică Blănaru. „Banditul” de Maxim, că altfel nu pot să-i spun, a orhestrat un scenariu, pentru care merita o bătaie pe de-a adevăratelea. A întocmit o reclamație la inspectorul general Vlad Ciubotaiu, în numele lui Ioan Halip, prin care menționa că a fost lovit de Iordache și, nu este pentru prima dată, când Iordache își lovește colegii. Inspectorul general a pus botul la glumă și, cum întâmplător în biroul lui se afla fostul coleg de liceu și ziarist la ziarul local Crai Nou, Dumitru Brădățan, i-a arătat poanta. Ziaristul, și el pontos, a inclus un articol în ziarul Crai Nou, intitulat: **„Profesorii sunt în grevă, iar inspectorii se iau la palme.”** – dramatizând situația, că Iordache are niște comportări foarte urâte față de colegii de birou, mergând până acolo încât îi lovește, pentru care inspectorul Ioan Halip, a depus plângere la inspectorul general.

„Un inspector școlar îmi spunea că elementul său esențial în aprecierea unui profesor era părerea elevilor despre acel profesor.” Ileana Vulpescu

„Educația este ceea ce supraviețuiește după ce tot ce a fost învățat a fost uitat.” Burrhus Frederic Skinner

Domnule Inspector General,

Subsemnatul, Halip Ioan, inspector școlar de specialitate la Inspectoratul Școlar al județului Suceava, învățământ special, cu respect vă aduc la cunoștință următoarele:

- în ziua de 8 februarie 2000, orele 8⁰⁰, încercând să contactez unitățile școlare din municipiul Rădăuți, am format la telefon, de câteva ori consecutiv, numărul unităților din zonă;
- colegul nostru de birou, d-l prof. ing. Mircea Iordache, inspector școlar de specialitate, discipline tehnice, etc., supărat de insistențele mele, s-a repezit la mine și mi-a aplicat o palmă peste față strigând: "Nu știi că telefoanele de Rădăuți încep cu 5?"

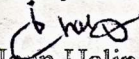
Agresiunea colegului nostru m-a marcat profund, făcându-mă să nu-mi mai pot exercita atribuțiunile de serviciu pentru durată întregii zile.

Menționez că ieșirea d-lui Iordache nu este singulară, dar ceilalți colegi agresați nu au îndrăznit (probabil de frică), să facă publică comportarea colegului nostru. Pun acest incident pe seama faptului că d-l Iordache consumă frecvent băuturi, care nu sunt întotdeauna răcoritoare.

În ideea că veți lua măsurile care se impun, vă mulțumesc anticipat.

8.02.2000

Inspector Școlar,

Prof. Ioan Halip

Inspectorul Halip, văzând că gluma se îngroașă, i-a cam reproșat lui Maxim că a dus gluma prea departe, făcând din ea „ciumă”, denigrantă și la adresa Inspectoratului, nu numai la adresa lui Iordache.

**IN PLINĂ
GREVĂ**

INSPECTORII SE IAU LA PALME !

Redăm, cu totală fidelitate, depeșa pe care generalul de la Învățământ a primit-o, alaltăieri, de la un subordonat: „Subsemnatul Halip Ioan, inspector școlar de specialitate la Inspectoratul Școlar al Județului Suceava, învățământ special, cu respect vă aduc la cunoștință următoarele: În ziua de 8 februarie 2000, ora 8, încercând să contactez unitățile școlare din municipiul Rădăuți, am format la telefon, de câteva ori consecutiv, numărul unităților din zonă. Colegul nostru de birou, dl prof. ing. Mircea Lordache, inspector școlar de specialitate, discipline tehnice, supărat de insistențele mele, s-a repezit la mine și mi-a aplicat o palmă peste față strigând: «Nu știi că tele-

foanele de Rădăuți încep cu 5?». Agresiunea colegului nostru m-a marcat profund, făcându-mă să nu-mi mai pot exercita atribuțiunile de serviciu pentru durata întregii zile. Menționez că ieșirea dlui lordache nu este singulară, dar ceilalți colegi agresati nu au îndrăznit (probabil de frică) să facă publică comportarea colegului nostru. Pun acest incident pe seama faptului că dl lordache consumă frecvent băuturi, care nu sunt întotdeauna răcoritoare. În ideea că veți lua măsurile care se impun, vă mulțumesc anticipat”. Semnează prof. Ioan Halip, inspector școlar, la 8.02.2000. Noi zicem una și bună-străbună: mare – Ți-e grădina Ta... (D.B.)

Aflându-mă într-o zi în biroul domnului inspector general adjunct Nicolae Ciocan, căci promisem misiunea să redactez un Raport Semestrial pentru ședința cu directorii, am fost sunat de la Biroul Intrigos, de Ilie Bălășanu, și m-a întrebat cum de am făcut așa ceva în cadrul Inspectoratului Școlar. Am crezut că e doar o glumă, care nici măcar nu trebuia luată în seamă.

PE MARGINEA UNEI FARSE

ieri, în paginile noastre a apărut o știre de se chema „Inspectorii se iau la palme”. Facem, din capul locului, precizarea că, în ce ne privește, totul a mers... uns. Noi deținem o depeșă, cu iscălitura aferentă, îndreptată spre staff-ul IȘJ. Cine are curiozitatea... Ca să rezum, zic: totul, dar absolut totul, a fost o farsă jucată de niște colegi de birou care, pesemne, în răstimpuri de plictis, își mai fac asemenea „nasoale”:

■ **Prof. Vlad Ciobotariu-Boer, inspector general:** „Nu este genul de știri la care mă așteptam. Îmi pare că avem de-a face cu o... naivitate!” ■ **Prof. Ioan Halip** (omul... imaginar palmuit de confrate): „Totul a fost, în fapt, o farsă făcută cu... amicalitate! Totul a plecat

de la o glumă, care nu are nici un suport real”. ■ **Prof. Ioan Maxim, inspector școlar** (moderator, oarecum, al diferendului amabil): „A fost, totul, o... farsă pe care ades se-ntâmplă să o facem între noi. Depeșa invocată este o găselniță, iar cu colegii mei, se cunoaște, mă aflu în relații absolut amabile...”. ■ **Prof. Mircea Iordache, inspector școlar** (nevinovat... agresor): „Am rămas absolut surprinși de ce s-a vorbit despre noi. Dintr-o bagatelă s-a ajuns la ditamai problema. Relațiile noastre colegiale și de birou sunt absolut sub semnul amicalității. Ce-a fost – a fost doar fapta unui coleg cu suficient umor... (D.B.)

În dimineața următoare când ajung la birou, Maxim îmi oferă un ziar Crai Nou și-mi zice: „- Domnu Iordache, uite domnule nemernicii ăștia de la Crai Nou, au scris un articol că l-ai bătut pe domnul Halip, nu le-ar fi rușine, eu în locul matale...”. Chipurile lui îi părea rău că am pățit așa ceva, dar fața lui îmi dovedea o satisfacție, care mă lumina că de fapt el este autorul glumei deplasate. Am aflat că doamnele de la Contabilitate se minunau: „Vai, domnul Iordache a făcut așa ceva?”

L-am întrebat pe Maxim: „ – Măi, Max, dacă eu ți-aș fi făcut ție așa ceva, cum ai fi reacționat?” Am mers la inspectorul general Vlad Ciubotariu și i-am spus că „jucăușii” de Maxim și Bălășan, împreună cu amicul lui Dumitru Bălășan, au făcut o glumă foarte proastă. L-am rugat pe domnul Ciubotariu să-i transmită lui Brădățan că trebuie îndreptată greșeala comisă.

Inspectorul general și-a chemat amicul și i-a cerut să dea o dezmințire și, la câteva zile apare la Crai Nou, un articol semnat de același Dumitru Brădățan, în care se arăta că inspectorii nu s-au luat la palme, ci a fost o glumă între ei. De fapt și așa gluma era neserioasă și ce impresie puteau avea cadrele didactice din județ, observând că cei care trebuiau să privească, cu seriozitate problemele din învățământ se țineau de glume proaste

4.- Vulpea la Cașcaval

Pe la începutul perioadei de funcționare la Inspectoratul Școlar, lucrând în acel birou, de la etajul II al clădirii, am obținut de la Grupul Școlar de Industrializarea Lemnului, un dulăpior în care puteam să ne ținem cafeaua, ceaiuri, căni pentru ceai și cafea, păhăruțe și pahare, știam noi pentru ce.

Într-o zi ajungând la Inspectorat și fiind singur în birou, când am vrut să-mi pun de o cafea, dau acolo de 2 rondele de cașcaval, și nu-mi dădeam seama cine le-a pus acolo. Îi dau telefon lui Vali Butnaru și-l întreb dacă le-a pus el acolo și-mi răspunde că nu. Eu, l-am ademenit să vină la Inspectorat să le vadă și, dacă erau pentru mine le vom împărți, dacă sunt pentru el, tot le vom împărți. Zis și făcut. Privește Vali la ele și a căzut în ispită asumându-și dreptul asupra lor. Mi-a dat și mie un rondel și afacerea era finalizată. Peste vreo două zile, apare părintele Hostiuc pe la Inspectorat și-l întreabă pe Vali, dacă n-a văzut în dulăpior două rondele de cașcaval. Vali s-a făcut verde-albastru și a bâiguit ceva de neînțeles.

De atunci ne tot tachinăm, pe seama „hoțul la cașcavali”

5.- Pantoful lui Vali,

La ziua de naștere a domnului inspector Valentin Butnaru, colegul de birou Ioan Maxim, cred că, împreună cu o colegă de la parter, Brândușa Mihai, în loc de cadou s-au gândit să-i facă o farsă pentru o întâmplare din vremea când Valentin era profesor la Salcea. După spusele lor, într-o zi ploioasă, a rămas, după ore, în școală și ca tot omul au servit ceva băutură. După ploaie când să plece acasă, a trebuit să sară peste un șanț care era plin cu

apă și noroi. Un pantof i-a rămas în mâl și, negăsindu-l a plecat fără el.

Autorul farsei, i-a oferit drept cadou o cutie, în care a pus un jaf de pantof de mărimea 45 și o scrisoare ca din partea Întreprinderii de Drumuri Șanțuri Șosele, Recuperări - Salcea, în care a introdus și o adresă de trimitere, care suna, printre alte precizări, cam așa: IDSRSS, vă trimite pantoful pierdut de dumneavoastră în șanț, recuperat de întreprinderea noastră.

După părerea mea, s-au amuzat doar autorii farsei, ceilalți colegi au dezavuat o asemenea farsă, pentru un așa cadou în ziua aniversării zilei de naștere. Am constatat că, Vali nu l-a iertat pe Maxim nici până în ziua de azi, la circa 20 de ani de la farsa respectivă.

6.- Convocarea mea la Ministerul Învățământului

Într-o zi, cam prin 1998, Maxim se ține iar de o farsă, de data asta, din nou privindu-mă pe mine, obiectivul lui preferat.

Aranjează cu inspectorul general, Vlad Ciubotaru să facă o chemare a mea la minister și-mi comunică despre chemare, că urma să fac deplasarea peste 2 zile.

Eu, cam speriat de asemenea deplasare, îi zic lui Max: - măi Ionică ăștia-s nebuni, păi eu în duminica asta trebuie să merg la nunta unui nepot!

El, „milos”, mânca-l-ar raiul - îmi răspunde: - A, domnu' Iordache, lasă bre că nu te las eu la. Am să vorbesc la minister cu Mirescu și mă duc eu. Ca și cum ar fi spus: -nu pot să te las eu pe matale la necaz!, dar probabil că a gândit „lasă că ți-o trag eu, vreau să te pun, un pic, pe jar, ca să-ți dovedesc cine-i șmecherul în Biroul „Vesel”!

Apoi continuă: -Mă duc la contabilul șef, Buhateret, îmi fac formele de deplasare și mâine plec la Minister.

În ziua următoare, ajung la birou și dau de Maxim.

- A, domnu' Iordache, ha, ha, ha, a fost o glumă bre!

Nu puteam să mă supăr pe el că-l știam pus mai tot timpul pe șotii. Are un suflet de copil și eu cam tot așa. Ce pot face două suflete de copii decât să se joace.

Cred că eu nu am dezamăgit în activitatea de inspector școlar, iar Max se descurca foarte bine, dar știa să și braveze.

7.- Stau la margine de drum

La inspecțiile generale mergeam cu un grup de inspectori la o anumită școală din județ, folosind microbuzul Inspectoratului Școlar. Într-o bună zi de primăvară, prin anul 1999 am avut inspecție la unele școli de prin Vatra Dornei. Pornirea s-a făcut de la Inspectoratul Școlar, la ora 7,00. Doi inspectori l-au rugat pe șofer să-i ia din apropierea de PECO. Aceștia erau: Barbălată, (inspector pentru activitatea sportivă) și Capbun (inspectoare de chimie). Nu știam de aranjamentul ăsta cu preluarea lor de pe traseu și, am fost surprins când i-am văzut așteptând pe trotuar vis a vis de PECO. Uimirea am tradus-o în câteva versuri: „Stau la margine de drum / Barbălată și Capbun / inspecția e cuplată / cu Capbun și Barbălată / rapoartele vor fi drepte / și-aduc creșteri de bugete. / tratația e taman / sățioasă ca un hram / notele vor reflecta / iote nota, nu e nota / rezultatele contează / cât de mult ne furajează.

Colegii aflați în microbuz, s-au amuzat mult de versurile „Stau la margine de drum / Barbălată și Capbun”

8.- Copita doi

Tot la o reclamație, făcută de un părinte de elev, în legătură cu prestațiile unui preot din Stulpicani, s-a constituit o mini-brigadă de control, la care au participat preotul inspector, Gheorghe Hostiuc, Ioan maxim și subsemnatul. Am constatat că elevii erau lăsați în stare de așteptare pentru „degeaba”, profesori, maiștri nu erau de găsit. Preotul, profesor de religie, inculpatul principal, nu mai fusese pe la ore, cine știe de când.

În raportul de control, au fost arătate unele aspecte negative, dar nu s-a insistat deloc pe principala problemă, aceea a lisei sistematice, de la ore, a preotului. Părintele inspector Gheorghe Hostiuc, acționând, probabil, prudent în relatarea aspectelor negative, pe considerentul că profesorul preot, trebuie îndrumat mai întâi și rugat să respecte programul orar și programa școlară, pentru a nu se crea o imagine negativă asupra Disciplinei Religie.

Trebuie să recunoaștem că inspectorii erau și ei „români”, și nu ne mai era secret că acceptau unele „sponsorizări”, privind cu ochii întredeschiși greșelile unor cadre. Părintele inspector nu era lipsit de acest „har” și, mai primea câte un dar (ouă încondeiate, cașcaval, miel, ... etc).

După acel control, conform spuselor colegului Ion Maxim, (care, fie vorba-ntre noi, și el cam abuza de oferte tentante, dar știa să se păzească), într-o următoare zi, ieșind în fața

Inspectoratului, îl vede pe Părintele Hostiuc, umblând la portbagajul mașinii și a mai observat un sac parcă năștea un vițel, că i se vedea copita ieșită din acel sac. Maxim s-a amuzat numind-o „copita doi”. Cred că în amintirea lui existase și „copita unu”, prin mașina părintelui sau a altui coleg.

9.- Aventura de la Stulpicani

Nu mai am în minte clar, acea aventură, dar câteva aspecte rețin. Era vorba despre o reclamație, cu repetiție, a unei profesoare de la Școala Generală din Stulpicani, împotriva directorului, în care era implicat și un maestru instructor, sau unii.

Problemele astea de reclamații intrau în responsabilitatea domnului Insp. Gen. Adjunct Nicolae Ciocan, care m-a delegat și pe mine pentru o verificare a reclamației. Îmi amintesc doar că nu s-a dovedit veridică reclamația, dar și tendința conducerii de a aplană conflictul. Mergând spre atelierul școală, însoțit de administratorul școlii, un bărbat bine făcut, căruia nu-i prea înțelegeam umilința, că mă tot întreba cu ce să mă servească. Cu toate că era tentantă oferta pentru un miel și pentru caș, aveam suficientă conștiință să-l refuz, comunicându-i că nu am venit să fac rău cuiva ci să respect adevărul, în măsura în care voi putea.

10.-Cârdul de porci și furajarea de la Bogdănești

Aveam o inspecție generală în comuna Bogdănești. Cred că la nivelul conducerii școlii s-a aflat de intenția de control din partea Inspectoratului Școlar, dar majoritatea inspectorilor nu știau, până în dimineața zilei respective, unde vor fi duși și, pe vremea aceea, chiar dacă vreunul dintre noi ar fi dorit să avertizeze cadrele didactice de la specialitatea lui, nu prea se putea, că nu existau telefoane mobile.

Am ajuns la Bogdănești înainte de ora 8,00, am coborât din microbuz și, ne-am deplasat la cancelarie, dar masa pentru „furajare” era deja pregătită, ceea ce presupunea că pentru conducerea școlii nu a fost chiar secretă, altfel nu avea cum să pregătească un așa festin.

Înainte de a ajunge la cancelarie, am trecut prin curtea școlii și am întâlnit-o pe inginera Alupei. Văzând-o cam pesimistă am întrebat-o: - Spuneți-mi doamnă, ce ați visat azi noapte?

- **Sincer, dar nu vă supărați? Am visat un cârd de porci!**

- Vai, noi suntem ăia! i-am răspuns

Când am ajuns în cancelarie și am văzut masa pusă, mi-am zis că nu vreau să mă amestec în acel cârd de porci, visat de inginera Alupei. Am părăsit școala pentru vreo oră, preferând să mă plimb pe ulițele satului, să nu particip la acel festin.

Înainte de ora 9,00, am revenit la școală și inspectorii erau plecați pe specialități la orele de predare ale cadrelor didactice, chiar înainte de a se termina pauza. Aflându-mă în cancelarie în așteptarea prezentării la mine a vreunui cadru de specialitate (inginer sau maestru instructor, deodată un profesor de sport bagă capul pe ușă și fără să observe că mai era un inspector în cancelarie și, acela eram eu, a pus o întrebare pentru colegii lui: „- **I-ați furajat?**” și s-a retras. Mi-a fost un pic de silă pentru obișnuința inspectorilor de a se lansa în chiolhanuri de genul acela, mai ales că se desfășura înaintea controalelor propriu zise, ceea ce influența, oarecum aprecierile făcute de Brigada de Control. Nu neg, am participat și eu la unele mese, dar la sfârșitul programelor de lucru, după ce făceam constatările corespunzătoare. Și astăzi mi-e rușine de acele catalogări:

„- Am visat un cârd de porci!” și „- I-ați furajat?”

11.- Un maestru instructor la o inspecție de gradul II,

De obicei inspecțiile de grad la maiștri instructori, le repartizam la unii membri ai Comisiei Metodice de Specialitate, dar fiind curios, privitor la comuna Sasca, am mers personal la acea inspecție.

Am dat de un maestru instructor care făcea impresie bună la prima vedere, dar ascultându-l la lecție mi-am dat seama că nu are nimic comun cu activitatea de maestru instructor. A încercat să prezinte o lecție teoretică, că, de fapt dotarea tehnică pentru pregătirea în meserie, lipsea cu desăvârșire.

Lecția a început cam așa: „Dragi copii, astăzi asistă la lecția noastră domnul inspector Iordache. Trebuie să știți că eu n-am putut dormi azi noapte de grija pentru voi, că vreau să vă învăț, că eu m-am pregătit și m-am descurcat în viață. Părinții voștri muncesc pentru voi și își pun speranțe că o să fiți buni meseriași, că,la la la, la la la A strecurat vreo două-trei întrebări, la care-și dădea răspunsuri singur, crezându-se că-i înaintașul care el pasează, el dă cu capul. Mai bine ar fi fost să dea cu capul în zid, că răspunsurile erau total eronate și la ele mai adăuga câte un la, la, la. Și, în aceeași notă s-a terminat ora. La o așa lecție de proastă n-am asistat în toată activitatea mea didactică.

L-am lămurit pe maestrul respectiv (!), că nu pot să-i acord dreptul de participare la examenul de gradul II și în gând îmi ziceam: „Ce i-o fi trebuit acestui maestru pârât să se înscrie la gradul II, când mai are numai vreo doi ani până la pensie? Se crede deștept, sau vrea să apară valoros în fața colectivului didactic al școlii. Mi-am întărit convingerea cât de valabilă este vorba din popor – prostul dacă nu-i fudul, crede că nu-i prost destul. Mare-i lumea proștilor, dar ăsta cred că e împăratul lor.

Cum să-i dau eu o notă de 9 sau 10, să poată merge la un examen teoretic de grad? Oare ce-ar zice examinatorii de un așa tăntălău care slujește în învățământ și nu știe nici cele mai simple noțiuni teoretice (cred că nici practice, dar nu mi-a dat ocazia de a-l asista la așa ceva)? Păi nici eu nu aș fi putut să dorm., cu sufletul împăcat, dacă i-aș fi da notă de trecere, când el era de nota 3,00. Or mai fi asemenea specimene în sistem, dar nici chiar așa. Poate, dacă eu îi dădeam notă favorabilă, ar fi făcut ceva aranjamente și ar fi obținut gradul II, așa cum se cam întâmplă după așa zisa revoluție din 1989.

12.- Cărăbușii din grădina părintească a doamnei Insp. General Titu

Am mers cu brigada de control la Horodniceni și, generăleasa noastră, doamna Titu, având casa părintească pe un drumeag în pantă, cu un cadru pitoresc, ne-a invitat să facem un popas la acea locuință. Era o zi de primăvară, cam prin luna mai și pomii erau în floare. Anul acela era al cărăbușilor. Era o forfotă a cărăbușilor, de nedescris. Pomii înfloriți erau supraîncărcați cu cărăbuși, unii dintre ei făcând demersuri pentru perpetuare.

Colegii noștri, Carmencita Obreja și Cocerhan, doi inspectori cam de vârsta a doua, neatinși de palma căsătoriei, lipseau de la acea brigadă. Despre el cred că o avea la suflet pe Carmencita, dar aceasta se abținea să-l apropie pe considerentul că se cam aghesmuia și era prea melancolic (pardon – melancolic am vrut să spun). Totuși se simpatizau și ce știe ce gânduri sexy aveau.

Acolo, în grădina aceea mirifică, în fața unui pom supraplin de cărăbuși, care „luptau” pentru perpetuare, am început să gândesc, cu voce tare: - Vai, sunt de admirat acești cărăbuși, cum știu ei să-și petreacă viața lor atât de efemeră și cât de mult se preocupă pentru perpetuarea speciei!

Un coleg inspector, se miră de ce Cocerhan și Carmencita, nu au venit cu brigada.

„Deștept”, cum sunt, am dat un răspuns spontan:

- A, sărmanii au niște probleme hormonale și, cred că se „căărăbușesc” și ei. S-a răs în „cor”, pentru integrarea în peisajul nostru din acel loc, cu posibilitatea trăirii unei asemenea plăceri a colegilor noștri.

13.- Miracolul de la Dolhasca

La unele sesizări, privind acordarea frauduloasă a unor diplome de bacalaureat, în județ, au fost organizate controale pe la licee și grupuri școlare.

Am primit misiunea controlului la Grupul Școlar din Dolhasca. Ce-am putut observa acolo, m-a dezorientat total și am început să fac „săpături mai adânci”.

Am descoperit că directorul acelei perioade, Străpuc, comisese infracțiuni demne de sancțiuni penale.

Multe diplome de absolvire ale liceului, nu aveau acoperire: Foști elevi care erau trecuți repetenți la Fălticeni, mai ales seraliștii, au fost trecuți promovați în clasa terminală și au absolvit, fără a fi trecuți, cu prezență, în cataloage, și alte multe nereguli.

Am întocmit un raport prezentând respectivele nereguli, dar situația s-a aplanat, că nu numai la Dolhasca s-au constatat asemenea catastrofe și, apoi, situația era complexă. Cred că avea vechime mare, iar unii inspectori erau indulgenți, nu le convenea să-i înfunde pe directori, că și aceia aveau unele relații, cu care făceau presiuni. Inspectoratului Școlar, nu-i convenea să raporteze la Minister, asemenea probleme că se discredita pentru neevitarea unor asemenea infracțiuni, unele dintre ele petrecându-se chiar sub umbrela perioadei lui de funcționare. Nici Ministerului, cred că nu-i convenea, raportarea situației, prezentând doar situații izolate.

Și, așa s-a făcut, după anul 1990, extinzându-se ca o epidemie în toată România.

Așa s-a ajuns la generalizarea falsurilor profesionale și azi, la nivelul țării a devenit ca un cancer „in c.r abil”.

Licențe, masterate, doctorate obținute cu copy-paste și alte acte (diplome de bacalaureat, diplomă de școală profesională, diplome de absolvire a școlilor postliceale, diplome de ingineri de scurtă durată pentru mulți foști maiștri, diplome de efectuarea unor cursuri de excelență în management, carnete

auto, și câte altele). Să mai vorbim și de note, care sunt date fără acoperire, întrucât, evoluția vremurilor acestea au condus la stabilirea elevului ca patron al profesorului, ar fi de prisos rău a intra cu tot ce-i bun în Europa și suntem entuziaști că Europa intră cu tot ce-i rău în țara noastră. Identitatea noastră este desființată.

În țară se aduc reziduurile Europei, și Europa ne „tapează” de tot ce avem valoros (păduri, terenuri agricole, valori culturale, valori profesionale..., suveranitate națională). Ni se impun reguli care ne îndepărtează de tradițiile noastre străbune, de credința noastră creștin-ortodoxă, de educație.... Europa, în demersurile ei contra bunului mers al țării noastre și pentru subordonarea tuturor sectoarelor de activitate se folosește de cozile de topor, de trădători de țară ajunși la cârma țării de peste 30 de ani.

Oare mai avem țară? O, Doamne, știu că ne merităm soarta, dar te rog nu ne lăsa pradă manipularilor, deșteaptă-i pe români, așa după cum și-au propus prin imnul țării „Deșteaptă-te române”

Nu simpatizez cu autoapreciata sunătoare Șoșoacă, pentru bâlciul pe care-l face. Se vede de la o „poștă” că-i din aceeași speță a senatorilor, fără valoare morală. Cu gura-i mare, parcă-i orăcăitoare.

14.- Examenul de la Școala Particulară Postliceală de Asistenți Medicali „Carol Davila” din Suceava,

Prin anul 2000, la examenele de absolvire la școlile postliceale și de maiștri. Împreună cu domnul Nicolae Ciocan, Inspector General Adjunct la Școala Postliceală Sanitară „Carol Davila” cu sediul în una din clădirile Colegiului Național Nr. 2 – Industria Lemnului, clădire care inițial a funcționat ca internat al școlii.

Ajuns în sala de examen, care era foarte mică, am observat un ambient total neadecvat pentru o așa importantă finalizare, concretizată într-un examen de diplomă. O masă lungă, veche, uzată, era flancată de două bănci simple, din lemn, încât produceau greață vederii. Pe bancheta din stânga se aflau vreo 4-5 absolvente, care nu prea erau intimidată de importanța evenimentului, iar pe bancheta din dreapta, se aflau 3 persoane: o tânără reprezentantă a Școlii Postliceale „Carol Davila” din București; patroana Școlii Postliceale din Suceava și, culmea

culmilor, o profesoară de la Colegiul Economic din Suceava, care avea, probabil, o pilă la examen.

Am rugat să mi se prezinte decizia de constituire a comisiei, care trebuia să cuprindă cel puțin 5 persoane cu legitimitatea examinărilor, fiind exclusă participarea unor persoane, străine de cauză. Trebuia respectată structura comisiei, așa cum era prevăzută în Instrucțiunile Ministerului Învățământului, dar nici măcar nu exista o decizie ci examinarea se desfășura total ilegal.

Am făcut câteva obiecții, și am întocmit un raport, arătând incorectitudinile constatate.

Am ajuns la Inspectoratul școlar și n-am avut timpul să mă liniștesc cu starea sufletească creată de acel control, că vine la mine și mă roagă să renunț la înaintarea raportului că de la Ministerul Învățământului un director „renumit”, i-a spus: „Cine-i mă ăla care se amestecă în examenul Școlii Postliceale? Ia dă-l afară!” Am înțeles că mafia e ajunsă la nivel de Minister și puteam avea repercusiuni grave. Dezamăgirea mi-a fost fără margini, mi-a creat o mare scârbă.

IMAGINI DE LA O EXCURSIE ÎN GRECIA

(excursia colegială din Lamia)

Cu Vali Butnaru, în drum spre Meteora

Cu domnul inspector general adjunct Nicolae Ciocan

Vali Butnaru, Mircea Iordache, Ion Puiu și Ioan Halip

CAPIT.- IV.- MEANDRELE VIEȚII

CONSTANTIN ALECSE

Zilnic, la o ceașcă de cafea,
Îi mulțumesc Domnului pentru cosmosul meu personal!

IV.I.- ARBORELE GENEALOGIC

A.- BUNICII

1. BUNICII DUPĂ TATĂ

Îndreptându-mă cu pași repezi spre asfințit,
Astăzi, cu bine, șapte zeci de ani am împlinit.
Sosit-a vremea ca-n timp și-n spațiu să-mi zic,
Să vă-ntreb: Unde-mi e copilăria? Sunt bunic!

Ce repede a trecut viața și nu mai am bunici,
Nu mai am nici părinți, casa părintească-i nici,
Unde-s pașii mei, care mă plimbau prin sat?
Unde-i gârla limpede ce mă-mbia la scădat?

Și prietenii mei de joacă, câți mai viețuiesc?
Celor care sunt în viață sănătate le doresc,

Celor ce-au plecat „departe”, le urez bine,
Pentru ei, zi de zi mă rog la Sfânta Treime.

Am rămas cu amintirea, cu iz de crizanteme,
Și-n suflet îi voi păstra atât cât mai e vreme,
Aste rânduri, cineva de-o vrea să le citească,
Inimile-n piepturi și bucuriile o să le crească.

Poate că lacrimile sfinte, de dor vor lăcrima,
Când amintirile-napoi, prin vremi îi vor purta.
Regrete și atât, se scurge fără milă timpul,
Avem păcate și ar fi să ne rugăm la Domnul.

Regretele-s tardive , și le mărturisesc aici,
Că n-am avut noroc să mi-i cunosc pe bunici,
Voicu, bunic după tata, Simion, după mama
În al 2-lea război mondial și-au apărat vatra.

Unii cititori, poate, se vor regăsi prin carte
Și vor retrăi clipele frumoase, de mult uitate
Emoții și lacrimi, c-au omis un gest omenesc.
Să spună la timpul potrivit sfântul „te iubesc”

Iubiți cititori, aceste rânduri îndrumă de bine,
Prin educație civică, de ținută etică în lume!
Respectați-vă bunicii, părinții, frații, nepoții,
Prietenii, bătrânii, respectați-vă chiar morții!

Doamne vin către Tine cu înaltă rugăciune,
Scoate-ne din aste vremuri, de amărăciune,
Să mai râdem cinstit, ca-n tradițiile străbune,
Să asigurăm pensiile întru „sfaturi bătrâne”!

În cartea mea de căpătâi , Puterea Credinței
Am redat multe aspecte pe terenul pocăinței,
Pornind de la copilăria cea plină de suspine,
Cu credința interzisă, și cu penuria de pâine.

În primul volum zis „Printre îngeri și demoni”
Mi-am descris rădăcinile și teama de „nimeni”

Acel nimeni care bântuia în țarnă și-n tacâm,
Și care vedea dușmanul, în tot țăranul român.

La biserică mergeam, chiar de ne era interzis,
Să căutăm adevărul, în cartea Domnului scris,
Iar școala, cu bune, cu rele, ne-a dat săgeata
Care să ne poarte bine în lume vorba și fapta.

În armată erau și capelani militari,
care se rugau și motivau solda

Binecuvântarea maternă înainte de
plecare în război

Soldați români, în primul război Mondial

„Eroismul este o atitudine morală alcătuită din aceeași plămadă ca și sacrificiul de sine. Dimitrie Gusti” Dragostea de patrie și de libertate are o doză de entuziasm care face ca omul să se ridice deasupra naturii sale și să acționeze cu eroism și curaj.” Versuri și poezii despre eroi.

Nu plânge, Maică Românie

„Nu plânge, Maică Românie,
Că am să mor neîmpărtașit!
Un glonț pornit spre pieptul tău,
Cu pieptul meu eu l-am oprit....

Nu plânge, Maică Românie!
E rândul nostru să luptăm
Și din pământul ce ne arde
Nici o fărâmbă să nu dăm!

Nu plânge, Maică Românie!
Pentru dreptate noi pierim;
Copiii noștri, peste veacuri,
Onoare ne vor da, o știm!

Nu plânge, Maică Românie!
Adună tot ce-i bun sub soare;
Ne cheamă și pe noi la praznic,
Când România va fi Mare!”

Această emoționantă poezie se spune că a fost găsită în ranița unui soldat mort în toamna anului 1918, pe muntele Sorica, din Carpații de Curbură.

Viteji ai mândrei României

Viteji ai mândrei României
Pământul nostru-i leagăn cald de fii.
El ne-a crescut părinții, fiii
Cei mai viteji ai mândrei României.

Suntem aici de 2000 de ani.
Români ne spune, bine să se știe!
Năvălitori și împărați și hani
Nu ne-au clintit poporul din vechime.

Pământ al țării, țărâm de epopee!
Vibrezi în inimile noastre toate.
Stropită-ți este sfânta libertate
Cu sângele eroilor fierbinte.

Deschideți-vă cronici ale ființei noastre!
 Veniți mărețe umbre din marele trecut!
 Și spuneți cum trecură prin lupte lungi și aspre,
 Și cum atâtea toate prin timp s-au petrecut.

Hrisoavele cuvântă pentru noi,
 Ne este plin trecutul de **eroi**.
 Strămoșii se nășteau, trăiau, mureau
 Știind că toți un drept la soare au.

Cu ochii umbrelor citesc și-nviu
 Din cartea-n care toți ai mei căzură,
 Pământul țării leagăn și sicriu,
 Pământ brăzdat de dragoste și ură.

De dragostea cu care Decebal,
 Ne pregăti murind neatârarea.

Ambii bunici au decedat cu câțiva ani înainte de a mă naște. Numai Domnul știe, cât de mult mi-aș fi dorit să-i cunosc. Fie-le memoria eternă!

BUNICA DINSPRE TATĂ,

Mamaia Smaranda – cea care m-a învățat că viața, înseamnă muncă.

Bunica Smaranda și familia unchiului
 Costică Voicu Alexe

Așa după cum am cunoscut-o, am reținut câteva amintiri despre unele lucruri care mi-au captat mai mult atenția la vremea aceea:

- bunica se îndeletnicea cu muncile câmpului;
- în podul casei bunicii am găsit o mască din al doilea război mondial. Era ceva care m-a impresionat mult, nu atât de mult prin „botul” măștii (cu

cărbuni), ci prin faptul că masca îmi aducea multe întrebări privind războiul și cum ar fi putut o asemenea mască să salveze ostașii. Abia mult mai târziu am găsit răspunsuri acelor întrebări;

Bunica mea dragă, mi-e tare dor de dumneata

Bunica mea dragă, mi-e tare dor de dumneata,
Imaginea bunătății până voi muri ți-o voi păstra,
În sufletul meu sunt gravate alese sfinte cuvinte,
Că m-ai învățat să cresc harnic, atent și cuminte.

Întrebări mi-a pus masca găsită în podul casei:
Cum putea ea să salveze ostași-n timpul luptei?
Oare a apucat bunicul să o folosească-n război?
Tot ce s-ar putea, sau poate-i era trifoi cu 4 foi.

Îmi amintesc, bună bunică, de muncile câmpului,
Când mergeam împreună, și ne rugam Domnului,
Să fim sănătoși și te iubeam bunică, cu mult zel,
Într-o zi, revenind de la muncă mi-ai oferit un miel.

Mi-ai spus: „Costele, nașul tău este Paul Glineschi,
Iar eu îți ofer acest miel, dorindu-ți mare să crești,
Isteț și harnic cum ești și cu credință în Dumnezeu,
Să știi că ești, și vei fi nepotul cel preferat al meu!

N-am înțeles ce a vrut să spună cu acel dar frumos,
Mai târziu am înțeles că dorea cu glasul-i drăgăstos
Să-mi arate că se simțea ca nașă onorifică a mea,
A fost o relație de neuitat, care mi-a luminat calea.

Vremurile au făcut să petrecem mult timp laolaltă
Cu bunica Smaranda, deci, relația a fost minunată,
Și, pentru că niciunul din fiii ei la colectiv n-a vrut,
Sărmana bunică, zilnic, o navetă chinuită a făcut.

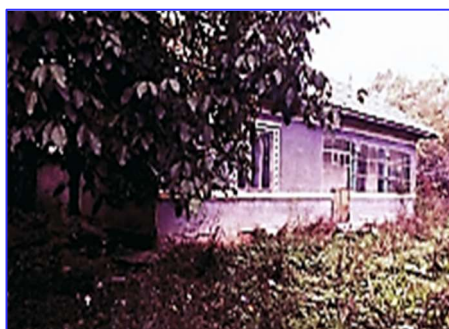
Mergeam împreună la ferma „Gâdei” din Tăbărăști,
Trecând prin apa rece a râului Buzău, să tot răcești,
M-ajuta la culesul strugurilor, era scumpă bunica,
Îmi da ardei copti, și-i dădeam miere de la mămica.

Își făcea mamaia din fermă și o porție pentru acasă,
Că inginerul Donica, înțelegea, nu avea ochi să vadă.
Bunica a continuat furțișagul, și nu înțelegeam asta,
Întrebând, zise. -Nu știu ce strigi, da-l iau și pe ăsta.

În podul casei am găsit o lunetă de-alea militare,
 Mergeam, o arătam copiilor și mă mândream tare.
 Bunica, inocentă, suflet de copil, nepoții și-i iubea,
 Eu eram favorit, singurul nepot, băiat, feblețea sa.

Bunica Smaranda era o femeie tare credincioasă,
 Era o femeie blândă, bună, inocentă, bisericooasă,
 Dar în vremuri de restriște a plecat la Dumnezeu.
 Bunicuță bună vei fi în rugăciunile noastre mereu!

Casa bunicilor din Dâmbrocă

Reconstituire imaginară a casei
 originare a bunicilor din partea tata-
 lui, așa după cum îmi reamintesc eu

Acolo, în satul Dâmbroca, pe
 ulița dinspre Vest (care acum
 se numește Strada Iordache
 Neculai, pe partea stângă, la
 mai puțin de 200 metri de
 „Casa felcerului Iordache”,
 lăsând în urmă terenul viran
 (care astăzi este ocupat cu
 case), de la casa felcerului,
 spre nord, se aflau 2 terenuri
 intravilane, unul lângă altul,
 aparținând familiei Voicu și
 Smaranda Alexe, bunicii mei.

Aceste terenuri erau dreptunghiulare, înguste la drum, dar
 foarte adânci spre Vest, ajungând până la Suhat (islaz), dar în
 zilele de azi, islazul a devenit teren agricol.

Casa bunicilor din Dâmbroca era pe prima uliță
 Pe strada Neculai Iordache, azi casa nu există,
 Era o casă arătoasă, cu anume antreu la intrare,
 Cu un cuier pentru șubă, căciulă, pelerină mare.

Pe culoar, spre dreapta era dormitorul bunicilor
 Dar niciodată nu foloseau bunicii acel dormitor,
 Era considerat Casa-Mare, pentru oaspeți ținută,
 N-avea sobă, iar în hol, pe stânga, o altă ușiță.

Ușița asta era asemeni cu cea de la Casa Mare,
Și erau după model franțuzesc, în patru canate,
Aveau patru geamuri mici, acoperite cu perdele
Și nu pătrundea lumina, perdelele oblonindu-le.

Dacă intrai pe ușa din spate (la Vest) în coridor,
Dădeai de o cameră ca și al Casei Mari dormitor,
Dar era altfel alcătuită, că, avea o sobă cu plită,
Dar mai târziu, cu o sobă de teracotă fu înlocuită.

Soba de teracotă avea basoreliefuri cu animale,
O vacă, doi urși, un cerb, ceva păsări zburătoare,
Asta este singura cameră fostă folosită tot timpul,
Pe timp de iarnă acolo s-aduna familia, tot grupul.

A fost singura încălzită și plină de amintiri alese,
Căci acolo se aduna, adesea, toată familia Alexe.
Câte amintiri frumoase și câte povești ascultam,
Cu harul cel mai mare, eu pe bunica o vedeam.

Alături de noi, copiii, și unchiul Costică venea.
Era proaspătul căsătorit, mezinul familiei Voinea,
Care la rândul său, cu soția Marița a lui Ion Dedu,
Adusese pe lume mulți copii, fiind toți unu și unu.

Unchiul Costică, Dumnezeu să-l țină în grădina Lui,
A lăsat urmași, care azi sunt buni părtași ai binelui,
Fiecare este astăzi bine realizat social, profesional,
Costel este preot la Bobocu, cu un suflet fără egal.

Iar un nepot, urmează calea credinței la Seminar,
Acolo unde și mie mi-a fost sortit al Domnului dar.
Că, vine o vorbă din bătrâni, cu valoare standard,
E înțelepciunea că așchia nu sare departe de gard.

Pe pereții camerei erau carpete țesute de mână,
Sau la război în motive florale, culori vii, din lână,
Care dădeau o senzație că e o cameră călduroasă,
Din cameră, spre nord, era o perdea în loc de ușă.

Se trecea într-un coridor, mai îngust ca antreul,
Dar mai lung, și pe partea dreaptă avea accesul
La o sobă care se încălzea cu ciocani de porumb,
Sau de floarea soarelui, și acea cameră încălzind.

În fundul coridorului era o ușă mică, rudimentară,
Care era frumos sculptată și dădea într-o cămară
Unchiul Costică o lucruse, cămara ținea proviziile
Poziția nordică a camerei îi potrivea temperaturile.

Pe stânga aceluși culoar era și un șifonier camuflat,
Și în capătul culoarului era ușa fără geam postat,
Și dădea în curtea din spate, la bucătăria de vară,
Ușile, de la intrare și din spate, comunicau afară.

Ele erau echipate cu sisteme speciale de apărare,
Cu câte o bară de lemn, ancorată cu lanț din zale,
Printr-un șurub de diametru mare, bine înșurubat,
Cu nădejde în usciorul din spatele ușii, și blocat.

Mai târziu, bara de lemn fu înlocuită cu metalică,
Fiind cumpărată de la fierarul satului, nea Fănică,
Având un sistem care era tot atât de rudimentar,
Un fel de potcoavă de lemn, pusă la celălalt uscior.

Potcoavă bloca ușa prin interior, pentru siguranță,
Era cam de neînțeles pentru mine, eram în ceață,
În acele vremi de spărgători de case nu se vorbea,
Dar vorba ceea, paza bună ferește de primejdia rea.

După ce comuniștii au impus cu forța colectivizarea
Desigur că bolșevismul ne-a adus hoția și tâlhăria
Așa cum zicea C. Tănase: „Davai ceas, davai moșie!”,
Cât și: „Davai ceas, davai palton, harașo tovărășie!”

Revin la casa bunicilor, care de mezin fu moștenită,
Adică de unchiul Costică. Ieșind din casă în grădină,
La circa 40 de metri distanță era bucătăria de vară,
Construită cu beci, pivniță și toată dotarea necesară.

În pivniță de se cobora 5-6 trepte, era ca în frigider,
Acolo se păstrau alimentele cărora le trebuia „ger”,
Alimentele perisabile (cârnați în untură, la borcan,
Șuncă afumată, legume..), produse toate de țăran.

Beciul avea și dedicație specială pentru țuică și vin,
Acelea se aflau, până-n noua recoltă, întăritor divin,
Pentru oasele și inimile obosite după truda câmpului,
Dar mai ales pentru sărbătorile sfinte ale Domnului.

În beci se intra prin 2 uși care erau situate orizontal,
Pe stânga și pe dreapta, ce se ridicau în plan vertical,
Iar prin aducerea la orizontală se îmbinau ca o podea,
Trebuia atenție mare atunci când se făcea închiderea.

Pe beci, se afla bucătăria de vară, zidită din chirpici,
Lipită cu un amestec de lut și balegă de cal, „brici”
Pereții, unși tot cu lut, erau dați cu var alb sau bleo,
Acolo, bunătați de la bunica, mâncam, „țin-te Pârleo!”

Soba era cu plită de tuci, la care se foloseau ciocani,
De porumb sau de floarea soarelui, (lemne de țărani),
Se folosea și tizic (turte uscate din paie și bălegar),
Tizicul mocnea închis, ciocanii de știuleți făceau jar.

În podul bucătăriei se auzea „uruitul” porumbeilor.
Ușile hulubei erau sub streășina casei (umbrela lor),
Pentru a urca în pod era necesar să se ia o scară,
În pod se țineau și obiecte și unele produse de vară,

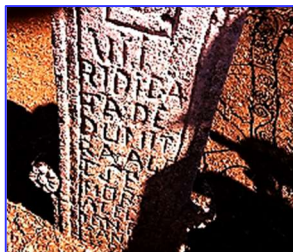
În fața casei trona un agud bătrân, ca ostaș de pază,
El îmi alimenta și poftele culinare, cu dulciuri de bază,
Îi sunt recunoscător, era amicul meu, mi-alina sărăcia,
Cu fructe mari, de negru-violet, stârnindu-mi lăcomia.

Mă urcam în agud, ca veverița, și înfulecam cu poftă,
Până ce ne trezea bunica din acea visare, tare coaptă,
Sau trebuia să facem treburi care-și cereau rezolvarea,
Oare dudul lui Zaheu, să îl vadă pe Iisus, cam așa era?

Poate că unora aceste amintiri le par banale, și greșesc,
 Ele pot conduce la vise care să-i scoată din „pământesc”,
 Eu am trăit toate aceste vise, cu ochii, lumini aprinse,
 Doamne, tu mi-ai dat alături de bunica trăiri intense.

Crucea, monument
 istoric, din cimitirul
 vechi, daruita de Schitul
 Gavanu (din timpul
 domniei lui A.I.Cuza)

Morminte ale bunicilor
 și străbunicilor familiei
 Voicu Alexe

Morminte ale bunicilor
 și străbunicilor familiei
 Voicu Alexe

2. BUNICII DUPĂ MAMĂ

BUNICUL DUPĂ MAMĂ,

Pe tataia Simion nu am reușit să-l cunosc personal,
 Ci doar povestirile mătușilor mele, cu dor pasional,
 Nastea și Ioana, spuneau că era ca pâinea domnului,
 Patriot fără seamăn, pentru țară își dădea viața lui.

În vremea primului război mondial făcu stagiul militar,
 Și înainte de a mă fi născut, viața lui a ajuns la hotar.
 Îmi amintesc, doar că bunica Gherghina și fetele lui,
 Mergeau la mormânt și pentru el se rugau Domnului.

Și astăzi în cimitirul vechi din Săgeata, cam neîngrijit,
 Poate fi găsit mormântul lui, de foarte demult părăsit.
 Când fu înmormântat, era foarte aproape de casa lui.
 Bunicule, să ai pace veșnică în împărăția Domnului!

BUNICA GHERGHINA

Bunica Gherghina, din Săgeata era un adevărat izvor
 De basme și de vorbe de duh, și îi eram un iubit odor,
 Drumul Dâmbroca - Săgeata (3-4 Km) îmi era pe jos,
 Nu-mi era ușor de parcurs, mai ales iarna, dar cu folos.

În vacanțe mergeam la bunica, mai ales pe la Crăciun,
Treceam pe troiene, chiar și de 3-4 m. și pot să spun,
Că merita o asemenea excursie, cu tot ce mai urma,
Mă așteptau: bunica și, mai ales, sora mamei, Nastea.

Cam așa era casa bunicilor din Sageata, așa după cum îmi amintesc eu

Bunicuța Gherghina

Mama Nastea, așa cum îi ziceam, ne spunea povești,
Mie, surioarei mele și verișoarei prime Miuța, celești,
Cu Harap Alb și Ileana Cosânzeana și, mai improviza,
Și de Iisus, că-i în biserică, ne povestea nașterea Sa.

Poveștile ni le spunea la lumina lămpii și, sunau divin.
Vara era diferit, îmi plăcea să văd lumina cerului senin.
Porumbul bun de copt, pepenii și strugurii puși pe copt,
Ciocârlile cu trilurile lor și zborul planat, îmi plăcea tot.

Și șopârlele își aveau farmecul lor și gușterii cam rebeli,
Erau și iepuri pe sub butucii viei și totul a fost mai ieri.
Cu bunica și mătușile, Nastea și Ioana, la vie am cules,
La pepeni și la porumb, la mătușa Ioana, și eram fres.

Mătușa Ioana a fost măritată cu Ion, om de bună stare,
Considerat unul din marii gospodari ai satului, ca atare.
Mi-aduc aminte că avea și o casă mare, cam de invidiat,
Dar după colectivizare i-a fost confiscată de către stat.

Așa s-a ajuns că autoritățile o făcură Cămin Cultural
O aripă a casei devenea rezidență pentru zisul nou val
Iar, bunica a refuzat înscrierea în acel colhoz bolșevic,
Baricadându-se în casă, ceea ce a fost un gest vrednic.

„Bravii” activiști - anticriști au intrat în casă pe horn,
I-au înmuiat degetul în tuș. Doamne nu pot să dorm,
Când mi-amintesc că apăsând degetul i l-au scrântit.
Oare ăia își ziceau oameni, cu un caracter așa smintit?

Aveam 11 anișori și nu prea pricepeam ce e cu bunica,
Dar mergând în urma căruței mortuare, m-apucă frica,
Nu mai știam de ce părinții îmi ziseră că merge în rai,
La locul unde urma să fie primită pentru vecie, dar, vai!

Am văzut cu ochii o groapă neagră de 2 metri adâncă,
Unde sicriul fu coborât, și peste el pământ se aruncă,
Fără milă, au pecetluit groapa, cum scrie în scriptură.
Așa am văzut înmormântarea și întrebarea-mi fu dură.

Abia după formarea mea ca teolog mi-am dat răspuns,
Că am înțeles scriptura alduită de Domnul nostru Iisus.
Dar durerea acelei pierderi și ceremonii, în sufletul meu,
În felul cu au decurs, vor rămâne cicatrici pentru mereu.

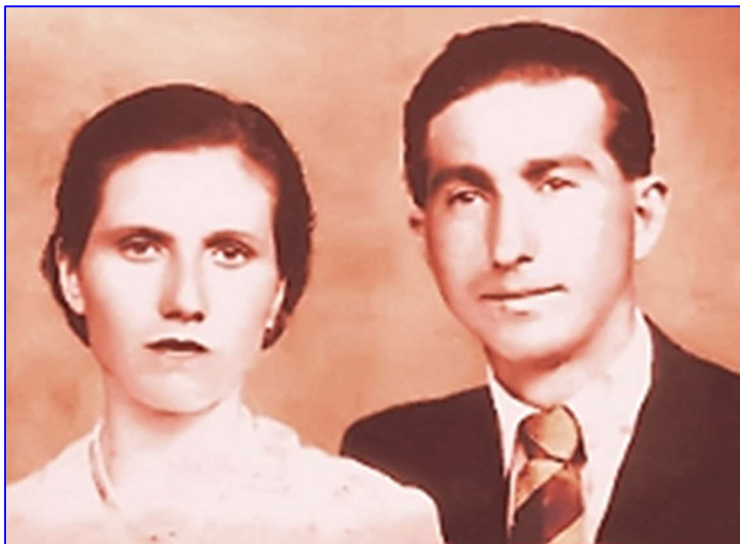
Ca slujitor al bisericii, de 45 de ani, voi pomeni cât sunt,
Prin rugăciuni ca sufletul să le fie-n rai, trupul pe pământ,
Pentru toate rudele mele, sufletele să le fie lumină clară,
Iar pentru trupurile lor mă rog „Să le fie țărâna ușoară!”

„Să știți că nu există pe lume ceva mai de preț și mai trainic,
mai sănătos și mai folositor în viață decât o amintire frumoasă,
și mai ales o amintire plină de farmec din anii copilăriei, petrecuți
în casa părintească.” Frații Karamazov de Dostoievski

„Când au intrat în casă nouă, toți le-au urat mirilor "Casă
de piatră!" Doar bunicul le-a spus: "O casă mai trebuie clădită și
după aceea!" aforism de Paul Louis Lampert

B. - PĂRINȚII, SURORILE, NEPOȚII

1.- ASPECTE DIN VIAȚA PĂRINȚILOR MEI

Unica fotografie a soților Enache și Anica Alexe,
în tinerețea lor în satul Dâmbroca

Tatăl meu - Enache ALEXE

Enache Alexe

Enache Alexe era fiu de țărani gospodari (Voicu și Smaranda Alexe, nee Stan), născut în satul Dâmbroca, comuna Săgeata-Buzău, la 5 februarie 1922. Enache, fiind primul născut (avea un frate, Costică și o sora mai mică, Veronica, căsătorită cu Ion Pâslaru din Beilic-Săgeata), a murit pe data de 23 octombrie 2001, la Los Angeles. Tata a urmat numai 4 clase primare, în satul natal. Îmi aduc aminte că adesea glumeam, că are cu 2 clase mai mult decât trenul.

Fiu de țăran, născut în satul Dâmbroca
La 5 făurar 1922, din Voicu și Smaranda,
Cu un frate și o soră, Costică și Veronica
Avea doar 4 clase, dar îi plăcea munca.

Glumeam adesea despre școala lui tata
Spunându-i că-l voi admira întotdeauna,
Și șuguiam că școala i-a dat catrenul,
Și are cu două clase mult decât trenul.

De mic copil tatăl drag i-a plecat la cer,
Și ca frate mai mare, între frați ca lider,
Grija să îngrijească de familie îi revenea,
De mamă, fratele Costică, sora Veronica.

Ca fiu de buni gospodari, în el îi întrupa
Pe scumpii părinți, Voicu și Smaranda.
Nu avea, încă, 18 ani și, războiul a venit
Și, a plecat pe front, avea sufletul cernit.

Inamicii i-au fost bolșevicii și fasciștii,
Li se mai spunea și comuniștii și naziștii.
Și a luptat până pe la Don, bravul tata,
Apoi s-a întors și-a ajuns în mușii Tatra.

Cuvintele sunt puține să-i arătăm istoria,
Dar Enache a fost mândru de vitejia sa.
În 1944, la o escapadă din acea furtună,
Cu Anica Dumitrache, rostu-și cunună.

Enache și Anica, au fost binecuvântați
Soț și soție, părinții ai mei minunați,
Și, la patru copii frumoși le-au dat viață,
Apoi totul ce a urmat i-a băgat în ceață.

Paulina, Costel, Ioana Gina și Maria Mia,
Născuți în 47, 51, 54, 57, unicate sadea,
Au luat viața-n piept, cu iubire și sânge
„Socoteala de-acasă s-a potrivit în târg.”

În primele 2-3 decade de după război,
Adus-au bolșevicii acele vremuri „noi”
Au acaparat puterea țării în mod forțat,
Și au confiscat totul și l-au naționalizat.

Atrocitățile comunismului cu al lui venin,
Mi-au otrăvit părinții cu sublimat de chin,
Și noi copiii am suportat grija și foamea,
La părinți, Paulina și eu, 2 fete la bunica.

Veni colectivizarea și părinții s-au opus,
Și se rugau zi și noapte la Domnul Iisus,
Să-și păstreze țarina, ca să poată exista,
Dar mafia comunistă a avut ce confisca,

Utilaje agricole, animalele și pământul
Dispărură peste noapte, le-a luat vântul,
Enache lucră întâi la o fermă de aproape,
Îngrijea legumele, știa ce-s alea sape,

Apoi timp de 20 de ani a făcut naveta,
Pe la fabrici diferite, să ne-aducă păpica,
Cu bicicleta lui, nu-l prindeai din urmă,
A mers o perioadă la Fabrica de Sârmă.

Apoi la Sticlă și Oglinzi a umblat zelos,
În final la Fabrica de Zahăr, cubic și tos,
Mama a ținut cârma în casă și în sat,
Până prin 87, când tătica s-a pensionat,

Nu pot uita acea întâmplare cu „eteria”
Care l-a amenințat, dar nu-l putu speria,
Când i s-a impus de pe lotu-i să plece,
A învățat toporișca, brav, de nota zece.

Și a grăit, cu glasul-i puternic, de țăran.
Când haita se gătea să-l salte pe oștean:
-Veniți, cutezați, eu sunt omul și fapta,
Pentru ăst pământ luptai până în Tatra.

Și-acum să mi-l fure o bandă de hoți,
Dacă e cazul mă voi lupta cu voi toți.,
Așa a strigat tata, sperându-i foarte tare,
Și haita a șters-o cu coada între picioare.

Îmi iubesc mult părinții, și nu-i pot uita,
Icoane pe pământ îmi sunt mama și tata,
Eu și Paulina eram rezidenți în America,
Și, veni o vârstă pentru maica și taica

Ne era tare dor de părinți și i-am rugat,
Să vină în State, pentru un trai asigurat,
Au venit și, o, Doamne, ne-am bucurat,
Să fim împreună, ca stâlpi ne-am aflat.

Așa încât în 1988, la solicitarea noastră,
Și-au primit vizele, la Paulina-n vatră,
Paulina și cu mine i-am îngrijit, atenți
Și au plecat la Domnul ca oameni dreți.

Mi-amintesc de tata, prins în rugăciune,
Nelipsit la slujbe, Domnul să ne-drume,
Doar în vremuri de boală și suferință,
Dar și acasă se ruga cu înaltă credință.

Împlinea, cu dedicație, grelele canoane,
Cu răbdare de călugăr, privind la icoane,
Zilnic practica un canon al lui și mătăniei,
Chiar și la miezul nopții și, treceau anii.

Era bun cunoscător al posturilor sfinte,
Cum puțini laici înțelegeau așa credințe,
N-a încălcat nicicând cele patru posturi,
Vedea că Domnul îl va scăpa de ofuri.

Cuminecat duminical al Sfințelor Taine,
Tata se pregătea atent, cu regularitate,
Știa bine rosturile de-a ține spovedania,
Și, cu închinăciune, primea împărtășania

În copilăria lui, din-nainte de comunism,
Și-n perioada începutului de dur ateism,
La sfârșitul săptămânii, după a sa trudă,
Țăranul Enache venea acasă să se radă,

Făcea o baie bună să-și curețe oboseala,
Duminica în zori, biserica-i era busola,
Se îmbrăca îngrijit și soția-i dragă Anica
Cu, copiii, mergeau, îi aștepta biserica.

După 3-4 ore de duhovnicească trăire
Și miruire, plecau acasă plini de fericire,
Se ospătau cu binecuvântările cerului,
Apoi, Enache-și intra în visele somnului.

După somn se apuca de citit din Biblie.
În Vechiul Legământ, găsea proorocie,
Rugăciunile lui David, Sfinte Evanghelii
Și Apocalipsa, îi deveneau Sfinte Denii.

Studia Scriptura și duminica o comenta,
Cu prezberierii satului, crezu-și prezenta.
Îl interesa de predicile părintelui Ghenciu
Și mai apoi cele ale părintelui Stanciu.

Avea foarte multe cunoștințe religioase,
Deși era simplu țăran cu numai 4 clase,
Și la praznice mergea împreună cu soția,
Și-n pelerinaje pe la mănăstiri mergea.

Cumpăra icoane, iconițe, cărți spirituale,
Apărea ca un misionar la întâlnirile sale,
Lua carul cu boi sau cai, sau o lua pe jos,
Și primea cultură creștină de mare folos.

Vladimirești, Rătești, Ciolanu și alte cele,
Le dădeau lumina și se-nchinau la ele.,
Cu statura-i dreaptă chiar Epitrop a fost
Slujind cu credință mulți ani acel post.

Spre sfârșitul vieții deși era căzut la pat,
La Sfânta Treime, în căruț a fost purtat,
Acolo dorea Enache că-n credința-i mare
S-aprindă ca de ultimă dată o lumânare.

A fost ca ultimele rugăciune și lumânare
Să se-tâmplescă la a Apostolilor sărbătoare,
Poate că Sfinții Apostoli Petru și Pavel,
Se vor ruga la Domnul cu drag pentru el.

A fost om bun, cu o familie fără de cusur,
Exemplu creștinesc pentru cei din jur.
Se-ngrijea de soție și ea de el se-ngrijea,
Când vreo boală grea peste ei dădea.

Ca părinte, iubea copiii, era nepărtinitor,
Îi erau dragi, era bun, blând îngăduitor,
Dar era direct și hotărât, cu moralitatea,
Și cu păstrarea credinței de familia sa.

Și-a creat calendar cu zilele de naștere,
Ale membrilor familiei, și le făcea urare,
Trimițând fiecăruia o frumoasă felicitare,
Așa era dragul nostru Enache cel Mare.

Dormi în pace suflet blând și Domnul Iisus să te
sălășluiească în împărăția Sa!

Casa părintească de la șosea, unde
am locuit până ce ne-am risipit
fiecare pe la ale sale

Una dintre ultimele fotografii a
părinților mei, în casa Paulinei din
Los Angeles

Mama mea - Anica ALEXE

Mama Anica Alexe

Mama mea, Anica Alexe, s-a născut la 13 noiembrie 1921, din părinții Simion și Gherghina Dobre-Dumitrache. Mămica Anica a plecat la veșnicie pe data de 1 mai 2009.

Părinții mamei, Simion și Gherghina au fost binecuvântați de Dumnezeu cu 3 fiice: Nastea, Anica și Ioana. Nastea s-a căsătorit la vârsta de 16 ani, cu Oprîșan Ispas (erou în cel de al doilea război mondial). Rămânând văduvă la o vârstă

tânără, Nastea nu s-a mai căsătorit niciodată.

Nici sora mai mica, Ioana, nu s-a bucurat de prea multă fericire la tinerețe, căci bărbatul ei a murit la scurtă vreme după ce i s-a născut cel de-al doilea copil, Marcela.

Ioana, ajutată de sora cea mare, Nastea, și-a crescut cei 2 copii (Mia „Pușă” și Marcela), în condiții foarte grele, în vatra satului natal, Săgeata.

Ca și tata, mama Anica avea patru clase,
Pierzându-și tatăl de mică, n-avu șanse
De școală și, luă atunci câmpul în piept,
Cu mama și cu surorile, step by step.

La 18 ani Anica a cunoscut în Dâmbroca,
Acel flăcău fercheș care i-a cerut mâna,
Enache a fost acela, și așa s-a întâmplat,
Că Anica nu putea refuza un așa bărbat.

La o horă-n satul Săgeata, s-au întâlnit,
S-au cunoscut, s-au plăcut și s-au iubit,
În tic-tac de inimi, tinerii Anica și Enache
S-au simțit fericiți, ca suflete pereche.

„Brațele mamei sunt mai liniștitoare ca orice altă îmbrățișare.” – Prințesa Diana

Și-au împărtășit iubirea și s-au căsătorit,
Căsnicia și la 60 de ani și-au sărbătorit.
Toată viața s-au susținut în ale timpului,
Anica, cu casa, Enache cu ale câmpului.

Animale, păsări, copii, mâncare și, zilnic
Ducea Anica masa-n câmp și al ei pupic,
Și bucurându-se împreună câteva clipe
La umbra căruței, clipele le erau infinite.

Ca și Enache, mama Anica, credincioasă,
Nelipsită de la slujbe, că era bisericoadă,
Și chiar dacă la bătrânețe se gârbovise,
Era așa pioasă, de parcă se călugărise.

Mult jeli mămica Anica, că tata s-a dus,
Și se ruga la Domnul să-l primească Sus,
Atunci, în 2001, ea i-a aprins lumânarea,
Și până la moarte, i-a deplâns plecarea.

Știa că acolo nu-i durere nici întristare,
Dar ea, fără sufletul pereche, ce-i oare?
Noroc avea de copii ei, Costel și Paulina,
Care au știut bine necazurile a i le alina.

În ultimul al vieții, ca prescurăreasă,
Sfânta Treime îi era ca slujbă religioasă,
În 12 prier 2009, slujba i-a fost ultima,
A fiului ei, Costel, care-i mângâia inima.

Era atunci Sărbătoarea Floriilor și mama,
A rămas ca o icoană în amintirea mea,
Ca soție, mamă, bunică și ca străbunică,
Harnică, dragăstoasă și, a mea mămică.

Ca și tata, avea notate zilele de naștere,
Și trimitea fiecărei rude câte o felicitare.
Având vorbe simple, cu dragoste mare,
Vorbele care aveau la suflete căutare.

În 1990, Enache și Anica au sărbătorit
Cinci zeci de ani de când s-au căsătorit,
Chiar în Biserica Ortodoxă Sfânta Treime
Fiind o sărbătoare de iubire și rugăciune.

E de nedescris fericirea trăită de mine,
Văzându-mi părinții ca mireasă și mire
Dar clepsidra se scurge și viața trece,
Mi-a rămas doar amintirea de nota zece.

Te rog Doamne părinții să-mi odihnești,
Printre drepti în Grădinile Tale Cerești!

Enache și Anica Alexe, în ultimii
ani de viață

1990 - Soții Enache și Anica Alexe, la a
50-a aniversare a căsătoriei

Fiind al doilea copil al familie mele Alexe,
Am avut cu părinții apropieri mai alese,
Am fost predestinat să fiu de trebuință
Ca drept misionar de ortodoxă credință.

Întregul arbore genealogic îl pomenesc,
În slujbe și, cu orice prilej duhovnicesc,
Cât voi fi, mă voi ruga pentru el mereu,
În cer și pe pământ să-l țină Dumnezeu,

„Numai părinții noștri au nevoie cu adevărat de noi, pentru
restul persoanelor prezentăm doar interes...”

2.- FAMILIILE SURORILOR MELE

Paulina CIOCAN, sora mai mare

Paulina la 14 ani

Paulina la căsătorie

Paulina la 60 de ani

Ioana (Gina) PLOSCAR, soră mijlocie

Gina la 14 ani

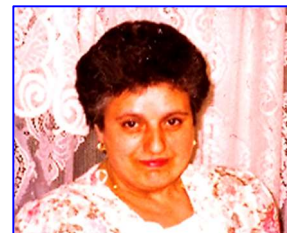
Gina și Gabie Ploscar

Gina & FRCA
în LA (2014)

Miuța STANCIU, sora cea mica

Miuța la 12 ani, cu
nepotul Adrian

Miuța și Gigel Stanciu

Gina în LA (2014)

„O soră este un pic din copilărie care nu se poate pierde niciodată.” - Marion C. Garretty

Paulina, de ce-ai plecat, revin-o?!

(La plecarea la Domnul)

Cuvintele nu-și mai qu loc,
Durerea e prea mare,
Că moartea cu-al ei soroc
Lovit-a mult prea tare

În urmă multe-ai lăsat,
Doruri, dureri și frică,
Doruri ce-au îndurerat,
Frate, surori, soț, fiică!

Îți plângi de milă cî nu poți
Să o oprești din drum,
Din calea dreptilor s-o scoți,
Să o preface în scrum.

Ai lăsat în urmă urme
Și povești de neuitat,
Pentru noi, tu, vei rămâne
Un suflet adevărat!

De ce plecat-ai Paulina
Pe un drum fără sfârșit?
Noi, te vom jeli întruna.
Doamne, cât te-am iubit!

Ai fost fiică, ai fost soră,
Ai fost mamă și bunică
Ai fost soție și noră,
Prin felul tău unică!

Încercat-am cu de toate
Să oprim al morții drum
Și-ai suferit peste poate.
Încotro pornești acum!?

Nepoții te vor jeli,
Le va fi dor de tine,
Ades te va pomeni,
La noi, „Sfânta Treime”!

Te știe bunul Dumnezeu,
C-ai fost suflet supus,
Noi, ne vom ruga mereu
Să fii primită Sus!

Rămâi, o, dulce amintire,
Tu, suflet bun și curat,
Icoană caldă de iubire,
Cu-al tău dor nemăsurat!

Acolo Sus, când vei sui,
Părinții noștri...de vrei,
Să-i întâlnești și să le spui
Că ne e dor de ei!?

Te vom păstra în noi mereu,
Icoană de iubire,
Și-L vom ruga pe Dumnezeu
Cu buna-ți pomenire!

Acolo sus ai și un pui,
Ce, prematur, a plecat,
Poate că plecarea lui prin
Moarte te-a chemat!

Adio dragă Paulina,
Măicuță scumpă, buno,
Îndurerați, strigăm acuma:
„De ce-ai plecat, revino?!”

„Moartea e acel fum negru în care dispare flacăra.”
definiție celebră de Byron

C.- ALBUM DE FAMILIE

IMAGINI DIN VIAȚA FAMILIEI

FRCA la 14 ani

FRCA la căsătorie (14-07-1973)

FRCA fam. la sosirea în LA

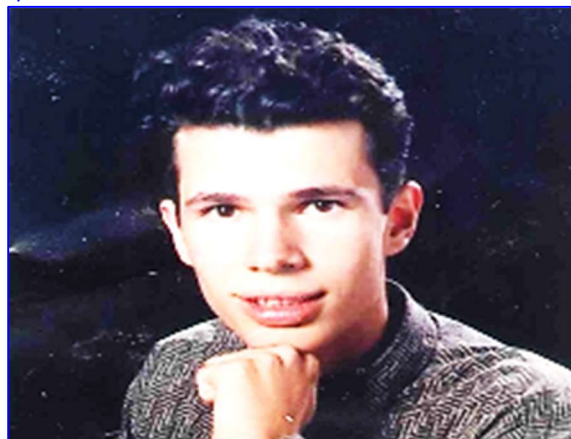
CRISTIAN, FIUL CEL MARE

Cristian la Botez (1974).

Nași: pr.prof. Ștefan și psa Eug.Alexe.
Oficanți: pr. profesori dr. Dumitru
Popescu și Dumitru Radu

Cristian în brațele episcopului
anglican dr. Mervyn Stockwood de
Southwark, și membru al
Parlamentului

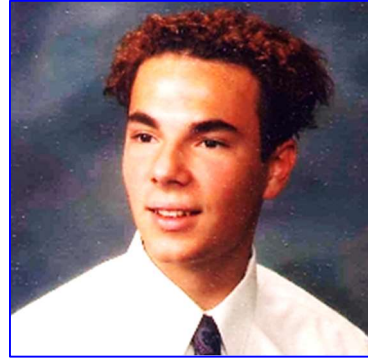
Cristian la 16 ani, înainte de înscrierea
la Universitatea UC San Diego

Numai părinții voștri știu cum v-au crescut,
Câte bucurii și câte lacrimi în voi au crezut,
Astăzi le-aduceți bucurii, că vă știu aranjați,
Și v-așteaptă cu dor, nicicând să nu-i uitați!

Tu iubite fiu, ne-ai oferit multe clipe fericite,
Noi, ca părinți, te-am ghidat pe căi potrivite,
Azi îți urăm ca viața să-ți fie dulce-luminată,
Nu uita niciodată că ți-am fost mamă și tată!

MARIUS, FIUL CEL MIC ȘI FAMILIA LUI

Marius, la Botez (1977) - Slujba a fost oficiată de Episcopul +Lucian Florea, de la Paris

Marius la absolvirea Colegiului

Marius, familist!, cu soția Melissa, fiica Sabelle, și noi, părinții, la un eveniment din Statul Washington

Nunta unor tineri este o operă de artă,
Urătura-i: „le fie casa, casă de piatră!

GABRIELLA, FIICA CEA MARE

Pregătire pentru viața reală
Gabriella în anii de Colegiu

Gabriella, în studenție,
lucrătoare la Starbucks

Momente fericite pentru părinți:
Căsătoria religioasă a Gabriellei

„Ceea ce contează în crearea unei căsătorii fericite nu este atât de mult compatibilitatea, cât felul în care te descurci cu incompatibilitatea” – George Levinger

„Căsătoria: dragostea este motivul. Relația care durează o viață întreagă este darul. Bunătatea este cauza. Până când moartea ne va despărți este durată” – Fawn Weaver

CLAUDIA, FIICA CEA MICĂ

Claudia și părinții în ziua graduării de la Universitatea (UCLA)

Nepoata Kalina și părinții, într-o mini-vacanță la Big Bear Lake, CA

La botezul nepoatei Kalina. Nași: Paula Matei-Platt și Dan Platt

„Spre deosebire de părinți, bunicii sunt adulții care au mai puține reguli plictisitoare, precum și o dispoziție mai mare de distracție și de joacă. Mulțumită acestui lucru, între copii și bunici se formează rapid o legătură puternică, indiferent de tipurile de personalitate și, mai ales, indiferent de diferența de vârstă”.

„Studiile atestă că relația celor mici cu bunicii lor este esențială pentru o dezvoltare armonioasă și pentru întregirea familiei.”

„Dacă ai nevoie vreodată să spui ce ai pe suflet sau ce te supără, sunt aici pentru tine” - bunicul

NEPOȚII DE LA COPII

COPIII LUI MARIUS ȘI MELISSA

Sabelle la vârsta de 2 ani

Frățiorii Sabelle și Sebastian

Sebastian la vârsta de 2 ani

„Crește sănătos și fericit, iubitule copil! Ia de la tata mintea și tăria, de la mama frumusețea și ingeniozitatea, iar de la bunici – înțelepciunea și răbdarea! Crește spre bucuria tuturor.”

„Dumnezeu a creat nepoții pentru a aduce bucurie în viața bunicilor. Te iubim mult!”

„Copilăria să-ți fie cea mai interesantă și fericită. Jucăriile să nu se rupă, bomboanele să nu se termine, desenele animate să nu se oprească, iar părinții să nu se certe. Să aibă parte numai de minuni!”

FIICA CLAUDIEI SI JOHN

Kalina, prima zi de școală
(în pandemie)

Kalina, câștigătoarea unei competiții
de patina

Kalina, și colegile de patinaj, în
timpul unei repetiții

BINE AI VENIT SABELLE!

(la nașterea nepoatei părintelui protopop Constantin Alecse)

Ce Sfânt, Vasile cel Mare!	Înger scump, cât te iubim,
O stea, sus, pe cer răsare	Doar Domnul și noi o știm,
Și, un înger ce coboară	Și-am dori, viața să-ți fie
Pe pământ sfânta-i comoară!	Lacrimă de bucurie!
Cu „Oa!” scurt, ochi-și	Te asigurăm de-acum
deschise,	Că-ți vom da tot ce-i mai
Și-n privirile-i aprinse,	bun,
Strălucea ca o icoană,	Spre a-ți împlini menirea,
Zâmbetul sublim de mamă!	Succesul și fericirea!
Și s-au bucurat toți sfinții	Chiar, bătrâni, când o să fim,
Și bunicii și părinții,	Vom ști să te prețuim,
Prin cuvinte top model:	Grăind în același fel:
„- Bine ai venit Sabelle!	- Bine ai venit Sabelle!”

Dedicație de Mircea Iordache - 1 ianuarie 2014,

BINE AI VENIT KALINA!

Urcat-a luceafărul sus, la Iisus,
 În rugă înaltă să-I dea pe Kalina,
 Că vrea o mireasă cum altele nu-s,
 Sfântă și tandră, luminoasă ca Luna!

-Împărate Ceresc, voi să plec pe pământ
 Și să fiu dezlegat de eternul eter,
 Dă-mi pe Kalina și Îți fac jurământ
 C-o voi duce în lume ca zână și Înger!

-Hiperion, află că astăzi creat-am
 Un înger de fată, mai dulce ca zâna,
 Ce astăzi îmi ceri, de mult Eu știam,
 Botezând-o cu numele dulce, Kalina!

Rămâi, dar, în ceruri și noapte de noapte,
 Strălucind, vei trimite o rază spre ea
 Și, când luna cu raza-i prin ramuri răzbate
 Șopti-vei în taină: „Te-ador draga mea!”

Dar până atunci, mai las-o să crească,
Cu părinți și bunici, cu datini creștine,
Iar tu, strălucind de pe bolta cerească,
Ureează-i sănătate și împliniri depline

Părinții, bunicii, topiți de fericire,
Că au primit de sus o zână din povești,
Vor ridica pocale, cu stropi de nemurire,
Și vor sorbi minunea. Ce bine-i să iubești!

Cu îmbrățișări calde, bunicii și părinții
Vor prețui comoara de Domnul inventată:
„-Kalina, te-nchinăm cu flacăra credinței,
Și orice nevoită-ți vom face-o ascultată!

Și când, din miez de noapte luceafărul revine
Cu raza-i luminoasă și dulcele-i mister,
Să îi săruți lumina și să-i urezi de bine,
Dar, cere-i să se-ntoarcă în recele-i eter!

Tu, să te-nalți copilă spre culmi de împlinire,
S-o duci în lume bine, cu crez în Dumnezeu,
Kalina, la mulți ani și multă fericire,
Să fii model în lume, în tot și în mereu!

Vom fi mândri de tine și, cu toată căldura,
Te vom privi cu drag, dorul a ne-alina,
De ne vei fi aproape, ce mult ne-om bucura,
Cu-aceleași calde vorbe: „Bine-ai venit Kalina!”
(Dedicație de Mircea Iordache,)

Draga noastră, nu te grăbi să crești! Când ai apărut în viața noastră, am vrut să îmbrățișez întreaga lume! Ești suflețelul nostru frumos! Nu știi la ce ai visat în acest an, dar deja poți să te gândești la următorul vis. Noi te iubim și te asigurăm că îți vom îndeplini toate capriciile de prințesă!

Fie ca lumea să strălucească ca soarele pentru tine, aducând daruri, bucurie și prieteni adevărați, cu care distracțiile vor fi de neuitat! Fiecare zi să fie în culorile curcubeului!

BINE-AI VENIT SEBASTIAN-CONSTANTIN!

Un înger sfânt din cer a pogorât,
Poate chiar din Steaua Polară,
După ce în stea cât a poposit,
Minunile cerului îl luminară

Cu sania-n slavă, cu Moș Crăciun,
Zburat-a prin tărâmurii divine,
Și auzit-a ca un sfat drag, divin,
„Lăsați copiii să vină la Mine!”

Pentru viziunea astrală din vis,
După care îngerii „se dau în vânt”,
Cu rugăciune la Domnul Iisus,
S-a prefăcut în prunc pe pământu

Iar când deschis-a ochisorii de om,
Văzu ochii mamei, frumoși, luminoși,
Și Sfântul lui „OA”, îi dădu vieții ton,
Și toți cei ai casei erau bucuroși.

Când mama își ține pruncuțul la sân,
E ca și cum Maica și Domnul Iisus,
Se roagă la Tatăl, Cerescul Stăpân,
Să le-aducă în casă un nou Paradis!

Așa veni pe lume „bulgărașul de aur”
Bunicii și părinții îl vor ține ca-n puf,
Căci el e iubirea, și este-al lor tezaur,
Pentru care se roagă și la Sfântul Duh

Fii binecuvântat, odrasla vieții noastre,
Îl alintă părinții, cu ton dulce, blajin,
Bine-ai venit pe-a casei noastre vetre,
Bine-ai venit Sebastian–Constantin!

(Dedicație de Mircea Iordache, pentru nepotul familiei părintelui
Constantin Alecse)

IV.II.- FORMAREA CĂ OM

A. COPILĂRIA SI ADOLESCENTA

Biserica - partea existențială a vieții mele

Creștin-ortodox m-am născut și am crescut,
Așa am fost, sunt și voi rămâne până la sfârșit,
Nu realizez de unde am atât drag de biserică,
Și de credința în Dumnezeu și-n Sfânta Maică.

Poate că totul mi-a venit de la Sfânta Treime,
Că a sădit gena acestei sfinte credințe în mine,
Dar sunt sigur că moșii, strămoșii ce-i avui eu,
Trăiră în frică și-n credință față de Dumnezeu,

Sfânta Biserică a Satului Dâmbroca

În toată copilăria am admirat
Evlavia părinților, i-am imitat,
De biserică atras, de canoane,
Și de credință în Tine Doamne!

Uneori am ajuns marginalizat,
De osatura care m-a bruscat.
Domnului, m-am rugat să tac:
Iartă-i Doamne, nu știu ce fac!

Așa erau vremurile comuniste,
Cu așa zisele cutume ateiste.

Eram copil și mă lăsam, precum alți copii prins
De plăceri, dar de Biserică nu m-am desprins,
Nu prea mai aveam cu copiii puncte comune,
În tezaurul eclesiastic păstrez amintiri anume.

Participarea la slujbele duminicale și la alte:
În săptămâna patimilor, a Învierii, și la Paște.
Era divin, preotul, dascălii și prezbiterii satului,
După miezul nopții cântau Invierea Domnului.

În zori de zi, înainte de a răsări Sfântul Soare,
Obosiți și luminați, cu candelă aprinsă fiecare,
Se îndrepta spre casa lui, pentru a se odihni,
Și apoi pe la orele prânzului urmau a reveni,

Iarăși, ca pentru slujba celei de a doua Învieri
Și, era ceva magic, marea de lumini să o vezi.
Se mergea pe sub clopotniță, se ieșea-n uliță
Ca-ntr-o ceremonie divină, de mare pocăință.

Ulița satului devenea pentru jumătate de ceas,
Un bulevard feeric luminat, derămâi fără glas.
Credincioșii merg gânditori sperând că rugile,
Vor fi ascultate de Iisus și le va împlini visele.

Chemarea lui Iisus: „Veniți de luați lumină!”
Le răsuna în inimi și-n suflete porunca divină.
Voiam a striga: „E Paștele Domnului, Paștele!”
Voi păstra cât trăiesc aceste amintiri ale mele.

Te venerez, iubită Școală

La început, în casa bunicului meu Voicu Alexe,
A fost găzduită școala satului, și ca-n poveste
Înființată în 1905, a avut pe Constantin Vâjiaș,
Prim învățător, care punea pasiune de maniac.

Între 1908 - 1916, învățătorul Stănescu Florea
Era cultivat și s-a interesat de arhiva care era,
Câți elevi, cărțile avute, rechizitele ce deținea.
În 1910 s-a zidit școala, o sală de clasă avea.

În Monografia Satului apare bună evoluția sa.
Prin 57-72 s-au remarcat C-tin. Enuș și soția.
Despre amintirile mele, mai bune sau mai rele,
Am reținut ceva din toate, m-am folosit de ele.

Mai târziu, buchisind limbile clasice, am înțeles
Cuvintele: dascăl, învățător rabbuni și-am ales
Să fiu rabbuni, învățător și salvator de suflete.
De 45 de ani slujesc Domnului cu multă sete.

Aici, în această pepenieră au crescut generații de dâmbroceni

Cam așa era alinierea în careu, la începutul programului zilnic

Profesorii și elevii clasei noastre, cândva prin '60

Timpul trece, amintirile rămân...

La revedere dragii mei colegi,
Amintirile cu voi le țin întregi,
Visez de tinerețe cu maturitate,
Dar mai păstrez ceva naivitate.

Visam mult să ajung un aviator,
Am adorat profesia de profesor,
Dar părinții m-au vrut misionar,
Împingându-mă către seminar.

Mă opusei cât am putut-o face,
Știam câte-n școală putui trage.
Că tătica, biserica îmi impunea
Iar școala să nu merg îmi cerea.

Doar trei prieteni am avut pe plaiurile natale,
Nicu Iordache; un săgețean și Nicu Pandele,
Cel din Săgeata, avea tată milițian care dorea
Să-l oprească de la sport și, să-l facă „cineva”

Nicu Iordache, la transmisii pe TV mă invita,
La unele meciuri, că el era ahtiat de așa ceva,
Iar Nicu Pandele avea o statură de om mare,
Și mergeam cu el, cu bicicletele, la plimbare.

Boala tatălui, "m-a împins" spre preoție

„Zarurile” viitorului au fost aruncate departe
De visul meu de a-mi alege plăcuta mea carte,
Și, îmbolnăvindu-se grav tătica, i-am promis
Că la Seminar mă voi înscrie și, m-am înscris.

Trecusem înainte pe lângă o biserică catolică,
Și-n genunchi am zis „îți voi promite tătică,
Că-ți voi împlini visul”. Că va muri, credeam
Și i-am împlinit dorința, și ce fericit îl vedeam!

Mă rugam „Doamne dacă mi-l salvezi pe tata,
Preot mă fac!” Domnul m-a ascultat cu fapta.
Peste patru zile tata a fost externat din spital
Și, părintelui Stanciu, i-am spus gândul real.

I-am cerut preotului Stanciu să-mi spună clar
Ce am de făcut pentru a mă înscrie la Seminar,
Apoi am făcut câteva meditații să pot înțelege
Cum poamele pentru Seminar se pot culege.

Am dat examenul și cu mare succes am intrat,
Așa, „Doamne, parcă de picior te-am apucat!”
Kesarie Episcopul, aripi de credință mi-a dat,
Și ca rezultat, pentru locul II, am fost afișat.

„Un preot este o persoană care transmite misterul
creдинței cu acele haruri invizibile destinate întregii umanități.”
definiție de Papa Ioan Paul al II-lea

Hora din Sat și Respectul față de bătrâni

Duminică, spre seară se încingea hora din sat,
Fetele-și cătau flăcăii și, o puneau de măritat,
Iar flăcăii dintre fete își căutau de-un însurat.
Horele se încingeau în chiuit, cu câte un pupat.

Iar bătrânii se-ntâlneau că aveau de discutat,
De biserică, de-ale câmpului, de lumea din sat,
Despre veștile din țară, cu frica ce s-a creat,
Despre boli molipsitoare, și câte-s de alinat.

Copiii, trăgeau cu ochiul și aveau ce învăța,
Și se bâțâiau și ei, cum Neagu Ciopec cânta.
Dacă horă nu era, își căutau loc pentru joacă,
Cu oina, țurca, fotbalul, lângă gărlă pe tolocă.

Copil fiind și bătând drum la izlazul amintit,
La porți vedeam bătrânii cam puși pe clevetit,
Pe lângă gardul opus, treceam atenți în toate,
Ziceam sărut mâna, ei: „să trăiești nepoate!”

Mi-e dor de sat, de țărani harnici și de flori,
Și să revăd fetele rujate cu ai dragostei fiori,
De flăcăi, cu năbădăi, în saltimbancul lor joc,
De bătrâni de la porți, adunați din loc în loc.

Mi-e dor de hora din sat, aș vrea și eu să joc,
Să văd fetele frumoase, să le îndrăgesc pe loc,
Cu tătica să mai merg să duc caii la scădat
Și cel mai mult, să slujesc la biserica din sat!

Coșmarul colectivizării și dezmoștenirii

Coșmarul colectivizării nu-l voi uita nicicând,
Prin forțare, ne-a sărăcit, de vite, de pământ,
Am văzut, pe tătica, gorile comuniste-au vrut
Să-l scoată de pe ogor, au vrut și, n-au putut.

Că tătica a fost școlit de război până în Tatra,
Știa învârti toporul în vânt, era curajos tata,
A tulit-o atunci haita, prinsă-n colectivizare,
Undeva, după oboare, cu coada-ntre picioare.

Și azi, la cca 60 de ani de la momentele fetide,
Am vie amintirea, acelei politici, roșii, perfide,
E ca o bomboană pe coliva amintirilor triste,
Asemeni cu amintirile războaielor comuniste.

Războiul a fost total, și împotriva individului,
Împotriva conștiinței umane și a cuvântului,
A făcut din erou „mișel”, și din cornut erou,
A creat atei, să combată crezu-n Dumnezeu.

Unde sunt Mihai viteazul și Stefan cel Mare?
Unde ești Țepeș doamne, cu sulița grăitoare?
Doar voi ați mai face țara liberă-înfloritoare.
Dați-ne înapoi strămoșii spre a țării luminare!

Faceți-ne țara sfântă cu credință-n Dumnezeu,
Și alungați spurcăciunea sexului omului „nou!”

Curte de gospodar, la care au jinduit comuniștii în timpul perioadei de colectivizare forțată din anii '60. Imaginile sunt filmate în curtea fam. Dedu, de echipa de filmare a unui film documentar "Preotul Imigrant"

Sora mea Paulina, pâinea casei

Eu și sora mea mai mare, Paulina,
prin anii '60

Ne-au cam luat totul din casă
Și, eram patru guri la masă,
Două surori, date la bunicu',
Eu și Paulina, doar cu mămica

Și cu tătica, și ce o să mai fie,
Doar în „nimic” era o soluție,
Paulina merse la ferma Gâdei,
Și, apoi, luă drumul croitoriei.

Munca din greu sora, biata,
Cu naveta săptămânal, cu rata,
La venire acasă aducea pâine,
Așa o duceam de azi pe mâine!

Paulina se mândrea și, se simțea bine la oraș
Și că, urma, să își găsească în croitorie lăcaș,
Că nu mai era doar ca o țărancă tare necăjită,
Care să robească mult fără să fie bine plătită.

Eu, căraușul de nisip

Tătica învăță în timp de război,
Felul cum poate ieși din nevoi,
Trebuie să fii un bun patriot,
Și să pui în ce faci sufletul tot.

Și să lupți în viață cu dăruire,
Întru dreptate și supraviețuire.
Deci, nu te văicări niciodată,
Cu Domnul mergi prin soartă.

Așa s-a făcut că a găsit momentului o poartă,
Angajându-se să care nisip. Nu se mai poartă.
El ducea de la apa Buzăului până la „Brăilița”,
Nisip, drum de o zi și o noapte, cu caii și căruța.

De fiecare transport primea câte o sută de lei,
Și acela, de 2-3 ori săptămânal, era rostul lui.
Nisipu-l ducea la un neamț care o fabrică avea
De tuburi din beton și pentru puțuri le vindea.

Pentru canalizare, ca pe pâinea caldă le dădea,
Și am dezlegat enigma, despre neamț cum era,
Că oriunde prin lume, neamțul, neamț rămâne,
Ce face îi iese perfect cum nu se poate spune.

Pentru tătica căraușia era afacere importantă,
Că aducea-n casă o rație a vieții, suplimentată.
Mers-am și eu de câteva ori și ce frumos era,
Și mă simțeam, cu tătica, că eram un cineva!

Ajutam la încărcat, de pe prundul râului Buzău,
Da-mi cerea să am mereu grijă cu efortul meu.
Poate se gândea mereu să am viitorul frumos,
Să mă vadă popă-n sat, serios, iubit și arătos

Se gândea și la fiice ca să le vadă la casele lor,
Și-n muncă se autodepășea, din marele-i dor.
Nu dorea să le știe ca nepoate ale lui Zdreanță,
Care toată viața-și văd ca pe-o leneșă vacanță.

Și nu știu de Dumnezeu și, cu vise deșucheate,
Se plimbă prin sat fudule, fără știință de carte.
El muncea de se spetea, parcă ar fi fost un rob,
Și-apoi la drumul lung porneam, cu hopai-hop.

Că drumul era cam greu mai ales pân-la șosea,
Care era asfaltată și după 8-10 ore se sosea.
Cam la miezul nopții, genele îmi cădeau greu,
Ființa mea întregă-I mulțumea lui Dumnezeu.

Tătica parcă simțea că-mi fac rugăciunea cu el,
Și, cu glas blând zicea: Hai, culcă-te mă Costel!
Era o noapte senină, cu lună plină de poveste,
Și parcă era un basm cu a fost, puțin mai este.

Și-n tic-tacul de copite, o geană deschideam,
Atunci umbre de lumini feerice, întrezăream,
Și către crăpat de ziuă, prima dată am privit,
Luminile unui oraș, ce pân-atunci n-am văzut.

Mă minunam de mașini, dar cine-s cei fericiți,
Pe când tătica muncea să ne vadă doar hrăniți?
După noaptea de nesomn, tătica somnu-l sfida,
Era fericit, că pe nisip, cu grija lui mă-nvelea.

Mă întrebam și mă mai întreb cum de rezista,
Dar din grijă, multa oboseală viori și-o alunga.
Nesomnul și-l potolea visând cu ochii deschiși:
Despre unde l-a adus viața, dar avea ani deciși.

Să facă să-i fie bine lui, și pentru familia lui,
Și așa cum știa cel mai bine se ruga Domnului:
Să-i alunge dezamăgirea căci viața și-a riscat,
Iar apoi fu „onorat” a cerși muncă de la stat.

Își zicea: Voi face tot ce pot, Costel să fie popă,
Să moară unii săteni, în răutatea lor, de ciudă.
Poate că vor veni americanii și vremi mai bune.
Mă cam prinde somnul, dar caii ce vor spune?

Eu să dorm, iar ei să care povara asta de nisip?
Poate se gândesc la grajd , la tărâțe și la timp.
Am uitat, cail n-au gânduri ci unele instincte,
Totuși au bunătate animalele în ale lor suflete!

Cail mei duc muncile, mă slujesc cu supunere.
A, aerul curat, în pragul de zori, îmi dă putere!
Scoală-te Costele că ajungem cât de curând,
Dar eram treaz demult, prins în al meu gând.

Cam într-o oră sosim la domnul Zimmermann!,
Ce nume haios, poate la nemții este de cioban.
Avui somnul legănat de car și de grija lui tata,
Voi încerca, ca la întoarcere, să învârt roata.

Lucrător la două ferme

Înainte de colectivizare, cam la vreo 9-10 ani,
Am plecat la o fermă să-mi fac și eu ceva bani,
La Gâdeni cu sora Paulina și cu bunica Manda,
Eram zilieri, mie ades mi se da la loc comanda.

Și, dezamăgit, luam drumul înapoi, și treceam
Prin apa rece a râului Buzău, și tare regretam
Că nu-s și eu mare, să avem drepturi egale,
Dar vrut-a Domnul, viața-mi să aibă altă cale.

Amintiri triste - Trăiască prietenia româno-sovietică!

După colectivizare, devenisem aproape flăcău,
Aveam 13-14 ani și am căutat pe lângă Buzău,
Am găsit între Stănțești și Bobocu visul meu,
O fermă de cules cereale, pe la cules de grâu.

Am fost uimit de mecanizare „Made în URSS”:
Batoze cu motoare proprii, ca autonome zise;
Tractoare care tractau pluguri, semănători;
Mașini de balotat și-un avion de dezinsectizări,

Munca era bine plătită, angajarea asigurată,
Cu avionul acela am zburat pentru prima dată,
Și, mă simțeam în al nouălea cer, în acel zbor,
Domnul mi-a împlinit visul, îmi e și azi ca fior.

Lipsurile existențiale l-au determinat pe tata
Să ia în chirie un pictor, care cam „șchiopăta”
Scria panouri pe limba comunistă șchioapătă,
Exe: „Trăiască prietenia Româno- Sovietică!”

Cu caii la scădat

Vara o simțeam fermecătoare,
Chiar dacă unii erau în eroare,
Căci promovau răutate mare,
Folosind regimul ca favoare.

Aveam iubire pentru animale,
Care a fost și va rămâne mare,
Căci ele știu să alunge durerea
Căteii, de pildă se vor gudura.

Pisicile ne-or hârjoni și cu duișie vor mieuna,
Iar caii cu râsul lor, necazurile ne vor alunga.
Așa au animalele comportarea, pe limba lor,
Să ne mângâie sufletele, când rănilor ne dor .

Am simțit ale animalelor calități tămăduitoare,
Nu știi de alți cai, ai noștri erau de valoare,
Tătica a fost fericit cu caii lui, mai mult ca alții,
El se avea cu caii, în tot ce făceau, ca frații.

Ca tătica, pot spune, nu se găsea altul în sat,
Făcea toate cele, după un ceas în el integrat,
Săptămâna de lucru muncea cu drag la câmp,
Apoi, pentru biserică, ca, consilier, avea timp,

Sigur că baia, odihna, casa, erau în program,
Și, foarte multe din preocupări eu le primeam.
Eram fericit să-mi fie alături, cu caii, la scădat,
Asemenea fericire, în apa râului s-a întâmplat.

Și, tătica, după câteva ezitări s-a dezbrăcat,
La alte scaldări era cu izmene și ițari îmbrăcat,
Cred că a realizat, că între timp am crescut,
Și nu era cazul să se mai rușineze ca-n trecut.

Se simțea de astă dată în rai, precum Adam,
Așa cum l-a lăsat Dumnezeu și eu îl divinizam,
Gândeam că mă tratează ca pe un bun amic,
De care nu se mai putea rușina, nici un pic.

De fapt a fost nevoit să se dezbrace complet,
Scăpase hăturile, caii au intrat în apă, încet,
A luat două țesale, din care una mi-a dat-o mie
Și-am trecut la țesălat și la sfânta spălătorie.

Mă simțeam stingher din rușine față de tata,
A merge cu prietenii la scădat este altceva,
Am înțeles mai târziu că tata-și scoase "toga"¹
De tată și îmbracă pielea de prieten, și gata.

Parcă-mi spunea: Țștia suntem fiule, tu și eu,
Hai, fruntea sus, că așa ne-a lăsat Dumnezeu!

¹Îmbrăcămintea bărbătească la romani, constând dintr-o mantie largă și lungă, care se purta peste tunică, înfășurând corpul și lăsând descoperit brațul și umărul drept

Salvat de la înec de câțiva îngeri ai Satului

La vreo 400-500 de metri pe apa râului Buzău,
În dreptul satului spre satul Stăncești, văleleu,
Se crease copcă, cu apă adâncă, care te fura,
Mai ales dacă nu știai bine cum să eviți copca!

Săream în acea copcă de la 2-3 m. înălțime,
Și bravam că puțini puteau să facă, ca mine,
Simțeam un fel de fior și impuls de a ne lupta
Fără să ne temem cât de puternică este apa.

După o bălăceală plăcută aveam și idei naive,
Ne mândream, că am primit trofee sportive
Și, și, tot așa, pe la 10 ani, eram mare și tare,
M-am avântat în vârtejul care era mai la vale.

Vârtejul, creat de o groapă mare, mă privea,
Și spunea: „Sunt pentru flăcăi nu te arunca!”
Dar n-avui chef să ascult apa necuvântătoare,
Acolo nu erau salvatori, dar mă vedeam mare.

Flăcăii vor face ochii mari când m-or vedea,
Vor zice, că băgăciosul nu-i terchea-berchea,
Eu mă voi mândri că sunt feciorul lui Enache,
Îmi iau inima-n dinți și fac salt fără pereche.

Trebuia să ajung la fundul apei și să ies iute,
La ieșire dam palma cu flăcăii: „Hi five!”, uite,
M-am zăpăcit și nu am știut ce mai e cu mine,
Am aflat că stătusem mult, cât nu se cuvine.

Mă zbătusem ca să ies deasupra, dar zadarnic,
Dacă nu erau flăcăi curajoși, urma un praznic,
Înghițisem zdravăn apă și am intrat în ceață,
Somnul m-a cuprins, aveam moartea-n față.

Am avut noroc de trei flăcăi frumoși din sat:
Dumnezeu să-i odihnească! demult au plecat:
Tudorel al lui Geambașu, Culea al lui Barosu,
Mircea Florea, m-au salvat pe mine păcătosu'

Vreo oră a durat cât flăcăii m-au resuscitat ,
Între timp câțiva copii au dus vestea în sat,
Vestea a ajuns și la mama, și mama plângea
„Ia-mă pe mine doamne dacă am greșit ceva,

Dar nu-mi lua lumina ochilor!”, se tot ruga,
În genunchi, în mătăanii fără număr, tremura.
Când am revenit acasă, râdea parcă plângea:
Costel, maică, băiatul meu scump, vino aicea!

Și așa duios plângea, nu vedeam dar simțeam,
Din infatuarea mea, pe cale a ne pierde eram,
De întâmplarea aceea pot să apreciez mereu
Că a fost o adevărată minune de la Dumnezeu.

Voi pomeni pe părinții până mi se îneacă viața,
Gârla nu fu vinovată ci numai mândria aceea.
Dacă s-ar putea aș reveni acasă și aș renova,
Tot ce am avut cândva, mai ales copilăria mea.

Îți mulțumesc din tot sufletul meu Doamne,
Că mi-ai întins o mână, mă voi ține de canoane
Și te voi sluji ca misionar al credinței creștine,
Mă rog pentru ai mei, pentru binele din lume!

Amintirea unor obiceiuri și activități din timpul anului

Gândurile despre obiceiuri în vremurile acelea,
Ale copilăriei mele, le am mereu în sinea mea,
Le-am cam prins în cartea mea autobiografică,
La locul lor de cinste, și în cartea monografică.

Simt nevoia să reamintesc câteva mie dragi,
De exemplu despre sărbători cu gust de fragi.
Paștele îl întâmpinam cu curățenie peste tot,
Mie, ca și copil îmi revenea: șanțul să-l scot,

Gunoaiele și iarba uscată pe șanț le adunam,
În grămezi, le dădeam foc, peste foc săream.
Și câtă larmă făceam, și, câte un moș trecea:
„Mă ghiavolilor și în iad e așa!”, așa ne zicea.

De Drăgaică, tata îl înhăma pe Cezar la căruță,
Monta-n căruță scânduri, improvizând băncuțe
Și, le acoperea cu macaturi și „hai la Buzău!”
Mergeam 12 Km, dar eram bucuroși, „rău”,

De întreba cineva unde mergem, răspundeam,
„La Drăgaică, la Drăgaică! și o să ne distrăm”.
La întoarcere spre casă, obosiți și picotind:
Ziceam: „De..la..Dră-gai-că!”, somnul plutind.

O parte din iarnă, se monta în camera de zi,
Războiul de țesut pentru lucruri, cum ar fi:
Preșuri, carpete din lână, în motive diferite.
Preșurile erau din unele recuperări adecvate.

Lua gospodina: resturi de cămăși, de izmene,
Cearceafuri uzate și erau în, înguste bine
Le lega între ele, le făcea suluri sau ghemuri,
Așa se lucrau preșurile de prin acele vremuri.

Pe carpete tinerii căsătoriți aveau dorințe așa:
„Numai luna și o stea știe de dragostea mea”
„Câte stele sunt pe cer până la ziuă toate pier”
Iernile erau crâncene cu zăpadă multă și ger.

Ajun de Crăciun „Bună dimineața de moș ajun”
Pentru noi copii era ca o rugăciune de Crăciun.
Mergeam în grupuri de câte 2-3 și colindam,
Și câte un măr, sau nucă sau covrig, primeam,

Și colindam cu o plăcere, soră cu rugăciunea,
Și, cu multă pioșenie ne primea toată lumea,
Nu aveam grijă că ce va crede tata și mama,
Că bunul respect al nostru era ca diploma.

La nunta lui Vasile Dedu, parcă satul clocotea,
Mi se părea că devin om și că-mi fierbea oala,
Vroiam să fiu ca tata, dar nu prea-mi reușea,
Eram atent pe la hore, dar și la surioara mea.

A fost o nuntă așa cum se obișnuia la sate,
Era o hărmălaie și nimeni nu cădea pe spate,
Dar am auzit o gașcă de șmecheri ce plănuia
Și am țipat: „Sări tatică, o fură pe soru-mea!”

Parcă trezit din somn, speriat, sare iute tatica
Și se repede în gașcă, încât a furat-o frica.
Cu toate că fiecare din gașcă se ținuse tare,
Gașca înfricoșată, fugi cu coada între picioare.

„Neamul este o comunitate de sânge, tradiții, spațiu și destin... Individul este încadrat în familie și neam prin sânge, tradiție și destin. Aceste legături nu le poate rupe nimeni decât rupând legile firești.” citat clasic din Iuliu Moldovan

„Tradiția este viața Bisericii în Duhul Sfânt.”
definiție de Vladimir Lossky

„Tradiția nu înseamnă că cei vii sunt morți, ci că morții sunt vii.” definiție de George Santayana

„Tradiția este o comuniune cu misterul istoriei.” definiție
clasică de Nikolai Berdiaev

B.- SEMINARUL TEOLOGIC DIN BUZĂU

Vocația preoțească, revelată în 1966

În 1966, cu pregătirea ce-aveam și cu un sac
De amintiri, să păstrez în mine tot ce mi-e drag,
Biserica, școala, rudele, prietenii mei de suflet,
Și mai presus de toate familia, cu suflet cochet.

Aveam să ajung la Seminarul Kesarie Episcopul,
De a primi educația cuvenită să-mi ating scopul,
Având pe părintele Ion G. Coman drept model,
Consătean, valoare patristică, voiam să fiu ca el.

Visele-mi făceau, ca la șah, mutarea următoare,
Mersul la Facultatea de Teologie, mie uimitoare,
Mă aflam la vârsta întrebărilor: Ce va fi oare?
Au, nu voi da iar de săgeți bolșevice otrăvitoare?

Voi putea duce cu cinste și demnitate misiunea,
De misionar, slujind Domnului, cum aș vrea?
Mă încurajam căci tătica și-a pus bază în mine,
Că voi toci din răputeri să nu mă fac de rușine.

Că doar am fost copil cuminte, și bun la carte,
Soarele mă învăluia cu razele-i divine, aparte!
Voi trimite „scuze” celor care n-au avut crezul,
Că eu, Costel al lui Enache, în crez am botzul.

Și, într-o stare de vibrație sufletească mă aflam,
Uitasem amintirile urâte, doar viitorul îl visam.
A apărut autobuzul care mă ducea, spre viitor,
Umbrei chipeșe a trecutului meu, îi eram dator.

Auzisem și primisem o palmă ateistă cu robă:
„Scrie Alexe că doar nu te-o face taică-tu popă!”
Acum ar fi meritat o palmă acea palmă înroșită,
Devenisem pios, și nu-mi voiam palma mânjită.

„Lăsați-l pe Cristos să vă găsească... Să vă fie frică doar
de nepăsare și lașitate.” citat din Papa Ioan Paul al II-lea

Catedrala Episcopiei

Clădirea Seminarului

Amplasarea Seminarului

Pe drumul național pornind din centrul orașului,
Și care duce spre Moldova, e și Casa Domnului,
Marea Catedrala Episcopală, a orașului Buzău,
Numită Kesarie Episcopul, acolo voi ajunge eu.

Intrarea se făcea pe sub o arcadă spre o alee,
Și parcă pluteam, ca în spațiu prin Calea Lactee,
O cale magică, străjuită de sfinți stejari seculari,
Pe stânga, clădirea Seminarului. A, ce vise mari!

Gardul Seminarului avea cam doi metri jumate,
E clar că vecin era un cămin de fete, fără păcate.
Spre Catedrala Episcopală, urma o altă arcadă,
Acolo se afla și Palatul Episcopal, merită laudă.

Vedeam că totul era rupt de acele vremuri triste,
Speram să nu fie și aici cozi de topor comuniste.
Mă simțeam în Grădina Edenului lui Dumnezeu.
Vedeam monahi, profesori... Voi deveni și eu?

Lumea laică vr. Lumea eclesială –

Doamne, de ce schimbare urma să am parte!
Am plecat din lumea laică și obidită peste poate.
La așa scurt timp am intrat în lumea celestină,
La un seminar, în care întâlneam ținută divină.

Holul mare al Seminarului și culoarele aveau
Picturi și tablouri votive, care, frumusețe radiau,
Apăreau chipuri de personalități proeminente,
Ale bisericii străbune, cât și alte fețe eminente.

Tablourile de promoții, creau un istoric aparte,
Seminarul a produs unele fețe bisericesti înalte.
Arhiepiscopi, episcopi, monahi, catiheți, lumină,
Unii au adus, alții aduc seminarului calea senină.

La examen – Ca între popi

Pășii pe treptele Facultății și eu, fiul lui Enache,
Un pui de țaran, cu pantalonii peticiți în spate.
Să vezi, îndrăzneam să dau examen la seminar,
Acolo unde emoțiile mi se amplificau fără hotar!

Mă aflam într-o lume stranie, în situație stranie,
Tătica, în așteptare pe hol, mă vedea în popie,
Gândea intens la mine și mă vedea ca „auguri”²
Și tot se închina chiar și cu limba-n cerul gurii.

La examinare

Se frământa și își tot spunea
Că necazurile i se vor spulbera
Și, asta dacă, Costel va reuși.
Atunci viața ni se va împlini.

„Dă Doamne, să reușească,
Ca preot în sat să slujească,
Că aş dori, să merg azi acasă,
La ai mei, cu veste frumoasă!”

Privindu-i pe prelați, parcă vedeam doar sfinți!
Dar, oare, ca la judecata de apoi mă voi simți?
Aveam greutate mari imense în cap și în picioare,
Și tot visam: „Voi duce acasă vestea cea mare!”

² preot roman care căuta să cunoască viitorul după zborul și strigătul păsărilor;

Proba de muzică era obligatorie, și era prima,
 Și, după alfabet, printre primii, mă vor examina,
 Cu Dumnezeu, înainte, așteptam să se depene:
 „Ce-o să fie, o să fie, să treacă cât mai repede!”

Părintele Prof. Ștefan Pruteanu m-a examinat,
 Și ieșind, în pauză, afară, șopti unui „protejat”,
 „Așa trebuie să cânti, ca cel aflat acum în sală!”,
 Tătica a auzit și, lăcrima, auzind că-i de fală.

La ieșirea din sală, tătica-mi zise: „Bravo Costel,
 Ai luat, profesorul de muzică te-a dat ca model!”
 M-a îmbrățișat, dar ce nu știa, însă știam eu,
 Că mai aveam 5-6 probe. „Ce vrea Dumnezeu!”

Mi-a fost de mai mult curaj lacrima de pe obraz
 Și îmbrățișare caldă a lui tătica, eram mai viteaz.
 Am fost admis al doilea, nimic altceva nu conta,
 Eram fericit și, vor fi fericiți și tătica și mămica.

Amintiri despre oficialii eparhiali și corpul profesoral al Seminarului

Episcopul Buzăului
 +Antim Angelescu

Ades privesc tabloul cela scos din țară,
 În anul 1976, în care am plecat afară,
 Tablou cu un frumos nume al său:
 „Absolvenții Seminarului Teoretic Buzău.

Promoția 1970-1971”, pe care mai scrie:
 „Revedere – 1981!” cu multă venerație,
 Și pietate, amintind de dragii profesori,
 Care ne-au condus pașii spre divine zări.

Amintesc aici, în afară de cei de profil
 Și pe directorul Seminarului Pr. Teofil,
 Și PF Patriarh Justinian, ca bun sprijin,
 În formarea noastră, preoți să devenim.

„Duhovnicul, fie bătrân, fie tânăr, nu o să te povățuiască la rău, fiindcă are Harul lui Dumnezeu.” (Părintele Dionisie Ignat)

Colegii de seminar

23 de candidați am reușit să intrăm la Seminar,
Și am ajuns 20 să avem dreptul a intra-n Altar.
Programul liturgic duminical, masa și vecernia,
A pornit cu utrenia, la ora 10,00, cu Liturghia.

În anul II, fusesem pus țârcovnic³, la Seminar,
Nu mi-am imaginat ce va aduce acest „sonar⁴,
Urma să fiu ochi și urechi la profesorii slujitori,
După masă urmau vreo 4 ore, când eram liberi.

³ Persoană care are în grijă curățenia și buna rânduială a unei biserici; *p. ext.* cântăreț, dascăl de biserică

⁴ Principiu natural și tehnic de detectare a unui obiect în spațiu, bazat pe emisia și reflectarea undelor.

Seminariștii în biserică

Programa didactică și analitică

Programa avea tematici de educație generală, Științe și cunoștințe generale, cât și de morală, Limbi clasice, religie, teologie ortodoxă, muzică, Sociologie/Psihologie și Pastorală, Liturgică,

Arheologie într-o interpretare biblică, Filosofie, Și încă altele pentru o buna formare în religie. Toate erau cum erau, bune, dar Limba Greacă, Cu părintele Sibiescu, mult avea să le întrecă.

Părintele Sibiescu, era un doct cu totul special, Însă și cu o doză de naivitate, se purta veleitar, Se considera „rabunni”, iar noi eram semi-docti, Privitor la nebuloasele lingvistice, greșeam toți.

Seminarul, cu obiectivele sale și prin programă Încerca să formeze personalitatea intelectuală, Compensând lipsurile mari din școala generală, Care de fapt era anti educație, regimului vasală.

Pentru cei care urmăreau atent, ca la absolvire
Să urmeze cursurile universitare, pentru mărire,
La unul dintre cele 2 institute teologice din țară,
Seminarul dădea o bună pregătire preliminară.

Traiu la seminar

Cine nu a trecut prin așa condiții ca ale mele,
Nu-și poate imagina, cum are căminul condițiile,
Viața de cazarmă era stăpână peste seminar,
Prin construcția clădirii și prin programul amar.

Frumoase-s amintirile în privința holului mare ,
Unde noi, dimineața pe la 7,00 eram la adunare,
Iar părintele spiritual, ne apărea blând în față,
Împreună, ținându-ne rugăciunea de dimineață,

Tot așa se petrecea și seara, înainte de stingere,
Pe la 21,30, înainte de clopoțelul pentru culcare.
Îmi e imposibil să spun care dintre conducători
Avea har mai mare, fiecare era as în comportări.

Șef de meditație la anul I.

Elevii frunțași ai anului V, trebuiau să fie șefi,
De meditație pentru anii de studiu mai mici,
Așa am fost numit și eu la o clasă de anul întâi,
Și, mă simțeam important printre colegii mei.

Mă pot mândri azi că elevul Constantin Crăciun,
Căruia, de pe atunci îi prevesteam un viitor bun,
A ajuns de este astăzi Arhiepiscopul de Galați,
Acesta e IPS Sa +dr. Casian, doct printre docti.

Doamne, de-acolo de sus, te rog să mă ajuți,
Voi, din toată inima, să-mi văd părinții fericiți!
Și, voi lăsa, în urma mea, amintiri de neuitat,
Să fiu pomenit în sat, pentru crezul meu curat!

Arhiepiscopul Casian

Ca șef de meditație eram respectat
De colegi și elevi pe care i-am meditat.
Îmi plăcea să impun o bună disciplină,
Că și pentru a-mi face temele era bună.

În 1994, la a PF Sale Teoctist invitație,
Am mers cu IPS Nathaniel în delegație
Atunci l-am vizitat pe acel înalt prelat,
IPS Sa dr. Casian, și ne-am bucurat.

O, doamne, a fost umila mea persoană,
Șef de meditație acestui om de seamă?
De atunci îi vedeam ținuta impozantă,
Arta duhovnicească, a fost a sa cartă.

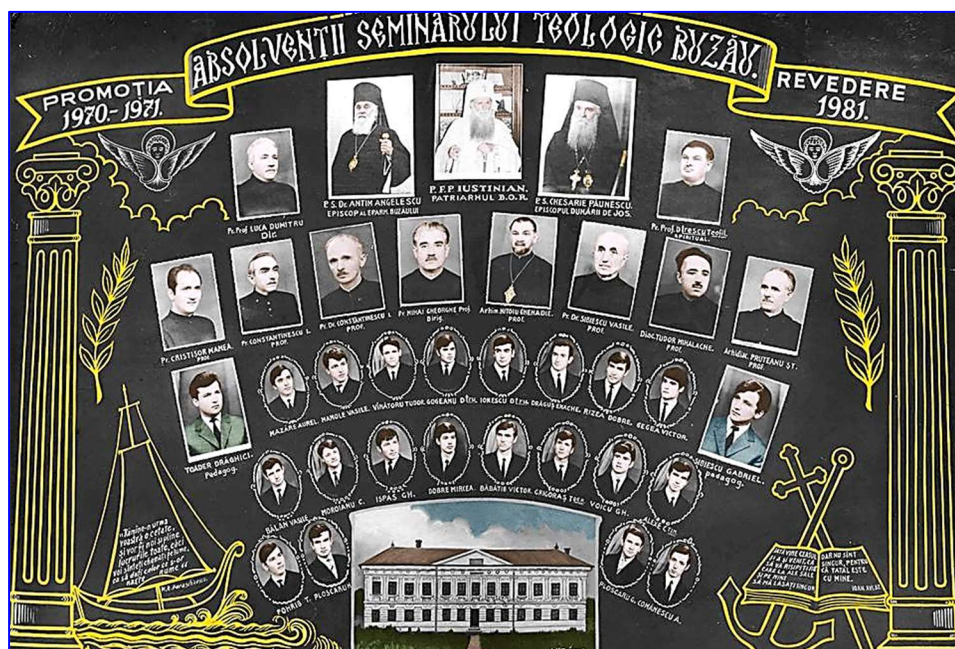
La revedere Buzău

Absolvenții 1970- 1971

Iunie 1971 – examenul de absolvire de Seminar,
Președ. prof. Nicolae Chițescu, la facultate star,
A fost numit de Patriarh, la absolvire judecător.
Am ocupat locul I la examen, și visam la viitor.

La revedere Buzău! Domnilor profesori și colegi,
Vă mulțumesc din suflet, și, de-acum voi întregi,
Pregătirea mea duhovnicească de înaltă calitate,
Cu dogmaticul Chițescu în București la Facultate.

Tabloul de absolvire (1971)

Azi, după 50 de ani, constat că programa-i la fel, Reforma-i cu transformări, dar pe același model, Cursul de bază cu discipline de teorie și practică, Era cu : Noul Testament, Liturgică și Dogmatică.

Văd că acest curs întărește cursul din Seminar, Admir programa și pe profesorul universitar, Bine-i ca Seminarul și Facultatea să se coreleze, Și, după câte înțeleg au loc preocupări intense.

Multe ar fi de constatat, și multe ar fi de spus, Și e de constatat că Seminarul are fruntea sus! Cele 2 epitafe înscrise pe panoul de absolvire. Au valoare imensă, de îndrumare întru trăire:

„Rămâne-n urma voastră o cetate,
Și vor fi noi și pline lucrurile toate,
Căci voi sunteți chemați pe lume,
Ca să dați celor ce s-or naște, nume!”
(M.R. Paraschivescu)

„Iată, vine ceasul, și a și venit, ca să vă risipiți, fiecare, la ale sale și pe Mine să Mă lăsați singur, dar nu sunt singur, pentru că Tatăl este cu Mine!” (Ioan XVI, 37).

SEMINARUL
(dedicație de Mircea Iordache)

Pe drum de țară am pornit, cu traista și al meu tată,
Căci mă simțeam ademenit, tu, viață, mi-ai fost cartă!
Abia tului-mi răsăreau în cuget și în barbă,
Iară hormoni-mi răspundeau cu dragostea lor oarbă.

Coșuri, pe față, se-ntreceau cu patima din mine,
Nu-nțelegeam ce încercau, de era rău sau bine.
Vedeam în depărtare-un far, un ochi din cer, cum cată
Să-mi dăruiască-un seminar, cu dragoste curată.

Pe trepte, sus, când am urcat, spre templul de credință,
Mi se părea că am zburat spre cer cu biruință.
Și fluturau în preajma mea aripi de îngeri – semeni
Și, sfinți părinți mă alinau și Domnul de asemeni!

Ce trai frumos se-mperechea c-un crez Dumnezeiesc
Și, nu eram un terchea-berchea pe plaiul meu lumesc!
În campus nu mai aveam grai căci flori, păsări, cu sete
Făceau să mă trezesc în rai, lâng-un cămin de fete.

Și câte slujbe-ndeplineam, precum un sfânt prea pustnic,
Tot seminarul îl uimeam cu harul meu de crâsnic.
Și cât de mult m-au luminat prea sfinții mei profesori,
Cu spirit viu, adevărat și cu-ai credinței vectori!

O pâine a lui Dumnezeu, Dumitru Luca - mană,
Sfinția Sa-mi va fi mereu director pus în ramă!
Iar Dumitrescu Teofil, Spiritual de vis,
Va însoți al meu profil cu ceasul său precis.

Sfințitul Manea Cristișor, cu tactul său de viță,
Mi-a zis, cu finul său umor: „-Să nu cazii în ispită!”
Și Ioan Constantinescu, prelat, fost la canal,
Cu academic rost și cu ... un cap fenomenal!

Iară Constantinescu Jean, poliglot erudit,
Era român, poate oltean, dar tare franțuzit!
Profesorul Gheorghe Mihai, dogmatic dirigințe,
Era un Creangă plin de grai și de sprijin fierbinte!

Știu că Ghenadie Nițoiu, cu-al său parfum ca viciu,
Ne-a fost statuie în fotoliu, al limbii dulci supliciu!
Iară Vasile Sibiescu, cu limba sfântă, greacă,
Avea un chip extraterestru de speța cea mai sacră!

Și astăzi Mihalache Tudor, Gorbaciov-travesti,
Mai duce bizantinul-i cor pe notele de-a ști!
Profesorul Ștefan Pruteanu, severitatea dreaptă,
De nu-i știai se ducea anu', marcând „-Mai trage o dată!”

Pe căldiceii pedagogi, Sibiescu și Drăghici,
Doi respectabili și colegi, îi simt și-acum aici!
Am fost și șef de meditații, cândva prin anul cinci,
Câtă mândrie, ce vibrații și, toți mi-erău amici!

C.- FACULTATEA

București -Institutul Teologic de Grad Universitar

1971-1976, la Institutul Teologic din București,
Anii aceea, acei ani cu parfumul lor de povești,
Mi-i amintesc și azi, cu admirație și nostalgie,
M-au format în credință, pioșenie și modestie.

Am studiat credința creștină cu Înalți Prelați,
Cu sfințită ținută, de Domnul binecuvântați.
În Aula Credinței, s-a prefigurat crezul meu,
Să arăt sufletelor calea credinței în Dumnezeu.

Fațada estică a Institutului

Cu inima strânsă, la proba scrisă

Aula Facultății

a.- Admiterea la Institutul Teologic din București

În vremurile acelea erau doar două institute,
La București și la Sibiu, atei ziceau că-s multe.
La urcarea treptelor, parcă urcam scara la cer,
Eram cuprins de emoții, de fiori și.. de mister.

Aveam capul în nori, dar picioarele pe pământ,
Sufletul îmi descifra lumini și îngeri, eram mut.
Parcă am ajuns în cer în templul de credință,
Unde credința este mit, produs prin pocăință.

Rezultatele obținute la Seminarul din Buzău,
Îmi dădeau credit că-L pot sluji pe Dumnezeu,
Cu un fel de neliniște, îmi trepida potențialul,
Dar mă autoîncurajam: sigur voi prinde valul!

Intrând în examen, totul în mine s-a luminat,
Providența Divină, suflul succesului mi-a dat,
M-a urcat pe aripa destinului, ajutat de sfinți.
Ce să spun de bucuria scumpilor mei părinți?!

b.- Mentorii mei profesori

Al. Bidianu

Al. Elian

C. Galeriu

C. Pavel

D. Fecioru

D. Popescu

Rămureanu

Bostenaru

Iorgu Ivan

M. Chialda

N. Lungu

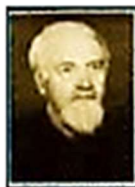

Moldoveanu

„Când devenim cu adevărat conștienți de darurile lui Dumnezeu, nu mai avem timp să cerem nimic. Ne continuăm drumul și spunem mulțumesc, mulțumesc, mulțumesc.” Maica Gavrilia Papaianis 1897 – 1992

D. Radu

D. Staniloae

E. Braniște

G. Popescu

I. Bostenaru

Radulescu

G. Mircea

V. Iliescu

Prelipceanu

Dr. Gh. Stan

Avui privilegiul să fiu școlit de corifei teologi,
Care mie mi-au adus ale creștinismului legi,
Și voi promova-n lume iubirea pentru veșnicie,
Pentru muncă, dreptate, credință-n ortodoxie.

Am avut ocazia să văd și să ascult, cândva,
Patriarhul țării PF Sa Justinian, în predica sa.
Și am admirat cât de bine era totul organizat
De dr. Antonie Ploieșteanu, un Rector elevat.

c.- Amintiri din primele zile la Institut

Prima zi, după examen, a fost de organizare,
Devenisem „boboc”, urma o mare schimbare,
După apel, am primit regulile de acomodare,
Ni s-au prelucrat regulamentele disciplinare.

A doua zi, în Aula mare a Institutului, aveam
Să ne vedem pedagogii, pe locuri ne așezam,
Și ni s-a cerut să ne ridicăm rapid în picioare,
La comandă când apar organele superioare.

Tremurau băncile de emoțiile acelea uluitoare,
La „Ridicați-vă, drepti!”, am sărit în picioare,
Picioarele îmi răspundeau cu vibrații uluitoare,
Așa cum văzusem prin filme oștile militare.

IPS Episcop +dr. Antonie Ploieșteanu,
Rectorul Institutului Teologic

Pr. dr. Ștefan Alexe, Duhovnicul I al
Institutului

Aveam atenția îndreptată la ușa de intrare,
Să apară magii, curioși de cel care-i mai mare.
Difuz se auzea ceva divin, Imnul Chiriarhal:
„Pe Stăpânul și Arhiereul nostru”, fenomenal!

Apare un alai de profesori, intrând doi câte doi,
Urmați de un Ierarh impunător, neștiut de noi,
Avea cam 50 de ani, și arăta a creatură ideală,
Era PS Sa Episcopul dr. Antonie Plămădeală.

Era noul nostru rector al Institutului Teologic,
Avea poziția de tranziție, că postu-i era eteric.
După un an urmat-a părintele Mircea Chialda,
Acum însă, Mircea Chialda ca prorector activa.

S-a oficiat rugăciune de invocare, am luat loc,
Apoi PC Prof. dr. Mircea Chialda, vorbi ad-hoc⁵.
L-a prezentat pe noul rector și pe cei invitați,
Rectorul a urat un bun venit noilor școlarizați.

⁵ Anume pentru acest scop.

În a treia zi ne-am adunat la locul potrivit,
Și cam pe la 9,15 cei doi spirituali au venit.
Spiritualul I, preot profesor dr. Ștefan Alexe,
Timp de vreo oră ne-a vorbit de reguli alese.

Așteptam ziua a 4-a, noi instrucțiuni s-aflăm,
Unde, când și în ce clase urmează să învățăm.
Prof. dr. Ștefan Alexe, pune întrebare „cheie”:
„A fost cineva crâșnic, la vreuna din capele?”

A întrebat de unde suntem, și de experiență,
Cam câți am slujit în postură cu competență.
Am ridicat mâna și-am răspuns la întrebări,
A urmat o liniște totală, și eram în nerăbdări.

Prof. de Muzică Nicolae Lungu, corul îl mișcă:
„Pre Stăpânul.....”, cu o voce Dumnezeiască.
Sala era în picioare și, aplauzele uimitoare,
Așa a fost accederea-n facultate – sărbătoare!

d.- La cabinetul părinților duhovnici

Am fost chemat la cabinetul părintelui spiritual
Și, foarte, m-am temut de vreun canon virtual,
Oare care-mi va fi pedeapsa ca „recompensă”?
Tremurând ca un șoricel ud, stăteam în transă.

Urmară o serie de întrebări și, eu răspundeam,
Verdictul fu important pentru mine și aveam
De a deveni crâșnic la capela Sfânta Ecaterina,
Avea un program bun și ceva puteam câștiga.

"Numai în dependență și provocat de Logosul suprem,
spiritul uman este de la început și continuă să fie subiect
cugetător, cuvântător și făptuitor, în dialog cu Logosul divin și în
rolul de subiect al lucrurilor." Părintele Dumitru Stăniloae

"Rațiunile lucrurilor sunt o cuvântare coerentă a lui
Dumnezeu, adresată subiectului uman." Părintele Dumitru
Stăniloae 1903 - 1993

e.- De-ale studenției valuri

Crâsnic la capela (paraclisul) „Sfânta Ecaterina”

Capela (paraclisul) „Sfânta Ecaterina”

Părintele Dumitru Radu, Spiritualul II al Institutului, era profesorul meu preferat.

La crâsnicia aceea a mea, am câștigat multe:
Experiență „păstorească” și sume anumite,
Prin care am ajuns cam independent financiar.
Aveam dreptul de a-mi stabili consumul lunar.

Eram abia în anul I și-l slujeam pe Dumnezeu,
Ștefan Gușă, din anul II, aici era colegul meu.
Slujbele erau săvârșite prin rotație de preoți.
Dar spiritualii școlii țineau mai multe ca toți.

Cu pr. prof. Dumitru Radu, al II-lea spiritual,
Mă interferam cel mai des, și-i eram tare leal,
Îl asistam la slujbe și-i eram veriga de legătură
Cu studenții teologi. Mă stima peste măsură.

"Dumnezeu conduce viața și istoria lumii conform unui plan general, în care și eșecurile sau rezultatele deosebite de cele intenționate de ființele umane își au importanța lor." Părintele Dumitru Stăniloae 1903 - 1993

Gafa care putea costa 20.000 lei

Pr. D-tru Radu, mă trata ca pe de-al familiei,
Cu o încredere desăvârșită, cu cheia locuinței.
Mii-o încredința, cu rugămintea să fac curat,
Prin relația cu el mă simțeam foarte important.

Mi se părea că e cam dezordonat, împrăștiat,
Făcui curat, o serie de hârtii la coș le-am dat,
Printre hârtiile aruncate a fost una de valoare,
A doua zi m-a chemat la el cu o dură întrebare:

„-Unde este hârtia, care era aici, sub ciornă?,
Norocul meu a fost că în coș hârtiile erau încă,
Găsii hârtia și-mi zisei: „Costele, pe unde ești?
De ce nu te gândești că ai putea s-o pățești?”

„- Apoi, mă berbecule, era să mă nenorocești,
Documentul ăsta costă cât nici nu gândești,
Peste 20 de mii de lei! Tu știi ce puteam păți?
Pierdeam aprobarea de editare a unei cărți.

Slujire la Biserica „Sf. Vasile” din București

Eram crâsnic la capelă, dar doream mai mult,
Și, fiind binecuvântat, am mers să consult.
Pe unchiul, Dumitru Vâlcu, că-n București era,
Preot la Biserica „Sfântul Vasile”, și mă adora.

Și, așa, Părintele Vâlcu m-a angajat cantor,
La capela „Sfânta Ecaterina”, era mare ajutor.
Deveni adevăratul meu părinte duhovnicesc,
Dar pentru căsătorie avea gândul călugăresc.

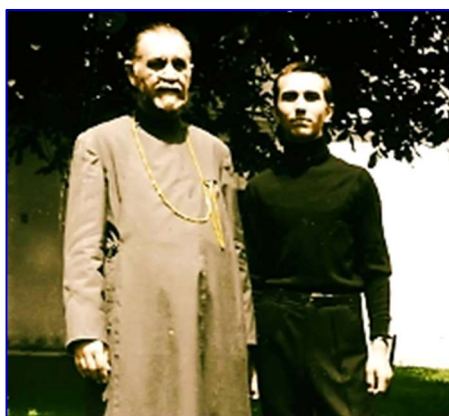
„Mai ales în timpul studenției, nu prea e bine:
Vor veni copiii, neînțelegerile soției cu tine,
Ea nu va fi de acord cu visurile tale creștinești.
Deci, nu te însura-n timpul vieții studențești!”

Cine iubește pe Domnul, acela își aduce aminte întotdeauna
de El, iar aducerea-aminte de Dumnezeu naște rugăciunea.

Biserica Sf. Vasile

M-am bucurat că nu a avut, deloc, dreptate,
Însă tare mult l-am iubit, cu un respect aparte.
Începusem să mă simt împlinit bine material,
Soarta-mi zâmbea și iubirea aleasă era pe val.

Dascălul și ucenicul

Cu toate astea originile le am
La locul lor, cu întregul neam,
Pe unele am încercat să le uit,
Pe altele nicicând nu le evit.

Cu multă recunoștință păstrez
Buzăul și, cu dragoste îi urez,
Seminarului o trăire în veci,
Sub ocrotirea Sfintei Cruci!

Iar Facultatea de Teologie,
Templu de credință să rămâie!

Unii părinți profesori și unii colegi de seminar,
M-au urmărit și la Facultate, cam cum apar,
Arhimandritul Nițoiu și la București m-a văzut
Și, să-i dactilografieze unele articole mi-a cerut.

Bilet la concert pentru sora Paulina

Prin 1972, deja devenisem și eu un „cineva”,
Pentru că eram crâșnic la Institut și-mi oferea
Un bilet la Concertul de Crăciun, care se ținea
În Aula Institutului și-o luai și pe sora Paulina.

Corul Institutului avea 70 de voci bărbătești,
Dirijat de Nicolae Lungu, cu voci dumnezeiești.
La Concert au participat înalte fețe bisericești,
Patriarhul, ierarhi din Sf. Sinod, și alți celești.

Paulina se minuna și cu smerenie se întreba
Ce caută ea, o țărăncuță, la concertul acela.
Îmi spunea că e binecuvântată de Dumnezeu,
Și, la fel de uimit, eram binecuvântat și eu.

Consider că biletul oferit Paulinei, îl merita,
Era ca recompensă minoră pentru sora mea,
Că de-a lungul anilor ea mi-a dăruit mai mult,
Jertfindu-și traiul, pentru al frăției legământ.

O vacanță de Paști la Capela „Sfânta Ecaterina”

În 1973, în vacanța de Paști, singur la capelă,
Alături de părinții spirituali, era o nouă escală,
Sfintele Sărbători Pascale, în credință curată,
Cu Patimile, Învierea și Săptămâna Luminată.

Au mai rămas la cămin doar unii colegi străini,
Bezabh, un coleg din Etiopia, vedea la români
Că sfinții de pe pereți sunt albi, și nu înțelegea,
Sfinții erau negri și, pe albi, demoni îi numea.

Prof. Spiritual secund a slujit la toate slujbele,
Iar Spiritualul prim, la Înviere își oferi orele.
Dimineața, părintele Ștefan Alexe ne-a invitat
Pe mine și pe prof. Dumitru Radu la un „sfat”.

Să ciocnim câte un ou roșu și să servim ceva
Din meniul zilei de Paști, apoi veni cu altceva,
Cu trei păhărele-degețele, whisky ne-a cinstit,
„Să ciocnim toți trei, că tare ne-am oboist!”

Nici nu-mi vine a crede că eu, între acei titani,
Eram considerat că fac mai mult de doi bani!

Greva studenților, armata obligatorie din 1973

Anul III de facultate, eram extern și angajat,
Bucureștean, după soția cu care m-am luat.
Ca student, când mergeam într-o zi la cursuri,
Și intrând la Institut, văzui zarvă și discursuri.

A sunat clopoțelul dar studenții au continuat,
N-au vrut să intre în clase, în grevă au stat,
Asta din cauza măsurilor stricte ce le-a luat
Cancelaria Institutului, Spiritualul le-a aplicat.

Mărturisesc că m-am simțit foarte timorat.
Grevă în regimul comunist, de neimaginat!
Îmi era rușine de Spiritual, îmi venea să plec,
Dar ce ziceau colegii? „Costel este berbec!”

Colac peste pupăză, armata deveni obligatorie,
Pentru studenții teologi, s-aducă țării glorie,
Și asta, înainte de a-și da diploma de licență,
Sistemul a impus ce a știut de la fără frecvență.

Nu am plecat în clasă ci am pornit spre casă,
Și, a doua zi întorcându-mă, intrai în clasă.
Am aflat că doleanțele făcute erau aprobate,
Amenințările comenduri rămas-au fără fapte.

"Răul nu există ontologic. În Dumnezeu nu există rău. Răul este răstălmăcirea libertății cu care Ziditorul a înzestrat pe oameni și pe îngerii, creaturile Lui cu conștiință liberă. Răul începe cu orgoliul lui satan și cu neascultarea omului."

Valeriu Gafencu 1921 - 1952

Cantor, coordonator liturgic, si ghid la "Biserica Kretzulescu" (1973-1976)

1973-1975, am lucrat la Kretzulescu, cantor
Fiind pr. prof. Dumitru Radu, ca propunător,
Cu sprijinul părintelui Vasile Runcanu, ca aliat,
Și cu alte sprijiniri, acel post dorit l-am ocupat.

În anii 1975-1976, tot acolo am fost numit
Ca ghid al bisericii, dorit și, mult am muncit!
Aveam o ascensiune uimitoare, nici n-o visam,
Iar bugetul mi-era pe măsură, cât nu speram.

În anii 1975-1976, fui numit și ghidul bisericii,
Lăsasem capela studentească Sf. Ecaterina,
La care ocupasem post de crâșnic și am urcat
O treaptă mai sus cu salariu întreg, motivant.

În acei ani să cunosc, am fost binecuvântat,
Un bătrânel, cantor titular, el s-a pensionat,
Și, mai lucra, dar nu prea mai putea și dorea
Să mă instruiască, poate că locu-i voi prelua.

Ghid, și candidat pentru diaconat la Biserica „Kretzulescu”

Crescând la „Kretzulescu” în plan profesional,
Primesc o întrebare ce mă privea personal:
„Domnul Alecse, nu ai vrea să devii diacon?”.
Părintele Cernăianu, mă ademenea în amvon.

Așa-mi visam drumul când eram seminarist,
Iată, de-acum, pare că drumul mi-e optimist.
Pr. paroh, adaugă: „Asta e voia lui Dumnezeu,
Ca să iei cartea canonică a Episcopiei Buzău.

Și vei fi primit în Arhiepiscopia Bucureștiului,
Iar eu îți voi obține binecuvântarea postului,
De la Patriarhul României, cu înființarea lui”,
Am trecut pe la cancelaria episcopiei Buzăului,

Episcopul vicar întrebă: „E cererea dumentală?,
Sub semnătură dorești această transferare?”
„Da, Prea Sfinția Voastră”, i-am răspuns eu.
Și, două ceasuri a vorbit cu duhovnicul meu.

Am așteptat afară, cu emoții mari, verdictul,
Nu știu cum a pus vorba Pr. Lică, duhovnicul,
Știu că PS Veniamin, vicarul, a fost convins,
Și, la ieșirea din cancelarie, Pr. Lică mi-a zis:

Visul meu la diaconie, pe când eram seminarist, se părea că, acum era "pe drum" de a se împlini

„Sărută mâna Prea Sfințitului,
Mulțumește-i!” și atunci știui
Că mi-a dat cartea canonică,
Și, sărutai mâna-i „magică”

Ne-am întors la București și,
În o săptămână verbul „a fi”
S-a conjugat la acel „eu sunt”,
Transferul m-a bucurat mult.

La o săptămână eram „actor”,
În Arhiepiscopia Bucureștilor,
Ca fiu spiritual, îmi intrai în rol
Și, deveneam al Domnului sol.

Azi când croiesc aste cuvinte,
E plecat la cer, bunul părinte
Lică, acel duhovnic al meu,
Și Pr. dr. Cernăianu, un corifeu.

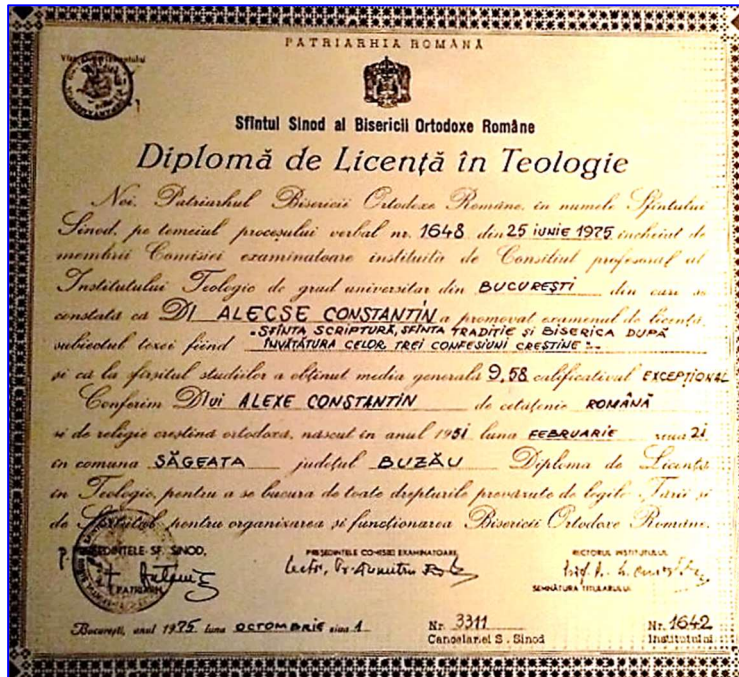
Te rog Doamne să-i ții mereu,
În slava cerească a raiului Tău!

Teza de Licență

Spunea Pr. Dumitru Vâlcu, bunul unchi al meu,
Că, după studii să mă însor, să nu dau de greu,
M-am căsătorit, așa a fost voia lui Dumnezeu.
Mulțumesc Tată, am dat aromă sufletului meu!

Așa că la sfârșitul anului II, m-am căsătorit,
Și, culmea că, la cununie, unchiul meu a slujit.
Și, foarte bine pe calea căsătoriei am pornit,
Curând, primul vlăstar al familiei s-a născut.

Mi-am continuat studiile și am fost încurajat,
De Soție și pruncul Cristian, cu zâmbet curat.
Pe 25 iunie 1975, mi-am dat Teza de Licență,
Și ca Misionar, m-am dedicat întru credință.

Din fericire, la plecarea mea în Anglia, am luat cu mine și originalul Diplomei de Licență în Teologie, pe care o păstrez ca pe un scump odor

Întrucât fotografia Tezei de Licență, a trebuit mult micșorată pentru a intra în pagină, scrisul a devenit prea puțin lizibil, drept care redau mai jos conținutul scriptic al ei:
„PATRIARHIA ROMÂNĂ. Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române. DIPLOMĂ DE LICENȚĂ ÎN TEOLOGIE. Noi, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, în numele Sfântului Sinod, pe temeiul Procesului-Verbal nr. 1648, din 25 iunie 1975, încheiat de membrii Comisiei examinatoare, instituită de Consiliul profesoral al Institutului Teologic de Grad Universitar din București, din care

se constată că DI ALECSE CONSTANTIN a promovat examenul de licență, subiectul tezei fiind „Sfânta Scriptură, Sfânta Tradiție și Biserica, după învățatur celor trei confesiuni creștine” și, că la sfârșitul studiilor a obținut media generală 9.58, calificativul Excepțional, Conferim Dlui Alexe Constantin (numele de familie, scris greșit, nn), de cetățenie română și de religie creștin ortodoxă, născut în anul 1951, luna Februarie, ziua 21, în comuna Săgeata, județul Buzău, Diploma de Licență în Teologie, pentru a se bucura de toate drepturile prevăzute de legile țării și de Statutul pentru organizarea și funcționarea Bisericii Ortodoxe Române.(semnătura și ștampila Patriarhiei) PS Sa +Antonie/ Președintele Sfântului Sinod/Patriarh; Lector Pr. Prof. Dumitru Radu, Președintele Comisiei Examinatoare; Pr. Prof. dr. Mircea Chialda, Rectorul Institutului. București, anul 1975, luna Octombrie, ziua 1, Cancelaria Sf. Sinod, Nr. 3311; Numărul Institutului #1642.”

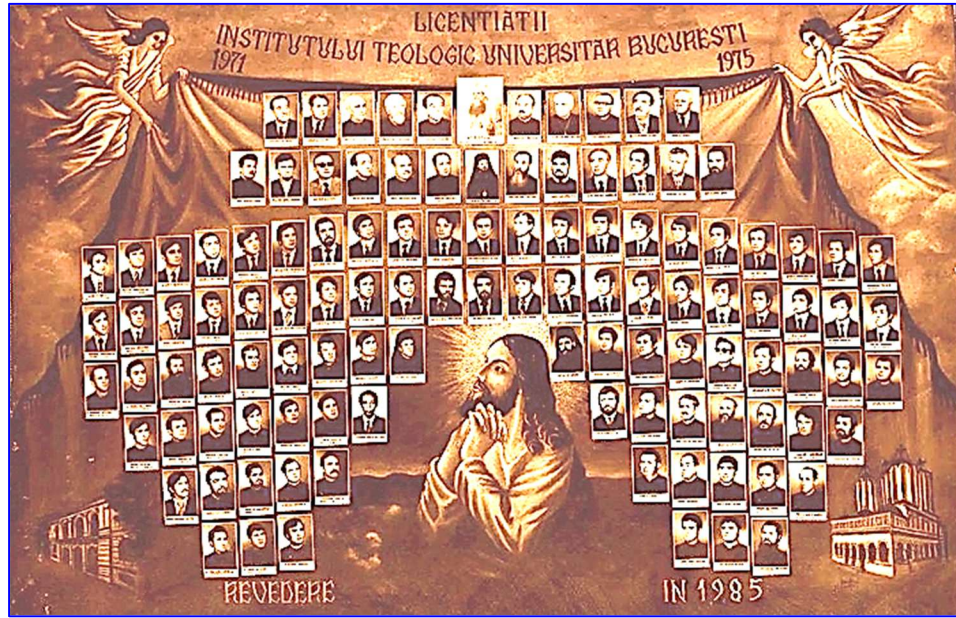
Nu a fost ușor, dar mi-a plăcut și am obținut
Media 9,58, calificativul Excepțional, am știut,
Asta înseamnă mult pentr-un biet fiu de țaran,
Venit din ținuturi aride ale unui biet sat orfan.

Am datorii morale pentru cei care m-au educat
Și, mi-au creat drumul frumos ce l-am visat:
Părinte prof. Dumitru Radu, cu recunoștință,
Mii mulțumiri, de sprijinul dat cu competență!

Profesorilor mei, aleasă stimă și recunoștință,
Pentru formarea mea, cu multă bunăvoință!
Soției Elena și fiului Cristian, toată dragostea,
Mi-au creat cadrul de a mă putea desfășura.

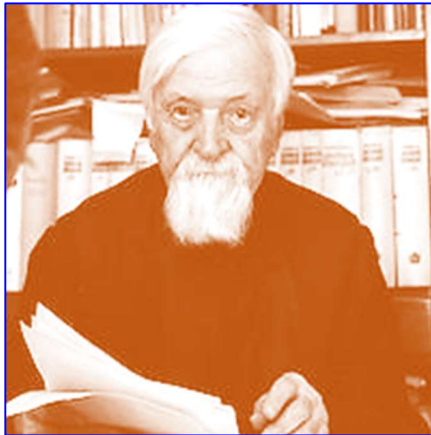
Părinților mei și sorei Paulina le mulțumesc ,
De sprijinul necondiționat, semn că mă iubesc.
Iubiți părinți și soră dragă, pân-am să mor
Mi-e tare dor de voi, îmi va fi mereu tare dor!

Pe toți cei amintiți aici, îi voi pomeni mereu,
Și-i voi păstra în rugăciunile-mi la Dumnezeu!
Pe voi colegii mei, veșnic vă port în amintire,
Vă mulțumesc, mi-ați fost fereastră de iubire!

Tabloul absolvenților Facultății (1975)

La doctorat și, planurile de plecare în străinătate (1976)

Pr. prof. dr. Dumitru Stăniloae,
mentorul meu

La doctorat, fost-am miluit,
Ca ucenic profesorului erudit
Pr. prof.dr. Dumitru Stăniloae,
Doctor de minte mi-a fost mie.

Era academician de renume,
Și, bine, avea să mă îndrume,
Am descoperit sfântu-i nume,
Și-l port cu mândrie în lume.

Printre acei colegi de doctorat,
Și Daniel Ciobotea m-a onorat,
Azi e Patriarhul BO Române,
Sărut dreapta Sfințite Stăpâne!

1976, mi-a rămas anul frumoaselor amintiri,
Mi-a fost sfânt odor cu cele mai plăcute trăiri,
Poziția de doctoranzi ne pregătea de înălțare,
Și mersul în Anglia îmi oferea o șansă mare.

Cine sunt eu?

Cine sunt eu? Menirea? Viața mea și-atât?
 Îmi caut nemurirea și-al Domnului Duh Sfânt!
 Emoții mari de vis, spre cea mai 'naltă poartă,
 Cu țel de nedescris cum azi nu se mai poartă!

Urcam la nesfârșit pe scări, ca într-un teatru,
 Urcam, urcam la infinit, prea răstignit în cadru.
 În jur vedeam legende cu sfinții mei profesori,
 Cu încărcatele agende, cam laice, uneori.

S-a întâmplat odată, pe-o bancă într-un tren,
 Discuție titrată, cultura, ca antren.
 Profesor doctor Balca și un titrat istoric,
 Se cam plimbau cu „barca” cu un aplomb retoric!

Mult uimit de-a lui Balca mare deșteptăciune,
 Domnul își scoase șapca cu-adâncă plecăciune.
 „- Ce rang aveți părinte în marele Canon?
 Căci mă uimiți prea sfinte!”, „- Abia-s arhidiacon.”

Privind cruciș spre ...„nimeni”, Zăgrean, gesticula
 Și-l trimitea-n origini, pe cel ce-l persifla.
 S-a întâmplat atare, în grabă, pe-un peron,
 C- o muierușcă, care, îl cam lua-n „balon”.

Patriarhul vru mult să își ia doctoratul,
Dar Liviu Stan, prin cult, nu le avea cu datul.
Și-o mare tevatură, cu fast, patriarhală,
Dădu spre-învățătură o pildă persiflară.

Mergând la o-ntrunire, fu pană de tramvai,
De-avu întârziere și,... s-a scuzat, dar, vai!
„- Vă rugăm a pricepe, vroiam a amâna,
Căci nu puteam începe fără Liviu Satana!”

Grăit-a Fericitul, Patriarhul cel mare,
Înceindu-și cuvântul cu semn a îndurare.
„-Stăpâne, eu, Satana, mergeam cu pașii grei,
Rugându-mă întruna pentru mai marii mei!”

Ce mentori de valoare, avut-am ca student,
Cu modestie mare și suflu competent!
Am cunoscut, atuncea, pe marii corifei,
Religiei, pecetea, de..., să te închini la ei!

Din prima zi de școală a fost organizare,
Pentru clasă și sală și bună comportare.
Ținuta și prezența pe ziua următoare,
Se simțea influența de trupe militare.

A doua zi la cursuri lucrarea fu divină,
În gât aveam arsuri, „vorbeam” prin pantomimă,
Se auzea-n surdină, imn sfânt, chiriarhal
Și, așteptam să vină Magul patriarhal!

Apăru Prea Sfinția, marele Plămădeală,
Și-ntreagă asistența, sări, ca într-o sfială,
Cu mantia-i de sfânt și cu-nălțimea sa,
Apoi,... plutit de vânt, prorectorul Chialda.

A fost oficierea deschiderii festive,
De mă-mbăta plăcerea printre visări derive.
Aula se umplu, curat dumnezeiască,
De Nicolae Lungu cu vocea lui cerească.

Ne-am strâns în corpore, în ziua cea de-a treia,
 Pentru-îndrumări majore și, tot ce-om mai vedea.
 Spiritualul spuse ce-avea de instruit
 Iar eu, cu timorare, eram atent, smerit.

Deodată, o-ntrebare căzută din neant:
 „- Cine-a avut onoare de crâșnic practicant?
 La voi la seminare câți ani ați adunat?”
 Și-ntr-o tăcere mare mâna am ridicat.

„- Vino-n cancelarie!” De teamă fui cuprins.
 „Măi, făcui o eroare, prostie, m-am învins!”
 Cu tact și-ademenire, întrebări cu mult rost,
 Iată, aflu de știre că voi primi un post.

Ce-i lumea, se învârte! Doamne, cum e acum,
 Mă umpli de virtute! Mii rugăciuni îți spun!
 Ce de slujbe, relații și, niște bani frumoși!
 Voi face mari prestații, părinții... bucuroși!

Închei și astă parte, anii de studenție,
 Să pun mâna pe carte și pe toci! Să scriu!
 Închei astă etapă, student, cu a mea stea,
 Cu întrebare dreaptă „Cine-s eu?, îs viața mea?”

PĂRINTELE DUMITRU STĂNILOAE

DATA NAȘTERII: 16 NOIEMBRIE 1903

LOCUL NAȘTERII: VLĂDENI- BRĂȘOV

OCCUPAȚIA: PROFESOR ȘI ARIȘT, TEOLOG,
 SCRITOR, MONAH, PREOT, DUHOVNIC ROMÂN,

ZIUA DE COMEMORARE: 5 OCTOMBRIE

DATA AȘDORMIRE: 5 OCTOMBRIE 1993

**"Numai în dependență și provocat de Logosul suprem, spiritul
 uman este de la început și continuă să fie subiect cugetător,
 cuvântător și făptuitor, în dialog cu Logosul divin și în rolul de
 subiect al lucrurilor."
 Părintele Dumitru Staniloe**

D.- ÎNTEMEIEREA FAMILIEI

a. Întâlnirea de la Capela „Sfânta Ecaterina”

În vacanța de Paști a lui 1973 am fost miluit,
Alături de profesorii dragi, la strană am slujit,
La capela Institutului Teologic, 2 săptămâni,
Și m-am simțit un „cineva”, printre rabunni.

Cam vag îmi amintesc, cum s-au desfășurat,
Într-un fel de transă sentimentală am intrat,
Doar că pr. prof. Dumitru Radu, era la miruit
Și mie mi-a cerut să împart flori spre sfârșit.

Florile se aflau pe baldachin și luam câte una,
Și, mai la sfârșit am putut a vedea minunea,
S-a prezentat pentru o floare o domnișoară,
Era cu mama ei, simțeam inima că-mi zboară.

Păcat c-a venit la sfârșit și aveam puține flori.
Și, era un trifoi cu 2 foi, pălit, și eram în fiori.
Fata era dezamăgită și mia cerut o altă floare,
Eu i-am zis: „Astă floare e norocul tău mare!

Te rog să-mi dai numărul dumitale de telefon
Superiorul meu îți va răspunde cu bon-ton,
Vedeam ca plăcută obrăznicuța, pentru mine,
Și, pe deasupra, mai purta și o fustă cam mini.

Duhovnicii ne ziceau, cum să fie preotesele,
Să poarte ținute demne, să-și lepede excesele.
Câtă ironie a sorții, mă adresez mamei sale,
După ce i-am oferit și ei o posmăgită floare:

Distinsă doamnă, fiica dumneavoastră e tristă,
I-am dat trifoi cu 2 foi, o floarea cam pălită,
Aș dori numărul Dv de telefon, să-i cer iertare,
Să nu aibă pe viață dezamăgirea asta mare!

Măsuța Sfântului Baldachin de la Biserica Sfânta Ecaterina

Am rămas stupefiat de rapiditatea fetișcanei,
Mi-a dat un bilețel! Ce magic sclipeau ochii ei!
Îmi amintesc cu plăcere de această „șotie”
Că, de peste 40 de ani, îmi este iubită soție.

b. Mama soacră și ghicitul în cafea

Pe la Sfânta Ecaterina și alte fete au încercat
Să se facă preotese, dar nu am fost interesat.
Valurile tinereții au mult soare și neprevăzut.
După Înviere, rămăsei „singur și necunoscut”.

În acele vremi nu visai în capitală să locuiești,
Dacă nu reușeai să obții buletin de București.
Aveam pe sora Paulina, căsătorită în Ferentari,
Și, mie, numai căsătoria îmi dădea șanse mari.

Așa singur, cum eram, am dat de acel bilețel,
Era de la frumoasa din București, și găsii în el
Un număr de telefon și, mi s-a aprins un far,
Și, dacă voi suna, poate voi primi al iubirii dar.

Mita "Mituța" Tănase
Viitoarea soacră

Că, poate îmi mai clătesc ochii,
Cu frumusețea frumoasei rochii
Și, stăm la o cafea „simpatică”.
Îmi fac curaj, dar sun cu frică.

Mi-a răspuns ea, „Dulcineea”,
Și, deschid întrebător cu cheia:
-Vrei să ne vedem, să lămuresc
De florile ce vrui să-ți dăruiesc?

Și, doar la trifoi nu se gândea,
Nici mie de trifoi nu-mi ardea.
Îi spun că voi veni pe strada sa,
Pe str. Popa Savu, unde locuia.

Cam la 3 ore, îi voi fi acasă,
Și-i zic de gândul ce mă apasă

Voind să-mi spăl obrazul, dar și cu alte motive,
Cu un buchet de trandafiri, mersei la întâlnire,
Sosind acasă, mi-a spus să-l dau mamei sale,
Așa e tradiția, gazdei să-i oferi flori și osanale.

Din povața ei simțeam că-mi era protectoare,
Și, înmânai acel buchet de flori mamei sale.
Cu asta, cred că mamei ei la suflet i-am intrat,
Mama adoptivă a Elenei cu drag m-a adoptat.

Elena era fiica biologică a lui C-tin Tănase,
A nu se confunda cu actorul de arte frumoase,
Având 11 copii, a dat-o pe Elena spre înfiere,
Sorei lui Mituța, să-i fie ca o frumoasă avere.

În casa aceea se aflau câteva apartamente
Și o mansardă care era sortită la aranjamente,
Așa Mituța Tănase a obținut-o pentru Elena,
S-o poată folosi în viitor, când se va mărita.

„Femeia este inima familiei.” – Maica Tereza

Era un pod mare de puteai „învârti autobuzul”,
Asupra lui, a obținut Mituța consimțământul.
Îmi ziceam: „Da Costele, dacă te căsătorești,
Vei primi mult râvnitul buletin de București!”

Foarte respectuos îi spun Mituței trecutul meu,
C-am trecut prin lume, cum a dat Dumnezeu.
Mituța, curioasă de felul ei a ascultat atentă,
Poate vedea viața-mi, că are bună amprentă.

I-a cerut fiicei să ne pregătească trei cafele,
Să ne așezăm la frumos taifas, alături de ele.
În timpul pregătirii acelor cafele mi-a povestit,
Despre viața Lenuței și, mă vedeam căsătorit.

După savurarea cafelei eram atent la ce urma,
M-am minunat că Mituța știa citirea în cafea,
M-a amețit cu spusele ei despre liniile crestate,
Și că și-ar dori ca fata ei să-mi zică „bărbate”.

Mi-a relatat că tatăl fiicei sale era preot și poet,
Ar fi bine dacă valențele au același „bucet”,
Se pare că eram pe aceeași lungime de undă,
Despre mine și-a format o impresie „rotundă”.

Și eu m-am declarat expert la cititul în cafea,
În cafea mi se arăta că-s magician la așa ceva,
Dar, în realitate, priveam ca mâța-n calendar,
Improvizam, din informațiile Mituței, cu har.

Am fabulat că preoția mea nu va fi-n România,
Că ani lungi și fericiți cu sănătate vom avea.
Minciuni, dar și premoniții, de Domnul știute?
Curioase prevestiri, dar toate au fost împlinite.

În zi de Sfintele Paști ne-am jurat căsătorie,
Urmând că peste 3-4 luni mergem la primărie
La cununia civilă, iar pe 15 iulie, a religioasă,
Exact după 1 an fiul Cristian avea să se nască.

c. Anunțarea părinților și plănuirea nunții.

Cu ceva zile înaintea cunoașterii viitoarei soții,
Am anunțat părinți că de Paști la slujbă voi fi,
În alt mesaj, le-am transmis: „Mă căsătoresc,
Voi veni și, să-mi dați binecuvântarea voiesc!”

Pe 14 iulie 1973, am oficiat căsătoria civilă,
Iar pe 15 iulie 1973, cea religioasă la capelă.
Oare ce or fi gândit părinții la o așa veste,
Aș dori să știe că-mi este o frumoasă poveste.

Oare ce vor discuta între ei părinții la așa veste?

Încercam să-mi imaginez ce vor spune ai mei,
La o așa veste. Mămica: „Ce-i cu Costel, măi,
Doar n-a înnebunit, de însurătoare îi este lui?
Și cu școala, ce face, o lasă la mila Domnului?”

Oare teama și încrederea se băteau între ele?
În ei se zbăteau duhurile bune cu cele rele?
Tătica, cu înțelepciune, spune: -Apăi, fă Anică,
Cum a vrea Cel de Sus, Costel are vreo logică.

Am trecut noi peste hopuri cu mult mai înalte,
Și dacă vrea Domnul, ce putem face, încalte?,
Poate așa vrea Dumnezeu să-i ghideze calea,
Costel este isteț și sunt sigur că știe ce vrea.

Deci, fii fericită! Să primim copiii cu dragoste,
Cu iubire mare și brațele deschise, părintește.
Doar nu dorim să ne agităm când va fi preot,
Au, nu vrei să-i găsim mireasă, ca unui netot!”

Fratele soției, Petrică Tănase, era preot și poet,
Și avea un suflet de frate al Elenei, bun, atent,
Simțeam că voi avea cumnat naș, cât și preot,
Doamne fă să ne fie viața un echilibru perfect!

„Nu există comoară mai prețioasă pentru un bărbat, decât
o femeie care-i împărtășește soarta.” – Euripide

Eu, și părinții mei când eram la seminar

Timpul își urmează calea sa,
Unchiul D-tru Vâlcu zise așa:
„Apăi, nepoate, dacă inima ta,
Vrea, să nu te opui cu ceva!”

Așa, era cu 50 de ani în urmă,
Și iată, iubirea-mi avu noimă.
Unchiului meu îi mulțumesc,
Mi-a fost stâlp dumnezeiesc.

Părinte D-tru Vâlcu, mi-e dor,
Să-ți aud glasul bun, îmbietor,
Și pentru ajutorul financiar,
Cât și pentru sprijinul moral!

Cu soția Elena, cu fratele ei mai mare, Petrică,
Și cu soția lui, Elena (să-i fie odihna veșnică!)
Am fixat datele nunții în 1973, pe 14-15 iulie.
Îți mulțumesc, Doamne, de nuntă și soție!

Am ales ca nași pe preotul Petrică cu soția sa,
Și, eram mândru cu locația și cu familia mea.
Patru preoți mari au slujit, a noastră cununie,
Și sărutai întâia oară pe frumoasa mea soție.

Mai păstrez și voi păstra pe peliculă și-n suflet,
Acel ceremonial celestial, eu cu soția în duet.
Lumea care a venit, a adus zumzet și zâmbet,
Parcă pluteam spre Elena, îngerul meu cochet.

A urmat masa la restaurat, în cadru efectiv,
Verighete, voal, flori de nuntă, valsau festiv,
Acesta este decorul când iubirea îngenunche,
Ca într-o rugăciune, pentru sufletele pereche.

Și, bomboana de pe tort fu Lambru Fărămiță,
Cânta de inimă albastră, muzică bună, de viță,
Cânta cu acordeonul, gura lui mă „maltrata”,
Și privindu-mi dragostea, sufletu-mi se dilata.

Locul oficierei cununiei religioase a fost stabilit la Biserica „Kretzulescu”, din Centrul Bucureștilui (lângă Sala Palatului). Preoții conslujitori au fost: părintele Grigore Cernăianu, parohul locului, părintele Lică Runcanu, asistent, părintele prof. Dumitru Radu – spiritualul II, părintele prof. Stefan Alecse – Spiritualul I și părintele prof. dr. Dumitru Popescu, prorectorul Institutului Teologic.

București - România - Cununia civilă
(14 iulie 1973)

București - Cununia religioasă (15
iulie, 1973)

d. Primul nostru copil, „prințisorul” familiei

Ne-am iubit, ne-am „legat”, Domnul ne-a dat,
Peste exact un an, al iubirii noastre rezultat,
Un înger cum ne-am visat, cu numele Cristian.
Gânguritul lui minunat, îl iubeam fără liman.

Când soția era internată cu-așa naștere visată,
Eu eram un cățeluș, pe la geam și pe la poartă,
Eram tare curios să știu dacă-i băiat sau fată.
De-i băiat o să mă-mbăt, Doamne mă iartă!?

În sfârșit am primit vestea: „E băiaat, băiaat!”
Rugăciuni și cântări, Domnului i-am înălțat.
Cărucior i-am cumpărat, și-ntr-o plimbare,
Căruțul s-a răsturnat și avui sperietură mare.

Cu un fler speriat, soția zise: „Voi ca Esculap,
Să nu constate că fiul nostru e căzut în cap!”
Nu a căzut în cap, dovadă că departe a ajuns,
Ca unul dintre marii finanțatori la Beverly Hills.

e. Cu soția la familia pr. prof. dr. Ioan Gh. Coman

Am avut onoare să cunosc un mare OM,
O somitate din Dâmbroca cu chip bonom,
Se întâmpla prin 1973, eu eram student,
La sfârșit de anul III, pe un trend perfect.

Rector era pr. prof. dr. Mircea Chialda,
Și el o somitate, cu limba ebraică le avea,
Îl întâlnii pe holul institutului și mi-a zis:
Alecse, prof. dr. Ion Gh. Coman, te caută.

Vrea să-i faci o vizită, ia nr. lui de telefon!
L-am sunat și mi-a spus: -vino „comon”!

Mă uit la chipul părintelui rector pr. prof. dr. docent, academician
I. Gh. Coman, și văd un Sfânt. Credeți-mă, așa a fost. Venerație! maestre

Fostul rector locuia la bloc într-un apartament,
Cu Catedrala „Sfântul Spiridon” era adiacent.
L-am sunat și, împreună cu soția, l-am vizitat.
Ne-a uimit, cu ospitalitatea caldă, de neuitat!

La întâlnirea cu domnia sa, mă însoțeau fiori,
Și i-am oferit respectul, cu un buchet de flori,
M-a uimit modestia și am fost invitați la cină,
Cina și ce a mai urmat au creat o seară divină.

Coana preteasă a fost cu un farmec matern,
De-atâta euforie, nu mai știam unde suntem.
Oare cât timp a trecut, 2-3 ore, sau mai mult?
Discuțiile! Pe unde au intrat, unde au trecut?

„În orice mod imaginabil, familia este legătura noastră cu
trecutul și podul către viitorul nostru.” – Alex Haley

Parcă ceva, ceva, din ce a spus Cucernicia Sa,
Am înțeles că aflase de mine, și că mult dorea,
Să știe ceva despre evoluția mea de student,
Și că nu dorea să fac satul de răs, era atent.

Dacă-l dezamăgeam nu ar fi dorit să mă vadă,
Și mi-a destăinuit dorința lui, fără de bravadă:
„Dâmbrocenii, oriunde prin lume se vor afla.
Vor fi chemați a cinsti numele de Dâmbroca!”

f. Dedicatie Pr. prof. dr. docent Ioan Gh. Coman

Slăvit ca mare nume, iubit de al său neam,
Patrologic renume - Părintele Coman!
Mereu în sfere-nalte, nicicând nu a uitat
De datinile sfinte, de oamenii din sat.

Și, consătenii, toți, cu fală și mândrie,
Transmit spre strănepoți a sa mărinimie!
Dă Doamne ca urmașii acestui mare cler,
Să îi urmeze pașii credinței către Cer!
Dâmbroca se mândrește în lume c-un Titan,
Ecumenicul Părinte Dr. Ioan Gh. Coman!
(de Mircea Iordache).

g. Cumpărarea primei locuințe în București – 1975

A venit și timpul să ne gândim la un cuibușor,
Știam că, să-l cumpărăm nu ne va fi chiar ușor
Și, ni se cerea să chibzuim la ceva bun și ieftin,
Că, nu ne permitea al bugetului nostru destin.

Unchiul nostru pr. Dumitru Vâlcu, ne-a ajutat,
Făcându-ne o legătură cu un salariat de stat,
Și, individul, fiind cam escroc, cu toată șpaga,
Ne-a tot amânat și șpaga, continuu se aduna.

N-am suportat și cu vorbe grele l-am speriat,
Și de teamă pe lista de așteptare ne-a așezat.

În bloc cu 10 etaje, aparte, 3 camere, la parter
Și, timpul de construcție, îmi părea un mister.
Și, totuși s-a produs minunea și, eram fericit.
Îmi era foarte important apartamentul primit!

El constituia o garanție că nu părăsesc țara,
Când în străinătate să mă deplasez voi zbura.
Eram fericit că aveam cam tot ce-mi trebuia:
Relații, locuință, loc de muncă bun și familia.

Nu-mi încăpeam în pene, de-atâta împlinire,
Norocul m-a urmărit, și, mă însoțea cu iubire.
Îți mulțumesc Stăpâne, m-ai luminat pe cale,
Ocrotindu-mi viața cu binecuvântările Tale!

h. Întru mulți ani și multă fericire!
Familiei Părintelui Protopop Constantin Alecse,
(dedicație de ing. Mircea Iordache, la aniversarea a 43 de ani
de la căsătorie, 15 iulie 2016)

A fost o zi cum nu a fost vreodată,
A fost ca o împărtășanie sublimă,
C-un june în credința lui curată,
Împărtășind ursita lui divină.

Atunci a îmbiat-o, ca-ntr-o doară,
Cu un trifoi, cam pal, cu doua foi,
Ea a crezut că floarea o s-o doară,
Ca palidă și nefiind de soi,

Dar tânărul prelat nu s-a lăsat,
S-a fâstâcit, dar plin de pantomimă,
Cu-al său trifoi de sentiment curat,
A lămurit intenția cea bună.

Cu un vibrando-n sânu-i de fecioară,
Juna l-a invitat la ea acasă,
Și ochii-i străluceau a primăvară,
Simțindu-se, prin farmec, preteasă.

Timid, cătând la marea lui speranță,
Bunul prelat, rugă pe Dumnezeu
Să-i lumineze, ca o performanță,
Iubirea, spre direcția mereu.

A fost o seară - vis de fericire,
Novicea soacră cu-ntrebări venea,
Să ii citească-n stare și-n menire,
Cătând și prin cititul în cafea.

După o lămurire ca la carte,
Prelatul june îndrăzni să ceară,
Cu legământ ursit, fără de moarte,
Mâna iubită, de candidă fecioară.

Și, s-au unit de drept pentru vecie
În Casa Domnului, încoronați,
Jurându-și o credință - temelie,
De nași și de părinți înconjurați.

Ziua aceea-i mult îndepărtată,
Trecură chiar și nunta de rubin,
De multe bune - rele fu urmată,
Dar s-au păstrat în cuplu cald și bun.

I-au strâns uniți mereu loialitatea,
Au mulțumit, smeriți, lui Dumnezeu,
Că și-au păstrat credința, castitatea,
Cu crucea înainte, la bine și la greu.

Sădit-au pe pământ umbre frumoase,
Patru vlăstare și trei mugurași,
Iradiind chiar și-n priviri duioase
Mare fericire pentru ai lor urmași.

Ce merită în zi aniversară,
Când e aproape nunta de safir,
Când nori de bătrâneți încep s-apară
Si junghiul bătrâneții devine musafir?

Să-nceapă o nouă treaptă de iubire,
Pentru ce-au fost și până la neant,
Nunta de aur vină cu a ei menire,
Vină cu bine nunta de diamant!

Știu, versul ăsta nu este de ajuns
Să ilustreze și să cuprindă bine,
Tot ce se cade și tot ce ar fi de spus
Despre această căsnicie – rugăciune!

Doamne privește această căsătorie,
Această cruce sfântă de iubire,
Și ține-o Doamne, trainică să fie,
Întru mulți ani și multă fericire!

„Pleci de acasă pentru a-ți căuta norocul și, când îl găsești,
te întorci acasă pentru a-l împărtăși cu familia ta.” – Anita Baker

„Am descoperit că cea mai bună cale de a le da sfaturi
copiilor tăi este să afli ce își doresc și să-i sfătuiești cum să-și
împlinească dorințele.” – S. Truman

IV.III.- SLUJIRILE MELE A.- SLUJIREA ÎN ANGLIA

Amintirile mele despre Anglia

În anii trăirilor și slujirilor ca preot la Londra,
Perioada 1976-1980, mi-am găsit libertatea,
De a sluji Domnului, fără restricții comuniste.
O, Doamne, m-ai binecuvântat, pe cinste!

Erau anii unor mari tulburări revendicative,
Cu revolte anarhiste, măsuri dure represive,
În aceste împrejurări, am intrat în acel decor,
Cu visul meu, de a deveni în preoție doctor.

Încă nu mă prinsese mrejele culturii engleze,
La biserica „Sf. Gheorghe” eram pe „metereze”
Am aflat, totuși, de marile valori ale Angliei,
Valori ale muzicii, științei, artei și ale filosofiei.

Privind emigrația română din Marea Britanie,
Mulți dintre români, în Londra au găsit locație.
Iaca am sosit și eu, pentru ședere pasageră,
Dar pe parcurs, devenii legat de „atmosferă”

Preot și Reprezentant al Patriarhiei Române în Anglia

Succesul la examen a adus bursa de studii,
Și devenirea mea ca preot paroh al bisericii,
La biserica Sf. Gheorghe, o biserică ortodoxă,
Care, de biserica anglicană-i legată și condusă.

La biserica Sf. Gheorghe 4 ani am funcționat.
În anii 1977-1978, mă pregăteam de doctorat,
Buna îndrumare a canonicului Allchin aveam,
El avea 2 funcții importante în clerul anglican.

Am devenit reprezentantul Patriarhiei Române
Pe lângă dr. Donald Coggan, un mare nume,
Arhiepiscop de Canterbury, blând și atrăgător,
Și, purta pe piept crucea de Iconom Stavrofor.

Consiliul parohial

Politică sau coabitare? Întâlnire cu Arhiepiscopul de Canterbury

27 ian. 1977, în vizita sa pastorală din Anglia,
Chiriarhul Lucian Florea, din Paris se pornea,
Și, la Palatul Lambert, cu PS Sa mă deplasam
La întâlnirea cu arhierul +dr. Donald Coggan.

Urma să fiu acreditat ca reprezentant al BOR,
Pe lângă Biserica Anglicană, ca „ambasador”
Deveneam succesor al preotului Lucian Gafton
Cred că eram pierdut în spațiu într-un amvon.

Ca tânăr preot de numai 26 de ani, cam uimit,
Eram în Commonwealth, al pământului buric,
Erau peste 450 de ierarhi, în loja episcopilor,
Dintre ei, 25 erau membri ai Camerei Lorzilor.

La întâlnirea cu IPS Sa +dr. Coggan, fui docilul,
Așa cum e protocolul când întâlnești Patriarhul,
Rețin pe Episcopul Londrei, +dr. Gerald Ellison,
Și cel de Southwark, +dr. Mervyn Stockwood.

Ierarhii mei i-au explicat IPS Sa +dr. Coggan,
Schimbările de la biserica la care eu preluam
Și au înmânat scrisoarea Patriarhului României
Că sunt cel acreditat pentru preluarea parohiei.

IPS Sa +dr. Coggan, m-a îmbrățișat, cu drag,
Și se adresă PS Sa +dr. Mervyn Stockwood așa:
-Mervyn, de acum Constantin îți va fi discipol!
Am rămas uimit. La noi apelativul este altfel.

Pentru Arhiepiscop este Înalt Prea Sfinția Voastră,
Iar pentru preot este Prea Cucernicia Voastră.
Înțelegeam că m-a luat la pertu, +dr. Coggan,
Și pe Patriarhul României l-ar apela, Justinian.

Preotul Constantin Alecse, capelan onorific al Episcopului Mervyn Stockwood

Cred că pentru PS Sa +dr. Mervyn am devenit,
Copilul de suflet, pe care poate că și l-a dorit.
Mai jos arăt relația specială cu Ierarhul acesta,
Menționând marea iubire cu care mă înconjură.

Anul 1977, Episcopul +dr. Mervyn Stockwood
Mă numi capelan onorific, ca apreciat de sinod.
La Dioceza de Southwark. La slujbe ecumenice
Am predicat Ortodoxia prin bisericile anglicane.

Episcopul Mervyn (cu Cristian în brațe), și părintele Constantin și dna psă Elena Alecse, în grădina Palatului Episcopal

Episcopul dr Mervyn Stockwood, binefăcătorul meu

Dintre toți binefăcătorii mei, pe acest pământ,
Prelatul Mervyn Stockwood, cu trăire de sfânt,
Mi-a fost ca tată și idol, sfaturi bune mi-a dat,
M-a încurajat, m-a ridicat, cât nici n-am visat.

„Credința îndepărtează vălul de pe ochii creștinului, astfel
că el poate vedea păcatul în goliciunea lui, înainte ca Satan să-l
deghizeze cu haine atrăgătoare.” (de William Gurnall)

Mi-a oferit demnitatea de capelan onorific al Diocezei de Southwark, prin decret Eparhial

Textul decretului Episcopal:

DIN DATA DE 15 noiembrie 1977. Dioceza Londrei de Sud. Preotul Constantin Alecse. Numirea în funcția de CAPELAN ONORIFIC ... Să știe toată lumea că Noi Mervyn prin Voință Divină, episcopul Londrei de Sud, numim prin prezenta (numai pe perioada dorinței noastre) pe preotul CONSTANTIN ALECSE, a fi unul dintre capelanii noștri onorifici, cu toate privilegiile și drepturile imunitare, pertinente acestei funcții ce o deține. Drept pentru care am semnat prezenta numire, semnată cu mâna noastră și prin aplicarea Sigiliului episcopal pe acest document. DATATĂ astăzi, ziua a cincisprezecea, a lunii noiembrie, în anul de grație al Domnului una mie nouă sute șaptezeci și șapte și, al optsprezecelea an al consacrării noastre. SS / + MervynSouthwark & SS / sigiliu.

Aveam să realizez foarte curând beneficiile imediate ale acestei numiri:

Curând urma să aflu beneficiile acestei numiri:
Acces nelimitat la Sanctitatea Sa, la consfătuiri,
Locuință gratuită, mobilată, un an de folosință,
Apoi, m-a sprijinit pentru închiriere de locuință.

Și la activități interactive Ortodoxe-Anglicane,
Am fost invitat la slujbe și la întâlniri pastorale,
În cadrul diocezei, oferindu-mi-se posibilități
De a „ști” Biserica și, să-i fac prieteni pe toți.

Am avut și întâlniri cu personalități anglicane,
Din Biserică și din Parlament, cam anglomane,
Luam masa cu Episcopul Mervyn, la cantină,
La Parlament, unde lorzii aveau sală „stăpânită”.

Aveam transport gratuit cu mașina episcopală,
Și aranjamente cu biserica Ortodoxo-Anglicană,
Pentru ținerea de predici și de slujbe ortodoxe,
Eram fericit și dedicat, să am prestații „alese”.

Ajutor pentru România, după cutremur din 1977.

Ne amintim cu toții de cutremurul din România,
Din 4 martie 1977, acel cataclism ne cutremura
Și, noi, românii din diaspora, cu toată puterea,
Am colectat fonduri și ajutoare să ajutăm țara.

Aveam așa o stare, de rău, sufletul cutremurat,
Gândind la cei de-acasă, la tot ce-au suportat.
Comunitatea noastră din Anglia a sărit în ajutor
Printre mobilizatorii campaniei eram promotor.

2. Prima întâlnire cu enoriașii bisericii din Londra

În plin sezon de vară al anului 1976, am aflat
Din inițierea de la București, când am plecat
Și de la părintele paroh Lucian Gafton, că ar fi
În Anglia, români, cam 1000-1500 de familii.

Multe familii sunt combinații româno-britanice,
De dinaintea lui 1939, și a luptelor dramatice,
Când petrolul a devenit moneda cea mai tare,
Dar, multe alte motive mi-au adus auto-exilare.

Iată-mă și în prima mea duminică de slujire,
În calitate de cantor, viitor diacon, după sosire.
La slujbă veneau 30-40 de enoriași credincioși,
Adunați pentru serviciul divin, ca buni ortodocși.

O doamnă, Nina Pavy, cochetă și foarte nostimă,
Era dirijoarea corului, la completarea omofonă,
Adică la cântarea cu toții cei prezenți la slujbă,
Implicarea enoriașilor era, un vis divin, profundă

Ospitalitatea românească, la ea acasă

La slujba menționată mai sus, părintele Lucian
A slujit ajutat de Vasily James, brav ipodiacon,
Un finlandez, un devotat și un ortodox convins,
Fusese protestant, dar ortodoxismul l-a cuprins.

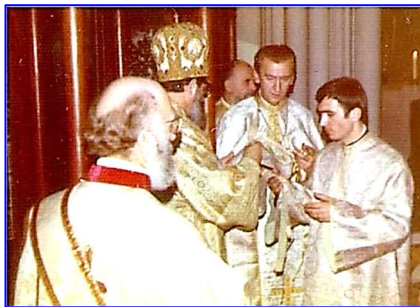
La finele slujbei, după predica, părintele Lucian
Mă prezintă drept cantor cât și viitorul diacon.
Eram al doctorandului Nicolae Mihăiță, înlocuitor,
Și Arhiepiscopul Târgoviștei. Moment înălțător!

La ora de cafea am fost întâmpinat cu dragoste,
M-a uimit sprijinul, cu româneasca ospitalitate.
Cu „sfoară în țară” că aveam nevoie de cazare,
Și s-au căutat soluții pentru locuință și mâncare.

Se avea-n vedere că familia-mi curând va veni.
Familia Elenei Cook, a fost prima care îmi oferi,
Găzduire pentru 2 luni de zile, gratuit-garantată,
Era o familie tânără, frumoasă și bine aranjată.

Primii o cameră bine dotată, cu intrare separată.
Venirea soției și fiului Cristian era fain așteptată,
Păcat că lunile de găzduire trecu ca o uimire.
După 1-2 săptămâni ne căutam o altă găzduire.

Hirotonirea întru diacon a teologului Constantin Alecse

Locul de cantor și de dirijor
La al bisercii Sf. Gheorghe cor,
Pentru 5 ani îmi revenea mie,
Urma hirotonirea în diaconie,

Și cu ocazia vizitei la Londra,
PS Sa Episcop Lucian Florea,
În 27.11.1976, într-un canon,
M-a supus hirotoniei în diacon.

Au participat oaspeți: dr. Mervyn Stockwood, Membru-n Parlamentul Britanic, Lord- Episcop, Dr. Harold, Episcop Vicar de Fulham și Gibraltar Canonicul dr. M.M.Hamond Moore, ca demnitar.

Atunci și unirea cu Transilvania s-a comemorat. Și, în cadrul programului cultural, corul a cântat Sub bagheta dnei Nina Pavy, și a conferențiat Doamna Angela Botha-Csontos, foarte elegant.

Ceva îmi suna în urechi, îmi mai răsună și azi,
Ecou până-n adâncul sufletului. Cu ochii umezi,
Mulțumeam lui Dumnezeu, că în timp așa scurt,
M-a binecuvântat canonic, la un așa eveniment.

Hirotonirea într-un preot și concertul de colinde

25 noiembrie 1976 – ca preot
M-a hirotonit un mare prelat,
Dr. Lucian Florea Făgărașanul,
Totul era un vis fenomenal.

Eram de-acum viitorul paroh,
Mă va mândri postura și, ah,
Soția, dragă, mă va îmbrățișa,
Și viața mult ni se va schimba.

PS Sa +Episcopul Lucian Florea Făgărașanul,
A prezidat ceremonialul, asistat de soborul,
De preoți din dioceze grecești, sârbe, rusești,
Cu binecuvântarea unor înalte fețe bisericesti.

Ziua aceea de 25 decembrie 1976, a fost mare,
Trei evenimente importante, care, mai de care:
Nașterea Domnului Iisus Hristos (Crăciunul),
Vizita PS Sa Episcopul Lucian Făgărașeanul,

Și să nu uităm ungerea ca preot paroh a mea,
Slujitor la Biserica Sfântul Gheorghe din Anglia.
Îmi ziceam cu dragostea care mă caracteriza:
Costele, dă și la tătica și la mămica, bucuria ta.

Parintelui Constantine
 Alecu
 Cu prilejul înălțării: întru
 rest la Londra
 + Antonie Pătrăș
 vicar Patriarhat
 + Lucian Popărășanu

HOTĂRÂREA DEFINITIVĂ

Condamnarea definitivă, prețul necoabitării cu prof. dr. Constantin Michael-Titus

Cu toate eforturile și sacrificiile făcute de mine,
 De a sluji biserica din Londra, totul să fie bine,
 Să reprezint Patriarhia Română în Regatul Unit,
 La cel mai înalt nivel, dihonoria roșie mi-a venit.

Nu coabitam cu pârâtul prof. dr. academician
 C-tin Michael-Titus și cu 2 ciraci într-un ciolan,
 Agreeți de înalta poartă, pentru atentă sfătuire,
 Cam din martie 1977, cu o „clară” împăciuire.

Voiau supunerea mea în activitatea redacției,
 Cu publicațiile parohiale, conform „democrației”,
 Că și în biserica română din Anglia se impunea
 Legea dictaturii, „sarcino-fatale” de la Moscova.

Și, au forțat încheierea misiunii sacerdotale a mea
 Și, dreptul de reprezentare ecleziastică în Anglia.
 În toamna anului 1978, soția plecă-n România,
 Într-o vacanță de 3 săptămâni, și cei 2 fii cu ea.

Soția, Elena a fost atenționată de la Patriarhie:
 Dacă soțul dumneavoastră publică „anti-patrie”,
 În revista parohiei, o să suporte consecințe!”
 Acela era al 2-lea „bec roșu”, care mi se aprinse.

Vestea asta „roșie” mi-a dat-o soția, la Londra,
 Când a revenit. Atunci am priceput că balanța
 Atârna că acasă, și pentru familia nu-i România,
 Ci, prin exilul în vest, acasă, va deveni diaspora.

Decizia finală – „acasă”, pentru mine va deveni diaspora, sau calea exilului

PC Lucian Gafton

La vreo 3 ani, de după sosire
 În Anglia, unde făcui slujire,
 M-am decis să-mi iau vacanță,
 În vara anului 1979, fără soată.

Situația era foarte încetșosată,
 Semne clare iarăș mi se arată,
 Mi se cocea retragerea-n țară
 Chiar din acea vacanță de vară,

Și, episodul „Gafton” se repeta,
 Că partidul stat cunoștea rețeta.

Semnălele unei posibile rețineri la București,
 Îmi erau clare, și soției am început a-i povesti
 Că familia va rămâne la Londra, în timp ce eu,
 Să-mi văd familia și, ce o să vrea Dumnezeu.

Am anticipat, astfel că-mi va fi ultima vizită,
 În țara mea, care devenise a lui „Papură Vodă”,
 Iar la întoarcerea la Londra dacă voi putea,
 Voi face demersuri pentru a mă exila-n Anglia.

În eventualitatea reținerii mele la București,
 I-am dat soției o parolă, pentru unele vești,
 Ce urmau a fi transmise D-nei Victoria Page,
 Confidenta familiei, apoi urmau a fi trimise,

Lord-Episcopului anglican Mervyn Stockwood.
Ajuns la București fusei așteptat cu „protocol”
De un sol patriarhal, care-mi ceru pașaportul,
Precizând că la plecare mi se va înapoia actul,

Oare, cum se simte o pasăre închisă-n colivie!
Cred că ceva asemănător mi se-ntâmpla mie.
Oare nu voi mai putea zbura la copii și soție?
Acele 2 săptămâni mi-au fost calvar și mânie.

În loc de vacanță, bătui drumul la cancelarie,
Și la PS Sa dr. Antonie Ploieșteanul, cu bejanie,
Și am făcut ore întregi, am stat la acea ierarhie
A Cultelor și vedeam cum demnitarii se bâlbâie.

Pe față se purtau cu respect, indirect nu prea,
Mă dojeneau și, mă admonestau că de rău era,
Că pot fi reținut în țară, dacă voi continua așa,
Că activitatea editorială, altfel sinodul o vrea.

Că Doina lui Eminescu, ce-am publicat-o eu,
Într-o revistă parohială, le stă în gât mereu,
Sau poate că erau înfricoșați de fratele sovietic.
Întâlnirea cu Patriarhul Justin, mi-a fost declic.

„-Nu cred că vrei să repetăm cazul L. Gafton!”!,
Mi-a zis Patriarhul Justin cu cel mai rece ton.
Atunci mi-a căzut fisa cu ceea ce se-ntâmplase,
Când părintele Gafton, din Anglia „se retrase”!

„Ceva timp și știm dacă mai mergi la Londra”,
Zise patriarhul, neinformați unde familia-mi era.
Experiența urâtă cu reținerea părintelui Gafton,
În ningău 1976, au gafat se cerea zis „pardon”.

Soția i-a comunicat doamnei Victoria Page,
Așa află Episcopul Mervyn, care apelă la lege.
Ambasadei române i-a trimis prin canal oficial
Că a reține un capelan britanic aduce scandal.

Mesajul a fost scurt, precis, direct, la subiect.
Rezultatul, a fost acela pe care mi l-am dorit.

Epopoea reîntoarcerii:

Aflai de reîntoarcerea în Anglia, nerăbdător,
Numai cu 24 de ore înainte, îmi venea să zbor,
Credeam că pașaportul nu-l voi mai vedea
Și, m-am tot rugat la Dumnezeu să nu fie așa.

La știrea plecării înapoi în Anglia, am exultat,
Fierbea-n mine bucuria, nu m-am manifestat.
Înainte de plecare i-am mărturisit tăticului meu,
Că nu voi mai veni-n România, în statul ateu.

Bieții părinți, oare ce-o fi fost în sufletul lor?
Poate tata-i spunea mamei, Anică am să mor
Și n-am să-mi mai văd băiatul, voi muri de dor!
La gândurile astea dureroase și azi, mă înfior.

Grijulie, mămica mi-a pregătit ceva ca zestre,
Plapumă, 2 perne și câteva carpete de perete.
În ziua plecării i-am sărutat cu lacrimi ascunse,
Apoi, fratele cumnatului, la aeroport mă duse.

Și, m-am dus, dar ochii părinților, îndurerați,
Plini de dragoste, nicicând nu-mi vor fi uitați.
Mi-am jurat că apelez la foruri, și avocați isteți,
Să-i aduc lângă mine, pentru ușoare bătrâneți.

"Numai în dependență și provocat de Logosul suprem,
spiritul uman este de la început și continuă să fie subiect
cugetător, cuvântător și făptuitor, în dialog cu Logosul divin și în
rolul de subiect al lucrurilor."

Părintele Dumitru Stăniloae 1903 - 1993

„Indiferent unde trăim, "casa părintească" rămâne
leagănul în care ne așternem locul de veci.” Margareta Pâslaru

DEDICAȚII, DE ING. MIRCEA IORDACHE**ZBORUL DE VIS**

Doream să fiu un doctorand de suflete și vis,
Și, să văd un titlu mare „imtrare-n paradis”,
De-aceea truddii din greu ca, bursă să câștig,
Un zbor peste trecutul meu, succes să instig.

Am prospectat în depărtare, multe am aflat,
Ce este un apus de soare cu sensul inversat.
Cu voci străine de-adevăr, urâtul, anticristul,
Mi-a cercetat cu „fir a păr” trecutul și ursitul,

Cerul m-a urcat mai sus, de ciumă m-a ferit,
Că Fiul Domnului, Iisus, m-a vrut mai fericit.
Doamne mare-i mila Ta, m-ai prefăcut subit,
Te voi sluji cât pot, că știu cât m-ai iubit!

Zburam prin norii grei, căutând în depărtări
Curcubeu, sus pe cer, speranțe, acceptări.
Ce timid eram, precum zâna când se mărită,
Îmi tremurau mâinile de o frică prea mărită.

Pe-aripile visului zburam, să-mi fac viitor,
Familia-mi divinizam cu dragoste și dor.
Pe cerul Londrei am văzut, minunea se ivea,
Mă aștepta nou început, cu tine, viața mea!

Ce limpede îmi apărea și strălucea Tamisa,
Cât de frumos șerpuia și, nu părutu-mi-s-a!
Ce turlle sfinte se iveau, de sfinte catedrale,
Parcă toate mă priveau și îmi ieșeau în cale!

Călcat-am pe tărâm englez ca umilul proton
M-a primit, ca un botez, părintele Gafton.
Am tot privit spre diasporă, cu ochii dilatați
Și, simții că mă adoră toți bunii mei confrăți.

S-au strâns în juru-mi, să-mi dea asigurare
Că mă sprijină, mereu, cu hrană și cazare.
Suflet mare, familia Lenți Cook, mi-a oferit
Două luni de adoptare, bine m-a nimerit!

La slujbă, la „Sfântul Gheorghe” în strană,
Eram cu vocea pierdută, privind la o icoană,
Era Maica Prea Curată și cu Fiul său Iisus!
Aveam cu mine soția și, o iubeam nespus.

În icoana din suflet îmi apărea și Cristian.
Dragul tatii, fiu isteț, te iubesc fără liman!
Două luni de așteptat, păreau o veșnicie,
Așteptând cu nerăbdare familia să îmi vie.

A sosit și ziua sfântă cu dragii așteptați,
Întâmpinarea e sfântă. Picioarelor, zburăți!
Ca pe balsamul de dor i-am privit și admirat,
C-o lacrimă și un fior și cu glasul transpirat!

Ca o gazdă primitoare, strânsei cât se poate
Produse alimentare, feluri, feluri de bucate.
Aveam în brațe soția, dar m-a cam certat:
„- Cum de ai sugar, de două luni ai plecat?!”

Eu mă dădui mahăr, ca un bărbat adevărat,
Și-i arătai zahăr, „sugar” englezesc, curat!
De-ale tinereții valuri, cu temeri de catifea,
Și aveam idealuri, precum eu și viața mea.

La „Sfântul Gheorghe”, clima, se cam anima,
Cu mâinile la spate, Gafton, se cam afuma.
Iar fiul meu, Cristian, isteț, precum se știe,
Imita a „superman”, cu o pipă din hârtie!

Și, pusei a măsura. Hristoase în ce mă bagi?
Engleza mă tortura, ca și Victoria Page!
Da-mi fu bună lecția și am pritocit-o bine,
Doamna, mă șfichiuia, să n-o fac de rușine.

Mi-am întâlnit profesorul, Canonicul Alchin,
Ce mi-a creat procesorul, de trudă și suspin
Și, ca doctor elevat, bine m-a structurat,
Cu ce aveam de-afla la teza de doctorat!

Da-n lume sunt puse, nu știi ce-ți este dat,
Toate au taine ascunse, ca al meu doctorat.
Cu schimbările făcute și, spuse, bunăoară,
„Scurt pe doi”, îmi impuse, revenire-n țară.

Nu știu, îmi păruse, c-aveam o aripă frântă,
Dar cu puteri „nespuse”, i-am luat la trântă.
-Nu vă înțeleg cerința, și paharul de pelin,
Vă respect dorința, nu înseamnă că și vin!

Îmi făcusem speranțe, Doamne, nu mă pica!
Și mi-a dat circumstanțe, plecai în America.
Și, pornit pe fugă, mă rugam la steaua mea,
Să îmi zică: „Cine-s eu?”, „Sunt viața mea?”

"Răul nu există ontologic. În Dumnezeu nu există rău. Răul este răstălmăcirea libertății cu care Ziditorul a înzestrat pe oameni și pe îngerii, creaturile Lui cu conștiință liberă. Răul începe cu orgoliul lui satan și cu neascultarea omului." Valeriu Gafencu 1921 – 1952

"Persoana umană are conștiința, când e credincioasă, că până și faptele sale rele se îndreaptă în ultimă analiză spre Dumnezeu " Părintele Dumitru Stăniloae 1903 - 1993

METROPOLA VRĂJITĂ

Multe-am văzut în viață și, multe voi vedea,
Domnul a pus sfatul bun, în tine, viața mea.
În Anglia, cam la cinci luni de la aterizare,
Mi s-au aprins luminile de slavă și înălțare.

PS Sa Lucian Florea mă unse drept diacon
Și, sufletul îmi înflorea de slavă și canon.
Un cler înalt m-a 'nconjurat cu aure divine,
Viața mea, te-ai înălțat cu flacăra din mine!

Și tot atunci se mai serba Unirea, România,
De parcă totul se lega cu stima și mândria.
În 28 al lui Brumar, din anul șapteșisase,
A fost o zi, fără hotar, de închinări frumoase!

Dar în legi s-au strecurat nuanțe de suspine,
Mi s-a întâmplat așa, să nu înțeleg ce-i bine.
Să pară steagul roșu c-a devenit albastru,
Iar mintea-mi vrea rostul de a sluji sihastru.

Părintele Gafton, prea sfântul meu duhovnic,
M-a crezut că-s bufon al statului netrebnic?
Și, cu ochi-n soare, nu pot să îmi răspund
La semne de-ntrebare din suflet și din gând!

De ce mă duse-n eroare Înaltul Plămădeală,
Doar eram tânăr, visător, și plin de sfială?
Înțelesei mai târziu că-n comunism sta scrisă
Legea cuvântului pustiu de cruce interzisă.

Lumină vrură să pună pe noua mea postură,
Cu ipocrita lor cunună de mare încurcătură?
cu deruta diasporei și-a neamurilor toate,
Cu „cinstea” ocării cu anticriste rapoarte?

Viața mea, ai inspirat dreptatea și credința
Iar, Domnul ți-a-ncununat curajul și ființa!
În 25 al lui Undrea, din anul șaptesisase,
Mă găti Înaltul Florea cu o Rasă de mătase.

Al BOR reprezentant, pe lângă +dr. Coggan,
Am fost numit, îmbrățișat, uimit fără liman.
Și m-a luat copil de suflet doctorul Mervyn,
Și îl port mereu în cuget cu harul său divin.

Am primit drept mare credit un titlu onorific
De Capelan bine merit, țara să-mi glorific.
Și, câte beneficii mari primit-am drept onor,
Prea sfinte Mervyn, îmi apari, sfântul decor!

N-am uitat de țara mea, acel șaptesșapte,
Cutremurul toca vise, în pragul de noapte.
Am apelat la sprijin creștin, fără de hotare,
Să scot românii din chin, cu multe ajutoare.

Și că, „Altarul/The Altar” a devenit tribună,
Cu al Domnului har și cu sfânta Lui lumină,
„Orizonturi românești”, „Istoria străbună”,
Răspândeam și veștile cu dragoste română,

Că viața îmi fu dată doar cu bune, rele, cost,
Să ofer iubiri-n dar, tot ce sunt și am fost.
Toate astea-s legate de Londra cea vestită,
Un centru cultural bogat, Metropola vrăjită.

APUSUL SOARELUI LA LONDRA

Frumos a fost să fie, eram tânăr și iubit,
Aveam copii, aveam soție și orizont erudit!
Cu gust de înălțare și de relații mai 'nalte,
Nu bănuiam urmărire, interdicții și rapoarte.

Pus la încercare, la presiuni psiho-„notorii”,
Interzicând întrebarea c-au sosit inchișitorii!
Era ca o ciupercă, nori negri pe cerul Londrei
Și-am zis: „-Adio neică, urmează anii grei!”

Ca o întâmplare, fu dragonul venit de sus,
Pângărea-n editare chiar și credința-n Iisus.
Doina de Eminescu, vrui a o ști lumea bună,
Dar primii „blam” , rapoarte, tunete, furtună.

„Prea Fericitul”, mă sfătui cum să mă supun,
Era sfârșitul și, multe am vrut să îi spun!
Vrut-au stăpânire pe libertatea de a trăi
Prea Fericitul, m-amenință : „-Te vei căi!”

Gândeam, că „destinul e de la Dumnezeu,
Iar întâmplarea e ca fum în drumul meu!”.
Prins de dorul de părinți, la piept să îi strâng,
În concediul de vară, vrui dorul să-mi alung.

Spusei: „-Nevastă, îți las consemn la Londra,
În situație nefastă, să anunți Ambasada!”
Săgeți încrucișate s-au abătut asupra mea,
Îmi loveau libertatea, tot ce puteam avea!

„Oameni „mari”, Patriarhie, las cu jurământ,
Cât de greu va fi, nu mai calc acest pământ!”
Folosii consemnul și, titlul meu de capelan,
Și am primit „OK”, pentru zbor peste ocean.

Greu să spun părinților, că voi pleca de tot,
Tăticului bun, măicuței dragi, că nu mai pot.
Amare clipe, cu lacrimi grele strânse-n piept
Părinții ziseră: „Mergi pe drumul tău drept!”

„Mergi mamă-n lume, ia la maica țoale noi,
Să vă fie bine vouă și, n-aveți grijă de noi!”
Grea-i despărțirea de ce mi-e drag pe lume,
De părinți, de țară, că-mi dară viață, nume.

Tot ce-a urmat, mi-am zis „Nu voi răbda!”
N-aveam cale de întors, America voi aborda.
Cheșculescu m-a uimit, cât și PS Sa Trifa,
Le mulțumesc pentru zborul.. spre America!

Sub cerul curat ajuns, eram „abra-cadabra”
Observam cum s-ascunde soarele la Londra!

„Dumnezeu l-a creat așadar pe om, luând o parte din
pământul de curând plăsmuit, căruia i-a dat o parte din Sine,
suflarea Sa, Duhul cel nedespărțit de Sine.” Sfântul Grigorie
Teologul 329 - 390

"Oamenii depărtați de Dumnezeu sunt cei mai nefericiți din
lume și în viața aceasta și în cea viitoare, cea veșnică." Sfântul
Paisie Aghioritul 1924 - 1994

"Să-L iubim pe Hristos numai pentru El. Niciodată pentru
noi. Să ne așeze unde voiește. Să ne dea orice voiește. Să nu-L
iubim pentru darurile Lui." Sfântul Porfirie Kafsokalivitul 1906 -
1991

B.- SLUJIREA ÎN MINNESOTA

Prin New York, în Minnesota

Duminică, 9 martie 1980, ca o ultimă slujbă
Am ținut Liturghie în Londra, fără vreo hibă,
Și, m-asista pr. Alexandru Moraru (Găină),
Apoi, Consiliul Parohial, ținut ședință „divină”,

La ședință mi-am prezentat un „rămas bun”,
De la Biserica Sf. Gheorghe, și pot să spun,
Că cei 4 ani de slujire, m-au format ca atare,
Londra cu dr. Mervyn, le simt nemuritoare.

Intrai în America prin contract de angajare
Cu parohia „St. Mary”, din St Paul MN, care,
Reuși să-mi obțină o viză pentru reședință,
Și luai drumul Americii cu a mea credință.

Ajuns la New York, la terminalul La Guardia.
M-a întâmpinat părintele Gâldău, care radia
A mare personalitate, un expert al exilului,
Aveam să îi înțeleg mai târziu valoarea lui.

Era arhicunoscut pe Continentul American,
De românii emigrați în America, ca un titan.
Taximetristul îl știa ca părinte foarte bun,
Și, i-a zis: „Părinte vă mai predau un român.

Garantat este de-al nostru, asta pot spune.”
Nu știi că taximetristul mă filase anume.
Am plecat de la New York, în aceeași seară,
Și, după 2 ore de zbor, eram la elicopter afară,

La ridicarea bagajelor, vreo 12 credincioși,
Au apărut ca din senin și erau tare bucuroși,
Acei credincioși de la Biserica „Sfânta Maria”
Care, urma s-o slujesc vreo doi ani și ceva.

Eram impresionat de amabilitatea creștinilor,
Care ne-au așteptat la aeroport, curtenitor,
Înghesuindu-se să ridice ale noastre bagaje,
Și să ne conducă la limuzinele lor luxoase.

Apoi ne-au transportat până-la Casa Parohială
A Bisericii „Sf. Maria”, c-o ținută fenomenală,
Pe la 1,00 , d-na Dorothy Capeti, președintă
A Reuniunii Doamnelor, la frigider ne invită

Și-i prezintă soției, Elena, ce este tixit în el,
Cu alimente multe și proaspete, fel de fel.
Ne vor ajunge timp de cca două săptămâni.
Mulțumim Doamne, pentru așa oameni buni!

Consilierul parohial, domnul Paul Munteanu,
Cu colaboratorii, ne-au arătat monumentu',
Biserica, din St. Pauli, îngrijit de Dan Funari,
Impecabil, „spick-and-span”, la americani

"Numai în dependență și provocat de Logosul suprem,
spiritul uman este de la început și continuă să fie subiect
cugetător, cuvântător și făptuitor, în dialog cu Logosul divin și în
rolul de subiect al lucrurilor." Părintele Dumitru Stăniloae

Istoricul Bisericii „Sfânta Maria”

Tradițiile și obiceiurile etnice și creștinismul,
Cât și muzica specifică, dansul, patriotismul,
Erau păstrate de locuitorii veniți din România,
Din zona Rice Street, din St. Paul, Minnesota.

Acești români aveau idealul să construiască
În această zonă, biserica lor, românească,
Ceea ce urma să fie Biserica „Sfânta Maria”,
Și-n 2013, de 100 de ani, avu aniversarea.

Piatra de temelie fu pusă în 1914, 14 iunie,
La 15 oct. 1914, a fost binecuvântarea ei,
De pr. Ioan Podea, din Youngstown, Ohio,
În timp, cu credință, 32 de preoți au slujit-o.

Am fost al 25-lea slujitor al acestei biserici,
Între 1980-1982, ca preot al numitei parohii,
O biserică, care era o trambulină de lansare,
Luând media slujirii de 3 ani în considerare.

Oamenii de vază ai comunității

Prin 1980, parohia avea numai 80 de suflete,
Adică vreo 28 de familii, cu susținere aparte.
Nici nu-mi pot închipui cum au putut angaja,
Un preot permanent, cât și toată cheltuiala!?

Am primit retribuție rezonabilă, suplimentată
Cu, cazarea la Casa Parohială, bine dotată,
Și, toate utilitățile fiind suportate de parohie,
Consumul auto și asigurarea pentru familie.

Primeam și 25% din toate slujbele săvârșite,
Exceptând duminicile de la Liturghiile Sfinte,
Când, erau donații ca apreciere pentru praxis.
Față de cea de la Londra aici era un paradis.

Consiliul Parohial

La slujbele duminicale prezența era cam 75%,
Dintre enoriașii membri, acceptabilă, măruță,
Corul era din 12-15 membri, cam după ureche
Dirijat de Dan Munteanu, un om fără pereche.

Vlădica +Valerian și instalarea oficială în oficiul de preot paroh

IPS Sa +Arhiepiscopul Valerian, în mai 1980,
Însoțit de d-l Stelian Stănicel, au venit atunci,
La Vatra Românească, cu slujbă arhierescă,
Să mă instaleze paroh, să mă duhovnicească.

Slujba a fost înălțătoare, cum fusese rânduit,
Iar, după Sfânta Împărtășanie, mi-a revenit,
Și cum convenii cu chiriarul, ținui o predică,
Cam timp de 10 minute, și așteptam „replică”.

Arhiepiscopul +Valerian

M-am cam auto-impresionat,
De modul în care am predicat,
Oare Vlădica ce-a observat?
Era impresionant înveșmântat.

Era minunat la ce-am asistat,
Un Disney-Land spiritual, înalt,
Sprijinit în toiagul arhieresc,
Cu un limbaj neaoș ardelenesc.

Niciodată nu am avut habar
De astfel de spectacol spiritual.
Crea imaginația aflării în Eden,
Așa era el, +Vlădica Valerian.

La finele slujbei i-a miruit pe toți credincioșii,
Participanți la Sf. Euharistie și, ce minunății,
Îi cunoștea pe toți după nume, când îi miruia,
Vorbea cu ei câteva clipe! Oare de unde-i lua?

Atunci am înțeles de ce fu cândva, în tinerețe
Cu ceva mai bine de patru decenii trecute,
Președinte al Asociației Studenților Creștini
Din România anilor patru zeci. Era rabbuni?

Amintiri privind activitățile mele în parohie

În slujirea mea sacerdotală de 2,5 ani, zic că,
Am avut o pastorație interesantă și benefică,
Cu realizări bune în plan sacerdotal și liturgic,
Și din punct de vedere socio-cultural, patetic.

În afara slujbelor, sălile parohiale se închiriau,
La tarife dinainte stabilite, și venituri aduceau,
Din multe activități civice, sociale și culturale:
Botezuri, banchete, petreceri de zile speciale.

Aproape că nu mai vorbeau românește, trist!
Deși se afișau români fără de crez comunist.
Aveam misia de a le trimite buletinul parohial
Absentilor cu motiv de la liturgicul duminical.

În ce privește educația religioasă a copiilor
Și tinerilor adolescenți, efectuarea cursurilor,
Funcționa, sâmbăta seara, o sfântă chemare,
A sufletelor surorilor Marinkov, ca educatoare.

Activități social-culturale

Festivalul Anual al Națiunilor, act central civic,
Era evenimentu-n care românii, arătau public,
Manifestarea românismului lor, prin folclor,
Afișându-și costumele populare și tradițiile lor.

Culmea, nu vorbeau românește, ci englezește,
Gruparea multiculturală îi privea prietenește,
Îi cunoștea, îi respecta și venea la activități,
Căci membrii comunității se implicau cu toți.

Declicul festivalului era dat de cele 2 formații,
De dansurile populare românești, de senzații.
Seniori și juniori, cu formația zisă „Izvorașul”,
Ce a fost inițiată de maestrul John Omoreanu,

Și de soție , fosta elevă Georgiana Marinkov.
Pentru devotament, stimă și recunoștință lor!

Reunirea familiei mele pe tărâm american

1980, a adus un moment pivotal în viața mea
Și a familiei mele din St. Paul, statul Minesota.
La invitația familiei mele, a sosit sora Paulina,
Cât și soțul ei Constantin Ciocan, din România.

Au venit în America, cu intenția de a rămâne,
Despre intenția asta în țară n-au putut spune
Cei doi copii, Adrian și Liliana, au fost aduși,
Abia prin 1985, în California, la greu expuși.

I-am ajutat să primească rezidența și servicii.
Au luat-o de jos, acceptând totul fără capricii,
Constantin la început a fost vânzător de ziare,
Apoi, lucrător la atelier auto de recondiționare.

Paulina, în fabrică de confecții și îmbrăcăminte,
La început, în California erau vechi „veșminte”,
Dar, Constantin trecu la ce învățase ca român,
Aer condiționat și central-heating, apoi, patron.

Emoția întâlnirii părinților

Alt moment crucial, în 1981, am fost vizitați
De Anica și Enache Alexe, ai mei dragi părinți.
După sosirea lor am avut intenția să-i oprim,
Doar era ușor atunci, refugiații primeau azil.

Cum, eu părăsisem țara printr-un azil politic,
Motivația era credibilă, deci motivul era logic
„Cu cerul și cu pământul” ne-am rugat de ei,
„Tăicuță, măicuță, rămâneți mereu cu noi!”

I-am simțit că sunt la o „răscruce de gânduri”
Și-am înțeles că nicidecum nu-i puteam lămuri.
Tătica spunea: „Anică, nu vom pleca din casa
În care am trăit, ne-am iubit, nu o vom lăsa!

Lăsăm la o parte toate necazurile, suportate,
Să considerăm că-s de la Dumnezeu toate,
Vorba e „ceea ce nu te omoară, te întărește”,
Și pentru noi a fost așa, Domnul ne iubește.”

Dâmbroca era glia lor pentru care au luptat,
Mormintele părinților, moșilor și strămoșilor,
Tare îi rugau: „Veniți acasă, cui ne lăsați!?”
V-ați supărat pe noi? De ce în lume plecați?

Dar, dorul de copiii lor a fost și mai puternic
Și, cam după 6 luni s-au gândit mai temeinic:
„Costele, băiatul nostru, am cam greșit noi,
Vin anii grei, bătrânețile, vrem să fim cu voi!”

„Există trei feluri de iubiri firești față de părinți: cea mai înaltă este de a-i ajuta, a doua de a nu-i supăra și ultima de a-i suporta.” - Proverb

De data asta reunificarea era mult mai grea.
Dacă solicitantul (eu), cetățean american era,
Abia atunci legea Statului American accepta,
Așa că, abia trei ani mai târziu putui rezolva.

Eu, devenisem cetățean american de drept
Și puteam aduce părinții cu al Americii accept,
Și, așa s-a făcut că au venit, la sora Paulina,
Și, trăirăm împreună, până s-a stins „lumina”

Doamne, Dumnezeule mare și atotputernic,
Primește-i pe părinții mei în raiul Tău exotic,
Și dă-le lor pacea veșnică, acolo printre sfinți,
Pomelnice și rugăciuni Ți-aduc pentru părinți!

"Credința în Hristos este esența vieții omului. Vă dați seama că, dacă pentru o clipă Dumnezeu nu ar fi în viața noastră, toate ar fi fără un scop, fără un rost." Doctor Ștefan Mindea

"Prin credință poți să întorci totul în favoarea ta. Răul vine numai din interior. Răul exterior nu poate să te afecteze decât dacă are corespondent din interior." Părintele Iustin Miron

"Credința este foarte importantă pentru beneficiul omului, în general. Omul lipsit de credință este un om pierdut."
Academician Leon Dănăilă

"Cel mai dificil și cel mai important: să ai credință. Căci dacă ai credință, totul se împlinește. Dar a crede cu sinceritate este teribil de dificil. Nimic nu este mai dificil. Să crezi cu pasiune, cu sinceritate, cu seninătate." Andrei Tarkovski 1932 - 1986

"Deși pare abstractă, credința e concretă. Deși pare imposibilă, credința e reală. Deși pare grea, credința e ușoară. Deși pare oarbă, credința e lumină. Deși are origini divine, credința se plinește prin oameni. Deși are o eshatologie transcendentă, credința se plinește pe pământ, în prezentul istoric." Ioan Ianolide 1919 - 1986

DEDICAȚII, DE ING. MIRCEA IORDACHE**M-A UIMIT PLOAIA DE SOARE**

De statul Minnesota nu știam lucruri multe,
Speram să-mi fie speranțele bine împlinite.
Mă aștepta Biserica, m-aștepta „Sfânta Maria”
Și-ncercam a-mi explica ce înseamnă bucuria.

Aflai, Minnesota, Steaua Nordului, înseamnă,
Doi la sută-i este cota din țara americană.
Vine cam pe jumătatea întinderii României
Și pe sfert din plinătatea mărimii demografiei.

Minnesota, ca almintere, e al 12-lea stat
Pe-a Americii cuprinderi, are orizont înalt.
Minneapolis, St. Paul, sunt orașe gemene,
Îi dau industriei ecoul și dau artele perene.

Iar în Greater Minnesota, cu preerii vestice,
Se dezvoltă mult recolta de aspecte rustice.
Cu lacuri, vreo zece mii, statul e recunoscut,
Turistule, de-ai să vii, ai destule de văzut!

Privită-i „apa cea mare” zisă Minnetonka
Iar „apa albă” apare cu numele Minneiska.
De Mni e lipit orașul, pe grecește „polis”
Așa s-a format urmașul numit Minneapolis

Mi-am amintit, când ajunsei la New York,
De tot ce m-am despărțit, capul nu-l întorc.
M-am trezit în transă, din zbor am coborât,
Gândind la așa șansă, să scap de vis urât.

Schimbai linia, din New York, la La Guardia,
Și, m-am înghesuit în taxi cu toată familia.
La aeroport un mentor, preot Florian Gâldău,
M-aștepta ca reper, prin grija lui Dumnezeu.

Ușurat de grija soției, care mult mă apăsase,
I-am spus soției că, am scăpat de angoase:
Mulțumim Domnului, c-am ajuns în Canaan,
În țara făgăduinței și am scăpat de „satan”!

- Domnule, e drept, zice un ecou din față,
Dar nu ați scăpat și de mâna care înhață,
Puteți fi interceptați, nu aveți integritatea,
Mâna lungă din Carpați privează securitatea!

Taximetristul vorbea, reflecta ca pentru sine
Și m-am speriat, că, era român ca mine,
Mă liniștii îndată , că liniștea-i din cuvânt
Avea aură curată, lipsită de vreun rău gând.

Iată și aeroportul, cel vizat, din La Guardia
De unde să îmi iau zborul cu copiii și soția.
Iată un frumos bărbat, cu păr sur, cârlionțat,
Părintele Gâldan, în fapt, e un prelat venerat.

După ce făcurăm plată, așa cum se merita,
Taximetristul, pe dată, pe părinte-l acosta:
„Sfinte părinte vă dau, să primiți acest prelat,
Vi-l predau, că-i „de-al nostru”, garantat!”

Apoi trei ceasuri am stat cu părintele Gâldău,
Atât cât a fost zborul dat de la Dumnezeu.
După îmbrățișări și cu căldura-i pastorală,
Duhovnicește, îmi prezintă o haină informală.

Cred că întâlnirea, cu-așa mentor de renume,
Mi-a dat stăpânire, să mă descurc în lume
Și, uimit am rămas, de prea vrednicul Gâldău,
O esență de român, peste tot și în mereu.

Slăvit, din suflet, e ca mentor de bunătate,
America o slujește cu înaltă identitate.
Cei ce-l prețuiesc, mulțumesc lui Dumnezeu.
Au învățat să trăiască prin părintele Gâldău!

Cu îmbrățișări, ne-am luat „La revedere!”
Și-am pornit spre alte zări cu multă încredere.
Primul lucru special, am fost impresionat
De luxul imperial în noapte iluminat.

Apoi cordialitatea stuardezelor frumoase,
Toată ospitalitatea, cu bucatele gustoase,
Nu mai văzusem așa. zâmbete mieroase.
Oare raiul găsisem? Miruiește-mă Hristoase!

Am zburat cam două ore, continuu și liniștit,
Liniștea mare m-a cuprins și-am ațipit.
Tresărirea mi-a fost plină de uimire și extaz,
Cu o plăcere divină, așteptam noul macaz.

Nava a aterizat pe la doisprezece-n noapte
Am trăit cu vise dulci, și foarte adevărate,
Vreo 12 credincioși ne-au primit entuziast
Și, acești mărinimoși, bagajele ne-au cărat.

Cu mașinile proprii ne-au dus, ne-au instalat,
Dar, ce-mi văd ochii, mă trezii la un „palat”.
Care de care mai ager, în pripă ne-au arătat
Ce este prin frigider și confortul minunat.

Bunule părinte, cât de mult m-ai luminat,
Cu dragoste fierbinte în toate ce mi-ai dat!
Mulțumesc Doamne, am spre Tine chemare
Și, coborând, aici, m-a uimit ploaia de soare

"Trupul și Sângele lui Iisus reprezintă Taina lăsată nouă de
Însuși Hristos pentru sfințirea noastră. Cine n-ar dori să se
împărtășească de o astfel de Sfințenie? Așa că nu te lenevi ca să
te apropii de Sfântul Potir al vieți, al nemuririi, al iubirii și al
Sfințeniei, dar apropie-te de el cu frică de Dumnezeu și cu
credință." Sfântul Inokentie de Kamceatka 1797 – 1879.

"Credința îl duce pe om la frică. Ce frică? Frica de păcat!
Omul se teme să nu-L supere pe Dumnezeu. Cel ce se teme se
smerește. Și smeritul are pe Duhul Sfânt în el." Cuviosul Filothei
Zervakos 1884 - 1980

C.- SLUJIREA ÎN LOS ANGELES, CALIFORNIA

Începuturile bisericii si câteva evenimente parohiale, în vremea Arhiepiscopului +Valerian

Biserica Ortodoxă Română "Sfânta Treime".
Din Los Angeles, California, are mare vechime
În Episcopia ROEA de la „Vatra”, care ține
De o Dioceză a Bisericii Ortodoxe Americane,

Omoforul IPS Sa dr. Nathaniel (Popp) este ca
Arhiepiscopul de Detroit al EOR din America.
În cei 80 de ani de existență ai acestei peceti
Au slujit Parohiei Sfânta Treime, 6 preoți.

Întemeierea Bisericii „Sfânta Treime” Los Angeles - 1939

În 25 iunie 1939, un grup de cca 25 de români,
Au ținut prima ședință, și au hotărât a porni
În casa lui Petru Gherman, parohie a-și realiza,
Condusă de Pr. Martin Ionescu și Nick Pandrea.

„Pentru omul care se roagă în sufletul lui, lumea întregă
este o biserică.” citat din Silvan de la Muntele Athos

Pr. Martin Ionescu

Pr. Grigore Coste

Pr. Protopop Victor
Bărbulescu

Pr. Anchidim Ușeriu

Pr. Richard Grabowski

Pr. Protop
Constantin Alecse

Martin Ionescu, a fost fondatorul, care a slujit
În perioada 1939-1947, întru Iisus, cel iubit.
Pr. Grigore Coste, între 1948-1957, fu parohul
Care scrise Comitetului Parohial cum stă baiul,

Că vine în Los Angeles, la Sf. Treime, ca preot,
La care comitetul, i-a răspuns cu „bun venit”.
Totul a început bine, cu o frumoasă liturghie,
Apoi s-a trecut la buna organizare în parohie.

Adunarea Generală, alege pe pr. Grigore Coste
Ca preot paroh, care va îndruma duhovnicește.
Parohia se reaşază, pe bază mai bună se pune:
Ia ființă Reuniunea Femeilor Ortodoxe Române.

Serviciile divine se organizează cu regularitate,
Casa Parohială și alte obiective sunt reparate,
Așa că putem vorbi despre părintele Grigore,
Că a adus Bisericii Sfânta Treime bună valoare.

Pr. Victor Bărbulescu, în perioada 1957-1968,
A slujit ca parohul bisericii , dar și ca protopop.
În Adunarea Generală Parohială, din 4 august,
Prezidată de PS Sa Valerian, fu numit pe post.

Pe 6 oct. a fost instalat, tot de Vlădica Valerian.
Iar în 25 oct. 1959, s-a aniversat al 20-lea an,
De la înființarea Bisericii, și a avut a „liturghi”
PS Sa Valerian, Pr. Bărbulescu, Pr. Gabrowski.

Și tot PS Sa Valerian a slujit, atunci când parohul
Pr. Prot. Victor Bărbulescu, a plecat la Domnul.
Și, a fost o participație preoțească, și cum „credo”
Răspundea Corul local și cel din San Francesco.

În aste contexte a slujit ca un paroh „efemeriu”,
În anii 1970-1971, Părintele Anhidim Ușeriu,
A urmat o slujire în anii 1971-1982, prodigioasă,
A pr. Richard Gabrowski, preot cu ținută aleasă.

Pr. Gabrowski a organizat picnice și excursii:
Picnicul „Ziua Românilor” a creat mari emulații,
Iar călătoria la San Francesco cu unii enoriași,
A adus o înfrățire duhovnicească între slujbași.

Cea mai longevivă pastorație fără de echivoc
Are pr. Constantin Alecse, ca paroh și protopop,
Prea Cucernicia sa însumează slujire mai multă
Decât preoții precedenți la un loc, i-a fost sfântă.

În septembrie 1982 fu transferat din Minnesota,
La Biserica Sf. Treime, Los Angeles – California.
De prin 1984 a primit și misiunea de protopop,
Al Protopopiatului Coasei Pacificului, și, nonstop,

Viața și munca i-au fost ca o sfântă rugăciune,
Complexitatea muncii, credința slujirii creștine,
Supușenia în fața înaltelor fețe duhovnicești,
I-au dat aripi la toate „bătăliile” lui pământești.

Activități Speciale ale Bisericii Sfânta Treime în perioada 1982-2021- (Aprecierile lui Mircea Iordache)

Părintele Constantin Alecse, a fost și e autor,
Al multor preocupări pentru prezent și viitor,
A dat ce a putut mai bun, pentru enoriașii săi,
Căutând mereu, pentru ei, cele mai propice căi.

Mari preocupări a avut în organizare și dotare,
Dorind să aducă bisericii posibilități misionare,
Pentru atragerea pe calea credinței creștine
A mai multor tineri, care nu știu ce-i prin lume.

În dezvoltarea parohiei tare mult s-a spetit,
Și poate că uneori deciziile luate nu i-au ieșit,
Vorba vine: „cine face ceva, poate greși un pic,
Dar îi iese perfect celui care nu face nimic.”

Activitatea misionară a dus-o pe multe planuri:
Revista „Viața Creștină”, ca și holdele-n lanuri,
A hrănit lumea cu multă credință și rugăciune,
Astfel biserica și-a făcut din nume, un renume.

Și câte publicații importante a gândit și creat,
Drept scriitor de carte bisericească s-a format,
Aniversări religioase și patriotice a sărbătorit,
Atrăgând comunitatea creștină la scopul dorit.

Prin aniversările sărbătorilor naționale a reușit
S-aducă inimii „Micii Români”, pământul iubit,
Și să aducă românilor de peste tot, patriotism,
Pentru strămoșii eroi, să-i rupă de comunism.

După „Jubileul de Aur”, de la a 50-a aniversare,
Dumnezeu ne-a miluit cu acea sfântă eliberare,
Dar, românii n-au știut folosi ale libertății chei,
Plecară comuniștii, dar la vremi noi, sunt tot ei.

Aniversări patriotice s-au ținut multe și bune,
La care Biserica avu mulți invitați de renume,
Actori, cântăreți, politicieni, scriitori, patrioți,
Iar în cărțile scrise de părinte au fost prinși toți.

Aniversările Bisericii Sfânta Treime au realizat,
Bună socializare, iluminare și tot ce s-a donat.
Festivalurile, lunare, de revelioane și civice,,
Au adus inspirați plăcute, poetice dar și bahice.

În preocupări părintele protopop avu și radioul,
Cu emisiuni religioase la Buna Vestire, și ecoul
Se simțea în eter ca o bună veste a Domnului,
Care aducea credință și iubire în viața omului.

Creațiile literare sunt multe, prinse pe site-uri,
Iar între ele Puterea Credinței poate primi lauri.
E o carte în care se destăinuie viața părintelui
Cu coordonatele trăirii vieții în slujba Domnului.

Cartea structurată în 3 volume, cu trăiri intense,
Îl reprezintă bine pe părintele Constantin Alecse,
Volumul I – Printre Îngeri și Demoni, dezvoltă
Formarea ca om, atrocitățile pe care le suportă.

Îngerii din titlu, i-au fost părinții, sora Paulina
Bunicile, mătușile, prietenii de joacă, credința,
Toate având sălașuri: casa părintească, satul,
Biserica, școala, seminarul, facultatea, Domnul.

Iar demonii au fost reprezentanții acelu sistem
Care îi dădeau anticristul ca modelul modern
Și, opunându-se cu multă îndârjire acelor păcate,
Și-a suportat cu stoicism crucea dusă în spate.

O parte din trăire a fost pregătirea de doctorat,
În Anglia, alt orizont, cu prelații ce l-au onorat.
Însă ciuma comunistă vrut-a iar să-l subjuge,
Dar nu i s-a supus, că avea credința în sânge.

Și-atunci a găsit soluția de Domnul indicată,
Veni, să-și vadă părinții ca pentru ultima dată,
Și simțind chemarea BOR, încărcată cu venin,
Zise : „Da, mă chemați, nu-nseamnă că și vin!”

Și, uite-așa, cu toată credința sa și cu familia,
S-a exilat politic, cu adoptarea sa de America.
Primirea a fost frumoasă, gazda era minunată,
PS Sa Valerian l-a primit cu inima Sa curată.

Întâmplările au fost multe, care mai de care,
Toate au fost condimentate cu piper și sare,
Dar, nu pot cuprinde totul în această carte,
Las cititorii să meargă să găsească pe site.

În vol. II – Misionarul, se continuă memorialul,
Pr. Prot. Constantin Alecse, a fost misionarul,
Care a propagat credința prin diverse lucrări
Atrăgând spre Domnul rugăciuni și ascultări.

Iar în vol. III – sunt Culisele Vieții Pastorale,
În care apar meandrate, incursiunile „astrale”,
În sensul că varii și complexe, magistrale sunt
Căile Domnului, atât în cer, cât și pe pământ.

Ansamblul vieții spirituale, îl puteți vizualiza,
Afișat on line, pe site. Un munte din opera sa.
Cititorilor vreau să le mărturisesc crezul meu,
„Nihil sine Deo”, tradus „Nimic fără Dumnezeu”.

Poți sta 40 de zile fără mâncare, 3 zile fără apă, 8 minute
fără aer, dar nu poți sta o secundă fără Dumnezeu, și.. „Nimic
fără Dumnezeu”

STATUL CALIFORNIA DIOCEZA ROEA - PROTOIERIA COASTEI PACIFICE

Sub omoforul PS Sa Nathaniel, uns ca protopop,
În Protoieria Coastei Pacifice, ca stropit cu isop,
Timp de peste 30 de ani, din 1984, începând,
Am fost soldatul credincios, cu inerția luptând.

Am, mers la datorie, mereu, când era nevoie,
Ca un pompier am stins focuri în orice parohie.
Pentru așa ceva n-am cerut, n-am primit nimic,
Ba, de multe ori am plătit, și n-am să replic.

În cei aproape 40 de ani de păstorire a mea,
Pot spune că pe la „Sfânta Treime” se trecea,
În tranzit, în calitatea de conslujitori, fel de fel,
Preoți, diaconi, ipodiaconi, toți au slujit cu zel.

Protopopiatul Coastei Pacifice, în timp a evoluat
Avea 3 parohii și 1 misiune când eu am preluat,
Ajungând astăzi la 18 parohii, care s-ar afla,
În statele: Arizona, California, Colorado, Nevada

Și în Oregon și-n Washington, deci în șase state.
În tot timpul, de ambii Ierarhi, au fost vizitate,
Parohiile și misiunile Protoieriei Coastei Pacifice,
IPS Sa Nathaniel și PS Sa Irineu, cu priviri etice.

Protopopii ROEA, 2002 (de la stânga la dreapta):
PC Tofan, Pavel, Sasu, Lazar, Alecse, Fetea

Întâlnire colegială la Centrul de Studii Valerian Trifa (The Heritage Center),
Vatra Românească (1997)

„Când vei ajunge să te poți ruga cu adevărat, cu adevărat
ai realizat pacea, fericirea.” (Valeriu Gafencu)

Activități protocolare

În perioada amintită clericii ortodocși români,
La congrese și retrageri, alături de „stăpâni”,
Cu programarea Protoieriei Coastei Pacificului,
Și-au adus participația întru slujirea Domnului.

Hramurile, vizitele pastorale anuale organizate
De Ierarhii ROEA, la Protoierie, au fost corelate
Cu Sfințiri de Biserici, Binecuvântări Arhieresti,
S-au pus pietre de temelie la lăcașuri bisericești,

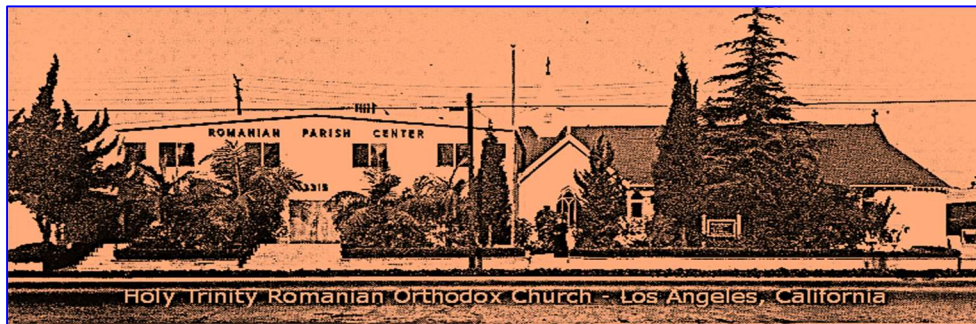
Au fost sfințiți preoți și diaconi, cât și aniversări
Ale bisericilor și slujitorilor, pe nivele de urcări.
Retrageri spirituale, ale clericilor avu a însuma,
Întâlnirile din Detroit, California și din Arizona.

În toate acțiunile Protoieriei m-am implicat mult,
Alături de mai marii mei Ierarhi, în mare tumult
Pentru organizare, pentru ambienturi frumoase,
În documentare, și pentru socializări fructuoase.

„Viața nu are sens fără Hristos! Toate alergările noastre,
fără Iisus sunt deșertăciune și goană după vânt!” (Valeriu
Gafencu)

Activitățile administrative

Adresez mii mulțumiri Ierarhilor „Vetrei” noastre,
IPS Nathaniel și PS Irineu, pentru vizitele ilustre,
Pentru dedicația, cât și pentru sacrificiile făcute!
Te rugăm Doamne dă-i Arhieriei, multă sănătate!

În fișa postului de Protopop aveam printre altele:

Comunicarea Centrului Protopopesc cu bisericile și misiunile din Protopopiat.

Ședințe ocazionale de Protopopiat.

Vizite în protoierie, cauzate de necesitatea prezidării

Adunărilor Speciale Parohiale, ori de câte ori Centrul Eparhial a solicitat astfel de acțiuni.

Ședințe/întâlniri de împăciuire între consiliile parohiale, și conducerea spiritual-administrativă, în cadrul respectivelor parohii și misiuni,

Schimb de buletine/reviste parohiale (format tipărit, sau electronic) între parohii și misiuni

Organizarea, ocazională, de slujbe și alte activități pan-ortodoxe românești, în cadrul Protoieriei: Slujba Sfântului

Maslu, Slujba Acatistelor, Vecernii pan-ortodoxe românești, etc.

Întocmirea, și prezentarea Rapoartelor Anuale ale

„PROTOPÓP ~ Preot de rang superior în biserica ortodoxă; protoiereu. ;Primul preot al unui județ sau oraș. [De origină slavo-greacă].”

PAROHIILE ȘI MISIUNILE PROTOIERIEI COASTEI PACIFICE (2000)

Biserica Sfântul Ioan Botezătorul, Glendale, AZ (1983)
Misiunea Înălțarea Sfintei Cruci, PHOENIX, AZ (2007)
Biserica Adormirea Maicii Domnului, ANAHEIM, CA (1986)
Misiunea Sfântul Ioan Evanghelistul, CLAREMONT, CA (1985)
Biserica Învierea Domnului, HAYWARD, CA (1964)
Biserica Sfânta Treime, LOS ANGELES, CA (1939)
Biserica Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil, PALM SPRINGS, CA (1988)
Biserica Sfânta Ana, POMONA, CA (1987)
Biserica Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil, SACRAMENTO, CA (1993)
Misiunea Sfintei Cruci, SAN DIEGO, CA (2002)
Biserica Sfânta Cruce, SAN JOSE, CA (1987)
Misiunea Sfântul Ioan Hozevitul, LAKEWOOD, CO (2004)
Misiunea Sfântul Dimitrie cel Nou, FREDERICK, CO (2007)
Misiunea Adormirea Maicii Domnului (Sf. Maria), LAS VEGAS, NV (1994)
Biserica Pogorârea Duhului Sfânt, OREGON CITY, OR (1997)
Biserica Adormirea Maicii Domnului (Sf. Maria), PORTLAND, OR (1987)
Biserica Sfinții Trei Ierarhi, BELLEVUE, WA (1994)
Mănăstire Mănăstirea Învierea Domnului, TEMECULA, CA (2014)
Colleyville- Texas, Parohia „Adormirea Maicii Domnului ”
Houston-Texas, Misiunea Ortodoxă „Sfânta Maria Magdalena”

Pentru informații referitoare la bisericile din Protoierie, se
dă clic pe denumirile bisericilor, prezentate mai sus.

Îți mulțumesc Doamne că fac parte din biserica Ta,
Că am posibilitatea de a împărtăși dragostea Ta!
Te rugăm ajută bisericii să scoată lumea din ceață,
Te rugăm să-i dai țării noastre o schimbare la față!

Cuvântul Tău spune că dacă poporul Tău se va smeri,
Dacă se va ruga, Tu-i vei vindeca rănilor și nu va pieri.

CAPIT.- V.- VIAȚA DE PENSIONAR
MIRCEA IORDACHE
A.- INTRODUCERE

Nu am știut de al vieții apus.

de Mircea Iordache

Nu am știut de al vieții apus,
Că mă prinde, cumva, și pe mine,
Parcă mai ieri eram tânăr frumos,
Iar, acum, asfințitul îmi vine!

El mă prinde încet, mișelește.
În oglindă, când mă privesc,
Parcă-n țeastă „ceva” mă lovește,
Mă accept și, trist, mă iubesc.

A morții sămânță, încet încolțește,
În lume văd milă și greață,
Ades câte-un junghi mă privește,
Cu cârcei în suflet și-n față.

Mi-ar plăcea să mai am și dorințe,
Dar sunt obosit și sunt trist
Că nu mai corespund la cerințe,
Degeaba mă zbat să rezist.

Dacă mă simt ca la „zoo” expus,
Cum să caut curajul din mine,
Din lume, dintre semeni exclus?
Mă întreb cine-s eu. Spuneți, cine?

Mă încurajez mereu să n-am frică,
Odată și odată tot am să mor,
Dar geaba că, unii ușor pot să zică,
Mie-mi cade greu al morții fior.

Dacă mi-e frică, adesea, de moarte?
Cine crede că nu, este ipocrit.
Fiorul vieții e mai scump decât toate,
Deci merită venerat și trăit.

Aștept o nouă șansă apusului vieții,
Singurătatea să nu mă dispere,
Bătrânețea, ferită de umbra tristeții și,
Să mai am frumoase repere.

Dă-mi Doamne o bătrânețea în doi,
Nu la azil, pe bănci învechite,
Moartea să nu mă prindă-n convoi,
Cum la abator merg bietecele vite.

Mă contemp lu cu viața întru Iisus
Și pus-am în versuri Apocalipsa,
Repugn misticii, de jos până sus,
Iubirea Domnului doresc a gusta.

Conștiinței îi spun să se îndrepte,
Că-i firesc s-acceptăm judecata,
Căci trupul spre groapă pornește,
Iar sufletul și-așteaptă răsplata.

Doar Domnul e puterea supremă,
Și cu un cântar etalon, garantat
Va da un verdict, ca în viața eternă,
Sufletul să fie în rai sau în iad.

Oameni, ce, tineri fiind, revoltați,
Îi faceți pe bătrâni să se supere,
Vorba din bătrân, ascultați:
„Cine n-are bătrâni să și-i cumpere!”

Doar așa le păstrați seva vieții,
De la ei aveți multe de învățat,
Priviți în ochi soarele dimineții,
Vedea-veți în el sensul vieții curat!

Știu, viitorul îmi sună a sentință,
Dar, Doamne, Te rog, să nu-l știu,
La Tine mă închin, cu credință,
Primește-mă să fiu al Tău fiu! AMIN

MESAJ SPECIAL AL PAPEI FRANCISC (Traducere din limba spaniolă)

Dileme

Pe măsură ce îmbătrânim și devenim înțelepți, ne dăm seama încet că:

- Un ceas de 3000 € marchează același timp cu un ceas de 30 €.
- Un portofel de 300 EUR conține aceeași sumă ca și portofelul de 30 EUR.
- Solitudinea într-o casă de 70m² sau 300m² este aceeași.

Sper că într-o zi veți realiza că fericirea voastră interioară nu vine din lucrurile materiale ale lumii.

Nu contează dacă călătoriți la clasa întâi sau la economic; este același tarif dacă avionul cade.

Sper că îți dai seama că atunci când ai prieteni și frați și surori cu care să vorbești, să râzi și să cânti, este o adevărată fericire.

5 fapte incontestabile ale fericirii:

- 1- Nu vă educați copiii să fie bogați, educați-i să fie fericiți, astfel încât ei să vadă valoarea lucrurilor și nu prețul lor.
- 2 - Mâncați mâncarea ca și cum ar fi medicamentul, altfel ar trebui să vă luați medicamentul ca și cum ar fi fost alimente.
- 3 - Persoana care te iubește nu te va părăsi niciodată. Chiar dacă există 100 de motive să renunțe, va găsi un motiv pentru a rămâne.

4 - Există o mare diferență între a fi un om și a fi uman. Foarte puțini o înțeleg.

5 - Erai iubit când te-ai născut și vei fi iubit când vei muri. Între cele două depinde de tine.

Cei mai buni medici din lume sunt:

Lumina soarelui, odihna, exercițiul, dieta, încrederea în sine și ... prietenii.

Păstrați-le în toate etapele vieții și bucurați-vă de o viață sănătoasă. E greu pentru o ființă umană - ea nu cere să se nască, ea nu poate trăi, iar ea nu vrea să moară !!!!!!!

Cel mai bun dar pe care-l poți da cuiva este timpul tău și trebuie întotdeauna să fie dat familiei sau unui bun prieten.

Faceți-va timp pentru a trimite acest mesaj cel puțin unui membru al familiei dvs. sau unui prieten bun

B.- IEȘIREA LA PENSIE

Un text din Ziarul Spiritul Timișorean, sună astfel:

Și pentru că principala ocupație a politicianilor este lupta pentru putere, putere care în final se va preschimba în bani, nici cei din subordinea acestora nu gândesc altfel și nici ei nu stau pe loc. Astfel că mirarea nu ne-a fost prea mare când, în urmă cu câteva zile, pe rețelele de socializare s-a răspândit larg o înhățare a ecranului a mesajului scandalos al Mihaelei Bălănoiu, farmacistul-șef adjunct al României. După anunț, doamna și-a șters contul de facebook. Dar ce a spus a rămas pe ici, pe colo. Textul doamnei suna cam așa: „Pensionarii sunt bătrânii, lasă-i să moară, nu le este milă. Dacă nu presiunea sau inima, atunci altceva îi va ucide. Nu are rost să se cheltuie bani pe bătrâni!”.
(Nici măcar nu merită comentarii.)

1.- Împrejurările ieșirii la Pensie,

În perioada anilor 1995 - 2001, am funcționat ca inspector școlar, la ISJ Suceava. În cea mai mare parte a acelei perioade (septembrie 1993 - septembrie 1997) la conducerea inspectoratului au fost: ca inspector general, domnul Dan Popescu și ca inspector general adjunct, doamna Rodica Titu. În timpul acelei conduceri am dus-o foarte bine, că a fost o frumoasă colaborare, un mediu stimulat și am dat tot ce am putut.

În perioada sept.1997-sept 2000, ca inspector general a venit domnul Ciubotaru Boer Vlad, iar ca inspectori generali adjuncți au fost: domnul Costică Costan și domnul Nicolae Ciocan, iar ca director tehnic a fost domnul Petre Suliță, fost director la Școala Specială. Sub acea conducere am muncit din răspuțeri și, cu toate că nu prea-l aveam la suflet pe Ciubotaru Boer Vlad, pentru stilul defectuos în care condusesse Grupul Școlar Construcții de Mașini, eu fiindu-i ca director adjunct, la Inspectoratul Școlar i-am fost loial, cam mâna dreaptă în Consiliul de Administrație. Problema mea stătea în aceea că unii dintre inspectori mă considerau „pup-in c..escu”, deși țineam mult la toți colegii și nu i-am trădat niciodată. Ciubotaru Vlad, a greșit foarte mult, că fiind unsul PNȚCD, se lăsa influențat de anumite „cozi de câine”, care jucau la „două capete”, ceea ce i-au cauzat mari necazuri în relația cu Consiliul Județean și debarcarea mai degrabă, fără a-și duce la capăt mandatul.

Din sept. 2000, a venit ca inspector general Mihai Vitcu, din partea PSD, fost director la Grupul Școlar Agricol din Fălticeni și fost deputat în parlamentul țării. Acest inspector general era foarte dibaci a trage sforile și a se alia cu anumite persoane care-i șușoteau la ureche vorbe denigratoare la adresa unor inspectori. „Generalul” Vitcu abia aștepta motivele și prilejul de a se debarasa de unele cadre, din dorința de a-și face o echipă care să fie la cheremul lui.

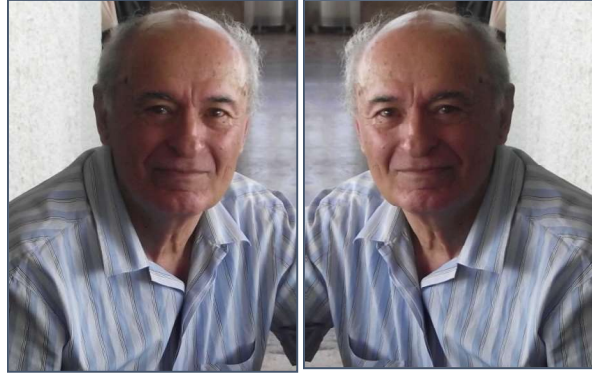
Pe considerentul că în luna martie 2001, împlineam vârsta de pensionare, „mămuca” generalului, care nu mă avea la suflet i-a șoptit șefului ei că este cazul să-mi dea „papucii” și, am fost nevoit să-i primesc, cu toate că aș fi avut dreptul să funcționez până în toamnă.

În suflet aveam nemulțumirea că am fost umilit, după ce, 5,½ ani, am depus eforturi care mi-au deteriorat serios sănătatea. Mă știam cu ținută morală, demnă de un inspector, iar atunci am văzut cum imoralul distruge moralul. Pe de altă parte mi s-a făcut un bine că în stresul creat de un conducător corupt care-și completa puterea cu sprijinul unor lingăi corupți.

Cam în condițiile prezentate mai sus am devenit pensionar și am avut unele atenții frumoase din partea unor colegi din învățământ.

La părăsirea funcției am adresat colegilor un mesaj rimat, pe care-l redau mai jos:

Pensionare

Iubiții mei vă părăsesc, vedeți doar, mă pensionează!
 Cum cucul o să păsăresc și n-o să vă mai deranjez!
 În anii de pensionare n-aș vrea să sufăr de nesomn,
 Că mă-ntâlnesc cu orișicare și n-am obrazul fin, de domn.

Cu-atâta muncă la catedră, directorat, inspectorat,
 Reproșuri, tensiuni și febră, un suflet deteriorat,
 Iată scadența milostivă, un moșneguț bătut de ani,
 Cu-o pensie diminutivă și-atenție de patru bani!

Iubiții mei vă părăsesc, vedeți că mă pensionează!
 Cum cucul o să păsăresc și n-o să vă mai deranjez!

2.- Relațiile colegiale după ieșirea la pensie,

- Grupul Școlar Construcții de Mașini, care în prezent este denumit Colegiul „Alexandru Ioan Cuza”, a organizat, în onoarea mea o masă festivă, și am primit cuvinte frumoase de apreciere. În acea perioadă directorii erau: Domnica Josan, ca director prim; Maria Calancea și Dragoș Magazin ca directori adjuncți.
- Grupul Școlar Agricol Rădăuți, avea o conducere foarte competentă și cu mult respect față de mine, ceea ce m-a determinat să răspund cu aceeași monedă și, chiar, să-l simt pe directorul școlii ca bun prieten. I-am admirat calitățile de bun gospodar, tactul și diplomația în relațiile cu personalul școlii și cu instituțiile coordonatoare.

Îi admir și azi gestul frumos de a-mi acorda o diplomă de „Mister Boboc Pensionar”, atât pentru apreciere, dar și mai mult pentru marcarea unei amicitii care a fost între noi.

Printre altele i-am admirat și faptul că a organizat în școală un muzeu de etnografie și folclor, în care a expus multe obiecte specifice tradițiilor zonei rădăuțene.

Grupul Școlar de Industrie Alimentară, la conducere având pe: Maria Corjân – director prim și Mirozina Săhleanu – director adjunct. Avusesem o foarte bună colaborare cu doamna Mirozina. Între noi era o relație de deosebit respect, despre care mi-ar plăcea să o consider reciprocă. Relație foarte bună am avut și cu doamna ingineră Pătuleanu. Din păcate totul se uită, relațiile se dizolvă. Cred că mentalitatea este, că respectul îl merită funcția nu omul. Am păstrat o legătură frumoasă cu doamna ingineră Elena Bucătaru, legată și de aceea că s-a mutat în Dragomirna unde am și eu o căsuță de vacanță.

În norma didactică de inspector școlar aveam și 6 ore de predare, pe care mi le-am ales la acest grup școlar, întrucât era mai aproape de casă și de Inspectoratul Școlar. Consider că orele acelea de catedră, nu erau binevenite, căci aveam prea multe responsabilități și nu mai aveam timp și de ore de predare. Aveam ore de Desen Tehnic.

Despre această disciplină, pot spune că o stăpâneam la perfecție, dar lecțiile ținute îmi ieșeau sub orice critică. Ce fel

de ore puteau fi când nu aveam timp să duc la bun sfârșit o aplicație practică și, nici nu aveam timp să mă concentrez asupra lecției, gândul zburându-mi la problemele de inspector. De multe ori am apelat la conducerea școlii să fiu suplinit, întrucât aveam alte de rezolvat: inspecții în teritoriu, fel și fel de ședințe, delegații, etc.

Nevoia m-a obligat să rog conducerea școlii să plaseze orele mele la un profesor și am găsit multă înțelegere la doamna ingineră Pătuleanu, care a acceptat să mă suplinească neremunerat. Îi mulțumesc și azi pentru binele ce mi-a făcut.

Mulțumesc și pe această cale conducerii școlii pentru sprijinul acordat și pentru gestul de respect, prin adresarea unei scrisori de recunoștință cu ocazia ieșirii mele la pensie.

- Grupul Școlar Gura Humorului, avea ca director pe domnul George Lazăr, un om deosebit, care, după câțiva ani buni de la ieșirea mea la pensie avea să devină inspector general (E drept că a fost propulsat și de politica sa pesedistă). La școală avea o bună organizare și a dovedit bună preocupare pentru dotarea atelierelor școală. Ca sprijin deosebit îl avea pe inginerul Mandici, un bun profesionist și dedicat activităților școlii.

De pe vremea când eram inspector, îmi amintesc cum domnul George Lazăr, organiza „pomana porcului” la Inspectoratul Școlar, cu o masă bogată, în care ne erau oferite toate preparate din carne de porc și alte produse și băuturi.

Pe când era inspector general i-am făcut o vizită, cu care ocazie i-am oferit o carte scrisă de mine. L-am regăsit destul de îmbătrânit, dar sufletul i-a rămas tânăr și bun.

- După ieșirea la pensie m-am întâlnit și cu reprezentanți ai altor grupuri școlare de la: Câmpulung, Siret, Fălticeni și, am observat că între noi s-au păstrat relațiile de amiciție și de respect reciproc.

„Din salarii și pensii nu se poate trăi. Din fericire, viața nu este obligatorie.” aforism de Rade Jovanovic,

„Pensiile sunt mici, pentru că nu se poate trăi din trecut.” aforism de Marinko Cavar

"Pensionarii sunt bătrânii, lasă-i să moară, nu le este milă. Dacă nu presiune sau inima, atunci altceva îi va ucide. Nu are rost să cheltuie bani pe bătrâni!» Mihaela Bălănoiu – farmacist șef adjunct al României

Stimate Domnule Inspector Școlar al I. Ș. J. SUCEAVA,

ing. Mircea IORDACHE,

Gândul nostru cel mai bun, asemenea unui buchet de crizanteme, se îndreaptă către Dumneavoastră, acum, la « ieșirea din scena școlii », cu toată considerația pentru recunoscuta experiență și pricepere, dăruirea fără rezerve și necondiționată în munca didactică, precum și în una din cele mai importante instituții ale județului – Inspectoratul Școlar. Trecerea Dumneavoastră prin viața școlii sucevene, timp de mai bine de 30 ani este remarcabilă datorită profesionalismului, conștiinciozității și bogatei experiențe, pe care ați avut dorința de a le valorifica și ați și reușit.

În această lume complexă, plină de întrebări, de neliniști, de imperfecțiuni și neprevăzut, ați reușit să fiți omul despre care se va vorbi mult timp de aici înainte, cu admirație, pentru munca Dumneavoastră marcată de pricepere și înobilată de experiență.

Popularitatea și prestigiul Dumneavoastră au ca suport faptele bune și v-au adus alături oameni ai școlii, care v-au apreciat munca de o viață, precum și excelența colaborare cu toate școlile din județ.

Lecția pe care ne-o lăsați este una de voință, de curaj, de muncă, de dăruire și onestitate.

În viitor, vă dorim să aveți puterea ca și până acum, de a întâmpina cu tărie « provocările vieții » și să aveți parte de ceea ce, cu prisosință vi se cuvine - permanenta aducere aminte.

Să aveți credința că viitorul depinde de oamenii mai mult decât de vremurile pe care le trăim.

Fie ca începutul de Secol XXI și de Mileniu III să vă ofere șansa unei vieți mai bune, cu sănătate și echilibru sufletec, alături de cei dragi !

LA MULȚI ANI !

Cu deosebită considerație,

prof. Maria CORJÂN
Director al Grupului Școlar Nr. 3 Suceava

prof. ing. Mirozina SAHLEANU
Director adjunct al Grupului Școlar Nr. 3 Suceava

Suceava, Aprilie 2001

Notă**Diferite dorințe de a te simți bine la pensionare**

Este ok să te simți nervos în legătură cu pensionarea. Cel mai important lucru este să ai o persoană, capabilă să te susțină bine la momentul potrivit!

Pe măsură ce vă retrageți de la muncă, sper că viața voastră va deveni și mai bună și mai fericită.

De acum nu mai este nevoie să setați un ceas cu alarmă și apoi să vă treziți la sunetul îngrozitor al acestuia, care vă face semn să lucrați. În cele din urmă, veți putea să vă bucurați de timp, indiferent dacă este vorba de gătit sau de mers cu mașina prin oraș.

Pensiile sunt ușile care duc la lucruri mai bune. De acum ești singurul șef, către noul început și noi eforturi!

A fost o plăcere să văd cum vă atingeți obiectivele. Pensionarea este unul dintre aceste obiective. Acesta deține o mulțime de noi începuturi, așa că asigurați-vă că luați tot ce vă poate oferi pensionarea.

3.- Revederi cu unele dintre clasele de absolvenți,

Am participat la puține revederi cu absolvenții școlii. Dintre revederi, câteva mi-au rămas la suflet pentru buna organizare și frumoasa desfășurare:

- Clasa 502, dirigintă Aura Bicsi, organizatorul revederii fiind absolventul Eugen Urse;
- Clasele care au avut ca diriginți pe: doamna Elisabeta Airinei și pe domnul Dumitru Epure.
- Unele clase de la învățământul seral;

4.- Regăsirea unor foști elevi: Francu Lăcrămioara, Francu Cristian, Haras Doina, Urse Eugen, Bivol Viorel, Popescu Mitică, Anca....., Simionescu Dan, Lelcu Vasile,

Revedere după 25 de ani**Cu clasa 502 – Grupul Școlar Nr. 1**

E drumul lung în față, ascuns și-n zări și-n vreme, ne pare scurtă calea ce-n urmă am lăsat, dar mergem, mergem tainic, solemn ca în poeme, simțind în noi cum creștem curați neîncetat!

Întâlnirea a avut loc vineri 26 septembrie 2003 la Motelul „Vicov”

Doamna Aura Bicsi, la dans cu un absolvent. În spate apar și Ana Micu, Mircea Iordache și Rodica Iordache

Revedere după 40 de ani Cu clasa 401 – Grupul Școlar Nr. 1

PROFESORII

Rotaru Marta-Lucia – Lb. rom.	Epure Dumitru - Sport
Airinei Elisabeta - Franceza	Ciobîcă Ioan – Instr. Pract.
Pesclevei Ioan - Rusa	Răileanu Aurica - Istorie
Kinsbruner Pepi - Engleza	Pustai Claudia – Electroth.
Burlaş Tereza – Șt. Sociale	Rusu Viorica – Electroth.
Ott Iulian - Matematică	Maistru Maria - Organizare
Săhleanu Maria – Fizică	Olteanu Doina – D.T.
Ciobanu Mircea – R.M. – S.M.	Micu Ana – S.M.
Rădulescu Demostene – Electr	Iordache Mircea – D.T.
Iacoban Ilie - Sport	Mandici Maria - Electro
Nacu Constantin – Instr. Pract.	Căpitanu Ioan – Instr. Pract.
Calominschi I.	Darie S. - Chimia

Școala privită din lateral
Privire din curte spre zona laboratoarelor

„Vei avea eșecuri în viața ta, dar este ceea ce faci în timpul acelor căderi care determină înălțimea la care vei ajunge.” - Rahm Emanuel.

Revedere cu absolvenții a două clase de seraliști

În laterala școlii. La stânga în picioare sunt: directorul Agarisciuc și Magazin Dragoș. Pe bancă: D-nele Mandici și Maxim; Istrati, Milici, Iordache și d-nele: Micu și Darie

C.- PREOCUPĂRILE DIN PRIMA PERIOADĂ

1.- Sprijinul acordat fiului Dan,

Vreo 2-3 ani după pensionare nu aveam o orientare clară asupra preocupărilor ca pensionar și m-am cam lăsat dus de valul, unor preocupări ocazionale și de nevoia de sprijinire a feciorului Dan în lupta sa pentru integrarea în lumea întreprinzătorilor. Primele sprijiniri le-am dat în lipirea unor afișe pe panouri publicitare. Împreună cu Dan, sau cu un asociat al lui de pe la Botoșani, mergeam la diferite panouri publicitare unde eu aveam rolul de mână de ajutor, fără a mă cățăra pe scară.

Avea Dan și o echipă de 3-4 angajați care mergeau și în alte localități pentru afișaje pe tablouri publicitare sau pentru instalarea unor bannere. Șef de echipă era un anume Costel. Cu echipa asta am mers și în afara județului, prin județul Neamț. Nu prea mi-am găsit locul pe tărâmul a ceea ce aveam de făcut și mai ales cu cine aveam de făcut. În acea echipă se afla și un anume Costel, care-și lua alura de atotcunoscător și obișnuia să

o facă pe șeful, chiar și față de mine, ajungând chiar la jigniri. De altfel părea un băiat simpatic, dar felul cum se purta cu mine îmi era intolerabil. I-am comunicat fiului Dan despre unele abuzuri ale lui Costel, dar Dan îl avea cam de bază în echipă și nu dorea să-l strunească în pornirile acestuia de comandant fără scrupule. De altfel, pe Costel l-a și cunoscut, probabil din dorința de a-l păstra ca om de bază. Trecerea mea de la postura de inspector școlar la aceea că un copilandru, fără caracter, se purta aspru cu mine m-a deranjat foarte tare și m-am îndepărtat de acea zonă a activității mele ca pensionar. M-a amuzat, totuși, o discuție între Costel și un alt coechipier, când Costel cu mina lui de șef îi explica ce are de făcut la o lucrare, la care acel coechipier, nostim de felul lui și mai cu experiență în meserie, i-a adresat: - Măi Costele, tu îmi spui asta, să văd că știi și tu?

Un alt motiv pentru care am renunțat să-l mai sprijin pe Dan și, cred că și el s-a lăsat păgubaș să mă mai solicite, a fost un accident suferit la postarea unui afiș publicitar pe peretele unei clădiri aflată în apropierea Băncii Agricole. Afișul urma să fie amplasat pe peretele acelei clădiri, în dreptul etajului I și, trebuia să se urce pe acoperișul unor încăperi de la parter.

I-am dat o scară metalică, care avea două segmente. A prins scara, dar segmentul de prelungire nu a fost bine asigurat și mi-a căzut pe nas, trântindu-mă pe un teren în pantă, aflat lângă trotuar. Nu mi-am pierdut cunoștința, dar vreo doi oameni aflați în apropiere, văzându-mă plin de sânge, m-au ridicat și, practic nu-mi mai amintesc bine ce a urmat imediat după aceea. Mi se pare că m-au dus la mașina lui Dan, iar Dan a trebuit să-și finalizeze lucrarea după care m-a dus acasă. Cred că supărarea și durerea au mocrnit în el, fără să mi se arate marcat de întâmplare. Abia după vreo două ceasuri am primit un telefon de la Anca, prin care-mi spunea că Dan este șocat de ceea ce s-a întâmplat și eram un pic cam debusolat, neînțelegând cine a fost victima în acel accident. M-am simțit ridicol și am hotărât să nu-l mai deranjez pe Dan cu prezența mea la activitățile lui și, cred că bine am făcut. Am putut să-mi deschid porțițe spre preocupări mai la nivelul posibilităților mele intelectuale și să dau curs unor pasiuni pentru frumos și pentru pasiuni literare. Poate că și el s-a simțit mai bine, că n-a trebuit să mai aibă și grija mea.

„Dacă s-ar evita îmbătrânirea, statul ar trăi fericit din pensii.” aforism de Harry Ross

2.- Amenajări și grădinărit la bojdeuca de la Dragomirna, înainte și după ieșirea la pensie:

a.- Împrejmuire curte cu plasă de sârmă:

Am cumpărat sârmă zincată, fer beton și am pregătit o masă și un dispozitiv pentru împletirea sârmei și pentru formarea cadrelor plasei metalice. Am amplasat stâlpi din țevă de 1,5 țoli, pe care i-am introdus în pământ, asigurându-le stabilitatea cu turnare de beton la baza lor. Mult timp am împletit la sârma aceea pentru plase și apoi la montarea plaselor pe cadrele metalice. Sudura mi-a făcut-o sudorul Mircea Miron, cu care am avut totdeauna relații frumoase. Gardul din dreapta l-am realizat cu plase de sârmă numai pe jumătate, că cealaltă jumătate era construit de vecinul din grădele.

După anul 1990, vecinul a vândut casa și grădina unui prieten de-al lui Andu, Edy Schor. Edy a fost băiat bun, dar cu timpul m-a cam dezamăgit că a vrut să-mi impună ce-i convenea lui, inclusiv să intre cu vreun metru în grădina mea. A avut o tentativă de a desființa gardul și să avem grădină comună, dar cine știe ce se ascundea în spatele acelei intenții. Pe măsură ce a amenajat grădina am simțit din partea lui răceală și distanțare tot mai mare.

Considera că gardul dinspre el este în datoria mea să-l realizez, ori eu făcusem și gardul din partea stângă. La un moment dat s-a oferit, chipurile, să facă el gardul acela, dar să cumpăr eu stâlpii. Înainte de a trece la realizarea aceluia gard a împrejmuit, excluzând acel gard, cu plase metalice de calitate, înlocuind o parte din gardul realizat anterior care era din stinghii de brad.

M-am așteptat ca și gardul acela dinspre mine să fie tot din plase metalice, dar felul lui zgârcit care-i caracterizează etnia, l-a făcut să-mi înșele așteptările, re folosind stinghiile de brad demontate de pe gardul din partea opusă celui dinspre mine. Mulți mi-au spus să nu mă bazez pe cuvântul evreilor, chiar și fiul Dan, și nu am crezut, dar m-am înșelat.

Edy mi-a mai pus și alte capcane în care am căzut. O capcană a fost aceea că la instalarea unei pompe pentru scoaterea apei din fântână, mi-a promis că-mi va asigura apa pentru udarea straturilor în grădina de legume, dar să-l las să treacă prin grădina mea o conductă pentru scurgerea apelor pluviale. S-a ținut de cuvânt pentru scurt timp și după aia și-a

aplicat metoda de a mă evita, sau chiar de nu mai țin minte ce a promis.

b.- Pompă de apă,

Am cumpărat de la un atelier de instalații din Ițcani, în care lucra un fost elev al școlii, o pompă din oțel turnat, și câțiva metri de țevă zincată, cu diametrul de un țol¹. Am rugat doi colaboratori de la școală (pe maestrul Jiduc, Emil Dobroghiu și pe Mihai Răileanu, să monteze pompa și a ieșit ceva, dar nu cine știe ce, căci cu sfredelul folosit au dat de un strat dur din piatră și adâncimea a rezultat mică, neputând asigura mai mult de 8-10 găleți cu apă, iar în perioadele secetoase abia 2-3 găleți. Nefiind folosită perioade îndelungate, s-a înfundat și am fost nevoit să renunț la ea. Pe capătul exterior al pompei am instalat o masă improvizată.

c.- Amenajare magazie în spatele casei:

Am făcut o magazie în spatele casei pentru a păstra în ea diverse materiale, scule, unelte și recipiente pentru grădărit și altele. Inițiativa a fost a cumătrului, pădurarul Gheorghe Roznovan, care de altfel a fost și meseriașul zidăriei. Am comandat la școală suporturi din care să montez rafturi metalice și i-am instalat, dar mai înainte am betonat podeaua (până atunci fiind lut pe jos). Tencuirea magaziei a făcut-o un părinte al unui elev de la clasa căreia i-am fost diriginte. Nu știu cum a aflat de căsuță, că m-a abordat spunând că s-ar bucura să mă ajute cu ceva, așa că într-o zi l-am luat la Dragomirna și mi-a tencuit o parte din magazie, un perete rămânând netencuit, fiind din lut pe gradele de nuiete. Acel perete l-am acoperit cu tapet lavabil din unele deșeuri scoase de pe pereți de la școală.

d.- Betonarea podelei în camere, în magazie și pe hol:

Înainte de a turna betonul am pus pe pardoseala de lut mult balast și nisip, comandat de la Stația de Betoane unde șef era un fost elev de-al meu, Hladi. Mi-am confecționat un Mai, cu care am bătucit bine „patul” de balastru, după care am aplicat un strat de beton cam de 10 cm.

Am aranjat cu un șofer de pe o cifă de beton și mi-a lăsat în curte câțiva mc de beton. Am cărat cu roaba, de parcă venea sfârșitul lumii și am realizat cum am putut pardoseală de beton în camere, pe hol și în magazia din spate.

¹ Un țol este egal cu 25,4 mm

A ieșit o pardoseală bună, având rol și de a proteja casa de rozătoare, șopârle și șerpi, care din când în când îmi erau musafiri nepoftiți.

Tot cu beton am consolidat și fundațiile de exterior ale pereților casei, după ce le-am pregătit cofraje din scânduri

În dormitorul în care mă odihneam eu, uneori, am demolat soba de cărămidă și am montat un godin metalic. Întrucât era cam rece pe podeaua de beton, am montat, peste beton, o podea din lemn, folosind căpriori, pe care am instalat dulapi din lemn cu grosimea de 5 cm.

e.- Consolidarea pereților din camere și de pe hol:

Am folosit calamburi în una din camere și pe hol. iar în cealaltă cameră am folosit cărămidă. Principalul meseriaș a fost tot cumătrul Ghiță Roznovan, dar și eu am lucrat, așa cât m-am priceput, pentru zidire. Zidarul școlii, Ionică și pe hol Ciotină, a tencuit și el în mare parte, și a fost o întâmplare demnă de cascadorii râsului.

Ionică era harnic, dar le cam avea cu paharul. Așa se stimula el în muncă, dar într-o zi înainte de începerea lucrului a tras câteva păhăruțe de țuică și le-a dres cu vreo două beri. Parcă-l văd așezat în genunchi lângă peretele din hol, încercând să-și reia lucrul și parcă ceva nu-i mergea. A mai „lins” o bere, după care a căzut în fund și cu glasul bâlbâit mi-a zis: - Do mn di-rec-tor, eu.... nu, nu..... mai pot să, să... mi-e caaam soooomn!” Ce puteam face, îmi era simpatic și, apoi mă ajutase în mai multe rânduri, contra cost, bineînțeles, și era un om de zahăr. Munca lui, cu mult praf de var și cu alte noxe, plus aplecarea spre apa aghesmuită de diavol, i-au afectat sănătatea, cred că l-a prins o ciroză și l-a terminat. Înaintea lui pe același post a fost Sandu Bârzu, care a avut aceleași valori și aceleași patimi și a murit tot de ciroză. Dumnezeu să-i ierte pe amândoi și să-i odihnească în pace, că aveau suflete frumoase.

f.- Acoperiș cu tablă,

Am cumpărat tablă zincată și am angajat un meseriaș. Desigur că a trebuit să realizez mai întâi tâmplăria acoperișului și, împreună cu acel meseriaș, folosind căpriori și grinzi procurate de la Dedeman, dar și unele scânduri din trunchiuri de brad date la gater la Școala Generală Nr 6. Timp de vreo săptămână, am lucrat alături de meseriaș, cu zile lumină. Am rămas și peste noapte acolo și aveam o oarecare teamă căci cam erau șerpi de pădure (care cădeau din carele cu fân la trecerea acestora prin

fața casei). M-am liniștit oarecum când, stând culcat pe iarbă în fața casei, am văzut trecând pe lângă mine un arici dolofan.

„Hait, mi-am zis, taci că e bine, aricii le vin de hac șerpilor!”

g.- Cuptor de grădină,

Într-o primăvară am căutat un meseriaș care să confecționeze un cuptor de grădină, am cumpărat materialele cerute de meseriaș, care locuia în cartierul Hărbăriei de la marginea orașului Suceava și, a construit un cuptor semeț, la care în afară de grătar era și afumătoare. Grătarul l-am folosit destul de mult, la unele întâlniri cu familia, sau cu prietenii, dar de la an la an s-a degradat, căci cărămida nu a fost de calitate. Neavând acoperiș, apa umezea cărămida, care apoi, înghețând o făcea să se sfarme. Și astăzi poate fi folosit acel cuptor, dar vai de el cum arată.

h.- Amenajare terasă betonată și mozaicată în fața casei, cu grilaj metalic, și alte amenajări.

În fața ușii de intrare în bojdeucă aveam 2 trepte și de pe trepte se cobora direct pe lut și, vai de noi când ploua, noroiul era la el acasă. M-am hotărât să amenajez o terasă, închisă, din stelaj metalic și sticlă. În apropiere de casă se afla un teren pe care urma să fac unele straturi. Săpând, am dat de pietre mari de râu, pe care le-am folosit de am făcut un pavaj lat de cca 2 metri în fața casei și cam de 1 metru trotuarul din jurul casei. Peste acel pavaj am turnat beton cu ajutorul a doi meseriași de-ai fiului Dan. Stelajul metalic l-am realizat cu ajutorul sudorului Miron de la Grupul Școlar Nr 1 (azi e numit Colegiul Național Alexandru Ioan Cuza). Acel antreu din metal și sticlă nu a rezistat peste timp, căci sticla se tot murdărea și acoperișul din sticlă nu era practic. Totul arăta dizgrațios, și am fost nevoit să elimin acoperișul și o parte din stelajul împrejmuitor, lăsându-l doar ca la un balcon (de 1,2 metri înălțime). Am depozitat materialele recuperate din dezmembrarea acelei „coșmelii”, în magazie, dar cum în Dragomirna sunt specialiști de culoare, pricepuți în fier vechi, s-au dovedit specialiști și în furtul acelor materiale și altor obiecte: televizor Sport, Drujbă, cabluri, 2 biciclete și altele.

Aspectele astea m-au lămurit și mai mult că nu merită să mai dezvolt casa de la Dragomirna și să mă bucur doar de cum arată, considerând că aerul de acolo nu mi-l poate fura nimeni.

i.- Povestea tristă a tapetului lavabil exterior:

În anul 2010 Promoția noastră de absolvenți ai Facultății de Mecanică din Iași, a ținut o revedere la Suceava. Împreună cu colegii din Suceava aveam misiunea de a organiza acea întâlnire.

Eu, dorind să dau un aspect mai frumos pentru bojdeucă, am încercat să aplic un tapet lavabil, pe pereții exteriori ai casei. Doream să fac o surpriză colegilor mei, să-i invit la un picnic la Dragomirna. Întâmpinând o denivelare, creată de un stâlp din stejar și, am încercat să o înlătur. Am încălcat protecția muncii și am plătit pentru tot restul vieții. Am montat pe Flex o freză disc, cu diametrul mai mare decât apărătoarea, fiind nevoit să lucrez fără apărătoare. Mi-am dat seama că lemnul stâlpului era mai tare ca piatra, dar prea târziu după ce l-am abordat cu freza. Cu un șoc foarte mare flexul mi-a fost smucit din mână și mi-a atacat violent genunchiul piciorului stâng, încurcându-se în blugi și pătrunzând în articulația genunchiului. Cu sânge rece am prins din nou flexul și am apăsat pe întrerupător. Am realizat apoi că pantalonul în dreptul genunchiului stâng era zdrențuit și plin de sânge. Am dat să mă ridic dar am căzut, căci articulația era pătrunsă adânc, încât gamba flendurita față de femur. Îndurerat și cam speriat, am strigat după ajutor și am avut noroc că vecina Valeria a auzit și a mai chemat o vecină. Mi-au dat o frunză mare de podbal și am aplicat-o pe genunchi, improvizând și două atele pentru imobilizarea oaselor, am aplicat și un garou pentru a nu pierde sânge prea mult. Apoi i-am dat telefon fiului Dan, explicându-i că sunt accidentat și-l rog să vină de urgență să mă ducă la spital. Am avut noroc și de data aceasta că Dan a răspuns imediat, față de alte dăți când are telefonul închis, sau nu-l are la el. A venit Dan și m-a dus la Spitalul de Urgențe. Despre cum am putut continua acțiunea de organizare a revederii colegiale cu absolvenții promoției 1968, voi relata mai jos, când voi prezenta subiectul revederilor colegiale.

j.- Plantarea de pomi,

De-a lungul timpului am plantat în grădină mai mulți pomi: meri, peri, pruni, nuci, cireși, gutui. Dintre pomii care erau deja când am cumpărat casa, treptat s-au uscat, li s-au rupt crengi și, pe unii am fost nevoit să-i tai. Sau mai rămas 3 nuci (2 la stradă și unul cam în spatele grădinii, dar treptat rodul lor a scăzut, și astăzi doar cel din fundul grădinii mai rodește câte 2.000 – 3.000 de nuci, pe an.

Pornind de la data procurării locuinței am cumpărat și am plantat anumiți pomi, cumpărându-i de la Ferma Pomicolă din Fălticeni, sau de la Piața Mare.

Dintre pomii plantați, mai sunt viabili 3 nuci (numiți de scumpa mea soată după numele fiilor Dan și Andu și a nepotului nostru, Radu); 10 meri, 4 peri, un corcoduș și un cireș. Mai sunt în picioare și 2 pruni, aduși de la Dâmbroca, doar să simt tot timpul că pot comunica imaginar cu părinții mei și mai ales cu mămica, căci m-a alintat cu „Gigi este băiatul meu”, că semănam izbitor cu dânsa și nu i-am înșelat niciodată așteptările. Poate că totuși spre sfârșitul vieții ar fi dorit să rămână la mine, la Suceava, la distanță de peste 350 km de satul Dâmbroca, dar consideram că nu trebuia să-l părăsească pe taticu, aflat la pat după o fractură de col femural, care a rămas neoperată și nu putea fi credibilă o asemenea părăsire, căci mămica îl iubea mult pe taticu. A suferit mult cât timp taticu a fost prizonier. Nu puteam să accept această despărțire și având în vedere că taticu a fost un om de onoare și iubitor de familia lui, și, după eliberarea din prizonierat a venit acasă la ai lui, deși putea să-și găsească vreo pereche prin Rusia, sau la revenirea în țară, când, în drumul spre casă, a fost solicitat de o femeie văduvă de război de prin Ploiești.

Am plantat și vie și coacăze negre, luând lăstari de la familia Cosovanu, o familie de care ne-am atașat foarte mult pe timpul cât trăiau. Astăzi via este vie și acoperă un perete al bojdeucii. Am plantat vie și pe spaliere, lângă gardul grădinii.

O perioadă, mai la început am plantat și căpșuni, pe partea laterală a casei, care au dat rod vreo 5-6 ani. Prin ei se cam ascundeau șopârle, gușteri și chiar șerpi de pădure. La început m-am temut foarte tare de șerpi, dar m-am obișnuit, fiind atent doar să nu calc pe ei, și purtam încălțări care să mă protejeze. Anul trecut a fost un an bun al recoltei la vie, încât, împreună cu soția, Rodica, am ținut o cură de struguri de vreo lună de zile, iar finii Brândușa și Florin au făcut ceva vin, cred că vreo 5 – 6 deca.

Coacăzele plantate în tufe, de prin anii 1986 -1988, au fost foarte productive și din ele am făcut suc de coacăze și chiar vin de coacăze (mai la început). Azi tufele s-au cam rărit și prin ele cresc buruieni și viță de vie, trebuind să le curățim de 2 - 3 ori pe an.

Am plantat trandafiri, bujori, tuia, liliac. Doar tuia a dispărut complet, că în urmă cu vreo 3 ani s-a uscat, probabil că a fost o poluare, care numai ei nu i-a convenit.

Ce înseamnă și nepriceperea și neacordarea de timp pentru îngrijirea pomilor! Așa au pățit bieții mei pomi, că eu am fost prea tare prins în activitatea mea de profesor și director de liceu, apoi ca inspector școlar, am fost dedicat aproape în întregime responsabilităților funcției. După ieșirea la pensie am avut alte probleme, care m-au ținut departe de iubirea pentru pomișorii mei. Puterile mi-au devenit mai limitate din cauza vârstei, de anumite îmbolnăviri, de pasiunea revederii urmelor pierdute ale vieții, de pasiunea scrisului. Asta este, ăsta sunt eu și nu am putut să mă dedic grădinii de la Dragomirna. O asemenea grădină necesită să o îngrijești zilnic, deci să locuiești în căsuța ei. Mult aș fi vrut să am o grădină frumoasă și să construiesc o căsuță ca lumea, în care să trăiesc ca la casa părintească de la Dâmbroca.

Nu a depins numai de mine că nu am putut realiza tot ce am visat legat de o vilă la țară, cu tot confortul de la oraș. A depins de serviciile noastre (al meu și al soției), de școlile copiilor noștri (Dan și Andu), de starea noastră materială, de facilitățile oferite de viața la bloc, dar și de nevoia relaxării după grelele probleme de serviciu. O piedică importantă, între 1985 – 1990, a fost aceea că terenul era în proprietatea statului și legile vremurilor acelea nu permiteau construirea de case, ci dimpotrivă, bojdeuca urma a fi demolată.

Am suferit că fiilor noștri nici nu le-a trecut prin minte să amenajeze ceva ca lumea acolo să arate cu adevărat a casă de vacanță cu studii superioare, să poată și părinții lor să se bucure de bătrâneți frumoase. O fi fost și lipsa de încredere în noi, părinții, privind imparțialitatea în drepturile de urmași. O, Doamne, de ce n-am știut să iubim copiii și să-i educăm încât atașamentul față de noi și încrederea să fie fără limite și fără condiții?!?

Chiar dacă suntem părinți și copii, chiar de suntem soț și soție, „modernitatea” ne face să avem sufletele izolate, fiecare pentru el, devenim tot mai negeneroși, egoiști...

Așa s-a făcut că iarna nu am mers deloc la Dragomirna, iar vara cel mult de 2 ori pe săptămână. Cu atât de puțin timp alocat, ne amăgim cu ideea că se poate și așa, să stea, părăsită și neîngrijită, găsind și o justificare, neortodoxă, că ar putea tenta

pe unii aborigeni ai Dragomirnei să mai dea câte o spargere, chiar dacă cam „bate vântul prin casă”

Ar trebui să vindem acea proprietate, că locul se cere să fie sfințit de cineva care poate să facă lucrul acesta. Tare m-aș bucura să apuc a vedea cu ochii mei cum ar arăta grădina și bojdeuca, transformate într-un mic paradis, chiar dacă n-ar fi al meu.

k.- Grădina de legume și păstrare curățeniei în curte

Terenul din dreptul căsuței, când am cumpărat grădina, arăta total îmburuienat, înțesat de urzici, brusturi, și alte buruieni. Căsuța era năpădită de buruieni. Cu tinerețea și entuziasmul avute la început, am căsăpuit toate buruienile, am cosit în toată grădina.

Am amenajat o grădinuță de legume pe vreo 2 ari, în spatele casei. Săpam de toamna, cu hârlețul și nu oboseam deloc, că doar eram tânăr, aveam vreo 46 de ani. Primăvara îmi era ușor să fac straturi, căci săpatul de toamna păstra terenul reavăn, ușor de lucrat. Pe straturi, de-a lungul timpului am semănat: fasole, ceapă, usturoi, morcovi, țelină, pătrunjel. Am semănat și mușețel, care a năpădit grădina și îl cam proteja Rodica, specialistă casei în plivit. Mușețelul îl înlăturam doar acolo unde sufoca legumele. În fiecare an am avut recoltă frumoasă de mușețel. Nu știu de unde a apărut menta și hreanul, pe care de asemeni le protejam.

Cu răsaduri am plantat în mai mulți ani roșii, busuioc și cimbru.

Rodica era specialistă în plivitul straturilor și îi plăcea mult să plivească. Ea despre mine ar putea spune : „Îi plăcea să privească”.

Pe fundul grădinii aveam bucuria, pe la început de iunie să culegem lăcrămioare. Și, tot pe acolo era o zonă întinsă cu frăguțe sălbatice.

"Există un nou tip de viață în față, plin de experiențe care așteaptă să se întâmple. Unii o numesc" pensionare. "Eu o numesc fericire". Betty Sullivan

"Rămâi ocupat [când te retragi]. Dacă ai de gând să stai pe canapea și să te uiți la televizor, vei muri." Bill Chavanne

D.- VIZITE PRIN LOCURILE NATALE ȘI LA LOCURI DE MUNCĂ.

Voi prezenta numai câteva imagini, având în vedere că tema asta am dezvoltat-o mult în „Viața mea ca o fantomă”.

a.- Vizită pe la fostele locuri de muncă, unde am funcționat ca asistent medical,

La Rătești în căutarea de cunoștințe

De vorbă cu domnul Grigorescu,

Dispensarul la Costică Dumitrescu

Dispensarul Ojasca, azi primărie

„Pământ natal, ești cu atât mai mult al meu cu cât ești mai departe.” citat clasic din Luis Cernuda

„Viața, cu cele 5 locuri ale sale: locul natal, locul de joacă, locul de muncă, locul de odihnă și... locul de veci.” aforism de Ananie Gagniu

„Nu poți vorbi sincer despre Dumnezeu dacă nu ești înrădăcinat profund de părinți și de locul natal - probabil cele mai nobile valori ale minții și inimii omenești.” citat din Ștefan Radu Mușat

b.- Vizite pe plaiurile natale,

Prin 2007 mi-am descoperit pasiunea de a revedea locurile copilăriei și tinereților mele

Frumosul lac din Crângul Buzăului

Părintele Nicu, eu și cumnata Mia

Școala generala din Scurtești,

În Stâncești, cu verișoara Paula

În curtea casei părintești, împreună cu fratele Nicușor

La gardul lui Stan Bârsan,
cu familia lui

Nenea Ionică și Țața Fana

Cu Nicușor la mormântul părinților

Cu Nicușor la mormântul lui Nelu

Cu Andu la fratele Nicușor

Nicușor și Mia la poarta casei lor.

Din incursiunile prin locurile natale am gustat din mierea vremurilor tinereții, am îmbrățișat sufletele multor prieteni și ale rudelor, mi-am făcut noi prieteni. Cu alte cuvinte pot spune că am făcut o baie de fericire și m-am simțit dator să slăvesc acele

locuri prin cărțile mele: Dâmbroca – Curcubeu peste timp, Săgeata – Zbor prin vremuri, Viața mea ca o fantomă și altele.

c.- La marea Egee cu Sabin,

Din păcate de la acea frumoasă trăire nu am realizat imagini și o prezint doar prin câteva descrieri:

Am mers cu Sabin și cu un prieten al fiului Dan, Florin, în Grecia, la Marea Egee – Stațiunea Paralia Katerini.

A fost un sejur minunat, presărat cu mici momente tensionate, din grija ca Sabin să nu depășească limitele balizelor. că la vârsta lui de 11-12 ani nu-și dădea seama de pericolele care-l pândeau.

La hotel aveam o cameră cu 3 paturi, aliniată pe aceeași parte. Am ocupat patul dinspre fereastră, Sabin se afla la mijloc, iar Florin spre ușa de intrare.

Spațiul era cam restrâns, dar nu prea ne păsa, căci aveam Alte preocupări.

Micul dejun intra în tariful cazării, iar în rest serveam masa pe la diferite restaurante din stațiune. Era suficient de bogat și noi, aveam grijă, ca românii, să luăm și la pachet pentru prânz. Mai cumpăram câte ceva și ne asiguram hrana și pentru cină. De câteva ori am mers cu Sabin și am servit meniul lui preferat Shaorma. Și fructe am consumat multe: piersici și pepeni.

M-am plimbat cu Sabin de mai multe ori, prin stațiune și împrejurimi și am rămas cu amintirea unor locuri frumoase și bine întreținute.

Despre plajă și despre mare nu pot spune decât că îmi imaginam cum arată raiul. Era un peisaj de vis, cu marea limpede și de un verde-albastru nemaipomenit. Îmi aducea aminte de largul mării de la o stațiune din zona Constanței, când m-am plimbat cu un vaporeș, în larg, la o oarecare distanță. Pe atunci aveam cam 38 de ani, și simțeam chemarea mării, chiar dacă nu eram un bun înotător. Apa mării era limpede, limpede, transparentă până la vreo 10-15 metri. Ce simțeam ? Simțeam o plutire plăcută corpului, dar psihicul îmi era tulburat ca de un pericol iminent. Apă era călduță, dar cam la o jumătate de metru dădeam de apa rece, și parcă mă trăgea cineva de picioare.

Acolo, la Marea Egee, nu aveam nicio teamă pentru mine. Teamă mea era pentru Sabin, că în naivitatea lui și în grozăvia de a arăta ce poate, avea tendința să treacă dincolo de balize.

Nu l-am lăsat pe Sabin singur în apă, ci-i dădeam voie până unde apa venea pe la piept. Când începea el să înoate, mă porneam și eu și nu-i permitem să treacă dincolo de mine. Într-o zi cam a forțat nota și l-am certat, i-ar el s-a enervat și m-a cam jignit. Cu mare greutate m-am stăpânit să nu-l lovesc, am plecat înapoi la cameră supărați unul pe altul. În ziua aceea am stat supărați și cred că el și-a dat seama de greșală și de obrăznicie și încerca să „dreagă busuiocul”.

În ce privesc cheltuielile, Sabin a primit ceva bani de la părinți, care s-au dovedit insuficienți pentru a-și satisface micile plăceri gastronomice. Pe lângă ceea ce a avut i-am mai dat și eu, dar banii lui s-au terminat înainte de plecare. Avea oare cari regrete că nu a păstrat niște bani să-i dea mamei lui la întoarcere. Eu, nu-mi terminasem rezervele de bani, mai aveam vreo sută de dolari și am gândit că i-aș face o plăcere lui Sabin dacă împart cu el ceea ce mi-a rămas, dar nu i-am dat decât la plecarea spre casă. Când i-am dat banii mi-a plăcut mult de el. S-a bucurat ca un copil pentru primirea jucăriei râvnite, dar atunci era vorba de o jucărie de suflet și s-a bucurat că poate să-i dea o sumă de bani mamei lui la întoarcerea acasă. A fost pentru mine o mirare plăcută, o minunare. Câți copii sunt în stare de asemenea gesturi?

d.- La Jupiter cu Rodica,

Apă, aer, soare – la mare

Prin luna august a anului 2017, am mers cu Rodica la mare., în stațiunea Jupiter

Rodica, o făclie de dor care mi-a luminat viața.

Ca-n filmul „Bătrânul și marea”. Bătrânul sunt eu, marea se vede, balena nu se vede, dar sufletul o percepe ca pe bătrânețe mea care începe să mă hărțuiască

E.- REVEDERILE CU FOȘTII COLEGI DE ȘCOALĂ MEDIE TEHNICĂ SANITARĂ:

1.- LEGĂTURI ȘI VIZITE CU UNII DINTRE COLEGI

a.- Revederea cu Nicu Bâlcă la Suceava și excursiile

Masa de primire a familiei Bâlcă

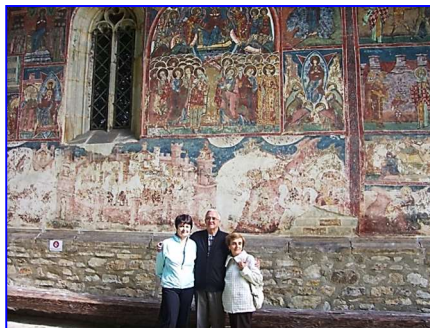
La bojdeuca de la Dragomirna

La Dan, o masă cu familia Bâlcă

O poză de grup cu familia Bâlcă

M-rea Humor: Daniela, Nicu și Rodica

Cu Nicu Bâlcă la M-rea Humor

Nicu Bâlcă la Mrea Sucevița

Nicu, Rodica și Daniela la Sucevița

Pe aleea care duce spre lac

Lacul Codrilor Albaștri – Eminescu

Casa memorială George Enescu

Casa memorială Mihai Eminescu

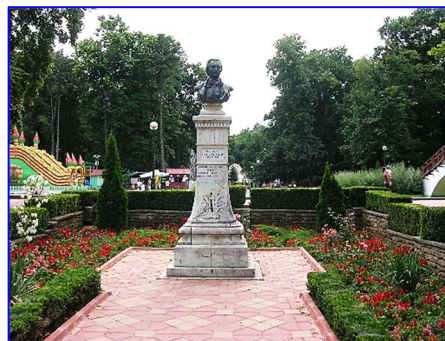
„Singurul progres care poate influența profund viitorul, este cel care crește din trecut.” George Enescu

„Menirea vieții tale e să te cauți pe tine însuși.” — Mihai Eminescu

„Munca unui om se poate plăti. Caracterul, cultura lui, nicipând.” — Mihai Eminescu

La parcul din Botoșani

Statuia lui Mihai Eminescu - Botoșani

La familia Dima la Văratec

b.- Revederi cu Nicu Bâlcă la Cămpina și excursiile

Nicu și Daniela la barajul Paltinu

Barajul Paltinu

Barajul Paltinu este construit din beton în format de arc, are o curbura dublă, cu rost perimetral. Barajul Paltinu este primul baraj din țară construit în acest fel de inginerul Aristide Teodorescu, în perioada 1966-1971.

Casa memorială a Iuliei Hașdeu

Muzeul de la Mateiaș

Biserica din stâncă de la Nămăești

La mormîntul părinților lui Nicu
Văleni Dâmbovița

c.- Vizita la Petrică Achimoiu, la Corbii Mari

Nicu, Dniela și Petrică Achimoiu

Eu, Daniela și Petrică Achimoiu

"În tinerețe, zilele sunt scurte și anii lungi; la bătrânețe, anii sunt scurți și zilele lungi." Nikita Ivanovici Panin

"Orice om își dorește să trăiască mult, dar nici unul nu vrea să îmbătrânească." Jonathan Swift

Locuința lui Petrică Achimoiu

Petrică pregătește un grătar

Nicu Bîlcan, sora lui Petrică și nepoata lui Petrică – o păpușică

Petrică privește îndurerat mormântul păriților săi

La magazinul la care soția lui Petrică este vânzătoare

La sfârșitul secolului al XIX-lea, comuna Corbii Mari făcea parte din plasa Neajlovul a județului Vlașca, era formată din satele Corbii Mari și Podu Corbeanca, cu o populație totală de 958 de locuitori. În comună funcționa o biserică zidită în 1859 și o școală mixtă cu cinci clase, frecventată în 1888 de 64 de elevi (dintre care 26 fete). La acea vreme, pe teritoriul actual al comunei erau organizate în aceeași plasă și comuna Patruzeci de Cruci, formată din cătunele Patruzeci de Cruci (astăzi, Petrești) și Moara din Groapă, cu o populație de 518 locuitori. Aici funcționau 2 biserici, o școală cu 67 de elevi, o moară și o piuă pe Neajlov. Satul Grozăvești făcea pe atunci parte din comuna Fundu Părului, iar satul Valea Stanchii — din comuna Corbi-Ciungi.

În 1925, comuna Corbii Mari, în aceeași compoziție, avea 1600 de locuitori și devenise reședința plășii Neajlov. Comuna Fundu Părului avea în componere satele Fundu Părului, Ungureni și Principele Carol. Comuna Patruzeci de Cruci a căpătat definitiv denumire de Petrești, deși satul ei de reședință a rămas cu același nume; alături de el, se aflau în comună și satele Bărăceni, Moara din Groapă, Grozăvești și Obislav, cu 2217 locuitori

c.- Revederile de la București, Regăsirea colegială – 2009 - 2010

În curtea școlii de pe strada Pitar Moșu-19.august.2009 cu Gigi Mătușoiu,
Viorel Pena, Nicu Bâlcă, Mircea Iordache și Petrică Achimoiu

Ce ne salvează? Memoria fotografică... din ce a fost, din ce s-a vrut, din ce-am trăit ori am iubit, din cât am dăruit și ce sperat avea, din fericire dăluită cu suspine, din cum ne-am strâns la piept când ne-a durut, din ce n-am îndrăznit și n-am putut, din visele gustate dimineața la cafea, din noi în alții și din alții-n noi, din gânduri ce ne-au frământat ca pe eroi. Rămâne ce-a contat iar restul e "uitat". Sorin Șomandra

Colegii mai sus menționați și fiica lui Gigi Mătușoiu

Gică Neagu (+) și Petrică Achimoiu,
în fața fostei Școli Sanitare de pe Str. Pitar Moșu

Broșura revederii de la București

F.- REVEDERILE CU FOȘTII COLEGI DE FACULTATE

După revederea la 10 ani de la absolvirea facultății, din 1978, am fost foarte prins de problemele de serviciu și n-a mai participat la revederi până după ieșirea la pensie, în 2008. Toate aspectele plăcute, legate de întâlnirea colegială, le-am inserat în câteva broșuri și în cartea autobiografică VIAȚA MEA CA O FANTOMĂ. În cartea COSMOSUL ȘI IUBIREA, voi da prioritate imaginilor pentru o prezentare sumară a locurilor și momentelor mai importante la care am participat.

Amintirea este revenirea, unui lucru în minte,
Sau a unor fapte care s-au petrecut în trecut,
Imagini păstrate în memorie, multe dorite,
Obiect suvenir care amintește de cineva iubit.”

Am apelat la-înțelepciune
Și-am observat ca evident:
Nimic nu e mai dulce-n lume
Ca viața dulce de student.

MI

În luna August a anului 2008 am avut revederea promoției 1968 a Facultății de Mecanică din Iași (la 40 ani de la absolvire). A fost un mare succes, colegul meu de grupă, Leon Dorel-șeful de promoție, a fost la mare înălțime.

În 2010 – Revederea de la Suceava

În perioada 18-20 august 2011, am avut întâlnirea colegială cu Grupele 276 și 277, de la Facultatea de Mecanică Iași. Întâlnirea a avut loc la Văratec și a fost organizată de colegii Radu Mihăilescu și Ion Dima. - În perioada 20-22 iunie 2013, a avut loc revederea de la Iași, sub patronajul și ocrotirea lui Dorel Leon.

În 2014 – Revederea de la Vrancea - Lepșa

În 2015, revederea de la Bacău - Slănic Moldova, la Pensiunea Montana.

În 2016 – Revederea de la Galați – Tulcea

În 2017 – Revederea de la Poiana Brașov

În 2013 și 2018 – Revederi la Iași

În 2019 – Revederea de la Neamț

a.- Revederile de la Iași – 2008, 2013, 2018

Poza de grup în fața Universității „Alexandru Ioan Cuza”

Cei trei magnifici: N. Popinceanu, D. Mangeron și A. Gaiginschi

Mircea Iordache într-un remember

Fațada Universității „Gh. Asachi”

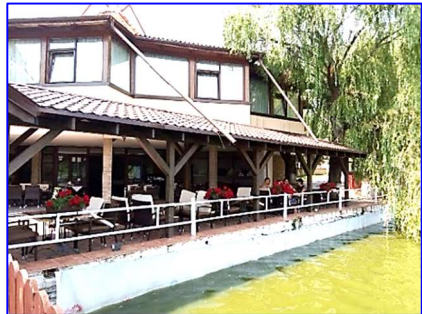
Vedere spre Palatul Culturii

Oprică, Palade, Iordache și Chirilă

La Mănăstirea Dobrovăț

La Ciric - Iași

Obeliscul din Copou

Statuia lui Mihai Viteazul

Deschiderea festivității revederii

Cu colegii pe o bancă în Copou

Relaxare cu dans

b.- Revederea de la Suceava - 2010

Deschiderea festivă a revederii de la Suceava, cu profesorul Cozmâncă, profesorul Graur (Rectorul Universității din Suceava) și profesorul Cefranov+

Leon Dorel, în pledoarie pentru valoarea promoției

O imortalizare a revederii, în fața Universității „Ștefan cel Mare” din Suceava

O imagine a grupului de colegi prezenți la revedere,
în fața porții de intrare la Mănăstire Putna

Echipele de fotbal amator „Balena” și „Schilodul”, pentru o confruntare pe terenul Universității „Ștefan cel Mare” din Suceava

Mircea lordache, un schilod reprezentativ, după un accident grav la genunchi, apără cu o cârjă și a creat o fază hazlie.

c.- Revederea la Vrancea – Lepșa - 2014

La M-rea Lepșa

La Mausoleul Mărășești

„Succesul se învață, el nu este un obiectiv,
Ci o călătorie care poate dura toată viața,
Putem să-l atingem de ne implicăm afectiv,
Și ne concentrăm pe țelul care-i dă șansa.”

MI

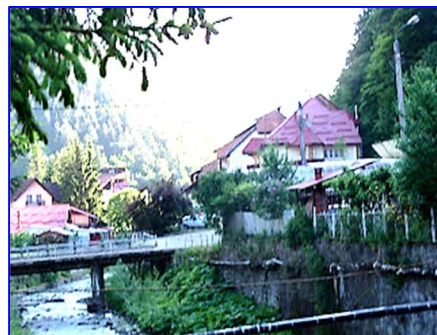
La Muzeu

Un grup de colegi se amuză

"Marele secret pe care îl împărtășesc toți bătrânii este că nu te schimbi cu adevărat în șaptezeci ori optzeci de ani. Trupul tău se transforma, dar tu nu te schimbi deloc. Iar acest lucru, desigur, dă naștere unei mari derute." Doris Lessing

d.- Revederea la Bacău – Slănic Moldova - 2015

Pensiunea Monte Carlo – Lepșa - Bacău

Focul de tabără

La masă colegială

Hora focului de tabără

e.- Revederea de la Neamț – Văratec – 2011 și 2019

Pe podul Cetății Neamțului

Un grup de colegi pe terasa
Cetății Neamțului

„Sunt suflete pentru care apropierea de oameni
Se pot realiza numai prin înstrăinare exterioară,
Capabile să dezvolte sentimente față de semenii,
Dar care pot aduce fericire și liniște interioară.”

MI

La ieșirea din Cetatea Neamțului

Masă de taină la Mănăstirea Văratec

În vizită la familia Gabi și Ion Dima

Aș vrea să fie iar, acum,
Trăirile de-atunci!
Eu v-adresez cuvinte dulci.
Am multe să vă spun.

Azi vouă mă spovedesc
Că v-am iubit și vă iubesc!

f.- Revederea de la Brașov – Poiana Brașov - 2017

Poză de grup la Grădiștea

Vedere din Grădiștea

O pensiune de agrement

Pe străzile Brașovului

G.- PREOCUPĂRILE LITERARE

1.- BIG-BANG-UL ÎNCEPERII PREOCUPĂRILOR LITERARE,

Primul bob de spumă al înclinației mele pentru scrieri literare, poate că-și au rădăcinile genetice de la tăticul meu Neculai Iordache, de pe când mă aflam la Școala Medie Tehnică Medico-Farmaceutică București, atunci a fost big bang-ul pornirilor mele pe această cale. Ca toți copiii, fiind elev la o școală depărtată de casă, eram nevoit să trimit câte o scrisoare la părinți, în care să arăt că o duc bine cu școala, dar că așa avea nevoie de unele-altele. Mergând într-o zi la Târgul Moșilor, am văzut cum unii câștigau la loz în plic. Deși aveam puțini bani la mine, cam vreo zece lei, mi-am permis să cumpăr un loz, la 3 lei. Am rămas surprins că din prima am câștigat 50 de lei, ceea ce reprezenta o sumă frumoasă pentru un elev sărac. |||Cred că unul mic și negru mi-a trimis un mesaj otrăvitor, încât n-am putut pleca imediat de lângă masa de loz în plic, mulțumindu-mă cu ce am câștigat și am mai tras lozuri, unele erau cu mici câștiguri, altele cu mai trage o dată, dar cele mai multe erau necâștigătoare, astfel că până la urmă am pierdut toți banii de care dispuneam. Nu mai aveam nici măcar 0,25 lei (25 de bani, la vremea aceea) necesari să mă întorc la internat, încât a trebuit să merg pe jos și, era ceva distanță. Nu apucasem să-mi iau măcar un covrig și foamea îmi frământa mintea. Cum să-mi asigur suplimentul zilnic, având în vedere că mâncarea de la cantină era, adeseori de nemâncat. N-aveam cum să fac rost de bani, decât dacă ceream de la părinți. Mai bine sufeream de foame și de anumite lipsuri decât să caut altă cale. Cred că aveam o puritate care nu-mi permitea să mă gândesc la altă cale. Cred

că e de înțeles la ce mă refer. Atunci am făcut o scrisoare cam „lacrimogenă„ și am trimis-o părinților. Foarte repede am primit banii, dar și o scrisoare educativă, care, în glumă se referea la greutatea creșterii celor 4 copii. Printre altele, în scrisoare se aflau și 2 versuri: „Patru boi leagănă carul, / Eu cu mă-ta duc amarul”

Un nou impuls a venit pe când eram felcer la Cojanu, raionul Buzău. La primărie, ca funcționară se afla și o fată, un pic cam trecută și cam „ambitioasă”, Nela Luntraru. Ne cam ironizam uneori. Când jucam un fel de volei, în curtea Primăriei, eu, la vremea aceea obișnuiam, atunci când săream la mige să strig „hopaaa”, ea mă imita de fiecare dată. Drept replică, am scris pe o masă din Primărie: „ De o fi să mor, las cu limbă de clopot / Ca Nela-n amurg să-mi cânte Prohodul”.

Declicul exploziei mi-a venit în epoca de „glorie”, când, deranjat de abuzurile sistemului am compus unele pamflete împotriva sistemului și a cultului personalității familie președintelui țării. Dintre acele pamflete menționez: Cultul personalității, Căderea din alb, Lozinci, La noi la Dragomirna, și altele. E drept că le păstram mai mult în minte decât scrise în vreun caiet secret.

După 1990, atât ca director adjunct de liceu am scris diverse pamflete la adresa conducătorilor țării, la adresa învățământului și altele.

Abia după ieșirea la pensie, am avut timpul și inspirația să compun ceva mai substanțial. Cu ocazia revederilor pentru promoția mea de la Școala Medie Tehnică Sanitară, și a promoției mele de la Facultatea de Mecanică, din Iași, am reușit să realizez unele broșuri despre viața din acele perioade, în care am amestecat un pic scrierea în proză cu poezia.

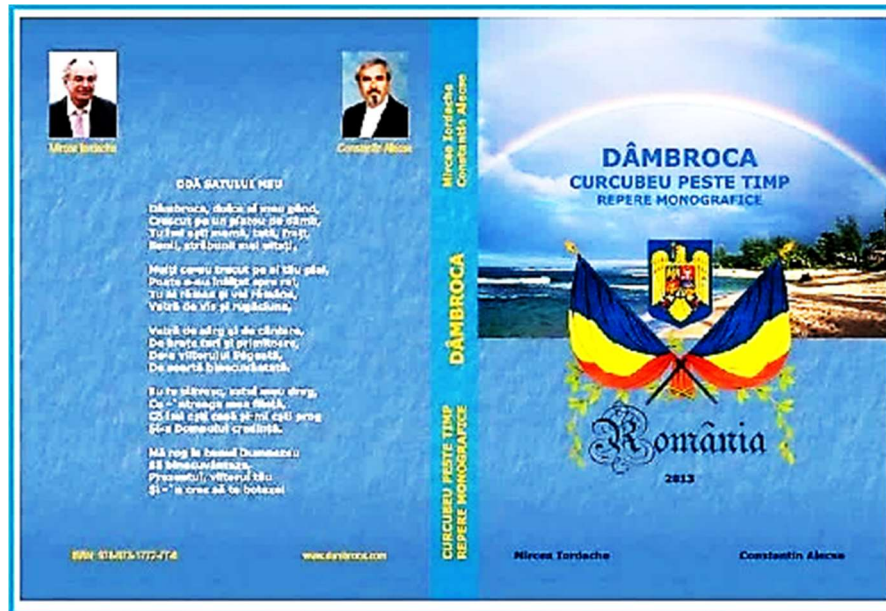
„Când deliciile vieții au riduri, devin amintiri,
Care se strâng pentru insomniile bătrâneții.
Amintirile vin și din clipele unor mari iubiri,
Apar și dispar din vis și de pe retina inimii.”

MI

"Viața ar fi infinit mai fericită dacă ne-am putea naște la vârsta de optzeci de ani și ne-am apropia treptat de cea de optsprezece ani." Mark Twain

2.- DERULAREA ACTIVITĂȚII LITERARE, în colaborare cu Părintele Protopop Constantin Alecse;

DÂMBROCA – CURCUBEU PESTE TIMP – REPERE MONOGRAFICE

În primăvara anului 2011, am reușit să dau de urma fostului consătean Constantin Alecse, care se află la Los Angeles, în calitate de Preot Protopop de California. Amândoi am fost entuziasmați de regăsire. Părintele Protopop mi-a găsit blogul, în care inserasem unele eseuri poetice și m-a asigurat de tot sprijinul Prea cucerniciei Sale, cu amintiri și cu dolari. Eu mă gândisem la o carte monografică, așa doar din amintiri, dar am fost stimulat să mă documentez și în mare măsură a ieșit ceva demn de laude

"În tinerețe suntem străbătuți de dorință; la bătrânețe, de dorința de a simți dorința." Mignon McLaughlin

„Curcubeu - zâmbetul lui Dumnezeu din spatele lacrimilor cerului.” definiție aforistică de Viorel Vintila

Citate din Cuvântul înainte a avut ca titlu DÂMBROCA – FILE DE POVESTE, fiind onorat de un valoros scriitor și critic literar, fiu al satului Dâmbroca, Radu VOINESCU (Nicu Baboi)

- „Suntem un punct pe harta globului, integrat în toate cele ale lumii. Despre toate acestea a hotărât să dea seamă, într-un moment de inspirație și de emoție a întoarcerii la origini, inginerul Mircea Iordache. Plecat de tânăr din sat, și-a făcut rostul departe, tocmai în Suceava cea acoperită de gloria lui Ștefan cel Mare. Dar inima domniei sale a rămas atașată de satul acesta al nostru, cu bunele și cu relele lui.

- Din dragostea domniei sale pentru satul natal s-a născut ideea unei monografii. A muncit la ea fără preget, cu seriozitate, cu aplicație, căutând, investigând, asumându-și o sarcină grea și laborioasă, inclusiv cercetare de teren la o vârstă la care alții își îngrijesc doar tabieturile. Și s-a achitat de aceasta cu brio, într-un timp record.

- I s-a alăturat, tocmai din îndepărtata Californie, preotul protopop Constantin Alecse, plecat și domnia sa din Dâmbroca încă din adolescență.

- Mircea Iordache a cules și a sintetizat imensul material adunat, l-a îmbogățit cu fotografii realizate tot de domnia sa, iar

- Constantin Alecse, vrednică față bisericească îngrijindu-se cu dragoste de românii ortodocși din zona Los Angelusului, spirit deschis către cele moderne, cu o râvnă și o mîgală demne de întreaga stimă a dâmbrocenilor, dar nu numai a lor, a luat asupra-și sarcina de a așeza totul pe Internet. A rezultat un site extrem de bogat, minuțios elaborat, cu secțiuni numeroase, unde povestea de ieri și de azi a satului nostru poate fi găsită și parcursă în amănunțime – de la datele istorice, la cele etnologice, folclorice, economice, lingvistice – de către oricine.

- Site-ul "www.dambroca.com" este, cu probabilitate, în structura lui atât de arborescentă, unic în România. Are șanse să se numere printre puținele de acest fel în întregul World Wide Web. Este prima monografie de o asemenea amploare postată integral pe Internet, beneficiind de toate facilitățile multimedia pe care plasarea on-line le face posibile.

- Un punct modest pe harta lumii, Dâmbroca noastră, este

astăzi, grație eforturilor neprecupețite ale inginerului Mircea Iordache și ale protopopului Constantin Alecse, fii ai satului între fiii satului, vizibil pentru întreaga lume.” [Radu Voinescu www.radu-voinescu.lydo.org](http://www.radu-voinescu.lydo.org)

Citate din aprecierile prof. univ. dr. Gheorghe CALCAN

Un pasionat cercetător în ale istoriei românismului, Prof. univ. dr. Gheorghe Calcan apreciază cartea. Din cuvântul domniei sale extragem câteva citate:

- **„Impresionant! -** Cred că acesta este cuvântul care poate caracteriza realizarea Monografiei localității Dâmbroca, din Comuna Săgeata, județul Buzău, avându-i ca autori pe domnii Mircea Iordache și Constantin Alecse.

- **Lucrarea** domnilor Mircea Iordache și Constantin Alecse este complexă și metodică. Este structurată foarte frumos și logic în zece capitole, cuprinzând cadrul istoric, cel geografic (habitat și populație), dezvoltarea economico-socială, instituțiile satului, cultura, tradițiile și obiceiurile, oamenii satului etc.”

- **Toate** aceste elemente sugerate, și multe altele sunt dezvoltate de cei doi fii ai satului, domnul inginer, profesor și poet Mircea Iordache din Suceava și Părintele Protopop Constantin Alecse din Statele Unite ale Americii, în monografia localității. Munca și dăruirea Domniilor Lor merită toată admirația. Considerăm înfăptuirea celor doi autori întru totul remarcabilă.”

- **„Depărtarea de casă”** a celor doi autori a amplificat, suntem siguri, energia realizării acestui proiect! Un discret atașament al sferelor de investigație: documentare „în site”, fotografii și anchete de teren, dl. Mircea Iordache; fonduri externe și Site, dl. Constantin Alecse, a dat un întreg foarte frumos! Ceea ce particularizează întru-totul demersul domnilor Mircea Iordache și Constantin Alecse este realizarea unui site al Monografiei și concomitent al localității. Site-ul ni se pare a fi de-a dreptul fabulos! El este funcțional în zece limbi (română, engleză, franceză, greacă, rusă, germană, spaniolă, chineză, japoneză, armeană) făcându-l, pe această tematică, unul dintre cele mai performante și accesibile site-uri din țară (și chiar din afară).

- **Anexele, fotografiile, videoclipurile, Forumul Dâmbrocean** sunt alte elemente care ne pot ajuta în creionarea dimensiunilor realizării celor doi autori!

- **Monografia localității Dâmbroca** este o înfăptuire întru-

totul meritorie, de excepție prin „anexa” ei electronică, o contribuție nuanțată la înțelegerea și scrierea istoriei, economiei, culturii și etnografiei locale și naționale. Impactul ei național și extern este deja dovedit!

- Omagiul nostru autorilor! Realizarea Domniilor Lor este o mărturie a valorii și un îndemn spre tot ceea ce este bine, firesc și uman! Aprecieri sincere și felicitări din suflet!”

Prof. univ. dr. Gh. Calcan

Citate din Cuvânt de recunoștință

PC Pr. Protopop Constantin Alecse subliniază:

- „Dâmbroca, pentru Înalt Prea Cucernicul Fr. Constantin Alecse”. Oare era pentru mine. Visul îmi readusese copilăria și parcă o refuzam, spunându-i că a fost dură cu mine. Citind mesajul primit, am recunoscut imediat expeditorul. Era satul meu, grăind însuflețitor prin săteanul Mircea Iordache, și-mi propunea să facem o carte de sfințire și recunoștință, care să ghideze linia viitorului, pentru a se cinsti memoria înaintașilor, a se păstra datinile strămoșești și a nu se devia de la poruncile bunului Dumnezeu.

- Mi-a fost cam neclar, asupra a ce se aștepta de la mine, mai ales pentru confesiunile ce mi se făceau asupra mândriei de a te fi născut țăran dâmbrocean și că sunt unele voci care respiră reținere asupra importanței lucrării monografice și lipsă de încredere asupra capacităților de realizare.

- În visele următoare m-am mutat în satul natal cu întregul bagaj de suflet. Am admirat ideea de monografie ca fiind Mâna lui Dumnezeu, care direcționează pașii satului meu. Plecat de la vârsta de 15 ani și revenit foarte rar și doar în treacăt, deodată m-a cuprins un dor imens și responsabilitatea de a reîntoarce, cu recunoștință, ceva din har ismele divine și binecuvântările personale, cu care am fost alduit.

-Poate că Mircea Iordache va reuși să strângă material documentar, pe care, cu abilitățile mele de operator pe calculator să le pun în valoare cât mai bine și în felul ăsta să arăt lumii ce sat fălos și bogat spiritual este Dâmbroca. Mă rugam: „Doamne, fă ca să mi se îndeplinească acest vis!”

- „Nu am să uit, cât voi trăi și sunt mândru că m-am născut în Dâmbroca, că acolo mi-am petrecut copilăria, acolo am învățat bunul simț de la părinții mei – țăranii adevărați - și de la bunica mea, mamaia Smaranda (mama tatălui meu), care m-a învățat „cei șapte ani de acasă”.

- Cartea satului Dâmbroca „Curcubeu peste timp”, reprezintă o întoarcere a autorilor în etapa copilăriei lor, dar și scoaterea la iveală a identității satului de la formare până în prezent. În același timp, cartea orientează urmașii pe calea dreaptă a omeniei, respectului față de valorile locale, cinstirea eroilor trecutului prin: hărnicie, credință în Dumnezeu și dăruire față de neam și țară.”

Citate din Motivația lui Mircea IORDACHE

- Vizitând, în ultimii ani, satul natal, m-a cuprins nostalgia trecutului, când, copil fiind, am sorbit seva pură - de suflet, a satului. I-am văzut mimica durerii pentru plecarea fiilor în război, mimica încleștării în lupta pentru existență, cearcănele provocate de grijile pentru viitorul copiilor.

- La vizitele în sat am observat multe schimbări, unele spre bine (pătrunderea în case a modernismului, preocuparea pentru dezvoltarea de afaceri și de asigurarea certă a mijloacelor de subzistență în gospodărie,..), dar și spre rău (îndepărtarea de tradiții și obiceiuri, scăderea motivației pentru învățătură, politizarea exagerată a instituțiilor, tratarea partizană a locuitorilor ...).

- Lumina speranței și pocnetul startului a venit tocmai din Los Angeles, de la Înalt Prea Cucernicul Fr. Constantin Alecse, protopop de Los Angeles, care a primit cu multă încredere și chiar cu admirație, ideea de monografie a satului. Inițial, aveam în gând să fac un fel de poveste a satului, în care să folosesc toate amintirile mele și unele documentări sumare, dar telefonul din Los Angeles, mi-a indus creșterea dorinței și voinței de a ținti către o lucrare documentată cât mai temeinic.

- Motivații importante pentru mine, în acțiunea de realizare a monografiei satului Dâmbroca sunt și: venerația ce o am pentru generațiile trecute, care au sfințit vatra satului prin eroismul lor; dragostea pentru satul, care mi-a oferit cea mai frumoasă etapă a vieții mele – copilăria, alături de părinți, frați, prietenii de joacă și în condițiile experiențelor de viață, prielnice unei bune educații; consider că satul nostru merită acest omagiu monografic, pentru: mândria sătenilor; informarea urmașilor noștri asupra istoriei satului; a nu se pierde în și mai mare măsură, decât astăzi, urmele strămoșilor noștri; transmiterea către tineret a modelelor de valori ale satului, educarea lui spre a duce satul spre noi realizări și valori cât și pentru păstrarea tradițiilor locale, etc. .

Citate din Cuvântul de apreciere „DÂMBROCA, O COMOARA DE SUFLETE” al domnului profesor, scriitorul Aurel Anghel, xtragem câteva citate:

- Un amestec necunoscut de sentimente m-a cuprins la festivitatea de lansare a cărții « Dâmbroca – Curcubeu peste timp – Repere monografice » Locul de desfășurare, curtea grădiniței. Cei prezenți erau așezați pe băncuțe cu fața către intrare. Pe prispa grădiniței se afla o masă lungă, la care au luat loc: Mircea Iordache, autorul cărții; Radu Voinescu, scriitor, fiu al satului cel care a și scris Cuvântul înainte; profesorul de filozofie Constantin Enuș, fost director și ctitorul școlii; biologul Elisabeta Popp, fostă directoare a școlii, Adela Petre, renumita creatoare poluară și Gheorghe Petcu, scriitor buzoian;

- A fost o clipă de veșnicie, prin efortul generos al ing. Mircea Iordache și a colaboratorilor săi;

- Autorul a ascultat cu bucurie toate întâmplările cu privire la pierdută în zarea fără de sfârșit a vieții satului, pe care o cunoștea mai bine decât oricare, bucuros că ajunsese să prindă clipa lansării cărții, ca pe o magie.

- Ne-am îmbrățișat la plecare, ne-am promis să continuăm comunicarea. Și, iată cum, la câteva zile aveam să-l aud pe Mircea Iordache exprimând bucuria împlinirii unui vis: „- Sunt acum ca un maratonist ajuns la capătul cursei. Simt că am reușit, că m-am învins, pe mine însumi.” Apoi, mărturisirea despre un alt proiect:”- Sper să fim sănătoși, să ne mai întâlnim măcar o dată la Dâmbroca la lansarea cărții autobiografice a Părintelui Protopop Constantin Alecse, din Los Angeles, cel care a contribuit efectiv la scrierea monografiei satului și care a asigurat tipărirea cărții “DÂMBROCA, CURCUBEU PESTE TIMP, repere monografice. Poate că și „Viața mea”, din care nu va lipsi satul și chiar un volum de poezii, vor crea motive de revedere.” Aurel Anghel, scriitor

În 13 Octombrie 2013, Am Avut Lansarea De Carte „Dâmbroca – Curcubeu Peste Timp – Repere Monografice”. Prezentarea Am Făcut-O În Satul Natal Dâmbroca Și A Fost Un Mare Succes.

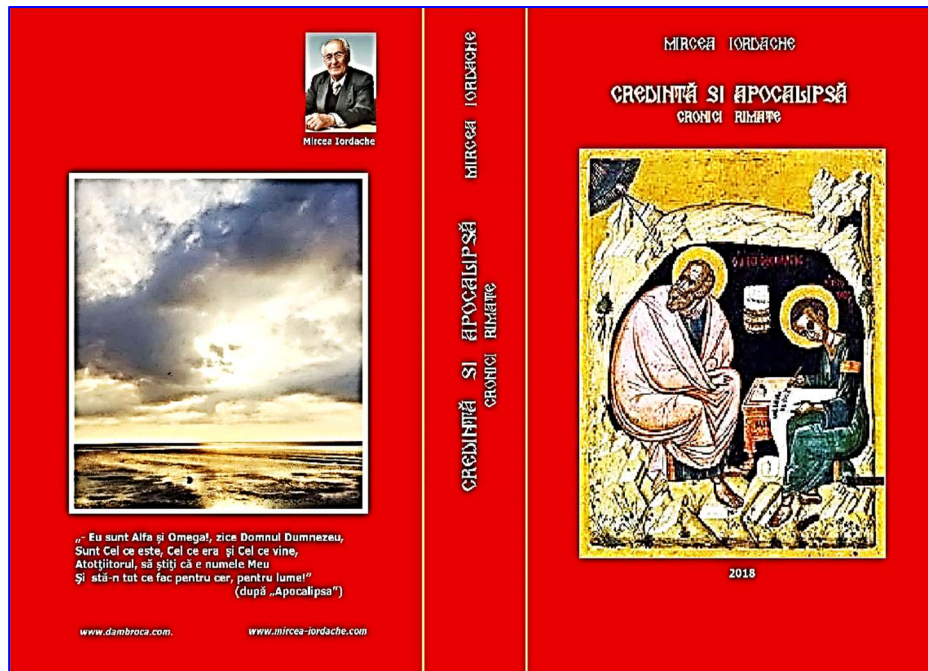
„Curcubeul – brâul lui Dumnezeu ce strânge suflete între lumină și întuneric.” definiție aforistică de Ionuț Caragea

„Cine vrea să admire curcubeul trebuie să iubească și ploaia.” citat din Paulo Coelho

ASPECTE DE LA PREZENTAREA DE CARTE

17 oct. 2015 – Mircea IORDACHE - prezentarea a două cărți de poezii: „CREDINȚĂ ȘI APOCALIPSĂ” și „CU CAPUL ÎN NORI”

CREDINȚĂ ȘI APOCALIPSĂ

Câteva citate din „Cuvânt înainte” al Părintelui Protopop Constantin Alece:

- Consider că această carte, realizată de autorul Mircea Iordache, este cartea de căpătâi a realizărilor lui poetice. Fără îndoială că și multe realizări poetice din domeniul laic, au rostul lor, și locul lor special în sufletul autorului;
- Merită apreciat autorul, domnul Mircea Iordache, pentru lucrarea poetică religioasă, cu atât mai mult cu cât vine din domeniul ingineresc și și-a creat, la o vârstă apreciabilă, cu peste șapte decenii de viață, un mod de viață nou, de a prezenta Scripturile și de a formula într-un limbaj plastic, rezumate poetice ale cercetărilor sale.

Citate din comentariul domnului Aurel Anghel – profesor pensionar, scriitor:

- Este de apreciat și lăudabilă, în stricto sensu, atitudinea unui inginer de profesie, față de realitatea omului contemporan, care trebuie să știe, să afle și să devină conștient de sine, să împlinească una din îndatoririle fundamentale „să creadă și să-i aducă aproape de el” și pe alții, în cazul nostru pe cei care vor citi această carte, printr-un efort remarcabil de ușurare spre înțelegere a textului sacru;

- Apreciez efortul autorului de a ne reaminti, într-o formă originală, că nu putem sta deoparte în lupta care se duce azi împotriva creștinismului și cum altfel decât citind, înțelegând, deslușind și pentru alții din viețile sfinților. Amintind și rostind rugăciuni vom putea contribui la păstrarea neîntinată a credinței noastre.

- Meritul autorului este incontestabil unul didactic de învățatură creștină prin pilde, scurte întâmplări, rugăciuni. Povestirea lor, făcută cu harul povestitorului înnăscut, fac ca acestea să fie ușor de citit și de reținut.

- Nu-mi rămâne decât să-l felicit pe autor și să-l susțin cu bună credință ca autor de carte creștină.

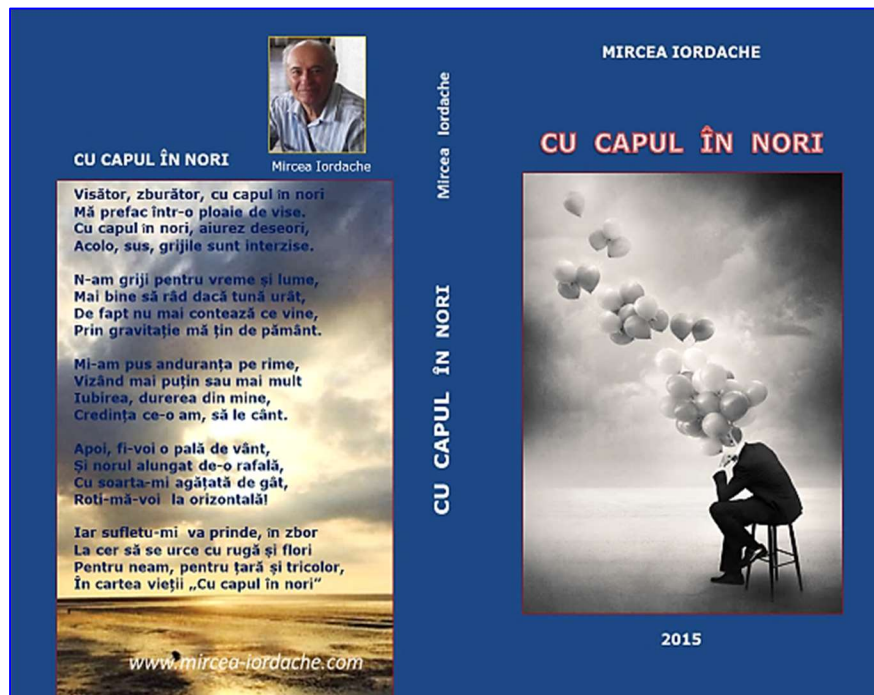
Câteva citate din „Cuvântul autorului” – Mircea Iordache

- Speranța mea e că vă voi deschide sufletele și ochii, cât și voința de a pătrunde în tainele sărbătorilor creștinești, de a descifra mesajele lui Dumnezeu, de a vă apropia mai mult de EL.

- Asigurați-vă că vă rugați, crezând că Dumnezeu o să vă răspundă.

CU CAPUL ÎN NORI

Câteva citate din „Cuvânt înainte”, al prof. univ. dr. Gheorghe Calcan:

- Grosso modo, volumul domnului Mircea Iordache ne apare ca o lucrare cu nuanțe autobiografice, ca o ilustrare a personalității sale cu tot ce a gândit, cu tot ce a crezut, cu evaluările și poziționările sale. El își povestește viața și trăirile în versuri. Volumul conține ode, amintiri, colinde, pamflete, cu popasuri în farmecul copilăriei, frumusețea naturii, măreția vieții, sentimentul iubirii și alte multe petale smulse universului existențial. Unele din versurile sale sunt reluări, altele adaptări ori reveniri asupra unor creații mai vechi. Stilul curge ușor, neinhibat, precum inocența copilului, cu simplitatea de vers a baladei ori cu adresabilitatea directă al urăturilor, cristalizându-se în varii ipostaze. Sinceritatea și puritatea reies pretutindeni din versul scris.
- Mircea Iordache devine un excelent model ce umple frumos etapa unei vârste pe care prea mulți o irosesc steril. Cunoscându-i preocupările, fiind descendenții aceleiași zone

natale, ne bucurăm de realizările Domniei Sale, îl felicităm, urându-i sănătate, spor și de e posibil ... noi concretizări!

- Volumul CU CAPUL ÎN NORI ne apare ca fiind o invitație de a-l cunoaște pe Mircea Iordache! Să o onorăm, deci!

Unele citate din „Cuvântul autorului”

- Chiar dacă vorbim de cuvinte „meșteșugit” așezate, din „constelația” laică, se cuvine ca în „ante-camera” lor, să mulțumim Providenței pentru puterea ce ne-o pune în minte și-n brațe, pentru puterea de a crea ceva, din experiența de viață căpătată și a o transmite urmașilor.
- Sunt sigur că vei realiza cititorule, că e mai greu a scrie versuri adevărate, decât să ai bunăvoința a le citi și a le înțelege.
- Efortul meu îl roagă pe efortul tău să funcționeze, iar eu, numai pentru bunăvoința de a te „apleca” asupra versurilor mele îți mulțumesc, cam la nivel de „sărut mâna, conașule!

Cu mult respect.....Mircea Iordache

Unele citate de la Întâlnirea fiilor Dâmbrocăi (17-10 - 2015) văzută de peste ocean de Părintele Protopop Constantin Alecse

Los Angeles, California, USA (Duminică 18 Octombrie, 2015)

Mult stimat dle ing. Iordache,

- În primul rând, bine v-ați întors acasă, sau cum spuneți DV. „...mi-am revenit...”

- În rândul II, vă mulțumesc din suflet pentru toate informațiile ce mi le-ați împărtășit, și mie, privind ÎNTÂLNIREA FIILOR DÂMBROCII (17 OCTOMBRIE, 2015). Un material plin de amintiri, emoții și multa încărcătură duhovnicească.

- Nu vreau să vă flatez (flatarisesc) însă DV. sunteți - POATE CEL MAI ÎNDREPTĂȚIT - nu numai CETĂȚEANUL DE ONOARE AL SATULUI DÂMBROCA, ci sunteți cu adevărat EROUL SATULUI DÂMBROCA.

- Nu cred că vreunul dintre noi, Dâmbrocenii (fie chiar Părintele Prof. I.G.Coman, scriitorul Radu Voinescu, cântăreața de muzică populară Atena Bratosin Stoian, prof. Constantin Enuș, inclusiv subsemnatul, etc... (păstrând însă o pioasă memorie tatălui DV., dl Nicolae Iordache!), am contribuit atât de mult, sau poate cât s-ar fi convenit, cât ați contribuit DV., la afișarea pe mapamond a SATULUI DÂMBROCA. Felicitări, și vă mulțumesc din tot sufletul în memoria fiilor, și a înaintașilor Dâmbrocei, trecuți la veșnicie.

- În afară de dragostea, dăruirea, și promovarea, prin scris și cuvânt - Monografia satului, dedicațiile poetice, etc! -, inginerul Mircea Iordache – am descoperit eu – este și un distins lider (organizator, conducător, și moderator) de grup/comunitate, care știe să conducă cu profesionalism, eleganță, modestie, dar și acțiune autoritară (controlul) al unei întâlniri/ședință, fie ea chiar și informală. Este evident acest fapt din fotografiile și videoclipurile. Programul zilei, a fost excepțional pregătit, detaliat și comentat:

- CONCLUZII: Domnule ing. Mircea Iordache, Ceea ce ați realizat DV., și cu prilejul acestei întâlniri a fiilor Dâmbrocăi (2015), va fi un addendum la Monografia satului. Regret că nu am putut să fiu alături de DV., nici de această dată. Sperăm pe viitor, așa după cum a afirmat și dl. Primar, să-mi revizitez și eu satul în care m-am născut acum aproape 65 de ani în urmă, SFÂNTA DÂMBROCĂ.

- Știu că vă așteptați la o participare mai amplă la această

întâlnire (2015), însă, cu o participare, așa cum reiese din fotografii, și videoclipurile prezentate, eu, de aici, de peste Ocean, consider că evenimentul s-a bucurat de un răsunător succes, și meritul vă aparține în deplinătate, dle ing. Mircea Iordache. Să ne trăiți, și virtual să ne păstoriți satul Dâmbroca, întru mulți și fericiți ani.

Cu profund respect, Protopop Constantin Alecse

CUGETĂRI CREȘTINE

Citate extrase din cuvântul „LUMINA CREDINȚEI”

Pr. Protopop C-tin Alecse

 <p>Pr. C-tin ALECSE</p> <p>BUNĂTATEA</p> <p>Fii sinceri și curaj, ca și cum Domnul e de față, Una din mulțumirile vieții e să știi că ești bun, Poți răsplăti bunătatea, doar fiind bun în viață! Dacă omul religios e rău, ateu cât o fi de om!?</p> <p>Două calități, în astă lume, nu pot fi simulate Și nici a fi înlocuite: inteligența și bunătatea. Și nimeni nu știe cât de rău este în realitate. Până n-a încercat a fi bun, cu toată amabilitatea.</p> <p>N-avem dreptul să-l privim pe alt om de sus Decât când trebuie să ne aplecăm de a-l ridica. Binele făcut la nevoie e răsplătit înzecit de Iisus, Căutând binele altora, pe-al nostru îl vom afla.</p> <p>Bunătatea este un fel de inteligență superioară. Bunătatea nu este decât o iradiere a fericirii. Religia înseamnă iubire, trăire, bunătate interioară. Se cade ca în rugăciune să ducem legea firii.</p> <p>Rodul Duhului Sfânt este: iubirea, bucuria, pacea, Bunăvoința, bunătatea, răbdarea și fidelitatea. Blândețea și cumpătarea, și nu îl atinge legea! Doamne, cu a Ta bunătate, învață-mă bunătatea! Mircea IORDACHE</p> <p>www.dambroca.com</p>	<p>CUGETĂRI CREȘTINE</p> <p>PR. CONSTANTIN ALECSE MIRCEA IORDACHE</p>	<p>PR. CONSTANTIN ALECSE</p> <p>MIRCEA IORDACHE</p> <p>CUGETĂRI CREȘTINE</p> <p>Culegere de citate din mărturisitorii temnițelor comuniste</p> <p>Axiome ale unor teologi, duhovnici și înțelepți creștini</p>
--	---	--

- Sunt fascinat de viețile sfinților părinți și de puterea lor vizionară, de credința lor curată în Dumnezeu, de misionarismul lor, de puterea lor de a învinge vocea ateismului, de sacrificiul suprem pentru susținerea credinței în Dumnezeu.
- Valul acesta m-a cuprins și pe mine, și încerc prin scrierile mele să-l transmit mai departe prin difuzarea a câtorva opere de creștinism – ortodox, prin scris, cât și în virtual (prin site-uri)
 - Mi-am legat amintirile vieții, în principal, de activitatea misionară, creștin-ortodoxă, pe care am desfășurat-o și o desfășor de peste cincizeci de ani.
 - Ca un corolar al acestor amintiri am conceput și realizat

cartea PUTEREA CREDINȚEI, în trei volume, dintre care lumina tiparului au văzut-o: Vol I – Printre îngeri și demoni, și Vol II – Misionarul, urmând la rând Vol III – Culisele vieții pastorale.

- Am făcut un popas pentru a culege și pune într-o carte, o seamă de axiome, de citate și istorioare pilduitoare pentru credința creștin-ortodoxă. Cartea se întitulează CUGETĂRI CREȘTINE și o consider balsam al sufletelor creștine.

- Menționez că în preocupările mele am fost și sunt sprijinit de Mircea Iordache, consăteanul, împreună cu care am realizat și cartea monografică a satului nostru natal, Dâmbroca.

- Mă consider binecuvântat de Dumnezeu să pot desfășura această activitate creștinească, de punere la dispoziția semenilor a unor cunoștințe creștin-ortodoxe, căci în aceste vremuri în care anticristul își bagă, tot mai mult, coada în conștiința omenească, numai bisturiul cunoașterii poate opera disfuncțiile "organului" suflet.

- Doresc ca învățămintele care se desprind din această carte, CUGETĂRI CREȘTINE, să fie făclii de lumină, lumânări, care să arate prezența lui Dumnezeu. Pentru că Dumnezeu este lumină în cel care aprinde o lumânare, iar cel care aprinde o lumânare se arată iubitor de lumină, adică de Dumnezeu.

- Recomand să aprindeți aceste lumânări-învățăminte și să vă umpleți de iubirea lui Dumnezeu. Apoi, lumina voastră să lumineze mai departe, în timp și în spațiu, asupra oamenilor, încât ei să vadă faptele cele bune și să-l slăvească pe Dumnezeu.

- Fie ca puterea noastră să fie puterea iubirii, acea putere care moare în fiecare zi pentru a renaște în viețile altora.

- Cred că și această carte va aduce LUMINA CREDINȚEI în inimile și sufletele cititorilor, ceea ce le doresc din tot sufletul.

Citate din „LUMINA DIVINĂ A CREATIVĂȚII” Mircea IORDACHE

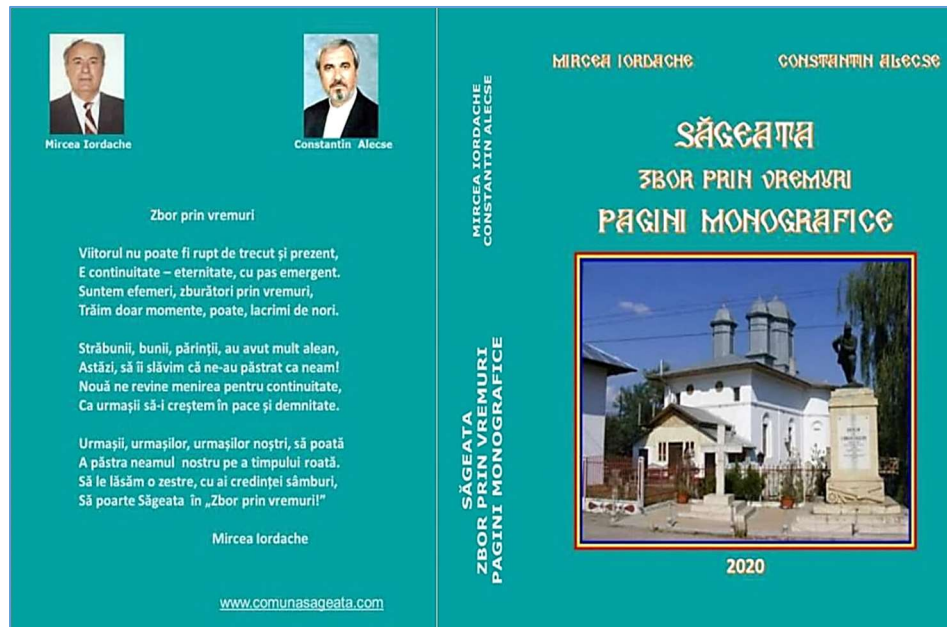
- Doamne, primește și de la mine stăruința de a mă pleca în rugăciune, prin astă carte de cugetări creștine, prin cuvintele de slavă pentru Tine!

- Am fost binecuvântat să am parte, de o colaborare cu un adevărat frate, să putem pune cuvânt lângă cuvânt, de la sfinți părinți, de la Duhul Sfânt.

- Axiome, istorioare, citate creștine, le-am adunat să transmitem în lume, credința Cartea CUGETĂRI CREȘTINE, cuprinde trei capitole, bine reprezentate în carte.

- Am completat, în spațiile libere cu citate personale din propriile poezii cu caracter creștin-ortodox.
- Mulțumesc Părintelui Protopop Constantin Alecse, pentru alesele sfaturi și încurajări, mulțumesc familiei și prietenilor pentru înțelegere și încurajare.
- Mulțumesc, anticipat, cititorilor binevoitori, a aprecia eforturile autorilor acestor culegeri de citate, axiome și istorioare creștine și le adresez rugămintea de a transmite mai departe, copiilor și nepoților, învățămintele care le deduc din această carte, pentru păstrarea vie a credinței creștin-ortodoxe, pentru păstrarea Luminii Divine a Creativității!

SĂGEATA – ZBOR PRIN VREMURI – PAGINI MONOGRAFICE

Citate din CUVÂNT DE RECUNOȘTIȚĂ. De Mircea Iordache

- Cuvine-se să mulțumesc, în mod deosebit, sponsorului, Părintele Protopop Constantin Alecse, pentru mărinimia sponsorizării, cât și pentru dragostea pătîmașă ce o poartă satului natal Dâmbroca, dar și satului Săgeata (satul natal al mamei Prea Cucerniciei Sale, Anica Alexe).

- Mulțumesc din suflet D-lui Inginer Ion Anton, pentru atașamentul față de acest proiect monografic, sponsorizându-l cu o sumă importantă.
- Cuvine-se să mulțumesc domnului Primar al comunei Săgeata, pentru ideea de realizare a cărții și pentru strădania de a-mi asigura bune condiții de cazare pentru investigații.
- Mulțumesc mult preoților din satele comunei Săgeata, pentru sprijinirea investigațiilor în biserici (Pc. Pr. Adăscăliței Iulian, Pc. Pr. Gheorghe Ion, Pc. Pr. Ene Florentin, Pc. Pr. Apostoiu Daniel, Pc. Pr. Popa Adrian, Pc. Pr. Niculescu Adrian).

Citate din Cuvântul autorului

- O „vorbă” a scriitorului buzoian, profesor Gheorghe Petcu, suna cam așa: „Unii au făcut ceva și au mai greșit, alții n-au făcut nimic și le-a reușit perfect.”
- Această carte este o închinăciune pentru înaintașii meleagurilor comunei Săgeata, care au luptat eroid pentru păstrarea hotarelor țării. Este dedicată: personalităților comunei, care au adus faimă meleagurilor natale; personalităților satelor pe domenii de activitate, pentru contribuția la dezvoltarea vieții materiale și spirituale; părinților mei, că au avut o viață cinstită și devotată țării și oamenilor, cu multă credință în Dumnezeu, constituind modele demne de urmat pentru urmași.
- „Cartea este o simbioză între creație și credința în Dumnezeu. Edificatoare sunt și versurile extrase din creațiile autorului:
„Mi-este trupul ca un cer, în suflet îmi zboară îngeri.
Vreau să aflu un mister, văd și nu-mi vine a crede,
Raiul pe pământ coboară, cu alaiu-i de culori,
Domnul cu a Lui comoară, ne miluiește cu verde.”

Citate din aprecierile scriitorului prof. Aurel Anghel

- Citind cartea domnului Mircea Iordache am rămas cu impresia că a dat expresie cuvintelor „totul sau nimic” Totul, răspund paginile monografiei sale.
- Cititorul va găsi sintagma „greul vremurilor” într-o desfășurare de evenimente, care sunt scrise cu un condei fierbinte... rămânând, după citirea monografiei, un iubitor de istorie locală, de adevărată istorie a neamului românesc din care facem parte.” (Aurel Anghel, scriitor)

Citate din aprecierile prof. univ. dr. Gheorghe Calcan

- „Săptămâna asta am găsit un culoar și am insistat cu lectura mai mult pe monografie și cele două lucrări!
 - Așadar, încă o dată felicitări, și felicitări!
 - Monografia este un veritabil Tratat de informații! Fiecare caută și găsește ...! Evident rămâne un referențial Plecăm fruntea ...!
 - Cele două lucrări arată sensibilitatea, viziunea, profunzimea și spontaneitatea Domniei Voastre! Plecăciune ...!”
Cu sinceră prețuire, Gh. Calcan

Citate din articolul publicat de Opinia de Buzău, privind Săgeata – Zbor prin Vremuri – Pagini Monografice – de scriitorul Aurel Anghel

Săgeata – Zbor prin Vremuri – Pagini Monografice

- Monografia este o amplă poezie, un poem în care citim cu emoție aducătoare de binecuvântarea prin lacrimi.
- Este o realizare și din punct de vedere tipografic, adaug cuvinte de laudă Editurii, celui care a sponsorizat, ca fiu al melegurilor și tuturor celor care au contribuit la ivirea ei în lumea cărților.
- Remarc contribuția autorului la ilustrarea, redactarea, tehnoredactarea acestei cărți, lucrare de valoare enciclopedică prin informații și literară prin textele referitoare la oamenii și locurile din această renumită așezare omenească din județul Buzău.
- Metaforic vorbind este un zbor prin vremuri, cum foarte inspirat a intitulat autorul cartea.
- Întreaga lucrare este un zbor ca un cocor care a poposit o vreme să își vindece rana pricinuită de o Săgeată.
- Autorul a pus în rândurile scrise ceva din moștenirea mea

literară publicată în cartea „La umbra firului de grâu” (Neobosit eu voi întoarce / Din nesfârșite zări cuvântul scris / o floare-n poarta casei voastre / crescută-n cer / Cu rădăcinile în vis),

- Stimate Mircea Iordache, scriu aceste rânduri cuprins de o adâncă emoție, am auzit vocea colegului meu, i-am văzut zâmbetul de om bun, de intelectual, crescut la umbra firului de grâu, l-am văzut pe Prea cucernicia sa Părintele Protopop Constantin Alecse, rătăcind pe câmpia natală și prin lume, i-am văzut pe țăranii, minunații noștri locuitori, încrâncenați în lupta cu nedreptățile și am plâns cu lacrimi fierbinți....neînțelegând de ce a fost nevoie de atâta nedreptate la vremea copilăriei noastre ... de ce trebuie să plătească neamul nostru atât, o țară cu oameni harnici și dreaptă credință.

- Cartea domniei voastre m-a pus pe gânduri, pe gânduri triste, de ce și acum, după ce am crezut cu naivitate copilărească , că alungarea dictaturii comuniste a rezolvat totul și a adus lumină în sufletele românilor. Cartea domniei voastre este un răspuns ferm și dureros. Nedreptatea nu piere niciodată atâta vreme cât aproapele nostru nu are niciun Dumnezeu.

- Meritul acestei cărți este de a scoate la lumină nume de oameni, faptele lor bune. Cei răi și-au pierdut urmele și numele.... din carte ca într-o grădină a unui harnic gospodar din Săgeata.... răsar florile primăverii, cresc lanurile de grâu, renumiții pepeni și, de curând la Buzău se coace cea mai bună pâine, pe care am avut-o pe masă la Sfânta Înviere. O fericită coincidență face ca în aceste sărbători, când am aniversat 2020 de ani de la Nașterea Cuvântului ... să am aproape de sufletului meu o lucrare care m-a ținut zile în șir în cea mai emoționantă petrecere a timpului sărbătorii Învierii.

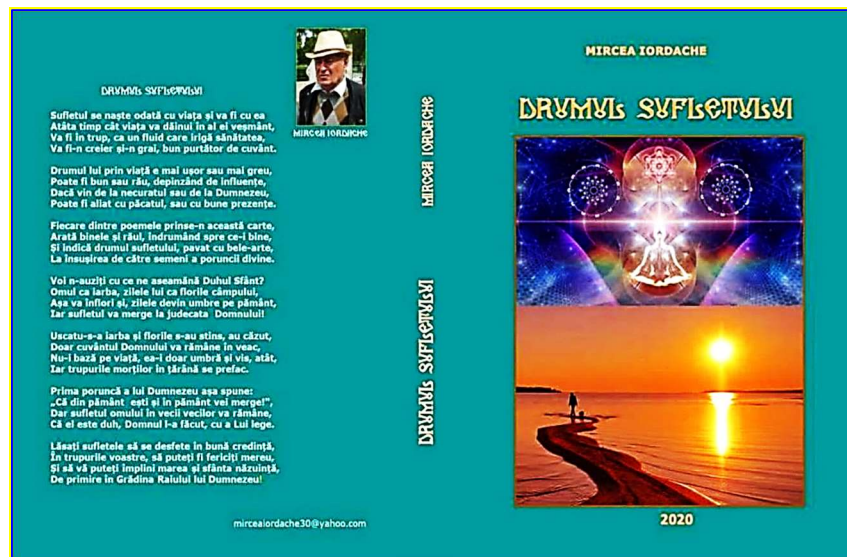
- Îmi voi îndrepta atenția în primul rând din punct de vedere literar. Este prima monografie în care statisticile, evenimentele, datele istorice, așezarea geografică, sunt trecute prin mecanismul fin al transfigurării literare.

- Dedicția de pe interiorul copertei este un veritabil poem în proză, un text memorabil în câteva fraze. Stârnește interesul, emoția, acel magnetism care ne atrage spre lectură („Pe aceste frumoase meleaguri au viețuit străbunii, bunii, părinții, cu trăirile lor, mai bune sau mai rele, dar, suportând și multe vicisitudini ale vremurilor trăite: secete, molime, năvăliri barbare,

participări la războaiele de păstrare a integrității teritoriale și a identității, participări la revoltele împotriva asupritorilor interni. Comuna are mulți eroi care au udat cu sângele lor câmpurile de luptă, prin jertfele lor lăsând în urmă multă jale, dar și mândrie patriotică”).

- O frumoasă contribuție este și a colaboratorilor la documentare. Fotografiile color aduc în fața cititorilor chipurile a doi profesori universitari, chipurile unor profesori, învățători, ingineri, preoți, funcționari, adevărați fii ai satului.
- Meritul autorului este de a fi coagulat, într-o lucrare de excepție, cunoștințele, gândurile, sentimentele a zeci de oameni care nu au încăput în paginile de gardă. Toți au făcut posibilă apariția cărții „În memoria bunilor și străbunilor noștri care au dus greul vremurilor.

DRUMUL SUFLETULUI

Extras din Cuvântul autorului

Această carte am ținut să o întitulez Drumul Sufletului din motive sentimentale, căci poeziile cuprinse în ea au esența unui decalog, în care sufletul are rolul de al împlini atâta timp cât sălășluiește în trup, iar după moarte se îndreaptă spre dreapta judecată a lui Dumnezeu, dar și pe acel drum, parcurs timp de

40 zile, se roagă la îngerul său păzitor, se roagă la Domnul să fie primit în împărăția Sa,

Am o patimă și-un gând
Să las ceva pe pământ,
Din ce mi-a dat Dumnezeu,
În suflet și-n trupul meu.

Mi-am solicitat mereu,
Sufletul, în trup, la greu,
Pentru cinste, pietate,
Pentru muncă și dreptate.

Cred că l-am păstrat curat,
Că n-am vrut să fiu certat,
Că-mi pun poftete în fapte,
Dând sufletul la o parte.

De la pământ până la cer,
În nepătrunsul, etern mister.

Sufletul mi-e azi la pământ,
Ca mâine fi-va pală de vânt,

Și va porni, atunci, în eter,
Undeva, pe-o scară la cer,
Lăsând doar o dâră de fum,
Sfințit de al vieții parfum. MI

Un îndemn vine în strofele de final ale poeziilor despre viață, astfel:

Trăiește-ți viața! Mâine ar putea fi ultima zi
Și, nu uita, cu cinste să ți-o slujești mereu,
În credință poartă-ți calea și felul de a fi,
Stăpânul vieții noastre e numai Dumnezeu!

Aproape fiecare poezie, pe lângă sfaturile privind conștiința pe anumite teme, în final se face o îndrumare creștin-ortodoxă, de credință în Dumnezeu.

Exemplu, în poezia ISTORIA:

Nu plângeți trecutul, nu vă fie teamă de viitor,
Trecutul e maleabil, flexibil, ne explică ce-a fost,
Dar e bine să credem că totul vine de la Creator.
Doamne, ajută istoriei viitorului să aibă bun rost!

În fiecare poezie despre moarte, strofa finală este:

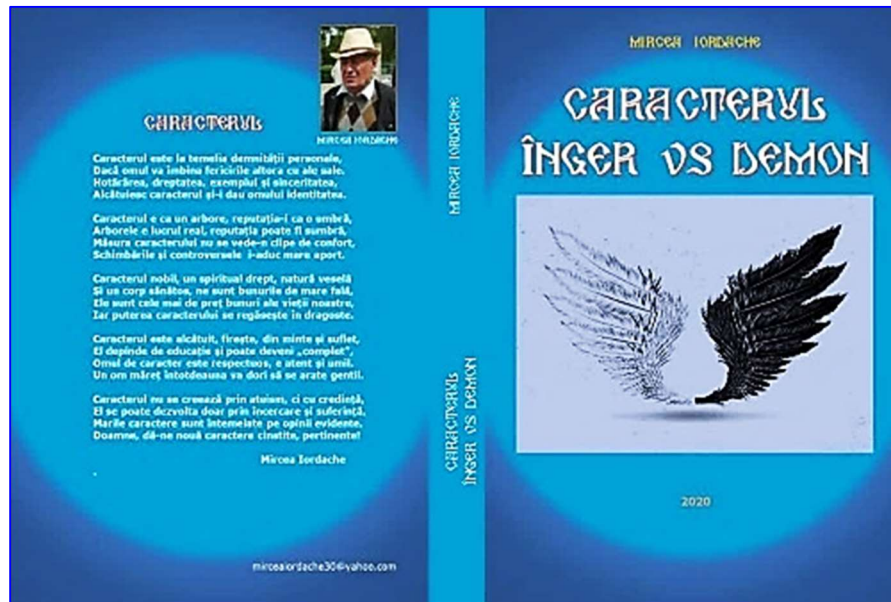
Să-L rugăm pe Domnul pentru o moarte curată,
Că una ne este crucea și-avem numai o soartă,
Cu multă umilință și cu închinăciuni tot mereu!
Stăpânul morții noastre este numai Dumnezeu.

Iar în poezia finală, DRUMUL SUFLETULUI DUPĂ MOARTE, în strofa din final este edificatoare întregirea titlului cărții:

Rugați-vă, voi oameni, ca buni și dreپți creștini,
Fiți buni și dreپți în viață și credincioși mereu,
Sufletele voastre, după moarte, Raiul vor primi!
Stăpânul sufletelor noastre e numai Dumnezeu!

„Nu condiția noastră, ci calitatea sufletului nostru ne face fericiți.” Voltaire

CARACTERUL – ÎNGER VS DEMON

Extras din Cuvântul Autorului

Pentru a face cititorii să conștientizeze direcția în care îndrumă această carte, prezint două strofe din poezia, intitulată *Caracterul*:

Caracterul este alcătuit, firește, din minte și suflet,
El depinde de educație și poate deveni „complet”,
Omul de caracter este respectuos, e atent și umil,
Un om măreț întotdeauna va dori să se arate gentil.

Caracterul nu se creează prin ateism, ci cu credință,
El se poate dezvolta doar prin încercare și suferință,
Marile caractere sunt întemeiate pe opinii evidente.
Doamne, dă-ne nouă caractere cinstite, pertinente!

Cititorule te invit să iei aminte de atenția ce trebuie acordată comportării în viață, ținând cont de Legea lui Dumnezeu, în care sunt cuprinse cele zece porunci. Vei vedea că poeziile cuprinse în carte, prezintă atitudini comportamentale care, prin conținutul lor, îndeamnă la respectarea poruncilor lui Dumnezeu.

Citate din articolul, publicat în Monitorul de Suceava, - Mircea Iordache, „un scriitor profund, cu dragoste de neam și glie” de Daniela MICUȚARIU

- Mircea Iordache, în vârstă de 81 de ani, „un scriitor profund, cu dragoste de neam și glie”, născut în județul Buzău, dar „adoptat” de Bucovina cu mulți ani în urmă, continuă să aibă preocupări literare intense și să ne surprindă și acum cu sensibilitate deosebită pentru versuri. Dacă în anii regimului comunist a scris mai puțin, câteva poezii antisistem: „Căderea din alb”, „Lozinci”, „Șeptel”, după ce s-a pensionat, în anul 2001, a început să aibă preocupări literare mai intense care continuă și acum.
- Mircea Iordache este coautorul frumoasei monografii a localității natale, Dâmbroca, din județul Buzău: „Dâmbroca – Curcubeu peste timp. Repere monografice” (Mircea Iordache, Constantin Alecse, Editura Accent Print, Suceava, 2013). „Deși am lipsit mult din satul natal și sunt stabilit în orașul Suceava, cea mai mare parte a sufletului mi-a rămas în satul copilăriei și tinereților mele. Am amintiri foarte plăcute de pe meleagurile natale”, spune Mircea Iordache.

Palmares literar

- „A parcurs o carieră profesională admirabilă. Vorbim de prolificitatea unui autor. Domnul Mircea Iordache este semnatarul mai multor volume de poezii. Manifestă o sensibilitate deosebită pentru versurile religioase, concretizându-le în volum”, este de părere prof. univ. dr. Gh. Calcan.

- Printre cărțile care poartă semnătura lui Mircea Iordache se numără: „Cu capul în nori”, „Viața mea ca o fantomă”, „Drumul sufletului”, „Characterul – Înger vs Demon”, „Credință și Apocalipsă – Cronici rimate”, „Săgeata - zbor prin vremuri” - Pagini monografice etc.

- În paginile cărților sale, Mircea Iordache „așază” experiențe de viață, „pentru a păstra trează conștiința neamului său”, arătându-și prin scrierile sale credința în Dumnezeu, fiind, așa cum spunea Constantin Alecse, „un apostol al românismului, și românității, păstrând trează conștiința apartenenței noastre la neamul românesc, pe care-l slujește prin dăruire și condei”. * * Despre volumul „Cu capul în nori”, autorul spune: „Nu știu dacă a fost o joacă de-a cuvintele, de-a gândurile, de-a versurile, știu doar că am pus, în aceste eseuri poetice, sufletul meu, uneori mai cald, alteori mai rece și având conștiința curată că am dorit să fac semenilor un <petec de cer> al credinței în bine. Am dat sfaturi de bine, pentru neamul meu, prin imnurile și odele inserate în carte, am militat pentru pace, pentru natură, am elogiat sau omagiat acolo unde am considerat de cuviință, am slăvit sfânta familie, am urat de bine prin colinde, am prezentat graiul satului meu, am folosit pamfletul pentru ridiculizarea anumitor <personalități> sau a unor fenomene sociale, mi-am adus autocritici prin capitolul <Odă totului meu>.

- Ca o autoapreciere a interesului, față de acest sistem al meu de comunicare, am luat un titlu simbolic, mai mult din considerentul de a vă incita să vedeți cum îmi stă cu capul în nori, ce fluturi îmi zboară din țeastă, deci titlul este <Cu capul în nori>, pentru care i-am prins pe copertă un om din al cărui cap sunt înălțate baloane, care, în cazul meu se vor baloane cu idei poetice, care se înalță dincolo de <nori> și nu baloane de săpun care se sparg la prima adiere de vânt, dar chiar și baloanele de spumă au clipa lor de trăire în eternitatea vremurilor, mai ales atunci când reprezintă semințe ale viitorului”.

Date biografice

- În perioada 1963-1968, Mircea Iordache a fost student la Facultatea de Mecanică, secția Proiectare Mașini Unelte și Scule, de la Institutul Politehnic „Gheorghe Asachi”, din Iași; 1968-1974 – inginer (tehnolog, șef secție Control Tehnic de Calitate, șef atelier Mecanică Ușoară, șef Secție Montaj), la Întreprinderea

de Utilaje și Piese de Schimb din Suceava; 1973 – Diplomă de Evidențiat în Muncă; 1974-1995 – profesor de Discipline Tehnice și director adjunct, la Liceul Nr. 1 – Construcții de Mașini din Suceava; 1980 – Onorat cu ordinul „Profesor Evidențiat”; 1992 – Obținerea gradului didactic I în învățământ; 1995-2001 – inspector școlar de specialitate, la Inspectoratul Școlar al Județului Suceava; 1998 – curs de instruire „Management Educațional”, pentru inspectorii școlari de specialitate, finalizat cu Diplomă; 1999 – Cursuri de formarea inspectorilor școlari, finalizat cu Certificat de Absolvire. Din anul 2001 este pensionar.

- Printre pasiunile scriitorului Mircea Iordache se numără

poezia, eseurile în proză, schițele monografice, studiile de chipuri omenești, navigare pe internet, muzica clasică și populară, filosofia, grădinăritul. Cei care vor să afle mai multe despre Mircea Iordache, pot să acceseze <http://www.mircea-iordache.com/>

4.- Tehnoredactări de cărți pentru:

a.- Pentru Părintele Protopop Constantin Alecse;

Extras din Cuvântul autorului:

„Mulțumiri și adâncă recunoștință

.....În încheiere doresc să menționez faptul că, fără cunoștințele sale și calitățile sale de critic literar, fără capacitatea sa de a structura "hățișul" și "căpița de informații" adunate în autobiografia mea, informații "puse cu furca" în virtual, fără sacrificiile sale, făcute dezinteresat, timp de aproape 3 ani, de a structura materialele, și a le tehnoredacta, fără paciența ce-l caracterizează, pe el, unicul Mircea Iordache, cele 3 volume, ale autobiografiei mele, nu ar fi avut posibilitatea să vadă lumina tiparului. Considerând acestea, și toate poeziile și dedicațiile, legate de anumite evenimente, descrise în lucrarea autobiografică „Puterea Credinței”, d-l Mircea Iordache este, de drept, coautorul cărții mele. Îi rămân profund recunoscător.

Mult stimat domnule ing. Mircea Iordache (formulă consacrată cu care m-am adresat, din respect, în toată corespondența noastră...), Vă mulțumesc. Vă mulțumesc din adâncul sufletului meu, iar pomelnicul de familie, pe care ați avut bunăvoința să mi-l oferiți, pentru pomenire, perpetuează legătura duhovnicească dintre noi, familiile noastre și dâmbrocenii noștri.

Acelea-și mulțumiri, și respect profund, îi adresez și distinsei d-voastre soții, onorata doamnă Rodica. Mulțumesc lui

Dumnezeu că existați, și Vă doresc multă sănătate, bucurii, pace și lumină și...multă putere, spre a împlini toate celelalte proiecte, despre care adesea am vorbit împreună. Să ne trăiți întru mulți și fericiți ani! Frățește, în Hristos Domnul,

Preot Protopop Constantin Alecse

Protoiereu al Protopopiatului Coastei Pacifice (ROEA) – Eparhia de la „Vatra Românească”

**b.- Pentru domnul inginer Ioan Anton;
Citate extrase din Cuvânt înainte, al lui Mircea Iordache
Moto:**

„O mână prietenească e bine să o întinzi celui care merită și vrea să o primească.” – MI

- Am simțit o plăcută atracție să întind o mână spre comoara sufletului domnului Ion Anton.
- Vizual l-am cunoscut puțin, dar mi-a apărut ca un om bine așezat, chivernisit, impozant, cu privirea pătrunzătoare dincolo de lumesc.
- După ce am admirat sensibili-tățile vieții d-lui Ion Anton, din scrierile sale, postate în virtual de părintele protopop Constantin Alecse, am dedus că are percepția vieții, prin credința NIHIL SINE DEO (Nimic fără Dumnezeu), că își divinizează satul natal, dar și o viață liniștită, plină de credință, alături de frumoasa-i familie din Los Angeles.
- O mare mulțumire o are față de omul care l-a primit frățește, cu brațele deschise și care i-a oferit sprijin pentru o mai bună integrare de român-american, părintele protopop Constantin Alecse, de la Biserica Sfânta Treime, duhovnicul său.
- Mergând de la aceste considerente pronia mi-a sugerat un titlu pentru o carte: „NIHIL SINE DEO”, care a fost acceptat de domnul Ion Anton și de părintele protopop și care împreună au conceput și un subtitlu: „De la Hermeziu la Los Angeles”. Așa a început istoria acestei cărți.
- Cum să nu-și amintească de biserica satului, cu încărcătura ei istorică și cu sfințenia ei, de la care a primit primele note muzicale ale simfoniei Înălțării Domnului și care i-a fost ghid în viață pentru cinste și cinstire în clipele de cumpănă grea, a sărăciei și suferințelor cauzate de război?
- Apoi Prutul, ah, Prutul, pe care îl auzea de pe prispa casei, și la care în călduroase veri mergea la scaldă.
- Prutul îl lua în brațele lui calde și ude, ca un părinte iubitor și, parcă cu un fior de tristețe, tremura în valuri,

- Cum „Nihil Sin Deo”, Dumnezeu i-a scos în cale pe PC Părintele Protopop Constantin Alecse, care i-a adoptat toată familia sub ocrotirea Bisericii Sfânta Treime, devenind și duhovnicul familiei, domnul Ion Anton îi poartă deosebit respect și ascultare duhovnicească.
- Ilustrația întregii cărți vorbește despre bonomia și dragostea de tot ce este sfânt pe lume, de cinste, omenie, de credința în Sfânta Treime.
- Un mare loc în întreaga carte îl are poetul național Grigore Vieru, care-i dorea mereu prezența, și își foloseau apelativele: „frate Ioane”, „frate Grigore”. Mult a suferit domnul Ion Anton la pierderea fratelui Grigore, la numai un an după ce sărbătorise împreună aniversarea a 73 de ani ai marelui poet național Grigore Vieru, fiind ucis mișelește, așa cum s-a întâmplat și cu alți mari militanți pentru românism, pentru unirea Basarabiei cu patria mamă.
- Este de apreciat și calitatea de povestitor al călătoriilor de la Muntele Athos și din orașele impresionante prin istorie și cultură ale Italiei (Milano, Veneția Roma)
- Creațiile Poetice Religioase slăvesc pe Iisus, pe Maica Preacurata și Sfânta Treime. Sunt pline de sensibilitate, de pioșenie și de dragoste pentru tot ce este sfânt.
- Creațiile Poetice Laice, sunt, în principal, dedicate membrilor familiei (mamei, copiilor, nepoților, cunoscuților dragi). Din admirație pentru creațiile lui Eminescu, ale lui Grigore Vieru, ale Elenei Călugăru Baci și ale altora, a postat în acest capitol și câteva valoroase opere poetice ale acestora.
- Autorul merită înalte aprecieri pentru strădania și reușita acestei frumoase povești a vieții personale și îl felicit pentru cel ce a fost, pentru cel ce este și, sper, pentru cel ce va fi, desigur și pentru că are concepția de a nu trece nepăsător prin viață, ci de a lăsa ceva valoros în urmă, esența sufletului său.

c.- Pentru doamna profesoară Constanța Albu, Citate din Cuvântul autorului

- Mi-am dorit mereu să scriu despre lucruri petrecute în viața mea. M-am hotărât cu greu să fac acest lucru și calc cu sfială pe acest tărâm. Am militat întotdeauna pentru adevăr. Mă întreb mereu pentru ce îmi trebuie mie această carte?
- Am scris această carte în primul rând pentru familia mea și vorba cronicarului „pentru ca să se știe ce au fost” și pentru aducere aminte a generațiilor din familia mea, care vor fi, și poate

pentru prietenii, care vor să cunoască mai mult acele vremuri, acele personaje care populează lucrarea.

- Eu am cunoscut acele vremuri, pe unele le-am trăit, altele, mi-au fost povestite detaliat de mama mea, care era o povestitoare excelentă, dar a mizat prea mult pe memorie și acum regret.
- Lucrarea mea se vrea o mărturie, dar oare nu este o greșală să-ți deschizi sufletul în fața străinilor?
- Aceste lucruri nu reprezintă decât adevărul și numai adevărul, adică lucruri trăite, auzite și citite. „Să nu faci tot ce poți, să nu spui tot ce știi, să nu crezi tot ce auzi și să nu cheltui tot ce ai”, spune un proverb chinezesc.. Cine sunt eu? Ia, un boț cu ochi de la noi, de la Săgeata, dacă ar fi să-l parafrazez pe marele povestitor. Lăsând gluma la o parte, eu sunt un om ca toți oamenii...
- Alții ar spune că vreau să-mi vând breasla, să judec, cine sunt eu să judec, să ridic piatra? Această lucrare nu este literatură, este doar un lanț de adevăruri înșirate ca niște mătănii pe ața subiectivității.

H.- PROBLEMELE DE SĂNĂTATE,

1.- BOLILE COPILĂRIEI

a.- M-am fript cu acid fenic (pe care-l folosea mămica pentru amortirea durerii unor carii dentare)

• Cea mai mare problemă cu sănătatea am avut-o pe la 3 anișori. Parcă mă văd pe pragul casei, aflat în partea dinspre curte. Parcă o văd pe mămica întinzând pe gard „mănușile” (snopii) de cânepă, după ce se făcuse topirea și spălarea lor în râul Buzău.

Ușa casei era din două canaturi. Un canat se afla închis și în partea interioară a lui, se afla o sticlă cu ceva în ea. Curios, ca orice copil, am deschis sticla și am vărsat-o din greșală pe burtică. Am scos un țipăt, am mai văzut cum mămica s-a repezit spre mine și apoi n-am mai știut nimic, am intrat într-un somn adânc. Ca printr-un vis l-am văzut pe părintele Genciu (nașul meu de luat din moț), cum mi-a dat o linguriță cu ceva (era împărtășania de adio). M-am trezit seara (nu știu dacă era prima sau a doua sau..) după accident. Mă ținea mămica în brațe ca pe un trofeu de preț și parcă mă topeam în ochii ei duiși. Am reținut și că eram îmbrăcat într-un costum bleumarin, împletit din lână.

- Am aflat ceva mai târziu de la mămica, că m-am fript cu acid fenic, că am intrat în comă și a crezut că mă pierde. A mers pe câmpul de după oboare (așa i se spunea câmpului din laterala satului) și a cules floare de cicoare, cu care a realizat o unsoare și m-a uns cu ea câtva timp. A fost un medicament eficace cum nu prea sunt altele astăzi. Realizez azi cât de valoroase cunoștințele medicale păstrate din străbuni.

b.- Am intrat în comă alcoolică

- Pe la vreo 4 ani mă aflu cu surioara Olica pe patul camerei, care ținea loc și de bucătărie. Stăteam amândoi în genunchi la fereastră camerei și...nu știu cum s-a făcut că mi-a dat o căniță cu ceva dulce și înțepător. Cum eram la vârsta la care mă topeam după dulciuri am sorbit băutura și atracția continua să-mi gestioneze urmările. Am mai primit o ceșcuță, apoi i-am cerut surioarei să-mi facă o tragă din stuful de pe grajd. Neavând nici ea minte, mi-a dat traga, dar nu știu cum mi-a venit prin minte să mă urc pe butoi și să trag din el licoarea aceea, căreia nu-i mai simțeam gustul, dar mă învăluia într-o stare de euforie.

- Mai țin minte că la un moment dat am căzut de pe butoi și totul m-a învăluit în ceață.

- Nici nu știu cum de am ajuns la drum. Am avut un licăr de iluminare și-mi dădeam seama că stăteam în fund rezemat de gardul de la drum. Ochii și mintea-mi erau tulburi. Vedeam imaginile dublate și răsturnate și mi se închideau forțat pleoapele. Încercam să-mi ridic pleoapele cu mâna, dar mâna îmi era tot mai bleagă și nu se supunea la comenzi, apoi totul a dispărut.

- M-am trezit seara pe patul camerei. Eram acoperit cu șalul mămicii (un șal maron, pufos și călduros) și nu știam cum am ajuns de la drum în casă.

- După ce mi-am revenit, mi-a povestit mămică ce s-a mai întâmplat. Povestea că vecinul nostru, tata Vasile (așa cum îi spuneam, de fapt fusese doar crescut de tata mare), i-a spus dânsei: - Fă, Sando, ia vezi ce-i cu Gigi al tău, că se cam împleticește prin grajd printre animale și ferească Sfântul să nu fie călcat! - Gicuță, mamă, am fost nevoită să-ți storc balegă de cal pe nas și te-am culcat. Dar-ar boala, numai Olica-i de vină!

- Surioara Olica mi-a spus că a cam încurcat-o cu mămica, că i-a cam tras o chelfăneală.

- Mintea mea a lucrat după acea întâmplare nefericită, cu

abstinență totală de la orice băutură. Un rol deosebit în educarea mea împotriva acestui urât nărav, l-a avut mămica, pentru blândețea cu care mi s-a făcut atât de rușine, încât n-am mai pus băutură în gură până pe la 19 ani. Atunci eram deja felcer la dispensarul minei Ojasca, județul Buzău și medicul dispensarului, Dr. George Rafa, pe care-l veneram pentru tinerețea și bonomia lui, mi-a făcut onoarea să mă invite la o cină în satul Unguriu. M-a invitat și pe mine să beau și, cu timiditate am servit un păhăruț, cu o prudentă exagerată, să nu ia mințile. M-a servit și cu o țigară, un Carpați cu Filtru. Am luat țigara, pentru a mă arăta că sunt și eu bărbat, dar conștiința nu m-a lăsat s-o fumez.

c.- Lipom în zona sub-occipitală stânga

Pe când eram în clasa I-a la Colegiul Militar de Orfani din Arad, deodată mi-a apărut o gâlmă mare în zona menționată mai sus. Colonelul doctor, a fost foarte atent cu problemele de sănătate ale copiilor. Am fost internat la Timișoara și, nici nu știu cum, m-am trezit pe masa de operații și, nu știam de ce m-au întrebat dacă vreau să mă adoarmă, sau fără să mă adoarmă. M-am mirat, cum de m-au întrebat pe mine, doar ei știau bine ce trebuiau să facă. Cred că au vrut acceptul meu, ca în caz că am dureri să mă țin tare. Am acceptat să mi se facă operație fără adormire. Operația a decurs repede dar atât cât a durat simțeam că-mi durerea unui îngheț puternic în zona operației. Eram la limita suportabilului. Am avut eu niște icniri de durere, dar glasul cald al doctorului care mă opera, mă încuraja să suport.

Am ajuns într-un salon mare cu multe cadre militare internate, iar eu un biet copil, tocmai din îndepărtata Dâmbrocă, a Buzăului, eram alintat. Mi-a rămas amintirea culorii albe, de parcă mă aflam într-o visare în imponderabilitate.

Prin salon veneau și unii studenți de la Facultatea de Medicină și, am observat că unul din ei m-a îndrăgit mai mult, poate că era milos și se gândea că la o așa operație aş putea să fie vorba de cancer și voi muri. Acelui tânăr student nu i-am reținut chipul. Azi îl revede subconștientul meu ca pe o boare binefăcătoare. Nu l-am văzut de multe ori, iar când l-am văzut se afla la căpătâiul meu și-mi dădea miezi de nucă.

Doctorul școlii a mai făcut un gest deosebit pentru mine.

M-a invitat la masă la dumnealui și când am văzut luxul și bucatele, nu mai știam ce-i cu mine. Mă învățasem în sărăcia mea și nu aveam nici deprinderi aristocrate în servirea mesei. De fapt, azi nu-mi amintesc ce am mâncat, iar după masă m-am

jucat puțin prin casă cu fetița lui, care era cam de vârsta mea, dar îmi dădeam seama că eram privit cam de sus. Cum puteam fi văzut altfel, doar eram un copil necăjit, un pui de țăran fără o educație aleasă. Oriunde mă îndreptam prin casă ea apărea în fața mea, parcă-mi spunea „aici eu sunt șefă!”

Curios din fire am mers și la pianul casei, dar a apărut, punând stăpânire pe pian și începând să scoată niște note pe care nu le pricepeam.

„Sănătatea este cel mai de preț dar, mulțumirea cea mai mare bogăție și loialitatea cea mai bună relație.” – Buddha

d.- Unele afecțiuni parazitare

- **Rinitele,**

Aproape în toată copilăria mi-a curs nasul, încât un hâtru de coleg m-a poreclit „mucea saclana”. Avea dreptate să râdă de mine, dar n-am să știu de unde a scos adjectivul de saclana.

- **Limbrici**

Prin vara anului 1946, cam după ce murise bunicul, am mers să mă ușurez. Purtam pe mine o cămășuță lungă de cânepă și cam atât. Deși aveam un closet, e drept cam deocheat dpdv igienic, îmi era mai la îndemână să mă desfășor pe lângă. Mă durea burtica și eram ca un cățeluș care-și făcea nevoile pe unde apuca. Aveam un pic de diaree și deodată simt cum iese un mățiguș din mine. L-am ajutat să iasă trăgându-l cu mâna. Chiar de cum a început să iasă ondulându-se, cățelul îmi dădea târcoale, și, cum am aruncat limbricul s-a repezit și l-a terminat îndată.

- **Râia,**

Pe când eram prin clasa a III-a, în școală circula râia cu mare repeziciune de la copil la copil și, a venit și la mine. Aveam mâncărimi groaznice printre degete și pe la sub braț, și ceva mai suportabile pe burtică, pe gât...

Mămică, avea leac pentru toate, că așa era pe atunci, oamenii aveau leacuri băbești, dar ele veneau din străbuni din experiența acestora. A făcut mămica o leșie, cu cenușă și mi-a dat pe tot corpul de câteva ori. La prima ungere m-a usturat groaznic, dar mai apoi m-am mai obișnuit. După câteva ungeri nu mai aveam niciun fel de mâncărime și pielea era curată.

- **Păduchi,**

Tot cam prin clasa a treia păduchii forfoteau pe unde voiau, ieșeau chiar și în frunte. Toți copiii de la școală erau dotați cu așa ceva. Nu prea era săpun, că era un an foarte secetos. După ce războiul pustiise țara și rușii luau tot ce apucau, ca

despăgubiri de război, a venit și seceta cumplită care avea să dureze câțiva ani.

Mămica, fiind o femeie foarte curată și preocupată continuu de curățenia copiilor, veghea la înlăturarea păduchilor, și, dorind să nu se facă de râs în sat, cu mîgală fierbea cămășile, le călca, folosind tradiționalul fier de călcat cu jar de ciocălăi de porumb. Apoi, lua fiecare lucrușor cercetându-l pe la cusături pentru a căuta lindinile (ouăle păduchilor) și a le sparge între unghii.

Au apărut în sat și tifosul exantematic și au murit oameni, printre care și vecinul nostru, tata Vasile. Toată familia lui tata Vasile stătea izolată în casă. Mămica le ducea, ce putea, de-ale mîncării. Tata Vasile a murit, dar familia lui a avut încă mult a prizonieratului, și-apoi erau și ei tineri de 36, respectiv 35 de ani. M-a certat tare tăticu că nu l-am ascultat și la insistențele mămişii m-a culcat în camera de oaspeți, zisă pe atunci casa mare.

- **Ploșnițele,**

Tot prin acele vremuri, până pe la sfârșitul anului 1948, ne-au năpădit ploșnițele. „Palatele” lor se aflau pe lemnul paturilor. De acolo porneau noaptea și ne sugeau sângele.

Nu de găseau insecticide la vremea aceea și mămica, inovativă cum a fost toată viața, lua saltelele și le scutura, descoperind structura lemnoasă a patului. Cu flacăra de la lumânare, purtată pe tot cadrul lemnos al patului, mai ales la încheieturi, reușea să distrugă toate cuiburile de ploșnițe, inclusiv ouăle lor.

Scheletul patului devenea atât de afumat, încât puteai crede că i s-a dat foc și apoi i s-a stins.

- **Puricii**

Puricii nu s-au lăsat nici ei mai prejos. Încălecau pe șoareci care-i purtau peste tot și ajungeau oaspeții pielii noastre, hrănindu-se cu sânge nostru. Cei mai mulți purici au roit prin vara anului 1955. Eu eram elev la Școala Tehnică Sanitară din București și aveam oarecum cunoștințe de dezinfecție, că doar eram la specialitatea Igienă. Tăticu a făcut rost de Verde de Paris, de pe la un cioban. Am făcut soluție cu Verde de Paris și am stropit prin casa noastră, rezultatele fiind cele așteptate. Am stropit și la coliba de După Oboare, care era pentru paza pepenilor și a fost cu succes.

Am fost rugat și de țătica Anica, fata lui tata Vasile, căsătorită Avea pe foc ceaunul de mămăligă, în care pusese deja mălaiul și clocotea molcom. Am realizat mai târziu că nu am fost suficient de prudent, că dintr-o mică neatenție puteau ajunge în ceaun câteva picături de soluție care ar fi fost fatale.

M-am convins de acea posibilitate când după câteva zile a murit nenea Spiru, o rudă a mămişii, care a stropit cu soluția respectivă și a otrăvit mămăliga și niște untură folosită pentru o mâncărică de vinete. Tăticu a fost chemat de urgență acasă la nenea Spiru și a constatat că el și băiatul lui s-au otrăvit, au făcut unele tulburări digestive și au murit foarte repede. Țața Paraschiva lui nenea Spiru, nu a murit căci numai gustase mâncarea, căci era bolnavă de hepatită cronică și nu o suporta.

Atunci mi-am dat seama ce ni se putea întâmpla și nouă și familiei țăței Anica.

Scarlatină,

Pe la sfârșitul anului 1953, eram elev în anul I la Școala Medie Tehnică Sanitară din București. Rezultatele admitterii m-a propulsat ca șef de clasă, cu toate că eram o așchiuță de om, cel mai mic, ca dezvoltare fizică. Învățam destul de bine, dar nu știu de unde până unde, m-am căpătuit cu o scarlatină, fiind singurul din clasă cu așa ceva. Am fost internat la Spitalul de Boli Infecto-Contagioase, Colentina. Grija statului pentru sănătatea copiilor și pentru stoparea împrăstierii bolii, era foarte mare. O problemă mare era de a se preveni complicațiile: artrita, limfadenita purulentă, febra reumatică, otita medie, glomerulo-nefrita și miocardita.

Vreo trei săptămâni am stat internat, într-un salon mare cu mai mulți copii infectați.

Acea ședere în spital m-a rupt destul de mult de școală și.. neavând notițe, nu aveam după ce să învăț, căci manuale nu erau în acele vremuri.

A urmat examenul semestrial și, norocul meu a fost că, în calitate de secretar UTC pe clasă aveam dreptul să asist la desfășurarea fiecărui examen și eu eram, de fiecare dată, examinat ultimul, ceea ce-mi oferea prilejul de a înțelege mai bine lecțiile predate.

Rubeola

Rubeola este o boală virală contagioasă provocată de infecția cu virusul rubeolic. Este considerată a fi o boală a copilăriei, prezentând forme ușoare la vârste fragede, însă poate fi

periculoasă dacă este contactată la vârsta adultă, putând provoca complicații severe, în special în cazul femeilor însărcinate. Rubeola poate declanșa epidemii și se manifestă cu precădere iarna și primăvara. Mai este cunoscută și sub denumirile populare de „pojar mic” sau „pojar de 3 zile”.

Simptomele rubeolei sunt în prima fază foarte asemănătoare cu cele de gripă, însă ulterior se face diferența. Rubeola se manifestă prin: febră, durere de cap, durere în gât, stare generală de oboseală și irascibilitate, înroșire ușoară la nivelul ochilor, inflamarea ganglionilor limfatici, tuse, rinoree, erupție cutanată, dureri articulare. Pe vremea aceea, după cum am spus și la scarlatina se făceau izolări severe, pentru preîntâmpinarea epidemiilor mai grave. Nu știu de unde contractam eu atât de ușor bolile infecto-contagioase, că din școala noastră am fost singurul care am avut scarlatina și rubeolă.

În cazul rubeolei izolarea a fost mult mai riguroasă, probabil că nu mai erau cazuri la Spitalul de Boli Contagioase Colentina. Am fost plasat singur în cameră. Pereții mă cam apăseau. |Singura comunicare cu exteriorul era prin fereastră, căci aveam o vedere în curtea unei unități militare, unde se desfășurau pregătiri militare și, uneori, meciuri de fotbal.

e.-Bolile din perioada maturității

Calculi renali,

Până pe la vârsta de 40 de ani, nu prea știu să fi luat pastile sau injecții, dar atunci am comis o greșeală care m-a dus la răceală a rinichilor, urmată de formarea unor calculi renali, sau poate ceva nisip pe la rinichi. Cum de am ajuns la așa ceva? La un început de toamnă, am mers cu familia la ștrandul de la apa Sucevei. Am făcut un pic de plajă, căci apa era foarte rece. La un moment dat a apărut în bazinul de înot, un prieten, Traian Necunoscutu, împreună cu, fiul și fiica sa. Traian m-a invitat să intru în apă. Am testa, cu piciorul, cât e de rece apa și am refuzat să intru, dar copiii mei Dan și Andu, au insistat mult să intru: „Hai tată, intră și tu!” și a trebuit să intru pentru a nu-mi dezamăgi fiii. Apa era ca gheața și abia am înotat o lungime de bazin și am ieșit tremurând de frig. A doua zi dimineața am simțit dureri apăsătoare în spate, în mod deosebit în zona rinichiului stâng. M-am tratat cum m-am tratat și am făcut și o ecografie, care a detectat calculi la rinichiul stâng. Prim tratament și alimentație am eliminat acei calculi, dar amintirea acelor o mai păstrez și azi.

f.- maladia hipertensivă

Prin 1999, mă simțeam foarte tensionat, dar mă cam neglijam și, mai mereu mă gândeam la o odihnă care mă va scoate din situația aia. Într-o zi, întâmplător am mers la biroul doamnei insp. general adj. Titu. Am bătut la ușă și, cu toate că auzeam voci înăuntru, nu mi se răspundea. După câteva minute îmi deschide o doamnă inspectoare de la educatori, Sofian și, pe un fotoliu se afla doamna Titu, care-și verifica tensiunea cu un tensometru modern la vremea aceea. Mi l-a arătat și mi-a propus să-mi iau și eu tensiunea. Am pompat până la 200 și... eroare, apoi pompând până la 250, rezultatul a fost stupefiant 23/12,7

S-a minunat doamna Titu și mi-a spus: Du-te domnule la un cardiolog, ce vrei să crăpi aici!”

Am mers la un doctor particular, aflat la vârsta a treia și mi-a prescris medicația prevăzută în vremea aceea. Așa am reușit să țin tensiunea în frâu până în prezent. Am mers și la alți medici cardiologi, ultimul fiind doamna dr. Corina Straton.

g.- Icter mecanic

De-a lungul timpului am avut și multe stări gripale, dar prin 2004, pe lângă temperatură am avut dureri groaznice în epigastru. Într-o seară, din cauza durerii am ținut o cărămidă fierbinte pe locul dureros și ca prin miracol durerea mi-a cedat, dar a doua zi dimineață când m-am privit în oglindă, m-am speriat, văzându-mi ochii galbeni. Nu mai spun de spaima pe care am tras-o, când la ecograf mi s-a spus că am ceva la pancreas. M-am internat la spitalul Fundeni, din București. Seara, înaintea internării am fost cazați de nepoata Liliana. Starea de spirit îmi cam era la pământ, mă simțeam în antecamera morții. Simțeam că soția Rodica era cam împăcată cu situația și nu mai avea cuvinte să mă încurajeze. Probabil că-și făcea gânduri, cum să-și organizeze viața după ce n-am să mai fiu. Dar poate că gândurile astea erau numai în mintea mea șocată.

Doctorii pur și simplu nu depistau despre ce-i vorba, ceea ce mă băga în depresie și... cu noduri în gât îmi așteptam sentința ce urma să mi-o dea computerul tomograf. În spital, înainte de tomografie mi s-au făcut investigații și mi s-au aplicat tratamente. Mă mai durea numai „mintea”, din cauza așteptării verdictului final. Din fericire, verdictul a fost bun, diagnosticul fiind de Icter Mecanic, cu cauză necunoscută. De fapt pentru mine era cam cunoscută, că timp de vreo 10 zile, am făcut un tratament cu argilă, care în loc să-mi destupe canalele de

evacuare (la rinichi, vezica biliară...), mi-a înfundat canalul lui Wirsung.

h.- Diabet Zaharat.

Cam prin anul 2001, sub stresul funcției de inspector și al unor greșeli de nutriție, într-o zi am constatat că glicemia mi se apropia de 200, dar nu prea am dat importanță. Cam prin 2005, am constata că am devenit diabetic și a trebuit să merg la diabetologie. Recomandarea fostului coleg de la Inspectoratul Școlar, Valentin Butnaru m-a dirijat spre dr. Cobuz. De la început mi-a indicat să mă tratez cu insulină, dar n-am putut pica în capcana lui, refuzând. Am trecut la domnișoara dr. Caziuc și am fost plăcut impresionat de tratamentul propriu zis și de sfaturile primite. După un timp dumneaei și-a fracturat un picior. Am trecut la d-na dr. Chițan, care m-a impresionat plăcut prin relația medic – pacient și prin eficiența tratamentului primit. De vreo 2 ani de zile am cerut, anual, prescripții, cu ridicarea rețetei de la medicul de familie.

i.- Septicemie

În anul 2019, m-am cam implicat într-o aventură de a face investigații în comuna natală, Săgeata, pentru elaborarea unei monografii. Condițiile de cazare ar fi fost acceptabile dacă dușul ar fi fost „sănătos” și dacă patul n-ar fi avut „modernități” (saltea relaxa și pilotă sintetică). Nu e vina gazdei de situația ceea, ci e vina mea că am tratat cu superficialitate starea de sănătate, cât și prin uitarea de mine prin exagerarea solicitării organismului la stres, prin dezvelirea pe timpul nopții prin neglijarea igienei intime. Așa s-a făcut că m-am reîntors acasă după vreo 25 de zile, cu o jenă la aparatul urinar și cu un pic de bronșită.

Treptat, treptat simptomele mi s-au amplificat și, noaptea când mă ridicam din pat, mi se înmuiau picioarele, îmi pierdeam echilibrul și la vreo două săptămâni după venirea acasă, dimineața, am căzut lângă pat și mi-au trebuit vreo 15 minute să mă ridic. Soția a chemat salvarea și am fost dus la urgență. Eram perfect conștient, dar mi s-a spus că aveam temperatură de 40° C, glicemia cam 250 și aveam fibrilații atriale.

Toate investigațiile au durat până pe la ora 3,00 din noapte și am fost dus la Secția Infecțioase. Acolo personalul mi-a fost cam ostil, jignindu-mă chiar. O singură asistentă, doamna Geta. Era mai agreabilă. Celelalte asistente erau cam prea tinere și nu cunoșteau respectul pentru pacienți. Situația s-a mai schimbat după venirea în vizită la mine a finei Brândușa, care era asistentă

la Pneumologie. Am aflat de la soție că mi s-a pus diagnosticul de Septicemie și, după statistici, numai 50% din bolnavii care au peste 65 de ani, au șanse de supraviețuire. Eu nu prea realizam ce se întâmpla cu mine.

Am avut noroc și de o domnișoară dr. Elena Turtă, medic cu dor de afirmare în profesie, care a încercat două antibiotice, care nu au dat rezultatele așteptate, fiind nevoită să caute alte posibilități. Parcă-i văd luminile din ochi, când a venit în salon cu o cutie mare în mâini și, cu un ton triumfător îmi spune: „Iată acesta-i trofeul de aur, leac pentru dumneavoastră. Este Tazocin și l-am obținut din donație!” Cel mai mult m-a impresionat entuziasmul domnișoarei doctor, la rezolvarea unei probleme medicale.

j.-Adenocarcinom,

După vindecarea de Septicemie, am simțit că am hemoroizi care au început să sângereze tot mai tare, încât pe la începutul lunii martie a anului 2020, m-am prezentat la domnul dr. Gavrilovici pentru colonoscopie. Mi s-au găsit vreo 4 polipi, dintre care unul se transformase în adenocarcinom, fiind necesară operația. Presușii hemoroizi erau, dar ca ne semnificativi față de polipi. M-am supus operației care a constat în deschiderea peretelui abdominal și extirparea a 60 de cm din colonul ascendent, dar și extirparea polipului din anus, care sângera. Operația s-a prins foarte greu și a supurat mult timp. Pe 24 martie domnul doctor nu a mai venit la spital, căci se pornise pandemia de covid 19, de vreo zece zile și soția dumnealui lucrând în Secția Pneumologie, de unde au pornit infectările în Suceava, a trebuit ca și domnul doctor să intre în carantină pentru 14 zile. Am fost externat, dar cu firele de la operație nescoase și operația supurând. Cu cât trecea timpul simțeam mai dureroasă operația căci firele acelea aveau tendințe să-mi sfâșie pielea. Le simțeam ca pe niște gheară. Cum toate serviciile medicale particulare erau închise, am apelat la medicul de familie, dar având copil mic, cred că se temea. Pur și simplu eram speriat și disperat. Dumnezeu mi-a văzut starea și, la momentul oportun am trimis un mesaj domnului doctor Gavrilovici. Dumnealui mi-a comunicat că a ieșit din izolare și după efectuarea serviciului de gardă din acea noapte, în ziua următoare să-l sun pe la ora 12,00, că va veni să-mi scoată firele. Eram impresionat peste toate de mărinimia donului doctor. Oare merit eu să vină un medic chirurg, șeful secției, să-mi rezolve

problema? Domnul doctor este un om foarte credincios și omenos, mi-a rezolvat problema cu rapiditate și cu mare precizie, dar există totdeauna un „dar”, că nu prea am știut cum să mă comport cu operația și, când s-a vindecat complet am ridicat unele greutateți și mi-a pleznit operația, afecțiune care se numește eventrație, trebuind ca pentru tot timpul vieții să port centură elastică.

K.- Gripă cu Covid 19?

Cred că o formă ușoară de gripă am avut și în spital, când am fost operat de adenocarcinom, dacă mă gândesc că am avut temperatură și am fost tratat cu Paracetamol. Dar nu numai din cauza asta consider că am fost bolnav de așa ceva, ci și din cauză că la controlul tomografic efectuat la vreo 6 luni după externare mi s-au detectat micro noduli multipli uniform distribuiți la plămâni, aspect specific bolii cu Covid 19.

Dar cam la un an după operația de adenocarcinom la colon, mă simțeam tare obosit, cu picioarele ca de plumb. Am cutezat, totuși, să plec spre cabinetul medicului de familie să-i ofer o carte abia editată *VIAȚA MEA CA O FANTOMĂ*.

Am coborât scările a trei etaje ale blocului, apoi a trebuit să urc 25 de trepte, până la platoul pe care se află centrala termică a asociației de locatari.

Drumul până la medicul de familie este de cca 800 m. Cu mare greutate, poticnindu-mă din loc în loc, am parcurs vreo 400 m., după care n-am mai putut merge. Simțeam nevoia să mă așez pe jos, pe trotuar. După o mică ședere în loc am încercat să revin acasă, dar după 10 m. m-am blocat și m-am sprijinit cu capul de un stâlp metalic. Nu mai știam ce mi se va întâmpla și, mă rugam la Dumnezeu să mă scoată din acel necaz. După cca 3 minute mă simt bătut pe umăr și o voce liniștită m-a întrebat:

- Vă simțiți rău? Să vă ajut cu ceva? Am răspuns: -Da.

Am întors privirea și am văzut un tânăr spilcuit și cu chip de înger și, în același timp am căzut în genunchi și m-am lovit cu fruntea de trotuar, ca într-o metanie profundă. S-a raliat la sprijinul meu încă un tânăr care degaja bunătate și respect, dar nu am mai fost preocupat să-i văd chipul. Tinerii m-au sprijinit până la scara blocului și m-au întrebat dacă să mă ducă până la apartament. Le-am mulțumit și i-am asigurat că mă voi descurca, că mă voi ține de balustradă. În gândul meu circulau viziuni cum că Dumnezeu mi-a trimis doi îngeri să-mi sprijine pașii, doi îngeri

fiecare fiind frumos și la chip și la suflet, și că sufletul meu a căzut cu capul de trotuar într-o metanie de mulțumire lui Dumnezeu.

Ajuns în casă mi-am luat temperatura și glicemia și amândouă erau mărite. Temperatura era de 37,6, iar glicemia de peste 200.

Am intrat un pic în panică și am sunat la domnul doctor Gavrilovici, medicul care m-a operat de adenocarcinom și mi-a indicat Vitamine C, Vitamina D, Zinc și Paracetamol.

În aceeași zi l-am sunat pe fostul meu coleg de Școală Tehnică Sanitară, Ion Balcan și i-am povestit, dar mi-am dat seama că nu prea era atent la ce spun și mi-a spus că și el are temperatură. M-am ținut de tratamentul indicat de domnul doctor și în 5 zile mi-am revenit complet.

Marea uimire și durere mi-a venit de la Daniela, soția lui Ionică Bâlcă, care m-a sunat și plângând mi-a comunicat că a murit Nicușor (așa-l alinta pe soțul ei). A murit de Covid, în 5 zile de la declanșarea bolii.

Am dat telefon la un alt fost coleg, Gică Neagu, din Târgoviște, să-i comunic vestea tristă și la telefon mi-a răspuns soția lui, cu o veste tot tristă, că Gică al ei a murit în săptămâna precedentă, tot de Covid.

m.- Diverticuloză

După acea gripă cu Covid 19, nu a trecut o lună de zile și m-a prins o diaree cu sânge. Am mers la spital la urgențe. O, Doamne, ce am putut vedea la urgențe m-a înspăimântat!

Se zice că există protecția celor neinfecțați cu Covid 19, dar era total neglijată. În același cameră se aflau tot felul de stări: unii bolnavi aflați pe tărgi, tușeau, vomitau, trăgeau să moară. Alții așteptau pe scaune să le vină rândul pentru consultații. Am avut ghinionul să văd chiar un fost elev de la Școala de Maiștri, care avea masca de oxigen și stătea cu ochii deschiși, fixați undeva în infinit. Am încercat să vorbesc cu el, dar a dat doar din cap. Peste un sfert de oră observ că s-au alertat medicii și asistentele și l-au luat pe acel fost elev, Clapon Costică. Mi-am ridicat privirea spre el și avea fața albastră, ca dovadă de sufocare. A fost transportat cu repeziciune undeva la reanimare. Mi-a venit rândul la consult la doamna dr. Golea de la Gastroenterologie. M-a chestionat, mi-a făcut o fișă, că doar fusesem înainte la urgențe ambulatoriu și am fost tris pentru internare la Serviciul de urgențe al Spitalului. După finalizarea formelor de internare mi s-au prelevat secreții nazale și

faringiene pentru testul Covid și am fost trimis la un salon tampon, în așteptarea rezultatului de la test care mi-a venit în 2 zile, apoi am fost mutat în salon non-covid. Mi s-au făcut analize și s-a constatat că am o anemie severă căci pierdusem mult sânge. Mi s-a făcut și o colonoscopie, la care am solicitat să fie prezent și domnul doctor Gavrilovici. Manevrarea furtunului pentru colonoscopie a făcut-o doamna dr. Golea. Mi s-a comunicat că în colon s-a format o diverticuloză (punguțe multiple, pline cu sânge, care în caz de constipație, se pot sparge și se declanșează hemoragia. Au fost reperați și 2 polipi, dintre care unul e poziționat în rect. Am întrebat cât de mare e cel din rect și, doamna dr. mi-a spus că e cât o boabă de porumb.

Când am primit fișa de externare am observat că acel polip apare că ar fi de 5 cm. I-am povestit domnului doctor Gavrilovici de neînțelegerea mea și mi-a spus că este greșit trecut, că acel polip e de 5-6 mm. Prin citirea greșită a unor investigații, bolnavii sunt băgați în „boale”.

- După 3 luni, conform prescripțiilor de la Oncologie, am mai fost pentru o colonoscopie, la domnul doctor Gavrilovici.

Deși pregătirea am făcut-o cu respectarea indicațiilor date de medic, colonul nu a fost suficient de curat pentru o colonoscopie mulțumitoare. Mi s-a spus de către domnul doctor de această situație, cu un ton de supărare. Cred că i-am căzut în dizgrație și pentru că am vorbit mult, vrute și nevrute, dar eram foarte emoționat și aveam ca un fel de „piper pe limbă”. Mi-a reproșat că pe peretele colonului sunt fecale uscate, din care mi-am dat seama că n-o să poată face o investigație de calitate. Mi-a comunicat că polipul din rect este de 1,5 cm. deci a crescut cam de 3 ori față de precedenta colonoscopie din urmă cu trei luni. Domnul doctor mi-a comunicat că vorbim la salon și l-am așteptat, dar probabil a avut altă problemă urgentă sau pur și simplu îi era lehamite de mine. Pe fișa de externare a scris să mă prezint la următoarea investigație peste un an, și, m-a cam băgat în „ceață”. Nu prea înțeleg ce a vrut să spună cu asta. Poate nu trebuie, dar tot atât de posibil ar fi că nu mai suportă relația medic – pacient, cu mine. Asta ar însemna o sentință pentru a renunța să mă mai caut prin doctori și îmi flutură prin minte o concepție a unor „demnitari” privindu-i pe bătrâni, care concluzionează că medicina nu ar trebui să mai cheltuie cu bătrânii pentru tratamente scumpe, că ei tot vor muri.

Țara lui Caragiale: „Bravos națiune! Halal să-ți fie!”

CAPIT. VI - ÎNCĂ ÎN SLUJBA DOMNULUI-2021 CONSTANTIN ALECSE

A.- INTRODUCERE

"Anii noștri s-au socotit ca pânda unui păianjen; zilele anilor noștri sunt șapte zeci de ani; Iar de vor fi în putere optzeci de ani și ce este mai mult decât aceștia osteneală și durere; Că trece viața noastră și ne vom duce". (Psalmul 89: 10-12)

La porțile Californiei, în timpul „ciumei”
Contra lui Indolențiu, în vis se ivise
O cruce pe cer, pecetea victoriei,
Pe care sta scris: „In hoc signo vinces”

Constantin, pe enoriași îi va ruga
Să-ș aplice semnul crucii pe piepturi,
Și cu victorie, lupta se va încheia,
Așa vor sta astăzi anumite lucruri..

Constantin, ajutorul divin nu-l va uita,
Lansând în lume ca Edict opera sa,
Dând-o credincioșilor ca bun meritat,
Că-n ortodoxie, crezul este acceptat.
(Dedicație - Mircea Iordache)

În 21 Făurar 2021, binecuvântat de Domnul,
Am devenit septuagenar. E sfânt momentul.
Credincioșii Bisericii Sf. Treime m-au primit,
Ca după cei 39 de ani, de cum i-am păstorit.

Mi-au făcut ca surpriză, o întâlnire de suflet
A păstorului cu păstoriții. O, nemaipomenit!
În Sala Mare Parohială, după Sf. Liturghie,
Mi-au dăruit Biblia în lb. rom. Mare bucurie!

Le mulțumesc bunilor prieteni, colaboratori,
Mircea Iordache și Ion Anton, de omagieri,
Care mi-au mers la suflet și, îmi dau puteri.
Trenul timpului cu ale lui, eu cu aniversări.

Mircea Iordache

Ion Anton

Înalte Reverend Părinte Constantin Alecse
(de ing. Mircea Iordache)

Înalte Reverend Părinte Constantin Alecse
Și astăzi vă mai văd pe prispa satului Dâmbroca,
Ca pe un copil dăruindu-mi multe amintiri alese,
Curat, harnic, inteligent, în credință cu banca!

V-am cunoscut părinții, buni gospodari creștini,
Parcă-i văd cu căruța cu cai, venind de la muncă,
Parcă-i văd revoltați pe cei care-și ziceau români,
Și-i sileau spre colectivă, cu anticristă poruncă.

Enache și Anica, trecând prin cazne de nedescris,
Nu s-au dat bătuți, mers-au pe drumul cinstit,
Crescându-și copiii-n crez, cum Domnul a prezis.
Și mândri când fiul Costel, ca Preot le-a devenit.

Trecut-au ani mulți, nu știam ce mai faceți de fel,
Aflat-am doar, c-ați fost purtat pe aripi de credință,
Luând și părinții, păstrând în suflet al țării drapel,
Din inimă nu ați scos niciodată a Dâmbrocăi ființă.

În 2010, simțind că satul Dâmbroca e însingurat,
Lipsit de vlagă, părăsit de tineret, cu bătrânii triști,
Atunci mi-am zis că nu e drept, și că-i mare păcat,
De nu-l trezesc din somn, cu oameni mai optimiști.

Și, sigur că numai Dumnezeu mi-a indicat drumul,
Pentru a afla al Dâmbrocăi trecut frumos, luminos:
Geneza, istoricul, arealul, tradiții, și tot prezentul,
Atunci m-a luminat curcubeul spre Los Angeles.

V-am căutat pe internet, nu știam ce urmează,
Și minunea a venit într-o dimineață, prin telefon.
Încântat mi-a fost auzul cu acea voce luminoasă,
Că vom conlucra împreună, să dăm satului ozon.

Trecut-au vreo zece ani, de căutări și dezbateri,
Împreună i-am redat Dâmbrocăi multa-i măreție,
Prin cărți și în virtual, făcând-o mai mare ca ieri,
Iar doamna Atena Bratosin dădu satului melodie.

Am fost mântuit de Domnul să vă am cunoștință
V-ați dedicat trup și suflet și, cu cheltuieli majore,
Încât m-ați uimit. Vreau să vă aduc recunoștință,
Pentru dăruire de sat și de țară cu, calități sonore.

Astăzi împliniți o vârstă, de Domnul binecuvântată,
Primiți urarea mea și a Dâmbrocăi, ca-n sănătate,
Multe împliniri, bucurii, viața să vă aducă răsplată,
Alături de cei dragi, de multă fericire s-aveți parte!

Domnul să vă binecuvânteze, cu credința în Sine,
Cât și cu multă răsplată pentru distinsa-vă iubire
De cei dragi, de sat, de țară, de valorile creștine,
Să vă dăruiască cu LA MULȚI ANI, multă fericire!

Imaginație

„Am privit în ochii unui prieten, și am văzut două oceane
nesfârșite, duhovnicești, care-mi calmează sufletul, iar inima lui
mă face să mă simt adevărat. Când sufletele noastre se
conectează, focul lui interior mă întregeste.” Mior

**Păstorul primei biserici românești de pe Coasta
Pacificalui (Biserica Sfânta Treime)**

(dedicație de Ion Anton)

**La a 70-a aniversare a temerarului nostru păstor,
P.C. Părinte Protoiereu Constantin Alecse,**

Păstorul turmei de oi, cuvântătoare, ne-a fost și ne este,
Turma în pășune, Tainele credinței pe înaltele creste.
Doar acolo sus firele de iarbă sunt sfinte rugăciuni,
Verdeața pășunii e plină de sfinte învățături și înțelepciuni.

Iisus venind să împlinească Legea, ne-a adus cu El iubirea,
Predicând mulțimilor că doar iubirea ne-aduce mântuirea,
Că fiecare rugăciune ne stinge focul patimilor grele,
În rugăciuni clădim speranța și binele îl preamărim prin ele.

Domnul, văzând că omul de mult bine, se lasă de credință,
Dă lumii pandemia ca să o întoarcă la căință.
Că rugăciunea emanată de o adâncă credință,
Prin ea, împlânzind mânia Proniei, scăpăm de suferință,

Credința este rodul nevoi de nădejde și bucurie
Că doar rugăciunea ne salvează de ucigașa pandemie.
Când omenirea însăpăimântată de mânia lui Dumnezeu,
Păstorul nostru ne-a chemat pe toți, să fim în jurul său,

Și prin slujbe simțite și predici pline de stoicism,
Prin propriul exemplu ne-a binecuvântat cu optimism.
Și încet, încet, creștin după creștin s-a lepădat de teamă,
Și răspunzând chemări, s-a-ntors la Biserica mamă,

Crezând tot mai mult în a cuminecări mare izbăvire,
Au mărit zi de zi rândul la sfânta prăznuire.
Și astfel Părintele Păstor, în al 70-lea an jubiliar
Cununi împleți și le-a pus pe cap celor cu fața spre Altar.

Buchetul adunat de 70 de primăveri și de toamne,
L-a închinat prin fapte măririi Tale Doamne.
Din 70 de fire primite în viață, toate ca-un dar,
Vreo 45 le-a închinat slujind Biserica-n Altar

Oare ni s-a trimis pandemia să ne curețe de păcate?
Că Milostivul Dumnezeu ne judecă cu milă, și cu dreptate?
Iar cei ce n-au pierit de inamic, vor rămâne mereu
Mai căliți, mai puternici, cu credință spre Unul Dumnezeu

Și vor privi atenți cu un ochi înspre știință,
Iar cu un ochi cercetând Scripturile, cu adâncă credință?
Iar părintele nostru, călit, dârz slujitor rămânând,
Cu arma credinței rugăciuni spre Cer înălțând,

Ne-ndeamnă, prin rugă, să aducem mânărilor mângâiere,
Deznădăjduiților speranță, iar ispițiților de necazuri, putere.
Iar noi, păstoriții, să cântăm într-un cor, cu dreptate:
Păstorul cel bun, trăiască ani mulți în deplină sănătate,

Să-i fie viața în pace sub bolta senină,
Reflecte în juru-i iubire, sfințenie și multă lumină.
Și-i mai dorim s-aducă Tatălui Ceresc prinos,
Însămânțând în turmă iubirea de Domnul Hristos.

Și câte clipe va mai primi din marea veșnicie
Să le trăiască cu Tatăl, cu Fiul, și Duhul, în Sfântă armonie.
LA MULȚI ANI! vă urează Consiliul Parohial și enoriașii
Ion Anton, enoriaș (21 Februarie 2021)

ÎN PRAG DE PENSIONARE - LA MOMENT ANIVERSAR GÂNDURI PENTRU ANII CARE VOR URMA

Voi călători mai des, la destinațiile la care am visat,
Pe care n-am reușit să le cunosc, că le-am neglijat,
Fiind prins de mulțimea de probleme care m-au legat.
Poate voi face vizite la rude, și chiar în al meu sat.

Voi merge mai des la copii și la nepoți, cu vorbe bune,
Nepoților le voi spune povești cu Doamne, Doamne,
Și-i voi îmbrățișa pe toți cu graiul meu creștinesc,
Fără a neglija să le spun mult, cât mai des „te iubesc!”

Voi continua hobby ce-l practic de-un timp, esența,
De a transmite lumii pe varii căi, știința și credința,
În virtual, prin grai, reviste, și cât voi putea, cărți.
Și-alături de scumpa-mi soție, trăirile le vom împărți.

Vreau ca grădina casei cu flori multe s-o împodobesc,
Și, să cultiv fructe și legume, cât mai biotic să trăiesc,
Voi aștepta oaspeți, din familie, rude și mulți prieteni,
Pentru trăiri frumoase, amintiri, vise și cu petreceri.

În jur, viața va clocoti plăcut, cu nepoței și animăluțe,
Cu jocuri fel de fel, cu râsete de clopoței la glumițe.
Voi merge să-mi văd nepoții la grădiniță și la școală,
Și, le voi fi aproape cu povețe, când intră-n greșală.

Voi stimula la nepoți cinstea, crezul, hărnicia, omenia,
Respectul legilor, patriotismul, libertatea și iubirea,
Respectul pentru mamă și tată, să le fie odor sfânt,
Bunicii să-și iubească și să-i sprijine, cât mai sunt.

Să fie respectuoși în relațiile ce le au cu orișicine,
Și, pe bătrâni să-i ajute a-și duce crucea prin lume.
Nici nu se pune problema, voi sluji cu crez la Biserică,
Și oricărui credincios, la chemări, îi voi ține și predică.

AMINTIRILE PIERDUTE

Amintirile pierdute
de-a lungul vieții
revin, când, poate,
este prea târziu
și se dezgroapă
singure din uitare
atunci când în anii lungi,
singurătatea
te apasă și te doare...
furtuna din interior
nu te lasă să uiți,
cauți ce nu găsești...
cauți în noapte,
iar trupul vibrează
la amintirea clipelor

trăite cu intensitate
ce-ți amintește
de lunga-ți existență...
și te-ntrebi
de-a fost magie
sau doar a dragostei
neînfrântă nebunie?
Apoi te resemnezi
zicând că "așa e viața",
dar ochii te trădează,
regrete-n ei citești,
că risipit-ai timpul,
adesea, fără rost!
(Luci Țunea
- Luchy Lucia, autor)

B.- AMF ESTATE vs. BUILDING PROJECT

PROIECTUL „SUNLAND” (Dedicație de Mirce Iordache)

Citind despre proiectul Sunland, mi-a venit să plâng,
Că și-n biserică poate fi un teatru lacrimogen, nătâng,
Și de-aceea plâng amar, cu mesaje în rime de lacrimi,
O, vino Doamne de vezi și scapă credința de patimi!

Oare ce se întâmplă la Vatra, legat de Sfânta Treime?
Oare de ce toată atenția e deturnată de la rugăciune?
Oare și-a băgat diavolul coada, creând deșertăciune?
Diocesa de la Vatra, pretinde: „ascultă și te supune!”

Așa s-a pornit o turbulență eclesiastică, având reper
Biserica Sf. Treime, creând anume „teribil mister!”,
Încât vrajba a devenit nedreptate, strigătoare la cer.
Doamne de ce ne bagi credința în întuneric și-n ger?

La 40 de ani de slujire, părintele Constantin Alecse,
Primește o răsplată nedreaptă, de la fețele Alese,
Se face o cătare de vânzarea titlului de proprietate,
Obținut de Parohia Sf. Treime, cu a obștii validitate.

Cancelaria Episcopiei motivează că un raport „cinstit”
A prezentat unele aspecte, despre „abuzul bănuț”.
Deși Episcopia știa de mult ceea ce era cu „moșia”,
Nu a fost atentă la „problema” pe care o avea obștia.

De ce nu este devoalată „cinstita față credincioasă”
Ca, într-un Consiliu Parohial să apară față în față?
Ori e o făcătorie, venită cu adresă de la nu știm cine,
Și fost-a folosit gândul păcătos al unei cozi de câine?

Oare de ce acum în pragul pensionării părintelui,
Se pun bețe-n roate, nu-i teamă de mânia Domnului?
De ce trebuia pe o cale neamiabilă să fie pensionat?
Pensionarea nu se face ca și la oricare ierarh din stat?

Oare așa suntem noi românii, oriunde ne-am situa,
Ca prin faptele noastre să ne murdărim, urât, nația?
Cred că de credință, aleșii Domnului s-au depărtat,
Și fără milă, cele 10 porunci le-au cam abandonat.

Este normal ca un preot care a slujit peste 40 de ani,
Să fie forțat a ieși la pensie, ca un nimeni de 4 bani,
Pe ușa din spatele bisericii căreia i-a dăruit viața sa,
Să fie tratat ca o rușine pentru tot ce poate Biserica?!

E corect ca părintele, dintr-un protopop de renume,
Să devină, peste noapte, neica nimeni, fără nume?
Înalți Prelați, judecați și schimbați pornirea și viteza,
Trenul vieții să poată circula fără a-și pierde proteza.

Se văd din culise, varii interese, abuzive și meschine,
Și banul fiind „ochiul diavolului”, aduce „cine pe cine”,
Oare ce repere mai poate pretinde a avea biserica,
În fața lui Dumnezeu și a enoriașilor ei, cu fața asta?

Cum, în loc de mulțumiri aduse, este pus pe jăratec,
Un misionar al credinței, septuagenar, crez intrinsec?
Câte dovezi se vrea spre a-și dovedi crezul și cinstea,
Oare nu i se terfelește, la bătrânețe toată onoarea?

Se forțează mâna destinului, uzitându-se de Domnul,
Și, păcat, că celor care uită, le mai priește somnul!
A încercat umilul părinte să se justifice de negreșire,
Și-a jurat nevinovăția față de stăpân, dar fără cerșire.

A convocat părintele Consiliul Parohial la mare sfat,
Și, Consiliul a răspuns cu susținere și a tocmnit avocat,
Să-și caute apărarea conform cu legile date de stat,
Și, se pare că și de o așa treabă stăpânul s-a supărat.

Apare clar că nu prea mai este vreun loc de împăcare,
Și că sorții vor fi determinați conform „care pe care”
Ar trebui ca stăpânirea să facă un pas mare înapoi,
Căci Parohia doar se apără, și nu se poate „învoi”,

Revin să cred că tevatura a început de la o donație,
Care urmează să vină ca o recompensă, la parohie.
Donație pe care a pus ochii, apoi, dioceza de la Vatra,
Și s-a solicitat să fie predată la centru toată „marfa”

Parohia Sf. Treime și parohul, ar dori un finis cu bine,
Dar pentru asta ar trebui iubire, cinste și înțelepciune,
La acei care se cred cu credință mare în Dumnezeu,
Care în numele Crucii, să fie-n slujba omeniei mereu.

Parcă ar fi o piesă de teatru cu actori de neînțeles.
Ce caută ei pe scenă dacă au numai banii ca interes?
Vor să transforme scena într-o arenă de două carate?
Vino Doamne, Doamne, să vezi pe scenă ce se poate!

Părintele n-ar trebui să se justifice, întrucât se pare,
Că se vede, cu ochiul liber, că e o oneroasă înscenare.
Acum, banul vorbește oare, chiar și în Sfintele Altare?
Ne iartă Doamne Sfinte, doar Ție-ți punem întrebare.

Pentru ceea ce se întâmplă poate judeca tot omul,
Dar, judecata cea dreaptă o va face numai Domnul.
Așa că toți oamenii indiferent de prelat sau de ateu,
Să lase grija judecății drepte, la bunul Dumnezeu!

„Banii sunt un lucru ciudat. Dacă nu îi aveți, lucrurile sunt simple, nu apare nicio problemă. Însă dacă îi aveți, problemele își fac, cu siguranță, apariția. Una dintre cele mai mari probleme pe care le creează banii este faptul că nu știi niciodată dacă tu ești cel dorit sau ei. Și acest lucru este atât de dificil de aflat, încât ai prefera să nu îi ai deloc. Atunci, cel puțin, viața ar fi simplă. Banii, care ar fi putut reprezenta o mare plăcere, devin însă - în acest caz - o sursă de angoasă. Nu ei sunt însă adevărata sursă, ci propria ta minte. Banii sunt folositori, nu este niciun păcat să îi ai, nu este nevoie să ai un sentiment de culpabilitate.” Osho în Viața este aici și acu.

C.- PREOCUPĂRI LITERARE

PUTEREA CREDINȚEI - CUVÂNTUL AUTORULUI (3 Volume)

Nu credeam aș reuși vreodată așa de mare victorie!
Domnul a vrut să lucrez cu înțelepciune și cu bucurie.
M-am simțit ghidat să fac, prin scris, această lucrare.
„Facă-se voia Ta, Doamne” în astă mare încercare!

Sufletul mi-e plin de Tine, de bunici, părinți, de copii,
De creștinii pe care i-am slujit, în multele liturghii.
Izvorul nesecat al părinților, de dragoste și credință,
M-a îmbogățit spiritual, mă simt plin de recunoștință.

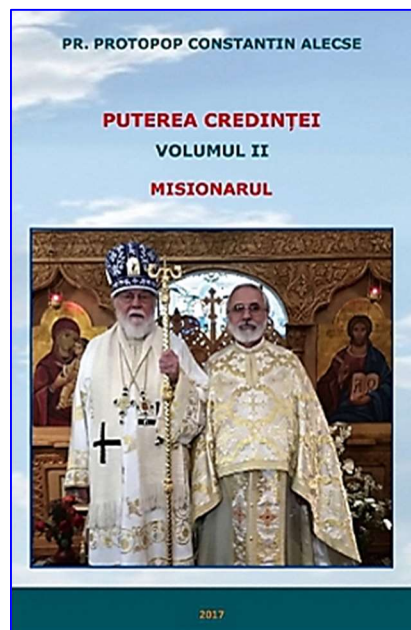
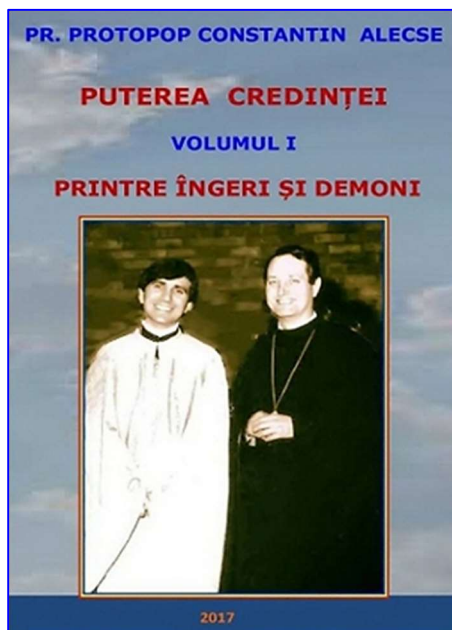
Amintirile mi-aduc o doză de dragoste și melancolie,
Și trepidez, arzând de plăcerea așezării lor pe hârtie.
Am în suflet recunoștință pentru tot ce mi-a dat viața:
Școala primară, gimnaziul, seminarul și facultatea.

Recunoștință mare și pentru slujirea lui Dumnezeu,
Pentru care am ajuns prin Anglia cu doctoratul meu,
Și-acolo am fost apreciat, fiind numit chiar Capelan.
Din păcate aveam prea multe restricții de la „Divan”.

Și, nevoit să-mi caut cartea câștigătoare în America,
Stăpânirii BOR, că mă oprima, i-am dat urgent replica.
M-am autoexilat, dar sufletul nu mi-a fost deloc ușor,
Că am lăsat în urmă satul, părinții, cu un nestins dor.

M-am gândit ce a făcut din mine Puterea Credinței,
Și-am cuprins-o în cele trei volume, conform dorinței:
„Printre Îngeri și Demoni”; „Misionarul”; emoții atare
Și o încununare mi-a dat „Culisele Vieții Pastorale”

Merită cu prisosință mulțumiri, Dioceza de la Vatra,
Că mi-a încurajat toată activitatea, să-mi pot păstra,
Puterea, ca Bisericii „Sf. Treime” să mă pot dedica.
Mulțumesc și lui Mircea Iordache pentru ofranda sa!

Mircea Iordache - Cuvânt Înainte

Cartea Puterea Credinței, cuprinde „transcenderea” De la copilul „pui de țăran” la ce i-a adus formarea, Primind cu sfințenie „cei 7 ani de acasă” de la părinți, Și s-a îndreptat pe calea credinței, luminată de sfinți.

Greutățile copilăriei nu l-au îndoit, ci l-au îndreptat, Atrocitățile comuniste, i-au dăunat, dar l-au fortificat. Nu uită că dreptul la intrarea-n biserică îi era blocat, Și că-n școală, pentru credința lui a fost marginalizat.

Strădaniile lui de a combate educația falsă, ateistă A sistemului de proastă credință, i-au dat ca sentință, Să se formeze profund în credința creștin-ortodoxă, Să poată pune, în timp concepțiile anticriste în „boxă”

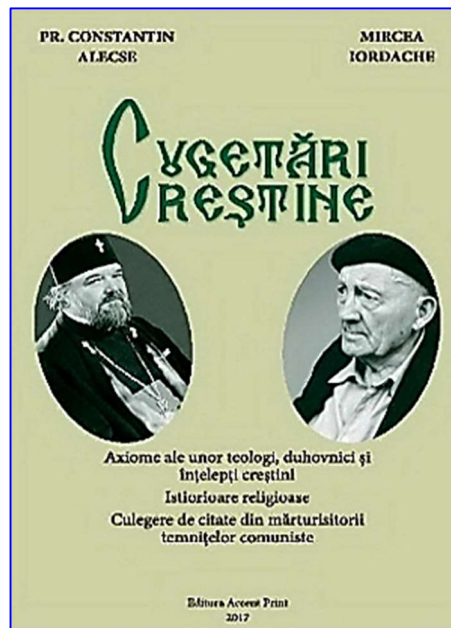
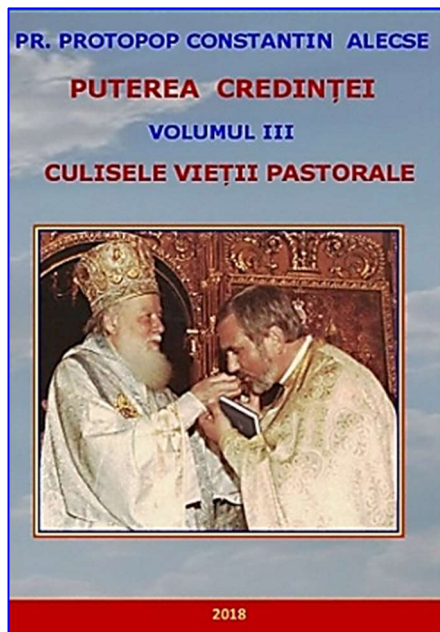
Dumnezeu citindu-i caracterul și gândurile, i-a oferit, Calea prin seminar, și prin facultate, cum și-a dorit, Și apoi cu credință și rugăciune, domnul i-a mai dat, Succesul de a accede mai sus, în Anglia la doctorat.

În Anglia s-a bucurat de multă prețuire și fu onorat,
Drept Capelan, primind facilități pe care nu le-a visat.
Dar, când i s-a interzis dreptul la liberă exprimare,
A refuzat interzicerea, și a postat articole liberale.

Conflictul a devenit fără întoarcere, cu vorbe de pelin,
La rechemarea în țară, zise: „Nu înseamnă că și vin”
Și a trebuit să se despartă pentru vecie de țara sa,
Pentru a-și putea păstra calea credinței și libertatea.

A urmat auto-exilarea, ajutată de Vlădica +Valerian,
Și zborul spre lumea liberă, zbor planat peste ocean.
L-au întâmpinat Statuia Libertății și părintele Gâldan.
A mulțumit Americii că i-a oferit acel plăcut liman.

39 de ani de America, trecuți, este deja cale lungă,
Cu suișuri, capcane, peripeții, credință și multă rugă,
I-au fortificat sufletul și a ținut slujire sacerdotală,
Mulțumind Domnului, pentru credința ce o are, loială!

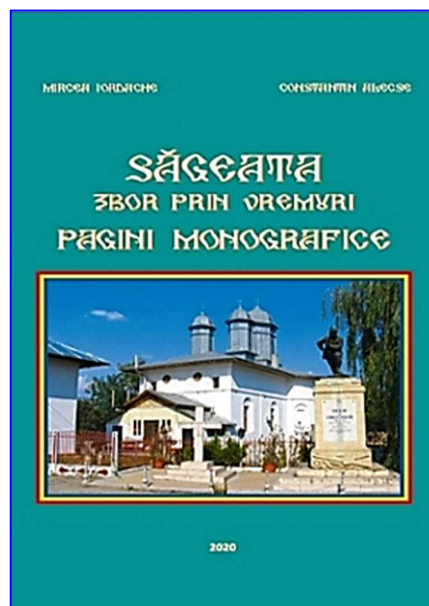
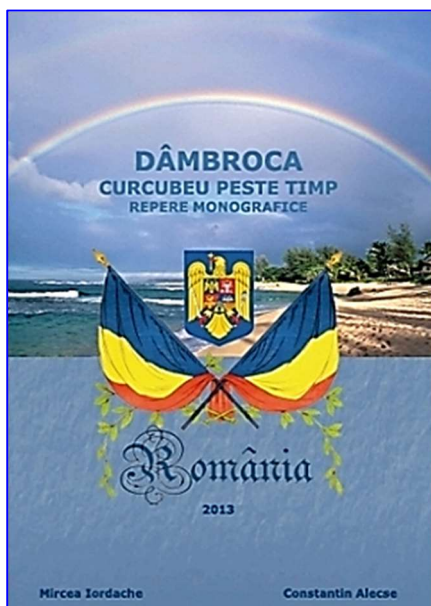
Cugetări Creștine - Lumina Credinței (autorul)

Sunt fascinat de viețile sfinților părinți, de truda lor,
De puterea vizionară, asupra tuturor preocupărilor,
De sacrificiul pentru păstrarea credinței în Dumnezeu.
Valul acesta m-a prins și pe mine, și-l trăiesc și eu.

Prin scrierile mele, voiesc să prezint opere creștine,
Ca să transmit importanța ortodoxismului în lume,
Mi-am legat multe amintiri de activitatea misionară,
Care de cca 50 de ani o port ca pe o sfântă povară.

Cartea „Puterea Credinței”, o port, o am și în suflet,
Ca pe o cruce sfântă, pentru al credincioșilor cuget.
Mă simt binecuvântat de Dumnezeu să fiu misionar,
Să pot atrage multă lume, aproape de Sfântul Altar.

Vreau să împiedic diavolul, coada să nu și-o vâre
În conștiința umană, să fugă cu coada-ntre picioare.
Învățămintele cărții să fie făclii de lumină, lumânări,
Care să lumineze creștinește ale Domnului cărări!

Prof. Univ. Dr. Gheorghe Calcan - Impresionant!

„Impresionant”, e cuvântul care poate caracteriza, Această realizare a Monografiei satului Dâmbroca, Cu autorii Mircea Iordache și PC Constantin Alecse, Care și-au prezentat satul natal în imagini bine alese.

Au realizat un lucru frumos, util, salutar, care astupă, Un gol istoriografic, care pune Dâmbroca sub lupă. Contează mult și site-ul lucrării, prezentat în virtual, Pe care-l apreciez ca fiind de-a dreptul fenomenal.

Din Cuvântul autorului - Mircea Iordache Săgeata - Zbor prin vremuri - Pagini Monografice

Am căutat comorile trăirilor, de-a lungul vremurilor,
Pe meleagurile comunei Săgeata, să arăt oamenilor,
Rădăcinile, vestigiile și plinul de poveste al satelor lor,
Ca la rându-le să le lase drept moștenire urmașilor.

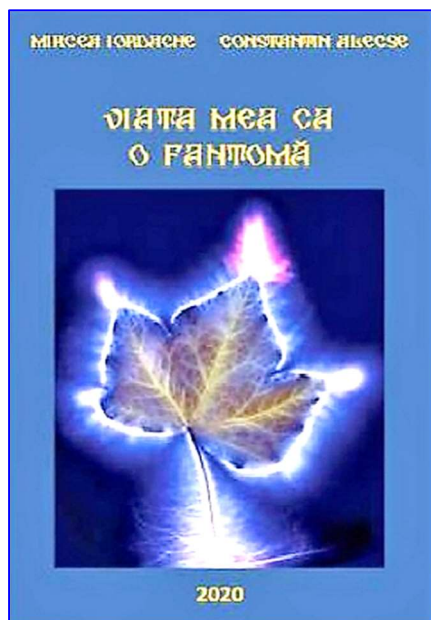
Lumea comunei se poate mândri cu ale ei frumuseți:
Strămoși, bunici, părinți, fost-au ale credinței peceți.
Trebuie să îi cunoaștem și să-i omagiem pe acei eroi,
Care în grele lupte, și-au vărsat sângele pentru noi.

Câmpia, râul, climatul, pământul mănos, plantele,
Animalele, gospodăriile oamenilor, sunt elementele
Care dau farmecul trăirii binecuvântate de Domnul.
Instituțiile comunei în diriguire își au și ele rolul.

Bisericile comunei, au fost și sunt vetre de rugăciune,
Și-au păstrat ființa chiar și-n vremile mai puțin bune.
Școlile au scos multe generații de valori pentru țară,
Dar viața sătenilor comunei devine tot mai amară.

Satele sunt îmbătrânite și devin tot mai mult părăsite,
Căci tineretul emigrează la orașe, sau în țări râvnite.
Tradițiile, obiceiurile, horele, unde au plecat oare?
Pe la porți mai apar bătrânii, rămași cu ochi-n soare.

Din Cuvânt înainte – Pr. Protopop Constantin Alecse Viața mea ca o fantomă

Un vechi proverb chinez spune
Că bărbatul, trecând prin lume,
Să lase cel puțin un băiat bun,
O carte, și să sădească un pom.

Autorul acestei lucrări de suflet,
Are doi copii, frumoși la zâmbet,
A sădit mulți pomi, astăzi pe rod,
Și a scris cărți, pentru norod.

N-a știut să stea degeaba, de fel,
La pensionare a scris cu mult zel,
Unele Monografii și autobiografii,
Unele în proză, altele în poezii.

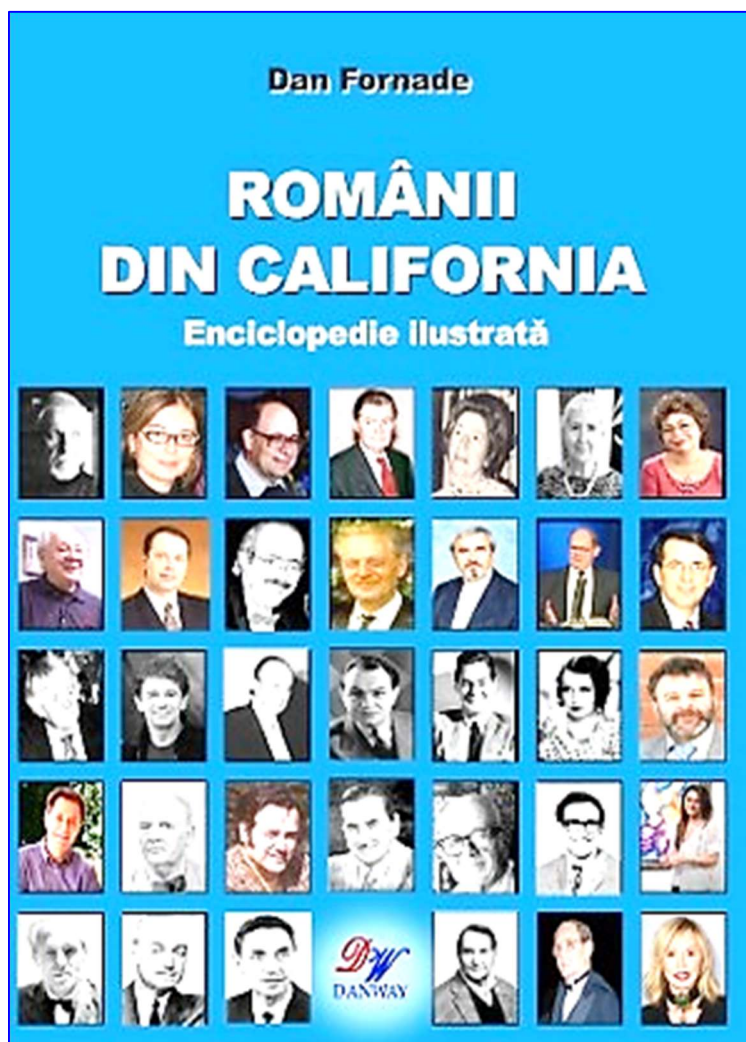
Pentru o așa viață și o așa carte,
Felicitări, d-le Mircea Iordache!

Din Cuvânt de autor - Prof. dr. Dan Fornade, Românii din California - Enciclopedia ilustrată

E prima lucrare de referință „Românii din California”.
De la începuturi până în prezent, e prezentată istoria,
Instituțiile, presa, personalitățile românilor din zonă.
Enciclopedia e ca o mărturie, pentru Sfânta Madonă.

E o mărturie despre sufletul, rostul, cât și destinul,
Celui plecat de acasă, cu binele, cu greul și cu chinul,
Cu neajunsuri și lipsuri de început, dar și cu bucuria
Libertății și tuturor posibilităților oferite de America.

Peste ani, când va fi scrisă altă carte din astă serie,
Despre diaspora românească, la o altă, sfântă reverie
Munca noilor comunitari, va conduce la o completare,
A materialului existent, făcându-se și o actualizare.

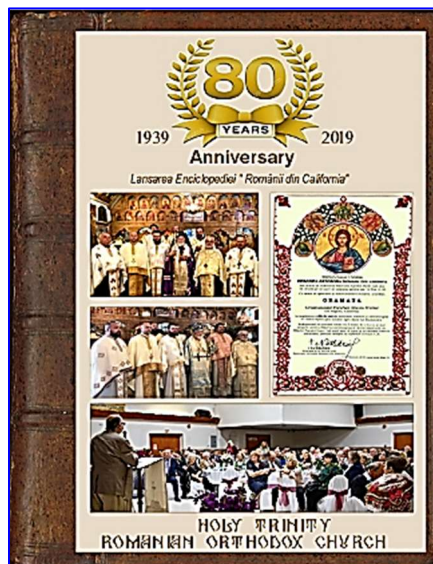
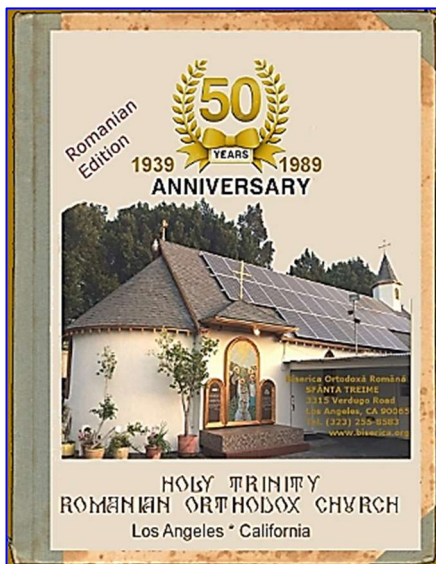

Prof. dr. Dan Fornade, autor
Constantin Alecse, coautor

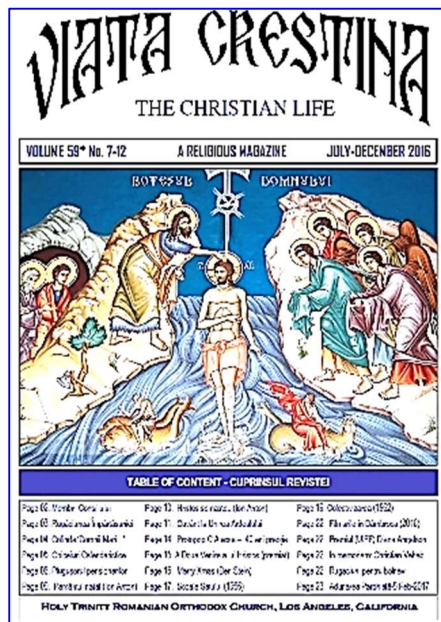
Este o premieră absolută, astă Enciclopedie prezintă, Românii neoași și grupuri etnice din România, laolaltă, Care au fost seduși de mirajul „lumii noi”, și anume: Evrei, macedoneni, armeni, având caractere vecine.

Nevoia lucrării de referință despre românii-americani, S-a făcut imperios necesară a fi realizată în ultimii ani, În special din 1989, când zeci de mii emigranți români. Au imigrat în America și Canada, pentru „a se defini”.

PUBLICAȚII – BISERICA SFÂNTE TREIME - CĂRȚI

**REVISTE
VOLUMELE REVISTEI VIAȚA CREȘTINĂ**

Revista teologică, bi-linguală, de la Biserica Sf. Treime, Din Los Angeles – California, „Viața Creștină”, devine O revistă trimestrială, în paginile ei cu viața spirituală, Viața pastorală, culturală, administrativă și misionară.

Revista cuprinde, studii teologice, predici, meditații, Anunțuri comunitare, rapoarte, programe, explicații, Educație religioasă în parohie, cât și servicii religioase. Revista promovează ortodoxia, mult, și prin al ei site.

Alte publicații - Cărți, Reviste, Articole, Reportaje a-În Anglia (perioada -1980)

- Publicații în revistele bisericești ale Patriarhiei Române;
- La revista și calendarul „Solia” la Episcopia R.O.E.A.;
- În ziare românești din America de Nord;
- În calendarul anual, "Altarul Străbun" (1976-1980);
- În revista trimestrială „Altarul Străbun” a Bisericii Ortodoxe Române Sf. Gheorghe, din Londra (1976-1980);
- Revista parohială trimestrială "Altarul/The Altar"
- Revista Filialei din orașele Birmingham, Leicester și Nottingham "Viața în Hristos"
- Periodicele: "Popas Istoric", "Poezii - Oda Pământului Străbun", "Colecție de Colinde Românești", "Din Istoria Strămoșilor", "Dedicație Marii Uniri 1859-1918" (1979), "Dacia sub Burebista 70-44 BC" (1980) ș.a., in Colecția "Orizonturi Românești".

b.- În America (perioada 1980-prezent)

- Buletinul parohial săptămânal al Bisericii Sf. Maria din St. Paul, Minnesota (1980-1982)
- Buletinul lunar al Bisericii Sfânta Treime din Los Angeles, California (1982-1989)
- Revista "Viața Creștină", din 1989 până în prezent, care la început a apărut ca un supliment bilunar la buletinului parohial al bisericii romane ortodoxe "Sfânta Treime" din Los Angeles, dezvoltându-i-se, peste ani drept o revistă de spiritualitate ortodoxă și informații bisericești locale și internaționale.
- Un compendium al articolelor și materialelor publicate, de-a lungul anilor (până în anul 2000), de către părintele protopop Constantin Alecse, se afla în Arhiva Virtuală, supliment la Viața Creștină.

c.- Protopopul Constantin Alecse a contribuit cu articole, și alte materiale documentare, la unele publicații românești, și nu numai, din străinătate: Solia/The Herald (IPS Sa Arhiepiscop +Nathaniel); Cuvântul Românesc (George Bălașa, Canada); Meridianul Românesc, fost "Micromagazin" (dr. Marius Badea); Revista Clipa (Dwight Luchian-Patton); Revista Maria, din Spania (descriere); Ziarul Universul – editorial săptămânal al jurnalistului Aristide Buhoiu, al cărui colaborator am fost, săptămânal, timp de 3 ani (1986-1989), cu o „Tabletă a Credinței”; Societatea Viitorul Român (Jon & Stela Cepoi); Uniunea și Liga (Petre Lucaci, și Georgeta Blebea Washington); Prof. Domnita Dumitrescu - Fenomenos paralelos de contacto con el ingles entre el espanol y el rumano hablados en Estados Unidos. Atti del XXI Congreso Intemazionale di Linguistica e Filologia Romanza, Centro di studi filologici e linguistici siciliani, Universita di Palermo, 18-20 sept., 1995, a cura di Giovanni Ruffino, vol. V - Dialettologia, geolinguistica, socialinguistica, Max Niemeyer Verlag, Tubingen, 1998, pp.275-283; România, de la New York la Los Angeles, autori: Emanuel Tâncală și Dan Cristian Turturică, Editura Nemira/Țărmuri, 1997, p. 314-318, ref. "Părintele Alecse, preot paroh la cea mani mare Biserica Ortodoxă Românească din California"; Eastern Orthodoxy - Rules for Holiday and Worship, Multicultural Manners, by Norine Dresser, publisher John Wiley & Sons, Inc., N.Y., 1996, pp. 204-206, acknowledgement p.V, și altele...

d.- Protopopul Constantin Alecse a creat și administrează unele siteuri și pagini virtuale de interes comunitar

Apreciind rolul Internet-ului în viața zilnică a navigatorilor, și în dorința de a-l folosi în scopul propovăduirii Învățăturii Domnului Hristos in lume, Părintele Constantin Alecse a creat, sau a ajutat la crearea unui mini-portal romanesc de Teologie Ortodoxă:

- Biserica.org – „Spiritualitate Ortodoxă” - Cărți, Manuale și Tratatate de Teologie Ortodoxă, dicționare... "on-line" - Reviste, broșuri și articole cu tematici "ortodoxe" din sfera spirituală, pastorală, dogmatică, liturgică și misionară a Bisericii Ortodoxe Universale... Compendium de Teologie Ortodoxă, Cărți, Reviste, etc...
 - Comunaăageata.com - Situl Monografiei Comunei Săgeata
 - Cosmosul și Iubirea - O lucrare în colaborare, despre

iubirea noastră față de Creatorul Cosmosului, Dumnezeu, și recunoștință că existăm în pe această Planetă

- Dâmbroca.com - Situl Monografiei Satului Dâmbroca
- Acatistier.org - Acatistierul - 31 de Acatiste și 2 Paraclise, la cele mai mari sărbători și Praznice Împărătești din timpul anului bisericesc.
- Liturghier.org - Sfânta Liturghie (text) - În limba română. Sfânta Liturghie a Sfântului Ioan Gura de Aur, Rugăciunile Pregătitoare, Rugăciunile Proscomidiei, Rugăciunile de Învismântare, etc.
- OrthodoxCatechism.org - Catehism Ortodox în Limba Engleză.
- OrthodoxChurches.net - Pagina cu adresele tuturor Bisericilor Ortodoxe - Ghidul Creștinismului Mapamond
- OrthodoxPrayers.org - Carte de Rugăciuni Ortodoxe, în Limba Engleză.
- Psaltirea.org - Psaltirea - Cei 150 de Psalmi ai Împăratului David.
- Publicatii.com - "Viața Creștină" - Revista teologică trimestrială, bi-linguală, a Bisericii Ortodoxe Române "Sfânta Treime" din Los Angeles, California. Revista "Viața Creștină".
- RomanianBible.org - Biblia în Limba Română - cu "trimiteri" (cu motor de căutare), ediția Sfântului Sinod din 1998, Vechiul Testament - cu Apocrife - și Noul Testament) fiecare capitol cu pagina separată, ușor de indexabil. Proiect realizat cu binecuvântarea IPS Arhiepiscop Nathaniel.
- Rugaciuni.org - Carte de Rugăciuni în Limba Română.
- SfantaTreime.org - Pagina oficială a Bisericii Sfânta Treime din Los Angeles, California. Știri din, și despre parohie, administrație, activități religioase, sociale și culturale, articole de spiritualitate, legături la alte pagini, cu conținut similar, instituții bisericești și civice, din România și USA, etc.
- TeologiRomani.com - Dicționarul Teologilor Români - Pagina web ce conține lucrarea părintelui prof. univ. dr. Mircea Păcuraru, cu peste 720 de personalități, "din vremea dacilor până în prezent" - cum spune autorul lucrării în introducerea cărții.
- ViataCrestina.com - Biblioteca virtuală - Sfintele Slujbe, cu proiectare a mii de imagini, Revista "Viața Creștină", bi-linguala, Colinde Românești, Biblia, Acatiste, Rugăciuni în Româna și Engleză, publicații, Spiritualitate, Catehism, Istorie

Bisericească, Apologetica Creștină, Predici, Omilii, Legături diverse, etc.

- Forumul Dâmbocean - Administratorul acestui Forum, în Limba Română, și în Limba Engleză, unde sunt abordate subiecte de interes românesc și spiritualitate ortodoxă.
- FaceBook/Grupul Romanii din California - Este pagina virtuală a comunității româno-americane din California, cu cca 10.000 membri în 2021, pe care se fac zeci de postări zilnic.
- FaceBook - Pagina Oficială a Bisericii Sfânta Treime

SUCESUL

Succesul nu este final, eșecul nu-i ceva fatal,
Curajul de a continua este tot ceea ce contează.
Eșecurile sunt amprente cu caracter accidental,
Dar sunt experiențe, și succesele le urmează.

Eșecul e inevitabil, dezamăgirea, de asemenea,
Pierderea este și ea, de asemenea, inevitabilă,
Trebuie conștientizat că eșecu-i frate cu lenea,
Și știm că lenea nu are vreo misiune caritabilă.

Nimeni nu și-a pregătit calea vieții, renunțând,
Este posibil să dai greș în fel și fel de moduri,
Poți reuși însă într-un singur mod, acționând,
Dacă nu reușim, avem numai riscuri și eșecuri,

Acționează ca și cum ar fi imposibil să dai greș!
De ești dispus să eșuezi ciudat, vei reuși ciudat,
Nu putem oferi formula universală pentru succes,
Pentru eșec încearcă a-i mulțumi pe toți deodată!

În final, fiecare trebuie să decidă pentru sine,
Ce înseamnă eșecul și cum să-l evite mereu.
Decât să începem să ne plângem, e mai bine,
Să acționăm încrezători în noi și-n Dumnezeu!

MI

Câteva sugestii de activități după pensionare

- Alegeți să călătoriți mai des după pensionare. Așa vă veți valorifica timpul liber experimentând destinații la care ați visat mereu, pe care înainte, poate, nu ați reușit să le cunoașteți, fiind condiționați de un program de la serviciu. În cazul în care aveți rude sau prieteni în altă țară, faceți-le o vizită, de care vă veți bucura împreună.

- Încercați să învățați lucruri noi, pe care înainte nu ați avut curaj, fiind obișnuiți cu un program strict. Un exemplu în acest sens sunt cuvintele în limbi străine. Nu numai că vi se va părea interesant, dar dacă le cereți ajutorul celor mici, veți profita și de timp petrecut cu ei. Cereți-le ajutorul pentru lucrul la computer și pe smart phone. Astfel, veți fi ulterior capabili să căutați informațiile dorite singuri, cum ar fi rețete culinare, o nouă destinație turistică sau secrete pentru grădinărit.

- Experimentați un nou hobby. Încercați pictura, croșetatul, desenul, ceramica, sculptura, un instrument muzical sau fotografia. Cultivați fructe și legume sau faceți din curtea casei o grădină de flori uimitoare, de care familia să se bucure în vizita la voi. Încercați rețete noi, inedite, cu ocazia unei vizite primite de la copii, ori pur și simplu pentru a încerca ceva nou.

- Puneți-vă pe foaie toate amintirile pe care le aveți, mai ales dacă aveți o experiență interesantă de viață. Cei mici pot citi și pot învăța din încercările prin care ați trecut voi. Poate chiar sunteți pasionați de scris, însă descoperiți tocmai acum, mulțumita timpului liber pe care îl aveți.

- Petreceți cât mai mult timp cu familia, cu nepoții sau strănepoții, după caz. Fiți alături de cei mici când au reușite, când sunt premiați la școală, mergeți cu ei la grădina zoologică, la muzee și încurajați-i să desfășoare activități sportive. Le puteți propune copiilor să aveți grijă de cei mici atunci când ei sunt ocupați, contribuind la educația acestora. Citiți-le, ajutați-i cu proiectele școlare și prețuiți orice minut petrecut împreună.

- Nu petreceți prea mult în fața televizorului, a rețelelor de socializare, și mai presus de toate, evitați activitățile inutile trupului, intelectului și sufletului.

CAPIT.- VII.- VALORI UMANE

MIRCEA IORDACHE

În acest capitol voi aduce un omagiu unor oameni ai satului și unora care au sprijinit dezvoltarea economică, culturală și spirituală a satului Dâmbroca.

A.- OAMENII DE SEAMĂ AI SATULUI

a.- DECEDAȚI

Intelectuali

Ion Gh. Coman, Pr. Emil Stanciu, Pr. Nicolae Ghenciu, Prof. Ion Iordache, G-ral. Ion Cojocaru, Col. Gheorghe Voinea, Col. Gheorghe Coman, Col. Neculai Bratosin, Tatiana Preda, Constantin Preda, Ion Nicolau

Sătenii care au reprezentat fruntea satului.

Ghiță Coman, Ștefan Sares, Marin Preda, Neculai Albu (Tănase), Rudolf Glineschi (Doli), Paul Glineschi, Traian Glineschi, Ion Dumitru Burlacu (Mitoi), Neculai Zaharia (Croitoru), Neculai Iordache, Enache Alexe, Anica Alexe, Neculai Bratosin, Neculai Bârsan, Petre Bârsan, Ion R. Ion (Cosoroabă), Constantin Alexe, Petrache Oprea, Constantin Tăbăcaru, Dumitru Enache, Chiriță Onea (dascălul), Traian Stroe (dascălul), Gheorghe Mirică (Celu)

Gheorghe Ciobanu, Ion Dumitru, Gheorghe Stanciu (Barosu), Neagu Voinea, Ioana Florea, Niculina Stănilă, Constantin Baroian, Ion Nedelcu (fost epitrop), Vasile Mirică, Dumitru Catrinoiu, Benone Florea, Ion Enache (Pleașcă), Stan Bratosin (Munteanu), Gheorghe S. Bratosin (Mâzgă), Vasile Dragomir (Geambașu), Neculai Baroian, Gheorghe Săftoiu (Frizu), Neculai Dedu, Voicu Dedu, Ion Dedu, Preda Șerban, Neculai Mirea (Bordei), Marița Voinea (a lui Coadă), Lisandra Enache (Dăscălița), Veta Lalu, Sanda Iordache (Dăscălița), Radu Dumitru (Buricea), Tănase Dumitru (Buricea), Petre Enache (Elarie), Alexandru Zaharia, Dumitru Enache (Rotacu), Dumitru Toma (Potcovaru), Ion Florea, Tănase Stroe (al lui Gh Pușcoi), Ion Marin (al lui Cosoroabă), Dumitru Ciopec, Costică Urleanu, Maria Alexe, Veroana Cazan, Dumitru Oprea,, Gheorghe Mirică (al lui Preda), Gheorghe Tache, Maria Dedu, Smaranda Saris

b.- ÎN VIAȚĂ:**Intelectuali**

PC. Pr. Constantin Alecese, scriitor Radu Voinescu (Nicu Baboi), Atena Bratosin Stoian, comis. Ion Enache, comis. Gheorghe Saris, biolog Elisabeta Popp, PC Pr. Costel Ion, ec. Ion Stanciu, prof. Liliana Șerbănică, prof. Nicolae Toma, PC Pr. Florin Stanciu, ing. Valentin Zaharia, ing. Valeriu Florea, ec. C-tin Glineschi, dr. C-tin Zaharia, prof. Vasile Badea, prof. Mircea Iordache, ing. Adina Bădescu, Col. Ninel Enache, Prof. Nicolai Iordache, ing. Vasile Minoiu, ing. Nicolae Bădescu, educatoare Elena Enache, Maria Mirică, Marcel Ispas, Loredana Bucur, Daniela Vișan, Olimpia Pavel,

Sătenii care reprezintă fruntea satului.

Maria Voinea, Floarea Filipoiu, Stan Bârsan, Enache Dedu, Floarea Voinea, Constantin Stănilă. Gheorghe Oprea, Gheorghe I Lalu, Bratu Pană, Gheorghe Dumitru, Ion Toma (al lui Pușcoi), Sandu Săftoiu, Gheorghe Catrinou, Gheorghe Pană (Viu), Costel Florea.

B. ALȚI OAMENI DE SEAMĂ AI SATULUI:**Preoții care au păstorit în sat:**

1. Dumitru Stratonî - 1934 - 1939
2. Grigore Nicolae Dinescu, - 1940 - 1943
3. Nicolae Ghenciu, - 1943 - 1965
4. Emil Stanciu - 1966 - 2000
5. Ștefan – Dragoș Bădescu - 2001 – 2016

Dascăli care au slujit

Radu Z. Radu, Vasile R. Constantin, Neculai Iordache, Gheoghe Enache, Dumitru Enache, Traian Stroe, Chiriță Onea, Cristian Pană (din Săgeata), Mihai Glineschi (din Săgeata), Enache Filip

Dascăli valoroși

N. Iordache

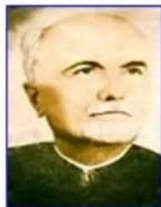
D-tru Enache

Chiriță Onea

Enache Filip

C.- UNELE PERSONALITĂȚI ALE SATULUI

I. G. Coman

C-tin Alecse

Radu Voinescu

Atena Stoian

Ion Cojocaru

Gh.I. Voinea

Ion Enache

Gheorghe Saris

Elisabeta Popp

Nicu Toma

Costel Ion

Ion Stanciu

Liliana Șerbănică

Adina Bădescu

Florin Stanciu

Valentin Zaharia

Valeriu Florea

C-tin Glineschi

C-tin Zaharia

Vasile Badea

Ion Iordache

Nicolai Iordache

Elena Enache

C-tin Preda

Tatiana Preda

„Ce-ți poți dori mai mult decât să ai pe cineva cu care să poți vorbi ca și cu tine însuși” – Cicero;

Maria Mirică

Marcel Ispas

Loredana Bucur

Daniela Vișan

Olimpia Pavel

D.- ALTE VALORI ALE SATULUI

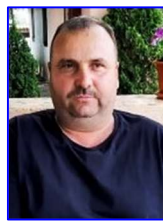
Fermieri

Șt. Saris

N. Crăciun

Aurel Lalu

Marin Mirică

C. Constantin

Comercianți

Vasile.
Bratosim

Petre Zamfir

Domnica
LaluElena
PandealeMădălina
Lalu

Meșteșugarii

a.- Meseriașii din trecut

Neculai Zaharia (Croitor); Dumitru Preda (Mitu Rotacu) – croitor; Paul Glineschi – mechanic; Nicolae (Traian) Glineschi – mecanic; Gheorghe Săftoiu (Frizu) – lemnar; Ion Toader (Covrig)- tâmplar; Lică Toader – constructor; Ion Pandeale (Bicu lui Brebeanu) – cojocar; Vasile Toma (Potcovaru) – cojocar; Gheorghe Ciopec – potcovar de cai; Ștefan Epurescu – potcovar și fierar; Ion Enache (Biju) – croitor; Onilă Bârsan – croitor; Costică Munteanu – lemnar; Mielu Joița – fierar; Stoica

Bocioacă – cizmar; Dumitru Bocioacă – cizmar; Ion Mitoi – constructor; Ion Săftoiu (al lui Frizu) – constructor; Gheorghe Săftoiu (fiul lui Frizu) – constructor; Florea Săftoiu (fiul lui Frizu) – constructor; Ion Zainea –dulgher, constructor; Sandu Săftoiu (fiul lui Frizu) – constructor; Ion Nedelcu – mecanic; Constantin Urleanu – frizer; Dumitru Mirică (cojonar); Sandu Bentaru (sobar);

Gh. Săftoiu

Ion Săftoiu

Paul Glineschi

Sandu Săftoiu

Gh. Pană

c.- Peceti de omenie

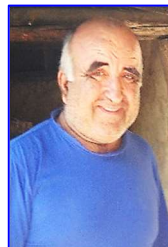
Dobrița și Gheorghe Stanciu

Aurel Stanciu

Jenica și Gheorghe Oprea

Floarea
VoineaGheorghe
DumitruDobrița
ConstantinAurora
StanciuFloarea
Filipoiu

Viața v-a fost și doresc să vă rămână pecete de omenie!

E. EROII SATULUI DÂMBROCA

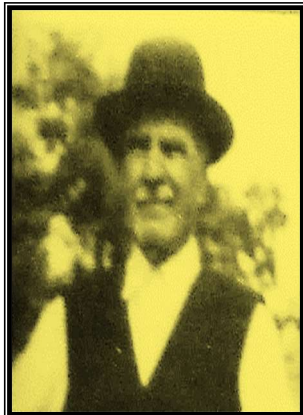
a.- Eroii primului război mondial

Pe monumentul eroilor, aflat în curtea bisericii „Adormirea Maicii Domnului”, din sat, sunt înscrise următoarele nume proprii: Manole, Neculai, Neculai, Petru, Toader, Gheorghe, Ion, Pandele, Vasile, Constantin, Ion, Bratosin, Nedelcu, Gheorghe, Licsandru, Anton, State, Radu, Gheorghe, Oprea.

Din informațiile primite de la consăteni am reușit să aflăm identitatea clară a câtorva eroi:

- * Gheorghe Sava Bratosin – rănit la Turtucaia și decorat, ca fost prizonier la turci, (în războiul Balcanic)
- * Radu Florea (Tătaru), fost prizonier la Turtucaia, (războiul Balcanic)
- * Ion Ungureanu , tatăl lui Valeri Ungureanu,
- * Ion Stanciu,
- * Marin Preda,
- * Neculai Bârsan
- * Constantin Tăbăcaru, cu brevet de participare și a primit recompensă – 10 pogoane pământ, de la regele Ferdinand.
- * Enache Preda – mort pe front,
- * Gheorghe Iordache,.

Toți acești eroi au primit, din ordinul Majestății Sale, Regele Ferdinand, Crucea Comemorativă a Războiului 1916–1918, cu berete, și câte 10 pogoane pământ.

Ministerul de Războiu Brevet Din Înaltul Ordin Al Majestății Sale Regelui Ferdinand I

S-a conferit:

sergentului Bârsan Nicolae, contigentul 1908, din regimentul Călugăreni Crucea Comemorativă a războiului 1916 – 1918, cu baretele: Dobrogea, București și Mărășești

În numele Ministerului de Războiu
ss. indescifrabil

„ – Prea multe despre primul război nu prea am a spune, căci nu existam pe vremea aceea, și știu doar de la tata, căci el a luptat în acel război. Edificator pentru participarea tatei la primul război mondial este documentul de mai jos:”

(Mărturie - Stan Barsan)

b.-Eroii celui de al doilea război mondial

Dispăruții și prizonierii care nu s-au mai întors:

Florea
Dragomir

Ion Voinea

Ion Lalu

Florea Alexe

Ciopec Nicolae, Florea Alexe, Stoian Vasile, Florea Dragomir, Lalu Ion, Lalu Neculai, Radu Vasile (al Mandei lui Ion Cazan), Bârsan Constantin (al lui Neculai Bârsan), Enache Gheorghe (dascălul), Iopsif Nicolae (al lui Bețivaru), Enache Ion (al lui Elarie), Toma Mihai (al lui Potcovaru), Chiriță Neculai (al lui Stan Chiriță), Enache Dumitru (al lui Buricea), Voinea Ion, Nedelcu Ion (tatăl episcopului), Nedelcu Constantin (frate cu Ion), Mihăilă Ion (al lui Fifaru)

Prizonieri care s-au întors acasă:

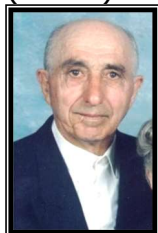
Iordache Necolai, Zaharia Alexandru, Șerban Enache, Enache Radu (al lui Elarie), Crețu Constantin, Radu Ion (Panduru), Lalu Gheorghe, Zaharia Neculai,

Un caz deosebit s-a petrecut cu Alexandru Zaharia, care s-a întors din prizonierat abia pe la sfârșitul deceniului 7, al veacului 20, la numai câteva zile după ce i s-a făcut înmormântarea..

Combatanți care s-au întors de pe front: 01. - Mihăilă Toader (al lui Fifaru) – rănit, 02. – Glineschi Paul – rănit la Cotu Donului, 03. – Mirică I Gheorghe, 03. – Oprea Petrache; 04. – Preda Constantin, 05. – Nicolau Ion, 06. – Benone Florea; 07. – Cojocaru Nicolae, general de divizie, 08. – Cojocaru Ion, colonel; 09. – Macovei, Nicolae (soțul Miței Macovei), 10. – Melcu Ion, 11. – Enache Dumitru, 12. – Dinu Dumitru, 13. – Țiței Codică, 14. – Catrinou Ion, 15. – Mirea Ion

c.- Eroii care s-au opus colectivizării

Enache Alexe, Constantin Alexe, Gheorghe Stanciu (Barosu), Gheorghe I. Lalu, Neculai Stanciu, Ion Buricea, Radu Enache (Elarie).

Enache Alexe

Anica Alexe

C-tin Alexe

Marița Alexe

Gh. I. Lalu

d.- Eroii participanți la revolta din 1962

Șt. Bârsan

Enache Dedu

N. Moise

Chiriță Onea

Detinuti la Periprava, din Dâmbroca

Bârsan Stan, Bârsan Neagu+, Catrinou Gheorghe+ (Giogioiu), Cazan Ion +(Bau'), Cazan Ion + (al lui Nae Cazan), Dedu

Enache, Dobre Gheorghe +, Enache Ion + (Pleașcă), Enache Victor +, Florea Mircea +, Gavrilă Constantin – Tudor + (al lui Agachi), Lalu Gheorghe (Ghițău) +, – dar a fost și informator, Macovei Maria +, Moise Neculai, Moise Spiru +, Onea Chiriță +, Oprisan Radu +, Pană Ion (Cerbu) +, Radu Octav +, Săftoiu Florea +, Săftoiu Gheorghe +, Toma Ion, Ștefan Ion + (Onu lui Ion Ghiță).

Anchetați, fără a fi internați în lagărul de la Periprav

Moise Chiriță , anchetat 1,5 luni la Ploiești; Pană Neculai (Târlai), anchetat 1,5 luni la Ploiești; Preda Benone (în loc de Gheorghe). A fost rănit la picior și securitatea nu l-au mai dus la Periprava, ci l-au internat în spital.

F.- PERSONALITĂȚI CARE AU ACTIVAT ÎN SAT

Constantin
Enuș

Maria Enuș

Lăcrămioara
Borțoi

Chivu
Isofache

Horea Gabriel
Florea

Aurel Burlacu

Constanța
Albu

Gheorghe
Negoită

Maria Toma

Radu Enuș

Frumusețea este umbra lui Dumnezeu în univers,
Prin natura sa omul vede frumosul cu mult interes.
Mai există o frumusețe care nu cunoaște moartea,
Frumusețea durată-n formarea altor oameni, cartea.

Păstrează-ți încrederea în toate lucrurile frumoase,
Și nu uita să cauți în credință frumuseți luminoase,
Că nu există frumusețe fără credință și rugăciune!
Doamne, miluiește-ne cu frumusețe și înțelepciune!

G.- PERSONALITĂȚI DRAGI DIN AFARA SATULUI

Regizor
Diana
Busuioc

Prof. univ.
dr.
Florea Oprea

Prof. univ.
dr.
Ghe. Calcan

Dr. Valeriu
Gavrilovici

Ing. Ion Anton

Pr. Iulian
Adăscăliței

Prof. Aurel
Anghel

Dr. Sorin
Tănase

Secr. Elena
Petrache

Ing. Dumitru
Petre

Pr. Florin
Stanciu

Ing. Vasile
Manole

Prof. Safta
Manole

Prof. Filofteia
Turlacu

Prof.
Dumitru
Turlacu

Pr. Ion
Gheorghe

Dr. Daniela
Cnup

As. Med Nela
Crăciun

Înv. Nicolae
Ispas

Prof. Emilian
Mirea

Prof. Mihaela
Neașu

Ed. Dobre
Florentina

Înv. Maria
Stanciu

Înv. Liliana
Grigore

PC Pr. Mihail
Mirea

Nicoleta Ciurea

Elena
Stanciu

Laurențiu
Voinea

Alexandra
Picu

Aurica
Zăbavă

Prietenia e o mulțumire sufletească greu de înțeles,
Aurul îl cercăm în foc, prietenii, în clipe de restriște,
Dar oamenii de rând văd în prietenie numai interes.
Fii prieten cu cine trebuie și fericirea ți se-mplinește!

Orice har are și o favoare, dar nu orice favoare e har,
De la un prieten se primește har prin faptă și cuvânt,
Orice favoare primită de la el este ca un sfânt dar,
Căci prietenia este întreținută de harul Duhului Sfânt

Bogăția prietenilor stă în calitate și nu în cantitate,
Ea aduce bogăție în suflet, în mari neazuri ne ajută,
Asta înseamnă că rugăciunile prietenului au calitate.
Doamne dă-ne mulți prieteni, că prietenia e sfântă!

V-am cunoscut, mă simt binecuvântat de Dumnezeu,
Să vă păstrez ca valori umane, lipite de sufletul meu.
Sper ca această carte vă păstreze pentru mult timp,
Modele ale secolului ăsta, pentru al conștiinței nimb.

Doamne, binecuvântează-i cu sănătate, fericire multă,
Viața să le fie liniștită, luminată de iubirea Ta Sfântă!

H.- DINTRE CEI MAI DRAGI COLEGI DE FACULTATE ÎNCĂ ÎN VIAȚĂ – 2021

276. Leon Dorel

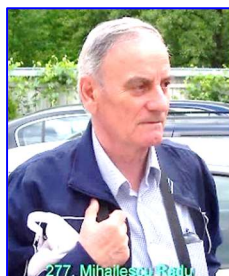
Crețu Spiridon

Leca Silvia

Dima Ioan

277. Mihăilescu Radu

273. Anghelescu Vasile

272. Nițescu(Spanu) Livia

275. Balaban C-tin

275. Antonescu C-tin

272. Grigorescu Ioan

273. Munteanu Viorel

272. Mutu Ecaterina

273. Baboiu Georgică

274. Giura(Radulescu) Nicoleta

275. Munteanu(Hibares) Viorica

275. Păcă Mihai

Baboiu Georgică

Giura Nicoleta

Munteanu Viorica

Păcă Mihai

Trușcan C-tin

Mihalache Ioan

Sârbu D-tru

Giura Gheorghe

Momoiu Nicolae

Rusu Marcel

Bâțlan Viorel

Huzună Liviu

Manciu Vasile

Palade Vasile

Săveanu Emilian

Lazăr George

Agapi C-tin

Coarcă C-tin

Berlea Toader

Paustovanu Anat.

„Norocul meu a fost că am avut dascăli extraordinari care au știut ce să-mi ceară, pentru a putea să dau ceea ce trebuia și că am avut colegi de excepție, dintre care unii se află acum, din păcate, în stele.” citat din Florin Piersic

Oprică Marin

Dascălu Mihai

Litan Ioan

Irimia Gheorghe

Goagă Costică

Zăgăreanu Ghe.

Marinoiu Ghe.

Ticu D-tru

Docolin Petre

Ștefănescu Ioan

Bedo Vasile

Bacalu Cezar

Ceornoleța Ilie

Călinoiu C-tin

Vieru Corneliu

Gligor Gheorghe

„Trăim vremuri în care oamenii te întrebă ce facultate ai terminat înainte să-ți cunoască numele de familie.” Anna Todd

I.- CÂTEVA FAMILII FOARTE DRAGI SUFLETULUI MEU

FINII MEI IUBIȚI – FINII CEI MAI FINI

Familia: Brândușa (soția), Alexandru (fiul) și Florin Roznovan

Familia Florin și Brândușa
Roznovan

Alexandru Roznovan și prietena lui

DRAGOSTEA

Este un sentimentul de afecțiune dezinteresată,
Pentru cineva sau ceva, care-ți e lipit de suflet,
Aceasta este dragostea, cu lumina ei parfumată,
Și grațioasă ca o zână cu pași ușori de menuet.

M.I.

FRUMOASA FAMILIE ION STANCIU

Credință și iubire

Familia Ana și Ion Stanciu

Familia Laurențiu Marian Slabu,
(Ginerele Laurențiu -Marian, nepoata
Sofia și fiica Dana- Maria)

Am colindat prin țară și, după cât țin minte,
Pagina asta mi-aduce, cu mult drag, aminte,
De o familie, Ion Stanciu și de satul Dâmbroca,
Icoane cu care sufletu-mi, mereu va comunica.

**O FAMILIE RESPECTABILĂ,
IUBITOARE DE FRUMOS ȘI UTIL**

Soții Aneta și Nicolae Pandele

Alexandru Pandele (fiu),
Cătălin (nepot), Iulia (noră)

Daniela (fiică), Diana – Elena (nepoată),
Corneliu Enache (ginere)

Întreaga familie

O FAMILIE FRUMOASĂ, CU FERMĂ AGRICOLĂ FAMILIALĂ

Sus: Daniela (prietena lui Dragoș), Domnica Lalu, Andreea (nora), Aurel Lalu.
Pe scaune: Dragoș Lalu – fiul cel mic; Mădălin – fiul cel mare)

Dragoș Lalu (fiul)
și prietena lui Daniela

Mădălin Lalu (fiul), Andreea (nora) și
Beatrice (nepoata)

FERMA FAMILIALĂ A FAMILIEI CRĂCIUN, FERMĂ DE FRUNCEA SATULUI DÂMBROCA

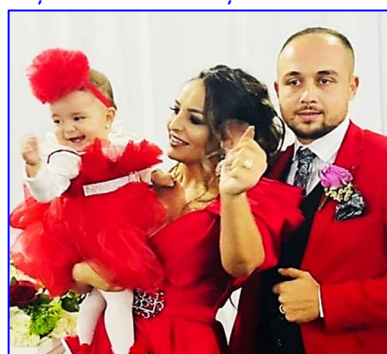
Nicolae Crăciun, fiii Alexandru și Virgil, soția Marcela

La nuntă cu participarea cântărețului Petrică Mățu Stoian

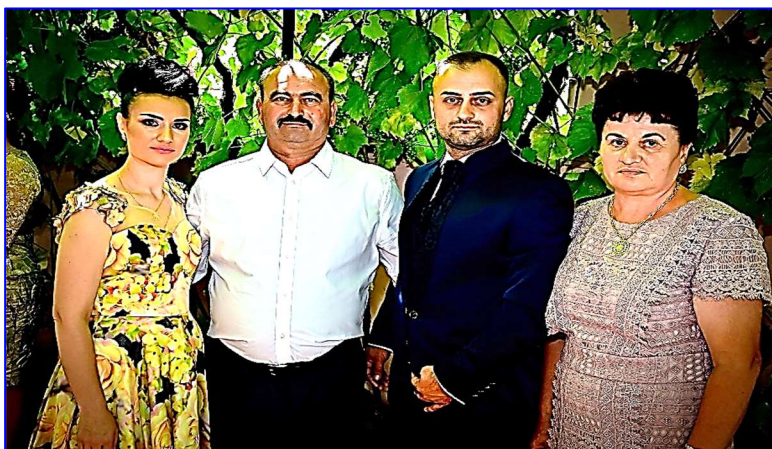

Cei doi bavi fii ai lui Crăciun:

Familia Crăciun (Alexandru – fiul;

Virgil și Alexandru Elena – nora și Sofia – nepoata)
**FERMIERUL MARCEL LALU, UN FERMIER
CARE PREȚUIEȘTE MUNCA ȘI FAMILIA**

Familia Marcel Lălu (fiica, tatăl, fiul și soția)

Familia Lălu Marcel(Mariana – soția, Marcel, nora, fiul și nepoții)

J.- UNELE COMPLETĂRI LA CĂRȚILE EDITATE

Voi cuprinde aici unele completări, sau corectarea unor erori din cărțile *VIAȚA MEA CA O FANTOMĂ*, și *MONIGRAFIA COMUNEI SĂGEATA*, pe care le fac în urma intervențiilor documentare ale unora dintre cei interesați de prezentările mele în cărți, după percepțiile mele din perioada copilăriei, fără a avea surse mai bune de documentare,

1.- DESPRE RUDOLF GLINESCHI EMOȚIONANT INTERVIU ONLINE CU C. GLINISCHI, DESCENDENT AL LUI RUDOLF GLINESCHI, DESPRE FAMILIA RUDOLF GLINESCHI (Zis Daly)

M. Iordache - În cartea monografică a comunei Săgeata este cuprinsă, cam succint o prezentare a familiei Rudolf Glinischi din localitatea Săgeata, județul Buzău. Prezint mai jos acea prezentare:

„Fam. Rudolf GLINISCHI Una din familiile avute din Săgeata a fost aceea a numiților Glineschi Rudolf și Elisabeta, amândoi născuți în localitate, care dețineau în satul Bordușani, în proprietate: o moară, o instalație cu abur, numită peiorativ „vapor”. Acesta punea în funcțiune o batoză care scotea rudimentar, prin batere mecanică, boabele de grâu din spic după principiul combinei de astăzi. Spicele erau recoltate din lan, manual, cu secera, legate în snopi, aceștia erau adunați în grămezi numite glugi (jumătăți), la mijlocul locului, a câte 8-10 snopi. Așezarea acestor snopi se făcea după modelul ghizdelor de la fântână, pentru uscare în vederea „baterii” în batoză. Ulterior snopii de grâu se transportau cu carele cu boi sau cai la „arie”, unde se introduceau manual în batoză, de unde grâul boabe curgea în saci de iută. Acolo unde nu exista acest sistem „vapor – batoză”, scuturarea boabelor de grâu din spice se făcea cu ajutorul cailor, prin alergarea acestora, înhămați, în jurul unui stâlp, pe arie, prin călcarea cu copitele. Apoi boabele erau adunate prin maturare, împreună cu praf și pământ, vânturate, așezate în saci și depozitate în hambare de lemn. Fiul acestei familii înstărite, Glinischi Ion, a avut din prima căsătorie, cu Florica, trei copii: Mihai, Axente și Constantin, iar din a doua căsătorie, cu Maria Săraru, alți trei copii: Nicolae,

Ștefan și Ion, cei șase frați fiind crescuți ca buni creștini, cu frica lui Dumnezeu. Acesta a continuat moștenirea familiei, fiind proprietar de: moară, vapor și batoză, pe care le-a folosit până în anul 1968, când a trecut la cele veșnice. Părinții Mariei Săraru, Zamfir și Dobrița, dețineau și ei o frumoasă avere în satul Săgeata: două rânduri de case, cârciumă și pământ. Băiatul lor cel mic, Ion, căsătorit cu Haralambia-Olimpia, trăiesc în una din aceste case în prezent, împreună cu cei doi copii ai lor: Constantin și Mihăiță, care la rândul lor au dat naștere la 6 nepoți, cu care întregă familie se mândrește.” (Săgeata – Zbor prin vremuri – Pagini monografice – autori Mircea Iordache și PC Pr. Protopop Constantin Alecse)

BUNICII LUI CONSTANTIN GLINISCHI

Ion și Maria Glieschi, bunicii lui Constantin Glinischi

PĂRINȚII LUI CONSTANTIN GLINISCHI

Fig. 1

Fig. 2

Fig. 3

C. Glinischi

Fig. 1 - Glinischi Constantin în brațe la tatăl lui, Ion și Mihăiță la mama lui, Haralambia Olimpia.

Fig. 2 - Glinischi Constantin și fratele lui Mihăiță

Fig. 3 - Mama, Haralambia Olimpia Glineschi

Tatăl meu este înalt, și frații mamei sunt înalți.

Nu știu dacă Îl cunoașteți pe inginerul Tuzu Gheorghe.

Mi-as dori să văd poze cu bunicul și cu stăbunicul!

Am văzut ceva în biografia dumneavoastră.

M. Iordache –

Da, pe domnul Tuzu îl cunosc foarte bine, e consilier la primărie, dar nu locuiește în Săgeata

Vorbiți cu fratele să mi-o trimită. poza bunicului!

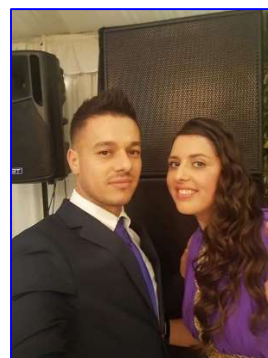
Trimiteti-mi tot ce aveți, dar specificați cine-i în foto!

C-tin Glinischi și fiul

C-tin Glinischi

C-tin Glinischi și soția

C. Glinischi: - Bună ziua, vreau să vă întreb ceva referitor la străbunicii mei, eu sunt Glinischi Constantin fratele lui Mihai Glinischi, fiul lui Ion Glinischi din Săgeata

Întrebarea mea este, dacă aveți ceva informații despre cum și de ce au ajuns în România Rudolf și Elisabeta Glinischi?

Noi acum suntem Glinischi, fiind schimbat numele

Ne pregătim pentru petrecerea băiatului, împlinește 9 ani

Nevasta mea Iuga Niță Dorina

Telefonul meu este: 00393318183209 este nr meu

Bunicii au locuit în Săgeata mulți ani

Cu bunicul Ion avem un portret la noi în casă la Săgeata. Este o poză cu batoza, dar nu știu care este Rudolf ?!

Sau dacă este el, pentru că erau doua persoane cu batoza
Am eu făcute poze cu cu mamaia Maria

Eu am fost primul campion național de culturism la juniori din județul Buzău în 2003 la Baia Mare.

M. Iordache.

- Felicitări pentru drumul parcurs în viață, până acum și vă doresc multe realizări pentru viitor. Nu mă îndoiesc că veți purta cu cinste numele străbunicului, bunicului și tatălui dumneavoastră pe căile vieții.

C. Glinischi

- Au scris rău numele în ziar, dar este de înțeles
Aveam un talent natural numai că erau lipsuri financiare.
După liceul cu program sportiv din Bz am venit aici în Roma unde m-am stabilit. Venisem după bani, în vacanță, pentru a mi continua visul

Am cunoscut o fată din Maramureș de care m-am îndrăgostit și, după, a venit de la sine..
Tata scria poezie

Diavolul știe că tinerețea este primăvara vieții,
Lucrurile sunt noi și tinerii supuși vulnerabilității,
Sunt prinși în jocuri lumești, cad ușor în păcate,
Se-aruncă în valurile vieții fără a ști să înoate.

Este nevoie de mult timp pentru a deveni tânăr,
Tinerețea mi s-a dus, a trecut, de dorul ei sufăr,
Cred că ea este singurul lucru care merită avut.
Bătrânețea va duce dorul trăirilor din ce au trecut.

Tineri-s atât de nebuni încât pot schimba lumea,
O nestăvilită pasiune este secretul ce-l pot avea.
Există o fântână a tinereții, care se află în minte,
În talente, în creativitate, cu Dumnezeu înainte!

În tinerețe învățăm, odată cu vârsta înțelegem,
Acumulăm din tinerețe, la bătrânețe le prețuim,
Tinerii au nevoie de modele și nu de critici grele.
Tinerilor să le fie îndrumate și corectate temele!

Doza prea mare de educație strică, e ineficientă,
Mai bine mai puțină dar să poarte în ea esență.
Odată cu creșterea experienței, tinerețea apune,
Dacă tinerețea ar ști, bătrânețea are ce să adune.

Tinerii cred că inteligența înlocuiește experiența,
Iar bătrânii, că experiența înlocuiește inteligența,
Astea sunt erori pe care vârstele și le-au creat,
A nu folosi junețea pentru mătorie e mare păcat.

Tineri sau bătrâni de sunteți, în voi e copilăria,
Ea nu nu dispăre niciodată, vă însoțește mereu,

Cine păstrează așa abilitate, greu îmbătrânește.
Păcat, tânărul, ca și înțeleptul, cam puțin trăiește!

CONCLUZII

Nu am reușit să obțin fotografiile ale domnului Doly, și nici alte amănunte privitor la viața lui, pentru care am redat aici doar crâmpoie de informații obținute de la strănepotul lui Constantin Glinischi.

Am constatat că, cu toate atrocitățile sistemului comunist, sistem care a încercat să mutileze valorile umane, semințele bune nu au dispărut.

Doly, din posesor a unei averi și a utilajelor performante la vremea aceea, a fost deposedat de tot, fiind considerat de forul conducător ca dușman al poporului. Deci, după „conștiința” comunistă, omul gospodar și econom era considerat dușman al poporului. Care for conducător?, Care popor? Forul conducător era impus cu forța de „tătucul” Stalin, despre care știm azi multe și foarte urâte. Poporul era doar o turmă de oi, care tremura de frica „ursului” și se lăsa condusă la înec.

Vlăstare lui Doly, au reușit să supraviețuiască prin adaptare și prin hărnicie și s-au dezvoltat frumos.

REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA		DATA ȘI LOCUL INCHEIERII CĂSĂTORIEI	
CONSILIUL POPULAR AL COMUNEI SĂGEAȚA		Anul 1946 Luna <i>noiembrie</i> ziua <i>10</i>	
COMITETUL EXECUTIV		Luna <i>februarie</i>	
CERTIFICAT DE CĂSĂTORIE		Luna	<i>februarie</i>
Seria C. 4 nr. 997082		Ziua	<i>10</i> (cifre și litere)
Numele de familie al soțului	<i>GLINESCHI</i>	Comuna	<i>SĂGEAȚA</i>
Prenumele soțului	<i>ION</i>	Orășel	<i>BUZĂU</i>
Data și locul nașterii soțului:		Municipiul	<i>BUZĂU</i>
Anul <i>1910</i> luna <i>NOIEMBRIE</i> ziua <i>4</i>		Județul	<i>BUZĂU</i>
Comuna	<i>SCURTEȘTI</i>	LOCUL INREGISTRĂRII	
Orășel	<i>BUZĂU</i>	Comuna	<i>SĂGEAȚA</i>
Municipiul	<i>BUZĂU</i>	Orășel	<i>BUZĂU</i>
Județul	<i>BUZĂU</i>	Municipiul	<i>BUZĂU</i>
Numele de familie al tatălui	<i>GLINESCHI</i>	Județul	<i>BUZĂU</i>
Prenumele tatălui	<i>RUDOLF</i>	Căsătoria a fost trecută în registrul stării civile la nr. <i>29</i> din anul <i>1946</i> luna <i>februarie</i> ziua <i>10</i> .	
Numele de familie al mamei	<i>GLINESCHI</i>	NUMELE DE FAMILIE DUPĂ CĂSĂTORIE	
Prenumele mamei	<i>ELISABETA</i>	SOȚUL	<i>GLINESCHI</i>
Numele de familie al soției	<i>ZAHARIA</i>	SOȚIA	<i>GLINESCHI</i>
Prenumele soției	<i>MARIA</i>	MENȚIUNI :	
Data și locul nașterii soției:		Eliberat astăzi <i>20</i> februarie 1976 cu nr. <i>5284</i>	
Anul <i>1921</i> luna <i>NOIEMBRIE</i> ziua <i>1</i>		Semnătura <i>[Signature]</i>	
Comuna	<i>SĂGEAȚA</i>	L. S.	
Orășel	<i>BUZĂU</i>		
Municipiul	<i>BUZĂU</i>		
Județul	<i>BUZĂU</i>		
Numele de familie al tatălui	<i>SĂRĂRU</i>		
Prenumele tatălui	<i>ZAMFIR</i>		
Numele de familie al mamei	<i>SĂRĂRU</i>		
Prenumele mamei	<i>DOBRIȚA</i>		

Certificatul de căsătorie al bunicului lui Constantin Glineschi.
Se poate observa că bunicul lui este fiul lui Rudolf Glineschi

- „Eroi sunt cei care și-au păstrat raționamentul și umanitatea intacte în fața suferințelor groaznice. Eroi cunoscuți sau anonimi, unii știuți doar de Dumnezeu” – Silvia Cartwright
- „Admirația noastră este atât de mare pentru martirii trecuți în neființă, încât acordăm foarte puțin timp pentru eroii încă în viață” – Elbert Hubbard

2.-CONSTANTIN I CREȚU (NENEA CODIN)

Încerc să readuc în memoria satului Dâmbroca pe un om care a trăit războiul și, fiind rănit, a rămas cu urmări grave, pierzându-și viața prematur la numai 58 de ani. În cărțile mele monografice pentru satul Dâmbroca și comuna Săgeata, cât și în cartea „Viața mea ca o fantomă”, am scris ceva sumar, cu cea ce am perceput eu în perioada copilăriei. Neavând alte surse de informare, din ce am înțeles atunci, cu mintea mea de copil, am scris câteva cuvinte care nu se potrivesc

cu profilul moral al omului Constantin I Crețu.

L-am perceput ca fiind glumeț cu mine, cea ce-mi plăcea și-l simpatizam foarte mult. Cred că iubea mult copiii și-i plăcea să comunice cu ei prin aprecieri glumețe. Eu, în vremea aceea purtam părul lung, până la brâu și-l aveam foarte creț. Mă revăd într-o zi după o ploaie, cum mă jucam pe șanț cu tunuri de pământ și a apărut nea Codin.

S-a așezat așa pe vine în partea cealaltă a șanțului, în fața porții noastre și a început: „Ce faci măi crețule?, mă indianule, ce faci tu acolo?.....” Cred că-i și plăcea să-mi zică crețu, din simpatie, cât și pentru părul meu, dar și pentru că numele lui de familie era Crețu. A fost un om blând, vesel și sfântos, dar numai el știa prin ce a trecut și cum își ducea viața, să întrețină o familie. Cu toate acestea, după întoarcerea de pe front a mai contribuit la zămislirea a patru copii. A avut noroc și de nevasta lui, Marița, o femeie foarte sociabilă, harnică și răzbătătoare, care a asigurat familiei un climat sănătos și împreună au dat o educație sănătoasă copiilor, reușind să-i așeze frumos la casele lor.

De la fiul său am aflat despre participarea lui nenea Codin la război, și am rămas impresionat de zbaterile lui între război și familie și despre patimile suportate ca urmare a războiului. Viața i-a fost în mare parte un adevărat război cu problemele sociale din acele vremuri. Dumnezeu să-l odihnească în pace! / Mircea Iordache

CV - CREȚU I CONSTANTIN

Născut 08.11.1914, com. Scurtești, raionul Buzău.

Căsătorit cu Marița n. 12 sept. 2016

Copii: - Drăgan- n. 1939 - d. 1945; Safta: n. 1943; Lila (Niculina), n. 1947; Lisaveta: n.1949 - d. 1962; Gicu, n. 1951; Nicolae, n. 1954; Ion, n.1956

În anul 1942, la vârsta de 27 de ani, a fost înrolat la UM 10 Focșani pentru a lupta în regimentele trimise pe frontul de est la ordinele generalului Antonescu.

Dorul de casă, de soție și de copilul în vârstă de 2 ani, l-a determinat să părăsească unitatea militară fără aprobarea comandanților și să meargă acasă la familie.

În acest timp a fost conceput al doilea copil care s-a născut în 09.01.1943.

Fiind căutat de poteră, a plecat pe jos, peste câmp, până la unitatea militară unde comandanții, pentru a-l pedepsi, l-au trimis pe front în linia I.

A ajuns pe linia frontului în zona Cotul Donului, luptând alături de trupele germane.

După ofensiva URSS, trupele din care făcea parte au fost încercuite, fiind luat prizonier de război și dus într-un lagăr sovietic.

În anul 1943, având de ales între posibilitatea de a se întoarce acasă, chiar și în rândurile unei armate străine, sau varianta unei morți lente în lagărul de muncă, s-a înscris în divizia de voluntari înființată de ruși - "Divizia Tudor Vladimirescu".

Astfel a participat la război alături de ceilalți români din divizie împotriva trupelor germane, mergând până în Munții Tatra, fiind rănit (împușcat în plămânu drept) într-una din bătălii.

În anul 1945 s-a întors acasă după ce și-a onorat misiunea.

A mai avut 5 copii (2 fete și 3 băieți), niciunul dintre ei neavând TBC.

În data de 23.09.1972, la vârsta de 58 de ani, a încetat din viață după suferința pricinuită de trăirile și rana din război.

Dumnezeu să-l ierte și să-l odihnească în pace! Amin.

CAPIT.- VIII.- VALORI UMANE

CONSTANTIN ALECSE

Doamne, binecuvântează aceste valori umane!
Biserica Sf. Treime omagiază aste valori creștine,
Patriarhi, ierarhi, mari duhovnici, de pretutindeni,
Din ai Bisericii Sfânta Treime, pe enoriașii pereni

În acest capitol am creat albumul multelor valori
Care mi-au onorat slujirea cu minunate sărbători,
Politicieni, scriitori, mari dirijori, regizori, actori,
Oameni erudiți, afaceriști, și ai folclorului emisari.

De vizita-voi site-ul, îmi voi redescoperi slujirea,
Și în mine va vibra esența credinței – viața mea,
Nimic nu voi șterge din minte și din sufletul meu,
Pe enoriașii mei, să-i binecuvânteze Dumnezeu!

Mă rog pentru cei plecați la cer, la odihna eternă,
Dumnezeu să-i ocrotească sub mantia-i Paternă,
Cei aflați în viață și cei ce vor rămâne după mine,
Să mă păstreze-n suflete, în sfânta lor rugăciune!

A.- ALBUMUL - ENORIAȘI (1980-2000)

STÂLPI ȘI BINEFĂCĂTORI AI BISERICII ÎN TIMPUL PASTORAȚIEI PĂRINTELUI CONSTANTIN ALECSE

În decursul a 82 de ani (1939-2021), de existență,
Biserica Sf. Treime, a avut stâlpi de bună esență.
Prin slujitorii ei și prin enoriașii, cu multă dăruire,
A adus omagii Sfintei Treimi, cu credință și iubire.

În 1989, la Jubileul de aur al Bisericii, în o carte,
Lucreare bilingvă, privind istoria din astă „cetate”,
Au apărut după 50 de ani, multe date interesante,
Privind istoria comunității – cu fapte impresionante.

Cartea mea Puterea Credinței, are valori sacrale
În volumele: Misionarul și Culisele Vieții Pastorale,
Cuprinzându-se și istoricul Bisericii Sfânta Treime,
Din perioada 1939 – 2017, cu experiențele divine.

Desigur, din anumite omisiuni lipsesc din album,
Și poate că, obiectivitatea întregă nu mi-o asum,
Astfel că mi-am ales prezentarea colaboratorilor,
În ordine aproape alfabetică, și a cuprinderii lor.

Familia Pr. Protopop Constantin Alecse

Familia Pr. co-slujitor Justin Capsa

"Uitându-ne la Biserică dintr-o parte, cu ochi laici, adesea critici, nu vom putea înțelege de ce oamenii se adună, pierd atâta timp pentru slujbe și rugăciuni, postesc, fac milostenie etc. Omul "economic" nu vede niciun profit, ba din contra - risipă. Însă Biserica nu vine cu dividende pământești, ci cerești!"

Părintele Octavian Moșin

"Biserica e făcătoare de pace și un preot care-și pierde calitatea aceasta de făcător de pace nu este preotul lui Hristos. Este preotul unor interese obscure, înguste, al unor interese care nu vizează Împărăția Cerurilor." **Părintele Constantin Necula**

"Intrând în Biserică, leapădă mintea ta și vei deveni înțelept cu adevărat; leapădă lucrarea voii tale și vei începe să lucrezi cu adevărat; leapădă-te de tine însuși și vei deveni cu adevărat propriul stăpân. Ah, de-ar pricepe lumea înțelepciunea asta!" Sfântul Teofan Zăvorâtul 1815 - 1891

Enache & Anica Alexe

Josif Anghioiu

**Daniel & Diana
(Busuioc) Anghelcev**

**Dr. Vasile Ancu-
Gheorghiu**

**Virgil & Mihaela
Anton**

Ion & Maria Anton

Ion Badea & sora Stela

Ana Bădescu

Maria Coca Bădescu

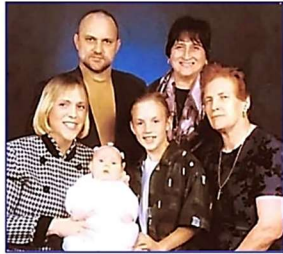
Arhitect Dem Bădescu

**Dumitru Bădescu &
mama**

**Pr. dr. Răzvan & psa dr.
Cristina Bena**

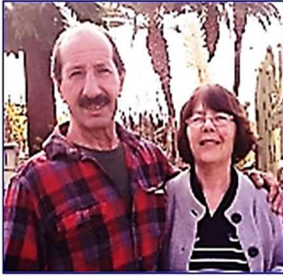
Alex, Vivian Bica & familia

Greg & Ana Birtoc

Gavrilă & Florica Blaga

Ion & Dana Blaj

**Miron Bonca &
Traian Pincu**

Miron & Millie Bonca

Ion & Olga Bobonea

Georgeta Bostean

Pearl-Paraschiva Brezean

**Aristide & Gabriela
Buhoiu**

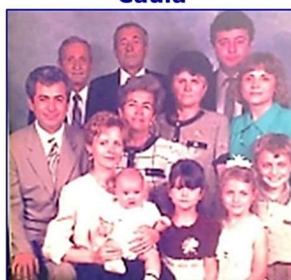

Miron & Suzie Butaru

**Emil & (dr) Felicia
Butnăreanu**

"Trăiți în Biserică, să puteți vorbi despre Biserică. Nu într-un colț de suficiență mediocră." Părintele Constantin Necula

Ana Călugărița**Cristian Călugărița****Mândița Canciu****Ion Canciu****Octavian & Mariana
Cadia****Elena Calmus****Regizor Dumitru
Caranfil****Familia Romus Cătăloiu****George & Gina
Cătăloiu****Lucille Hotnog****Daniela Istrate****George Jercan & tatăl**

"Doamne, Ți-am cerut liniște, dar mi-ai dat mai mult decât Ți-am cerut!" Părintele Cleopa Ilie 1912 - 1998

**Romus & Floarea
Cătăloiu**

Maria Ceară

Jon & Stela Cepoi

Elena Cerghizan

Mircea Cerghizan

**Ina (Nedelcu)
Cerghizan**

Voicu Sabin Cerghizan

Familia

**Pr Mihai & psa Eugenia
Cerghizan**

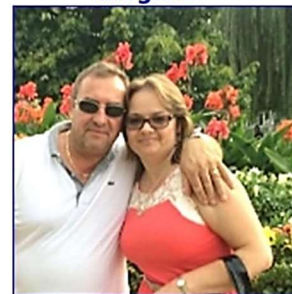
**Anthony (Toni)
Cerghizan**

Floarea Chilba

Dudu & Victoria Chizim

Ion & Maria Ciceu

**Marin & Daniela
Cătăloiu-Cicu**

**Constantin &
Paulina Ciocan**

Emil Ciontea

Smaranda Ciuhandu

**Pr Bill & psa Margie
Clark**

Paul Ciupei

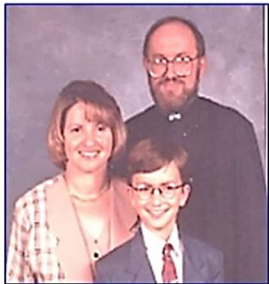
Maria Clotan

**Ion & Nastaca
Cociuban**

**George & Ana
(Bădescu) Cojan**

**Livi, Leliana & Victor
Constantinescu**

**Daniela Istrate &
mama Mary
Constantinescu**

**Dr. Miron & Speranța
Costin**

Pr. Aurel & psa Maria Costin

Elena-Paraschiva Cristea

Ana Dan

Panait L. Cufuioti

Prof. Daniela Cufuioti

Ion & Steliana Cufuioti

Mira D'Angelo

George & Elena Dascălu

Maria-Rica Dinică

Iris Dinu

Valentin Dinu

Ilie & Ecaterina Daya

„Nimic nu este mai ușor decât a învăța pe alții și nimic nu este mai greu decât a face ceea ce înveți pe alții.” Părintele Cleopa Ilie

**Dr. Dănut & Andreea
Draăgoi**

**Prof. dr. Domnița
Dumitrescu**

Teodora Dragomir

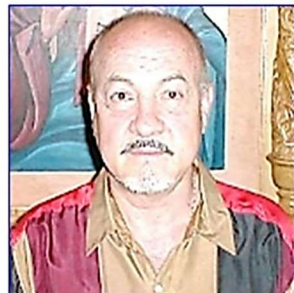
Cornelia Ducan

**Ionel & Aurica
Făgărășan**

**Anca (Stoicescu)
Fanous**

Alex Dumitru

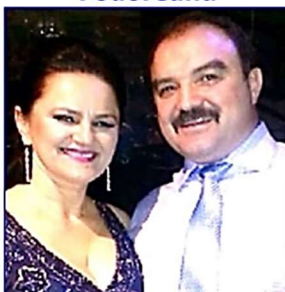
**Zorel & Cornelia
Fodoreanu**

Floreța Graynold

Miha & Lucica Gâlcă

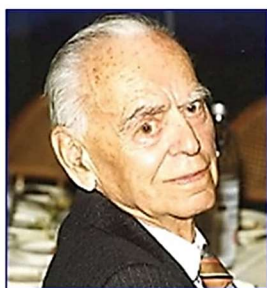
**Dumitru & Mariana
Grigoruț**

Elena Gheorghiu

Actrița Paula Gibson

Eugen Goldis

Erick & Tina Matei-
HimberConstantin & Getta
Jercan

Alex & Elena Kanian

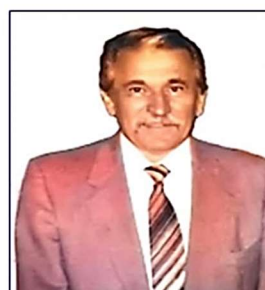
Violet Klekar

Silvia Kretzu

Mary Lapadat

Julian Lapadat

George & Doina
Lăzărescu

Viorica Lazar

Vasile Leuca

"Niciodată nu este prea târziu pentru a pune început bun."
Părintele Cleopa Ilie

**Fr John & psa Betty
Limbeson**

Victor & Maria Mangu

**Rose Long & Mary
Ursa**

**Dr. Ion & prof. univ. dr.
Maria Manea-Manoliu**

**Paula Matei-Platt &
mama Ioana**

**Mama Dragina
(Draga) Margan**

**Mama Draga Margan &
fiica Maria Pincu**

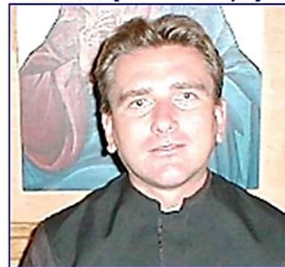
**Paul & mama Ioana
Matei (în tinerețe)**

**Leontina Matei-
Himber**

**Mama Ioana Matei
(generoasă donatoare)**

Pr Dănuț Pălănceanu

**Helen (Cristea)
Mirică**

"Suntem una chiar și cu oamenii care nu sunt aproape de Biserică. Ei sunt departe din neștiință. Să ne rugăm ca Dumnezeu să-i lumineze și să-i schimbe, ca să vină și ei la Hristos." Sfântul Porfirie Kafsokalivitul 1906 - 1991

George Mirică

Valentin Mihai & mama Ana

Steliana Onitza

Petru & Marioara Mohan

Familia Fr Cătălin & psa Nicole Miteșcu

Vili & Mariea Moldoveanu

Prof. Doina Lupașcu

Dr. Sorin, Georgeta & fiica dr. Sable Muntean

Ștefan & Teodosia Muciu

Ioana Munteanu

Aurelia Adrian & mama Floarea Mureșan

Floarea Mureșan

Victoria Myers

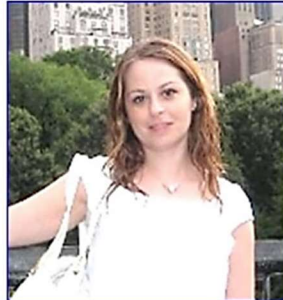
Eleonora Năsturel

**Pictorul
George Năsturel**

**Avocat Michelle
Nadaban**

Dr. Simona Nathalapaty

Maria Niculescu

**George & Maria
Oancea**

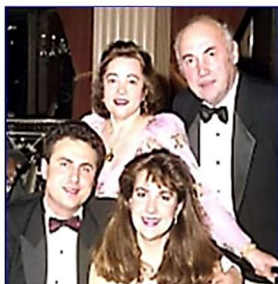
Lucian Olaru

Nicolae & Ana Olaru

**Marinica & Kalin
Spăriosu**

**Familiile Olaru &
Spăriosu**

Nini & Liana Pascalini

**Marian & Felicia
Paraschiv**

Radu & Livia Literat

Joe & Betty Oros

Ilie & Angela Pitu

Familia

Ion & Lidia Petrinca

Victor Petcu

**Ironim & Ileana
Petrescu**

Vee & Suzie Petrescu

Traian & Maria Pincu

**Vikente & Iuliana
Pincu**

**Dan & Paula (Matei)
Platt**

„Cine crede cu tărie în Dumnezeu, se teme de Dumnezeu.”
Ilie Cleopa

**Eugenia Popa-Anton
& cusca (mama lui
Carmen)**

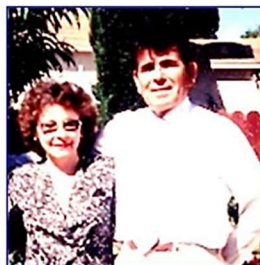
**Familia
Dan & Carmen Popa**

Dumitru Popa

Neculai Popa

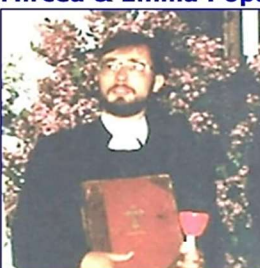
Mircea & Emilia Popa

Cornelia (Nelly) Pop

Călin & Delia Popa

Pr Costin Popescu

**Ing. Gabriel & (dr)
Rodica Popescu**

Sabina Popescu

Virgil Popescu

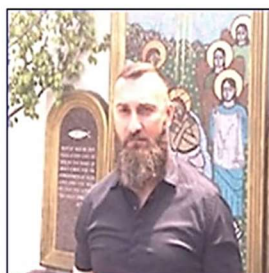

**Petrut (Pepe) &
Adriana Pop**

„Domnii mei, când ești la oraș, diavolul vine sub diferite chipuri: un prieten, o carte, o femeie, un dușman; când ești în singurătate, vine personal.” citat celebru din Ilie Cleopa

**Petrică & Mirela
Predescu**

Adrian Potângă

Dumitru & Maria Preda

Nick Prepchuk

Claudia Pugna

Aurica Raicu

**Marta Rădulescu &
Maria Dinică**

**Ionel & Niculina (Nina)
Radu**

**Edy & Antuaneta
Rastian**

Ken & Isabela Riedel

Traian Rancu

**Actorul Anatol &
Victoria Rezmeritsa**

„Poate să aibă toate talentele, poate să știe toate meseriile din lume, poate să cunoască toate științele lumii, dar dacă îi lipsește frica de Dumnezeu, îi lipsește școala înțelepciunii, și omul acesta nu este bun de nimic.” Ilie Cleopa

**Bogdan-Ioan & Rodica
Rigney**

Ioan & Lucreția Roman

Vasile & Florica Rotaru

**Păun & Ștefania
Săndulescu**

**Dr. Aby & Daniela
Saffari**

**Antranic & Valentina
Sarchizian**

Angela Rusu

**Familia Florin & Olivia
Sârbu**

**Robert-Victor & Kathi
Sârbu**

Iscuita Sarchizian

**Familia Florin & Olivia
Sârbu**

Pr. Minas Sarchizian

„Rugăciunea curată este să zici cu gura, să înțelegi cu mintea și să simți cu inima.” citat din Ilie Cleopa

Viorica Șchiopu

**Marian & Dora-Marcela
Șerban**

**Prof. Elvis-Nicolae
Sersea**

**Familia Doru & Agripina
Șerban**

**Aurel, Vera & fiul
Victor Stoicof**

**John & Domnica
Shunda - Traian &
Maria Pincu**

Ana Sighisoreanu

Dc. Vasile Simonca

Ana Spătaru

Valentin & Ioana Simiz

John & Patricia Simoni

**Nicolae & Betty
Stelescu**

„Adevărul este bine a se căuta întru toate.” citat
clasic din Ilie Cleopa

Florence Ștefanovic

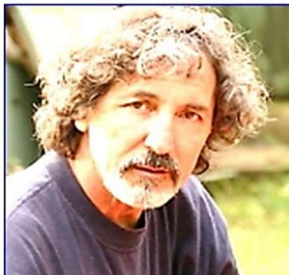
Carmen Stoian

Nicolae Stavri

**Sabina Silvia
Stoicescu**

Emanuel Tânjală

Emilia Tatu

**Prof. Dumitru &
Filooteea Turlacu**

**Fam. Turlacu (Filooteea,
Dumitru, Daniela, &
Nick)**

Elvira Stoicof

**Victor & Niculina
Teoman**

Valentina Stoicescu

Radu & Mihaela Urma

„Existența diavolului ne ajută pe noi oamenii să ne cunoaștem adevărata valoare.” citat clasic din Ilie Cleopa

Ermina Tudor**Simion & Nora Topan****Kory & Betty Teoman****Mary Ursa****George Voishan****Eleonora Zguroiu****Christian Vahab****Eugen (ing. de sunete)
& Mioara Vasiliu****Evelin Zicman****Georgeta Wilmeth -
interviu cu Nicolae
Olaru****Dr. Paula Izvernari &
fiicele****Gabriel & Roxana
Vamvulescu**

„Cum poți cunoaște negrul dacă nu știi care este albul?”
citat clasic din Ilie Cleopa

B.- ALBUM - ENORIAȘI (2001-2021)

Marea Resetare comunitară la început de sec. XXI

Începând cu anul 2000, a venit marea resetare,
Mai intensă în activități noi și inițiative de valoare,
Marea majoritate a comunității din „Epoca de Aur”,
Era deja plecată la Domnul, noi filiații prind contur.

Parcă aveam o nouă parohie, cu multe obligații noi,
Obligații liturgice și pastorale, erau pe umerii mei,
Desigur erau grele și activitățile sociale și culturale.
În parohie, mulți enoriași s-au implicat cu ardoare.

Cu trup și suflet, câțiva enoriași, aveau chemarea
De a fi lideri, din credință și dragoste, cu resetarea,
Desigur că, din credința în Biserica Sfânta Treime
Și din loialitate pentru duhovnicul lor (pentru mine).

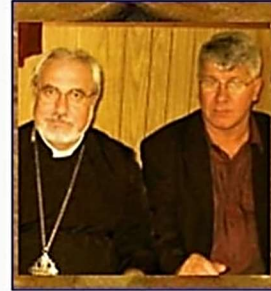
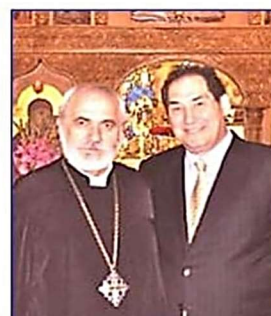
Sunt muți de menționat nominal, dar este mai bine
Să fie priviți în panourile de mai jos, căci se spune,
Că imaginea prezintă mai mult decât mia de cuvinte,
Pe site, „Puterea Credinței”, e cu precizări distincte.

Și, sunt convins că Dumnezeu are numele fiecăruia,
Pentru dragostea și devotamentul lui, de a se ralia,
La efortul comun dedicat pentru Biserica Sf. Treime.
Cu recunoștință le mulțumesc c-au fost lângă mine!

Sunt convins că Domnul are deja numele păstrate,
În „Cartea Vieții”, pentru devotament și dragoste.
Mulțumesc lui Dumnezeu pentru așa binecuvântare,
De a sluji o biserică înfloritoare și o soție iubitoare.

Domnul mi-a dat familie frumoasă, cu copiii și nepoți
Via vieții mele am îngrijit-o bine, și struguri-s copti.
Cu recunoștință familiei că mi-a fost aproape mereu,
Ca și pe cei din album, să-i binecuvânteze Dumnezeu!

Doamne Îți mulțumesc pentru toți și pentru toate,
Și mă rog Ție, să ne binecuvântezi într-o sănătate!

*C. Alecse și P. Vamvulescu**Ing. Ion Anton**Marian & Dora Șerban**C. & G. Jercan**Victoria Răzmeriță**Constantin Jercan**Ing. Ion Anton**Filoftea Turlacu**Dumitru Turlacu**Anatol și V. Răzmeritsa**Anatol Răzmeriță**Christian Vahab*

Sabina Popescu

Mary Comboianu

Antoaneta Rastian

Paula Matei-Platt

Viorica Scopu

Claudia Dana Pugna

Cathy Niculescu

Maria Stavrositu

+Livia Literat

Eduard Rastian

Vasile & Florica Rotaru

Vasile Luca

Romus & Floarea Cataloiu

Frații P. & D. Cufuioti

Nastaca Cociuban

Familia Marian Sarbu

Frații B. & A. Rastian

Soții Gh. & M. Ceara

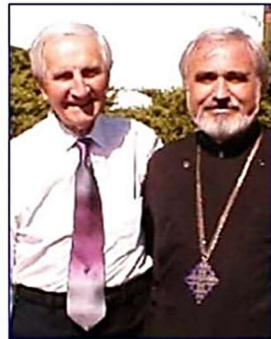
Daniela Saffari

Floarea Cătăloiu

Dr. Al Florin Grozdan

+Joseph Oros

Soții E. & A. Rastian

Adrian Potânaa

George Cătăloiu

Christiana Szekeley

Daniel & Ilona Ganea

John & Patricia Simoni

N. & +J. Cociuban

Familia E. & F. Butnareanu

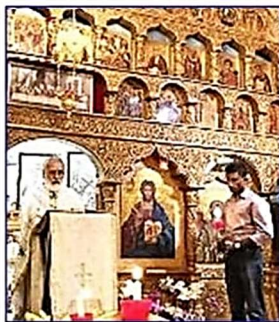
Sub-deac.L. Constantinescu

Mama Ana & V. Mihai

C. & L. Aldea

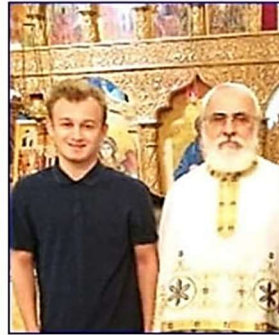
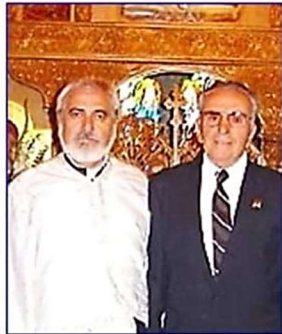
Reggie Dissanayake

K. & I. Riedell

I. & S. Cufuioti

*Nastaca Cociuban**Surorile Cathy & Mary**Fam. Regizor A. Negoită**Vamvulescu (3 generații)**Alex Dragoi**Mandita Canciu**+Miron Bonca**Fam. G. Vamvulescu**Diac.+Vasile Șimonca**Ipodiac.+Ion Canciu**Fam. Ceară & Rastian**V. & M. Nadolenco*

Fam. Petruț "Pepe" Pop

J. & M. Ciceu

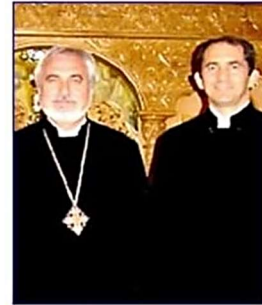
Fam. sbd.L.Constantinescu

Daniela Cufuioti

Ion Anton (slujitorul)

Sbd. Panait Cufuioti

Regizor Andrei Negoită

C. & +P. Ciocan

G. & Gina Cătăloiu

D. & P. Matei-Platt

Fam. Olaru-Spariosu

Aurica Raiciu

Ioana Simiz

Frații Daniela & G. Cătăloiu

Soții +Dănuț & A. Drăgoi

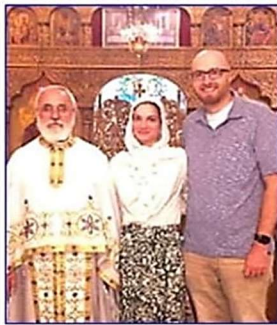
Dr. Chris & Angie Bileca

Fam. G. & A. Szekely

Elena Calmus

Daniela Popa & B. Hanh

Soții C. & Ana Calugarița

Fam. Marilena Teodorescu

Soții V. & I. Simiz

Gina Cătăloiu

Alina Szekely

Fam. dr. Sorin Muntean

Viorica Lazăr

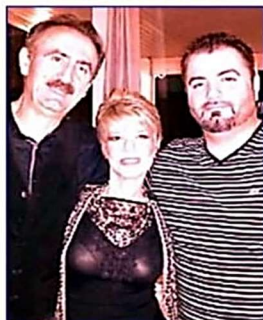
Sorina Harabulă

Frații N. & Vasilie Ivaniuc

Mariana Cadia

Fam. dr. Chris Bileca

Fam. D & S. Mărgărit

Fam. N. & M. Sadrapeli

Fam. scriitor Dan David

Mary & +N.Comboianu

+Ana Dan

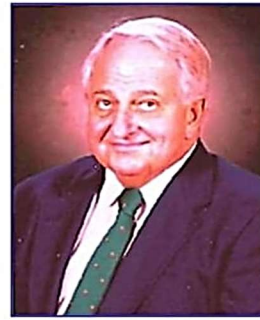
Petruț "Pepe" Pop

M. Crăciun & A. Răzmeritsa

+Maria Dinică

George Ianculescu

Artiști & Gazde

Cornell Teoman

Ioana Munteanu

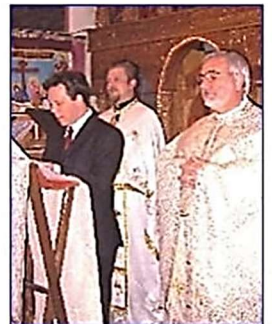
Fam. Patten & I. Anton

Co-slujitori: C, V & A

Surori plecate la Domnul

Parte din slujitorii Bisericii

Soții M. & D. Cicu

Ion & Lidia Petrinca

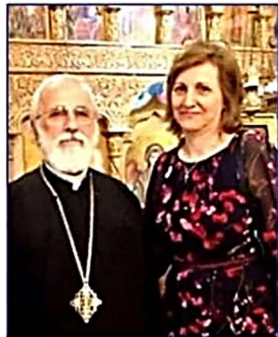
Elena Comboianu

Mihai Orița

+Octavian & M. Cadia

Tana Grasu

Chirața Stavrositu

Valentin Mihai

Slujire-Pangar & Strana

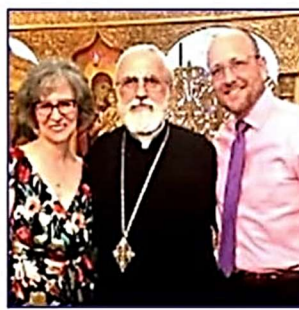
Fam. C. & Z. Busu

Fam. M. & S. Piti

Prof.Domnița Dumitrescu

Fam. K. & I. Riedell

Maria Mangu

Mihaela Carasimu

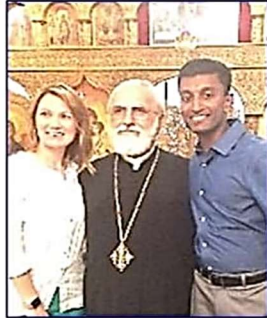
Sbd. G.P. Vamvulescu

Co-slujitori la Strană

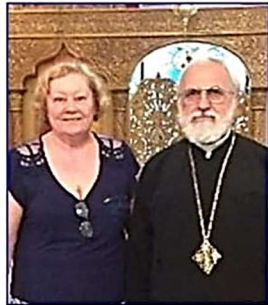
Ion Ciceu

Frca & Reggie & Cristina

Surorile Gemene

Dna Viorica & Frca

Mirela & Petrică Predescu

Călin Popa & frca

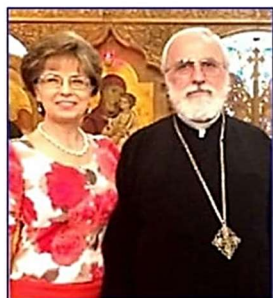
Elena Gheorghiu

Dr. Paula Izvernari

Cornelia Pop

Alina Szekely & Frca

Cristina Maria Chiriță

Constanța Chiriță

Fam. Ion & Dana Blaj

Dumitru Popa

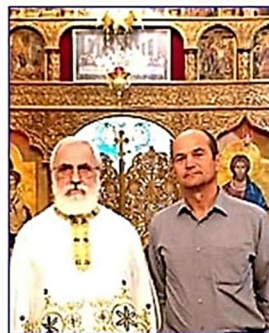
Dumitru Grigoruț

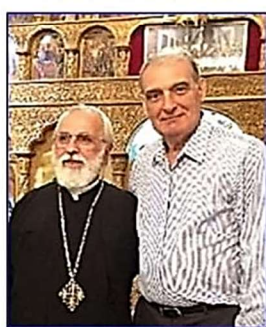
Mama Maia Ciucea

Ioana Curelaru

Iulian Răgălie

Nicu Grasu

Fam. M. & D. Ionescu

Ionciu & T. Zica-Vasile

Reggie Dissanayake

Cristina R Curelaru

Ing. G. & dr.R. Popescu

M. & D. Neacsu

Maria Salajan

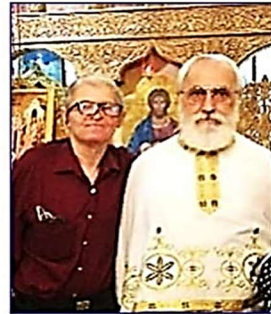
Fam. I. & O. Bobonea

Z. & N. Fodoreanu

Ionel & Nina Radu

Valentin Simiz

Maria Cloteanu

Fam. Cornelia Docan

Agnesa Chartasova

Nini & Liana Pascalini

Anca M Fanous & mama

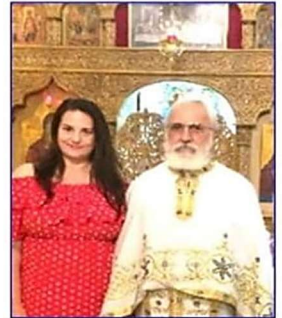
V. Stoicescu & mama

Andrea Bagiu

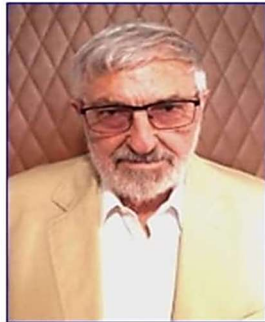
Victor Mangu

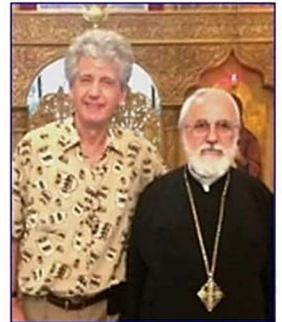
Cristina Daniela Goga

Cornelia Docan

Nicolae Ureche

Gabriel Szekely

Athanasios Bouras

Vasile Ivaniuc

Raisa Baciu

Nicole S. Mather

Dr. Rodica Ghiuru

Valeriu Arvat

Mary Ursa și prietena

Mihaela Craciun (TVR)

Mihai & Lucica Galca

Remus Tigoianu Goober

Greg & Ana Birtoc

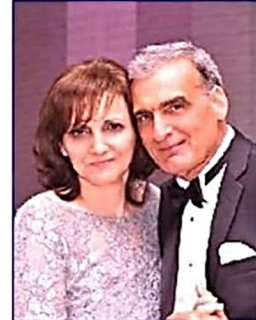
Joe & Betty Oros

Mariana Goaga

A. & V. Răzmerița & Frca

Nicu & Tana Grasu

Jud. Alex Kozinski

Fam. D. Patton (Clipa)

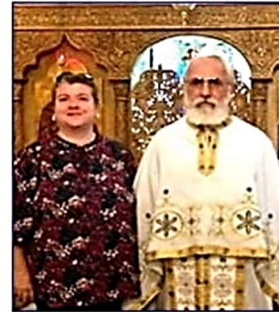
Cristina Az

Vasile Az

Alex Săndulescu

Claudia Kajnak

John Th. Fagarasanu

Bogdan & Clara Vodă

Jud. Kozinski & V. Cerghizan

Ioana Matei & fiica Tina

Daniela Dondoe

Surorile V. & S. Ioniță

C.- ENORIAȘII MACEDONENI/ARMÂNII DIN LOS ANGELES (1980-2021)

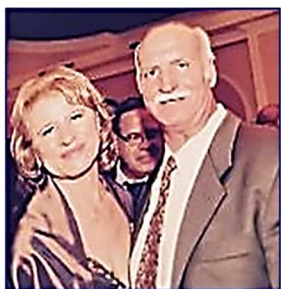
Comunitatea Aromână – Macedonă e foarte atașată,
Cu trup și suflet de Comunitatea Româno-Americană
Atât prin limbă, care e înfrățită cu Limba Română,
Cât și prin originile etniei și prin credința creștină.

Voi insera aici portretele unor aromâni-macedoni,
Atașați de Comunitatea Română, în multe acțiuni,
Sunt bucuros că-mi sunt enoriași la „Sfânta Treime”
Și slujirea mea pentru ei are 39 de ani, ca vechime.

Când îi slujesc pe ei îmi amintesc de frații Ploscaru,
Colegi și prieteni, care mi-au însoțit tot seminarul'.
Erau de prin Ceamurlia de Jos, din județul Tulcea,
Frumoase vacanțe am petrecut împreună, atuncea.

Mulți alți aromâni fac cinste României pe Mapamond.
În filmul „Nu sunt faimos, dar sunt aromân”, în fond,
Avem de-a face cu o dramă trăită cu sufletul focos,
În călătoria lui Toni Caramușat, un regizor faimos

A pornit în călătoria căutării originii neamului său.
Armânamea ar fi ultima descendență. I-a fost greu,
Că a colindat lumea să scoată adevărul de undeva,
Drama imigrației o poartă și armânii din California.

**Hronciu & Elena
Grasu**

Familia Edy Rastian

**Nick & Maria
Sadrapeli**

**Francesca Vasile,
cununie**

Elena & George Arau

**Francesca Vasile,
cununie**

Nicu & Tana Grasu

**Maria Arau și
prietena sa**

**Tata Șicu, fiica Maria
Arau**

**Stere (Teia) & Maria
Caratas**

**Iancu & T. Zica-
Vasile**

**Familia dr. Chris
Bileca**

Fam. Adam Goga

Familia Stelica Grasu

**The Ladies: Tincuta
and Maria**

Gică Grasu și Lascu

**Mihai Sopera și N.
Grasu**

**Elena & cumnata
Marioara**

**Tata Șicu, ucenicul
pr. Staniloae**

**Maria Arau, fiica dlui
Șicu and the friends**

**Mother & daughter
(Vanghelita si Maria
Arau)**

**Sofrone, gânditor, și
fratele Stelică**

**O Horă armânească,
chiar că nu strică**

**Costică și Maria Arau,
prinși în horă**

De drame reale au parte mulți aromâni-macedoni, Gigi Arau a ajuns în California, în stil de campioni, Că, fiind marinar, pe vas românesc, a sărit în mare, La Bosfor, înotă pân-la mal și familie-i făcu chemare

Nicola Grasu, artă

Familia Cristi Sapera

**George Arau
și fetele sale**

**Nicola Grasu in plina
glorie**

**Chicago 30 Aprilie
2017**

**Chicago 30 Aprilie
2017**

**Cufuioti, Ion și
Steliana**

**Fam. Dumitru
Mărgărit**

**Nick & Maria
Comboian**

**Stelică și Vanghelița
Grasu**

Nașii lui Hronis

**Hronis în mijlocul
familiei**

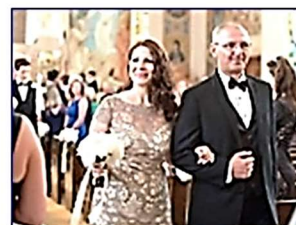
România se mândrește cu valori de talie mondială.
În sport, Gică Hagi, Simona Halep, ne-au adus fală

Ca între verișor

Fam. Neculai Sopera

Fam. Marius Saguna

**George Arau la
premieră**

**Dana și nașii (Edi
Rastian)**

**Mihaela Vasile &
prieteni**

**Fam. Nicolae & Elena
Grasu**

Hroniss Grasu

**Mary Stavrositu cu
copiii Andrei,
Carolina și nepoata
Andreea Carata**

**La botezul Elenei
Grasu**

**Dr. C. Bileca și
familia mare**

**M. Arau - Mama și
fiica**

Unii aromâni sunt oameni de afaceri și ai credinței
Și, aduc contribuții importante economiei României

**Fam. George
Comboianu**

**Costea & Maria
Comboianu**

Bunicii si nepoti

Petrecere in familie

Mihailescu Bianca

**Mary Stavrositu, Pusa
Caratas și fam.
Mihailescu Gigi & Sic**

**Mary Stavrositu cu
fica Carolina**

**Bianca Mihailescu &
Mihai Cucuringu**

**Grupul doamnelor, la
masa de onoare**

Grasu Hronciu trecu Dunărea înnot, în timp de iarnă,
Povești găsiți și în Oregon Journal, jurnal de seamă.
Famiiliile Arau, Grasu, Goga, Guriță, și mulți alții,
Au emigrat pe diferite trasee, și în diferite condiții

Grupul care a participat pe 30 aprilie 2017 la Chicago

Familie mare... remunerație după buget!

Fam Mihailescu Gigi & Sica și copii Bianca și Mihai

Mihailescu Gigi & Sica

Toma Enache & Mihai Cucuringu

Mary Stavrositu; bunică, mamă, fiică

Ca între prieten

La banchetul Hramului (2017)

La banchetul Hramului (2017)

Lenuta (Nuti) Arau

Fam Goga Adam & Goga Constantin

Tudora Saguna

**Marius & Daniela
Saguna și copiii lor**

**Familia
Nicolae & Tanta
Sima, cu fetele lor**

Arau Nusi & Rodica

Din punct de vedere al realizării profesionale, armânii din Sudul Californiei, ar putea fi cuprinși într-una din următoarele categorii: **1.-Contractori:** Cocea Dumitru-Charlie, Sopera Costică și Mihai, Goga Dumitru, Sima Nicolae (marmorar de mare succes), etc. **2.-Restaurante, prăvălii:** Familiile fraților Adam, Gheorghe și Tașu Tașu, Fam. Arau Stere, Fam. Comboianu Gică, Fam. Grasu Hronciu, Grasu Gică „Greco's Pizzeria”, Grasu Stere, Grasu Nicolae, Grasu Nicola. **3.-Medici&Dentiști,** doctorii Nicolae Nicolae, Grasu Rodica, Bileca Hristu (dr dentist), Stere Tanta (dr dentist), Dr. Dan Vasile, (business de succes): un lanț de „urgent care”, Barba Cristina, etc.; **4.-Asistență medicală:** Caratas Pușa, Grasu Christina, Boeru Vanda, Goga Constantin și soția, Magda, Grasu Cristina, Sima, Goga Aurita, Mihăilescu Mihai, Mihăilescu Bianca etc.; **5.-Stock Brokers și Finanțe:** Goga Costel, Perceleanu Andrei; **6.-Economisti:** Cocea Dino, Grasu Ștefănel, Nicolae și Maria Sadrapeli; **7.- Ingineri în diverse domenii:** Sopera Cristi, Cocea Tanase (inginer mecanic), Lavinia Sadrapeli, programare în aviație, Panait Cufuioti, inginer în programare (security) și ipodiacon la biserica „Sf. Treime”, computere: Grasu Celestin, Caratas Andreea (medical research manager); **8.-Avocați:** Sopera Steve, Vanghelița Arau, Goga Adam, Busu George, Grasu Nicolas, Caratas Tania Alina (Parker) - procurator, Perceleanu Elena, Sopera Michael; **9.-Investori:** Dino Cocea, care deține mai multe blocuri cu apartamente de locuit; **10.-Instituții de stat, funcționari, administratori de bloc, etc.;** **11.-Profesori:** Cufuioti Daniela, Derdena Chirata; **12.-Sport de performanță:** Grasu Hronis; **13.-Lumea Hollywoodului:** Soare Anastasia, Celea Alexe, Mihăilescu Bianca; **14. Politie:** Burecu Dragoș.

D.- PERSONALITĂȚI ÎNTÂLNITE (1970-2021)

1.- ÎNTÂLNIRI CU PERSONALITĂȚI LAICE MARCANTE

**Adresăm profunde omagii
pentru voi oamenii-oameni!**

Valorile și principiile ne fac cea ce suntem ca oameni,
Iar acestea pot fi bune, de găsim sursa la buni semeni,
Toate veștile valorilor se filtrează în viziunile noastre,
Așa ne putem forma cu gândire, rațiune și moralitate.

Umanitatea a fost creată cu ajutorul unor bune valori:
Respectul e o importantă pârgie pentru relaționări,
Integritatea e calea de corectitudine și de onestitate,
Iar înțelepciunea va conduce la a pătrunde-n realitate.

Iubirea, desigur, este una dintre valorile fundamentale,
Trebuie căutată și primită ca una dintre valorile vitale,
Bunătatea sufletească și generozitatea, impresionează
Și pe acei oameni care pe valori de răutăți navighează.

Încrederea în sine și în alții, ajută la realizări frumoase,
Prietenia nu trebuie să lipsească, ea oferă mari șanse.
Omul e o ființă complexă pentru o asemenea ghidare,
Încât, fiecare, se poate situa la anumit nivel de valoare.

Toți cei cuprinși în capitolele „Valori umane” sunt valori,
I-am ales cu grijă, ca pe adevărate modele de ghidări.
Omagiu vouă frumoase valori, vouă nestemate comori,
Că v-am cunoscut, mulțumim, vă îmbrățișăm am dori!

Vă venerăm, ne rugăm pentru voi, la Sfânta Treime,
Ca oriunde vă aflați, în cer, pe pământ, să vă fie bine!
Dumnezeu să promoveze valorile voastre prin lume,
Și să dea suflu omenirii, cu sufletele și faptele bune!

Omagii de ceea ce însemnați în lume pentru semeni,
Vă adresăm profunde omagii, vouă, oamenilor-oameni!

Prezentăm mai jos și un tablou fotografic al câtorva dintre personalitățile la care facem referință

Regele Mihai I

Emil Constantinescu

George Palade

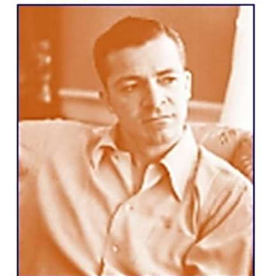
Jud. A. Kozinski

Jean Negulescu

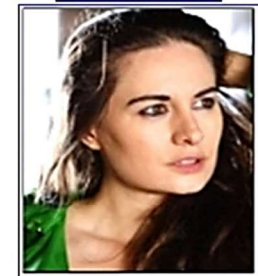
Paula Gibson

John Florea

Francis Coppola

Diana Angelson

Anthony Hopkins

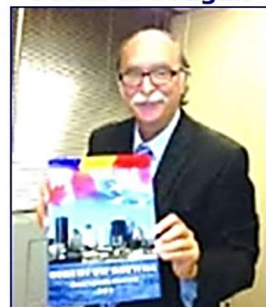
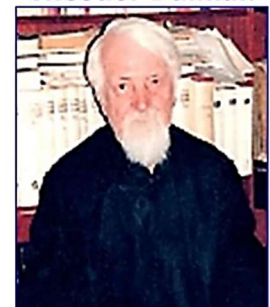

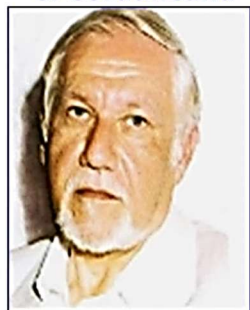
Charlton Heston

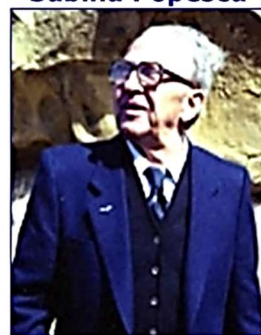
Adrian Zmed

Gary Oldman**Michael Jackson****Keanu Reeves****Winona Ryder****Florin Piersic****A. Rezmeritsa****Marin Constantin****Nicolae Lungu****S. Celebidache****Horațiu Mălăele****Emanuel Tânjală****George Mihăiță**

Aristide Buhoiu**Barbu Călinescu****Josif. C. Drăgan****Grigore Vieru****Theodor Damian****Dan Fornade****Virgil Căndea****Dumitru Stăniloae****Petru Popescu****Maria Manoliu****D. Dumitrescu****Noemi Marin**

C. Corduneanu**Ion Rațiu****George Alexe****Mihai Botez****Dr. Rodica Ghiuru****Prof. Al. Elian****Mircea Ionnițiu****Liviu Turcu****Irina Loghin****Dem Rădulescu****G. Washington****Eugen Mihăescu**

Mihaela Crăciun**Stela Popescu****Alexandru Arșinel****Gică Petrescu****Dumitru Fărcaș****Marius Neacșu****Jon Cepoi****Gheorghe Turda****Nicolae Olar****Miron Butaru****Ecaterina Literat****Joseph Oros**

I.M. Manoliu**Paula M-Platt****Sabina Popescu****Christian Vahab****Dem Bădescu****Mihai Patrichi****Mircea Gioană****N. Constantinescu****Mugur Andronic****Ion Anton****Dudu Chizim****Mircea Iordache**

2.- ÎNTÂLNIRI CU PERSONALITĂȚI RELIGIOASE MARCANTE

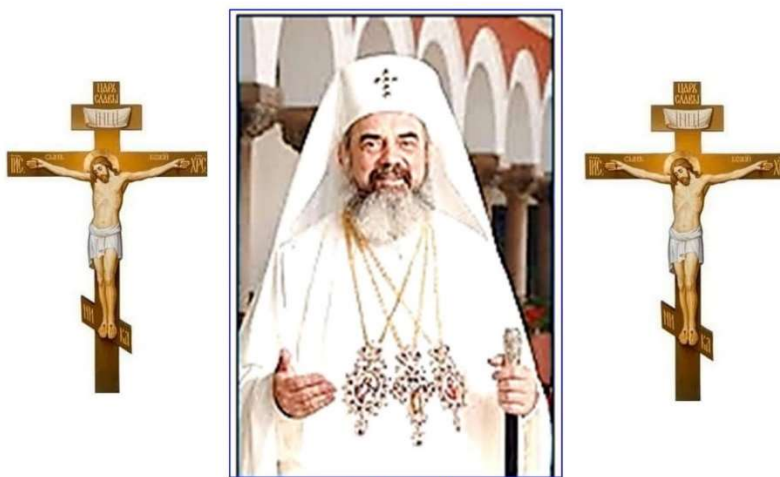
PATRIARHI ȘI IERARHI AI BISERICII ORTODOXE ROMÂNE, MEMBRI AI SFÂNTULUI SINOD (BOR)

+ Justinian

+ Iustin

+ Teoctist

+ Daniel

Am fost binecuvântat de Dumnezeu să cunosc în viață
Aceste Înalte fețe bisericesti ale BOR, le-am privit în față
Și, în mod deosebit pe PF +Daniel, de la teza de doctorat,
Și pe PF +Teoctist, pentru Gramata cu care m-a onorat.

Mi-au rămas în suflet ca pilde de inteligență și credință,
Cu o ospitalitate și atitudine plină de grijă și bunăvoință.
Mi-am amintit și de PF +Justinian, cât și de PF +Iustin,
Dar cu reținerea că-n comunism mi-au dat un alt destin.

S-au lăsat pradă comenzilor date de hoardele anticriste,
Impunându-mi să mă abat de la ale ortodoxismului piste,
Le port totuși prețuire, pentru cine au fost, cum au putut,
Cred că chiar m-au schimbat, căci Dumnezeu m-a iubit.

PRIMAȚII BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

MITROPOLIȚI-PRIMAȚI AI ROMÂNIEI (1865-1925)

MITROPOLIT perioada	NUMELE ȘI PRENUMELE	VIEȚUIRE
1865 - 1875	Nifon Rusailă	1787 - 1875
1875 - 1886	Calinic Miclescu	1822 - 1886
1886 - 1893	Iosif Gheorghian	1829 - 1909
1893 - 1896	Ghenadie Petrescu	1836 - 1918
1896 - 1909	Iosif Gheorghian	1829 - 1909
1909 - 1911	:Athanasie Mironescu	1856 - 1931
1912 - 1919	Conon Arămescu-Donici	1837 - 1922
1919 - 1925	Miron Cristea	1868 - 1939

PATRIARHI AI ROMÂNIEI (1925-PREZENT)

PATRIARHI perioada	NUMELE ȘI PRENUMELE	VIEȚUIRE
1925 - 1939	Miron Cristea	1868 - 1939
1939 - 1948	Nicodim Munteanu	1864 - 1948
1948 - 1977	Justinian Marina	1901 - 1977
1977 - 1986	Iustin Moiescu	1910 - 1986
1986 - 2007	Teoctist Arăpașu	1915 - 2007
2007- : prez	Daniel Ciobotea	1951 - prezent

ARHIEPISCOPI ȘI EPISCO

**IPS +Antonie al
Ardealului**

**IPS +Laurențiu al
Ardealului**

**IPS +Teofan al
Moldovei**

**IPS +Nicolae al
Banatului**

**IPS +Nestor al
Olteniei**

**IPS +Bartolomeu al
Clujului**

**IPS +Andrei al
Clujului**

**IPS +Nifon al
Târgoviștei**

**IPS +Lucian al
Constanței**

„Care este sensul vieții? A servi pe alții și a face bine.”
Aristotel

***IPS +Casian al
Galaților***

***PS +Antim al
Buzăului***

***IPS +Epifanie al
Buzăului***

***PS +Veniamin al
Buzăului***

***IPS +Ciprian al
Buzăului***

PS +Calinic al Iașilor

***IPS +Irineu al
Olteniei***

***IPS +Gherasim al
Argeșului***

***IPS +Ioan al
Banatului***

„Iubirea este principiul vieții și Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, ne revelează iubirea și viața în iubire, de la obârșia ei divină.” citat celebru din Constantin Galeriu

IPS + Irineu de Alba-Iulia

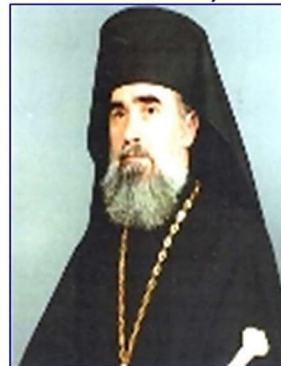
IPS + Justian al Maramureș

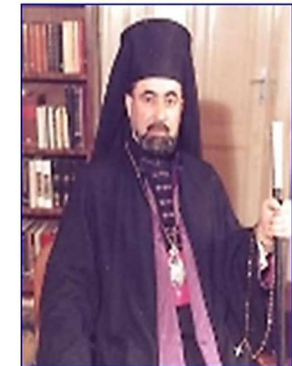
IPS + Pimen al Sucevei

IPS + Vasile al Târgoviștei

IPS + Timotei al Caransebeșului

PS + Emilian de Caransebeș

"Dumnezeu conduce viața și istoria lumii conform unui plan general, în care și eșecurile sau rezultatele deosebite de cele intenționate de ființele umane își au importanța lor."

Părintele Dumitru Stăniloae 1903 - 1993

MARI DUHOVNICI DIN ROMÂNIA ȘI STRĂINĂTAT

**IPS +Mitrofan de
Chicago**

**IPS +Serafim al
Germaniei**

**Arhim. Cleopa de la
Sihăstria**

**Arhim. Sofian de
București**

**Arhim. Arsenie de
Tomis**

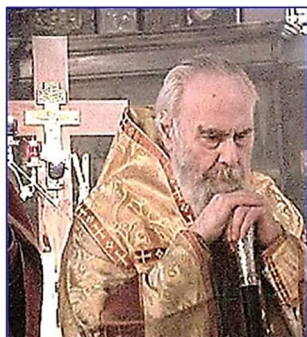

**Arhim. R. Braga din
America**

Arhim. Cleopa, de la Sihăstrie – citate

- Inima este camera întâlnirii cu Dumnezeu.
- Toată fapta cea bună trebuie să o însoțim cu rugăciune, cum arată marele, dumnezeiescul apostol Pavel în epistola sa cea către tesaloniceni, unde zice: „Neîncetat vă rugați!” (I Tesaloniceni 5, 17).
 - Toți sfinții români au fost de mare folos pe vremea lor, în îmbărbătarea poporului, în credință, în timpul războaielor și nu numai. Au luptat cu credință să păzească sfânta noastră țară și Biserica națională și tot poporul român. Ei au reușit acestea nu numai cu cuvântul, ci și cu viața și trăirea lor.
 - Mânca-v-ar Raiul să vă mănânce.

**PATRIARHUL ECUMENIC AL CONSTANTINOPOLULUI,
MITROPOLITUL ANTHONY (BLOOM) DE SOUROZH, ȘI
ARHIEPISCOPUL ANTHENAGORAS AL TYATHIREI ȘI
MARII BRITANII**

*Anthony Bloom,
Mitropolit de Sourozh și
Marea Britanie*

*PF Sa Bartolomeu,
Patriarhul Ecumenic al
Constantinopolului*

*Prea Sfinția Sa
Athenagoras al Thyateirei
și Marii Britanii*

*PF Sa +Teodosie
Mitropolit OCA*

*HG +Tikhon Episcopul
de Vest*

*HG +Benjamin
Episcopul de Vest*

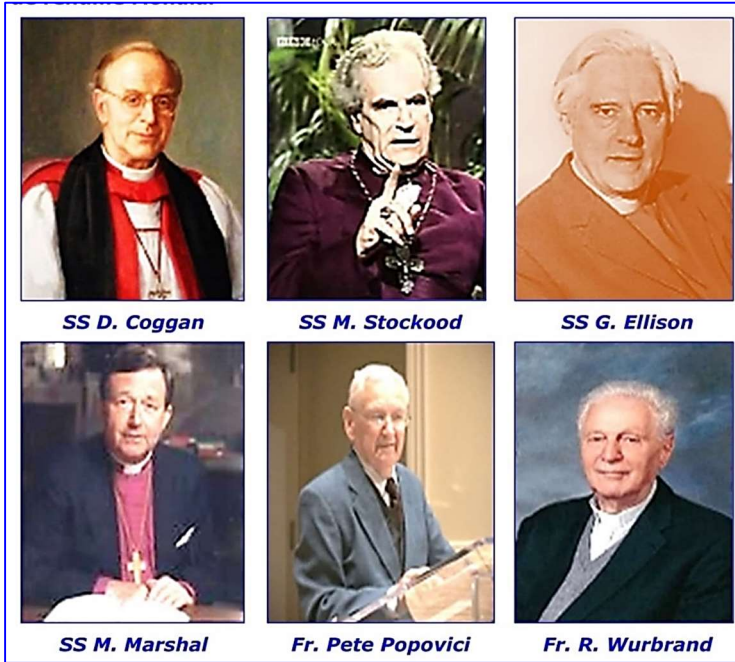
*PF Sa +Tikhon,
Mitropolit OC*

*HG +Kyrill Dioceza
Bulgara*

*PF Sa +Herman
Mitropolit OCA*

CLERICI ANGLICANI, ȘI 2 PASTORI PROTESTANȚI DIN AMERICA, PERSONALITĂȚI DE RENUME MONDIA**IERARHII BISERICII ORTODOXE AMERICANE**

BISERICA ORTODOXĂ ROMÂNĂ DE LA VATRA ROMANEASCĂ**PRIMA VIZITĂ PASTORALĂ A VLĂDICULUI +ANDREI, ÎN PAROHILE DIN CALIFORNIA, DE LA DATA ALEGERII SALE CA ARHIEREU**

P.S. Sa Vlădica +Andrei, protopop Constantin Alecse, parohul locului, și un grup de participanți la Slujba Vecerniei, la Biserica Sfânta Treime, Sâmbătă seara, 30 Octombrie 2021

Rugăciune - Versuri Mihai Eminescu

Crăiasa alegându-te,	Noi, ce din mila sfântului
Îngenunchem rugându-te,	Umbra facem pământului,
Înalță-ne, ne mântuie	Rugămu-ne-indurărilor
Din valul ce ne bântuie;	Luceafărului mărilor;
Fii scut de întărire	Asculta-a noastre plângeri,
Si zid de mântuire,	Regina peste îngeri,
Privirea-ti adorata	Din neguri te arata
Asupra-ne coboară,	Lumina dulce, clara,
O, Maica prea curata	O, Maica prea curata
Si pururea fecioara,	Si pururea fecioara,
Marie!	Marie!

RUGĂCIUNE DE ÎNCHEIERE

Îți mulțumesc Doamne pentru tot ce mi-ai dat,
Mi-ai dat și onoarea de a întâlni ce nici n-am visat,
Scriitori, mari dirijori, cu orkestre internaționale,
Regizori TV, Cinema, Artă, Muzică, mari aule,

Oameni politici, oameni de știință, sau de afaceri,
Actori de teatru și film și ai folclorului ambasadori.
M-am simțit mic pe lângă ei, eram atât de onorat,
O, ce miracol, cu așa spectacol și eu m-am înălțat!

De prezența în viața mea a tuturor celor din album
M-am bucurat mult, voi fi uimit mereu ca și acum.
Voi, magi ai artei și culturii, voi, dregători de lume,
Vă mulțumesc, vă am în carte, vă dedic aste rime!

Dumnezeu să vă ocrotească pe cei plecați la ceruri,
Vă primească în grădina Sa, întâmpinați de îngeri!
Iar cei, încă în viață, mai dați o picătură valoroasă,
Din esența vieții, faceți lumea ceva mai frumoasă!

CAPIT.- IX.- ÎNCHEIERE

A.- CONCLUZII, MULȚUMIRI

1.- CONCLUZII

Nu voi prezenta concluzii ample, asupra vieții mele și a Părintelui Protopop Constantin Alecse, că astfel de concluzii reies din tratarea în cărțile editate și în capitolele din prezenta carte.

Pot spune că am învățat din mers, tainele scrisului, ne-am perfecționat pe parcurs și suntem mulțumiți de rezultate. Nu ne-am făcut cu scrierile noastre o platformă de afaceri. Am avut privilegiul să realizăm majoritatea cărților în frăția dintre mine cu Părintele Protopop Constantin Alecse, slujitor al Bisericii Sfânta Treime din Los Angeles, și fiu al satului Dâmbroca. Această frăție a dorit să aducă recunoștință satului natal și să dea localnicilor un suflu de învioreare și de renaștere la nivelul speranțelor străbunilor și bunilor, care au păstrat tradițiile strămoșești și credința în Dumnezeu. Am dori, prin exemplele prezentate să creștem conștiința sătenilor, pentru păstrarea tuturor valorilor trecute și prezente ale satului și, să se facă tot posibilul ca, copiii și tinerii să nu mai emigreze la orașe și în străinătate.

Toate cărțile au fost distribuite gratuit, cheltuindu-se sume importante de bani, din mărinimia Părintelui Protopop Constantin Alecse, pentru satul nostru drag.

Am dorit să facem cunoscut satul nostru, în lu.me și cred că am reușit încât au fost întrebări ale unor necunoscători, care au surprins. O întrebare simpatică a fost: „Unde se află țara Dâmbroca și ce capitală are?”

Dacă ar fi să răspund glumeț aș spune că „Dâmbroca se află pe continentul România și are capitala Adormirea Maicii Domnului.” Glumeț, glumeț, dar cam atât valorează satul Dâmbroca și țara noastră, România, în sufletul meu.

Patria nu-i pământul pe care trăim ca atare,
Ci-i pământul stropit cu sângele înaintașilor,
Patria-i un imaș de un verde crud, cu mioare,
Dar privind atent vedem ghimpii dușmanilor.

Mai jos sunt aprecieri ale unor cotidiane locale, care dau o oarecare importanță la ceea ce am realizat și ne onorează cu elogiile. Poate sună cam pretențioase elogiile, și trebuie să le privim cu modestie, dar am făcut ce am putut și, ne-a plăcut.

B.- AUTOPORTERE

Mircea IORDACHE

Născut: 18.03.1939, în comuna Tisău, județul Buzău,

Botezat de Pr. Ștefan Coman, fratele profesorului dr. Ioan G. Coman.

Deși casa părintească era în satul Dâmbroca, tata era cantor bisericesc la Tisău.

Părinții:

Mama - Sanda - casnică

Tata - Neculai Iordache – fost cântăreț bisericesc și felcer al comunei Săgeata, după revenirea din prizonierat – 1949

Căsătorit cu: Rodica, n. 1945, inginer textilist.

Copii:

- Dan – Cristian, n. 1970, ing. constructor, Suceava
- Sandu – Mircea, n. 1974, doctor în psiho – sociologie, Auckland, Noua Zeelandă;

Nepoți: - de la fiul cel mare – 2 copii (n. 1998 și 2007); - de la fiul cel mic – 1 (n. 2005)

Studii și activități

- 1946 – 1948 – Colegiul Militar de Orfani, la Arad și la Lugoj,
- 1948 – 1950 – Școala Elementară Dâmbroca,
- 1950 – 1953 – Gimnaziul, la Școala Generală Scurtești,
- 1953 – 1957 – Școala Medie Tehnică Sanitară București,
- 1957 – 1958 – Felcer, la Mina Ojasca, comuna Unguriu, jud. Buzău,
- 1958 – 1959 – Felcer la Circa Medicală Cojanu, jud. Buzău,
- 1959 – 1961 – Stagiul Militar, ca instructor sanitar.
- 1962 – 1963 – Asistent medical, la Dispensarul Fabricii de Mase Plastice, Buzău,
- 1963 – 1968 – student la Facultatea de Mecanică, secția Proiectare Mașini Unelte și Scule, de la Institutul Politehnic „Gheorghe Asachi”, din Iași.
- 1968 – 1974 – inginer (tehnolog, șef secție Control Tehnic de Calitate, șef atelier Mecanică Ușoară, șef Secție Montaj), la

Intreprinderea de Utilaje și Piese de Schimb din Suceava.

- 1973 – Diplomă de Evidențiat în Muncă
- 1974 – 1995 – profesor de Discipline Tehnice și director adjunct, la Liceul Nr. 1 – Construcții de Mașini din Suceava.
- 1980 – Onorat cu ordinul „Profesor Evidențiat”
- 1992 – Obținerea gradului didactic I în învățământ,
- 1995 – 2001 – inspector școlar de specialitate, la Inspectoratul Școlar al Județului Suceava.
- 1998 – curs de instruire „Management Educațional”, pentru inspectorii școlari de specialitate, finalizat cu Diplomă
- 1999 – Cursuri de formarea inspectorilor școlari, finalizat cu Certificat de Absolvire.
- 2001 – prezent: pensionar. Hobiuri: poezii, eseuri în proză, schițe monografice, studii de chipuri omenești, navigare pe internet, muzică clasică și populară, filosofie, grădinărit.

Mă simt motivat a pune în pagină cât mai multe experiențe de viață, pentru a păstra trează conștiința neamului meu și în deosebi a consătenilor mei din satul Dâmbroca, com. Săgeata, Jud. Buzău.

Ajută-i Doamne să priceapă și strădaniile mele de a-și păstra tradițiile și credința în Tine! Mircea Iordache

Activitatea literară:

Prin anii regimului comunist, am scris doar câteva poezii antisistem: Căderea din alb, Lozinci, Șeptel, Cancer.....

Abia după ieșirea la pensie, din 2001, am început să am preocupări literare mai intense. O mare parte din preocupările mele a fost pentru o carte autobiografică, "Viața mea ca o fantomă"

Cărțile realizate de mine, sau având coautor pe Părintele Protopop Constantin Alecse, cât și cele în care eu sunt coautor, autor fiind Părintele Protopop, le-am prezentat în detaliu la Capit. XV – Viața de pensionar

V. Rev. Fr. Constantin ALECSE

Cetățenie: română și americană
S-a născut la 21 Februarie 1951, în satul **Dâmbroca**, comuna Săgeata, România,

Din părinții: Anica și Enache Alexe
Căsătorit cu Elena Tănase, profesoară, în iulie 1973;

copii: Cristian-Constantin (1974), Marius -Thomas (1977), Gabriella-Emy (1980), și Anne-Claudia (1981)

Studii și activități

*Școala Generală în satul Dâmbroca, com. Săgeata (1958-1965)

*Seminarul Teologic Ortodox „**Kesarie Episcopul**”, Buzău (1965-1971), ***Facultatea de Teologie/Institutul Teologic** din București (1971-1975) ,

*1973-1976, Cantor, coordonator liturgic, și ghid la Biserica Krețulescu, București,

*1975-1976, urmează cursurile de doctorat la Institutul Teologic din București, sub îndrumarea renumitului **Pr. Prof. dr. Dumitru Stăniloae**, profesor de Dogmatică,

Drumul spre străinătate

*În 1976, Departamentul Patriarhal de Externe, pentru "burse, și posturi de preoți, și cantori, la bisericile din străinătate", i-a oferit doctorandului Alecse o bursă de studii la **Universitatea din Londra** (Anglia), Departamentul de Teologie, fiind numit în același timp, diacon al Bisericii Ortodoxe Române "Sf. Gheorghe" din Londra.

Hirotonire în diacon

La 29 noiembrie 1976, a fost hirotonit diacon de către Episcopul **Lucian Florea Făgărășanu**, al Arhiepiscopiei Ortodoxe Române pentru Europa Centrală și Occidentală, cu sediul la Paris.

Hirotonire în preoție

În Ziua de Crăciun, 25 decembrie 1976, a fost hirotonit preot, de către același Ierarh, Episcopul Lucian Florea Făgărășanu pe seama Parohiei Ortodoxe Române "Sf. Gheorghe", din Cadrul Bisericii Anglicane St. Dunstan's in the West, din Londra.

Reprezentant al Patriarhiei Române în Anglia

*O dată cu hirotonirea sa întru preot, părintele Alecse primește și misiunea de reprezentant al Patriarhiei Române pe lângă dr. Donald Coggan, Arhiepiscopul de Canterbury, oferindu-i-se titlul de "Iconom Stavrofor".

*În aceeași perioadă, dr. Mervyn Stockwood, Episcop/Suffragan Bishop de Southwark/South London l-a numit capelan onorific al Diocezei de Southwark (Dioceza Anglicană a Londrei de Sud), Biserica Anglicană (1977).

Misionarism

În perioada anilor 1977-1980, a inițiat înființarea Misiunilor Ortodoxe Românești din Birmingham, Leicester și Nottingham (Anglia), călătorind extensiv pentru a sluji necesitățile liturgice și duhovnicești ale credincioșilor români ortodocși din aceste orașe.

America, -popas final

Minnesota

*La începutul anului 1980, părintele Constantin Alecse, cu familia, a emigrat în S.U.A., fiind acceptat de către Arhiepiscopul +Valerian sub jurisdicția Episcopiei Ortodoxe Române din America de la Vatra Românească (ROEA).

Timp de 2 ani (1980-1982) a fost parohul bisericii "Sf. Maria", din St. Paul, unde, în afara atribuțiilor administrative, și a slujbelor liturgice, a făcut parte din consiliul pan-ortodox local, și a contribuit, prin întâlniri inter-ortodoxe, și conferințe informale, la propagarea ortodoxiei românești autentice (a nu se uita că ne aflăm încă în perioada din'naintea anului 1989) în „orașele gemene” (St. Paul și Minneapolis).

Los Angeles, California

În septembrie 1982, a fost transferat la Biserica Ortodoxă Română Sfânta Treime (Holy Trinity) din Los Angeles, California, parohie pe care o păstorește timp aproape 40 de ani.

Activități social-culturale

* 1982-2020, în biserica păstorită de către părintele Constantin Alecse „Sfânta Treime” s-au desfășurat multiple activități eclesiastice, și servicii sacerdotale, și tot sub egida ei s-au organizat diverse evenimente naționale, evocarea personalităților culturii românești, prin variate programe culturale și activități sociale, adesea cu participarea artiștilor locali sau a unor artiști veniți fie din România, fie din alte state.

Pe tărâm eclesiac,ic,

*În 1985, părintele Constantin Alecse a fost ridicat la rangul de Protopop al Protoieriei Coastei Pacifice din cadrul Episcopiei Ortodoxe Române din America, de către PS Sa Episcopul Nathaniel (Popp).

*In calitatea sa de protopop, și mai apoi de președinte al Departamentului Misiunilor ROEA, părintele Constantin Alecse a fost inițiatorul multor misiuni și parohii în cadrul numitului protopopiat. În prezent, Protoiera Coastei Pacifice numără 18 parohii și misiuni.

Slujire cu Patriarhul României

Delegația ROEA în România - În perioada 7-22 mai, 1994, alături de ceilalți 5 protoierei ai Episcopiei de la Vatra Românească, părintele Alecse a făcut parte din delegația condusa de PS Sale Episcopul Nathaniel, care a făcut o vizita oficiala în România, la invitația PF Părinte Patriarh Teoctist.

Distincții și diplome de apreciere

*În calitatea de reprezentant oficial al Patriarhiei Române pe lângă Biserica Anglicană, părintelui Alecse i s-a decernat titlul de Iconom Stavrofor, și purtător al Crucii Patriarhale, de către Patriarhul Justinian (1977).

*Capelan onorific al Episcopului Bisericii Anglicane dr. Mervyn Stockwood (1977-1980)

*Crucea Patriarhală, decernata de Patriarhii +Justinian și +Teoctist, cu ocazia vizitei delegației ROEA în România

*Diplome de apreciere din partea primăriei din Los Angeles, cu ocazia diferitelor activități civice desfășurate în cadrul comunității metropolei californiene

Afilieri

*Membru al [Asociației Clerului Ortodox din California](#) de Sud (din 1982);

*Membru al Departamentului Capelanatelor Bisericii Anglicane, Dioceza Southwark/Londra de Sud (1977-1980);

*Președinte al Departamentului Misiunilor Episcopiei Ortodoxe Române din America - ROEA - (1984-1988) - www.roea.org

*Membru al Departamentului Misiunilor ROEA (1984-2004)

***Protopop** al Protoieriei Coastei Pacifice ROEA (1984-2014)

Referințe: Solia, Detroat, 1992; Domnita Dumitrescu, renomenos paralelos de contacto con el ingles.... Universitá di Palermo, 1995 și Max Niemeyer Verlag, Tübingen 1998; România, de la New York la Los Angeles, autori: Emanuel Tanjala

și Dan Cristian Turturică, Editura Nemira/Tărmuri, 1997 - „Părintele Alecse, preot paroh la cea mai mare Biserică Ortodoxă Românească din California”; *Who's Who – Românii din America (500 de personalități din S.U.A. și Canada – Montreal 2000)*; „Romania- on - Line” (*Who's Who*); *Metropolitan Who's Who, New York (2007-2008)*; *Cambridge Who's Who VIP (2008)*; *Românii din California, Enciclopedie ilustrată, Montreal 2019, coautor*; *IMDb – Roluri în filmele: Second Coming of Christ și Armenia My Country, Mi Mother, My Love și altele*

Protoiereu al Protopopiatului Coastei Pacifice (ROEA), în cadrul Eparhiei românești de la „Vatra Românească”.

RECUNOȘTIȚE SPECIALE

Lui Dumnezeu, că mi-a asigurat o viață, plină de încercări, care m-a format ca OM,

Părinților mei pentru dragostea și grija părintească, cu care m-au însoțit în toată viața lor și care și astăzi mă orientează de undeva de prin ceruri, cu amintiri care îmi îndrumă pașii vieții;

Părintelui Protopop Constantin Alecse, pentru prietenia frățească și contribuții imense la realizările mele literare (Cu ajutor inclusiv pecuniar),

Doamnei Dr. Elena Turtă, de la Secția de Infecțioase a Spitalului Sfântul Ioan cel Nou de la Suceava, pentru profesionalismul și dăruirea de care a dat dovadă în lupta cu septicemia de care am fost tratat în anul 2019. Nu pot uita triumful cu care a venit cu medicamentul miraculos, salvator.

Domnului Dr. Valeriu Gavrilovici, pentru chipul său sfințit de Dumnezeu, și profesionalismul de care a dat dovadă, și prin intervenția la timp, în 2020, în operarea mea de adenocarcinom la colon, dându-mi un răgaz de viață să pot finaliza unele dintre proiectele literare.

C.- SITEMAP**COSMOSUL SI IUBIREALA**

CAPIT.	TEMA	PAG.
	PAGINI DE DESCHIDERE	
	PREFAȚA	5
I	COSMOSUL NE IUBEȘTE	19
A	INTRODUCERE	19
B	BIG BANG-UL	23
C.	GALAXIILE	26
D	GALAXIA NOASTRĂ - CALEA LACTEE	51
E	ALTE GALAXII ȘI NEBULOASE	54
F	LISTA STELELOR	59
G	ȘTIINȚĂ ȘI CREAȘIONISM	84
H	SISTEMUL SOLAR	98
1	Introducere	98
2.	Planetele	102
II	ȘTIINȚĂ ȘI RELIGIE	161
A	CREAȘIONISM ȘI EVOLUȘIONISM	161
B	IISUS – „DUMNEZEU LOGOSUL”	171
C	EUHARISTIA – LITURGHIA COSMICĂ	199
D	REFLECTIILE CREȘTINE	211
E	FLĂCĂRILE COSMICE	215
F	UNIVERSUL SUFLETULUI MEU	226
G	FILOSOFIA VIEȘII	233
III	MEANDRELE VIEȘII – M. IORDACHE	251
III.I.	ARBORELE GENEALOGIC	251
A	BUNICIILE, PĂRINȘII ȘI RUDELE	251
B	FAMILIA MEA	285
C	ALBUM DE FAMILIE	316
III.II.	FORMAREA CA OM	342
A	SUFLET DE COPIL	342
1	Minte de copil	342
2	Colegiul Militar	347

CAPIT.	TEMA	PAG.
3	Școala Primară	351
4	Gimnaziul	356
5	Școala Tehnică Sanitară	362
B	SERVICIUL MILITAR	373
C	FACULTATEA	380
III.III.	SERVICIILE MELE	388
A	SERVICIUL SANITAR	388
B	INGINERATUL	394
C	ACTIVITATEA ÎN ÎNVĂȚĂMÂNT	401
D	INSPECTOR ȘCOLAR	416
IV	MEANDRELE VIETII – C-TIN ALECSE	443
IV.I.	ARBORELE GENEALOGIC	443
A	BUNICII	443
B	PĂRINȚII, SURORILE NEPOȚII	456
C	ALBUM DE FAMILIE	467
IV.II	FORMAREA CA OM	477
A	COPIILĂRIA ȘI ADOLESCENȚA	477
B	SEMINARUL TEOLOGIC DIN BUZĂU	493
C	FACULTATEA	504
D	ÎNTEMEIEREA FAMILIEI	522
V	VIAȚA DE PENSIONAR – M. I.	575
A	INTRODUCERE	575
B	IEȘIREA LA PENSIE	578
C	PREOCUPĂRILE DIN PRIMA PERIOADĂ	587
D	VIZITE LOCURI NATALE ȘI DE MUNCĂ	597
E	REVEDERI CU COLEGI DE ȘC. SANITARĂ	603
F	REVEDERI CU COLEGI DE FACULTATE	610
G	PREOCUPĂRI LITERARE	623
H	PROBLEME DE SĂNĂTATE	650
VI	ÎNCĂ ÎN SLUJBA DOMNULUI – C.A.	663
A	INTRODUCERE	663
B	AMF ESTATE vs. BUILDING PROJECT	669
C	PREOCUPĂRI LITERARE	672
VII	VALORI UMANE – M.I.	685
A	OANENI DE SEAMĂ AI SATULUI	685
B	ALȚI OAMENI DE SEAMĂ	686

CAPIT.	TEMA	PAG.
C	UNELE PERSONALITĂȚI ALE SATULUI	687
D	ALTE VALORI ALE SATULUI	688
E	EROII SATULUI DÂMBROCA	690
F	PERS. CARE AU MAI ACTIVAT ÎN SAT	693
G	PERS. DRAGI DIN AFARA SATULUI	694
H	COLEGI DE FACULTATE	696
I	CÂTEVA FAMILII DRAGI	699
J	UNELE COMPLETĂRI	705
VIII	VALORI UMANE C.A.	713
A	ALBUM – ENORIAȘI (1980-2000)	713
B	ALBUM – ENORIAȘI (2001-2021)	733
C	ENORIAȘII MACEDONENI/ARMÂNI	750
D	PERSONALIT. ÎNTÂLNITE (1970-2021)	758
1	Personalități laice marcante	758
2	Personalități religioase marcante	766
IX	ÎNCHEIERE	775
A	CONCLUZII, MULȚUMIRI	775
B	AUTOPORTRETE	776
C	SITEMAP – COSMOSUL ȘI IUBIREA	782